

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HELEN SCHEUERER

BLOOD
&
STEEL

AN EPIC ROMANTIC FANTASY

THE LEGENDS OF THEZMARR
BOOK I

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

BLOOD & STEEL

'x İric ro.n A nT 1c rA nTASY

THE LEGİNDİ OF THİZMARB

KİTAP I

HELEN SCHEUERER

İÇİNDEKİLER

Orta Diyarların Kehaneti Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Wilder Hawthorne

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Wilder Hawthorne

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12 Wilder

Hawthorne Bölüm

13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17 Wilder

Hawthorne Bölüm

18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23 Wilder

Hawthorne Bölüm

24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28 Wilder

Hawthorne Bölüm

29

Bölüm 30

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33 Wilder](#)

[Hawthorne Bölüm](#)

[34 Wilder](#)

[Hawthorne Bölüm](#)

[35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38 Wilder](#)

[Hawthorne Bölüm](#)

[39 Sonsöz](#)

[Helen'den bir not](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

[Helen Scheuerer tarafından da yazılmıştır](#)

Telif Hakkı © Helen Scheuerer 2023

www.helenscheuerer.com

Helen Scheuerer bu eserin yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki bir hak olduğunu ileri sürmektedir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, yayıncının önceden izni alınmaksızın, elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez.

İlk baskı, 2023

Ciltsiz baskı ISBN 978-1-922903-03-7 Ciltli

baskı ISBN 978-1-922903-04-4 E-kitap

ISBN 978-1-922903-02-0

Kapak tasarımı Maria Spada'ya ait

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

*Şarap ve suç ortağım Gary için.
Seninle her gün bir macera.*

ORTA ALEMLERİN KEHANETİ

*Yıkılmış bir krallığın gölgesinde, fırtınanın gözünde
Karanlığın kızı bir elinde kılıç, diğeriyle ölüme
hükmedecek*

*Gökyüzü karardığında, günlerin sonunda Peçe
düşecek.*

Kılıcını çektiğinde işler tersine dönecek.

Ateş ve kanın şafağı.

BİRİNCİ BÖLÜM

Althea Zoltaire'in ölümü çocukluğundan beri taşa kazınmıştı. Karanlığın eşiğindeki bir diyarda sürünerek ilerlerken dünyanın sonunun gelmediğini böyle biliyordu. Henüz değil.

Şimşek gökyüzünü yararak gök gürültüsünü takip etti. Thea uçurum boyunca ilerledi, yaklaşan fırtınanın zengin kokusunun tadını çıkardı ve ortaya çıkarmakla tehdit ettiği kaosun keyfini çıkardı. Burada olmamalıydı ama kaderi kendi ellerine almayı uzun zaman önce öğrenmişti.

Kalbi hızla çarpan Thea saklanacak bir yer bulmak için kayalıkları aradı. Dev dalgaların bulutları delip geçtiği, sivri dağlar ve vahşi denizlerle çevrili kara kayalıklarda buluşma her an gerçekleşebilirdi. Çoğu kişi için sinir bozucu bir bölge olan Thezmarr'ın vahşi manzaraları ve soğuk, keskin hatları onun bildiği tek evdi. Kendisi ve kız kardeşi Elwren, kale kapısının ağzında bırakılmadan önce neler olduğuna dair neredeyse hiçbir anısı yoktu.

Thea dikkatini tekrar buluşma noktasına çevirdi. Onlardan hiçbir iz yoktu, rüzgârda en ufak bir fısıltı bile yoktu. Sabırsız bir iç çekişle boynundaki kader taşıyla oynadı, başparmağını oraya kazınmış sayının, bu hayatta bağlı olduğu sayının üzerinde gezdirdi.

Yirmi yedi.

Öleceği yaş. Ölümünün gerçekleşmesine sadece üç yıl kalmıştı; korkmadığı ama kızdığı bir gelecek. Çünkü üç kısa yıl, bir kadının istediği şeye dönüşmesi için hiç de kısa bir süre değildi.

Bir efsane.

Gözlerini kısarak gökyüzüne baktı ve grinin arasında güneşin sulu küresini aradı. Karanlıkla örtülü bir diyarda günün saatini söylemek genellikle zordu ama eğer bahse giren bir kadın olsaydı, ki genellikle öyleydi, savaşçıların geç kaldığını söylerdi. Emin olmak için kötü bir işaret.

Gökyüzü açıldı ve sağanak yağmur başladı, zemini botlarının altında çamurlu bir nehre çevirdi ve bir şimşek daha çakarak suların ötesinde yatan şeyi aydınlattı: Peçe. Aşılmaz beyaz sisten oluşan devasa bir duvar, tanrılara kadar uzanıyor, orta âlemleri koruyucu kucağıyla sarıyordu. Yüzlerce yıl boyunca diyarlarını canavarlardan korumuştı, ta ki bir gün artık koruyamayana kadar.

Bu düşünce Thea'nın en değerli -ve yasak- varlığı olan hançerinin her zaman olduğu gibi pantolonunun paçasının altındaki çizmesinin içinde durduğunu kontrol etmesine neden oldu.

Kayalıklarda aniden toynak sesleri duyuldu ve Thea kendini bir çalı kümesinin arkasına atarak, iki büyük aygır görüldüğünde gölgelerin arasına saklandı.

Nabızı hızlandı; kaynağı haklıydı. O parıldayan siyah atlar sadece bir tür biniciye aitti.

Ağır botlar çamurlu zemine bir sıçramayla vurdu ve alçak sesler uçurum boyunca dans etti.

Buradaydılar.

Thezmarr'ın Savaş Kılıçları.

Thea efsanevi savaşçıları yakından görmek için çaresizce kayaların etrafına baktı.

Tepeden tırnağa silahlı, siyah zırhlara bürünmüş, totemleri kol bantlarında gururla sergilenen bir çift adam açıklığa doğru ilerledi: iki çapraz kılıçtan oluşan çelik bir tasarım ve ortasından kesen üçüncü bir kılıç.

Thea'nın eli dalgın dalgın kendi koluna gitti, orada bir totem olmasını diledi.

Bir Savaş Kılıcı lonca ustasından başka kimseye hesap vermez.

Güçleri hakkında, Büyük Ayin'i tamamladıklarında en zorlu insanlardan daha güçlü, daha hızlı ve daha çevik olduklarına dair türküler söylenirdi. Bazılarının ölümsüz olduğu söylenirdi. Doğmadıkları, kan ve çelikle dövüldükleri söylenirdi. Onlardan sadece üç tane kalmıştı.

Şimdi ikisi yağmurun altında Thea'dan sadece birkaç adım ötede duruyordu. Bir yıldan uzun bir süredir onlara bu kadar yaklaştırmaya çalışıyordu, onları daha iyi anlayabilmek için

Orta diyarların başına gelecekler için - çünkü karanlık hepsinin üzerine çöktüğünde gafil avlanmayacaktı.

Bu ikiliyi daha önce Büyük Salon'da birçok kez görmüştü: Tver ormanlarında iki lanetli ayıyla savaştığı söylenen altın saçlı, çekiçli kahraman Ayı Katili Torj ve başta Delmira'nın düşüşü olmak üzere yönettiği sayısız savaşta düşman kanından *nehirler* yaşlı savaşçı Kan Mektubu Vernich.

İkincisi uçurumun etrafına baktı, alnında derin bir kırışıklık vardı. "Burada olacağını söylemişti.

Torj, "Muhtemelen kaybolmuştur, eve gelmeyi çok uzun zaman oldu," dedi eğlenerek.

Vernich, "Senin boktan şakalarına dayanamayacak kadar susadım," diye homurdandı. 'Bu lanet yağmurdan kurtulmak istiyorum. Bir haftadır kuru çizme giymedim.

"Mektubunda burada beklememi söyledi.

"Ne yazdığını *biliyorum*," diye tersledi Vernich. "Yoksa çoktan ateşin başında üç bira içiyor olurum.

'Peki, elbette, git kendini şımart. Seni her zaman bilgilendirebilirim,' diye cevap verdi Torj, bir eli belindeki savaş çekicinin başındaydı.

Thea dudağını çiğnedi, kalbi hâlâ çılgınca çarpıyordu.

Vernich volta attı. 'O piçi yıllardır görmedik, sanki ben -'

Bir çift toynak daha gürleyerek dağa çarptı ve yağmurun ortasında açıklığa bir su serpintisi yağdı.

Üçüncü bir binici diğerlerine katıldığında derin bir sessizlik çöktü. Büyük aygırından inerken, gül ağacı ve derinin ince notaları yağmur kokusuna karıştı.

Adam ortaya çıktığında, Thea hangi detayı ilk önce göreceğini bilemedi. Yüksek yapısı siyah zırhla sarılmış bir kas duvarıydı, dev ikiz kılıçları arkasından görünüyordu. Islak, koyu renk saçları başının arkasında bir düğüm halinde toplanmıştı, sert çenesini düzgün bir sakal çevreliyordu...

Thea'nın ensesi diken diken oldu. Elbette onu *taniyordu*.

Yıllardır kayıp olmasına rağmen, türünün Büyük Ayın'den geçen son örneği olan, Thezmarr'ın en genç Savaş Kılıcı Wilder Hawthorne'u duymayan pek az kişi vardı.

Ölümün Eli dedikleri kişi. Güç ondan dalgalar halinde yayılıyordu.

Dışarıya doğru titreşirken Thea donakaldı, gücü tuhaftı, beklenmedikti... Daha önce *gerçek* büyüye hiç bu kadar yakın olmamıştı, çok değil

sıradan insanların sahip olduğu. Orta diyarlardaki büyü yüzyıllar içinde öngörülemez hale gelmişti. İnsanlardan kaybolmuştu ve artık sadece kraliyet ailelerindekiilerin sahip olduğu ve Büyük Ayın sırasında Savaşkılıcılara bahşedilen bir armağandı. Ama başka şekillerde, yerlerde, , canavarlarda kendini gösteriyordu.

Thea böyle bir gücün parmaklarının ucunda olmasının nasıl bir şey olduğunu ancak hayal edebilirdi.

Ölümün Eli'nin gücü şimdi ondan fışkırıyor ve onu çağırıyordu.

Hawthorne savaşçı arkadaşlarına dönerek onları eleştirel bir gözle inceledi. İkisi de konuşmadı.

"Güzel," dedi sonunda, sesi zengin ve derindi. "Buradasınız. Vernich ters bir şekilde, "Çağrıyı takdir ettiğimden değil," diye cevap verdi. Hawthorne bunu duymazdan geldi. "Konuşacak çok şeyimiz var.

Thea'nın bakışları ilk kez adamın sağ elinde tuttuğu şeye yöneldi.

Bir kendir çuvalı. Kırmızı damlayan bir çuval.

Torj da bunu fark etti. "Korkunç haberler mi?

Hawthorne'un çenesinde bir kas gerildi. "Haberler hep kötüdür.

"Anlat o zaman.

"Kırık Adalar'dan geliyorum," dedi, sesi alçak ve derindi. 'Orada yeni bir gölge hayalet sürüsü öldürdüm. Raporla birlikte hemen kaleye dönmeyi planlıyordum, ancak bir resif sakini gemimi kıyılarımıza kadar takip etti, bu yüzden onu daha batıya, Peçe'ye doğru yönlendirdim. Ta ki...'

Kanlı çuvalı Torj'a doğru itti. "Thezmarr'a rahat edemeyeceğim kadar yakın bir Wraith'e rastladım.

Torj tiksinti dolu bir sesle çantadan siyah ve damlayan bir şey çıkardı.

Thea neredeyse . Bir

kalp.

"Bir kişinin olduğu yerde, birçok kişi vardır. Hawthorne uyardı. 'Başka bir pakette bunlardan iki tane daha var. Peçe'de daha fazla yırtık var. Bu pislik ve daha kötöleri tarafından her gün daha fazla ihlal yaşıyor.

Torj, "Öfkeliler bizi kurtarır," diye mırıldandı.

Hawthorne karanlık bir şekilde güldü. "Öfkeliler kimseyi kurtarmaz.

Sözler dudaklarından dökülürken başını kaldırdı ve Thea'nın omurgasında bir heyecan, damarlarında sessiz bir şimşek çaktı.

Çalıların arasından, seladon gözleri kötü şöhretli Savaş Kılıcı'nın gümüş bakışlarıyla buluştu.

Kalbi sıkışmış, tüm vücudu gerilmişti.

Bakışları onun ruhunu delip geçti.

Hawthorne yavaşça gözlerini kırptırdı ve arkadaşlarına döndü. "Dahası da var ama burada tartışmayacağım.

"Ne demek burada değil? Vernich tersledi. 'Bütün meselenin bu olduğunu sanıyordum -'

"Burada olmaz. Hawthorne dizginlerini kaptı ve Thea'ya bir kez daha bakmadan diğerlerini kara dağlara doğru götürdü.

Thea'nın bacakları tamamen sıvı hale geldi, elleri iki yanında titriyordu.

Onu görmüştü. Hawthorne onu görmüştü ve hiçbir şey söylememişti... *Neden?*

Zihni hâlâ çalkalanırken kendini ayağa kalkmaya zorladı. Savaş Kılıçları'nın gittiğinden emin olduğunda, kaleye geri dönen dar, kayalık patıkaya doğru fırladı. Kayalıkları aşip engebeli dağ yamacından aşağı inerken, kalın duvarları ve giriş kapısını geçip kuzey kulesinin kapısına ulaştığında kader taşı göğsüne bir savaş davulu gibi çarpıyordu. Nefes nefese kendini içeri attı, sonunda rüzgârdan ve yağmurdan kurtulmuştu. Bronz ve altın rengi saçlarındaki suyu silkeleyerek olanları, gördüklerini ve duyduklarını düşünmek için kendine bir an verdi.

Bu doğrudu.

Yıllar süren yokluğun ardından Wilder Hawthorne Thezmarr'a dönmüştü ve yanında canavarların kalplerini de taşıyordu.

İKİNCİ BÖLÜM

Thea üst kattaki koridorda önünde durur durmaz kız kardeşi Elwren, "Seni pervasız aptal," diye tısladı.

Thea, Wren'in bakışlarıyla karşılaştı. O ve kız kardeşi aynı göz rengini paylaşıyordu: alışılmadık bir seladon tonu; ayrıca benzer koyu, güçlü kaşlar. Wren kendi kaşlarını genellikle Thea'ya kaşlarını çatmak için kullanırdı. Aynı zamanda aynı bronz saçları da paylaşıyorlardı, ancak Thea'nın saçları açık havada daha fazla zaman geçirdiği için daha fazla altın rengindeydi. İkisi de aynı madalyonun iki yüzüydü ama Thea keskin hatlara ve kaslara sahipken, Wren daha yumuşak ve güzel olanıydı. Yirmi yıllık kale hayatı bu gerçeği doğrulamıştı; servet güzel gülümsemelere ve eteklere bakıyordu, kırık tırnaklara ve yırtık pantolonlara değil.

Ama şimdi, Thea'yı diğerlerinin duyamayacağı bir yere çekip, kurumuş çamur parçalarını fırçalayarak Thea'nın sırlıslıkla olmuş pelerini çıkarırken, Wren'in nazik doğasının her türlü görüntüsü çoktan yok olmuştu.

Thea çoktan sinirlenmiş bir halde onun elini itti. "Duracak mısın? Ben en büyüğüm, öyle olmalı -"

Wren homurdandı. "Thea, sen yaşlılığın her zaman daha akıllıca olmadığını kanıtlayan birkaç vakadan birisin.

'O zaman seni iyi göstermek için burada olduğum için şanslısın. Şikayet etmeyi bırak.'

Wren başını sallayarak, dağınık topuzunu sallayarak Thea'ya birkaç parça parşömen uzattı ve Thea yüzünü buruşturarak aldı. Daha çok *kadın işi*. Bıçaklar ve kan yerine zehirler ve iksirler. Yasaları lanetlemek, korkmaları öğretilen kehanete kızmak için bir neden daha:

*Yıkılmış bir krallığın gölgesinde, fırtınanın gözünde
Karanlığın kızı bir elinde kılıç, diğeriyle ölüme
hükmedecek*

*Gökyüzü karardığında, günlerin sonunda Peçe
düşecek.
Kılıcını çektiğinde işler tersine dönecek.*

Ateş ve kanın şafağı.

Yirmi yıl önce, o ölümcül kehanetin söylenmesinden sonra, kadınlar kılıçlarını teslim etmeye zorlanmıştı. O zamanlar sadece dört yaşında olan Thea, mahzendeki bir ızgaradan bunun parçalarının ortaya çıkışını görmüş, kadınların orta diyarları koruma hakları ellerinden alınırken öfkelenmelerini izlemişti.

Bu, Thea'nın hançerini taşımasına engel olmamıştı. Hiçbir şey durduramazdı.

Dikkati koridorda kupa odasının bulunduğu yere kaydı. Bir yetişkin olarak bile ziyaret etmeyi, şampiyonların isimlerine bakmayı arzuluyordu. Talemir Starling bunlardan biriydi - çift kılıç kullanmada yenilmez olan ve masallara göre sayılamayacak kadar çok canavar kalbi oymuş olan, Kalplerin Prensi olarak anılan Savaş Kılıcı.

Başka bir isim Thea'yı her zaman büyülemişti. Altı yıl önce, *Thezmarr'ın Bıçak Atan Şampiyonları*'nın altında müdürleri Audra'nın adını da bulmuştu. Sert yüzlü kütüphaneci, silahlarını teslim edip kalede kalan tek kadın savaşçıydı.

Wren, "Farissa'ya senin yerine baktım, ona burnunun kanadığını söyledim," diyordu.

Thea sırtıttı. "Teşekkürler.

"Ustalar daha zor sorular sormadan önce bir kadının ancak bu kadar çok burun kanaması olabilir.

"İyi ki her zaman cevapları biliyorsun o zaman. Thea bir kolunu kız kardeşinin boynuna doladı. Wren Thezmarr'ın saygın simyacılarından biriyken, Thea daha çok serserinin tekiydi. Geçimini sağlamak için atölyede ve kütüphanede kız kardeşiyle birlikte çalışsa da, akli hep başka yerlerdeydi, kalan sınırlı yıllarında kuralları lanetleme ve karanlığa karşı kendi kılıcını kullanma hayalleri vardı.

Wren hayal kırıklığı içinde dilini şaklattı ve onu başından savdı. "Şu anda sana sarılmaktansa sana vurmayı tercih ederim.

"Çünkü sana nasıl yapılacağını ben öğrettim. "Ne zaman susacağını bil, Thee.

Kız kardeşinin kızgınlığının gerçekten de sınırlarına dayandığını hisseden Thea, geri kalan karşılıklarını bastırdı.

Çeliğin çelik üzerindeki keskin çınlaması avludan yankılandı ve pencereye gitti, aşağı bakarken tırnakları nemli pervaza saplandı.

Yaşları onlu yaşlardan yirmili yaşların ortalarına kadar değişen yeni bir kalkan taşıyıcı birliği geçit evine doğru ilerliyordu, bazıları ilerlerken dövüşüyordu.

Lonca savaşçıları en başından itibaren eğitir, kalkan taşıyıcıları savaş sanatında eğitir, ta ki onlar bir çift çapraz kılıç totemi taşıyan orta diyarların Muhafızları olmak için kabul testlerini geçene kadar. Oradan Thezmarr'ın sadık orta seviye savaşçıları olarak kalabilir ya da belirli bir alanda komutan ve usta olma yolunda ilerleyebilirlerdi. Bir de Savaşkılıcıları vardı.

Bir Savaş Kılıcı olmak... efsanenin vücut bulmuş haliydi.

Ama aşağıda ne seçkin savaşçılardan bir iz vardı ne de Thea silah ustası Esyllt'i görebiliyordu. Thea onların gidişini izlerken göğsü gerildi, kalkanlarını sırtlarına asmışlardı, şüphesiz daha önce yüzlerce kez izlediği tatbikatlara gidiyorlardı, Bloodwoods'da saklanmışlardı.

Parmakları çizmesinden hançerini almak için kaşınıyordu. "Thea..." diye uyardı kız kardeşi.

Kararını veren Thea, pelerinini Wren'in elinden kaptı ve kâğıtları ona geri itti. "Bir burun kanamasının daha yaklaştığını hissediyorum.

'Thea, hayır -'

Thea çoktan uzaklaşmaya başlamıştı. "Kötü bir gün olacak, bunu söyleyebilirim. Audra'nın büyüleyici eserlerini yazıya dökmek ve tozlu kitapları yeniden rafa kaldırmak beklemek zorunda, sayfaları bozmak istemem...'

Wren onu engellemeye çalıştı. Thea'ninkine neredeyse tıpatıp benzeyen gözleri hayal kırıklığıyla parlıyordu. "Tanrım, artık ergen değilsin. Tekrar arkadaşlarına baktı.

"Benim de kör edici bir baş ağrım var, Wren.

Kız kardeşi öfkeyle ellerini havaya kaldırdı ve bir kez daha inançsızlıkla başını salladı. "Sen lanet bir aptalsın, Althea.

Thea sırtıttı; ne olduğunu çok iyi biliyordu. Ama üç yıl içinde yüz hayat yaşamayı, kalan az zamanını boşa harcamaya tercih ederdi.

bu diyarlarda. Merdivenlerden inmeye başlarken omzunun üzerinden küçük bir el salladı ve bir kez daha yağmurun içine daldı.

Dışarıda, kalenin etrafına gerçek karanlık çökmüştü ve Thea her zamanki gibi kapıdan fark edilmeden geçti. Nereye gittiklerini çok iyi bildiği için kalkan taşıyıcılarını belli bir mesafeden takip etti. Kanlı Ormanlar, Thezmarr topraklarını çevreleyen, ağaçların çoktan ölmüş savaşçıların kanını akıttığı ve yapraklarının hışırtısıyla kadim sırları fısıldadığı sık bir ormandı.

Daha güneyde, silah ustası ESYLLT'in küçük birliklerle ilk tatbikatlar için tercih ettiği bir açıklık vardı. O zaten orada bekliyor olacaktı ama Thea geç gelenler olabilir diye ana patikadan uzak durdu, gerçi en silik kalkan taşıyıcılarının bile o kadar aptal olacağından şüpheliydi. ESYLLT'in öfkesi hafife alınacak bir şey değildi.

Audra'yla karşı karşıya gelse kim galip gelirdi acaba... Thea homurdandı. Audra onun kafasına kitaplarından biriyle kolayca vurabilirdi ve uzun zaman önce bıçak fırlatma şampiyonu olmuştu.

Bu düşünceyle hâlâ eğlenen Thea, toprağın nemli kokusunun ve çizmelerinin altındaki yaprakların kayışının tadını çıkararak Bloodwoods'un karanlık geçitlerinde daha da derinlere daldı. Birliğin ormanda ilerleyişini duyabilecek kadar yakındı, hatta arkada kalanları bile görebiliyordu. *Sinsi bir grup oldukları kesindi*, diye alay etti. Yine de bellerinde sallanan silahlara imrenerek bakmaktan kendini alamadı.

Kehanetin tetiklendiği gece, Usta Simyacı Farissa, Thezmarr'ın tüm çocuklarını gizli bir mahzene tahliye etmişti. Ancak diğerleri uykuya daldıktan sonra, Thea taşta bir ızgara bulmuş ve bu sayede yukarıdaki yanmış avluyu görebilmişti. Gecenin köründe kılıçlarını teslim eden kadınların görüntüsünü asla unutamayacaktı. Kılıçlar bir yığının içine atılırken çelik şarkı söylemişti, öfkeleri hissediliyordu.

"Kehanet başladı," diye seslendi Lonca Ustası öfke çığlıkları ve çıkan birkaç arbede üzerine. 'Artık kadınların kılıç kullanmasına izin veremeyiz. Ya başka meslekler bulacaksınız ya da bundan böyle loncayı terk edeceksiniz.

'Osiris seni piç kurusu,' diye bağırdı biri. "Thezmarr'ı bu kadar güçsüz mü bırakacaksın? Thezmarr'a hizmet eden herkese sırtını dönüp

sadakatle -'

'İşlerin böyle olmasını istemezdim. Ama tanrıların isteği bu,' diye cevap verdi. 'Silahlarınızı teslim edin, yoksa zorla alınacaklar!'

Thea o zamanlar bunu anlayamayacak kadar küçüktü ama o zamandan beri aklından çıkmıyordu. Audra hariç, savaşçı kadınlar o gece oradan ayrılmıştı, nereye gittiklerini kimse bilmiyordu çünkü bu sadece Thezmarr'ın değil, tüm orta diyarların kanunuydu. Hiçbir kadın bir daha çelik kullanamayacaktı.

Thea yıllarca müdürünü bu konuda konuşturmaya çalışmış ama kütüphaneci bunu reddetmişti. Çeşitli dersler ve Thea'nın okuduğu tüm kitaplar ona kehaneti tetikleyen elinde kılıç tutan küçük bir kız olduğunu ve bunu takip eden yasaların Lonca Efendisi'nin orta diyarları *karanlığın* diğer kızlarından koruma girişimi olduğunu söylemişti.

Elinde küçük bir tırpan tutan bir çocuk karşısında kendini kaybetmişti. Eğer Thea'nın bir silahı olduğunu bilseydi, bunu asla öğrenemezdi.

Sık sık gittiği, aşağıdaki eğitim alanından iyi gizlenmiş, mükemmel bir izleme platformu olan bir açıklıkta durdu ve yaprakların arasına çömelip Esysllt'in daha önce yüzlerce kez yaptığı, kanını kaynatan konuşmayı duymaya çalıştı.

Zayıf silah ustası, bir grup parlak gözlü aceminin önünde volta atıyor, elini uzun kılıcının kabzasına dayamış, sert bir ifadeyle onlara bakarken göğsünü dışarı çıkarıyordu.

Esysllt'in sesi otorite dolu bir şekilde açıklığa yayıldı. "Bir ay önce sadece birer öğrenciydiniz, amaçları sıradanlığın ötesine geçmeyen çocuklar... Bugün ise Thezmarr'ın kalkan taşıyıcılarısınız ve çok daha büyük bir şey olma umuduyla buraya, Bloodwoods'a geldiniz.

Thea'nın tüyleri diken diken oldu ve sanki çok ihtiyacı olan bir iksirmiş gibi her kelimeye asıldı.

"Takip eden aylar hayatınızın en iyi ve en kötü ayları olacak," diye devam etti ve sözlerini büyülenmiş izleyicilerinin üzerine bıraktı. '*Tabii* o başarabilirseniz. Bazılarınız bir gün, bir hafta ya da bir ay içinde pes edecek. Geri kalanınız acıyı ve korkuyu yakından tanıyacak, yeriniz için diş diş mücadele etmenin ne demek olduğunu öğreneceksiniz. Kime güveneceğinizi ve ne zaman tek gözünüz açık uyuyacağınızı öğreneceksiniz. Testlerimizde başarısız olanlar saflarımızdan dışlanacaktır. Özel yetenekleri olanlar komutanların çırağı olabilir. Bazılarınız yaralanacak. Bazılarınız ölecek.

Esyllt önündeki yüzleri incelerken tekrar durakladı, sanki kimin başaracağını ve kimin başarısız olacağını o anda belirleyebilecekmiş gibi. Boğazını temizledi. "Ve içinizden seçkin birkaçı" -seçtiği kalkan taşıyıcılarına dikkatle baktı- "pek çoğunun sadece hayalini kurduğu şeye dönüşecek: Orta diyarların muhafızları, Thezmarr'ın savaşçıları.

Thea bir nefes verdi. Tanrılar... Esyllt'in yönelimini kaç kez duyduğunun bir önemi yoktu, her seferinde tam göğsünden vuruyordu. Kalkan taşıyıcıları gibi o da olduğu yere çakılıp kalmıştı, keşke onların yanında durabilseydim, keşke bunu biriyle, herhangi biriyle paylaşabilseydim diyordu. Ama her zaman olduğu gibi saklı kaldı.

Esyllt boğazını temizledi. 'Pekâlâ, gruplarınıza ayrılın. Şimdiye kadar neler öğrendiğinizi görmek istiyorum.

Kalkan taşıyıcıları tereddüt

etti. "Tatbikat," diye bağırdı

Esyllt. "*Şimdi*."

Acemiler harekete geçerek birkaç küçük gruba ayrıldılar ve silahlarını çekip kalkanlarını kaldırarak savunma pozisyonuna geçtiler.

Thea izledi, kalkanlarını çok aşağıda tutanları, ayak hareketleri çok ağır olanları ve rakip olarak ilgisini çekebilecek olanları not etti. Teoriyi yıllarca çalışmış, gizlilik içinde pratik yapmıştı ama parmakları onlarınki gibi bir kılıç tutmak için kaşınıyordu ve elinin çizmesindeki hançere gittiğini fark etti.

Dikkatlice geri çekilip gözden kayboldu ve kendi talimlerini yapmaya başladı. Thezmarr'ın tüm çocukları gibi o da yıllarca temel savunma eğitiminden geçmişti ama bu onun için hiçbir zaman yeterli olmamıştı. Çocukluğundan beri yapabildiği her eğitim seansını gözetlemiş, her bilgiyi, her tekniği uzaktan öğrenmişti. Kendine ait bir kılıcı olmadan bu çok zordu. Ama hançeri onun gururu ve neşesiydi. Altı yıl önce, bir arabanın içinde kaleye geri götürülürken yaralı bir Savaş Kılıcı'nın elinden düştüğünü görmüştü. Wren'e ödülünü gösterme hatasını yapmıştı. Kız kardeşi ona Naarvian çeliğinden yapıldığını söylemiş ve Thea'nın onu teslim etmesi için ısrar etmişti. Naarvian çeliği yalnızca Savaş Kılıçları ve Savaş Kılıçları içindi, Büyük Ayın tamamlandığında verilen bir hediye idi.

Naarva'daki çelik kaynağı, bir yıldız yağmuruyla toprağı vuran Fury'lerin kendileri tarafından yaratılmıştı. Orada bulunan nadir demir cevheri tüm orta âlemlerdeki en güçlü cevherdi ve tanrıların gücünü barındırıyordu. Bir erkeğin inisiyasyon almadan böyle bir silah taşınması yasaktı; seçkinlere hakaretti.

Orta diyarlara hizmet eden savaşçılar. Ama bir *kadının* kılıç kullanması, hele hele Naarvian çeliği kullanması? Bu ihanetin eşsiz bir biçimiydi.

Thea ilk başta hançeri geri vermeyi reddetmişti elbette. Ama kız kardeşi onu yıpratmış ve kötü sonuçların uzun bir listesini çıkarmıştı. Wren, Thea'nın başının belası olmuştu ve kısa bir süre sonra Thea hançeri yaralı sahibine geri vermek için isteksizce revire gitmişti.

Thea onun yatağının yanına gitmeden önce şifacıların diğer hastalarla ilgilenmek için ayrılmasını beklemişti. Hayatında gördüğü en iri adamdı, neredeyse bir devdi. Bacakları yatağın ucundan sarkıyordu ve şilte ağırlılığının altında sarkıyordu. Kafası düzinelerce kanlı bandajla sarılıydı, yüzü o kadar şişmiş ve morarmıştı ki gözlerinin akı kıpkırmızı olmuştu.

Ölüyordu.

Thea onu gördüğünde tüm vücudu orada olmaması gerektiğini haykırdı. Ama o savaşçının savaş alanında ihtiyaç duymuş olması gereken cesaretin bir parçasını bulmak için derinlere indi ve hançeri ona uzattı.

"Bunu düşürmüşsün," dedi ona. "Geri isteyebileceğini düşündüm.

Adam soluk soluğa kalmış, gözleri irileşmiş, sanki göğsünün üzerine bir vagon dolusu taş tuğla oturmuş gibi bir ses çıkarmıştı. Thea'ya hiçbir anlam ifade etmeyen bir şeyler mırıldandı, sonra titreyen eli yataktan kalktı ve hançeri ona doğru itti.

Ağzını açıp kapadığında hiçbir kelime çıkmadı.

Ama bir şeyi anlamıştı: Adam silahın onda kalmasını istiyordu.

Silahı göğsüne bastırdı. 'Onu iyi kullanacağım,' demişti ona.

Şimdi, hançeri kılıç gibi tutarak bir dizi hareket boyunca kendine rehberlik ediyordu. İyi hareket ettiğini biliyordu ama değerli bir rakiple, kendisine meydan okuyacak biriyle dövüşmeyi ne kadar çok isterdi. Bazen bir simyacıyı ya da mutfak çalışanlarından birini kendisini şımartması için ikna edebiliyordu ama bu aynı şey değildi...

Hafif bir esinti Thea'nın etrafındaki yeşillikleri hışırdattı ve en hafif deri ve gül ağacı kokusu burun deliklerini gıdıklayarak içinde garip bir özlem uyandırdı. Aşaağıdan yankılanan bağırışların ve çelik çınlamalarının tadını çıkararak iç çekti. Hâlâ hançerini tutarken, arazideki çıkıntının üzerinden tekrar baktı -

Havada bir şey ıslık çaldı.

Thea kendini yana attı, yanağına keskin bir sızı saplandı.

Bir ok, yanındaki budaklı ağaç gövdesine saplandı.

Yelkovan esintide titredi.

Titreyen Thea gözlerini kocaman açarak hâlâ titreyen oka baktı ve bir - iki adım geri çekildi.

Ve sonra koştu.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Gizlenmek için zaman yoktu. Thea koştu, gecenin içinde bir gölge bulanıklığı, botları ormanın nemli toprağına çarpıyor, yanağından ince bir kan çizgisi süzülüyordu. Ağaçların dalları açıkta kalan tenini tırmalıyor ve aralarında dolanırken rüzgâr örgüsünü savurarak elbiselerini yırtıyordu.

Birisi *ona ok atmıştı* ve okçuluk eğitimi yapılmadığını biliyordu. Yanlış bir atış değildi. Yarım saniye daha yavaş olsaydı, ok iki gözünün ortasına isabet edebilirdi. Ama kaderin onun için hazırladığı şey bu değildi. Kader taşının göğüs kemiğine vurduğu rahatlatıcı vuruş, kısa, sık nefes alışlarını dengeledi.

Yeşim taşından yapılmış ve siyah deri bir ipe bağlanmış olan bu işaret ona daha bebekken bir kahin tarafından hediye edilmişti. O zamanlar kaderleri kazırlardı; bazen bir isim, bazen bir sembol ya da bir sayı olurdu. Hepsi de kesin olarak gerçekleşecek bir geleceğe işaret ediyordu. Kader taşları ne kadar nadir olsa da, pek rağbet görmezlerdi. Hayatlarını huzur içinde yaşamak isteyenler tarafından değil.

Yirmi yedi. Siyah sayı, ölüm tanrısının kendisinden bir sözdü. Yirmi yedi yaşına geldiğinde Enovius Thea için gelecekti ama eğlenmeden önce değil. Çünkü ölüm onu, saat isim gününü vurduğu anda bulabilir ya da tam bir yıl, yirmi sekiz yaşına girmeden önceki ana kadar bekleyebilirdi. Thea'nın kader taşı ona bir zaman aralığı sunmuştu, ayrıntı yoktu - kimsenin başına gelmesini istemeyeceği bir lanet.

Koşmaya devam etti, çamur bacaklarının arkasına sıçradı, korku onu teşvik etti. Hayatı için değil, hayır, bugün ölmeyecekti. Bunun yerine, kendisi için korkuyordu.

Thezmarr'da, onun evinde. Hançeri kabul ettiğinde ve onunla defalarca pratik yaptığında riskleri biliyordu ama sonuçları hiç o ok kadar yakın hissetmemişti.

Şimşek çaktı ve önündeki Kanlı Orman'ı bir anlığına aydınlattı. Önünde budaklı gövdeler ve ürkütücü bir boşluktan başka bir şey yoktu.

Kısa süre sonra meşale ışığı önünde parıldadı. Taş duvarların yakın duran Thea, nefes nefese kalarak asa girişine doğru ilerledi.

Tanrılara şükürler olsun, diye düşündü Thea kapı kolu dönerken. Kilerde duraklayarak yeşim taşını dudaklarına götürdü.

"Ve böylece kaderi tekrar test ediyoruz," diye mırıldandı loş odaya önce. İçeride hava serindi ve etler tavandan dev kancalara asılmıştı. Bunların yanından geçerken aşağıdaki mahzene açılan kapının aralık olduğunu fark etti.

Mutfak kapısı gıcırdayınca Thea irkilerek içeri baktı. Birkaç ocağın sıcaklığı ve tüm hızıyla devam eden akşam yemeğinin ağız sulandıran aromaları yüzüne çarptı. Görünürde hizmetkâr olmadığından, çalışma tezgâhlarının ve fokurdayan tencerelerin yanından süzülerek geçti ve yan taraftaki sepetten taze pişmiş bir ekmek aşırma isteğini bastırdı. Aşçı muhtemelen her birini tek tek saymıştı.

Tam kapıya yaklaştığı sırada Thea dondu kaldı.

Alev alev yanan ocağın önündeki yırtık pırtık koltukta iri yarı bir adam oturuyordu, ayaklarının dibinde de iri bir köpek.

Thea'nın bakışları uyuklayan hayvandan, devasa ellerindeki yarı örgülü deri kemere ve kendisiyle buluşan gri gözlere gitti. "Malik.

Sırıtarak karşılık veren dev adam, ölüm döşegindeyken ona hançerini hediye eden adamın ta kendisiydi. Ama ölmemişti. Şimdi gülümseyen ifadesi, bir zamanlar vahşi ve yaralı olan yüzünde sevmeye başladığı bir ifadeydi.

Malik emekli bir Savaş Kılıcıydı. Savaş alanında kafasına ölümcül bir darbe almış ve o zamandan beri konuşmamıştı. Diğer detayların yanı sıra Thea, Muhafızların ve kalkan taşıyıcılarının, ünlü savaşçının zaferden düştüğü ve artık bir ahmak olduğu hakkında konuştuklarını duymuştu ama o daha iyi biliyordu. Hançerin hediye edilmesinden kısa bir süre sonra kütüphanenin bir köşesine çekilmiş, anlamlandırması zor bir pasajı yüksek sesle okuyordu. Orada Malik'le ikinci kez karşılaşmıştı. İri yarı gövdesi bir rafın arkasından belirmiş ve onu irkiltmişti.

Ama geniş bir gülümsemeyle yaklaşmış ve sanki onu dinlemek istiyormuş gibi yakındaki bir sandalyeye oturmuştu. Bu etkileşim ona şunu göstermişti

Kelimeleri ama belki de artık onları sayfada anlayamıyordu. O zamandan beri ona kitap okuyordu.

Şimdi onun ıslak, dağınık halini ve yüzündeki çizdiği incelerken neşeyle parlıyordu.

"Kalamam," dedi ona. ", değil mi?

Malik sadece gülümsedi ve dikkatini örmekte olduğu kemere geri verdi.

"Teşekkürler. Nazik devin omzunu minnetle sıkarak güneybatı kulesine doğru ilerledi.

Thea kuru bir tunik giyip kendine çeki düzen akşam yemeği başlamıştı. Her iki uçtaki cömert ocaklarda çıtırdayan ateşler yanarken, apliklerdeki meşaleler titrek ışıklarını kalın döşeme taşlarına yayıyordu.

Salonun kalbinde Fury'ler yükseliyordu - ilk Savaşkılıcıları, yani tanrılar tarafından kullanılan üç güçlü kılıcın dev heykelleri. Taş şekiller yerden salonun tavanına kadar yükseliyor, kabzaları yukarıdaki kirişleri kırarak gecenin gökyüzüne doğru uzanıyordu.

Gölgelerinin altında, Lonca Üstadı Osiris'in yüksek arkalıklı sandalyesinde bir kral gibi oturduğu, diğerlerine tepeden bakan bir masa vardı. Her iki yanında Thezmarr'ın Savaş Kılıçları, birkaç komutan ve aralarında gözleri bir şahin kadar keskin, sert bir ifade takınan Audra'nın da bulunduğu personel başkanları oturuyordu.

Birkaç adım aşağıda, salon boyunca uzanan iki uzun meşe masada her rütbeden savaşçı ve kale işçisi güveç tencerelerini ve kızarmış patates tepsilerini başlamıştı bile.

Thea, kohortunun oturduğu yere doğru aceleyle ilerlerken baş masadaki kimseyle göz göze gelmemeye dikkat etti.

Elwren isteksizce bankta ona yer açtı ve öfkeli bakışlarını ona .

"Sormalı mıyım?" dedi sıkılmış dişlerinin arasından, Thea'nın yanağındaki kesiğe bakarak.

"Muhtemelen hayır. Thea boş bir tabağa ve patates tepsisine uzandı.

'En azından o çizdiği senin için hazırladığım kozmetiklerle kapatabilirdin. Yatakta bir kadınla yatıyormuşsun gibi görünmüyor.

burnum kanadı ve başım ağrıyor.'

Thea yemeğini ısırırken kız kardeşini görmezden geldi ve bir zevk iniltisini bastırdı.

"Büyüleyici bir transkripsiyon vardiyasını kaçırdın, Althea," dedi arkadaşlarından biri olan Ida, koyu renk kırpılmış saçlarını kulağının arkasına sıkıştırarak masanın karşısından.

"Büyüleyici" ve "transkripsiyon" genellikle bir araya getireceğim iki terim değildir," diye yanıtladı Thea bir lokma et suyuna batırılmış ekmeğin etrafında.

"Kapa çeneni. Wren çenesini Osiris'in ayağa kalktığı yere doğru uzattı.

Thea oturduğu yerde doğruldu. Osiris'in tüm salona hitap ettiği pek sık görülmezdi.

Osiris, çevresindeki savaşçıların yanında cüce kalan, orta boylu bir adamdı. Kafası tıraşlıydı ve Thezmarrian komutanlarının deri ve botlarını giyiyordu; zayıf yapısına rağmen üniforma ona yakışıyordu. Önündeki masaları keskin gözlerle taradı, konuşmadan önce bir şekilde kalabalıktaki herkesi delip geçmeyi başardı.

"Bu gece, en saygıdeğer Savaş Şifrelerimizden birine hoş geldin diyoruz..." diye başladı.

Osiris'in sağında oturan ünlü savaşçıyı görebilmek için birçok kişi boyunlarını büktü.

Uçurumun tepesinde kendisiyle göz göze gelen gümüş gözleri hatırlayınca Thea'nın tüyleri diken diken oldu.

Lonca Üstadı boğazını temizledi. 'Wilder Hawthorne birkaç yıldır yurtdışında orta diyarları savunuyor. Gittiği her yerde zafer ve kahramanlık hikâyeleri onu takip ediyor -'

Kanlı kendir çuvalı Thea'nın zihninde canlandı.

"Ama her şeyden öte, Thezmarr'ın adaletini, onun parçalandığını görmek isteyenlere karşı uyguladı.

Thea'nın bakışları söz konusu savaşçıya kaydı.

Hawthorne'un kukuletası yüzünden geriye doğru itilmişti ve mum ışığının parıltısında, onun yontulmuş çenesini, hafifçe çarpık burnunu, kara kaşlarını ve güneşte kızarmış tenini gölgeleyen birkaç silik yara izini seyretti. Yüz ifadesi daha önce olduğu kadar sert ve acımasızdı.

Savaş Kılıçlarının bizzat Fury'ler tarafından seçildiği ve onların gücüyle aşılandığı söylenirdi. Büyük Ayin'den çıktıklarında, savaşçılara krallıklardan hediyeler sunulurdu: Naarva'dan çelik, bir

Tver'den bir aygır, Aveum'dan bir şişe şifalı kaynak suyu, Delmira'dan zırh ve Harenth'ten zehir.

Thea hikâyelerden Hawthorne'un Büyük Ayin'e katılan en genç kişi olduğunu, tarihte Savaş Kılıcı olan en genç kişi olduğunu ve bunu yapan son kişi olduğunu biliyordu.

Şimdilik, sessizce yemin etti.

Ama onda gençlik kıvılcımları yoktu, sadece bir katilin soğuk, acımasız vahşiliği vardı. Ayağa kalkmadı ya da konuşmadı, sadece sandalyesinde arkasına yaslandı ve keskin bakışlarını koridora dikti. Görünürdeki vahşetine rağmen, gümüş gözlerindeki meydan okuyan parıltı Thea'nın içine bir enerji şimşegi gönderdi ve onu içten içe ısıttı. Ona doğru eğildi, tüy gibi hafif bir ürperti kapladı içini.

Osiris kadehini kaldırdı. "Hawthorne'un dönüşüne!

Meclisin geri kalanı kadeh kaldırmaya koşarken bir telaş yaşandı.

Bu sırada Ölümün Eli, düşman kanı hâlâ çizmelerine bulaşmış bir halde olanları izliyordu.

"Sence kaç canavar öldürmüştür? Thea gözlerini savaşçıdan ayırmadı, kokuşmuş Wraith kalbi zihninde yanıp sönüyordu.

"Canavarlar kimin umurunda? Samra homurdandı. 'Peki ya kadınlar? Şu çeneye, şu omuzlara bak... Şunun *cüssesine* bak... Beni her an öldürebilir.

Ida güldü. "Pantolonunun içinde tut Sam.

"Neden yapayım ki? Erkekler asla yapmaz. Hawthorne'un bunu yapabilmesine şaşıyorum, bir ası gibi asılmış olmalı -"

"Sam! Thea tersledi. "Kapa çeneni. O bir Thezmarr Savaş Kılıcı, biraz saygı göster.

Samra gözlerini devirdi. "*Sen* saçma bir bekârlık yemini ettin diye, geri kalanımız önümüzde duran ziyafeti görmezden gelmek zorunda değiliz.

"Böyle bir yemin etmedim," diye yanıtladı Thea acı bir şekilde, vücudu gerilmişti. "Ben sadece -" Wren'in eli kolunu buldu ve sıktı. 'Bu senin hatan değildi

Evander hıyarın teki çıktı.'

Ida, "Tam bir moron," diye ekledi.

Sam başını sallamadan önce suçlu bir duraksama oldu. "Birinci sınıf bir dangalak.

Konu ahır ustasının çırağına geldiğinde Thea'nın göğsü ısındı ama onları elinin tersiyle itti. "Bu yıllar önceydi.

Sam omuz silkti. "Hâlâ dangalağın teki.

Thea gülümsemeye zorladı, ama hatırlayınca omuzları çöktü.

'Savaşçılarla ilgilenmiyorum. Zaten güzelliğini erkek kıyafetleri ve çamurla gizliyorsun... Seni bir simyacı olarak sevdim. Ama silahlarla ve bir çocuk gibi etrafta koşturacaksan... Kehaneti kışkırtmaktan bahsetmiyorum bile...' Evander ona rüyalarını anlattığında, dünya altından kayıp gitmişti.

Öfke ve kafa karışıklığı içinde sona ermişti. Kız kardeşiyle birlikte uçurumun tepesinde gözyaşlarını dökmüş ve ardından bu deneyimi geride bırakmıştı. Şimdiye kadar ettiği tek yemin kendine ettiği yemindi ve bu yemin de kendisini elinden geldiğince Savaş Kılıçları'nın yoluna adadığını gösteriyordu. Aşıklara gelince, o zamandan beri başkaları da olmuştu, karanlıkta geçen kısa anlar, ama hepsi aynıydı. Evander ve diğerleri korkak kale çocuklarından başka bir şey değildi, erkek değillerdi ve Wren'in ona söylediği gibi: *'Gerçek bir erkek sen savaşırken seni kesmez ya da senin için savaşmaz. Gerçek bir erkek kılıcınızı bilemeye yardım eder, arkanızı kollar ve her türlü karanlığa karşı yanınızda savaşır.'*

Henüz hiçbiri bu tanıma uymuyordu.

Thea'nın etrafındaki herkes heyecanla konuşuyordu. Konuşulan tek konu Hawthorne'un dönüşü değildi. Popüler bir savaşçı birliği, kış krallığı Aveum'un güneyindeki bir tehditle mücadele etmekten dönmüştü ve kadınlar bir sonraki masada onlarda meydana gelen değişiklikleri not etmeye hevesliydi.

"Raynor'un göğsü kesinlikle genişlemiş. Samra kaşlarını oynatarak sırttı.

"Umarım öyledir," diye karşılık verdi Ida. "Orada pek bir şey yoktu.

Wren güldü. "Kaba olma. Daha 20 yaşında bile değil. Bir erkek için biraz genç.

Samin zevklerine göre," diye ve bir fincan bira daha doldurdu.

Sam kiraz kırmızısı saçlarını omzunun üzerinden savurdu ve sahte bir acıyla elini göğsüne koydu. "Beni yaraladın, Wren.

'Peki ya sen, Althea Nine Lives? Menüde istediğin bir şey var mı?'

Thea'nın yanağındaki kurumuş kan kaşınırken, arkadaşlarının yıllar süren pervasızlıkları ve lonca kanunlarıyla burun buruna gelmelerinin ardından ona taktıkları lakap karşısında gözlerini kıstı. Bugün buna dahil değil.

Althea Nine Lives. Bundan her zaman nefret etmişti. Birincisi, sanki grubun en aptal genciymiş gibi bir izlenim yaratıyordu... İkincisi... Dokuzdan fazla canı olduğunu düşünmek hoşuna gidiyordu.

Kendine bir porsiyon güveç daha aldı ve bakışlarının baş masadaki Savaş Kılıcı'na kaymasına izin vermedi. "Hayır. Ayrıca," dedi çenesini kaldırarak. "Kısa süreli fiziksel faydalar dışında bir şeyle neden ilgileneyim ki?"

Sam homurdandı. "Eğer kıysaysa, yanlış yapıyorsun demektir.

Bu sadece saçma bir dikkat dağıtma. Farissa ve Audra'yla çalışmanın, eğitimin ve diğer şeylerin arasında mızımız bir çocuğa yer yok, kenarda bile olsa. Yapacak çok işim, başarmak istediğim çok şey var...'

Ve bunu başarmak için çok az zamanı olduğunu düşündü Thea. Diğerlerinin önünde bir ömür varken, onun üç yılı vardı ve diyarlardaki tüm tanrılar adına, bu süreyi boşa harcamayacaktı.

'Benim amacım tektir -'

'Ah evet, senin *amacın*...' Wren başını salladı ve uzun süredir acı çeken bir yaşlı gibi burnunun köprüsünü sıktı. 'Onlardan biri olmana asla izin vermezler, Thea. Milyon yıl geçse bile. Bunu bırakmanın ve hepimiz gibi kaderini kabullenmenin zamanı gelmedi mi? Bu sadece başını belaya sokar ya da daha kötüsü olur. Hâlâ krallığın korunmasına katkıda bulunuyoruz. Yaptığımız işte hala onur var.'

Thea simyacılar ve kâtipler hakkında bir cevap verdi ve kız kardeşinin fincanını alıp boşalttı. "Artık erkekler hakkında konuşmaya geri dönebilirsin," dedi. "Ya da kızlar," diye ekledi Ida'ya özür dileyen bir baş hareketiyle.

"Çok naziksiniz," diye cevap verdi Ida sertçe.

Wren geri aldı ve yeniden doldurdu.

Ama Thea'nın dikkati çoktan başka bir yerdeydi... Baş masadaki gümüş gözlü Savaş Kılıcı'nın üzerindeydi.

Genç kadınlar uyku odalarına döndüklerinde Thea soğuğa küfretti, ocak soğuktu. Diğerlerinin şikâyetleri her geçen dakika daha da artarken, Thea ve Wren ıraları yakıp güröl güröl yanan bir ateş yakmaya çalıştılar. Sıcaklık parmaklarına yayılırken Thea içini çekti. Ellerini uzattı ama havada ona doğru bir şey fırlayınca sertçe geri çekti -

Şişeleri açmak için kullanılan küçük bir bıçak ayağının yanındaki ahşap zemine saplandı.

'Alemlerde ne -' Bir başkası ona doğru uçarak geldi.

Thea kaçtı. "Sam!" diye bağırdı. "Yeter!"

Ama boş durmaması gerektiğini çok iyi biliyordu. Şimdi ayağa kalktı, daha keskin mermiler yağarken bir noktadan diğerine sıçradı, duvara ve yere ritmik gümbürtülerle çarptı. Bu, çocukken avludaki oğlanları izleyerek adapte oldukları bir oyundu; hızlı refleksler geliştirmek için yapılan bir Thezmarrian yarışması. Elbette kızların oynaması yasaktı ama Samra her zaman geleneksel çelik yıldızlar ya da hançerler yerine simya aletleri kullandıkları için hiçbir kuralın çiğnenmediğini savunmuştu.

'Ben de Althea'ya bir şeyler fırlatmayı seviyorum,' demişti defalarca.

Kızlar ergenlik çağına girdiklerinde dans etmeyi de öğrenmişlerdi. Ida bir gün bir baloya ya da düğüne katılmaları gerekebileceği konusunda ısrar etmişti ve hiçbir ayaklarının üzerinde nasıl duracağını bilmiyordu. Thea'nın böyle bir olayın gerçekleşme ihtimalinin olmadığını ona söylemeye hiç cesareti olmamıştı ve böylece "Dans Eden Simyacılar" oyunu doğdu.

Yatma odaları ve kızların kendileri, oyun oynamadıklarından beri uzun zaman geçmiş olmasına rağmen, yıllar boyunca süren yarışmanın izlerini taşıyordu. İş ve her günün angaryası, hayattan sessiz sevinçleri çalmanın bir yolunu bulmuştu.

"Lanet olsun. Thea kopan ayak parmağından kıl payı kurtuldu. "Ne yapmaya Sam?"

Samra omuz silkti ve sivri uçlu bir alet daha fırlattı. "Biraz aksiyon için can atıyordun Althea Nine Lives... Seni memnun edeceğimi düşündüm.

'Beni test etme... Ne olacağını biliyorsun. Pişman olacaksın.'

"Hadi... Bende üç tane kaldı," dedi arkadaşı bıçakları sallayarak.

Wren boğazının arkasından çıkan sinirli bir sesle kalan mermileri Sam'in elinden kapmaya çalıştı. "Farissa onları arıyordu!"

Ama Samra ona aldırış etmedi, bunun yerine kılıçları peş peşe Thea'ya fırlattı.

Thea'nın içinden bir heyecan geçti ve *dans etti*. Bu dünyadaki en doğal duyguydu. Zarifçe dönüyor, eğilip bükülüyor, vücudunu su gibi hareket ettiriyor, bir yandan da silahları hızla topluyordu. Bu, daha büyük rakiplere karşı hızını ve çevikliğini onların gücüne karşı kullanması gerektiğini bilerek geliştirdiği bir beceriydi.

Sonuncusu Sam'in elinden çıktığında Thea ona kurt gibi sıırttı.

"Benim sıram. Bileğini ustaca bir hassasiyetle savurdu ve küçük bıçak havada bir bulanıklığa dönüştü.

"Thea! Bıçak kiraz kırmızısı atkuyruğunun alt yarısını kesip saç parçasını arkasındaki duvara gömerken Sam çığlık attı.

Ida başını ellerinin arasına alarak, "Fury'ler bizi korusun," diye mırıldandı.

"Ne? Thea masum bir ifadeyle. "Saçını kestirmen gerektiğini söyleyip duruyordun.

"Seni öldüreceğim..." Sam bıçağı ve saçlarını taştan çekerken dişlerini sıkarak tehdit etti.

"Denemeni görmek isterim.

Sam koparılmış saç tellerine baktı ve sonra artık kırılmış olan atkuyruğunun ucunu parmaklayarak başını salladı. "Sen delirmişsin.

"Ya da inanılmaz

derecede yetenekli. "Ya

da ikisi birden," diye

önerdi Ida.

"Kesinlikle ikisi de. Wren, Farissa'nın elindeki aletlere el koydu.

"Dans Eden Simyacılar'da bana meydan okumaman gerektiğini bilmen gerekirdi," diye karşı çıktı Thea.

Sam hâlâ başını sallıyordu ama öfkesi yumuşamıştı. "Klasik Thea," diye mırıldandı. "Kadın olmak istemiyor ama hepimizden daha iyi dans ediyor.

Heyecanın Thea'nın eli yanağındaki kabuk bağlamış ince kesiğe gitti, havada ısıklık çalarak ilerleyen okun sesi zihninde yankılanıyordu. Dans Eden Simyacılar'ın daha önce hayatını kurtardığını hissediyordu.

Wren onun bakışlarını yakaladı, gözleri sorularla doluydu.

Thea omuz silkti, Wren'in bilmediği şey ona zarar vermezdi ve sonuçta *korkunç* bir gün olmamıştı.

Geceliğine uzanıp botlarını tekmeleyene kadar farkına varmamıştı. Thea'nın elleri tuniğinin düğmelerinde dondu, akşam yemeği midesinde kurşuna dönüştü, ateşin parıltısına rağmen soğuk aniden onu yıkadı.

Hançeri kayıptı.

Ve onu tam olarak nerede bıraktığını biliyordu.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Althea yine kahini rüyasında gördü.

"Beni hatırla," diye fısıldadı sihirbaz gecenin içine, yeşim taşına ölüm vaadini kazırken. Yüzü yoktu. Belirgin özellikleri yoktu. Ama sesi bir cyren'in çağrısı gibi bir şarkıydı. Thea'dan önce kaç kişi gelmişti? Kaç tanesini Enovius'a teslim etmişti?

Kader taşının soğuk yüzeyi Thea'nın avucuna bastırdı ve Thea hırıltılı bir nefesle sarsılarak uyandı.

Wren onun yatağının yanındaki yataktan izliyordu.

"Ne oldu?" diye sordu kız kardeşi, kaşları endişeyle çatılmıştı.

Nefes nefese kalan Thea, pencerelerden içeri süzülen şafak ışığına ve sabahın serinliğine alışmak için kendine bir an izin verdi. Diğerleri hâlâ derin uykudaydı.

"Önemli bir şey değildi," diye mırıldandı, kader taşını bırakıp geceliğinin ön kısmına sıkıştırırken kalbi hâlâ çarpıyordu.

Ama Wren görmüştü. "Başka bir kabus daha gördün.

Tartışmanın bir anlamı yoktu. Thea sert bir şekilde başını salladı ve saç çizgisindeki teri koluyla sildi.

'Bence gerçekten Farissa ile konuşmalısın. Sana bir şeyler verebilir -'

"Uyumak için zihnimi silecek bir iksir almayacağım," diye tersledi Thea.

"Uyanık olmam gerek.

Wren iç çekerek, "Söylediğimi unut," diye cevap verdi. "Keşke bu konuyu birine açsaydın.

'Bunu biliyorsun. Bu kadar yeter.'

"Öyle mi? Kader taşı takmak... ağır bir yük.

Ama Thea'nın işi bitmişti. "Bu bir yük değil, bir armağan," diye ısrar etti bacaklarını yataktan sarkıtırken, zeminin soğukluğu karşısında irkildi. "Ne zaman öleceğini bilmek, nasıl yaşayacağını bilmektir, kardeşim.

"Unutma, gerçekten ölene kadar bu kader değildir. Thea pantolonunu ve tuniğini çekiştirirdi. "Not edildi.

Odanın diğer tarafından bir inilti duyuldu. "Şimdiden birbirinizin boğazına sarıldığınızı söylemeyin sakın? Ida yastığının altından mırıldandı.

Wren de kendini yatağından sürükleyerek kaldırırken, "Burada kardeş sevgisinden başka bir şey yok," diye homurdandı.

'Yüce Tanrım, o zaman dünya gerçekten sona eriyor olmalı.

Thea Wren'e göz kırptı ve gizli kader taşına dokundu. "Bugün olmaz.

Thea'nın o sabah olmak istemediği bir yer varsa, o da simya atölyesiydi. Görevler sıkıcıydı ve genellikle ellerinde yeni bir yanık ya da kesik olurdu. Çizmesinde hançeri olmadan kendini çıplak hissediyordu ve nemli yaprakların altında paslanmadan ya da meraklı bir kalkan taşıyıcısı onu keşfetmeden önce onu bulmak için Kan Ormanlarını aramak için çaresizce huzursuzdu.

"Kahretsin. Elini kesmekte olduğu yabani lavanta demetinden geri çekti, bıçağın kaydığı yerden derisi sızlıyordu.

"Hiç dikkat etmiyorsun. Wren işaret parmağındaki kanamayı için ona temiz bir bez attı.

"Çünkü bu iş nankör bir iş," diye karşılık verdi Thea.

Wren'in elleri kalçalarına gitti. "Şu anda ne yaptığımızı biliyor musun?

"Bir çeşit iksir mi? Ama Thea bunu sessizce söyledi çünkü bakılırsa kız kardeşi patlamak üzereydi.

'Kör edici baş ağrıları için bir tentür -'

Thea ağzını açtı ama Wren'in eli onu susturmak için havalandı. "Tıpkı kütüphane arkadaşının gibi kör baş ağrıları. *Malik*.

Wren daha bitirmemişti. "Yani bana bu işin, diyarlarımızı korumak için hayal bile edilemeyecek fedakârlıklar yapanların acılarını hafifletmesine rağmen, *sizin* gibiler için *nankör*, çok alçakça olduğunu mu söylüyorsunuz?

Thea kızardı. "Hayır.

"Güzel. Şimdi çeneni kapa ve parmaklarından birini kesme.

Arkalarından bir kahkaha sesi duyuldu ve Thea, Simyacı Ustası Farissa'nın kollarını göğsünde kavuşturmuş, omuzlarının üzerinden baktığını görünce utandı.

"Ben bile daha iyi ifade edemezdim. Hoş bir şekilde gülümsedi. "Kız kardeşini dinlesen iyi edersin, Thea.

Thea'nın dişleri sıkıldı. "Evet, Farissa.

"Görüyorum ki bir başka burun kanaması nöbetinden daha kurtulmuşsunuz... Ne kadar şanslısınız.

Thea ayak ayak üstüne atarak bakışlarını bir kez daha lavantaya dikti. "Evet, çok şanslıyım.

Usta Simyacı Wren'e dönmeden önce başını salladı. "Vaktin olduğunda bu tasarımları tekrar görmek isterim, Elwren. Umarım onları getirmişsindir?

Wren başını salladı. "Elbette.

"Senden tentürü bitirmesi için kız kardeşini bırakmanı isterdim ama kimseyi zehirlemek istemeyiz, değil mi?

Wren buna güldü. "Kesinlikle olmaz. Sonra görüşürüz.

Farissa diğer çalışma masalarından birine doğru yürürken Thea, "Tanrım, sen tam bir yalakasın," diye mırıldandı.

"Ve sen de şımarık bir çocuk kadar kötüsün," diye karşılık verdi Wren. İçini çekti. 'Eğer bu kadar baş belası olmasaydın, sana tasarladığım şeyi gösterirdim. Bu bir şey... Yani, takdir edeceğin bir şey.

Thea kız kardeşinin sesindeki hilekârlığı fark etmişti ve kız kardeşi o ruh halindeyken Fury'ler hepsine yardım ederdi. Bunu yüksek sesle itiraf etmekten nefret etse de, Wren'in zekâsı hiç de parlak değildi. Doğuştan mucitti ve gözlerindeki kıvılcım Thea'ya yarattığı şeyin diyarlarda bir yerlerde kaderi değiştirecek bir şey olduğunu söylüyordu.

"Tamam o zaman. Thea kollarını kavuşturdu. Hadi bakalım.

Wren'in cevap sırtışı hainceydi. Tartışmaları unuttuktan sonra çantasını karıştırdı ve birkaç parşömen yaprağı çıkarıp önlerindeki çalışma alanında düzeltti.

"İşte," dedi gururla.

Thea kaşlarını çatarak çizimleri inceledi. "Çaydanlık mı?" Çok ustaca çizilmişti; mükemmel bir simetrisi vardı ama yine de küçük kız kardeşi neredeyse denediği her şeyde son derece başarılıydı. Böyle sinir bozucuydu.

"Bu sıradan bir çaydanlık değil..." Wren sırttı. "Ona Bayanlar Öğle Yemeği Çaydanlığı adını verdim.

"Anlıyorum," diye cevap verdi Thea, gerçi anlamamıştı. Kadınların öğle yemeklerine hiç ilgi duymuyordu.

Ancak bu Wren'i vazgeçirmedi, bunun yerine iç mekanın daha ayrıntılı bir taslağını içeren bir sonraki sayfaya döndü.

Thea'nın gözleri kısıldı. "İki oda... Neden?

"Çay için bir tane," diye yanıtladı Wren, seladon gözleri parlayarak. "Bir tane de zehir için. "Ne için? Thea alay etti. Wren'den çıkmasını beklediği onca şey arasında

"zehir" bunlardan biri değildi.

Wren, "Sen burun kanaması geçirirken ben Farissa ile birkaç küçük proje üzerinde çalışıyordum," diye açıkladı. 'Bu benim fikirlerimden biriydi. Her bölmede çaydanlığın kulpunun yanında gizli bir delik var. Wren çizimindeki yeri işaret etti. "Belirli bir içeceği dökmek için, hazneye bağlı deliği açık tutmanız gerekir.

"Ama -

'Bunu bir düşün, Thea. Ev sahibinizden zaten şüpheleniyor olsaydınız, risk almadan önce sizinle aynı içkiyi içtiğini görmek istemez miydiniz?

"Evet...

"Her bölmedeki içeceğin aynı görünmesi gerekiyor. Ve sunucunun hangisinin hangisi olduğunu hatırlaması gerekir. Oradan, düşmanını zehirlemek için parmağını zehirsiz içeceğin bulunduğu noktanın üzerinde, kendisi için dökmek istiyorsa da zehirli içeceğin bulunduğu deliğin üzerinde tutması gerekir. Ama misafire... Aynı yerden geliyor gibi görünüyor. Görüyor musunuz?'

Thea inanamayarak sayfalara baktı. "Nasıl?

'Bu öğleden sonra teoriyi göstermek için çalışan bir model başlatıyorum. Oldukça basit: yüzey gerilimi ve basınç sınırların dışarı akmasını engelliyor. Sunucu deliği kapatarak havanın odaya girmesini engelliyor. Wren elini tekrar taslağa dokundurdu. 'Bu, sıvının yüzey alanını azaltmalı ve ağızdan çıkmasını engellemelidir. Sunucu deliği parmağıyla bu şekilde kapattığında, hava basıncının sıvıyı yerinde tutmasını sağlar.

Thea başını yavaşça, inanmayarak salladı. Çizimlere bakmaya devam ederken, "Etkileyici, Wren," demeyi başardı.

"Teşekkür ederim.

"Biliyorsun... Bu oldukça iler acısı bir mekanizma.

"Ailede her türlü kötülüğü barındıramazsınız.

Thea kız kardeşinin tutkusunu bulaşıcı bularak güldü. "Bunu duyduğuma sevindim.

Saatin geri kalanında sevimli bir sessizlik içinde çalıştılar, şifacılar için bir dizi tentür ve bilmedikleri ve sormadıkları bazı daha kötü tonikler hazırladılar. Thezmarr'ın kadınlarının işi buydu. Thea çoğunlukla Wren'in talimatlarını dinliyor, hâlâ kız kardeşinin zeksına hayranlık duyuyor ve Hanımların ğle Yemeğİ aydanlığİ'nin ihtiyaç duyacağı gizli görevleri hayal ediyordu.

Thea malzemeleri doğrayıp ğtrken bileğindeki hançerin baskısını fark etmemiş, bu kadar dikkatsiz olduğuna inanamamıştı. Vardiyaları boyunca kaçmak için bir fırsat bulmaya çalıştı ama Farissa onu bir şahin gibi izliyordu. Audra'nın çok iyi bir taklidiydi bu, sanki Thea'nın bir ayağının dışarıda olduğunu biliyordu.

Thea'nın dehşetine göre, öğlen yemeğİ kısa sürmüş ve yine Kan Ağları'na kaçmak için bir pencere açılmamıştı. Kendini acı içinde hissederek Wren'le birlikte zemin kat koridorlarında ilerledi, her adımda yenilgi onu kovalıyordu. Farissa bir önceki günün vardiyasını kaçırdığı için ona iyi davranmıştı ama Audra'dan aynı hoşgörüyü göreceğinden şüpheliydi. Elini yanağındaki yara kabuğuna dokundurdu ve keşke Wren'in kozmetik ürünleriyle kapatacak kadar ileri görüşlü olsaydım diye düşündü.

Tam doğ kulesinin merdivenlerine ulaşmışlardı ki, yakınlardan sert bir kahkaha yükseldi. Thea bunun kime ait olduğunu anlayarak parmaklarını büktü. Bu eğlencenin duyulduğu yerde hiçbir zaman iyi bir şey olmazdı. O yöne doğru bir adım attı.

"Thea, bırak onu. Wren'in eli çoktan Thea'nın kolunu tutmaya hazırlanıyordu. kıpırdanmaya rağmen Thea kabul etti. "Tamam, diye mırıldandı ve merdivenlere yöneldi.

Altı yıl önce, savunma derslerinden birinde, Thea pek de heyecanlı olmayan Wren ile idman yaptıktan sonra daha zorlu bir rakip istemişti. Sebastos Barlowe ona ne kadar değeri bir rakip olabileceğini göstermek için gönüllü olmuştu. Sadece, tüm grubun önünde ona bir darbe indirmiş ve onu sendeleyerek yana doğru savurmuştu. Sonunda kazanmasına rağmen

Seb bunu kişisel olarak algılamıştı. Thea durumu düzeltmeye çalışmış, maçın sonunda elini sıkmayı teklif etmiş ama o bunu reddetmişti.

"Pis bir sokak serserisinin elini sıkığımı mı sanıyorsun?" demişti alaycı bir ifadeyle.

Wren ona düşman olduğu konusunda onu uyarmıştı. Her zamanki gibi kız kardeşi haklıydı. Sebastos Barlowe ne zaman yakınlarda olsa, bir kavga asla uzakta olmazdı.

Şimdi kahkahalar yeniden, bu kez daha yüksek sesle geliyordu. Bunu, tüylerini diken diken etmekte asla başarısız olmayan o alaycı ses izledi.

' - şu saçmalayan aptala bak. Düz bir çizgide bile yürüyemiyor - ' Thea düşünmedi, hareket etti.

Kız kardeşinin tutuşundan ve itirazlarından sıyrılarak köşeyi döndü.

Orada, Malik'in dev formu bir grup kalkan taşıyıcısı tarafından kuşatılmıştı,

eğitim kılıçlarıyla onu dürtüyorlardı. Malik onlardan uzaklaşıyor, ayaklarının üzerinde tökezliyor, kocaman ellerini kaldırarak onları engellemeye çalışıyordu.

Thea'nın kulaklarında kan uğuldadı. "Seb!" Botlarını iki yana açıp vücudunu gererken sesi koridorda yankılandı.

Arkasından Wren'in duydu.

Söz konusu kalkan taşıyıcısı etrafında döndü. "Ne istiyorsun, başıboş?

Thea Seb'e doğru bir adım attı, yanakları öfkeyle kızarmıştı. "Hâlâ daha yaratıcı ya da uygun bir hakaret bulamadın mı? Malik'in kollarındaki kesiklere ve gri gözlerindeki şaşkınlığa dikkat ederken sesini dengede tutmak için mücadele etti. "Thezmarr nüfusunun yarısı yetim.

'Ama en kirli ve en istenmeyen sensin. Şu haline bak,' dedi, pantolonunu, tuniğini ve çamurlu botlarını incelerken burnu tiksintiyle kırıştı. 'Bir köpeğe mi yoksa buradaki canavar arkadaşına mı daha çok benziyorsun anlayamıyorum. Yoksa bir erkek gibi mi görünmeye çalışıyorsun?

Arkasındaki Wren'den yayılan öfkeyi hissedebiliyordu ama Thea dönüp bakmadı. Bunun yerine parmakları tekrar büküldü ve artık sahip olmadığı hançeri kavramak için kaşınmaya başladı. Önemli değildi, gerekirse onu çıplak elleriyle öldürebilirdi.

Seb onunla alay etmeye devam etti. "Ne istiyorsun?

Thea ona doğru bir adım daha attı, kalkan taşıyıcısının Malik'ten uzaklaşp onunla alay eden ve eğitim kılıçlarını tehditkâr bir şekilde kavrayan uşaklarını görmezden geldi.

"Onu bırakın," dedi onlara.
Seb homurdandı. "Yoksa ne olur?"

Yumruklarını sıkın Thea cevap vermedi. Silahı yoktu ve sayıca ondan üstündüler ama ne pahasına olursa olsun Malik'e yaptıklarını görmezden gelebilecek hiçbir yanı yoktu.

Derin, titrek bir nefes aldı. "Onu rahat bırakın," diye tekrarladı. 'O eski bir Savaş Kılıcı. Saygınızı hak ediyor. Bu davranışınız Thezmarr'a bir hakarettir.

"Kendin de bir Thezmarr olduğun için Thezmarr'a yapılan hakaretler hakkında her şeyi bilirsin. Göğsünü kabartarak yaklaştı ve onun üzerinde durduğundan emin oldu.

Thea onun gözlerinde gördüklerine rağmen bir adım bile atmadı. Omuzları geriye itilmiş uşakları da ona yaklaştı.

"Yerinizde olsam kız kardeşimden uzaklaştırdım," diye seslendi Wren.

"Sanki bu dağınıklıktan korkacak bir şeyimiz var da," diye karşılık verdi Seb. "Ben korkulacak kişinin o olduğunu söylemedim.

Thea'nın kulağının yanından bir hava püskürdü. Menekşe rengi bir toz bulutu kabardı ve ardından kalkan taşıyıcılarının üzerine çöktü.

Biri öksürdü.

Ve Seb sinirli bir şekilde tozla kaplı tuniğine baktı. "Bu da ne, bir cadının numarası mı?" Omzundaki tozu sildi ve Wren'e baktı -

Gözleri büyüdü ve eli boynuna gitti.

Açıktaki kalan derisinde anında kızgın bir döküntü belirdi ve aniden çılgınca kaşınmaya başladı. "Ne yaptın sen, kaltak?"

Arkasında, takipçilerinin yüzleri kıpkırmızıydı ve kendi etlerini tırmalıyorlardı.

"Revire gitmenizi öneririm," dedi Wren, Thea'nın yanına gelip el işlerini incelerken. 'Bunun hassas bir yere gitmesini istemem. Aletinin düşmesini istemezsin. Onu sallamaktan hoşlanıyor gibisin.

Seb'in gözleri tekrar büyüdü. "Orospu!" diye bağırdı ve arkadaşları arkasından yaklaşırken sendeleyerek onlardan uzaklaştı.

Thea kız kardeşine döndü, kendi gözleri de kocaman olmuştu.

Wren kaşlarını kaldırdı. "O zaman anlat bakalım," dedi. "Nasıl yardıma ihtiyacın olmadığını, her şeyi nasıl hallettiğini dinleyelim.

"Ben..." Thea kelimeleri bulmakta zorlandı. "Bu... Bu harikaydı. "Oh.

"Hatırlat da seni çok fazla kızdırmayayım. Thea kendi teninde bir menekşe tozu yakaladı. "Neden ben -
"Etkilenmedin mi? Wren araya girdi. "Dul'un Külüne karşı bağışıklığın var. "Ne? Nasıl?
"Çünkü ben öyle yaptım. "Ne demek istiyorsun?
'Son birkaç aydır çarşaflarınıza serpiyorum. Toleransınızı geliştirin.'

'Demek bu yüzden birkaç kez kaşınarak uyandım... Tanrım, Wren. Şaka yapıyor olmalısın.'

"Dul hakkında şaka yapmam. "Sen delisin...

"Öyle miyim? Yoksa pervasız kız kardeşimin bir grup küçük kalkan taşıyıcısıyla çığneyebileceğinden fazlasını ısırdığı kaçınılmaz ana mı hazırlanıyorum?

Şakaklarını ovuşturan Thea başını salladı. "İkisi de.

Wren güldü. ", " dedi. "Audra'ya geç kalıyoruz.

Ama Thea'nın dikkati birkaç metre ötede duran, yüzü kızarmış ve alnından ter damlaları akan Malik'teydi.

Thea kız kardeşine, "Onu kamarasına geri götürmeliyim," dedi.

Wren onun bakışlarını takip etti ve eski savaşçının hızlı adımlarla ilerleyişini, gözlerini hızla kırpışını ve göğsünün kabarışını izledi. "Sanırım haklısın. Audra'ya söyleyeceğim.

'Boş ver Audra, mazeret bulma konusunda endişelenme. Zaten yeterince bokun içinde olacaksın.'

"Seninle geleceğim -

Ama Thea onu başından savdı. 'Bu onu bunaltacak. Sadece git, iyi olacağız.'

Wren başını sallayarak merdivenlere yöneldi ve kapıdan geçerek gözden kayboldu.

Thea, Malik'i ürkütmemeye çalışarak ona yaklaştı.

"Yine , değil mi dostum?" diye fısıldadı.

Malik onun sesiyle başını kaldırdı, gözleri irileşmişti. Duruşu gevşemeden önce ağzını birkaç kez açıp kapattı.

"İyi ki yolu biliyorum," Thea. "Gel .

Onu koridorlarda yönlendirmek için koluna girmek istese de yapmadı. Beynindeki hasar, asla anlayamayacağını bildiği bir karmaşıklıklar ağıydı, ama artık onu yeterince uzun süredir tanıyordu.

Bazen, özellikle de zorlayıcı bir olay veya sıkıntıdan sonra, duyusal bunalıma girdiğini kabul eder.

Malik'in bugün dengesinin bozulduğunu fark ederek kaleye doğru ilerledi.

"Sadece biraz sessizliğe ihtiyacın var," diye onu rahatlatırken bir kapıyı açık tuttu ve içeri girmesini bekledi.

Audra daha önce de böyle bir olay olduğunda ona yol göstermişti. Sivri dilli kütüphaneci Malik'e karşı nazik ve kibar davranmıştı - tanıdık. Thea, Audra'nın onu muhtemelen bir Savaş Kılıcı olarak tanıdığını, hatta birlikte eğitim almış olabileceklerini çok sonraları fark etmişti.

Malik'in odasına vardıklarında kapı kilitli değildi ve açıldığında Malik'in köpeği Dax onları endişeyle karşıladı.

"O iyi," dedi Thea meleze, sallanan kuyruğu bacaklarını zedelemekle tehdit ederken.

Malik soğuk ocağın önündeki sandalyesine oturana kadar kapı aralığında bekledi.

"Ateş yakmamı ister misin?" diye sordu.

Malik siyah kömürlere baktı.

"Pekâlâ," dedi Thea, eski savaşçıdan çok kendi kendine. "Sizi yalnız bırakayım."

Gitmek için döndüğünde Malik'ten hırıltılı bir ses geldi.

Bekledi, onun kelimeleri çıkarmaya çalıştığını biliyordu, bu eziyeti asla anlayamayacağını biliyordu. Yapabileceği bir şey olmasını dileyerek kendi boğazı sıkıştı.

Malik sanki onun düşüncelerini okumuş gibi başını salladı.

Thea dökülen saçlarını yüzünden itti ve kendi kelimeleri dökülürken içini çekti. "Onu kaybettim," diye itiraf etti, Malik'in hançerini sakladığını bildiği ayak bileğine dokunarak. "Kanlı Ormanlar'da kaybettim ve üzgünüm," dedi ona.

O kadar şey varken, *bu* Malik gülümsedi mi? Ama kararsız bir el hareketiyle gitmesini işaret etti.

Pişmanlık Thea'nın ağzında acı bir tat bıraktı. Malik'in yaralanmadan önce kim olduğuna dair tek kalıntıyı, saklaması ve iyi tutması için ona güvendiği şeyi kaybetmişti. Sahip olduğu her şeye rağmen hayatta kalmayı başarmıştı ama kendi kanı, teri ve fedakârlığıyla kazandığı kılıcı kaybetmişti.

Hayır, buna katlanamazdı. Eski Savaş Kılıcı'nın kapısını arkasından kapatan Thea, Audra'nın bekleyen emirlerine doğru değil ama

Bloodwoods.

Dışarıda gün griydi ama kalenin içinde ve duvarların ötesinde rahatça hareket etmek için yeterince karanlık değildi. Yine de Thea'nın kendine has yöntemleri vardı. Evander'la kısa süren birlikteliği sırasında Thezmarr'ın en az korunan noktalarından bazılarını, dış ormanlardaki az bilinen yollardan bazılarını öğrenmişti. Bu bakımdan, bu ilişki onun için *tamamen* bir zaman kaybı olmamıştı.

Bir kez daha ormanın kanayan ağaçlarıyla çevrenmesi uzun sürmedi, havada yaklaşan yağmurun zengin, nemli kokusu ağırdı. Bir önceki geceden kalan izini buldu ve izlerini gizlediğinden emin oldu. İhtiyacı olan son şey meraklı bir kalkan taşıyıcısının peşine düşmesiydi. Ayrıca Seb'in kendi adına intikam almak isteyen uşaklarını göndermesine de ihtimal vermiyordu. Onun hâlâ revirde, pirelenmiş bir hayvan gibi taşaklarını kaşıyor olmasını umuyordu.

Çok geçmeden Thea dünkü açıklığa ulaştı. Burayı uykusunda bile tanırды ama ağaca saplanmış okla karıştırmak imkânsızdı. Dikkati dağılmış bir halde yaralı parmaklarını okun sapında , tüyler gövdede gömülü olan ölümcül ucun aksine teninde yumuşacıktı.

Kim ateş ettiyse neredeyse kusursuz nişan almıştı; eğer Simyacılarla bir ömür boyu dans ettiği için hızlı refleksleri olmasaydı, hedefini bulacaktı.

Ama burada olma nedeni bu değildi.

Nereye düşürdüm? Thea yaprakların arasına çömeldi ve avuçlarını yerde gezdirdi. Hareketlerini tekrar izledi... Ok ona doğru uçana kadar onu tuttuğunu biliyordu. Kendini azarladı. Şaşırdığında bir şeyleri düşürmek zorlu bir savaşçının özelliği değildi.

Thea, kaçarken tekmelemiş olsa bile hançerin yakınlarda bir yerde olması gerektiğine ikna olmuş bir şekilde yaprak çöplerini eleyerek ok mızraklı ağacın etrafını dolaştı. Çok uzağa gitmiş olamazdı.

Ama aradıkça midesinde bir çalkantı hissi oluşuyordu.

Ormanın zeminini daha çılginca taradı, adımlarını gerçekçi olduğunu düşündüğünden daha geriye doğru takip etti. Göğsü ağırlaştı ve sonunda nemli toprakta dizlerinin üzerine çöktü.

"Siktir," diye mırıldandı boş ellerine bakarak.

Bir ürperti tenine yayıldı ve kafa derisi karıncalanarak onu bakmaya zorladı

Yukarı.

Boğazı düğümlendi.

Çünkü bir ağaca yaslanmış, siyah savaşçı derisine bürünmüş Wilder Hawthorne, hançerini uzun, dövmeli parmaklarının arasında döndürüyordu. "Bunu mu arıyorsunuz?" dedi.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Thea'nın her parçası kaçması için çılglık atıyordu ama o olduğu yerde kalmıştı, hâlâ toprakta dizlerinin üzerindeydi.

Hawthorne'un gümüş bakışları onunkileri delip geçti ve ona doğru güçlü bir adım attı. "İnkâr etmeyecek misin? Sesi derin ve boğuktu, sözleri kızın kemiklerinde yankılanıyor gibiydi.

Thea ayağa fırladı, kalbi acıyla çarpıyordu ve ağzı kilitlenmişti.

'Bunun ne olduğunu biliyor musun? Ne anlama geldiğini? Hançeri tekrar döndürdü. Ses tonu hiçbir şey ele vermiyordu ama Thea onun çenesindeki kas seğirmesini kaçırmadı. Yakından bakınca, kayalıklarda ve salonda olduğundan daha da vahşi görünüyordu. Yüzü acımasız çizgiler ve şiddet vaadiyle doluydu, kare çenesi koyu renk sakalıyla keskinleşmişti ve gözleri uzun siyah kirpiklerinin altında dinmeyen bir fırtınayla doluydu.

Yine konuşmamayı tercih etti. Çünkü onun inanacağı, anlayacağı ne söyleyebilirdi ki? O bir simyacıydı, hem de zavallı bir simyacı. Loncanın yasalarını çiğnemişti ve Seb'in de söylediği gibi, Thezmarr'a hakaret ediyordu. Hançerle işi yoktu, hele hele... Etraflarındaki boş ormana baktı ve bir an için düşündü -

"İstersen kaçmayı deneyebilirsin," dedi, gözlerinde zalim bir eğlence parıltısı, neredeyse bir cesaret. "Ama benim ne olduğumu unutuyorsun.

Thea boğazındaki yumruyu yutmakta zorlandı, parmakları iki yanında uyuşmuştu. Gizlice ne kadar sıkı çalışmış olursa olsun, Bloodwoods'un gizemlerini ne kadar iyi öğrenmiş olursa olsun, önünde Thezmarr'ın Savaş Kılıcı duruyordu. Hiçbir çıkış yolu yoktu.

Hawthorne hançerini kemerinde kınına soktu ve kızın yüzünde beliren her bir farkındalığı izledi. 'Kaleye kendi isteğinle mi geleceksin? Yoksa seni omzuma atıp taşımam gibi bir zillate katlanmayı mı tercih edersin?

Bunun üzerine Thea çenesini kaldırdı ve onun ses tonundaki ince zevk notasına içerledi. "Ben yürüyeceğim.

"Güzel.

Kan Ormanları'nda yürürken konuşmadılar ama Thea sürekli kemerindeki hançerine bakıyor ve kendi aptallığı için kendine lanet ediyordu. En değerli varlığı elinden alınmıştı ve uzun zamandır korktuğu ama gerçekleşeceğini asla hayal etmediği cezayla yüzleşmeye gidiyordu. O kadar saf mıydı? Wren'in ona sık sık söylediği kadar pervasız ve aptal mıydı?

Görünüşe göre öyle.

Kız, Savaş Kılıcı'nın yanında yürürken, Savaş Kılıcı'nın heybetli figürü önlerindeki zeminde uzun gölgeler oluşturuyordu. Ondan zahmetsiz bir güç fişkırıyordu ve damarlarında kaynayan enerjiye ya da ona baktığında göğsünde hissettiği çırpınmaya engel olamıyordu. Görüldüğü kadar soğuk ve gözü kara, sırtına kılıçlarını bağlamış ve çenesini dik tutmuş olan bu adamla ilgili bir şey şu anda bile kanını ısıtıyordu.

Gümüş gözleri, sanki vücudunun ona karşı haince tepkisini hissedebiliyormuş gibi ona kaydı.

"Söylemen gereken bir şey mi var?" diye hırladı.

Thea kendini lanetledi. Thezmarr'daki geleceği tehlikedeydi ve o her şeyi sona erdirebilecek Savaş Kılıcı'na mı bakıyordu?

"Hayır," dedi ona, şimdi onun belinde kınında duran hançerine bakarak. "Güzel," dedi adam tekrar.

Ve böylece, kudretli bir Savaş Kılıcının gölgesinde, Althea Zoltaire kaderine doğru yürüdü.

Lonca Efendisi'nin konutuna ulaştılar ve Hawthorne'un yumruğu kapıyı kapatıp vurduğunda Thea ne kadar korkmuş olduğunu fark etti. Tuniği terden sırlıklam olmuştu ve nefes alış verişini düzgün tutmak için tüm iradesini kullanıyordu. Diğer taraftaki ayak seslerini duyunca gerildi, bacakları altından güçsüz düştü.

Kapı açıldı ve Thea gözlerini Osiris'in anlayışlı yüzüne dikti.

"Hawthorne, ne oldu?" dedi kaşlarını çatarak, perişan haldeki simyacının acınası görüntüsü üzerinde beliren Savaş Kılıcı'na bakarak.

Hawthorne ona bakmadan, "Diğer suçların yanı sıra onu bir silahla yakaladım," diye cevap verdi.

"Bir silah mı? Osiris gözlerini kırıştırdı.

"Bloodwoods'da bir hançer. *Naarvian çeliğinden*. Hawthorne'un sesi kırılmıştı, sanki meselenin özüne inip yoluna devam etmek için sabırsızlanıyordu, sanki Thea'nın kaderine karar vermek ona düşmezdi.

Ama Osiris'in bakışları onu delip geçti, ağzı çirkin bir ifadeye büründü, küçümsemesi neredeyse hissediliyordu. Ona hitap etmeye tenezzül etmedi.

"Onu konsey odasına götürün ve beni bekleyin.

Kapı yüzlerine kapandığında Thea'nın omurgasından aşağı buz gibi bir ürperti süzüldü ve Hawthorne ona koridorda ilerlemeye devam etmesini işaret etti.

Konsey odası. Bir çeşit duruşma mı olacaktı? Thea sağındaki Savaş Kılıcı'na baktı ve kendisini neyin beklediğine dair herhangi bir ipucu yakalamaya çalıştı.

Ama Hawthorne'un ifadesi okunamıyordu. Thea'nın fark ettiği tek küçük ayrıntı, elinin sürekli belindeki hançerine kayması ve koyu renkli kirli sakalının altındaki bir kasın zıplamasıydı.

Hançerin onun için bir anlamı olduğuna karar verdi. *Ama ne? Hançer* son altı yıldır onun elindeydi ve ondan önce de Malik'e aitti. Hawthorne'un hançeri bulduğunda o bölgede bile olmadığını biliyordu.

Konsey odasının kapısında Thea topuklarını yere vurma ve içeri girmeyi reddetme isteğini bastırdı.

"Ne ?" diye sordu.

Savaş Kılıcı ona bakmadı bile, sadece kapıları itti ve içeri girmesini bekledi, öfkesi yüzünden akıyordu.

Oda loş ışıklı, dar bir dikdörtgendi ve ortasında zengin maun bir masa, etrafında da yüksek arkalıklı altı sandalye vardı. Hawthorne yayılmış olan birkaç haritayı toplamak için hareket etti, onları yuvarladı ve kitaplarla dolu olan yakındaki bir rafa yerleştirdi. Thea'nın pencere olduğunu tahmin ettiği yeri ağır kırmızı perdeler örtüyordu ve uzak köşede bir sürahi arabası duruyordu.

"Bunun için oturmak isteyeceksin. Hawthorne'un derin sesi onu ürküttü.

"Ayağa kalkacağım. Odayı bir cereyan kaplarken Thea kollarını ovuşturdu. Etrafına bakınıp ocağı aradı ama yoktu.

Savaş Kılıcı onu izliyor, her hareketini not ediyordu.

Değerlendirilmekten hoşlanmıyordu. "Hançerimi ne yapacaksın?" diye sordu.

"Bu *senin* hançerin değil. "O.

"Bir an için bir kadının silah kullanmasının yasak olduğunu unutamam..." dedi ve kemerinden hançeri çıkarıp dövme parmağıyla keskinliğini test etti. "Bir simyacı böyle bir Naarvian bıçağını nereden bulabilir?

"Ben çalmadım. Thea onun ses tonu karşısında dişlerini sıktı. "O bir hediye idi. Hawthorne gözlerini kırıştırdı. "Bir hediye.

Thea kendini savunmak için ağzını açtı ama kapı açıldı ve o anda gerçekten de masanın desteğine ihtiyacı vardı.

Onlara katılan sadece Lonca Ustası değil, diğer Savaşkılıcılarıydı: Ayı Katili Torj ve Kan Mektubu Vernich. Hawthorne ile birlikte konsey odasının tamamını kaplıyor gibiydiler.

Osiris, "Otur," diye emretti.

Ve bu kez Thea itaat etti, kendisine en yakın sandalyeye oturdu ve titreyen ellerini kucağında kavuşturarak içine kayd. Nereye bakacağını bilmiyordu. Kudretli savaşçıların Thezmarr'a dönüşünü daha dün izlemiş, onlarla bu kadar yakında yüz yüze gelebileceğini hiç düşünmemiş miydi?

"Bunun anlamı ne Osiris? Vernich, sesi çakıllı bir şekilde sordu. "Harenth'e doğru yola çıkmak üzereydim.

"Görünüşe göre elimizde bir kanun kaçağı var. Lonca Ustası Thea'ya doğru işaret etti.

Kalbi hızla çarpmasına rağmen Thea bakışlarını indirmeyi reddetti. Vernich'in dudağı kıvrıldı. "Anlıyorum.

"Naarvian çeliğine sahipti. Osiris kendini masaya dayadı ve başını salladı. "Aptal kız. Bu yasaların seni korumak için var olduğunun farkında değil misin? Hepimizi korumak için?

'Ona söylediğim gibi,' çenesini Hawthorne'a doğru uzattı. "Hançer bir hediye idi. Savaş Kılıcı ısrar etti -'

'Hiçbir Savaş Kılıcı kılıcından vazgeçmez. Özellikle de hurda bir kıza. Ve sen kanunları biliyorsun. Neyi riske attığını biliyorsun.

Thea'nın omuzları çöktü. Ona inanmamışlardı. Ve inansalar bile, kuralları çiğnemişti. Dehşet midесinin çukuruna çöktü ve bekledi.

'O zaman dışarıda. Onu gönderin,' dedi Vernich.

Hawthorne kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturarak, "Katılıyorum," diye ekledi.

Torj Elderbrock onlara şaşkın bir bakış fırlattı. "Diyarlardaki onca şey arasında ikinizin anlaşmayı seçtiği şeyin bu olduğunu söyleme bana?

Hawthorne, "Kalkan taşıyıcılarına karşı çok az sabrım olduğunu biliyorsun," diye devam etti. "Kutsal kılıçlarımızla Bloodwoods'a gizlice giren hırsızlar bir yana.

"Duyduk demeyin," diye homurdandı Vernich. 'Peki neden bu konu için buradayız -' Kapı tekrar çarparak açıldı.

Kütüphaneci Audra içeri girdi, gözlüklerinin arkasındaki gözleri ateş saçıyordu, gümüş rengi saçları sıkı bir topuzla toplanmıştı ve bu da ifadesini daha da sertleştiriyordu. Ufak tefek boyuna rağmen Audra'nın da en az kule gibi yükselen Warsword'ler kadar, hatta mutlu *olmadığı* düşünülürse daha da fazla bir duruşu vardı.

Kütüphaneci, "Suçlamalarımдан birini sorguladığınızdan neden haberdar edilmedim?" diye sordu.

Osiris yüzünü buruşturdu. "Burada olduğumuzu nereden biliyordun?

'Bu kalede benim bilmediğim hiçbir şey olmuyor. İletişim eksikliğinin masum bir dikkatsizlik olduğunu varsayacağım, değil mi?

Thea müdürüne bakakaldı.

"Burada yapılması gereken tek bir şey var. Osiris'in yüzü kızardı. 'Bu nedenle senin varlığına gerek yoktu. Bir *kızın* loncanın uğruna savaştığı her şeyi tehlikeye atmasına izin vermeyeceğim. Diyarın bilmiyor musun?

"Sence bir *kız* tüm bunları tehlikeye atabilir mi?

Thea doğru mu duyuyordu? Audra onu *savunuyor* muydu?

"Sen söyle," diye karşı çıktı Osiris. "Geçen sefer de aynen böyle olmuştu.

"Öfkeliiler bizi korusun, Osiris. Şimdi kehanetlerin zamanı değil -'

"Yirmi yıl önce küçük bir kız Thezmarr'ın üzerine karanlığı çöktürmeden önce defalarca söylediğiniz şey buydu.

'Peki parlak çözümünüz neydi? Savaşçıların yarisini silahlarından arındırıp dışarı atmak mı?

'Başka seçeneğim yoktu -'

'Her zaman bir seçim vardır. Ve Thezmarr senin için daha zayıf.

"Bu kadar geçmiş yeter," diye araya girdi Vernich. 'Bu kız yasalarımızı çiğnedi. Sonuçlarıyla yüzleşmeli.

Kız. Her zaman kız. Sanki *hayatta kalmış* bir kadın değil de terbiye edilmesi gereken asi bir çocukmuş gibi. Öfke Thea'nın damarlarında çatırdadı.

Audra sanki hakaret onun omuzlarına inmiş gibi kaskatı kesildi. Kendini toparlamaya çalışır gibiydi. "Size hatırlatmama gerek var mı," dedi sıkılmış dişlerinin arasından, "orijinal Savaşkılıcıları kadındı. Üç Öfke tüm kültürümüzün dayandığı şeydi, loncanın temsil ettiği her şey onlarla başladı.

Osiris, "Kitaplarınızı bu işe karıştırmayın," diye tersledi.

Audra, "On yıllar öncesinden kalma önyargılarını bu işe karıştırma," diye karşılık verdi. "Althea'yı olduğu şey için cezalandırmak yerine, ona kuralları *neden* çiğnediğini sorun.

"Neden olduğu umurunda değil.

"Yapmalısın. Yürüyecek yaşa geldiğinden beri eğitim almaktan başka bir şey istemiyor. Bu arada giderek daha az acemi askerimiz oluyor. Kalkan taşıyıcılarımız kabul sınavında her zamankinden daha fazla başarısız oluyor, hatta bazıları bu sınavı geçebilecek noktaya bile ulaşamıyor. Belki de *yeni* bir şeyler denemenin zamanı gelmiştir. Althea bir bilgin değil, bu kesin.'

Thea bu son yorum karşısında yüzünü buruşturdu.

Osiris'in gözleri kısıldı ve tehlikeli bir parıltıya büründü. "Bu senin hatan," dedi Audra'ya, belindeki küçük hançerlere odaklanarak. 'Bizim yöntemlerimizi açıkça hiçe sayarak bu tür davranışları teşvik ediyorsun. Geçmişinin muhakemeni gölgelemesine, görevlerini engellemesine izin veriyorsun.

'Eski bir Orta Diyar Muhafızı olarak geçmişimi mi kastediyorsun? Bu loncanın eski bir savaşçısı olarak mı?

Hava Thea'nın dişleri arasında ısıklık çaldı. Kütüphaneci bu sözleri daha önce hiç yüksek sesle söylememişti.

Ama Audra hiç istifini bozmadı, sesi gibiydi. 'Senin de çok iyi bildiğin gibi, Thezmarrian yöntemlerine saygıdan başka bir şey duymuyorum Osiris. Benim buradaki amacım onun ruhunu, vizyonunu ve orta âlemlerdeki yerini korumak. Bu yüzden, iğrenç yasa değişikliğinizden sonra bile kaldım. Belindeki minyatür silahları işaret etti. 'Ve bunlar daha önce de söylediğim gibi törensel. Fury'lere bir övgü.

'Siz kendiniz yasalara uyarken, suçlamalarınızın yasalara uymasını nasıl beklersiniz -'

Wilder Hawthorne, sanki Osiris konuşmuyormuş gibi, "Bana mektup açacağı gibi görünüyorlar," diye araya girdi. 'Bir kütüphaneci için uygun bir alet, Lonca Ustası. Elbette, Audra'yı onların kullanımından mahrum bırakmayız. Ve elbette, Thezmarrian savaşçıları böyle önemsiz tarafından tehdit edilmezler.

Görünüşte nazik sorular sordu, ancak Wilder Hawthorne Audra'nın *mektup açıcılarıyla* ilgili tartışmayı çabucak sona erdirdi.

Hawthorne bunu küçümseyerek, "Ancak, senin... suçlamanla ilgili olarak," dedi. Thea'nın yumrukları kucagında sıkıldı, nabızı hızlandı.

'En önemli kanunlarımızdan birini çiğnedi ve şimdi ona sadece hoşgörü değil, ne verilmesini öneriyorsun gibi görünüyor? Kalkan taşıyıcılarının saflarında bir yer mi?

O anda Thea, Hawthorne'un tüm zamanların en ünlü Savaş Kılıcı olmasını ya da koridorda kısa bir süre için ona hayranlık duymuş umursamadı. O baştan aşağı duygusuz bir piçti.

Ama Audra onunla yüzleşirken sakince konuştu. "Kısacası, evet.

Hawthorne karanlık bir şekilde güldü. "Thezmarr savaşçıları kan ve çelikle dövülür, Bloodwoods'un gölgelerinden ya da simya atölyesinden koparılmaz. Sözleri sert ve acımasızdı, tıpkı Thea'ya bakışları gibi.

Thea oturduğu yerde kıpırdandı. Kendini savunmak için tek kelime etmemişti ama kaderinin önünde dengede durduğunun farkında olarak bir şeyler söylemek zorunda hissetti.

"Ben iyiyim," diye ağzından kaçırdı. "İyiden de öte. Audra'nın da dediği gibi, hayatım boyunca eğitim aldım. Thezmarr için, orta diyarlar için bir değer olurdum -'

Hawthorne'un burun delikleri alevlendi, hançerinin kabzasını kavrarken *parmak* eklemleri soldu.

"Karanlıkta sopaları döndürmek savaşçı eğitimi değildir.

Thea'nın yüzü kızardı.

Osiris tekrar konuştu. 'Kehanet o zaman da açıktı, şimdi de açık: *Karanlığın kızı bir elinde kılıç tutacak, diğeriyle ölüme hükmedecek...* Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun. '

Audra homurdandı. "Bir kadın kılıç tutsun ya da tutmasın, ölüm orta diyarlar için gelir.

'Althea Naarvian çeliğinden bir kılıç kullanarak hepimize saldırma riskini aldı. Şimdi de kanunlardan taviz mi istiyorsun?

"Evet.

Hawthorne boğazının arkasından bir ses çıkardı. 'Sistem zaten bozuk, akıl hocaları ve zayıf aptallardan oluşan acınası bir karmaşa. Thezmarr'ın ihtiyacı olan son şey bir başka kalkan taşıyıcısının elini bir çocuk gibi tutmak. -'

"Ben çocuk değilim," diye itiraz etti Thea. "Yirmi dört . 'O zaman belki de çok yaşlısın -'

"Sessizlik! Osiris burun kemiğini sıktı. 'Wilder, senin fikirlerinin farkındayım. Yıllar boyunca bunları gizlemedin. Ve Audra, kızın eğitim almasına izin vermek istesem bile, bu kalan üç krallığın yasalarına aykırı. Kendi güvenliğimiz için konulmuş bir yasa.

Kız. Kız. Kız. Daha önceki öfke yeniden alevlendi ve Thea'nın içinden müthiş bir akıntı gibi geçti.

Gümüş gözler bir kez daha onun üzerine düştü ve o da sustu.

Audra masanın başında volta atıyordu. "Hayır," diye onayladı. "Ona bu izni veremezsiniz.

Thea'nın yüreği ağzına geldi.

"Ancak..." diye devam etti Audra. 'Hawthorne'un *çok iyi* ifade ettiği gibi, sistem bozuk ve bu yüzden bir şeyler yapılmalı. Üç gün içinde Hailford'da Kral Artos'un kraliçe için tuttuğu yas döneminin sona ermesi şerefine bir ziyafet verilecek. Öncesinde orta diyarların tüm kral ve kraliçelerinin hazır bulunacağı açık bir mahkeme olacak. Althea davasını orada savunabilir.

Thea ayağa kalktığını fark etmemişti, Audra'nın sözleri aklına geldikçe kalbi kabarmaya cesaret etti.

Lonca Ustası tekrar konuştu, sesinde tuhaf bir tını vardı. 'Senin astlarının davaları için savaştığını hiç görmedim. Neden?

Audra bakışlarını Osiris'ten ayırmadan elini kemerindeki hançerlerden birine götürdü. "Bunun yüzünden.

Hançer havayı keserken gümüş rengi bir parıltı oldu. Thea dönerek hançerin yolundan sıyrıldı.

Hançer aniden elindeydi, mücevherli kabzasından havada yakalamıştı.

WILDER HAWTHORNE

Wilder'ın tüm vücudu gerildi, eli kendi bıçağının kabzasına gitti. Ama simyacı uçan hançeri yakalamıştı. *Havada*. Ve bunu hiç irkilmeden, en ufak bir korku belirtisi göstermeden yapmıştı.

Tek bakan o değildi.

Torj alçak bir ısıyla, "Vay anasını," dedi.

Lonca Ustası'nın ağzı açık kalmıştı ve şimdi gözlerini simyacından ayırmadan durduğu yerden en yakın sandalyeye kaydı.

Vernich hiçbir şey söylemedi ama sıkılı çenesi yaşadığı şoku ele veriyordu.

Genç kadının ifadesi şimdi meydan okumayla parlıyordu, silahı fiskeledi, kabzasını kütüphaneciye geri vermeden önce ucundan parmaklarının arasında yakaladı.

Acemi değildi, bu kesin.

Onu uçurumun tepesinde saklanmış, buluşmalarını izlerken gördüğü andan beri içinde garip bir his vardı. Bir şey onu çalıların arasından çekip çıkarmaktan ve cevapları o anda talep etmekten alıkoymuştu.

Wilder şimdi onun zayıf yapısını, kararlı yüzünü çerçeveleyen altın sırmalı yan örgüsünü ve narin ellerini çevreleyen yara izlerini inceliyordu. Diğer simyacıların aksine, hareket ettikçe kıvrımlarına yapışan bir pantolon giymişti; kolları dirseklerine kadar kıvrılmış, güneşte kızarmış tenini ve bir dizi çilini ortaya çıkarıyordu.

Wilder'ın içinde istenmeyen bir şeyler kıpırdandı ama ellerini birbirine kenetledi ve kendini çelikleştirdi. Bu kız tam bir belaydı. Thezmarr'ın savunduğu her şeye karşı çıkıyordu ve hiçbir güzel yüz bunu telafi edemezdi.

Simyacı, onun dikkatle incelediğini hissetmiş gibi, bakışlarını yuvarlak, kadife gözleriyle karşıladı ve sanki kazanmış gibi meydan okurcasına çenesini kaldırdı.

Konsey odasındaki sessizliği bozan Audra oldu. 'Yıllardır kalkan taşıyıcılarının sayısının azalmasıyla ilgili endişelerinizi dinledim. Yıllardır karanlığın orta diyarlara doğru ilerleyişini izlerken, topraklarımızı lanetlerken, *halkımızı* lanetlerken yanınızda durdum.

Kütüphanecinin sesi soğuk ve gerçekçiydi. 'Kalkan taşıyıcılarımızdan giderek daha azı Muhafız rütbesine yükseliyor ve savaşçılarımızdan birinin en son ne zaman Savaşkılıcıların Büyük Ayinini *denediğini* bile hatırlamıyorum. Hawthorne'dan beri yeni bir Savaş Kılıcı çıkmadı. Hava her geçen gün daha da kararıyor, Peçe daha fazla canavarın tehdidiyle titriyor... Ve siz gelecek vaat eden bir savaşçıyı geri mi çevirmek istiyorsunuz?

"Kimseyi geri çevirmek *istemiyoruz*," diye karşı çıktı Osiris. "Ama yasalar çiğnenemez.

"Kırılmaz belki..." Audra buna izin verdi. "Ama değiştirilemez değil.

Simyacı alt dudaklarını ısırıyor, kıpırdanıyordu. Bu onun uygun olmadığını daha fazla kanıtıydı. Ham, eğitimsiz ve disiplinsizdi.

Ama Audra'nın işi bitmemişti. Sert yüzlü kadın dönerek Torj'la yüzleşti. "Elderbrock, bu ay kaç Peçe ihlali oldu?

"Ah..." Torj idare etti. "Bu bilgi siviller için değil Audra," dedi özür dileyerek.

'Ben sıradan bir sivil sayılmam, Torj Elderbrock. Senin gibiler daha doğmadan önce bu kalede eğitim aldım. Yaşlı kadın ona ters ters baktı. "Peki ya geçen yıl?

"Yine, açıklayabileceğim bir bilgi değil...

Audra dönüp Osiris'e baktı, yüzü eskisinden daha yıpranmış görünüyordu. "Devam etmemi istiyor musun?" diye sordu. "İkimiz de biliyoruz ki senin savaşçı hayvanlarının hiçbir şeyi *ifşa* etmesine ihtiyacım yok.

Osiris hayal kırıklığı içinde ellerini havaya kaldırdı. "Benden tam olarak ne yapmamı istiyorsun Audra?

"Duruma göre değişir,"

dedi. "Değişir mi?

'Bu zamanları karanlık zamanlar olarak mı görüyorsunuz? Orta diyarların acil bir tehdit altında olduğunu düşünüyor musunuz?

Lonca Ustası'nın şakağında bir damar atıyordu. "Evet." "O halde Althea'nın bir kalkan taşıyıcısı olarak eğitim almasına izin vermeliyiz.

Osiris'in tüm vücudu hayal kırıklığıyla sarsıldı. '*Sana söyledim*, kurallar çiğnenemez. Elim kolum bağlı.

Kütüphaneci, "Düşündüğünüz kadar sıkı değil," diye cevap verdi ve odanın uzak tarafındaki kitaplığa doğru yürüdü. Orada, kalın bir cildi yerinden kaydırıp ve yüksek bir gümbürtüyle masanın üzerine bıraktı.

Wilder istemeye istemeye büyülenmiş bir halde kitabı açmadan önce başlığını yakaladı ve sayfalarını taramaya başladı: *Kurucu Öfkelerin Anayasası*.

Alay etti. *Elbette Audra bu işe kitapları ve Fury'leri karıştıracaktı*. Kılıçlarını bırakmak zorunda kalmıştı ama o her zaman bir Thezmarr savaşçısı olacaktı. Her şeyi bir silaha dönüştürebilirdi.

"Burada," diye ilan etti, sesi zaferle damlayarak okudu: "*Lonca Ustası tarafından ilan edildiği gibi, korkunç ihtiyaç zamanlarında, yetenekli olan herkes Thezmarr adına, orta diyarların koruyucuları olarak silahlanabilir*."

"Audra, bu onlarca yıllık bir yasadan vazgeçmek için yeterli değil. 'Hayır, ama yöneticilere dilekçe vermek için yeterli.

Wilder kollarını göğsünde kavuşturmuş, gözlerini kütüphaneciden simyacıya çevirmişti. Genç kadının kaşlarını kaldırmasından böyle bir madde hakkında önceden bilgisi olmadığı anlaşılıyordu, ancak Audra'yı, bunun görevinin ateşli bir savunması olmadığını bilecek kadar iyi tanıyordu. Bu, uzun zamandır üzerinde çalıştığı bir planın parçasıydı. Audra kılıcı fırlattığında, hedefi doğrudu, hücumuna olan inancı sarsılmazdı. Audra sinsiydi, yaşlı bir tilkiydi ve şu anda bu odada olup bitenler onun gündeminin sadece yüzeyini çiziyordu.

"Bu eşi benzeri görülmemiş bir talep Audra..." diye uyardı Osiris.

"Benzeri görülmemiş zamanlar böyle talepleri gerektirir," diye karşılık verdi. 'Tıpkı

Eşi benzeri görülmemiş bir yetenek. Savaşçılarınızdan kaç tane havadan bir bıçak koparabilir? Bana saflarınızdan bunu yapabilecek bir adam getirin.'

Wilder bunu kabul etmek istemese de Audra haklıydı.

Simyacı sessizce olanları izliyor, sanki olanlara inanamıyormuş gibi gardiyanına göz kırptıyordu. Wilder da buna inandığından emin değildi, çünkü durduğu yerden Audra bu savaşı kazanıyor gibi görünüyordu.

Kütüphaneci, Lonca Ustası ile sessiz bir alışverişi paylaşıyor gibiydi. "Güzel," dedi. "Demek her şey halloldu.

"Anlaştık mı? Wilder yumruklarını iki yanında sıkarak yankılandı.

Ona hitap eden simyacıydı, sesi gerginliği kesiyordu. 'Benimle olan sorunun tam olarak nedir? Bunun seninle bir ilgisi yok.

'Benimle ilgisi yok mu? Kutsal bir kılıcı çalıp orta diyarları riske atmış olman dışında mı?' diye tersledi. Sadece bir kılıç yüzünden değil, kılıç yüzünden. Gerçek şu ki, yıllar önce Naarva'nın düşüşünden beri pek çok şeyi sorun ediyordu. Kalede zar zor görev yapmasının nedenlerinden biri de buydu. Kaynayan öfkesini ve yaralarını nereye giderse gitsin yanında götürüyordu, şimdi de aynı öfke içinden taşıyordu.

Ama genç kadın kollarını göğsünde kavuşturdu, çenesi sertleşmişti. "Evet.

Wilder aralarındaki mesafeyi kapatıp onu omuzlarından sarımsamak için kendini zor tuttu. Simyacının cesareti vardı, bundan emindi ama cesaret tek başına orta âlemlere inen karanlıkla yüzleşemezdi. Hançer kullanan bir kız, Peçe'nin ötesinden gelen iltihaplı yaratıklarla boy ölçüşemezdi.

Bunun yerine Wilder artan öfkesine karşı savaştı ve dişlerini gıcırdatarak Osiris'e baktı. "Lonca Ustası olarak yaptığın hatalar listesine bunu da mı ekleyeceksin?" diye sordu alçak sesle.

Osiris'in başını kaldırıp gözlerini şişirmesiyle odada bir şok dalgası oluştu. "Az önce ne dedin sen?

Wilder'ın nabızı hızlandı. "Duydun, Osiris. Şimdiye kadar oldukça iyi bir çetele tutmuşsun -"

"Hawthorne..." diye uyardı Torj.

"Tiyatroyu bırakırsak," diye homurdanarak kapıya doğru yürüdü, sabrı tükeniyordu. "Bir içkiye ihtiyacım var.

'Loncaya olan saygısızlığın sınır tanımıyor, Savaş Kılıcı...' Osiris dedi.

"Saygısızlık mı? Wilder kanı kaynayarak tükürdü. 'Saygısızlık *ettiğimi* mi düşünüyorsun?

Thezmarr'?

Vernich kıpırdandı, bakışlarında hevesli bir parıltı vardı. Wilder onun savaşçı arkadaşlarını aşağılamaktan zevk aldığını biliyordu.

Wilder'ın bakışları tekrar genç kadına kaydı ve çenesini sıkı, o seladon gözler onu delip geçerken oradaki kaslar ağrımaya başladı. Onun ruhuna hayranlık duyması gerekiyordu ama bu, içindeki öfkenin kabarmasını engelleyemedi. "Değerinden daha fazla sorun çıkaracak.

Torj, her zamanki gibi mantıklı olmak için yalvardı. "Yürü git Wilder," diye mırıldandı.

"Memnuniyetle. Wilder kapıyı fırlatıp hışımla dışarı çıktı ve Audra'yı oyunlarıyla, simyacığı da kaderiyle baş başa bıraktı.

ALTINCI BÖLÜM

Althea Zoltaire'e odasına dönmesi ve çantasını hazırlaması söylenmişti... Thezmarr'dan sürgün edilmek için değil, Harenth'a gitmek ve orada orta diyarların kral ve kraliçelerine kalkan taşıyıcısı olarak eğitilme hakkı için ricada bulunmak için.

Bu *Audra'nın* fikriydi. Onun için dişiyle tırnağıyla mücadele eden *Audra*'ydı. Bir kez olsun kütüphanecinin şiddeti ona karşı değil, onun için kullanılmıştı... Ve gümüş gözlü Savaş Kılıcı'nın itirazlarına rağmen, Lonca Ustası yumuşamıştı.

Thea başının döndüğünü hissetti.

Kolundan tutularak kamarasına sürüklenene kadar, şaşkınlık içinde dışarıda duraklamış olması gerektiğini fark etmedi.

"Nerelerdeydin? Wren endişeyle onun yüzüne bakarak yarı bağırdı.

"Ben..." Ama Thea kelimeleri çıkaramadı.

'Aman Tanrım, şimdi ne yaptın? Dışarı atıldın, değil mi?'

Sam ve Ida içeri dalınca kapıda bir hareketlilik oldu.

Yeni kesilmiş kızıl saçları sallanan Sam onu omuzlarından yakaladı.

'Yeni duyduk! Doğru mu bu?

"Ne doğru mu? Wren yüz ifadesi endişeyle gerilmiş bir halde sordu. Ida,

"Thea Kanlı Ormanlar'da *bir Savaş Kılıcı tarafından yakalandı*," diye cevap verdi.

Gözlerinin etrafındaki sürmeler buğulandı. "Ama o zaman... eğer durum böyle olsaydı, burada olmazdın, değil mi?

"Ben..." Thea tekrar denedi ve başarısız oldu.

'Althea, şu anda bize neler olduğunu anlatmazsan bana yardım et...'

Thea boğazındaki yumruyu yuttu ve kız kardeşinin onu yatağına götürmesine izin verdi. Orada oturdu ve Wren ile arkadaşlarına bakmadan önce kendini toparlamak için bir dakika bekledi.

'Bu doğru,' dedi.

"Ne?!"

Thea kız kardeşinin seladon bakışlarıyla karşılaştı ve ona her şeyi anlattı.

İşini bitirdiğinde, inanamadığı bir şekilde, Wren'in ağzından bir kahkaha fısıltısı kaçtı.

"Ne oldu?"

Ama Wren hâlâ gülerek başını salladı. Yatağının ucundaki eşya sandığını karıştırdı ve küçük bir seyahat çantası çıkardı.

Sam ve Ida da gülüyordu.

Thea onlara doğru döndü. 'Biri bana söyleyecek mi -'

Cevap veren Wren'di, başını tekrar sallarken gözlerinde parlak bir eğlence vardı. "Hükümdarlara dilekçe vereceksin... Sen gerçekten de Dokuz Canlı Althea'sın, değil mi?"

Thea ahıra vardığında hava hâlâ karanlık ve buz gibiydi, pelerinini sıkıca üzerine çekmiş, omzundaki çantayı ayarlıyordu. Neredeyse hiç uyumamıştı, sabahın erken saatlerine kadar dönüp durmuş, Harenth'in nasıl biri olacağını, doğru şeyleri paketleyip paketlemediğini merak etmişti. Asillerin dilekçesini nasıl karşılayacağını ya da saraydan kovulup kovulmayacağını merak ediyordu.

Ama içinde kıvranan belirsizliğe rağmen, içinde çok daha güçlü bir his vardı: umut. Ona her zaman hayalini kurduğu, umutsuzca istediği şey için savaşma şansı verilmişti. Bunu heba etmeyecekti.

Audra ata binmek için giyinmiş, ağır bir eyer örtüsünü şaşırtıcı bir güçle kancasından çekerek takım odasındaıdı. Thea kapı aralığından onu izliyor, yıllar boyunca birlikte geçirdikleri zamanları düşünüyordu... Audra onu her zaman kol mesafesinde tutmuş, her zaman sabırsız ve kolay öfkelenen biri olmuştu. Ama o ateş Thea'yı savunmaya gelmiş, ona yücelik için bir şans vermişti.

Gardiyanı onu fark etti. 'Orada öylece durma. Kimse senin için atını eyerlemiyor.

Sert sözleri duymazdan gelen Thea, kütüphaneciyi tezgahlardan birine kadar takip etti. "Audra?

"Ne?" diye tersledi, üzengisinin uzunluğunu ayarladığı yerden başını kaldırdı.

Thea içeri bakarken gülümsemekten kendini . "Teşekkür ederim.

Audra'nın bakışları kısa süreliğine yumuşadı, sonra boğazının arkasından sabırsız bir ses çıkardı. 'Beş numaralı ahırda gri kısrağ var. Elini çabuk tut. Çeyrek saat içinde ayrılmanız gerekiyor. Oyalanma.

Çok geçmeden iki kadın da kapıdan içeri girdi, muhafızlar arkalarından bakakaldı. Alışılmadık bir manzara olduğu kesindi: Harenth'e doğru at sırtında giden bir kütüphaneci ve bir simyacı.

Kaleden çıktıklarında Thea'nın göğsü kabardı. Gün ışığında, saklayacak hiçbir şeyi olmadan araziden kaçmayalı bir asır olmuştu ve ata binmeyeli daha da uzun zaman olmuştu. Tüm Thezmarrlılara küçük yaşlardan itibaren temel bilgiler öğretilirdi ama kadınların bu becerileri daha sonra geliştirip beslemesi nadiren mümkün olurdu. Evander'la geçirdiği o kısacık aylarda binicilik konusunda kendini geliştirmişti ama Evander'ın acımasız sözlerinden beri ahırlardan uzak duruyordu. Şimdi, altındaki kısrağın ritmik tırıslarından zevk alıyordu.

Thea bir an için, yöneticilerin isteğini yerine getirmesi halinde günlerinin nasıl geçeceğini ummaya cesaret etti.

"Hızlan," diye emretti Audra. "Harenth'in başkentine üç gün var.

Sözler Thea'nın kulaklarına müzik gibi geldi ve kısrağını dörtlüye koşturarak kalenin dış taş duvarlarını ve Thezmarr'a giriş çıkış için tek yol olan Yas Tutanın Yolu'na açılan kapıları geçti. Bu yol, ölümcül tuzakları ve sihirli koğuşlarıyla bilinen Kanlı Ormanlar'ı kesen dar, kayalık bir patıkaydı. Sadece adı bile Thea'nın omurgasında küçük bir ürperti yaratmıştı. Bu yol kaç yas tutanı karşılamıştı? Sabahın erken saatlerinin sulu ışığında tehditkâr görünmüyordu... Korkunç hiçbir şey önlerine çıkmıyor, hiçbir şey gitmelerini engellemeye cesaret edemiyordu. Ama Thea, Thezmarr'ı ve efendilerini her şeyi olduğu gibi kabul etmekten daha iyi tanıyordu.

Thea oraya sadece bir kez gitmişti, ya da ona öyle söylenmişti - ailesinin onu ve Wren'i terk ettiği gün. Tehlikelerin üstesinden nasıl geldiklerini ya da loncaya sundukları şey sayesinde kapılara güvenli bir şekilde geçip geçmediklerini merak etti. Kendine sık sık bu konuyu düşünme izni vermiyordu.

Ailesi. Wren her zaman cesaretini kırmış, terk edilmiş olmalarının yeterli olduğu konusunda ısrar etmişti. Thea da aynı fikirdeydi ama bazen savaşmanın kanlarında olup olmadığını merak ediyordu.

Thea ve Audra sessizlik içinde, kötü şöhretli patika boyunca ilerlerken, sabahın keskin havası Thea'nın yanaklarını yakıyordu. Ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu ve umurunda da değildi. Sadece sürüşün özgürlüğünden ve Yas Tutanın Yolu'nun engelsiz manzarasından keyif , gri gökyüzü tepesinde yükselen yaprakların arasından görünüyordu.

Ama bir süre sonra Thea bu sessizliğe daha fazla dayanamadı.

"Audra?" "Huzurun uzun sürmeyeceğini biliyordum," diye mırıldandı yaşlı kadın.

Thea ısrar etti. "Bana bundan hiç bahsedecek misin?"

Audra ona boş bir bakış attı.

"Kılıçlarınızı aldıkları gece ne oldu?"

Audra eyerinde kaskatı kesildi. "O gece ne olduğunu biliyorsun.

konuda eğitim aldınız. Hiç şüphesiz ilgili tüm kitapları okudunuz. 'Ama siz her şeyi gördünüz. Gerçekten oradaydın.

"Keşke olmasaydım," diye yanıtladı müdürü acı acı. Ama atını yavaşlatarak sakinleşti. "Kehanet sadece birkaç ay önce bildirilmişti ve Lonca Efendisi bu konuda hep tedirgin olmuştu," diye başladı Audra. "Ama ikna ediciydim, ona kelimelerin Thezmarr'ın büyük kalesini düşüremeyeceğini, hele ki bizim korumamız altındayken orta diyarları hiç düşüremeyeceğini söyledim. Tedirgindi... Yine de onu aksi yönde ikna ettim. Ta ki o geceye kadar. Anya adında bir kız vardı. Altı yaşlarında falan mıydı? Bakır saçlı, çok tatlı, zarif ve düzgün bir kızdı. Hiçbirimiz Naarvian çeliğinden bir tırpanı nasıl ele geçirdiğini bilmiyoruz, ama geçirdi... dakikalar önce bir şeylerin ters gittiğini sezdim, Farissa' seni ve diğer çocukları saklamasını emrettim. Tam zamanında avluya geldim ve onu gördüm. Gölgeler eğri kılıçtan dalgalanıyor, hortlaklar kalenin üzerine iniyordu. Yedi Thezmarrialı öldürüldü.'

Thea'nın boğazı daraldı, günlerdir burnundan gitmeyen o kokuyu hatırladı. Kan ve funda.

"Osiris'e bunun bir açıklaması olduğunu, bunun bir kaza olduğunu söyledim. Ona kadınların silah taşıma hakkını ellerinden almanın sadece loncayı zayıflatacağını ve muhalefeti kıskırtacağını anlatmaya çalıştım. Ama o kapısının önündeki cesetlerin ve kehanetin sözlerinin ötesinde bir şey görmedi. Orta diyarların geri kalanı da aynı şeyi hissetti. Ondan sonra bize neredeyse hiç çocuk gönderilmedi. Bu yüzden artık aile kalmadı, bu yüzden bu kadar az çocuk var.

Kadınlar, yıllar boyunca savaşçı saflarına neden bu kadar az katılım olduğunu açıklıyor. Thezmarr o günden beri kan kaybediyor.

"Kadın savaşçılara ne oldu?" "Gittiler.

"Nereye gitmek için?

Audra burnunu çekti. 'Bu yerden çok uzakta. Kimse tam olarak bilmiyor. Bu diyarlarda hiçbir yerde.'

"Onlarla gitmek istemedin mi? Thea sordu.

"İstemek" buna dahil değil. Birinin bu yolda kalması gerekiyordu.

Thea doğruldu. "Ben de bu yolun bir parçası mıyım?

Kütüphaneci yumuşak bir kahkaha attı. 'Seni uzun zamandır izliyordum, Althea Zoltaire. Gizli eğitimin, Dans Eden Simyacılardan -' Thea'ya sert bir bakış atmak için durakladı. "En başından beri biliyordum. Her zaman lonca konusunda yardıma ihtiyacın olabileceğini düşünmüştüm.

Thea boğuldu. "Neden bu kartı şimdi oynuyorsun?

Bir kahkaha daha. "Hazır olmanı bekliyordum. "Sence hazır mıyım? Parmakları kader taşına doğru kaydı.

Audra açıkça, "Hayır," dedi. 'Ama zamanımız kalmadı. Konsey odasında söylediğim her şey doğrudur. Fısıltılar bana Peçe'nin zayıfladığını, orta âlemlere yönelik tehdidin tahmin ettiğimizden daha yakın olduğunu söylüyor.

"Kehanete inanmıyor musun?

Audra alay etti. 'Tüm kehanetler gibi bunun da yoruma açık olduğuna ve insanların korkularının bu yorumları çarpıtabileceğine inanıyorum... Sonuçta, o kılıcı ne kadar zamandır taşıyorsun? Hâlâ ayaktayız, değil mi?'

Thea boğazını temizledi. "Sence bir şansım var mı?

"Hiçbir fikrim yok. Ama kalkan taşıyıcıları için bir sonraki kabul sınavı üç ay sonra ve daha fazla pratiğe, bir ağaca sopa vurmaktan daha fazla zorluğa ihtiyacınız var. En son gelenler arasında gerçek bir karışım var. Bazıları artık mevcut durumlarından memnun olmayan kale personeli, orta diyarlardan gelen birkaç yetim ve tabii ki Tver, Aveum ve Harenth'ten gelen ve Thezmarrian Muhafızı olarak şan arayanlar var. Eğitim, dayanıklılık ve diğer her şey açısından zaten diğerlerinden fersah fersah geridesiniz.

Thea'nın midesi bulandı.

'Ancak yöneticilerle yapacağımız toplantıya kadar aceleci davranmayalım.

Dudaklarında daha fazla soru olan Thea, eyerinde dönerek Audra'nın gözlerinin hâlâ üzerinde, Thea'nın parmaklarının yeşim kolyeyi sardığı yerde olduğunu gördü. O

aceleyle tuniğinin ön kısmına geri soktu, ama artık çok geçti. "Bunun ne olduğunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Audra dedi ki. 'Kim olduğunu unutuyorsun

O gece seni ve kız kardeşini portcullis'in altında buldum.

"Önemli bir şey değil.

"Bana hakaret etme. Ne olduğunu çok iyi biliyorum. Thezmarr'a geldiğin andan beri ona olan takıntını biliyorum.

Thea rahatsız bir şekilde kıpırdandı. Audra bunca zamandır kader taşını biliyor muydu? Ve hiçbir şey söylememiş miydi? Yaklaşan ölümüyle boğuşan çocuğa teselli edici hiçbir söz söylememiş miydi? Bunun kurtuluş anlamına geldiğine kendini inandırmış olan gence hiçbir şey söylememiş miydi? Ve yine, bir miras bırakmak için ölümün kum saatine karşı yarışan genç kadına hiçbir şey söylememiş miydi?

Audra konuştu. "Korkulması gereken çoğu şeyin ölümde değil, hayatta var olduğunu öğreneceksin.

Thea'nın kalbi bu sözler karşısında tekledi. Ama müdürüne bakacak cesareti topladığında, yaşlı kadın atını bir kez daha dörtlale koşturmuştu.

Kendini çenesini açmaya zorlayan Thea, dizginleri tutuşunu düzeltti ve önündeki yola odaklanarak onu takip etti.

Yasçının Yolu sonsuz gibi görünen Kanlı Ormanlar boyunca uzanıyordu ama sonunda kanayan orman açılarak geniş bir arazi örtüsünü ortaya çıkardı. Yüksekteki konumlarından Thea geniş tarım arazilerini, yamaçları ve nehirlerin araziye yarararak geçtiği topraktaki çatlakları görebiliyordu.

Ancak Thea, Audra'nın bakışlarının doğudaki zengin toprakları görmek yerine kuzeye, büyük bir gölün parıltısına ve ötesindeki topraklara kaydığını fark etti.

"Neye bakıyorsun?

Audra'nın omuzları çöktü. "Delmira'nın kalıntıları şu tarafta..." Gözlerini ufuktan ayırmadı. "Eğer gözlerini kısarsan, yalnız gözetleme kulelerinden bazılarını görebilirsin," diye işaret etti. "Gölün hemen arkasında..."

Sözde gözetleme kuleleri Thea için sadece uzaktaki gölgelerden ibaretti ve yine de karanlığın öptüğü toprakları incelerken kafa derisi diken diken oldu. Önce Delmira düşmüştü, uzun zaman önce ve onu sadece altı yıl önce bahçeler krallığı Naarva takip etmişti. Canavarların orta diyarlar üzerindeki lekesi inkâr edilemezdi.

Audra'gözlerini üzerinde hissetti. "Ne?

Kütüphaneci konuşmadan önce onu düşünmüş, sözlerini gözden geçirmiş gibiydi. "Bana iyi bir seçim yaptığımı söyle, Althea," dedi. "Beni ve Furies'i gururlandıracağını söyle.

Thea'nın yüzü kızardı. Audra'nın güvence istemesi duyulmamış bir şeydi. Yavaşça başını salladı. "Yapacağım, Audra. Sana söz veriyorum.

"Güzel. Yaşlı kadın dizginlerini kısalttı. 'O zaman şunu bil... İnsanların ve canavarların dünyasında güç arıyorsan, bilgiden ve onu kullanma yeteneğinden daha güçlü bir şey yoktur. Bunu unutma, kalkan taşıyıcısı olacaksın.

Thea'nın boğazı düğümlendi ve tek yapabildiği başını onaylarcasına eğmek oldu, her şeyin ağırlığı omuzlarına çökmüştü.

Ortamı yumuşatmak isteyen Thea tekrar müdürüne baktı. "Audra?

"Şimdi ne olacak?

"Konsey odasına dönersek..." diye söze girdi Thea. "Bu çok iyi bir atıştı.

Audra'nın ağzının etrafındaki çizgiler gülümserken kırıştı. "En küçük bıçak en büyük farkı yaratabilir.

Yaşının Yolu Wesford Yolu'na, yani orta diyarların kalan üç krallığından geçen yola dönüşene kadar at sürmeye devam ettiler. Orada, Thezmarrian topraklarının sınırında, Audra onları durdurdu.

"Seni burada bırakıyorum," dedi kütüphaneci ona, içinde erzak olduğu anlaşılan bir çanta uzatarak.

Thea kaşlarını çatarak onu aldı. "Yalnız ata binmeme izin verildiğini sanmıyordum?" Yakınlarda nal sesleri duyuldu.

Artık tanıdık gelen derin ve boğuk bir ses, "Değilsin," dedi.

Siyah bir aygıra binmiş, sırtına ikiz kılıçlar kuşanmış Wilder Hawthorne, Bloodwoods'dan çıktı.

YEDİNCİ BÖLÜM

Thea Savaş Kılıcı'na baktı ve Audra'nın çoktan kaleye doğru atını sürdüğünü çok geç fark etti.

"Neden sen? Yükselen öfkeyi sesinden uzak tutmaya çalıştı. Sahip olabileceği tüm eskortlar arasında, ona en yüksek sesle karşı çıkan kişiyle mi sıkışıp kalmıştı? Hançerini çalan ve onu Thezmarr'dan attırmaya çalışan kişiyle mi? Hayal kırıklığı içindeyken, adamın kaşlarını çatmadığı zamanlarda yüz hatlarının yumuşadığını ve yakışıklı olduğunu inkâr edemeyeceğini fark etti.

Ama onun takdiri kısa sürdü çünkü kaşlarını çatan adam intikam duygusuyla geri döndü. "Lonca Ustası zaman zaman bana yerimi hatırlatmayı sever.

Thea'nın kaşları çatıldı. "Bu ne anlama geliyor?

Ama Hawthorne ona ters ters baktı ve cevap vermeye tenezzül etmeden atını tepeye doğru çevirdi.

"Neden Wesford Yolu'ndan gitmiyoruz? Thea topuklarıyla kısırağının yanlarını sıktı ve dişlerini sıkıp açarak onu takip etti.

"Çünkü *Simyacı*, Harenth'e giden daha hızlı yollar var ve ben, kendi adıma, bu sıkıcı eskortla gereğinden fazla zaman kaybetmek istemiyorum.

"Benim adım *Thea*," diye ısırdı daha iyi düşünmeden. "Dediğim gibi," Savaş Kılıcı ona ihtiyatla baktı. 'Boşa harcamak istemiyorum zaman.'

Ama Thea onun küçümsemesini anlamaya fırsat bulamadan adam gitmişti. Ona lanet okuyan Thea onu takip etti.

Thezmarr'ın karamsar gökyüzünü çok gerilerde bırakarak Harenth'in dış topraklarına doğru hızla ilerlerken güneş orta diyarların üzerinde yükseliyordu. Asık suratlı arkadaşlarına rağmen Thea kavrulmuş bir serseri gibi manzarayı seyre daldı. Alçalan tepeler ve vadiler tatlı, uzun otlarla kaplıydı, kalenin oturduğu sivri uçtan farklı bir dünyaydı.

Bir süre, yemyeşil toprakları oyarak akan nehirlerden birini takip ederek doğuya doğru ilerlediler ve Thea bunun şimdiye kadar kaleden en fazla uzaklaştığı yer olduğunu fark etti. Wren'in de burada olup bunu görmesini diledi.

Savaş Kılıcı'nın ikiz bıçaklarının kabzaları güneşte parlıyordu ve kendini onun geniş, zırhlı omuzlarına kızgın bir öfkeyle bakarken buldu, konsey odasındaki sert sözleri zihninde yankılanıyordu. Ona ne yapmıştı ki? Konuşmayı reddetmesi onu daha da sinirlendirmiş, sessizlik içinde kıvranmaya başlamıştı. Adamın *az da* olsa çekici olması işleri daha da kötüleştiriyordu. Belirgin kaslardan oluşan sivriltilmiş bir sırt ya da değil, adamın kendisi bir barbardı.

Öğleden sonra geç saatlere kadar hâlâ dinlenmek için durmamışlardı ve Thea'nın tüm alt bedeni zonkluyordu. Sırtı ağrıyor, kuyruk sokumu kemiği morarmış gibi hissediyor ve iç bacakları yanıyordu. Şikâyet ettiğinden değil. Milyon yıl geçse bile. Yine de, sonunda attan indiğinde yürüyemeyeceğinden endişeleniyordu... Midesi gurulduyordu; Audra'yla buluşmaya giderken mutfaktan aşırıldığı bir parça ekmek dışında bütün gün hiçbir şey yememişti.

Güneş tepelerin ardında batana kadar Hawthorne onları bir nehrin kenarında durdurdu.

"Bu gece burada kamp kuracağız," dedi, saatlerdir ilk kez konuşuyordu, zarif bir hareketle aygırından aşağı atladı.

"Doğru," diye cevap verdi Thea, sesi kullanılmamaktan çatallaşmıştı. Eyerinden kaymaya kalkışmadan önce adamın arkasını dönmesini bekledi. Botları yere değdiğinde bacakları büküldü ve aniden düşmeye başladı.

Büyük, sıcak eller belini sararak onu dikleştirdi ve sabitledi. Hawthorne'dan ısı yayılıyor, parmakları kalçalarını okşuyor, yüksek vücudu onunkinden sadece birkaç santim ötede duruyordu.

Thea'nın nabızı hızlandı ve dokundukları, *dokunabilecekleri* her noktanın farkında olduğu gibi, derisinin altında bir heyecan kıpırdandı.

Hawthorne ona baktı, bakışları sanki onu değerlendiriyormuş gibi sert ve yoğundu.

Kızaran Thea geri çekildi ve bacaklarının işbirliği yapması için dua etti. "Teşekkür ederim.

Savaş Kılıcı'nın elleri bir anda ondan uzaklaştı ve bir ok sadağı ile bir yayı omuzlayarak yakındaki ormana doğru döndü. "Ben avlanacağım," dedi ona. "Sen atları ovala ve ateş yak.

"Yani başka bir deyişle, kadın işi. Daha düşünmeden bu söz ağzından çıkıverdi.

Hawthorne'un gözlerinde kısa süreli bir eğlence parıltısı belirdi ve ona selam verdi. "Elbette, yemeğe yetişirsiniz.

Thea'nın yanakları kızardı.

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye alay etti Hawthorne.

Thea ona doğru cesur bir adım attı. "Bana nasıl olduğunu göster.

'Buraya öğretmeniniz olmaya ya da elinizi tutmaya gelmedim. Atlarla ilgilen.

Ateşi yak.' Ormanın içine doğru yürüdü.

Thea yemin etti.

"Duydum," diye cevap verdi ağaçların arasından.

Thea temiz havayı içine çekerek, görevlerine başlamadan önce o çekilmez adama ettiği küfürlerle birlikte öfkesinin de dinmesi için kendine iki dakika tanıdı. Ağır eyerleri ve takımları atlardan çıkarırken ve onları ovarken çığlık atan kaslarını görmezden geldi. Hawthorne'un aygırı çok büyüktü ve sırtının belli kısımlarına ulaşabilmek için bir kayanın üzerinde durması gerekiyordu. Hayvan beklediğinden daha nazikti, hatta onu ve kısırağını su içmeleri için nehre götürürken omzuna sokuldu.

Thea kendini suya atıp yapış yapış olmuş vücudunu temizlemeyi arzularak onu izledi. Tüm gün süren yolculuğun kirinin tenine yapıştığını hissedebiliyor, at ve ter koktuğunu biliyordu. Ama yapılması işler vardı ve Hawthorne yapana kadar dinlenmeyi reddetti. Eğer Hawthorne onun bir Thezmarr savaşçısı olmak için gereken özelliklere sahip olduğuna inanmıyorsa, bunu ona gösterecekti.

Atları yakınlardaki bir açıklıkta otlamaları için bıraktı ve ateş için çıra toplamaya başladı. Bir yanı hâlâ nerede olduğuna inanamıyordu, kimin olduğuna da. Bir de düşünmesi gereken varış noktası vardı: Harenth'in Kalbi - Kral Artos'un sarayı, kalkan taşıyıcılarına katılmak için dilekçe vereceği yer.

Thea ateş yakmak için en iyi yeri aradı ve ormanın kenarına yakın ama nehre de yeterince yakın bir yerde karar kıldı. Nehir kıyısından taşlar aldı ve ateşi yakmak için çubuklardan oluşan temel tabakanın etrafında bir çember oluşturdu.

topladı ve yakacak taş bulmak için toprağı eşelemeden önce çirayı üstüne yerleştirdi.

Günün son ışıkları da kaybolmaya başlamıştı ve Thea elinde doğru taşlarla el işinin yanına çömeldi ve taşları birbirine vurdu. Tüm vücudu ağrıyordu ve toprağa uzanıp uyumaktan başka bir şey istemiyordu, ama ısrarı çıraya kıvılcımların düşmesiyle ödüllendirildi. Yanan közlere hava üfledi ve sonunda közler tutuştu.

Ateşi körükledi, daha büyük kütüklerle besleyerek yanmaya devam etmesini sağladı.

"Sana ateş yakmayı kim öğretti?" diye sordu Hawthorne'un sesi, yayı ve sadakları omzunun üzerinde, elinde iki ölü tavşan asılı, adım adım ilerlerken.

"Yapamayacağımı mı sandın?"

"Bir simyacı neden vahşi doğada kamp yapmayı bilsin ki?" "Yani beni başarısızlığa mı hazırlıyordunuz?"

Hawthorne omuz silkti. "Sana kim öğretti?" "Seni ilgilendirmez.

Evander ona öğretmişti ama Thea bunu Savaş Kılıcı'na söylemektense kızgın kömürlerin üzerinde yalınayak yürümeyi tercih ederdi. Evander'ın tavşanların derisini yüzmesini ve iki uzun sopaya geçirerek alevlerin üzerinde dengelemesini izledi. Çok geçmeden kızarmış av hayvanlarının kokusu Thea'nın ağzını sulandırdı.

Hawthorne, "Ben yıkanmaya gidiyorum," diyerek bir meşale yaktı ve etleri çevirmesi için onu yalnız bıraktı.

Kısa süre sonra Thea nehir kıyısından gelen su sıçramalarını duydu, o geniş omuzları çırılçıplak görme düşüncesiyle, heybetli Savaş Kılıcı'nı zırhı olmadan hayal etmekle içini bir sıcaklık kapladı. Dudaklarını yaladı, göğsü gerildi. Yakınlarda, Ölümün Eli soyunmuş ve sırılsıklam olmuştu.

Hain gözleri nehre doğru baktı ve ay ışığının altında dövmeli teninin parıltısını gördü. Uzaktan bile adamın her santiminin sert kaslarla kaplı olduğunu görebiliyordu.

Aptal, diye azarladı kendini, dikkatini yemeğe geri verip kızarmakta olan tavşanları gereğinden fazla bir gayretle çevirmeye başladı. Savaş Kılıcı'na verdiği fiziksel tepki her neyse, sadece *fizikseldi* ve zihnini diğerlerinden ayırabilecek kapasiteye fazlasıyla sahipti. Onun vahşiliğinde belli bir güzellik vardı ve hepsi bu, dedi kendi kendine. Yine de mantığı, o güçlü bedenini onu oyduğunu hayal etmesine engel olmadı.

ne de adamın ellerinin belindeki izini hatırlamasına engel oldu.

Hawthorne kampa döndüğünde saçlarının ucundan damlalar akıyordu ve onları toplayıp bir düğümle geri bağladı. "Eğer tazelenmek istersen et ateşte biraz daha uzun süre kalabilir.

Thea, kızarmış yanaklarını fark etmemesini umarak başını salladı. Adamın uzattığı meşaleyi aldı ve kendi düşünceleri yüzünden tamamen utanarak kaçtı.

Su buz gibiydi ve Thea çıplak ayağını suya daldırırken bir çığlık attı. Ama yapacak bir şey yoktu, kirliydi ve bu kadar kötü kokarak uyuyabileceğinden şüpheliydi. Pantolonunu ve gömleğini çabucak çıkardı, temiz teninin üzerine tekrar giymek zorunda kalacağı için şimdiden pişmanlık duyuyordu. Sadece iki parça kıyafeti vardı ve birkaç gün sonra kralın vereceği ziyafet için şık olması gerekiyordu.

Çıplak bir halde sığ sularda yüzdü, yoldaki toz ve teri temizlerken titriyordu. Keşke bir kalıp sabun getirmeyi akıl etseydim diye düşündü ama şimdilik su yeterli olacaktı.

Ensesindeki tüyler diken diken oldu, tüyleri diken diken oldu. Kamp ateşinin titremesini görebildiği kampa doğru baktı. Hawthorne oradaydı ve alevlere bakıyordu. Ama hemen ardından Hawthorne onun gözlerini üzerinde hissederek gibi oldu ve başını kaldırıp dikkatini uzaktan ona verdi.

Yüzü alev alev yanan Thea arkasını döndü, giysilerini ıslak, karıncalanan teninin üzerine geçirdi ve kendi kendine bir dizi küfür mırıldandı. Kendini toparlaması gerekiyordu.

Kampa geri döndüğünde Hawthorne ona bir porsiyon kızarmış tavşan uzattı.

'Teşekkür ederim,' dedi.

Şimdiye kadar tattığı en güzel şeydi. Et zengin ve etliydi ve onu ısırırken memnuniyetle inleme dürtüsünü bastırmak zorunda kaldı.

Yemek yerken Savaş Kılıcı'na göz ucuyla baktı, onunla kamp ateşinin önünde yemek yemenin çok az kişinin deneyimleyebileceği bir şey olduğu hissinden kurtulamadı. Bakışları onunkilere kaydı ve dikkatini hissetti.

"Ne?" dedi.

" bir şey? Thea kendi kendine sorduğunu duydu. "Daha spesifik olman gerekecek.

"Bir Savaş Kılıcı olmak. Tarihteki en genç Savaş Kılıcı olmak mı? Nasıl bir şey?"

Hawthorne elinin tersiyle ağzını sildi ve matarasından uzun bir yudum aldı.

"Macera dolu mu? Thea sordu. "Zafer mi?"

Kara bir kahkaha attı. "Eskort görevinde olmadığınızda çok daha fazla macera ve zafer var.

Thea keskin bir nefes aldı, öfkesi kabarıyordu. "Önümüzde iki günlük bir yolculuk daha var, sonra da dönüşte üç gün daha.

"Sayabilirim.

'Öyleyse neden medeni olmuyoruz? Zamanı daha kolay geçirebiliriz.' "Hırsızlara karşı pek medeni değilimdir.

"Ne? Ama sonra Thea onun elinin hançerine gittiğini gördü. "Sana söyledim, o bir hediye idi. Aslında bir Savaş Kılıcı'nın son arzusu idi. Ve aslında onu geri istiyorum.

Hawthorne yine alay etti. "Hiç şansın yok.

"Sana ne bundan?" diye tersledi. "Benim olduğu kadar senin de değil -"

"Bu daha fazla bir şey duymayacağım," diye sözünü kesti. "Bu Naarvian çeliği,

Simyacı. Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun. Ayrıca, silah kullanmaya hakkın yok.'

"Henüz.

Gözleri kısıldı. "O zaman söyle bana, neden bir kalkan taşıyıcısı olmak için bu kadar çaresizsin?"

"Sadece bir kalkan taşıyıcısı değil," diye tersledi Thea. "Ben bundan çok daha hırslıyım.

"Orta diyarların bir muhafızı o zaman.

"Tekrar deneyin. Ve hayır,' diye ekledi. 'Bir komutan değil, bir silah ustası değil. Daha fazlası.

Bir süre durakladıktan sonra Hawthorne'un kaşları havaya kalktı. 'Büyük Ayin'den geçebileceğini mi sanıyorsun? Sence...'

"Neden bana ne olduğunu söylemiyorsun, ben de sana geçip geçmeyeceğimi söyleyeyim. "Enovius'un kendisi kalbime bir bıçak dayasa bile sana söylemezdim. "Beni bu kadar mı küçümsüyorsun?"

'Büyük Ayin kutsaldır ve yalnızca onu üstlenmeye ve zafer kazanmaya cesaret edebilecek kişiler tarafından bilinir. Size bunun ne anlama geldiğini söylemek bir Savaş Kılıcı olarak yeminlerime ihanet olur.

'Zaferle çıkacağım,' diye yanıtladı Thea. 'Bana diğerleriyle aynı fırsatları vermemiş olsalar da, bununla yüzleşeceğim ve zafer kazanacağım. Doğru akıl hocasıyla, ben -'

"Akıl hocaları abartılıyor," diye araya girdi Hawthorne. 'Thezmarr'ın savaşçısı olmanın zorlukları boyunca elinden tutacak birini istiyorsan, hayal kırıklığına uğrayacaksın. Eğer aradığın bir öğretmense simyacı olarak kalman daha iyi olur. Sesi acılıkla doluydu.

Thea hayal kırıklığı içinde parmak eklemlerini kırdı. "Birinin elimi tutmasına ihtiyacım yok," diye bağırdı. Tek istediğim aynı rehberlik.

"Sana bir tavsiye Simyacı," dedi alçak sesle. 'Eğer bu diyarlarda bir şey başarmak istiyorsan, bunu kendin yap. Kimseye güvenme.

"Yaptığın bu muydu?" diye karşılık verdi.

İnançsızlıkla başını salladı. 'Git uyu. Yarın yine sıkı bir sürüş yapacağız.

"," diye mırıldandı Thea.

Öfkesi hâlâ kaynarken heybesine gidip yatağını aldı ve ateşin birkaç metre uzağına yerleşerek sessizce küskün refakatçisine lanet okudu.

Krallıktaki en güçlü savaşçılardan biri olabilirdi ve varlığı belli bir fiziksel tepki uyandırabilirdi... buna izin verdi. Ama Hawthorne aynı zamanda bir göt.

Şafak çok erken sökmüştü ve Thea sendeleyerek ayağa kalkarken sanki bir sığır sürüsü onu ezmiş gibi hissetti. Her şey acıyordu.

Hawthorne'un uyku matı çoktan sarılmış ve heybesinin yanına düzgünce yerleştirilmişti ama nereye gittiğine dair hiçbir iz yoktu.

İyi, diye düşündü Thea. Onunla konuşmak istemiyordu. Ona eşlik edecek olan bir Savaş Kılıcı olacaksa, neden altın saçlı olan olmasındı? O daha arkadaş canlısı görünüyordu. Belki de ona bir değil, iki lanetli ayıyla nasıl savaştığının hikâyesini anlatırdı. *Bunu* duymak hoşuna giderdi.

Sabahın erken saatlerindeki soğuğa karşı kendini destekleyen Thea, varlığından bile haberdar olmadığı kaslarına saplanan acıyla inleyerek esneme hareketleri yapmaya başladı. Eğer bir kalkan taşıyıcısı olarak eğitim alacak ve Thezmarrian savaşçılığına terfi edecekse, sertleşmesi gerekiyordu.

Bir elma yerken, atları yola çıkmaya hazırlamaya koyuldu. Çekirdeği iki hayvan arasında bölüştürürken, onlar da onun beceriksizce

ve dizginlerini bağlamak. Evander'dan öğrenilen bir ders daha. En azından bir konuda iyiydi. Şimdi birlikte geçirdikleri zamanı utançla hatırlıyordu. On sekiz yaşındaki hali, ahır ustasının çırağının yakışıklı ve bilgili olduğunu düşünmüştü ama geriye dönüp baktığında, onun dar görüşlü bir budaladan başka bir şey olmadığını anladı. Hâlâ içinde bir parça acı taşıyordu, bittiği için değil ama hayallerinin onu bir şekilde dışlanmış biri haline getirdiği için: istenmeyen, çirkin ve gülünç -

"Uyanmışsın. Hawthorne elinde kınından çıkarılmış kılıçlarından biriyle ona doğru ilerliyordu.

Thea, parıldayan kılıcına başını sallamadan önce, "Ne kadar ," diye cevap verdi. "Canavarları öldürmek için biraz erken, değil mi?

"Eğitim yapıyordum," dedi, sesi kısılmıştı. "Aşına olmadığınız bir disiplin.

Thea heybelerini kısırağına takmayı bitirdi. "Antrenman yapıyorum. 'Sen kalkan taşıyıcılarını gözetlerken Bloodwoods'da beceriksizce zor eğitim.'

Thea etrafında döndü. "Ben beceriksiz değilim, sen bunu nereden biliyorsun?

'Bloodwoods'da benim pek bir şey olmuyor, Simyacı. Bir antrenman seansı için uydurduğun zavallı bahanen bunların en küçüğü.

"Neden kimseye söylemedin?"

"Zamanımı harcamaya değmez.

"Ama hançerim yüzünden beni ihbar ettiniz?

Tekrar konuştuğunda sesindeki gerginlik geri geldi. 'Bu farklıydı. O hançer sana ait değildi. Onu kullanarak tüm Thezmarr'a hakaret ediyor ve riske atıyorsunuz. Bundan bahsetmiyorum bile -'

"Bloodwoods'da beni başka kim gördü? Thea taktik değiştirerek sordu.

"Hiç kimse.

Farkına vardı. "O zaman sendin... Oku bana sen attın!

Hawthorne zahmetsiz bir hareketle atına bindi. "Bir uyarıya ihtiyacın olduğunu düşündüm.

Thea ona öfkeyle baktı. "Beni öldürebilirdin.

"Benim nişancılığım olmaz," dedi ve aygırının kuyruğunu sallayarak ilerlemeye başladı.

Thea kısırağına binmek için çabaladı, kasları protesto ediyordu. Ona yettiğinde, "İnanılmazsın," dedi.

Hawthorne ona kaşlarını kaldırmakla yetindi. "Hiçbir fikrin yok.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Gün çoktan uzamıştı ve Thea eskiden olduğu gibi aynı kızgın hayranlıkla refakatçisini izliyordu. Sırtındaki iki büyük kılıç muazzamdı ve tüm Savaş Kılıcı silahları gibi Naarvian çeliğinden dövülmüştü. Ama o krallığın çöküşünden beri hiçbir yeni savaşçı Büyük Ayin'den geçmemişti ve dolayısıyla yeni kılıçlar da sunulmamıştı. Hawthorne bu yüzden mi hançerine kutsal demişti?

Thea onun eyerine oturuşunu, dizlerinin ince bir hareketiyle atını sanki onun bir uzantısıymış gibi nasıl yönlendirebildiğini inceledi.

"Sana ata binmeyi kim öğretti?" diye sordu, gerçekten bilmek istediği her şey karşısında bunun masum bir soru olduğuna karar verdi.

Aslında inledi.

"Kendini aşıp sadece cevap verseydin bu çok daha az acı verici olurdu.

'Sana cevap borcum yok, Simyacı. Benim tek görevim seni Harenth'e tek parça halinde ulaştırmak, gerçi bu kadar meraklı olduğun için bu konuda söz veremem.

"Bu bir tehdit mi?

"Bu da başka bir soru mu?

Thea yemin etti.

"Bir simyacı gibi

küfrediyorsun. "Ve bir hıyar gibi davranıyorsun. "Belki de öyleyimdir," diye mırıldandı.

"Bundan hiç şüphem yok.

Çenesinde bir kas seğirdi. "Efsanevi Savaş Kılıçları hakkındaki hayallerinizi yıktığım için üzgünüm.

"Hayır, değilsin. ", .

'Herkes karşı bu kadar iğrenç misin? Yoksa bunu sadece bana mı sakladın?

"İğrenç mi? Hawthorne ısırdı. 'Lonca Ustasının emirlerine itaat ediyorum. Kimseye küçük bir konuşma borcum yok, özellikle de kılıç kullanarak orta diyarları tehlikeye atan bir kadına.

Gülme sırası Thea'daydı. "O kılıcı *altı yıldır* taşıyorum," diye tersledi. "Ve Thezmarr'ı istila eden bir gölge hayalet sürüsü görmedim.

"Altı yıl...?" Hawthorne kelimeleri çiğnedi.

"Evet. Altı yıl. Thea dişlerini gıcırdattığını fark etti. "Belki de en başından beri haklıydın. Bir süre konuşmasak iyi olur.

"Sonunda üzerinde anlaştığımız bir şey var," diye karşılık verdi aygırının üzerinde ileri atılmadan önce.

Bu kez Thea yetişmek için yarışmadı; onun için için yanan varlığı olmadan temiz havaya ihtiyacı vardı.

İşçilerin tarlalarda durup onları seyrettiği altın sarısı ve yeşil tarım arazilerinden geçtiler. Şey, Ölümün Eli Hawthorne'a bakmak için. Thea, efsanevi bir Savaş Kılıcı'nın aralarında bulunmasının pek sık rastlanan bir şey olmadığını düşünüyordu. Hatta bazıları yanlarından geçerken eğilerek selam veriyor, saygıları sadece Thea'nın merakını körüklüyordu.

Hayatının hangi noktasında o adamdan efsaneye dönüşmüştü? Bir an var mıydı? Belirli bir savaş mı? Kanlı bir şöhretin doruğa ulaştığı yıllar mıydı? Daha önceki öfkesi geçerken, birkaç kez savaşçıya döndü, dudaklarında bir soru vardı, ama o başını salladı, gözlerinde "*sakın buna cüret etme*" diyen bir bakış vardı.

Savaş Kılıcı onları büyük bir ekin tarlasının hemen önünde durdurduğunda saatlerdir at sürüyorlardı.

'Atların dinlenmeye ihtiyacı var,' dedi açıklama olarak.

Eyer üzerinde geçirdiği saatlerin ardından Thea bacaklarını esnetme fırsatı bulduğu için minnettardı. Tepenin zirvesinde, ötesindeki tarım arazilerini inceledi.

"Bütün bunların sahibi kim?" diye sordu, bir an için şimdiki misafirlerini unutarak.

Hawthorne onu şaşırtarak cevap verdi. "Kral Artos.

"Her şeyin sahibi o mu?

'Fairmoore ailesi Harenth'teki tüm arazilerin sahibi. Bu yüzden insanlar bu kadar yüksek vergiler ödüyor.

"Onunla daha önce tanıştınız mı? Kral Artos?" 'Birçok kez.

"Ve?" "Ve ne?

'Nasıl biri? Ona ve diğer yöneticilere davamı anlattığımda ne beklemeliyim?

"Beklenmedik.

Thea, Wren'in gözlerini devirmek için orada olmasını diledi. "Tanrım, çok kötü bir konuşmacısın.

"Ben şaka yapmam.

"Açıkça. İçini çekti. "Ama bu benim için şaka değil. Bu çok önemli. Bu her şey demek.

Saatler süren yolculuktan sonra ona baktı, *gerçekten* baktı. "Kral Artos tahmin etmesi zor bir adam," diye izin verdi. "Orta diyarların kralları ve kraliçeleri arasında yaygın olan bir özellik.

Thea volta atıyor, içinde çalkalanan huzursuzluktan kurtulmaya çalışıyordu. "Bunun zaman kaybı olduğunu düşünüyorsun, değil mi?

"Ben asla böyle bir şey söylemedim.

"Ama öyle düşünüyorsun.

"Benim ne düşündüğüm önemli olmamalı.

Thea kısa bir süre durdu. "Ama öyle," diye itiraf etti. 'Sen bir Thezmarr Savaş Kılıcısın, tam da olmak istediğim şey. Bu benim için nasıl önemli olmaz?

Tanıştıklarından beri ilk kez Hawthorne'un ifadesi yumuşadı. Yüzündeki sert çizgiler soldu ve belli belirsiz bir gülümseme sundu. "Başarılı olmak istiyorsan bundan daha kalın bir deriye ihtiyacın var.

Bu küçük nezaket Thea'yı hazırlıksız yakaladı ve bir an için dikkatini adamın dudaklarının yumuşak kıvrımından ayırmakta zorlandı.

"Daha kalın deri," diye başardı. "Anladım. Başka bir şey var mı?" "Üstlerini kızdırmamaya çalış.

Thea inanamayarak gözlerini kırptırdı. "Bu bir şaka mıydı?" "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok.

Aşağıdaki topraklarda aniden esen buz gibi bir rüzgâr Thea'nın yanaklarını yaktı. Pelerinini sıkıca çekti ama pek bir şey fark etmedi.

Hawthorne, 'Aveum'dan gelen kış rüzgârları,' diye açıkladı. 'Bu vadi onun en ağır yükünü taşıyor ve gün batımına kadar sonuna ulaşamayacağız. Önümüzde soğuk bir gece var.

Thea'nın dişleri çoktan takırdamaya başlamıştı, atına geri döndüğünde güneşin altın ışınları onu ısıtmak için hiçbir şey yapmıyordu. "Buralar hep böyle midir?" diye sordu.

"Hayır. Rüzgârlar beklenenden daha erken geldi.

"Nedenmiş o?

Hawthorne uzaklara baktı ve eyerinde kıpırdandı. "Orta diyarlar huzursuzluğa tepki verir.

Gece çöktüğünde rüzgâr şiddetle uğuldamaya başladı ama sığınacak hiçbir yer yoktu. Buz gibi fırtına vadiyi bir bıçak gibi keskin bir şekilde oyarken boş bir otlakta kamp kurmaktan başka çareleri yoktu.

Hem o hem de Hawthorne bir önceki geceki görevlerini yerine getirmeye çalıştılar ama Thea bu koşullarda ne kadar becerikli olursa olsun ateş yakmayı başaramadı. Bulunacak bir av hayvanı da yoktu.

Hawthorne, "Erzakla idare etmek zorundayız," dedi ve yayını eşyalarının geri kalanına doğru çevirdi.

Thea yerde top gibi oturduğu yerden uyuşmuş bir şekilde başını salladı ve donmuş parmaklarıyla çantasına uzandı.

Hawthorne hâlâ yukarıda yükseliyordu. "Eyerlerimizi ve çantalarımızı üst üste koyup arkalarında uyursak, rüzgârla aramızda biraz bariyer oluşturabiliriz," dedi ve çoktan aygırına doğru ilerlemeye başladı.

Thea battaniyesinin altına kıvrılmaktan başka bir şey istemese de, kendini aynı şeyi yapmaya zorladı. Onun zayıf ya da tembel olduğunu düşünmesine izin veremezdi. Birlikte buz gibi patlamaya karşı derme çatma bir duvar ördüler ve yan yana titreyerek arkasına sığındılar.

Thea'nın dikkati doğrudan kollarının birbirine sürtündüğü yere gitti. Hawthorne o kadar büyüktü ki, bu kadar dar bir alanda birbirlerine dokunmamaları mümkün *değildi*. Onun bakışlarını fark etti.

'Rahatsız olursanız başka bir yerde de yapabilirim,' dedi.

Thea bir an için onun iri cüssesini açıkta, soğğun ısırmasına maruz kalmış bir halde hayal etti. Vahşi hayvan hakkındaki kuşkularına rağmen

onunla iyi oturmadı. Başını iki yana salladı. "Sorun değil," dedi ona, midesi bulanıyordu. "Yakın durmak ve sahip olduğumuz azıcık vücut ısısından en iyi şekilde yararlanmak mantıklı.

"Eğer eminsen..."

"Eminim.

Sonunda, ne erzakla uğraştılar ne de cırtlak fırtınada konuşmaya çalıştılar. Hawthorne, sanki aralarında biraz olsun mesafe bırakmaya kararlıymış gibi, eyerlerin üzerinde dimdik duruyordu. Ama Thea bunu umursamayacak kadar bitkin düşmüştü. Uykunun rahatlatıcılığına hasretti ve neyse ki yatağının üzerine kıvrıldığı anda uykuya daldı.

Güçlü kollar Thea'yı sarmış, derin nefesler boynunun kıvrımlarını gıdıklarken onu lezzetli bir sıcaklıkla sarmıştı. Bir önceki geceden kalma uğultulu rüzgârlardan eser kalmayan gül ve leylak rengi bulutlara uyandığında, sırtında durmadan çarpan kalbin kimin kalbi olduğunu fark etti...

Hawthorne onu göğsüne bastırmış, her santimini ona yaslamıştı, adamın sıcaklığı aralarındaki ince tabakayı delip geçiyordu.

Bu ne zaman oldu? Nasıl oldu? Bir Savaş Kılıcı onu kollarında tutuyordu. Savaş Kılıcı. Ve uykunun derinliklerinde, onu daha da yakınına çekti, aralarında sıcak bir sürtünme yarattı ve Thea, hala uykuyla sersemlemiş bir halde, düşünmeden içine doğru eğildi.

Onu kendisine karşı sert bulmak için.

Nefesi kesildi, kalçalarının arasında bir ağrı oluştu. Başını geriye doğru eğdiğinde, adamın sabununun kokusu sarhoş ediciydi ve tüm vücuduna bir sıcaklık yayıldı.

Hawthorne yavaşça kıpırdandı, her hareketi Thea'nın tam olarak nereye dokunduklarına dair farkındalığını artırıyordu.

Teninde alçak bir zevk uğultusu duyuldu ve sonra - 'Siktir!

Temas kayboldu ve şafak havasının soğuğu içeri girdi.

"Kahretsin," dedi Hawthorne tekrar, sıçrayarak, yanaklarının üst kısımlarını süsleyen nadir bir kızarıklıkla. "Özür dilerim, ben -" diye kekeleyerek ondan uzaklaştı ve kıyafetlerini düzeltti.

Thea ayağa kalkmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, kol ve bacaklarındaki sıcaklığı geri kazanmaya, adamın ona bıraktığı izlerin hatırasını silmeye çalışıyordu.

"Sorun değil," dedi ama sesi titrediğini ele veriyordu. Tanrım, ona karşı hareket etmişti, onun dokunuşunu *aramıştı*...

'Gerçekten, Simyacı, asla -' Parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Uykumda elimi uzatmış olmalıyım.

Her nasılsa, onun utancı kendi bedenindeki zonklamayı ve bununla birlikte gelen kafa karışıklığını hafifletti. İçinden bir kahkaha yükseldi.

"Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu inanamayarak.

"Birazcık. Adamın pantolonuna dikkatle baktı, pantolondaki belirgin şişkinlik saklanamazdı.

"Tanrılar," diye mırıldandı, gömleğinin düşüşünü tekrar ayarlarken. "Benim sonum olacaksın. Kılıçlarını yerden kaptı ve uzaklaştı. Thea çok geçmeden bir küfür ve kafasından aşağı dökülen suyun belirgin sesini duydu.

WILDER HAWTHORNE

Wilder, çileden çıkararak simyacıyla arasına mümkün olduğunca mesafe koyarken tekrar 'Siktir,' diye mırıldandı. Yanakları alev alev yanarken ve ereksiyonu hâlâ pantolonunu zorlarken kamplarını geride bıraktı. Kadının arkasını ona doğru bastırması ve kucağına doğru eğilmesi hissi zihnine kazınmıştı.

"Öfkeli beni kurtarın," diye inledi ve içindeki cehennemi soğutacağını umarak bir matara dolusu soğuk suyu başından aşağı döktü.

Olmadı.

Tüm vücudu titriyor, temas kurmayı, serbest kalmayı ve -daha iyi düşünmesine rağmen- onu arzuluyordu.

Gece onun sıcaklığını aradım, dedi kendi kendine. Hepsi bu kadar.

Wilder kamplarına dönüp baktı ve onun atlarla ilgilendiğini gördü. Hakkını vermeliydi: şimdiden bir Thezmarr savaşçısı gibi hareket ediyordu. Adımları hafif, hareketleri kontrollü ve akıcıydı. Tüm sözde eğitimi bu açıdan işe yaramıştı.

Kadının göğüslerinin kabarıklığını, kalçalarının salınımını ve işlerini yaparken saç örgüsünü yolundan çekişini görmezden gelmeye çalıştı.

Yanmış gibi ondan uzaklaşmıştı ama aslında onu kendine çekmemek için elinden gelen tek şey buydu.

Tanrım, sikiyle ilgili bir şeyler yapması gerekiyordu. Arzu öylesine şiddetli bir şekilde nabız gibi atıyordu ki, sadece onu sisteminden çıkarmak için, sadece kaya gibi sert kenarını almak için kendine yönelmek için yarım bir aklı vardı.

Bir lanet daha mırıldandı. Bu pek yardımcı olmazdı. Hatta sorunu daha da kötüleştirebilirdi. Bunun yerine Wilder burnundan nefes aldı ve kılıçlarını açtı. Çeliğin rahatlatıcı ağırlığının keyfini çıkararak kılıçlarını inatçı bir güçle savurdu.

Sinirini Savaş Kılıcı yöntemiyle atacaktı.

Dış katmanlarından sıyrılıp ayaklarını genişçe yere basan Wilder, her zamanki alıştırmalarını yapmaya başladı. Bıçaklarını havada savururken rüzgârın öpücüğünün tadını çıkarıyor, kendini fiziksel eforun içinde kaybetmeye çalışıyordu. Zırhının içinde antrenman yapmıyor olmak rahatlatıcıydı. Özellikle göğüs zırhı omzuna sürtünerek onu rahatsız ediyordu. Zırh, bir Savaş Kılıcının Büyük Ayin'i aldığı hediyelerden biriydi ama Wilder geçtiğinde zırhın kaynağı olan krallık, Delmira, yıkılmıştı. Bu nedenle, zırhı Vernich ve Torj'un kilerin kötü bir taklidiydi, ikincisi ünlü cephanelikten son malzemeleri almıştı. Wilder yıllar boyunca kendisine verilenlerle yetinmişti ama yine de bu durum onu rahatsız ediyordu.

Omuzlarını dikleştirerek saldırdı, kılıçlarını bir hareket telaşı içinde savurdu, çok iyi bildiği bir dansla vurdu ve geri çekildi. Ancak hayali rakibini kaç kez kesip biçerse biçsin, düşünceleri sürekli ona geri dönüyordu ve bakışlarını üzerinde hissetmesi uzun sürmedi.

Onun varlığını görmezden geldi, stres atma çabası henüz bitmemişti. Yine de ona çekilmişti. Israrı, doğuştan gelen sorgulayıcılığı, sanki hafızasına kaydetmiş gibi hareketlerini inceleme şekli. Harenth'teki sonuç ne olursa olsun, simyacının pes etmeyeceğini iliklerine kadar biliyordu ve buna istemeden de olsa hayranlık duyuyordu.

Wilder iki kılıcını da döndürerek ölümcül bir darbe indirdikten sonra kalçasını çevirdi ve iki kılıcı da karşıya geçirerek görünmez düşmanın kafasını kesti.

Ancak o zaman yoğun gözlerle onu izleyen simyacıya baktı.

İstedikini ne kadar çabuk elde ederse, ondan o kadar çabuk kurtulabilir ve karanlıkta canavar avlamaya geri dönebilirdi.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Thea arazinin tepesinde durakladı. Saklanacak hiçbir yer yoktu ve bu yüzden nemli çimenlerin üzerine oturup onu tüm çıplaklığıyla izledi.

Savaş Kılıcı antrenman yaparken dış katmanlarını çıkarmış ve terden sıırıslam olmuş bir fanila giymişti, güçlü kasları ıslak kumaşın altında toplanıyordu. Sağ elindeki siyah mürekkep ön koluna ve pazusuna doğru ilerleyerek gömleğinin altında kayboluyordu.

İki güçlü kılıcını çelikten bir bulanıklıkla havada savurarak hayali rakiplerini biçti.

Thea *hiç kimsenin* onun gibi hareket ettiğini görmemişti. Her vuruş, her savuşturma, her çalım ölümcül bir dansın adımlarıydı, her hareket ölümcül bir zarafet, disiplin ve onun kavrayışının ötesinde bir güçle harmanlanmıştı.

Silah ustası Esyllt bile böyle dövüşemez. Thea bir kez daha bu savaşçıyı dövüş sanatında kimin eğittiğini merak etti, çünkü o bunu yaptığında bu bir sanattı. Ne kadar kibirli olursa olsun, Hawthorne'un yırtıcı cesaretini, eşsiz becerisini inkâr etmek mümkün değildi. Bir silah ustasından çok daha fazlası bu yetenekleri geliştirmişti - ve Büyük Ayin'i tamamladığında bizzat Fury'ler ona güç bahşetmişti.

Nefes verirken Thea'nın yüzünün önünde bulutlar oluştu ve Hawthorne'u gerçek bir savaşın tam ortasında görmenin nasıl bir şey olacağını merak etti. Neredeyse gözünün önüne getirebiliyordu: Siyah zırhına bürünmüş, yakışıklı yüzüne kan sıçramış, düşman üstüne düşman yaran savaşçı -

"Bir Savaş Kılıcını gözetlemenin akıllıca olduğunu düşünüyor musun Simyacı?" Odaklanmasını antrenmanından ayırmadı.

'Ben de tam anlamaya başladığımızı düşünüyordum,' dedi, yanaklarında yeni bir kızarıklık belirirken sırtışını bastıramayarak. 'Ayrıca, göz önünde olursam casusluk sayılmaz. Neden bana tatbikatlarından bazılarını öğretmiyorsun?

"Hayır. Bir hırıltı olarak çıktı. "Kendimi açıkça ifade etmedim mi?

"Öyle değil mi? Thea karşı çıktı. 'Öğrenmek istiyorum ve senden daha iyi kimden öğrenebilirim?

"Teklif etmiyordum.

"Kaybedecek neyiniz var?"

"Zamanım dışında mı demek istiyorsunuz?

"Bu sabah benimle vakit geçirmekten rahatsız olmuş gibi görünmüyordun. Ters ters baktı. "Tek kelime daha etme.

Ama onun sinirlenmesi sadece Thea'nın eğlencesini artırdı. 'Hadi ama, zaten çok şey paylaştık,' diye alay etti. 'Neden birkaç numaranızı paylaşmıyorsunuz? Ne de olsa Warsword'lerin eskiden çıraqları vardı -'

"Eskiden öyleydi," diye tersledi. "Neyse ki artık terk edilmiş bir gelenek.

Başka bir dizi hareketten geçerken gerginliğin dalga dalga yayıldığını hissedebiliyordu. Kılıcın her bir dönüşünü hafızasına kazımaya çalıştı, keşke not almak için bir parşömen ve kalem getirseydim diye düşündü. Bu daha önce tanık olduğu hiçbir eğitim seansına benzemiyordu. Her vuruşta, ayaktan ayağa her geçişte bir akışkanlık vardı. Kelimenin tam anlamıyla bir ustaydı.

"Vernich şimdiye kadar seni öldürmüş olurdu. Hawthorne güçlü bir hamle yaptı ve ikinci kılıcının iyi yerleştirilmiş bir hamlesiyle onu takip etti.

Thea bu sözlerin kendisini şaşırtmadığını fark etti. *Kan Mektubu Vernich...* İsim her şeyi anlatıyordu. "Sen Vernich

değilsin. "Fark etmeniz ne güzel.

"Peki ya diğeri, Ayı Avcısı Torj? Bana tahammül eder miydi?"

"Sadece seninle yatmak isterse.

'Bu hoş mı? Kurallar yok mu?'

Hawthorne boğazının arkasından bir ses çıkardı. "Bunu senden duymak çok güzel.

"Yine de o bir Savaş Kılıcı.

"Belki kuralları çiğnemeye meraklı olanlar sadece simyacılar değildir.

Hawthorne, her dönüşte, her blokta ivmesi artarak son bir antrenman turu boyunca ilerledi.

"Neye benziyorlar? Diğerleri? Thea bastırdı.

Sonunda Savaş Kılıcı durdu ve alnını bir kumaş parçasına sildi. Bıçaklarını kınlarına sokarak, "Sana az önce söyledim," dedi. Savaşçı sırtta onu geçti ve yakındaki bir dereye doğru ilerledi.

Thea hiç düşünmeden onu takip etmeye başladı.

Hawthorne olduğu yerde durdu ve delici bir bakışla ona döndü. "Beni de yıkanırken izlemek mi istiyorsun?

Thea'nın yanakları kızardı, ama çenesini kaldırdı ve adamın sert uzunluğunun arka tarafına yaptığı baskıyı hatırladı. "Eminim daha önce görmediğim bir şey değildir.

Ağzının köşesi oynadı ve bir gamzenin ipucunu ele verdi. "Bundan şüpheliyim, Simyacı. Bundan çok şüpheliyim.

Öğleden sonra, başkent Hailford ve büyük saray Harenth'in Kalbi ufukta belirdi. Uzaktan bile inanılmaz bir manzaraydı, sanki orta âlemlerin kenarındaki doğal olmayan karanlık onun parıldayan ruhuna dokunmaya cesaret edemiyordu. Saray, merkezdeki büyük bir tepenin üzerinde oturuyordu, şehir onun altında yayılıyordu, binaları bir sahnenin önündeki hayran hayran seyirciler gibi düzgün sıralar halindeydi ve kalın taş duvarlarla çevriliydi.

Thea daha ne olduğunu anlayamadan, sivri uçlu demir kapılara varmışlardı ama bu heybetli yapı, komşu krallıklardan gelen kraliyet konuklarının şerefine bayraklar ve çiçeklerle donatılmıştı.

Hawthorne yaklaşınca atını yavaşlattı ve silahlı muhafızlardan birine seslendi.

"Kutlamalar başladı o zaman?

Muhafız cevap vermeden önce saygıyla başını eğdi. "Evet, efendim. Tver ve Aveum'dan yöneticiler iki gün önce geldi. Ana ziyafet gün batımında başlayacak.

Hawthorne başını salladı. 'Tam zamanında geldik. Teşekkür .

Başını bir kez daha eğen muhafız üç parmağını sol omzuna bastırdı, bu bir Savaş Kılıcına duyulan saygının en büyük işaretiydi. Geçidin diğer tarafındaki arkadaşı da aynısını yaptı.

'Sizin gibi birini şehrimizde ağırlamak her zaman bir onurdur, efendim. Hailford'a hoş geldiniz.'

Hawthorne teşekkür ederek başını salladı ve atını açık kapıdan geçirdi, Thea da hemen arkasındaydı, duvarların ötesinde ne olduğunu görünce gözleri büyüdü.

Kapılar taş döşeli bir meydana açılıyordu, ortada özenle yapılmış bir çeşme ve sivri bir tepenin üzerinde bir dağ ejderi vardı, sırtındaki sivri uçlardan su akıyordu, detaylar o kadar inceydi ki Thea tek tek pullarını görebiliyordu. Ama Hawthorne onları ana caddeden aşağıya doğru koşmaya teşvik ettiği için onu inceleme fırsatı olmadı.

Thea önce nereye bakacağını bilemedi. Dükkânlar caddeye açılıyor, bazıları kaldırım taşlarının üzerindeki küçük tezgâhlardan mal satıyor, sepetlerden mallar dökülüyor, tüccarlar göz atmak isteyenlere sesleniyordu. Sokaklarda daha fazla çiçek ve pankart dalgalanıyor, yapraklar olukları kaplıyordu. Havada yoğun bir kutlama havası vardı, insanlar sarhoş ve neşeliydi ve Harenth'in tamamı hayatla ve neşeli bir terk edilmişlikle titreyordu. Thea her şeyi içine çekti, atından atlayıp şenliklere katılabilmeyi diledi.

Özellikle renkli bir tezgâh Thea'nın gözüne çarptı ve Wren'in küçük taş kâselerde sergilenen baharatları ve masanın genişliği boyunca ince bir ipten sarkan çeşitli otları görmesini arzuladı. Elbette, tezgâhın arkasında tamamen dolu bir eczane vardı, muhtemelen Farissa ve kale aşçısı iksir ve yahni malzemelerini buradan alıyorlardı.

Hawthorne ona, "Devam et," diye seslendi.

Thea isteksizce kısırağının yanlarını sıktı ve hızını artırdı.

Güçlü siyah aygır ve binicisini gören kalabalık sokaklar önlerinde ikiye ayrıldı, bazı insanlar aralarındaki Savaş Kılıcı'na üç parmaklarıyla selam verdi.

Cadde tepenin eteklerinde kıvrılıp eğiliyor, saraya yaklaşan her adımda kutlamalar ve zenginlik artıyordu. İzleyicilerin kıyafetleri daha renkli ve gösterişli hale geldi; sade yün elbiseler ve ceketler yerine ipek elbiseler kaldırım taşlarını izledi ve önlerinde aile armaları ve amblemleri bulunan kadife tunikler sokakları kapladı.

Thea ve Hawthorne daha fazla dükkânın, tavernanın ve canlı tezgâhın önünden geçtiler ve sonunda, üzerinde çapraz baltalar kazınmış sallanan ahşap tabelayı görünce Thea şaşkınlıktan donakaldı. Burası Harenth'in büyük demirhanesiydi, Thezmarrian savaşçı silahlarının burada yapıldığını biliyordu. Naarvian kılıçlarının nasıl dövüldüğünü ve nerede yapıldığını sormak için iyi bir fırsattı ama saraya bu kadar yakın bir yerde başka bir sözlü münazara riskini göze alamazdı.

Thea'nın göğsü sıkılaştı ve midesinde sinirler kıpırdandı. Onca süsün arasında yıpranmış ve kirli seyahat kıyafetlerinin giderek daha fazla farkına vardı. O sabah erkenden giydiği taze gömlek tozluysa ve at kokuyordu. Krala sunulmadan önce temizlenmesine fırsat verilmeyeceğini biliyordu ve bu gerçeğin adaletsizliği aklını kurcalıyordu.

Saraya doğru dükkanlar giderek daha da uzmanlaştı: bir galeri, bir kuyumcu, bir ipek tüccarı ve -

Kırmızı kadife tunik giymiş tombul bir adam Hawthorne'a öylesine coşkuyla el sallıyordu ki, Thea kolunun yuvasından fırlayabileceğini düşündü. Şarap dükkânına benzeyen bir yerin dışında, devasa meşe fiçilerin arasında duruyordu.

"Hawthorne, eski dostum!" diye seslendi, hâlâ el sallıyordu, yüzünde geniş bir gülümseme vardı.

'Sanki hiç arkadaşın varmış gibi,' diye mırıldandı.

Ama Thea'yı şaşırtan bir şekilde, Savaş Kılıcı yavaşladı ve adama döndüğünde, dudaklarında gerçek bir gülümsemeyle karşılaşınca daha da şaşırdı. Bu onu daha genç gösteriyordu.

"Merhaba Marise.

"Bugün mutlaka uğramalısın," diye bağırdı Marise. 'Birkaç yeni şarap aldım. Özellikle seveceğinizi bildiğim bir tanesi var!

Thea'nın ağzı açık bir şekilde bakmamak için yapabileceği tek şey buydu. *Hawthorne yıllanmış içkileri mi seviyor?* Savaş Kılıcı ve şarap tüccarı... Garip bir arkadaşlık eşleşmesi olduğu kesindi. Ayrıca, Hawthorne'un görgü ve dostluk konusunda yetenekli olduğunu da kanıtlıyordu, sadece onunla değil.

Küstah piç, diye düşündü Thea.

Hawthorne, "Belki başka zaman," diye cevap verdi. "Sarayda işim var.

"İş dünyası susuz bir iştir..."

"Haksız değilsin.

Marise boynunu büktü ve sonunda Thea'yı fark etmiş gibi göründü. Bariz merakını gizlemek için hiçbir çaba göstermedi.

'Peki bu yoğun yaratık kim? Yeni bir mi?' diye sordu. Hawthorne gerçekten de *güldü*. "Hayır.

Ama Marise onun kabalığına aldırmadı ve Thea'ya el salladı. 'O halde iş sizde olmalı. Sizinle tanıştığım memnun oldum, güzel bayan.

Thea neredeyse eyerinden düşecekti. Hayatında ona hiç hanımefendi denmemişti. Ama bir şarap tüccarıydı, değil mi? Muhtemelen sarhoştı. Ayrıca ona *yoğun* bir *yaratık* demişti... bu ne anlama geliyorsa artık.

"Siz de efendim," diye başardı.

"Efendim? Başını arkaya eğdi ve derin bir kahkaha attı. "Bana Marise demelisin, tıpkı buradaki arkadaşın gibi. Hawthorne'u işaret etti.

Hem Thea hem de Hawthorne bunu görmezden geldi.

Adamın coşkusu karşısında şaşırان Thea başını salladı. "Ben Thea.

Marise gülümsedi. "Tadına bakmak için uğramalısın, sevgili Thea!"

"Ben..."

İnsanlar değişimi izlemek için sokakta durmuşlardı ve bakışlarının onu delip geçtiğini hissetti.

Marise bu istenmeyen ilgiyi fark etmiş gibiydi ve ani bir ciddiyetle Savaş Kılıcı'nın aygırına yaklaştı. Telaşlı bir fısıltıyla şöyle dedi: 'Yakında bir ölü kırmızı olayı olacak. Kaleye daha fazla ayrıntı göndereceğim.

Thea gözlerini kırıştırdı. *Ölü kırmızı olayı mı? Kulağa uğursuz geliyor.*

Savaş Kılıcı başını eğdi. "Çok minnettarım.

Yollarına devam ettiler, Thea'nın sinirleri Hailford'un her biri bir öncekinden görkemli evlerden oluşan konut bölgesinden geçerken iyice gerilmişti. Görünüşe göre zenginliğe yakınlık zenginlik yaratıyordu.

Sonunda sarayın duvarları önlerinde belirdi ve altın kapıların önünde durdular.

Muhafızlardan biri sol omzuna üç parmaklı bir işaret yaparak, "Rica ederim, Savaş Kılıcı," dedi.

Hawthorne atından inerek ama hâlâ muhafızların üzerinde yükselerek, 'Teşekkür ederim,' diye cevap verdi. 'Yetkilim açık mahkemeye katılmak istiyor. Thezmarr Lonca Ustası'ndan bir mektup aldık. Hawthorne katlanmış bir parşömen parçası çıkardı ve uzattı.

Adam mektubun içeriğini taradı ve Thea'ya inanmıyormuş gibi bir tavırla baktı. Yine de mektubu Hawthorne'a geri verdi ve Thea'ya değil ona hitap etti. 'Açık mahkeme şu anda gerçekleşiyor. Sanırım neredeyse sona ermek üzere.

"Sonunda mı? Thea kısırağından aşağı atlayarak başladı. *"Şimdi mi? Daha vaktimiz var sanıyordum -'*

Muhafız ona, 'Asiller ve soylular ziyafet ve şenliklere başlamak için sabırsızlanıyor,' dedi. 'Eğer bu meselenin yöneticiler tarafından duyulmasını istiyorsanız, şimdi gitmelisiniz. O zaman bile çok geç kalmış olabilirsiniz.

Thea'nın kulaklarında kan uğuladı, panik uzuvlarını ele geçirdi. "Ama - Hawthorne onunla yüzleştı, büyük sarayın girişine doğru başını salladı ve Lonca Ustası'nın mektubunu eline tutuşturdu. "Acele etmenizi öneririm.

"Gelmiyor musun?

"gereken başka meseleler var. Thea ona bön bön baktı.

"Ne bekliyorsun?" diye sordu.

Kalbi hızla çarpan ve çaresizlik içinde Thea topuklarının üzerinde döndü ve merdivenlere doğru koşmaya hazırlandı.

"Sakın kaçma," diye ekledi Hawthorne kayıtsızca. "Boğazına bir ok saplayacaklar.

Savaş Kılıcı'na lanet okuyan Thea, her seferinde iki adım atarak girişe doğru olabildiğince hızlı yürüdü. Kimse onu durdurmadı, kimse boğazına bir ok saplamadı. Saray o güne kadar gördüğü en görkemli yerdı ama durup zengin detaylarına hayranlıkla bakamadı. Bunun yerine en yakındaki muhafıza sarayın nerede olduğunu sordu ve onun tariflerini kafasında tekrarlayarak oradan uzaklaştı.

Thea kirli ve dağınık halini unuttu. Asık suratlı Savaş Kılıcı'nı unuttu. Tek bir şey düşünüyordu: bir kalkan taşıyıcısı olmak ve sonra da Thezmarr'ın bir efsanesi olmak. Bu, hayatı boyunca hayalini kurduğı andı. eğitime, casusluğuna ve aldığı diğer risklere degecek bir fırsattı bu.

Süslü bir çift altın telkari kapıya ulaştığında, bir müjdecı onu karşıladı.

"Korkarım mahkeme yeni bitiyor," dedi, yıpranmış kıyafetlerine tiksintiyle bakarak.

Hâlâ Lonca Ustasının buruşturulmuş mektubunu elinde tutan Thea'nın kalbi midesine indi. "Lütfen, uzun bir yoldan geldim.

Haberci bir süre daha onu inceledikten sonra elindeki parşömende Lonca Ustası'nın balmumu mührünü gördü. "Bir dakika," dedi sonunda, öteki odaya girmeden önce.

Thea'nın kalbi patlamak üzereydi ve tertemiz mermer zemine kusma ihtimali vardı.

Bir dakika sonra haberci yeniden ortaya çıktı. "Tam zamanında geldiniz," dedi. Daha önceki hoşnutsuzluk ifadesi gitmiş, yerine acıma ifadesi gelmişti. "Seni şimdi görecekler.

Şok geçirecek ya da paniğe kapılacak zaman yoktu. Thea doğruldu ve haberciye başını sallamadan önce kıyafetlerini elinden geldiğince fırçaladı.

Kapıları açtı.

İçerideki manzara Thea'nın nefesini kesti.

Taht odası.

Kemerli tonozlu tavanlar, odanın ve odayı dolduran soylu kalabalığın etrafında dans eden ışıklar gönderen kristal avizelerle noktalanarak onun üzerinde yükseliyordu. Tüm gözler Thea'ya çevrilmişti ama o bakışlarını ileride tuttu. Mermer zemin çamurlu çizmelerinin altından devam ederek odanın tepesine ulaşıyordu; burada geniş, halı kaplı bir kürsünün üzerinde her birinde bir hükümdarın oturduğu üç yaldızlı taht vardı.

Thea hayatı boyunca kendini hiç bu kadar savunmasız hissetmemişti. Ama eğer yürümesi gereken yol buysa, o zaman başı dik bir şekilde yürüyecekti. Kürsünün dibine ulaştığında asillerin önünde durdu ve eğilerek selam verdi.

Tuhaf bir şey ona doğru uzanırken ensesindeki tüyler diken diken oldu, duyularını sararak göğsündeki savaşı duyularla oynadı.

Büyü olduğunu fark etti. Sihrin huzurundaydı, ama bir Savaş Kılıcının sahte gücünün değil, orta diyarların hükümdarlarından doğan sihrin - *kraliyet sihrinin*.

İşte , neredeyse önünde bir renk tayfı olarak görülebiliyordu.

"Kalk," dedi sıcak, zengin bir ses.

Thea doğruldu ve gözleri Harenth'in hükümdarı Kral Artos Fairmoore'un gözlerine kilitlendi. Kralı daha önce hiç canlı olarak görmemiş olmasına rağmen, parlak yeşil gözleri ve yakışıklı yüzünün anlattıklarından onun olduğunu anlamıştı. Sağında, cüppesine Tver Kralı Leiko Stallard olduğunu gösteren bir aygır işlenmiş bir adam vardı. Diğer tarafta ise ancak Aveum Kraliçesi Reyna Dufort olabilecek güzel bir kadın, başında buzlu mücevherlerden oluşan bir taç vardı. Onun arkasında da aynı tacı takmış çekici adam duruyordu ve elini onun omzuna koymuştu; o halde Kral Elkan'dı.

Thea önünde toplanan güce bakmaktan kendini alamadı.

Thea temel derslerinden Fairmoore ailesinin, Kral Artos'un soyunun, zihin büyüyle tanındığını biliyordu. Nesiller boyunca zihin fısıldayanlar, rüya görenler ve empati kuranlar üretmişlerdi; Kral Artos sonuncusuydu. Stallard soyluları yüzyıllardır ateşi kullanıyorlardı, ancak Kral Leiko'nun atalarınınkinin sadece bir damlasına sahip olduğu söyleniyordu.

Aveum'un Dufort soyluları ise farklı güçlere sahip kahinleriyle bilinirlerdi.

"Anlat bize, Thezmarr'ın çocuğu," dedi Kral Artos ve Thea'yı daldığı hayallerden bir anda uyandırdı. "Seni bugün salonlarımıza getiren nedir?"

Thea'nın arkasındaki kalabalığın üzerinden bir fısıltı dalgası geçti.

Boğazında bir yumru oluşmuştu ve onu yutmak için mücadele etti, belki de gürleyen kalbi oraya yerleşmişti. Thea tekrar eğilerek kendine bir dakika daha kazandırdı. "Majesteleri," dedi sonunda, kelimeleri boğuk boğuk çıkıyordu. "Kadınların silah altına alınmaması yasasına bir imtiyaz talep ediyorum.

Bu kez kalabalıktan yükselen gürültü, yelpazelerin ve ipek eldivenlerin ardına gizlenmemişti. Düpedüz bir şoktu, alçak sesler ve ince bakışlarla bastırılamazdı.

Kral Artos tahtının kolundaki parmağını kaldırdı ve soylular bir anda sessizliğe gömüldü.

Thea onun yeşil gözlü bakışlarıyla karşılaştı. "Lonca Üstadından elimdeki meseleyi özetleyen bir mesaj getirdim, Majesteleri.

Harenth Kralı bir hizmetkârına başıyla işaret etti, o da öne çıkıp Thea'dan parşömeni aldı ve alçak sesle eğilerek krala uzattı.

Thea titremesini gizlemek için ellerini önünde kavuşturdu ve kralın Osiris'in mesajını taramasını, kaşlarını çatarak Kraliçe Reyna'ya vermesini izledi.

"Majesteleri, hayatım boyunca tek bir şey istedim: Orta diyarları ve halkını savunmak için kılıç kullanmak," diye başladı Thea. 'Savaşmak için doğmuşum, güçlü loncamızın en iyileri tarafından eğitilmek, Thezmarr'ın savaşçılarına katılmak ve yaklaşan karanlığı uzak tutmak için. Bugün buraya sizden bu şansı, krallıklarınızı koruma fırsatını istemeye geldim.

Kraliçe Reyna parşömenin üzerinden baktı. 'Kalkan taşıyıcısı olarak eğitim almak mı istiyorsunuz? Gelecek sezonda kabul sınavına girmek ve orta diyarların bir Muhafızı olmak için, doğru mu?

Büyü taht odasında çıtırdıyordu ama kime ait olduğu ya da nasıl bir şekil alacağı belli değildi. Sarayın geri kalanı etkilenmemiş görünüyordu ama yine de büyüünün rahatça sergilenmesine alışmış olmalıydılar.

Thea başını eğdi. 'Bu doğru, Majesteleri. Krallığın koruyucusu olmak büyük bir onurdur.

Üç krallığın hükümdarları bakışlarını ve söylenmemiş sözlerini değiş tokuş ettiler. Kaderi onların elindeydi. Onların kararları belirleyecekti.

Hayatının son yıllarını nasıl geçireceğini... Bir simyacı için zavallı bir bahane olarak ya da Thezmarr'ın bir savaşçısı olarak.

Kral Artos boğazını temizledi ve ona nezaketle baktı. 'Cesaretinizden şüphe etmiyorum -'

Thea'nın kalbi şimdiden sıkışmaya başlamıştı, dizlerinin bağı çözüldü.

"Ya da sizin onurlu niyetleriniz," diye devam etti. 'Ancak geçmiş bize ileriye giden yolu gösterdi. Yirmi yıl önce, tarihteki karanlık bir gün hepimizin yolunu değiştirdi. O zaman bir kadının kılıç tutmasının krallıklarımızda barışı riske atmak anlamına geldiği kanıtlandı. Kehanet konuştu, yasa değişti. Ve öyle de kalmalı.'

Thea kırık bir hıçkırığı bastırdı.

Kral bir elini kalbinin üzerine koydu. 'Keşke buna izin verebilseydim çocuğum. Ama yasayı şimdi değiştirmek orta âlemleri tehlikeye atmak olur. Karanlığı uzak tutmak için gücümüzü ve kudretimizi yeniden oluşturmak uzun zaman aldı. Bu yüzden korkarım ki cevabım hayır.

Thea ağzını açtı ama hizmetkârların gözlerini açması üzerine kapattı.

Artık Thezmarr'da değildi. Burada tartışacak bir şey yoktu.

Görünüşe göre kaderi mühürlenmişti.

ONUNCU BÖLÜM

Kral Artos sempati ve nezaketle doluydu ve Thea buna zorlukla dayanabildi. Özürleri içten geliyordu ve saran sihir sıcak ve rahatlatıcıydı ama bunca yıldır hayalini kurduğu şey özür değildi. Geleceği etrafını sararken görüşü bulanıklaştı.

"Umarım uzun yolculuğunuzdan sonra ziyafet için kalırsınız," diyordu kral. 'Masama hoş geldiniz. Thezmarr'daki mevcut rolünüzün de onurlu bir rol olmadığını düşünmeyin.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı ve son bir kez aceleyle selam vererek taht odasından hızla çıktı.

Bir an için sanki zaman durmuş ve kralın sözleri Thea'nın zihninde tekrar tekrar dönmüştü.

'Bir kadının o yerde kılıç tutması, krallıklarımızda barışı riske atmak demektir. Kehanet konuştu, yasa değişti. Ve bu böyle kalmalı.

Thea gözyaşlarını kırıştıtırırken elleri titriyordu.

"Ve bu böyle kalmalı.

Tek istediği onlardan biri olmak, hayatından geriye kalan azıcık şeye bir amaç vermektir. *Daha fazlası* olmak. Genelde ağlayan biri değildi ama bu... Bu, hayal etmeye bile cesaret edemediği bir şekilde canını yakmıştı.

"Eee? Hawthorne kapıların dışındaki parlak fayanslı duvara yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuştu.

Gözyaşlarının düşmesine izin vermedi. "Peki, ne?" "Ne dediler?" diye sordu Savaş Kılıcı.

"Hayır dediler," dedi ona soğuk bir şekilde. "Tam da umduğun gibi. Onu iterek geçmeye çalıştı. Tanrım, şu anda onun huzurunda olmak, onun kendini beğenmişliğiyle, başarısızlığından duyduğu memnuniyetle uğraşmak isteyeceği son şeydi.

"Anlıyorum.

"*Gördün mü?* Hiçbir şey görmüyorsun. Tüm öfkesi kabarmış, içinden öfkeli bir akım gibi titreşerek geçmişti, gözünün önünde değerli bir çıkış noktası vardı. Thea'nın tek yapabildiği, hançerini adamın kemerinden kapıp boğazına dayamamaktı. 'Nasıl görebiliyorsun? Sanki bunun nasıl bir şey olduğunu, ne anlama geldiğini bilebilirmişsin gibi. Yıllar süren gizlilik ve hayallerden sonra hayalleri avucunun içindeydi ama aptal bir kehanet ve kanun tarafından elinden alınmıştı.

"Başka bir şey söylediler mi?

Elbette onun öfkesini, tüm bunların adaletsizliğini kabul etmeyecekti.

"Hayır.

"Hiçbir şey mi?

Thea bir dizi küfrü ısırarak geri püskürttü. 'Sadece ziyafet için kalmam gerektiğini söyledi. Kral Artos'un masasında hoş karşılanacağımı.

Hawthorne gözlerini kırıştırdı. "O halde bu gece için kalacak bir yer bulmalıyız. Ne? Ben gitmiyorum. Yapmak istediğim en son şey bir adamla oturup yemek yemek.

bir grup insan -'

"Eğer kral sizi masasına davet ederse, masasına oturursunuz. Hawthorne'un bakışları onunkilere kilitlendi, hiç taviz vermedi.

Yeniden çileden çıkan Thea, onun haklı olduğunu anladı. Kralın davetine katılmamak bir hakaret olurdu ama yine de pis baktı. 'Bu şekilde gidemem. Krala çamurlu kıyafetlerle hitap etmek bir şey, ama terli bir at gibi kokarken soylularla oturup yemek yemek...?

"olabilirsin.

Thea ellerini havaya kaldırdı. "Peki, ne yapabilirim? Bildiğiniz bir yer var mı -' dramatik bir şekilde önünü işaret etti, kelimeler artık acısını ifade etmek için yeterince güçlü değildi.

Hawthorne sinirli bir şekilde iç çekti. "Birkaç sokak ötede bir yer var. Orada kendine çeki düzen verebilirsin.

Bir pansiyonun nemli tuvaletinde, Thea sert bir bezle öfkeyle cildini ovaladı. Başhemşirenin Hawthorne'a kirpiklerini kırıştırmasına ve kaslı kollarına dokunmak için her bahaneyi kullanmasına bakılırsa, Thea onun burayı nasıl keşfettiğini bilmek istediğinden emin değildi.

Soğuk suyu vücudunda gezdirirken ve saçlarını yıkarken çıplak ve titreyerek durdu, çabalarının onu eskisinden bir nebze daha saygın hale getirmesi için dua etti.

Bir yumruk kapıya vurdu ve o da sıçradı.

"Orada işin bitti mi?" diye sordu Hawthorne'un derin sesi.

"Hayır!" diye yarı bağırdı, başhemşirenin örtünmesi için verdiği yırtık pırtık havluyu kapmak için sıçradı.

Çıplak teninin farkında olan Thea, iç çamaşırlarını ve pantolonunu giymek için acele etti ama gömleğinin durumuna bakıp yüzünü buruşturdu. En hafif tabiriyle kirliydi... sol tarafında kocaman bir leke vardı - *bu ne zaman olmuştu?* Yedek kıyafeti daha da kötüydü.

Kapı gıcırdayarak açıldı ve Thea'nın elleri göğüslerini örtmek için havalandı, kalbi sıkışmaya başladı.

Dövmeli bir el çatlağın arasından kayarak taze, beyaz keten bir gömlek uzattı. "İşte," dedi Savaş Kılıcı'nın boğuk, hırçın sesi.

Soğuktan ya da beklentiden titreyen Thea onu tuttu, buz gibi parmakları Hawthorne'un elinin sıcaklığına değdi. Temasın yarattığı şok, içinden bir şimşek çakmasına ve çıplak teninde tüylerinin diken diken olmasına yol açtı. Bu hissi bir kenara itti.

Yazık, ondan gelen buydu. Tüm hakaretlerinden ve atışmalarından sonra, Savaş Kılıcı ona acımişti.

Ama o kimdi ki şikayet etsin? Hiç kimse.

"Teşekkür ," dedi sessizce ve kapı bir kez daha kapandı.

Gömlek net ve temizdi ve günlerce nemli ve kirli giysiler giydikten sonra harika hissettiriyordu. Thea kollarını gömleğin kollarına soktu ve düğmelerini ilikledi.

Muazzamdı.

Onun gömleğini fark etti. Ona son temiz gömleğini vermişti.

Saçlarını hızlıca yandan örmeden önce kabaran kumaşı kemerinin içine sokmak için elinden geleni yaptı, ucu hâlâ damlıyordu. Kirlenmiş kıyafetlerini çantasına tıktırdı ve kapıyı açtı.

Hawthorne kollarını yontulmuş göğsünün üzerinde kavuşturmuş öylece duruyor ve onu inceliyordu; bakışları saçlarının ıslak izinde ve sonsuz gibi görünen kumaş parçalarında geziniyordu.

'Hmm,' diye homurdandı.

'Artık kelimeleri bile kullanmıyor musun? İyi görünmüyor muyum?'

Hawthorne onu şaşırtacak şekilde güldü, sesi zengin ve derindi. "İşte. Kızın kollarına uzandı.

Thea sağduyusuna rağmen eğildi.

Savaş Kılıcı eğilip malzemeyi nazıkçe her iki dirseğine doğru yuvarlarken, parmakları tenine hafifçe dokunarak içinden lezzetli bir sıcaklık dalgası gönderirken bakakaldı.

Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırıp kumaşı sıkıca tutturdu ve geri çekilip onu bir kez daha baştan aşağı süzdükten sonra gözleri sonunda onunkilerle buluştu. "Bu daha iyi.

Thea nefes verdi. "Teşekkür ederim.

Savaş Kılıcı omuz silktili. 'Sen Thezmarr'ı temsil ediyorsun, senin bakmana izin veremeyiz...'

Thea'nın içinde oluşmaya başlayan karıncalanma hissi dağıldı. "Bok gibi mi?" diye ekledi.

"Söyleyeceğim şey bu değildi.

Thea sesini rahat bir tona zorladı. "Önemli değil. Gömlek için teşekkürler.'

Hawthorne bir an tereddüt etti ama sonra çıkışa doğru döndü. "Saraya geri dönmeniz gerekiyor.

Harenth'ın Kalbi'ne döndüklerinde Thea ve Hawthorne'a ziyafetin başladığı yer gösterildi. Büyük Salon ipekler, yüzlerce mum, kurdeleler ve çiçeklerle süslenmişti; iki yüz ya da daha fazla soylu ise zarif örtülerle kaplı uzun masalarda oturuyordu. Thea'nın göğsündeki sızı dinmiyor, salonda ilerledikçe yanaklarını yakan utanç da dinmiyordu. Thezmarr'a bıraktığı gibi dönecekti: bir simyacı ve daha fazlası değil. O zaman ona ne olacaktı? Casusluk ve gizli eğitim günleri sona ermişti ve artık bunların kendisine yeteceğini düşünecek kadar aptal değildi. Ne kadar dikenli olursa olsun, bir Savaş Kılıcı'nın yanında geçirdiği zamandan sonra değil. Kaderi onu yirmi yedi yaşında yakalayana kadar iksir karıştırıp ot öğütmeye mahkûm muydu?

Hawthorne ondan ayrıldı, uzak duvarın yanında bir mevzi alarak şenlikleri bir şahin gibi izlemeye başladı. Savaş kılıcı eskortu; artık asla olamayacağı her şey. Bu lanetli girişimin başından beri ona karşı olan adam. Ama... Onu uykusunda kucaklamıştı... Ona gömleğini vermişti... Adam kibirli bir piç olabilirdi ama... içinde bir insanlık unsuru vardı... değil mi?

Kader taşını kabarık gömleğinin ön kısmına sıkıştıran Thea, kralın masasına doğru ilerledi. Kral Artos, Tver Kralı Leiko'nun yanında, Aveum Kraliçesi de onun karşısında oturuyordu. Sihirleri bir kez daha ona doğru akıyordu ve Thea bunu anlayabilmeyi diledi; keşke sihirlerin onların bireysel formlarına büründüğünü, çözüldüğünü ve özgürleştiğini görebilseydi.

Ama elindeki en acil mesele bu değildi. Tanrım, doğru görgü kurallarından ve içinde savaşılan duygulardan bu kadar emin olmaktan nefret ediyordu. Bir avuç cümleyle hayallerini yerle bir eden, üstelik onu hiç ilgilenmediği bir partiye katılmaya zorlayan bu adama gerçekten teşekkür etmesi gerekiyor muydu? Daveti için ona teşekkür etmeli miydi? Ona hiç yaklaşmalı mıydı? Thezmarr'da nerede durduğunu, kendisinden ne beklendiğini ve hangi kuralları çiğnemek istediğini biliyordu ama burada... Bu yeni bir dünyaydı.

Ancak endişelenmesine gerek yoktu, Kral Artos onu fark etti ve yaklaşmasını işaret etti. Minnettarlığı arttı, hükümdarda beklemediği bir düşünceli tavır vardı.

"Ah, Althea..." diye geniş bir gülümsemeyle selamladı onu. "Davetimi kabul ettiğine sevindim," dedi gülümseyerek.

"Elbette efendim," diye eğildi Thea. "Beni onurlandırdınız.

'Hiç de değil, hiç de değil,' diye cevap verdi. 'Kızım Prenses Jasira sizinle tanışmak için sabırsızlanıyor. Bugünkü cesaretiniz onu etkiledi. Bir hizmetkâra karşı tarafta birkaç koltuk için yer açmasını işaret etti.

Thea kelimeleri bulamadı, bu yüzden Savaş Kılıcı'na doğru bakmamaya çalışırken hiçbir şey söylemedi.

"Lonca Ustası'nın mektubunda bir tür simyacı olduğunuzdan bahsediliyordu. Hikayelerinizden bazılarını kızım ile paylaşmak isteyebileceğinizi düşündüm. Her türlü öğreti onu her zaman büyülemiştir.

Thea'nın yanakları kızardı. "Onunla konuşmak benim için bir zevktir, Majesteleri.

Ve Thea kendini bu şekilde Harenth'in Veliaht Prensesi'nin yanında otururken buldu. Genç kadın Wren'in yaşındaydı ya da biraz daha gençti ve bakışları Thea'nın üzerinde parlıyordu.

Thea başını eğdi. "Ekselansları.

Prenses alaycı bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Eminim bu akşamın sonunda varmayı umduğunuz yer burası değildir.

Thea'nın yüzü kızardı. 'Bu harika bir özel -'

"Kendini üzme. Prenses Jasira kadehinden bir yudum aldı. "Bu konuda başka bir seçeneğim olsaydı, ben de başka bir yerde olurdum.

Bir hizmetçi Thea'nın önüne bir tabak koydu, tabaktaki yiyecekler üst üste yığılmıştı. Thea teşekkürlerini mırıldandı ama hizmetçi çoktan gitmişti.

Prenses Jasira, "Size lonca için yaptığınız çalışmaları soracaktım ama daha önceki isteğinize bakılırsa bu sizi pek ilgilendirmiyor sanırım?" diye sordu.

"Sizinle konuşmaktan mutluluk duyarım, Majesteleri.

'Bütün akşam formalitelerle uğraşacaksan olmaz. Lütfen bana Jasi deyin, unvanlar sıkıcı.'

Thea yanağının içini çiğnedi, Harenth Prensesi'ne hitap ettiğine bir türlü inanamıyordu. "Pekâlâ... Jasi.

Prenses memnun görünüyordu. 'Bana lonca için yaptığın çalışmalardan bahset.

Orada ne yapıyorsun?"

"Çoğunlukla simya atölyesinde çalışıyorum, Sizin - Jasi. Thea kendini düzeltti. "Gerçi zaman zaman metinleri de yazıya döküyorum.

"Ve böyle bir işten hoşlanmıyorsunuz?"

"Ablam simyanın gerçek ustasıdır," diye itiraf etti Thea, ellerindeki yanıklara bakarak. "Onun ısrarı üzerine ben de aynı konuda uzmanlaştım, ancak bunu sadece beni daha yakından izlemek için yaptığından şüpheleniyorum.

"Bu yara izleri işinizden mi? Prenses Jasira, Thea'nın bakışlarını takip ederek sordu.

'Bazıları iş yüzünden. Çoğu kendi dikkatsizliğimden.

Thea'yı şaşırtan bir şekilde prenses güldü. Güzel, hafif bir sestti. "Yani kız kardeşin senin gibi bir kalkan taşıyıcısı olmak istemiyor mu?"

Thea başını salladı ve bir prensese uygunsuz olmadan ne sorabileceğine dair seçenekleri gözden geçirdi.

Prenses Jasira onu zahmetten kurtardı. "Siz simyacılar ne yaparsınız o zaman?"

"Şifacılar için tentürler ve çeşitli kullanımlar için iksirler yapıyoruz; daha yetenekli olanlar deneyler ve benzeri şeyler yapıyor.

"Büyüleyici," dedi Jasira.

"Kız kardeşim gibi konuşuyorsun," diye güldü Thea.

Jasira içten bir gülümseme sundu. "Bunu bir iltifat olarak kabul edeceğim o zaman. "Yapmalısınız, Majesteleri - Jasi. Thea'nın dikkati tekrar kral ve kraliçeye yöneldi ve kendini etrafta titreşen büyüye doğru eğilirken buldu onları. "Bu inanılmaz," diye mırıldandı, prenesten çok kendi kendine.

Ama Prenses Jasira onu duydu, kaşları çatıldı. "Neymiş o?"

"Büyüleri," diye yanıtladı Thea şaşkınlıkla. Jasira ona tuhaf bir bakış attı.

"Özür dilerim, Majesteleri," Thea başını eğdi. 'Böyle şeyler söz konusu olduğunda görgü kurallarından emin değilim. En iyisi konuşulmaması mı?

Prenses yüz ifadesini gizlemiş gibiydi. ' değil.

Ben... Sanırım buna alıştım, fark etmiyorum bile.

'O halde, henüz sihrin var mı? Bir Fairmoore asilzadesi olarak doğuştan sahip olduğunuz bir şey değil mi?

"Öyle..." dedi Jasira dikkatle. 'Yine de kabul ediyorum, yeteneklerim henüz tam gücünde değil. Babam üstesinden geleceklerini söylüyor.

"Eminim haklıdır," diye yanıtladı Thea. Büyü hakkında bilgisi olan biri varsa o da Kral Artos'tu.

Thea'dan orta diyarların yöneticilerine bakarken prensesin kaşları arasındaki kırışıklık derinleşti. "Yani, bana hissedebildiğini söylüyorsun -

"Kadeh kaldıralım!" diye bağırdı biri. "Merhum Kraliçe Maelyn'e, Enovius'un yanında huzur içinde yatsın!

Prenses oturduğu yerde kaskatı kesildi ve Thea ona karşı bir sempati duydu. Ziyafetin kralın yas döneminin sona ermesini kutlamak için verildiğini biliyordu ve Harenth Kraliçesi'nin ne kadar zaman önce öldüğünü hatırlayamıyordu ama kraliçe olsun ya da olmasın, Prenses Jasira'nın annesiydi. Ziyafet öyle gerektirdiği için acısının dindiğinden çok şüpheliydi.

"Merhum kraliçeye!" diye salon.

Prenses irkildi.

Thea hiç düşünmeden, kraliyet görgü kurallarını unutarak ona doğru eğildi. "Annen için üzgünüm," diye fısıldadı.

Prenses Jasira'nın bakışları şarabını koklayan kralın üzerindeydi. "Teşekkür ederim," diye cevap verdi.

Şarap, Kral Artos'un kadehinin üzerine dökülürken, Artos kadehin içindeki içkiyi döndürdü ve aromayı takdirle içine çekti. "Bu bağbozumunda biraz leylak kokusu var... Sizce de öyle değil mi Kral Elkan?

Thea değiş tokuşu izledi, kendi burnu havada asılı kalan başka bir kokuyla gıdıklandı... Kokusunu aldığı şey kül müydü? Bu bir ocak ateşinin külü değildi, çok daha ince bir şeydi, içinde bir tatlılık vardı...

Kral Elkan çağrıldığı için şaşırmış görünüyordu ama kendi kadehini usulca kokladı. 'Bu tür şeyler için burnum gelişmemiş olmalı Artos. Bana şarap gibi kokuyor.

Kral Artos güldü. 'Evet, evet, elbette. Ama her fiçıda incelikler vardır.' Tekrar kokladı. "Evet, leylak kokusu alıyorum..."

Thea'nın tüyleri diken diken oldu ve koltuğunda biraz daha dik oturarak Savaş Kılıcı refakatçisini aradı. Onu bıraktığı yerdeydi, salonun eteklerinde, o zeki kaşlarını çatmış her şeyi izliyordu.

Masanın daha aşağısından biri seslenerek dikkatini tekrar üzerine çekti. 'Tüccar Marise, bir şarabın genellikle etrafına ekilen her şeyin kokusunu alabildiğini söylüyor. Majestelerinin gerçekten de çok keskin bir burnu olmalı.

Doğru olmayan bir şeyler vardı. Thea leylakların Harenth'e özgü olmadığını biliyordu. Elbette şarap herhangi bir yerden gelmiş olabilirdi ama... Havadaki garip kül kokusu onu huzursuz etmişti. Ne olduğunu bilmediği bir şey için masayı taradı.

Ta ki onu görene kadar.

Kralın kişisel sürahisinin yanında ince mavi bir tozun izleri.

Kral Artos sonunda kadehini dudaklarına götürdü -

"Dur! Thea hiç düşünmeden bıçağını fırlattı. Krala doğru mızrak gibi fırladı.

Bağırışmalar önce masada, sonra da daha geniş bir salonda çınladı.

Thea'nın bıçağı Kral Artos'un kadehine çarptı ve kadeh yere düştü, kıpkırmızı şarap mermerin üzerine kan gibi döküldü.

Muhafızlar bir anda üzerine çullandılar, onu koltuğundan çekip aldılar, kollarını kabaca arkasına bağladılar.

"Zehirdi!" diye bağırarak muhafızları tekmeledi. "Onu öldürebilirdi.

Kral ayağa kalktı, yüzü kızarmış bir halde şarapla ıslanmış ipek kolundan Thea'ya baktı, şok olmuştu.

"Majesteleri, lütfen," diye yalvardı. "Zehirdi. Muhafızlar onu çekiştirmeye başladılar, tutuşları morarmıştı.

Thea'nın kalbi küt küt atıyordu. O anda idam mı edilecekti? Hayır, kabaran göğsüne yaslanan taş düşünüldüğünde bu imkânsızdı.

O sırada Audra'nın sözleri zihninde yankılandı. '*Korkulacak çoğu şeyin ölümde değil, hayatta var olduğunu öğreneceksin...*'

Thea'nın boğazında safra yükseldi. Ölmeyecekti. Yirmi yedi yaşına kadar ölmeyecekti ama... Ölümünden daha kötü kaderler de vardı. *Yıllarca işkence. Hapis...* Tanrı aşkına, krala bıçak fırlatmıştı. Onlar da

onun bir *suikastçı* olduğunu düşündü. Ama *zaman* yoktu - onu kurtarmak için elinde ne varsa kullanmıştı.

Muhafızlar acımasızdı, kollarını öyle sert geri çekiyorlardı ki neredeyse yuvalarından kopacaklardı.

Kral, "Bekle," diye emretti.

Muhafızlar oldukları yerde donup kaldılar ama onu tutmaktan vazgeçemediler.

Kral, arkasındaki perdelerin yanında duran sıırım gibi bir adamı işaret etti.

"Şarabı denedin mi?" diye sordu kral, sesi ölümcül derecede yumuşaktı.

Kralın bardak taşıyıcısı, diye fark etti Thea bir anda. Kralın yiyecek ve içeceklerini test edecek biri olabileceğini düşünmemişti bile. Bir hata yapmıştı.

"Evet, elbette Majesteleri. "Ne zaman?" diye sordu kral.

"Şarap servis edildiğinde, Majesteleri.

Thea'nın kalbi sıkıştı. Şu anda onu bekleyen kader, taş kazınmış bir kader değil, düşüncesizce hareket etmesinden, pervasızlığından doğan bir kaderdi.

"Tekrar dene. Kral'ın sesi sertti.

"Efendim? Kupa taşıyıcısı gözlerini kırpıştırarak hükümdara baktı. "Tekrar deneyin.

Thea gerildi ve bardak taşıyıcısının titreyen ellerinin sürahiye uzanışını izledi.

Kral Artos, "Kadehimi kullan," diye talimat verdi.

Yüzü solan kadeh taşıyıcısı eğilerek kadehi yerden aldı. Tüm gözler onun üzerindeyken, zengin, lal rengi sıvıyı kadehe boşalttı, bunu yaparken dudakları dua eder gibi hareket ediyordu. Son bir kez krala baktı.

Kral Artos sadece bekledi.

Kadeh taşıyıcısı derin bir nefes aldı ve gözlerini kapatarak kadehi dudaklarına götürdü. Gerekli gibi derin derin içti.

Tüm salon kendinden geçmişti, Thea tiyatronun ortasında neredeyse unutulmuştu, ancak kolları muhafızların onu kavradığı yerden zonkluyordu.

Kadehçi kadehi indirdi, omuzları rahatlamıştı.

Thea'nın boğazına sessiz bir çığlık düğümlendi, korkunç bir hata yaptığını, kendini mahkum ettiğini anladığında kalbi sıkışmaya başladı -

Bardak taşıyıcısı şaşkınlıkla kaşlarını çatarken elini utançla ağzına kapattı.

Thea kıpırdamaya cesaret edemedi.

"Özür dilerim, kralım -" Tekrar öksürdü, ayaklarının üzerinde sallanmadan önce düzensiz bir ses çıkardı, gözleri kızarmıştı.

Bardak taşıyıcısı sendeledi, boğulurken masa örtülerini yumruklarıyla sıktı, ağzının şişmiş köşelerinde tükürükler köpürdü.

Kan kusarak yüzüstü kralın masasının üzerine yığıldı.

Daha fazla muhafız ileri atılarak kralın etrafını sararken, diğerleri de buldukları şey karşısında irkilerek onu incelemek üzere kadeh taşıyıcısını geri çekti.

Ayrılmış dudakları maviydi.

Ve ölmüştü.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Sessizlik toz zerrecikleri gibi salonun üzerine çöktü.

'Kapıları kapatın,' diye bağırdı biri. 'Suikastçı hâlâ aramızda olabilir!'

Her krallığın kraliyet muhafızları hükümdarlarının etrafını koruyucu bir şekilde sararken, çok sayıda muhafız ve görevli harekete geçti.

Ama Thea olduğu yerde kalakaldı, gözleri ölü fincan taşıyıcısına bakarken ağzı bir karışık açık kalan Kral Artos'a kayd.

Bir ömür gibi gelen bir süreden sonra, onu tutan adamlarına baktı. "Onu serbest bırakın," diye emretti, sesi çığdı.

Tutuşları gevşer gevşemez Thea sarsılarak tutuşlarından kurtuldu ve morarmış kollarını yüzünü buruşturarak ovuşturdu.

"Nereden biliyorsun? Kral Artos sordu.

"Şarabın leylak koktuğunu söylemişsiniz, Majesteleri. Ve sonra küle benzer bir koku aldım... Aromaların birleşimi beni tedirgin etti, çünkü olumsuz etkileri olabilecek özel bir karışım var. Sonra sürahinizin yanındaki mavi tozu gördüm... Onu daha önce de görmüştüm, Majesteleri.

"Ne oldu?

"Ezilmiş Naarvian Nightshade, Majesteleri. Leylak ve Dul Külü'nün ölümcül karışımı da eklenmiş.

"Peki böyle bir zehri nereden biliyorsunuz?

Thea boğazındaki yumruyu yuttu. "Simya çok geniş ve çeşitli bir alandır, Majesteleri. Thea, atölyenin fokurdayan iksirleri ve tuhaf bitkileri söz konusu olduğunda onu her zaman en çok ilgilendirenin zehirler olduğu gerçeğini bir kenara bıraktı.

Kral başını salladı, belli ki hâlâ tedirgindi.

Salon gergindi, muhafızlar her girişı kapatmış ve masalar boyunca konuşlanmıştı, Hawthorne ise uzak duvardaki pozisyonundan izliyordu, ifadesi okunamıyordu.

Thea'nın aklı karıştı ve bir adım atmaya cesaret etti - iki adım, Kral Artos'a doğru, bardak taşıyıcının düştüğünde neden olduğu karmaşayı tarayarak.

Bir muhafız onu durdurmaya çalıştı ama kral elini kaldırdı ve Thea kendisine verilen fırsatı anladı.

Şimdi masanın üzerinde serbestçe dolaşıyor, yiyecek ve içecekleri değil, konukların kendilerini inceliyordu. Bazıları niyetinden habersiz ona bakıyor, bazıları meydan okurcasına kırgın görünüyor, bazıları da zehirlenme suçundan değil ama akıllarının bir köşesinde başka kabahatler olduğundan yerlerinde kıpırdanıyordu.

Thea masanın sonuna doğru yavaşladı, hissettiği gücün tadını çıkarıyordu. "Naarvian Nightshade hakkında öğrendiğim bir şey var Majesteleri," dedi. "Leke bırakıyor..."

"Oh?"

Tertemiz giyinmiş, saçları yağla geriye taranmış, tuniği altın ipliklerle süslenmiş bir adamın önünde durdu. Parmaklarının ucunda mavinin en zayıf ipuçları vardı.

"O," diye belirtti.

Birkaç kişi yüksek sesle nefes aldı.

Söz konusu soylunun yüzü soldu ama gülmeye zorlandı. "Bunlar sadece mürekkep lekesi, kızım.

'Kralın masasında oturacak kadar yüksek bir statüye sahip olan sizin gibi bir adamın kendi yazışmalarını yürütmesini alışılmadık buluyorum. Sizin konumunuzdaki bir adamın mutlaka bir kâtibi vardır, değil mi?

Sessizlik takip etti.

"Mürekkep lekesi olsaydı, kralla yemek yemeden önce ellerini temizler miydin? Thea bastırdı.

Adam oturduğu yerden fırladı, sandalyesi büyük bir gürültüyle geriye düştü. Masadan fırladı, korumaların onu yakalama girişimlerinden sıyrıldı ve Thea'nın göremediği bir çıkışa doğru koşmaya başladı.

Bir kraliyet suikastçısının huzurundan kaçmasına izin vermemeye kararlı bir şekilde kendini onun peşine attı.

Havada bir şey ıslık çaldı - bir mızrak, suçluya doğru fırladı, pelerinini delip geçti ve onu binanın basamağına sabitledi.

Dais.

Muhafızlar onun üzerine atlarken, mızrak hâlâ sallanıyordu. fırlatıldığı güç. Thea bunun nereden geldiğini araştırdı, şüpheler şimdiden içini kemirmeye başlamıştı. Wilder Hawthorne sanki parmağını bile oynatmamış gibi bir sütuna yaslanmıştı. Etrafındaki soyluların şaşkın ifadeleri ve fırlatışın hassasiyeti Thea'nın önsezisini doğruladı.

Hawthorne kralın zehirleyicisini yakalamıştı.

Mızrağı yerinden çıkarmak için beş adam gerekti.

Soylu itiraz etti, Thea'ya doğru küfürler savurdu ve muhafızların tutuşuna karşı direndi. Ama sonunda gözleri krala takılınca sustu.

Thea onun ellerini işaret etti. 'Oradaki mavi lekeleri görüyor musunuz, efendim? Tırnaklarının altındaki? Bunlar Naarvian Gece Gölgesi'nden. Sizin canınızı almaya çalışan, fincan taşıyıcınızın canını alan bu adamdı.

Kral adamın teninin rengine ve geniş gözlü ifadesine baktı. "Pekala, Aemund... Bir seçim yapmalısın.

"Majesteleri, lütfen -

"Ölümü seçebilirsiniz," diye devam etti Kral Artos. "Ya da Kızıl Kule'yi seçebilirsiniz.

Thea'nın midesi bulandı. Kızıl Kule hakkında sadece söylentiler duymuştu, eskiden Naarva krallığı olan yerin güneyinde, Peçe'ye yakın bir hapisane. Bu söylentiler kanını dondurmaya yetmişti. İnsanlığın en kötülerini oraya gönderilirdi; affedilmez suçlar işleyenler, idamdan daha kötüsünü hak edenler ve meşru yöneticilere karşı komplo kuranlar. Hepsi de Kırık Adalar'ı, Naarva'yı geçerek, tüm orta diyarlardaki en kötü yere ev sahipliği yapan küçük bir kara parçasına giden acınası bir tekneye zorla bindirilmişti.

"Majesteleri, hayır, ben -

Kral ona dik baktı. 'Ölüm ya da Kızıl Kule. Seç birini.'

Thea bir keresinde bunun bir resmini görmüştü; yaşanmaz bir adada tek bir taş sütun.

Aemund adındaki adam boğuk bir sesle, "Ölüm," dedi. "Ölümü seçiyorum.

Kral Artos bir süre onu inceledi, bakışları adamın parmak uçlarındaki mavi lekelerle takıldı. Sonra muhafızlarına döndü. 'Onu zindanlara götürün. Onu sorgulayın. Kiminle çalıştığını bilmemiz gerekiyor. Sonra da Kızıl Kule'ye gidecek.

"Hayır!" diye bağırды adam. "Majesteleri, size yalvarıyorum -

"Dilenme zamanı çoktan geçti, Aemund. Ve bu son sözle birlikte muhafızlar onu sürükleyerek götürdüler.

İşte o zaman Kral Artos'un gözleri bir kez daha Thea'ya kaydı. "Sana büyük bir borcum var," dedi.

Thea'nın elleri iki yanında karıncalandı ve damarlarında bir sarsıntı meydana geldi. "Hizmet etmek bir onurdu, Majesteleri.

Ama kral memnuniyetsiz bir şekilde başını salladı. "Genellikle böyle bir eylem için toprak ve şövalyelik bahşederdim..." dedi ona, masanın etrafında dolaşıp onunla yüzleşirken sesi giderek yükseliyordu. "Ama böyle bir kadın için zenginliğin çok az şey ifade edeceğini biliyorum.

Thea eğilerek, "Ödemeye ihtiyacım yok, Majesteleri," diye ısrar etti. "Sadece yaptıklarımın yol açtığı telaş için özür dilerim.

Kral Artos onu düşündü, diğer yöneticilere ve tekrar ona baktı. "Daha önceki talebinizi yeniden ele almak istiyorum, Althea Zoltaire.

Thea dondu kaldı. *Ne oldu?*

"Görünüşe göre kararında çok aceleci davranmışım. Diğer kral ve kraliçelere döndü. "Althea Thezmarr'a bir kalkan taşıyıcısı olarak kabul edilmek istiyordu," dedi. "Sizin de onayınızla bu isteği yerine getirmeyi umuyorum.

Thea hançeri fırlattığından beri ilk kez salonda bir konuşma patlak verdi. Yüzlerce kısık ses odayı doldurmuş, Thea'nın teninde titreşiyor, bakışları sırtını delip geçiyordu. Ama Thea kıpırdamadı, umut etmeye cesaret edemedi.

Kral Leiko ayağa kalkıp elini kılıcının kabzasına koyarak, "Bu tek başına sizin kararınız değil," dedi.

"Çok haklısınız," diye izin verdi Kral Artos. 'İşte bu yüzden size dönüyorum, hükümdar dostlarım. Bu genç kadın Thezmarria saflarına katılma talebinde Lonca Efendisi'nin ve şimdi de benim, Harenth Kralı'nın desteğine sahip. Siz ne diyorsunuz?'

Kral Leiko boğazını temizledi. 'Peki ya daha önce söyledikleriniz? Thezmarr'ın istikrarı ve temsil ettiği her şey hakkında?

'Yirmi yıl önceki yasalarımız kadınların kılıç kullanmasını yasaklıyordu, ama bugün kılıç kullanan bir kadın olmasaydı, hayatım mahvolurdu,' Kral Artos sesini salonun en uzak köşelerine kadar yansıttı. 'Eğer bu kadın olmasaydı, Harenth Krallığı kralsız kalacak, komplocularım iktidara yükselecek ve bu büyük topraklar kaos ve savaşa sürüklenecekti. Benim inancım odur ki, dövülmüş yasalara bir istisna bulduk.

geçmişte. Althea'nın az önce hayatımı kurtarıırken gösterdiği cesaret ve beceri bunu kesinlikle kanıtlıyor?

'Kızın cesaretini inkar etmiyorum -'

Kız. Kız. Kelimeler Thea'nın zihninde inatçı bir baş ağrısı gibi dönüp duruyordu ama o sessizliğini korudu.

"Ancak," diye devam etti Kral Leiko. 'Ona tek başınıza kefil olamazsınız. Bu, Thezmarr'da çıkarınız olduğu anlamına gelir ve Thezmarr, orta diyarlardaki krallıklardan bağımsız bir bölgedir ve her zaman da öyle kalacaktır.

Thea bir kez daha hakkında konuşulmasını ve *konusulmamasını* izledi. Bir kez daha erkekler onun geleceğine karar verdi. Koluyla oynarken, gömleğini giydiği Savaş Kılıcı'nı hatırladı... Başından beri olduğu yerdeydi, odanın en ucundaki çıkışın yanında durmuş, eli hançerinin kabzasında, sert yüzünde en ufak bir duygu belirtisi olmadan olanları izliyordu.

"Hayatımı kurtaran kadını ödüllendirmemin makul olmadığını mı düşünüyorsunuz? Artos tartıştı.

Kral Leiko, "Thezmarr'a engel olacaksa hayır," diye karşılık verdi.

Daha sonra Aveum Kraliçesi Reyna konuştu, zarif bir şekilde sandalyesinden kalktı ve her iki hükümdara da hitap etmek için döndü. 'Ben oyumu Kral Artos'tan yana kullanıyorum. Genç kadın değerini kanıtladı. Lonca'nın yeni üyelerine iyi bir katkı sağlayacaktır.

Thea'nın göğsü patlamak üzereydi. Bir yöneticiden diğerine bakmaya cesaret edemiyordu, söylediği sözleri yanlış duyduğundan, tüm bunların çaresiz hayal gücünün bir ürünü olduğundan o kadar emindi ki.

Kraliçe Reyna'nın kocası, sessiz Kral Elkan, "Ben de öyle," diye seslendi onun yanından.

Tver Kralı Leiko'nun bakışları ona kaydı. Tekrar konuşmadan önce duraksama sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu. "Öyle olsun.

Kral Artos, Thea'ya dönerken yüzünde bir gülümseme belirdi. "Tebrikler Althea Zoltaire," dedi. "Az önce Thezmarr'ın en yeni kalkan taşıyıcısı oldun.

Thea'nın bacakları o kadar kötü büküldü ki kendini bir sandalyenin arkasına yaslamak zorunda kaldı.

'Bir kalkan taşıyıcısının sahip olduğu tüm haklara sahipsin. Eğitim alabilir, silah taşıyabilir ve bir sonraki mevsimde orta diyarların Muhafızı olmak için kabul testine katılabilirsin.

Yavaşça alkışlamaya başladı ve çok geçmeden tüm büyük salon ayağa kalkarak onu alkışlamaya başladı. Kralın işaretleriyle taze şarap ve kraliyet mensupları için yeni kadeh taşıyıcılar getirildi. İçkinin gerçekten de içilebilecek kadar güvenli olduğunun teyit edilmesinin ardından Kral Artos kadehini Thea'ya doğru kaldırdı.

"Althea Zoltaire'e," diye kadeh kaldırdı kral.

Althea yüzüne yayılan sırıtışa engel olamadı. Yirmi dört yıl boyunca adının kraliyet salonlarında selamlanarak duymayı hiç hayal etmemişti. Hızla çarpan kalbinin uğultusuyla birlikte vücuduna sıcaklık yayıldı. Keşke Wren ve diğerleri de burada olup bunu görebilselerdi.

Althea Nine Lives, sessizce gülerek kendi kadehini kaldırdı
Dudaklar.

Lezzetli şarap diline düşer düşmez ağır bir el onu kavradı. Omzuna nazikçe ama sertçe vurdu, sıcaklığı gömleğinin ince kumaşını delip geçti. "Pekâlâ, *kalkan taşıyıcısı*," diye gürledi o tanıdık derin ses kulağına. "Kaleye geri dönmemiz gerekiyor.

"Şimdi mi? Thea Savaş Kılıcı'yla yüzleşmek için döndü. "Bu gece Hailford'da kalacağımızı söylediğini ?

"O daha önceydi.

"Thezmarr'ın kalkan taşıyıcısı olmadan önce mi? Thea sırttı.

Hawthorne'un çenesinde bir kas seğirdi.

"Wilder," diye selamladı Kral Artos Savaş Kılıcı'nı. "Lütfen, bize katılın!

Ama Thea'nın inanmadığı bir şekilde Hawthorne çoktan başını sallamaya başlamıştı. "Teşekkür ederim efendim. Ama görev bizi Thezmarr'a geri çağırıyor.'

Kral şaşırdıysa bile bunu belli etmedi. Bunun yerine kadehini tekrar, bu kez Hawthorne'a doğru kaldırdı. 'Kısa bir süreliğine olsa seni ağırlamaktan onur duyuyoruz, Savaş Kılıcı. Ve suikastçımın yakalanmasındaki rolün için sana teşekkür ederim.

Hawthorne eğildi ve kapıya yöneldi.

"Teşekkür ederim Majesteleri," diye geveledi Thea ve savaşçının peşinden gitmeden önce eğilerek selam verdi.

Fuayeye çıktıklarında Thea Hawthorne'a döndü. "Kral seni masasına davet ederse, masasına oturursun" dediğini sanıyordum?

Hawthorne yürümeye devam etti. 'Bu *senin için* yeterince doğru. Ancak ben hiçbir krala hesap vermem.

Bu ifadedeki katıksız küstahlık Thea'nın kanını birden fazla yönden ısıttı. Ama yumruklarını iki yana açarak bir kez daha yemin etti

bir gün, o da aynı şeyi söyleyebilecekti.

Ve sadece bir an için kendini Naarvian çeliğinden yapılmış ikiz kılıçlarını kullanırken hayal etti.

Kraliyet ahırları tertemizdi ve Thezmarr'inkinin on katı büyüklüğündeydi. Bina, atlarla ilgilenen seyisler ve takımları parlatan hizmetkârlarla canlıydı. Tatlı saman, gübre ve deri kokuyordu.

Hawthorne ona, "On dakikan var," dedi. "Hazır olun.

"Gece boyunca at mı süreceğiz?

"Karanlık seni korkutuyor mu Simyacı?

Thea'nın gözleri kısıldı. 'Ben artık bir *kalkan taşıyıcısıyım*. Ve hayır. Hiçbir şey beni korkutamaz.

"O zaman düşündüğünden daha da aptalmışsın.

"Ben aptal değilim.

"Hayır mı?" Hawthorne ona doğru döndü. 'Hayatım boyunca böyle *umursamaz* bir davranış görmedim. O kalın kafatasınızın içinde bir beyin kırıntısı var mı?

'I -'

"Bu retorik bir soruydu," diye tersledi, taştan maskesi kayıyordu. 'Harenth Kralı'na *bir bıçak* fırlattın. Zehir konusunda yanılmış olsaydın ne yapardın?

"Ama ben değildim.

'Bunu bilmiyordun. Yüzünü gördüm.'

"Bu gece *kralın hayatını kurtardım!*

"Bir hevesle kendini riske attın.

'Orta diyarların bir hükümdarını kurtardım. *Senin* işin bu değil mi?" diye bağırdı. 'Var olan son sihirbazlardan birini korudum. Onun ne kadar güçlü olduğunu hissetmedin mi? Ya yok olsaydı? Bir kraliyet mensubu daha bu diyardan silinirdi, büyüsü de onunla birlikte?

Hawthorne irkildi. "Hissettin mi?

Öfke Thea'yı kör etti. Elbette hissettim. Senin için sadece bir simyacı olduğumu biliyorum ama aptal değilim. Büyüleri o taht odasında canlandı! Ve kendi hayatıma gelince, neden umursuyorsun?"

Hawthorne ona tekrar saldırmadan önce bir an tereddüt etti. "Tanrılar *adına, bilmiyorum,*" derin sesi daha da yükseldi, titreyen fener ışığı

Gözleri erimiş gümüş rengindeydi. '*Senden kurtulmaktan* daha çok istediğim bir şey yok. *Hem* kendin *hem de başkaları* için tehlikelisin.

O tanıdık öfke akımı Thea'nın damarlarında kabardı. "Peki sen *neden* buradasın?

"Emirler," diye mırıldandı. "Bunu biliyorsun. Benim korumam altına alındın. Bunu ben istemedim. Bunu kesinlikle *istemedim* ama senden ben sorumluyum. Bir daha asla böyle olmamayı umuyorum.

"Bu konuda hemfikiriz," diye karşılık verdi Thea.

"Nihayet, ortak bir zemin. Her kelimesinde öfke vardı ve Savaş Kılıcı ahıra doğru yürürken başını salladı.

Ama Thea'nın işi bitmemişti. Onun peşinden gitti. 'Sanırım Kral Artos'un bana eğitim ve silah taşıma konusunda açık izin verdiğini duydunuz. Hançerimi geri istiyorum.'

Hawthorne inanamayarak, "Tanrım, ölmek olmalısın," diye mırıldandı.

"O benim," diye karşı çıktı Thea. "Onu geri istiyorum.

'Sıcak bir banyo ve bana üzüm yedirecek çıplak bir güzellik istiyorum,' diye tersledi. "Ne yazık ki, her zaman istediğimizi elde edemiyoruz.

Thea düşünmedi, yumruğunu savurdu.

Sadece eli tarafından yutulması için. Bir hareket bulanıklığı içinde, onun algılayabileceğinden daha hızlı bir şekilde, Savaş Kılıcı onu etrafında döndürdü, iki elini de arkasına sıkıştırdı ve onu duvara doğru itti. Taş yüzüne, ince gömleğinin altında kabaran göğüslerine karşı soğuktu.

Hawthorne onu bırakmadı. Onu duvara doğru daha sert iterken arkasındaki baskı arttı, göğsü şimdi sırtıyla aynı hizadaydı, sesi kulağında sıcaktı.

"Bana vurmak için bundan çok daha fazlasını denemen gerekecek," diye hırladı.

Thea bir santim bile kıpırdıyamadı, kıvranamadı bile. Adamın gücü *o kadar* müthişti. Onu bir tüyden biraz daha ağırmış gibi hareket ettirmiş ve bunu tek bir parmağıyla yapabilecekmiş gibi yerinde tutmuştu.

Sonunda onu bırakıp aygırıyla ilgilenmek için ortadan kaybolduğunda kızgınlığı dalga dalga yayıldı.

Yıllarca gizlice eğitim aldıktan, nankör acemileri gözetledikten, kurallara aykırı bir silahı sakladıktan ve onu kullanabileceği anın hayalini kurduktan sonra, sonunda her zaman istediği şeye sahip olmuştu. Ve şimdi o huysuz piç, zaferini elinden alıyordu.

"Beş dakika," diye seslendi sert bir sesle bir tezgâhtan.

Dişlerini gıcırdatan Thea kısırağını buldu ve aceleyle eyerledi. Zamanında hazır olmazsa, huysuz savaşçının, sözde sorumluluk kavramına rağmen onu memnuniyetle geride bırakacağından hiç şüphesi yoktu.

Kraliyet ahırlarından ayrıldıklarında ay gecenin karanlığında yükseliyordu. Thea şatonun içinde devam eden şenlikleri hâlâ duyabiliyordu ama kapılardan geçtiklerinde içinibuzgibi bir ürperti kapladı. Bu gece masum bir fincan taşıyıcısının ölümüne ve başka bir adamın da Kızıl Kule'ye mahkûm edilmesine sebep olmuştu. Ve atının ritmik adımları onu derin daldırana kadar bu konuda hiçbir şey düşünmemişti. Şu anda, aynı adamın zincire vurulduğu ve ölümden daha kötü bir kaderi beklediği zindanların üzerinden geçiyor .

Kendi kendine, *bardak taşıyıcı işini yapsaydı zaten öleceğini* söyledi. *Diğerine gelince... En yüksek mertebeden ihanet etmişti. Başına geleni hak etmişti.* Yine de ağzında ekşi bir tat kalmıştı.

Aralarında geçen öfkeli konuşmalara rağmen Thea eyerinde döndü ve Savaş Kılıcı'na hitap etti. "Kızıl Kule hakkında ne biliyorsun?"

Hawthorne gözlerini önden ayırmadı. "Yeterli.

"Hangisi?"

"Benim de ölümü seçeceğimi bilecek kadar. Adam sert bir bakışla onu susturdu ve Thea gerildi. Ona kendi gömleğini veren adamın görüntüsü çoktan gitmişti. Yanında at süren savaşçı sert, affetmez ve acımasız bir tavır içindeydi. Bir kez daha onun hizmet ettiği yıllar boyunca neler gördüğünü ve neler yaptığını merak etti.

Onun bu kadar kısa sürede tekrar konuştuğunu duymak onu şaşırttı.

"Thezmarr savaşçısı olmanın ilk dersi," dedi ona, "şudur: *eylemlerinizin sonuçları olduğunu bilin.* Bazıları diğerlerinden daha fazla. Ve bunları hayatının sonuna kadar yanında taşıyacaksın. Beni anlıyor musun?"

Yanağına saplanan ok Thea'nın zihninde canlandı. Hawthorne'un Kanlı Ormanlar'da hançerini parmaklarının arasında döndürürkenki görüntüsü de öyle. Sonra Audra'nın Lonca Ustası'na davasını savunması ve krala dilekçe verme niyetini öğrenen kız kardeşinin ilk korkusu. Sonra titreyen bir çift el ve mavi dudaklı fincan taşıyıcısı ve son olarak da hain soylu... Kendini şimdiki zamanda, bir Savaş Kılıcı'nın yanında, kalkan taşıyıcısı olarak yaşamak ve eğitim almak üzere yola çıkmış bir halde buldu. Eylemleri bu olayların her birini harekete geçirmişti.

"Anlıyorum," diye cevap verdi usulca, onu bir sonraki adımda nereye götüreceklerini merak etmeye cesaret edemiyordu.

Saraydan şehre doğru dik, Arnavut kaldırımli inişte sessizlik içinde yol aldılar. Geceleri Hailford sokakları sefahatle dolup taşıyordu ve Thea bazı gürültülü tavernalarda ve ipekle örtülü eğlence evlerinde neler bulabileceğini merak ediyordu. Ama kahkahaları ve titrek mum ışıklarını geride bıraktılar ve çok geçmeden başkentin ötesindeki karanlık onları tamamen yuttu.

Thea ne kadar zamandır at sürdüklerini bilmiyordu, tek bildiği ayın hâlâ tepede olduğu ve kadife geceyi dolduran yıldızların sonsuz olduğuydu. Midesi açlıktan gurulduyordu. Kargaşa çıkmadan önce ziyafette ancak iki lokma yiyebilmişti. Ya ondan önce...? Hiçbir fikri yoktu. Görüşü bir anlığına dalgalandı ve eyerde kendini düzeltti, hareketleri halsiz, kasları zayıftı.

Uzun birkaç gün olmuştu - duygusal da - bu yüzden biraz keyifsiz olmasına şaşmamalı, dedi kendi kendine. Karnındaki açlık sancılarına rağmen, bunların hiçbirinin önemli olmadığına karar verdi. Ne olursa olsun, Harenth'teki amacına ulaşmıştı. Thezmarr'a bir simyacı için zavallı bir bahane olarak değil, loncanın kalkan taşıyıcısı olarak dönüyordu.

Althea Nine Lives efsane olmaya bir adım daha yaklaşmıştı.

Başı göğsüne düşerken ve eyerinden kayarken bunu düşündü.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Thea sırtında sert bir kas duvarı ve belinde güçlü ama şaşırtıcı derecede nazik bir kolla uyandı, parmakları kalçasının kıvrımını sarıyordu. Gecenin soğuşuna rağmen, güven verici ve sağlam bir sıcaklık onu sarmıştı. İçgüdüsel olarak, sıcaklığın, temasın ve gül ağacı sabunu ile derinin hafif kokusunun tadını çıkararak ona doğru eğildi. Beline dolanan kol sıkılaştı ve Thea kaskatı kesildi.

Başı zonklayarak gözlerini açtı, yukarıdaki yıldızlar canlı bir çizgi halinde birbirine karışıyordu. Yavaş yavaş görüşü keskinleşti ve ay ışığında çevresini ve artık bir Savaş Kılıcı ile aynı eyeri paylaştığı gerçeğini anlamaya başladı.

Hâlâ sersemlemiş olan Thea zayıf bir elini şakağına doğru kaldırdı ama Hawthorne'un parmakları onunkine dolandı ve kolunu geri indirdi.

"Kanaması daha yeni durdu," diye homurdandı. "Dokunma ona. Sözleri ensesinde sıcak bir etki yarattı. Çok yakındı, çok yakın - vücudu onunkine karşı sallandı ve kadın kıpırdandığında, kolu göğüslerinin alt sıyırdı ve içinden puslu bir arzu nabzı gönderdi. Ona doğru eğilme dürtüsüyle savaştı ve kendini nefes almaya zorladı. Belli ki kafasını sertçe çarpmıştı. Yoksa neden bacakları istemsizce ayrılıyor olsun ki? Yoksa neden parmakları uzanıp onu okşama ihtiyacıyla ağrısın?"

"Ne oldu?" diye sordu, sesini sabit tutarak ve yanlarında yürüyen kısrağına bakarak, kurşun ipi önündeki eyer boynuzuna sarılmıştı.

Hawthorne bir matarayı onun zayıf avuçlarına bastırdı. "İç bunu.

Sersemlemiş olan Thea itaat etti, soğuk suyun tadı şişmiş dilinde tanrısalıdı.

"Bayılmışsın. Hawthorne ona söyledi. "Sesine bakılırsa yere oldukça sert çarpmışsın.

Başının yan tarafı zonkluyordu. "Ben de öyle hissediyorum.

Hayal mi gördüğünden emin değildi ama adamın kolları onu sıkıca sarmış mıydı? Boğazındaki yumruyu yuttu, dikkatini adamın göğsünün kendisine yaptığı baskıdan, yanlarını kavrayan kaslı iç bacaklarının fırçasından uzaklaştırmaya çalıştı.

Daha önceki tartışmaları aklına geldi, yanaklarında bir kızarıklık belirdi. Birbirlerine bağırışlardı, kız ona vurmaya çalışmıştı... ve şimdi de bu mu?

"Kendi atıma binebilirim. Dizginlere uzandı.

Hawthorne, "Son olaylar aksini söylüyor," diye cevap verdi ve derin sesi kadının kemiklerini titretti.

"Ben iyiyim.

"Biraz ileride kamp yapmak için iyi bir yer var. O zamana kadar benimle gel.

"Ama -

"Eyerde bayılırsan ata binecek durumda değilsin.

Thea çenesini sıktı. Tanrım, onun haklı olmasından nefret ediyordu. "Sanırım bunun bir savaşçı olmamam gerektiğini ya da olamayacağımı kanıtladığını düşünüyorsun.

"Bunu hiç söylemedim, bir kez bile. "Dedin ki -

"Birkaç şey," diye sözünü kesti. "Hepsi hala doğru, ama o değil. Eğer bir şey varsa, o da senin şiddetli aptallığın ve kendini kanıtlama ihtiyacın -"

Thea kendini toparladı, patlamaya hazırıdı.

"Bu da demek oluyor ki o aptalların arasına uyum sağlayabilirsin. "Oh.

Yakın mesafede bir yerde, çalılıkların arasında bir şey hışırdadı. Etraftaki manzaranın detaylarını belirlemek zordu ama düşmeden önce, önlerinde uzanan çimen düzlüklerinden başka bir şey olmayan hiçbir yerin ortasındaydılar.

"Sen de duydun..." dedi Hawthorne sessizce.

"Neymiş o?

"Henüz bilmiyorum. Ama kamp öğreneceğim.

Hawthorne atını durdurduğunda Thea'nın başı dönüyordu. Savaş Kılıcı attan inip ona doğru uzandığında, o iri ellerin belini sarmasına ve aşağı inmesine yardım etmesine itiraz etmemesi yeterince kötüydü. Adam sözünü sakınmadan onu eyer battaniyelerinden birinin üzerine yatırdı ve biraz daha su verdi.

Savaş Kılıcı'yla tartışmak mümkün değildi ve Thea da tartışmaya çalışmadı. Adamın kendisine mi yoksa ona mı daha kızgın olduğunu anlayamadı. Atlarla ilgilenmeye ve küçük bir ateş yakmaya devam ederken konuşmadı. Ona çiğnemesi için biraz kurutulmuş et uzattı ve Thea yedikçe kendini daha iyi hissettiğini fark etti.

Thea savaşçının ondan kaçmak için kampta kendine görevler yarattığından şüpheleniyordu. Belki de onu uçurumun kenarına itmişti.

"Senden kurtulmaktan *daha çok istediğim bir şey yok,*" diye bağırmıştı daha önce.

Neredeyse dileği yerine geliyordu, diye düşündü, hâlâ et parçasını çiğniyordu.

Thea kısa bir süre sonra uyuyakalmış olmalıydı çünkü birinin onu omuzlarından hafifçe sarsmasıyla uyandı.

Başladı, kafasında bir kez daha acı çiçek açıyordu. "Ne? Hızla gözlerini kırıştırarak Savaş Kılıcı'nın bakışlarını yakın mesafeye kadar takip etti.

Bir çift canlı sarı göz çimenlerin arasından onlara baktı. Bir canavar mı?

Hawthorne onunla canavarın arasına girerek kemerinden hançerini çıkardı. "Misafirimiz olduğunu fark etmişsinizdir," diye mırıldandı, zarif bir gölge gibi hareket ederek.

Thea gözlerini kısarak geceye bakarken, "Gördüm," demeyi başardı.

Çömelmiş olan savaşçı doğuştan yırtıcı bir hayvandı ve kendini saldırıya hazırlıyordu. "Kan Ormanlarından ayrıldığımızdan beri bizi takip ediyor," diye fısıldadı. 'Bizim dönüşümüzü bekler gibi görünmesi garip. Buralarda yalnız bir kurt görmek daha da garip...'

Thea kaşlarını çattı, öne doğru eğildi, eli Hawthorne'un eline uzandı ve silahını indirmeye zorladı. "O bir kurt değil.

"Ne?" diye sordu, bakışları kızın kendisine dokunduğu yere kaydı.

"O bir kurt değil," diye tekrarladı, onun bıçakla yaratığa doğru ilerlemesine izin vermek istemiyordu. "Bu Dax, eski Savaş Kılıcı Malik'in köpeği.

Hawthorne kaskatı kesildi. Gecenin içine daha sert bakıyor gibiydi ve sonra sıkıntılı bir nefes verdi. "Biliyorsun..." diye devam etti.

Dax? Malik? Thea sordu. "Biri olmadan diğerini bilmek zor.

"Onları nereden tanıyorsun?"

Thea savaşçının Dax'ı kesmek üzere olmadığından emin olunca bir kez daha kayaya yaslandı. "Malik benim arkadaşım.

Efendisinin adını duyan sırık gibi melez, onlara doğru ilerlemeye başladı. Thea'nın yanına oturdu ve Thea burnunu kırıştırdı.

"Berbat kokuyorsun," dedi ona.

Hawthorne donmuş bir halde onları izledi. "Arkadaşın mı?" diye sordu, her zamankinden daha gergin görünüyordu.

Thea meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Evet.

'Peki bir simyacı bir Thezmarr Savaş Kılıcı ile nasıl arkadaş oldu? Onunla nasıl tanıştınız?'

Adamın ani ilgisi karşısında Thea'nın derisi diken diken oldu, parmakları Dax'ın kürküne dolandı. "Neden?" diye sordu. "Neden bilmek istiyorsun?"

"Bu sık rastlanan bir durum değil. Aralarındaki boşluğa sivri bir bakış attı. "Belli ki.

"Doğru," diye itiraf etmek zorunda kaldı Thea.

"Peki Malik'le nasıl arkadaş oldunuz?" Hawthorne'un sesi farklıydı, daha yumuşaktı, sanki ilgisi gerçektir, sanki gerçekten önemsiyordu. Thea neden bilmek istediğini ya da bu konunun ondaki ince değişimin nasıl katalizörü olduğunu anlamamıştı ama Savaş Kılıcı'nın bu halini daha önce sahip olduğu hırçın ve sabırsız eskortuna tercih ediyordu.

"Yavaş yavaş, sanırım," diye cevap verdi, başındaki ağrı azalıyordu. "Onu revire ilk getirdiklerinde görmüştüm. Hançerini Yas Tutanlar Yolu'nda buldum ve ister inanın ister inanmayın, onu iade etmeye gittim. Şimdi Hawthorne'un kemerinde kılıfında duran bıçağa baktı. "Onun kim olduğunu bilmiyordum. O zamanlar üçten fazla Savaş Kılıcı vardı...' Bir süredir o günleri düşünmemişti.

'Eskiden bizden çok vardı. Ama yıllar geçtikçe işler değişti. Bazıları daha sakın bir yaşam için totemlerini ve Naarvian çeliğini bıraktı, bazıları kraliyet sarayları arasında onursal pozisyonlar için savaşmaktan emekli oldu... Ve birçoğu bildikleri tek yolla orta diyarları terk etti.

"Savaşta mı demek istiyorsun?"

Hawthorne başını salladı. 'Büyük Ayın'ı gerçekleştirmeden çok önce bize aşılana bir şeydir, ölümden zafer vardır. Ama ben Malik'i soruyordum, Simyacı.'

Thea onu düşündü. Savaş Kılıcı'nı sorgulamak istiyorsa, onun da cevap verme hakkı olduğunu düşündü. "Hançeri istemedi. Revire getirdiğimde yani. Malik onu istemedi.

"Seninle konuştu mu?

"Şey, evet... Ama bu konuda değil. "Ne söyledi?

Thea kelimeleri ararken yanağının içini çiğnedi. "Kafası çok kötü yaralanmıştı. Hiçbir anlam ifade etmiyordu.

"Yine de söyle.

"Dedi ki... "Hasta bir Delmirian'ın öfkesinden sakının"... Bunun bir anlamı var mı?

Hawthorne'un dudakları aralandı, kaşları çatıldı. "Bilmiyorum..." Sesi mesafeliydi. "Ondan sonra bir daha konuşmadı mı?

Thea başını salladı. 'Kelimelerle değil, ama aynı netlikte. Ona hançerini vermeye çalıştığımda, hançeri bana geri itti. Benim almamı istedi. Sanki...'

"Ne gibi?

Sanki beni gördü. Sadece simyacı olmak için eğitim alan bir kız parçasını değil... beni. Ya da olmak istediğim kişiyi. Thea güldü. "Kulağa aptalca geliyor, değil mi?

Hawthorne kararlı bir şekilde, "Hayır," dedi. "Öyle değil.

Thea o zaman gülümsedi. "Oradan sonra, bilmiyorum... İyileştiğinde onu etrafta çok gördüm. Her zaman çok yalnızdı. Sanırım ben de yalnız hissediyordum. İkimiz de istediğimiz gibi olamıyorduk. Çok geçmeden beni kütüphanede buldu. O... O iyi değildi. Yaralanması onu hâlâ etkiliyor. Bazen sindiremeyeceği kadar çok şey oluyor, bazen bazı şeyleri hatırlayamıyor. Beni okurken dinlemek yardımcı oluyordu, o zamandan beri bunu yapıyorum.

Hawthorne sessizdi. Thea onun çenesindeki kasların çalıştığını ve ellerinin kıpırdadığını görebiliyordu.

"Ona kitap mı okuyorsun?" diye sordu sonunda. "Evet. yanlış olan ne? Hoşuna gidiyor. "Bunda yanlış bir şey yok.

Thea hâlâ kaşlarını çatarak devam etti. 'Bir zamanlar bir karısı ya da ailesi olup olmadığını merak ettim. Belki başka biri ona kitap okurdu.

'Savaşçılar eş almaz. Bu, Büyük Ayin'de ettiğimiz yeminlerden biridir.

"Oh.

Hawthorne tekrar konuşmadan önce bir an tereddüt etti. "Sana sahip olduğun için çok şanslı," dedi sessizce.

Sözleri Thea'yı hazırlıksız yakaladı ve şaşkınlıkla ona baktı. Çelişkiler yumağıydı bu Savaş Kılıcı. Oturduğu yerde sertti, çenesi sıkılıydı ama o gümüş gözler... orada hüznün dolup taşıyordu.

"Malik'i nereden tanıyorsun?" diye sordu, merakı daha da artmıştı.

On

u. "Tüm Savaşşifreleri birbirini tanır," diye yanıtladı.

"Bu bana hepsini anlatacağın anlamına mı geliyor? Şunlarla başlayabilirsin Seni kim eğitti?"

Yüzündeki sert çizgileri bir an için bir gülümseme yumuşattı. "Adil bir çaba, Simyacı.

Thea'dan sessiz bir kahkaha kaçtı. "Denediği için bir kızı suçlayamazsın.

"Sanırım değil. Hawthorne uzandı ve ateşi körükledi. "Biraz dinlenmelisin," dedi ona.

Thea ilk kez Savaş Kılıcı'nın dediğini yaptı.

WILDER HAWTHORNE

Simyacı uyurken Wilder ateşin başında ellerini ısıtıyordu, kardeşinin köpeği de onun yanında nöbet tutuyordu.

Malik'in hançerini hemen tanımişti ve bunun bir hediye olduğuna bir an bile inanması mümkün değildi. Warsword'ler silahlarını kimseye vermezdi, en azından Malik'e, ama... belki de *o zaman öyleydi*.

Wilder, Dax'ın sarı bakışlarıyla karşılaştı. Melez, Malik'in Thezmarr'a dönüşünden kısa bir süre sonra ortaya çıkmış ve onun yanından neredeyse hiç ayrılmamıştı. Yaralı Savaş Kılıcı yeniden yürümeyi ve kendi kendine beslenmeyi öğrenirken yanında kalmıştı. Köpek kardeşine kalıcı olarak bağlı görünüyordu. Bu yüzden Wilder, Harenth'in dış topraklarında onun olduğunu fark etmemişti. Canavar yıllarca kale duvarlarının ötesine geçmemişti ama yine de... İşte buradaydı, simyacının yanındaydı, görünüşe göre Malik'e gösterdiği sadakati ona da gösteriyordu.

"Kim o? Wilder sessizce sordu, çünkü Dax buradaysa, onun da *birileri* olduğuna dair aklında hiçbir şüphe yoktu.

Bir arkadaş, diye ilan etmişti.

Wilder burnunun kenarını sıktı ve matarasından bir yudum aldı, ateşli sıvı boğazını ısıtıyordu. Malik'in arkadaşları yıllar içinde onu terk etmiş, bir zamanlar olduğu gibi tanıyamamışlardı - kendi türlerinde bir efsane, en iyilerden biri, ama onların gözünde ölümden daha kötü bir kaderle karşılaşmıştı. En kötüsü de Talemir Starling'di; en kötü zamanda Malik'in yanından ayrılmış ve Wilder'ı kırık parçaları toplamak zorunda bırakmıştı.

Bir zamanlar dosttular ama artık değillerdi. Yine de simyacı, Malik'in kendisine ait olduğunu iddia etmişti, şiddetle, açıkça, yumruklarını sıkarken

Onu savunmak için atılmak istese de.

Wilder'ın eli hançere gitti. Hançerin, neredeyse kardeşinin hayatına mal olan savaşta kaybolduğunu ve Naarva'nın kanlı bozkırlarında çiğnendiğini düşünmüştü. Silahı kınından çıkararak parmağını bıçağın düz kısmında gezdirdi; burada, ateşin titrek ışığında, Fury'lerin kadim dilinde kazınmış kelimeler parlıyordu.

Ölümde zafer, efsanede ölümsüzlük.

Malik düşmanlarını öldürürken bu sözleri fısıldamasıyla tanınırdı.

Gökyüzünden sessiz bir çığlık duyuldu ve Wilder başını kaldırıp ay ışığında üzerlerinde dolaşan tanıdık bir şahin gördü. Yaratık aşağı süzüldü ve zarifçe yere inerek bir parşömenin bağlı olduğu bacağını uzattı.

"Terrence," selamladı Wilder onu ve Wilder'ın parmaklarını kan revan içinde bırakmamasını umarak mesaja uzandı. "Uzun zaman oldu..."

Terrence tüylerini karıştırdı ve Dax'e şüpheyle baktı.

"Senin akşam yemeği olduğunu düşünecek kadar aptal değil. Wilder şahine kaşlarını kaldırdı.

Terrence ters ters bakmaya devam etti.

Wilder kravatu çabucak çözdü ve dikkatini mesaja verdi, dağınık karalamayı tanıdı. Thezmarr'dan uzakta, krallıklar boyunca canavar avladığı uzun yıllar boyunca, kendisine raporlar gönderen bir kaynak ağı geliştirmişti. Bunların en düzenli olanları, pek çok kişinin bilmediği, hayatta kalan küçük bir grubun bulunduğu yıkılmış Naarva krallığından gelenlerdi.

"Kendin için ne söyleyeceksin, Dratos...? Wilder ateşin ışığında kelimeleri tarayarak mırıldandı.

H,

Kızıl Kule'nin güneyindeki Peçe'de birkaç gün önce bir yırtık ortaya çıktı.

önce. Bir gölge hayalet sürüsü geçmeyi başardı. Kardeşliğimiz iki tanesini halletti ama üç tanesi kaçıp kuzeye gitti. Aynı gedikten birkaç deniz yılanı geçti ama o zamandan beri onlardan bir iz görmedik. Lanetli mi yoksa derinlerin doğal yaratıkları mı oldukları belli değil.

Peçe her geçen gün daha da dengesizleşiyor. Korucularımız sisin ötesinden garip seslerin yankılandığını ve sarsıntıların

*topraklarımızın eteklerinde.
Thezmarr'dan ne haber? En
iyisi,
D.*

Wilder derin bir iç çekti. Parşömenin arkasına kendi son bulgularını açıklayan aceleci bir cevap karalamadan önce Terrence'a bir parça artık et verdi. İşlerin kötüye gittiğine, karanlığın her geçen gün daha da yaklaştığına şüphe yoktu ve her ne kadar bunu kabul etmekten nefret etse de Audra haklıydı. Thezmarr ve dolayısıyla orta diyarlar zayıftı.

Parşömeni atmacanın bacağına yeniden bağladı, Savaş Kılıcı görevleri onu nereye götürürse götürsün yarattığın onu bulmayı nasıl başardığına hayret etti, ancak huysuz yarattığı tekrar görene kadar bir süre geçeceğini umuyordu - sonuçta hiçbir haber iyi haber değildi.

Kuşa, 'Dratos için,' dedi.

Terrence, alıcının kim olduğunu çok iyi biliyormuş gibi aşağılayıcı bir ses çıkardı.

Wilder eğlenerek, "Gidin o zaman," dedi.

Şahin kendini gökyüzüne doğru fırlattı ve gecenin içinde kayboldu.

Wilder, kuş Naarva'ya döndüğünde Dratos'un yanında başka kimlerin olabileceğini düşünmeyi reddetti. O bağları uzun zaman önce koparmıştı.

Bunun yerine kamp ateşinin karşısındaki simyacıya odaklandı. Uykusunda bir kolunu Dax'ın üzerine atmış, Dax ise hiç irkilmemişti. Bir başka tuhaflık daha. Dax, Malik'e ve dolayısıyla Wilder'a her zaman dostça davranmış olsa da, köpek kale çevresinde nazik yapısıyla tanınmıyordu. Dokunulmaktan hoşlanmadığını bildikleri için çoğu Thezmarrialı mümkün olduğunca ondan uzak dururdu. Bu da onun genç kadına karşı hoşgörüsünü ve koruyuculuğunu daha da ilgi çekici kılıyordu.

Wilder tekrar Dax'a baktı. "Sen, Malik ve sırlarınız," diye mırıldandı.

Ateşin parıltısı, simyacının pembe uçlu yanaklarının üst kısımlarını open uzun koyu kirpikleri aydınlattı. Dudakları hafifçe aralanmıştı ve küçük bedeni her düzenli nefeste yükselip alçalıyordu. Bronz altın rengi saç telleri örgüsünden kurtulmuş, yüzünü çerçeveliyordu. Kızın güzel olduğunu fark etti. Çileden çıkarıcı, evet, ama güzeldi; bu tür bir güzelliğe nadiren rastlanırdı.

vahşiliği. Wilder kendini gülümserken buldu, çünkü uykunun derinliklerinde bile yara izleriyle kaplı elleri bir bıçağı kavramak istercesine sıkılmıştı.

Matarasından bir yudum daha alarak alevleri körüklemek için eğildi ve bir anlık duraksamadan sonra üzerine bir battaniye çekti.

"Göründüğünden daha fazlası olduğunu düşünmeye başlıyorum, Simyacı," diye mırıldandı.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Şafak gökyüzünü öptüğünde, Thea uyandığında Savaş Kılıcı'nı elinde yay ve sadakla onu beklerken buldu.

'Bugün sana nasıl avlanacağını öğreteceğim,' dedi.

Thea ona fikrini neyin değiştirdiğini sormadı, sadece başka bir fırsatın asla bildiği için bu fırsata atladı. Dersin Thezmarr'a dönüşlerini geciktireceği gerçeğine dikkat ve başka sorular da sormadı. Thea sadece dinledi ve memnuniyetle dinledi, Savaş Kılıcı'nın sesi okla avlanmanın en ince ayrıntılarını anlatırken alçak ve melodikti.

Dax, sanki her kelimeyi en az onun kadar dikkatle dinliyormuş gibi kulaklarını dikmiş, öylece duruyordu.

Gün ışığı doğuda küçük bir ormanı ortaya çıkarmıştı, sabah henüz erkendi ve serin bir esinti ağaçların kalın yeşil yapraklarını hışırdatıyordu. Thea bir kez daha, Thezmarr'ın uçurumlarının ötesinde kararan ufuklara kıyasla iç diyarların ne kadar farklı olduğunu hatırladı. Soğuktan burnu pembeleşen Thea'nın teninde hava keskin olsa da, sanki bir bahar gününün başlangıcındaymış gibi hissediyordu. Her ne kadar sonbaharın yaklaştığını ve kış mevsiminin enselerinde olduğunu bilse de, bir an için öyleymiş gibi davranmak güzeldi.

Ormanın kenarına vardıklarında Hawthorne bir ağacın gövdesine kaba bir daire oydu ve ona döndü. "Önce beni izlemeni istiyorum," dedi. "Tarif ettiğim hareketleri not al ve her bir eylemi nasıl uyguladığımı izle.

Thea başını salladı. Bu isteği yerine getirmekten çok mutluydu. Ayrıca Wilder Hawthorne'un onun hayallerini yıkmadığı zamanlarda

Gözleri yormaz.

Dövmeli eli sadağına gidip sessizce bir ok çekip uzun yayına yerleştirirken kendini ona sabitlenmiş buldu. Ayakları birbirinden ayrılmıştı ve güçlü kollarıyla yayın kirişini geriye doğru çekerken tüm vücudu genişliyor gibiydi.

Adam onun iyiliği için yavaş hareket ediyordu, bunu biliyordu ama yine de adamın onu büyülemişti. Dövme Savaş Kılıcı büyüsünün onun etrafında uğuldadığını hissedebiliyordu.

Ok serbest bıraktı. Ok, oyduğu hedefe doğru uçtu. Ortası için bir işaret koymamış olmasına rağmen, tam olarak oraya isabet etti. Tam ortasına.

Okun ağaçtaki yumuşak gümbürtüsü ve ipin ince titreşim sesi Thea'nın kulaklarına müzik gibi geldi.

Savaş Kılıcı tekrar ve tekrar, yumuşak ve alıştırılmış hareketleri art arda sıraladı. Elinin sadağa doğru neredeyse nazikçe kayması, başka bir ok çekmesi, yerleştirmesi, nişan alması ve bırakması... Thea için güzel bir dansı.

O ve Dax, Hawthorne'un ağaca doğru ilerleyişini ve okları teker teker gövdesinden söküşünü izlediler. Okların ağacın gövdesine ne kadar derine gömüldüğünü fark etmemişti, ta ki Hawthorne'un onları çıkarmak için nasıl bir güç kullandığını görene kadar. O sırada zihninde başka bir ok parladı, neredeyse gözlerinin arasına isabet edecek olan, adamın sözde onu uyarmak için fırlattığı ok. Yine de hiçbir şey söylemedi, Savaş Kılıcı'nı hatırlatmak istemiyordu, bir silahı eline geçirmeye bu kadar yakinken değil.

Ona ulaştığında uzun yayı ona doğru uzattı. "Bakalım neler yapabiliyorsun, Simyacı. Bu kez gülümsediğinde, kız onun gamzesinin çekiciliğini tamamen takdir etti. Bu onu bir an için daha genç, daha az acımasız göstermişti.

Parmakları yayın etrafında kıvrıldı. Tahmin ettiğinden daha büyük ve ağırdı, gerçi bunun beklenen bir şey olduğunu düşünüyordu. Onu sadece uzaktan ya da savaşçının iri gövdesi bağlamında görmüştü, oysa kendisi çok daha inceydi. Ama umurunda değildi.

Thea, tıpkı Hawthorne'un durduğu gibi ayaklarını birbirinden ayırdı. Orada yaya ilk okunu yerleştirdi, bunu yaparken göğsü kabarıyordu. İpi çekti.

"Daha yukarıda tut," diye seslendi Hawthorne'un sesi, tahmin ettiğinden daha yakındı. Bir el dirseğine dokunarak hafifçe kaldırdı. "İşte," dedi. Nefesi kulağına ılık ılık geliyordu.

"Bundan daha fazla güç vermelisin," dedi ona. "Geri çek.

Adamın kendi bedenine bu kadar yakın olmasının sıcaklığını ve neredeyse tanıdık ama yine de çok yeni olan o ilk dokunuşun şokunu görmezden gelmeye çalışarak bunu yaptı. Ama dokunuş ne kadar hızlı geldiyse o kadar hızlı gitti ve Thea sessizce onun kaybının yasını tuttu.

Benim neyim var? diye kendini azarladı. *Eğitim için elimde bir Savaş Kılıcı var ve ben kirpiklerimi kırıştırmayı mı düşünüyorum? Bu kadar uzun zamandır mı -*

"Daha fazla," diye talimat vererek onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. "Eğer ben koparmadıysam, sen de koparmayacaksın.

Yanakları kızaran Thea buna mecbur kaldı.

"İşte. Adam onun arkasında durdu, gövdesi onunkini sardı. Kendi ayaklarıyla kızın ayaklarını birbirinden daha da ayırdı ve Thea bacaklarını daha da açtı, içinden bir arzu dalgası geçerken yüzü alev alev yanıyordu.

Bir elini kızın yayının üzerine, diğerini de telin üzerine koydu. Cildindeki yara izlerinden hiç bahsetmedi, bunun yerine yayı yerinde tutarak kolunu geriye, daha da geriye çekti.

Tanrılar aşkına, diye lanetledi, ensesindeki tüyler diken diken olmuştu. Birdenbire kendi kalbinin gümbürtüsünün fazlasıyla farkına vardı.

Odaklan Thea, dedi kendi kendine, dikkatini tutuşuna ve uzaktaki hedefine geri verdi, kasları çabayla titriyordu.

'İşte bu,' diye fısıldadı. *"Şimdi.*

Sözleri boynunu gıcıklayınca bir ürperti kapladı içini ve oku bıraktı.

Havada süzülüyordu, hedefine doğru fırlatılırken bir bulanıklıktan başka bir şey değildi.

Ağaca çarptığında yumuşak bir gümbürtü duyuldu. Hedeflenen ağaca değil, ama iki bitti.

Thea yemin etti.

Sırtındaki Savaş Kılıcı güldü, sesi müzik gibiydi. 'Bir dokunuş geniş orada, Simyacı.'

Thea bir elini havaya kaldırıp dönerek onunla yüzleşti. "Dikkatimi dağıttın!" dedi hiç düşünmeden.

Hawthorne'un ağzının kenarında yavaş bir gülümseme belirdi.

Şu lanet gamze...

"mi dağıttı? Gümüş rengi gözlerinde gerçek bir eğlence ama Malik'inki gibi ona öfkelenmediği zamanlarda daha gri görünüyorlardı. 'I

sana  ğretiyordum,' diye savundu. "Thezmarr'dan dışarı adım attığımızdan beri yapmam için beni taciz ettiğin şey tam olarak buydu.

Thea'nın vücudu sıcaklıkla doldu ama teslim olmayı reddetti. "Loncanın tüm kalkan taşıyıcılarına böyle mi akıl hocalığı yapıyorsun?" diye karşı  ıktı.

Hawthorne kollarını o inanılmaz genişlikteki göğsünün üzerinde kavuşturarak bunu düşündü. "Ben kimseye akıl hocalığı yapmam.

Bakışları sert ve yoğundu, Thea'nın kıvranmasına yetecek kadar. Göz temasını ilk kesen o oldu, boğazını temizledi ve hedefe geri döndü.

"Tekrar denemek istiyorsun," diye geldi sesi, şimdi daha uzaktaydı.

"Tek seferde pes edeceğimi , değil mi?" dedi, ona gösterdiği gibi duruşunu genişletip bir ok daha yerleştirerek.

Hawthorne sessizce, "Hayır..." diye cevap verdi. "Bunu bir an bile düşünmedim.

Bu kez ona uzaktan talimat verdi ve Thea pişmanlık ile minnettarlık arasında gidip geldi.

Formuyla ilgili eleştirileri sertti ama kaba değildi, zengin sesi dikkatini dağıtmıyor, aksine bir sonraki oku kirişe takarken onu bileyliyordu. Çok geçmeden Thea kendini hedef taliminin ritmine kaptırdı ve elleri ve omuzları ağrımaya başlasa da uzun zamandır olmadığı kadar memnundu. Oku bırakırken ipin titreşimini seviyordu; mermi hedefine ulaşmadan hemen önce tüm zamanın durduğu o anı seviyordu. Ok isabet ettiğinde şarkı söylüyor gibiydi ve Thea bunun yapmak için doğduğu şey olduğunu iliklerine kadar hissetti.

Hawthorne uzaktan, 'Fena değil Simyacı,' dedi. "Yine.

Kader taşı gömleğinin altında ısındı ve ilk kez minnettar hissetti. Ona verdiği bilgi için minnettar, hayatında katalizör olduğu için minnettar, hayallerini gerçekleştirmek için onu denemeler ve sıkıntılar boyunca teşvik ettiği için minnettar.

" abuk öğreniyorsun. Hawthorne oklarını ağaçtan teker teker çıkardı, her biri hedefe bir öncekinden daha yakındı.

"Yeterince alıştırma izledim," dediğini kendi de duydu. 'Ve Eşyllt tutkuyla bağlı olduğu bir konu olduğunda çok gürültülü oluyor. Okçuluk da bunlardan biri ama...'

Hawthorne onun yerine, "Silahı tuttuğunuzda durum farklı," diye sözlerini tamamladı.

"Kesinlikle," diye başını salladı Thea. 'İpi geri çeken kişi olmadan önce teoride öğrenebileceğin çok şey var.

Savaş Kılıcı düşünceli bir ifadeyle, "Akıl hocam da buna benzer bir şey söylerdi," dedi.

Thea umutsuzca o akıl hocasının tam olarak kim olduğunu ve şimdi nerede olduklarını sormak istiyordu. Kendisinden önceki savaşçıyı şekillendiren adam hakkında her şeyi bilmek istiyordu ama... Hawthorne'un bakışları uzaklaşmıştı ve zorlamaması gerektiğini hissetti.

"Hareket etme zamanı geldi. Güneşin yüksekliğini değerlendirirken gözlerini siper etti.

Göğsündeki gerginliğe rağmen Thea itiraz etmedi. Sabahın nasıl bir hediye olduğu konusunda hiçbir yanılsama içinde değildi, bu yüzden başını salladı. "Teşekkür ederim," dedi uzun yayı ona geri verirken. "Bana öğrettiğin için teşekkür ederim.

Hawthorne'un dudakları birbirine yapıştı, sanki bir şey söyleyecekmiş ama kendini tutuyormuş gibiydi. Bunun yerine sadece başını salladı ve arkasını döndü.

Başka bir şey söylemeden kısırağının yanına gitti ve kendini eyere attı. Güneşin altında yayılmış olan Dax, eve doğru uzun yolculuğuna devam etmek için can atarak ayağa fırladı.

Thea ve Savaş Kılıcı birlikte Thezmarr'a doğru geri dönmeye başladılar, melez de peşlerindeydi.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Öğleden sonrasının mavi renkli puslu havasında, ovalar boyunca at sürerlerken konuşmak isteyen Hawthorne'du.

"Ne zamandır loncanın eğitim seanslarını gözetliyorsun? Thea omuz silkti. "Yürüyebildiğimden beri.

"Neden? Sabahın erken saatlerinde yapılan tatbikatların ve Esyllt'in umutsuz vakalara bağırmasının nesi bu kadar büyüleyici?

Thea buna sıırttı. "Herkes bağırıyor.

"Doğru.

Thea bir an için içine baktı. Biri ona bu soruyu içtenlikle sormayalı uzun zaman olmuştu. Kader taşının Savaş Kılıcı olduğunu söyleyemezdi, ona daha yeni ısınmıştı, zamanını boşa harcadığını düşünmesini istemiyordu. Bu yüzden bunun ötesini araştırdı. "Hareketsiz kalmayı sevmiyorum," diye yavaşça itiraf etti. "Her zaman içimde bir huzursuzluk hissettim ve ne zaman savaşsam ya da bir kılıç kullansam kendimi diğer zamanlardan daha fazla evimde hissettim.

"Sende bunu görebiliyorum," diye cevap verdi. 'Özgürlük, macera arzuluyorsun...'

"Kim böyle şeyleri arzulamaz ki? Thea sordu.

"Herkes farklıdır.

Peki ya sen? Neden bir savaşçı olmak istedin? Bir Savaş Kılıcı?"

Söz konusu Savaş Kılıcı dizginleri tutuşunu düzeltti ve konuşmadan önce cevabını düşünüyor gibiydi. "Kardeşim," dedi sonunda. "Ağabeyim bir Savaş Kılıcıydı. Ben de onun gibi olmak istedim.

Öyleydi. Bu sözcük aralarında acıyla yankılandı ve Thea'nın kalbi onun için parçalandı. Bir kardeşi kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyordu, Wren'siz bir hayatı hayal bile edemiyordu. Konuyu daha fazla zorlamadı. Hawthorne kardeşi hakkında konuşmak isterse, bunu kendi zamanında yapacaktı.

Bundan sonra yoldaşça bir sessizlik içinde at sürdüler ve Thea yolculuğun ilk ayağının aksine bu kısmın çok hızlı ilerlediğini fark etti. Zaman böyle değişken bir şeydi, bunu çok iyi biliyordu.

Dönüş yolculuklarında ikinci çöktüğünde, Hawthorne onu atlara ve ateşe bakması için bırakmadı - onu da yanına alarak yakındaki ormanın derinliklerine götürdü ve ona çalıların arasında yabani tavşanların izini nasıl sürebileceğini gösterdi.

'Genellikle çok daha büyük bir avla başlarsınız,' diye açıkladı. 'Ama bir geyiğin tamamını kullanmayı başaramayız ve ben hiçbir zaman ihtiyacımdan fazlasını öldüren biri olmadım. Bu yüzden daha zor hedeflerle başlıyoruz.

"Güzel," dedi Thea. "Meydan okumayı severim.

Solan ışıktaki, ona dalları kırmadan ve yaprakları hışırdatmadan nasıl hareket edeceğini gösterdi; bu sadece bir avcı için değil, bir savaşçı için, geleceğin Savaş Kılıcı için de paha biçilmez bir beceriydi. Vahşi bir yoğunlukla onu izledi, sunduğu her bilgi kırıntısını içti. Orta diyarlar adına kaç canavarı öldürmüştü? Ona karşı ne kadar kara büyü kullanılmıştı? O savaşçının bedeninde ne gibi izler bırakmıştı?

Thea yıllar boyunca Thezmarr'ın seçkinleri hakkında masal üstüne masal dinlemişti. Hikâyelerin çoğunu ezbere biliyordu. Thezmarr'ın direncini, Savaşkılıcıların göreve bağlı kurallarını biliyordu ama hiç konuşmamış, hiç birinin yanında at sürmemişti ve işte buradaydı... Ölümün Eli'nin kendisiyle avlanıyordu.

Hawthorne dikkatle, "Gözlerini dikmiş bakıyorsun," dedi.

Thea yanakları kızararak ayağa kalktı. Gözlerini dikmiş bakıyordu. "Ders çalışıyorum," cevap verdi, onun son adımını taklit etmeye özen göstererek.

"Bunu gerçekten , değil mi?

"Bir an için bile aksini düşünmenize neden olacak bir davranışta bulundum mu?" diye karşılık verdi.

Hawthorne'un başı öne eğildi. "Hayır. Sadece... bu seviyede bir adanmışlık ve inatçılık görmeyeli uzun zaman oldu," diye ekledi. "Uzun zamandır.

Kadın tam onu daha fazla sorgulamak üzereydi ki, adam dövme parmağını dudaklarına götürdü.

Thea onun bakışlarını takip ederek ilerideki küçük açıklığa gitti; burada büyük bir tavşan arka ayakları üzerinde durmuş, yeşillikleri kemiriyordu.

Savaş Kılıcı'nın eli çok yavaş bir şekilde sadağına gitti. Uzun yayına bir ok takıp ipi geri çekerken hiç ses çıkmadı, kasları gıcırdayan derisinin altında kıpırdadı.

Ok uçtu.

Tavşanın hiç şansı yoktu.

Gözünden arkasındaki ağaca saplanmıştı.

Hawthorne avını almaya giderken ona, "Küçük avlarda her zaman göze nişan almak istersin," dedi. "Bu daha hızlı bir ve az miktardaki etin dağılmasına neden olmaz. Yayını ve sadağını ona uzattı. "Sıra sende Simyacı.

Çalıların arasına saklanıp beklemeye başladılar. Dalların altına çömelen Hawthorne, Thea'nın onun vücudundan yayılan sıcaklığı hissedebileceği ve gül ağacı sabununun hafif kokusunu alabileceği kadar yakındı.

Ona baktı ve yayı daha sıkı kavradı.

Savaş Kılıcı hâlâ taş gibiydi ama gümüş bakışları onunkilere kaydı, içinde bir eğlence parıltısı vardı.

Thea'nın gözüne bir hareket çarptı ve Hawthorne'un ona öğrettiği gibi sessizce ayak parmaklarının üzerinde kaydı. Açıklıkta başka bir tavşan vardı.

Thea'yı bir heyecan kapladı ve sadağından bir ok çekerek yaya yerleştirdi. Nefes alırken ipi geri çekti, göğsünün hareketle genişlemesine izin verdi, kolundaki ve omuzlarındaki kasların yandığını hissetti -

"Iskalayacaksın. Bu ses iliklerinde titreşiyordu. Onu görmezden gelerek oku fırlattı.

Ve atış boşa gittiği için ona lanet okudu.

Savaşçıdan derin bir kahkaha yükseldi ve kadın şaşkınlıkla ona baktı.

"Bir günde usta bir avcı olmayı beklemiyordun, değil mi?" dedi.

Thea renkli bir şekilde küfretti ve o da tekrar güldü.

Hayal kırıklığı dağılan Thea, sesin tadını çıkardı.

Ondan yayı ve sadağı aldı. "Buradan götürsem iyi olur, yoksa aç kalacağız.

Çok geçmeden savaşçı iki tavşan daha yakaladı ve kamplarına geri dönüyorlardı, Dax akşam yemeği ihtimalinden çok memnun bir şekilde ayak bileklerinde zıplıyordu.

Savaş Kılıcı acımasız bir verimlilikle oyunun derisini yüzerken, Thea ateşin işini çabucak bitirdi.

"Bunları bize kalkan taşıyıcıları olarak mı öğretecekler?" diye sordu, alevleri daha da körükleyerek. "Yolda nasıl hayatta kalacağımızı yani?"

"Belki," diye izin verdi.

"Canlı bir tablo çiziyorsun," dedi Thea sert bir sesle.

Hawthorne'un ağzının kenarı seğirdi. 'Doğruyu söylemek gerekirse, bilmiyorum. Thezmarr'da görev yapmayalı uzun zaman oldu. Yokluğum sırasında pek çok şey değişti.

"Bunları sana o zamanlar mı öğrettiler?" "O zamanlar mı? Kaç yaşında olduğumu sanıyorsun?"

Thea güldü. 'Uzun zaman olduğunu söyleyen sendin! Kaç yaşındasın o zaman?"

"Yeterince yaşlı.

"Her zamanki gibi şifreli, teşekkürler.

"Bir şey değil, Simyacı. Korucu becerilerine gelince... Bana akıl hocam öğretti. Onun gittiği her yere gittim ve birlikte geçirdiğimiz zamanın çoğu krallıklar arasında seyahat etmekle geçti. Öğrenecek çok şey vardı.

Hawthorne oyunu çubuklara yerleştirdi ve kızarması için ateşin üzerinde dengeledi. Sonra topuklarının üzerine oturdu ve ona baktı, titreyen alevler yüzüne gölgeler düşürüyordu.

Dax karanlıktan çıkıp Thea'nın ayaklarının dibine kıvrıldı ve Hawthorne'dan şaşkın bir bakış aldı.

"Ne?" diye sordu.

Savaş Kılıcı tazıya başını salladı. "Normalde dost canlısı olmasıyla bilinmez.

"Şaşırmadım," diye karşılık verdi Thea. 'Kalede bir sürü hıyar var.

Hawthorne içkisinin yarısını öksürerek çıkardı. "Öyle mi?"

"Belli ki evde yeterince vakit geçirmiyorsun," dedi, Seb'in kendini beğenmiş yüzü gözlerinin önünde belirirken.

"Ev..." Kelimenin üzerinde düşünüyör gibiydi. "Thezmarr senin için bu mu?

"Başka ne olabilir ki?

Hawthorne omuz silkti. "Sanırım eğitime başladığında bu konuda nasıl hissedeceğini göreceğiz.

"Eğitime uzun zaman önce başladım. "Bu şekilde değil," diye uyardı.

"Ben hallederim," dedi Thea ona, yanı başında kök salmış olduğunu fark ettiği narin çiçeklere uzanarak. Birden ellerini meşgul etme ihtiyacı duyarak topraktan birkaç tane kopardı, saplarını uzun tuttu. Yavaşça onları birbirine örmeye başladı. Bu, küçükken Wren'le birlikte yaptıklarına dair bulanık bir anısı vardı ama nerede yaptıklarını bilemiyordu. Thezmarr'da çiçek tarlaları olmadığı kesindi.

"Bunca zamandır neredeydin sen? Thea bir kolye hazırlarken Hawthorne'a sordu.

"Bu, hakkında konuşmaktan hoşlandığım bir şey değil...

Thea küçük çiçekleri birbirine örmeye devam etti. Hawthorne'un tekrar konuşması onu şaşırttı.

"Audra'nın orta diyarlara yönelik tehditler hakkında söylediği her şeyi duydun mu?" "Elbette. Dışarıdaki dünya kaotik, sanki bir şeylerin olmasını bekliyormuş gibi.

Bir şey. Fırtınalar yaklaşıyor, bulutlar toplanıyor. Kayalıklardan ben de çok şey gördüm.

"Ah evet, çiğnediğin bir kural daha. Sesine eğlence karışmıştı.

"En iyisi saymamak," diye tavsiyede bulundu.

"Bunu unutmayacağım. Eti ateşin üzerinde çevirdi, bir sonraki sözlerini düşünüyör gibiydi. "Orta diyarları geziyor, kıyılarda fısıltıların peşine düşüyor, denizler boyunca Peçe'yi takip ediyordum... Anlayamadığımız güçler iş başında," dedi ona sessizce. "Üç krallığın uğruna çok mücadele ettiği barışı tehdit eden şeyler.

"Ne gibi? Gölge hayaletleri mi?"

Hawthorne alevlerin kalbine baktı ve bir an için kendi kendine konuştu. 'Sadece hayaletleri değil. Bir şeyler gördüm, pek çok şey... Çok fazla acı, insanlığın içindeki en kötüyü ortaya çıkaran çok fazla korku. Topraklarda bir zehir gibi yayılıyor.

Thea'nın kollarında tüyler diken diken oldu. Krallıklara yönelik tehditler her zaman vardı ama bu farklı hissettiriyordu. Daha büyük, daha karanlık.. 'İnsanlar ne

korktun mu?"

"Bir tür bela, Perde'den içeri giriyor. "Nasıl -

"Zaten çok şey söyledim Simyacı," sözleri sertti ama kaba değildi ve Thea soru sorma zamanının geçtiğini biliyordu.

"Bunu sadece artık bir kalkan taşıyıcısı olduğun için söylüyorum. Ve barış döneminin bir kez daha sona erdiğini hissediyorum. Thezmarrialıların hazır olması gerekiyor.

Thea başını salladı, kasvetli ruh hali ağır bir battaniye gibi üzerine çökmüştü. "Teşekkür ederim," dedi. "Bana anlattığın için.

Kısa bir duraklama oldu.

"Alabileceğin her türlü yardıma ihtiyacın var. Ciddiyet kayboldu.

Ve Thea çiçek kolyesini ona fırlattı.

Hawthorne onu çapkın bir gülümsemeyle boynuna doladı. Kamp ateşini paylaştığı adam, yolculuğuna birlikte başladığı adamdan farklıydı. Gece ilerledikçe ve bıçaklarını bileme taşında biledikçe, yumuşak ve düşünceli bir şekilde konuşuyordu. Thea onun bir süredir böyle yapmadığını hissetti.

Sessizce kale hayatından konuştular ve bu kadar çok ve uzun süre seyahat etmiş biri için Thezmarr hâlâ Hawthorne'un kalbine sahipmiş gibi geliyordu. Savaş Kılıcı'nın sesi bir şarkıydı, Thea'nın bitmesini istemediği bir şarkı.

Savaşçı ona kendi heybesinden bir kese kurutulmuş çay yaprağı uzattı ve şimdi ellerinin arasında dumanı tüten bir kutu nane çayı tutuyordu.

"Nane en sevdiğimdir," dedi ona ve memnuniyetle mırıldandı.

"Öyle mi?

'Mmm hmm...' Zengin kokuyu içine çekti, hoşnuttu. "Hailford'a kadar yol boyunca böyle konuşabilirdik, biliyorsun," diye cüret etti, ateşin karşısından ona bakarak.

Hawthorne göğsüne yasladığı çiçek kolyesiyle oynuyordu. "O zaman seni bir velet sanmıştım.

"Senden daha fazla değil.

Savaş Kılıcı ona inançsız bir bakış fırlattı ve Thea güldü. Dax sanki onlardan sonsuz derecede sıkılmış gibi onun yanında oflayıp pufladı.

"Fikrini ne değiştirdi? Thea sordu.

"Fikrimi değiştirdiğimi kim söyledi?" Bakışları, daha fazla çiçeği birbirine geçirirken ellerinde, hayır - yaralarında oyalandı.

Yüzü kızarınca içgüdüsel olarak onları ceplerine soktu.

'Yara izlerini benden saklamana gerek yok Simyacı. Onları çok iyi tanıyorum,' dedi ona.

Thea ateş ışığında ona baktı. Koyu renkli kirli sakalını kesen birkaç yara izi vardı, bir diğeri de sol kaçının ortasındaydı. Elleri de yara izleriyle doluydu.

Thea kıpırdandı. "Benimkiler kahramanlık izleri değil..." diye cüret etti. "Çoğunlukla kendi aptallığımın izleri.

Savaş Kılıcı kaşındaki yara izini işaret etti. "Bu mu? Sizi temin ederim, bu bir dağ ejderini öldürürken olmadı,' dedi. 'Marise'in mahzeninde çok fazla "özel" şarap şişesi içtikten sonra yürürken, daha doğrusu düşerken oldu. Olukta kesip açtım.

Thea bu düşünce karşısında gülümsedi. "Sen mi? Sarhoş mu?" "Daha çok yok edildim.

"Hayal bile edemiyorum," dedi başını sallayarak, gözleri hâlâ adamın alnını kesen soluk beyaz çizgideydi. "Aslında, görmek için para verirdim.

"Uzun zaman önceydi," diye mırıldandı, sanki olayın gerçekteştiği ana geri dönüyormuş gibi.

"Artık eğlenmiyor musun?

Ateşin karşısında onun gözleriyle buluştu. "Eğlencenin pek çok türü vardır, Simyacı..."

Bunu söyleme biçiminde bir şey vardı, kibirli bir yarım sırıtışla Thea'nın ayak parmaklarının botlarının içinde kıvrılmasına neden olan bir cüretkârlıkla.

"Peki o zaman Thezmarr'ın simyacıları nasıl eğleniyor?" diye sordu, yaralı kaşlarını kaldırarak.

Thea bir ot yaprağı kopardı ve parmağına dolamaya başladı. 'Gerçekten bilmiyorum... Çoğu okur ve konuşur, bazıları kalenin etrafında yürüyüşe çıkar ve yapabildiklerinde atlarla ilgilenirler. Kız kardeşim bir şeyler icat etmeyi seviyor.

"Thezmarr'da bir kız kardeşin mi var?

'Evet. Grubumuzdaki en yetenekli kişi o. Farissa emekli olduğunda usta simyacı o olacak.

"O kadar iyi mi?

"En iyisi," dedi Thea gururla.

Hawthorne'un bakışları düşünceli bir hal aldı. "sahip olmanız çok güzel.

"Biliyorum. Thea tereddüt etti. "Kardeşinle Thezmarr'da uzun süre birlikte miydiniz?

Hawthorne'un ifadesi değişti, parmakları çiçek kolyesine dokundu. "Evet ve hayır," dedi sonunda. "Kardeşim...

Thea bekledi, bundan bahsetmenin onun için ne kadar zor olduğunu anlayabiliyordu. Savaşçı derin bir iç çekti. "Malik benim kardeşim, Simyacı. Thea dondu kaldı, şok içinde dalgalanıyordu. "Malik mi? *Benim Malik'im* mi?

Hawthorne'un bakışları ateş ışığında parlıyordu, dudaklarında hüznü bir gülümseme vardı. 'Evet, şu Malik. Eminim onun hakkındaki iddianızı sonsuz derecede eğlenceli bulacaktır.

Thea Savaş Kılıcı'na bakakaldı. "Böyle bir şeyi nasıl bilemem?

"Thezmarr'da kalan neredeyse hiç kimse bilmiyor. Kalkan taşıyıcısı olduğumda annemin soyadını aldım. Malik'in itibarının gölgesinde yaşamadan kendi başıma başarmak istedim.

"Başarılı olmuşsunuz gibi görünüyor.

'Kardeşinizi korkunç bir kaderden kurtaramadığınızda dünyadaki tüm zaferlerin hiçbir anlamı yoktur.

Thea'nın boğazı düğümlendi. "Ne oldu?

"Naarva'nın düşüşü..." Kelimeler Hawthorne'un ağzından sanki ilk kez çıkıyormuş gibi dökülüyordu. 'Bir gölge hayalet sürüsü ve efendileri saldırdı, Malik ve akıl hocam çatışmanın ortasında kaldı. Bu yaratıklar o güne kadar gördüklerimin en irileriydi. Onların karşısında Malik bile küçük görünüyordu.

Thea bakakaldı, dev arkadaşının hayattan daha büyük göründüğünü hayal bile edemiyordu.

'Malik köşeye sıkıştırıldı, bir çocuk oyuncağı gibi oradan oraya savruldu, tekrar tekrar kayaya çarptı. Bir şey yapamayacak kadar uzaktaydım...'

"Senin hatan değildi," diye mırıldandı Thea.

"Kardeşimin yanında olmalıydım.

"Malik onları durduramadıysa, senin hiç şansın yoktu," dedi ona ve kendini onun koluna uzanırken buldu. Eli oradaki sıcak tenin üzerine kapandı. "O senin incinmeni istemezdi.

Bir zamanlar ona 'Kalkan Kıran Malik' derlerdi. Hiç kimse Malik'in kıramayacağı bir kalkan yapamazdı. Ayrıca kalkan taşıyıcılarını da bilinirdi. Hawthorne sanki kendini hatırlıyormuş gibi

Ona dokunduğu yerde. 'Geç oluyor,' dedi. Ayağa kalkıp yatağını karıştırmaya başladığında kadının elini bıraktı. "Yarından önce biraz dinlenmeliyiz.

Thea hayal kırıklığını belli etmemeye çalıştı. "Elbette. Ama sonra Savaş Kılıcı durakladı. "Ne yaptığını hiç söylemedin. "Ne demek istiyorsun?

"Eğlence için.

"Ah..." Thea bir an için bocaladı. Wren'in icatları vardı, Sam'in çapkınlıkları vardı, Ida ahırda yardım etmeyi ve fırsat buldukça ata binmeyi seviyordu. Ama Thea... Eğlenmek için ne yapıyordu? Eğlence hiçbir zaman amacı olmamıştı, hiçbir zaman eylemlerinin itici gücü olmamıştı, ama bu keyif almadığı anlamına gelmiyordu...

Thea yavaşça Hawthorne'un bakışlarıyla bir kez daha buluştu.

"Antrenman yapıyorum," dedi. "Aynı . Hawthorne başını salladı.

'Şimdiden diğerlerinin gerisinde kaldın.

kalkan taşıyıcıları.'

"Dediğim gibi, meydan okumayı severim.

Hawthorne yatağının üzerine uzandı, ellerini başının arkasında birleştirdi ve yıldızlara baktı. "Ben de öyle anladım.

Thea bir sarsıntıyla uyandı. Gece ona bakıyordu, kendisini küçük ve önemsiz hissettiren siyah bir enginlik. Bir şey botunu dürttü ve artık sahip olmadığı hançerine uzanarak ayağa kalktı.

Sadece Dax'ti. Ateşin közleri hâlâ parlıyordu, Dax'ın uzun gövdesini ve yırtık pırtık paltosunu seçebiliyordu.

Birkaç adım ötede bir hareket gözüne çarptı.

Hawthorne. Yatağının üzerinde çırpınıyor, tutarsızca mırıldanıyordu, alnında bir ter pırlıtsı vardı.

Thea dondu kaldı. Onun bunu görmesini istemezdi, o kadarını biliyordu. Dudaklarından tanımadığı bir dilde ıstırap döküldü, yüzü acılıydı.

Thea içsel korkuların gücünü çok iyi anlıyordu ve bunların onu sürüklemesine izin vermeyecekti. Ona doğru gitti ve parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi. Adam buz gibi soğuktu.

"Hawthorne," dedi, elinden geldiğince nazıkçe. 'Hawthorne, uyan...'

Adam kadının elini sıkıca kavradı ve titredi. "Hayır, yapma! Sözler hem bir emir hem de bir yalvarış gibiydi. "Hayır...

"Hawthorne," Thea onun omzunu daha güçlü bir şekilde sarstı. "Uyan artık. Bu bir rüya, sadece bir rüya.

Adam onun dokunuşuyla sarsıldı ve kadın üzerine eğilerek bu kez onu daha sert salladı. "Bu bir rüya," dedi tekrar. "Yapman gereken -

Kesik kesik bir nefesle gözleri açıldı, erimiş gümüş rengi ve vahşiydi.

Ve sonra aniden Thea sırtüstü yattı, onu yere yapıştırırken tüm ağırlığıyla üzerine bastırdı, nefes nefese kaldı.

"Hawthorne," dedi. 'Ben Thea. Benim, Simyacı.'

Ama bakışları vahşiydi, sanki onun kim olduğuna ya da nerede olduklarına dair hiçbir fikri yoktu.

"Wilder," diye yumuşak bir sesle, ama bir emir gibi söyledi. 'Wilder. Ben Thea.'

Savaş Kılıcı yavaşça göz kırptı. Gözlerinin üzerindeki perde kalktı. "Thea...?" diye nefes aldı.

Boğazındaki yumruyu yuttu ve başını salladı. *Daha önce adımı hiç söylememişti*, diye fark etti, aniden vücudunun onunkine değdiğinin daha keskin bir şekilde farkına vardı.

Aynı anda fark etmiş gibiydi ve yanmış gibi geri sıçradı. Soğuk, ona dokunduğu yerden içeri girdi.

"Ben... Ben üzgünüm," diye mırıldandı, omuzları çökmüştü. "Ne olduğunu bilmiyorum.

"Kabus görüyordun," dedi Thea ona, doğrulup otururken. 'Benim hatam, seni uyandırmaya çalıştım. Muhtemelen iyi bir fikir değildi -'

"Hayır," diye sözünü kesti. "İhtiyacım vardı... Ben... Teşekkür ederim," diye bitirdi, ona bakmıyordu ama utanmış gibi yere bakıyordu, kendini dengelemek için mücadele ederken göğsü inip kalkıyordu.

Kabusla gerçek arasında, ikisinin hâlâ bulanık olduğu, derinin hâlâ ürperdiği ve kalplerin yavaşlamayı reddettiği bir zaman cebi olduğunu bilerek bekledi.

"Bende de var," dedi Thea sessizce.

Sonunda onun bakışlarıyla karşılaştı, gümüş mızraklı seladon. "Ne hakkında?" diye sormayı başardı.

'Geçmiş. En azından ben geçmiş olduğunu düşünüyorum,' dedi ona.

Başını salladı, gözleri onunkilerle buluştu ve ardından değerlendirmeye başladı. "Seni incittim mi?

"Hayır.

Geniş omuzları çöktü ve başını sallamaya başladı ama sonra dondu kaldı, dikkati kadının göğsüne çekildi. "O da ne?"

Şaşıran Thea yere baktı. Gömleğinin -onun *gömleğinin*- düğmelerinden biri gevşemiş ve kader taşı serbest kalmıştı. Taş göğüslerinin arasında duruyordu; yeşim taşı korların ışığını yakalıyordu. Eli taşa gitti, aceleyle kumaşın altına geri sokmaya çalıştı ama Hawthorne daha hızlıydı.

Aralarındaki mesafeyi bir saniyede kapattı, parmakları taşın etrafında kıvrıldı ve onu avucunun içinde çevirdi. "Çok uzun zamandır bunlardan birini görmemiştım. Nefesi Thea'nın yüzünü gıdıkladı.

"O zaman ne olduğunu biliyorsun.

Oraya kazınmış numaranın izini sürdü, geri kalanı ölümcül bir şekilde hareketsizdi. "Çıraklığımın büyük bir kısmını kış krallığı Aveum'a gidip gelerek geçirdim..." diye yavaşça anlattı ona. "Kraliyet ailesi, Dufortlar, güçlü kahinlerin uzun bir soyundan geliyor. Onlarla geçirdiğim süre boyunca bu taşlar hakkında, insanların hayatlarında yarattıkları tahribatı bilecek kadar çok şey öğrendim.

Thea sessizdi. Wren ve Audra'nın yolculukları sırasında yaptığı yorumlar dışında hiç kimsenin kader taşlarından bahsettiğini duymamıştı.

"*Yirmi yedi* ne anlama geliyor?" diye sordu Hawthorne, hâlâ rahatsız edici derecede yakındı.

Yirmi yedi. Thea'nın hatırlayabildiğinden daha uzun süredir peşini bırakmayan sayı. Defalarca barıştığını sandığı ama yüzüne güldüğü sayı. Ona çok daha büyük bir bulmacanın sadece tek bir parçasını veren bir sayı - kabaca ne zaman öleceğini, ama şimdi nasıl, neden değil. Taşı adamın elinden kapma ve geri çekilme isteğiyle savaştı. Adamın varlığının fiziksellliği neredeyse eziciydi, gül ağacı sabunu ve deri kokusu aynı anda her yerdeydi.

"Althea?" Adam onun adını söyledi ve kız kalbi küt küt atarak onun dudaklarından çıkan bu sesin hoşuna gittiğini fark etti. "İki kader taşının aynı olmadığını biliyorum, peki bu ne anlama geliyor?"

"Bilmiyorum," diye yalan söyledi, yavaşça taşa uzandı. "Ne anlama geldiğini bilmiyorum. Bir arkadaşıma aitti.

"Bana bunun buraya oyulmuş kaderiniz olmadığını mı söylüyorsunuz? Başını salladı, midesi bulanıyordu. "Hayır." "Kimin o zaman?"

Thea yalanı dilinde sabit tutmak için mücadele etti ve bunun daha fazla soruyu caydırarak bir cevap olmasını umdu. "Çoktan gitmiş biri.

"Kaybınız için üzgünüm," dedi ciddiyetle. "Ama Tanrı'ya şükürler olsun ki o şey sana ait değil.

Thea'nın ensesindeki tüyler diken diken oldu. "Neden böyle söylüyorsun?" Hawthorne'un dikkati açık avucunda tuttuğu kader taşındaydı,

Elinin şimdi onunkine dokunduğu yerde. "Çünkü," diye cevap verdi sessizce. "Bu şeyler değerlerinden çok daha fazla sorun yaratıyor.

Thea'nın eli oyalandı ve kendini onun kokusuna doğru eğilirken buldu, parmaklarının birleştiği yerden içinden bir akım geçiyordu.

"Ama bunun bir önemi yok, çünkü o sizin değil.

Thea kader taşını onun elinden yavaşça çekip aldı ve gömleğinin ön kısmına sıkıştırdı.

"Hayır," diye güvence verdi ona. "O benim değil.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Thea uyandığında elinin Hawthorne'un eli tarafından sarıldığını gördü. Hawthorne bir adım ötede yatağının üzerinde uzanmış, kolunu ikisinin arasına uzatmıştı. Kıpırdamadı, onun yerine geniş göğsünün inip kalkışını izledi ve sert hatları uykuyla yumuşamış yüzünü inceledi. Uzun, koyu kirpikler yüksek elmacık kemiklerine dayanıyordu ve kendini durdurmak için uzanıp dudaklarının nazik kıvrımını izlemek zorunda kaldı. Sabahın erken saatlerinde kimin kimi aradığını bilmiyordu ama onun tenine dokunmaktan memnundu - sadece söylediği yalanın suçluluğunu uzaklaştırmak için bile olsa. Şu anda bile kader taşı göğüs kafesine saplanmış, acımasız bir hatırlatıcıydı.

'*O benim değil...*' demişti. Ama gerçeğin ne faydası olabilirdi ki? En iyi ihtimalle ona acınmasını sağlardı, daha da kötüsü, kalkan taşıyıcısı olarak yeni bulunduğu yerini tehlikeye atabilirdi. Üç yıl sonra sona erecek bir yatırımın ne faydası olabilirdi ki?

Thea başparmağını Hawthorne'un elinin arkasında gezdirmeye cüret etti, elinin derisi yumuşaktı ve tıpkı kendisinininki gibi küçük yara izleriyle doluydu.

Hayır, kendini suçlu hissetmeyecekti. Şimdi değil. Bu düşünceyi zihninin bu tür şeyleri sakladığı o karanlık yarığına itti. Kader taşı ölümüne hükmedebilirdi ama hayatına hükmetmeyecekti.

Hawthorne kıpırdandı ve Thea gözlerini kapatıp yüzünün gevşemesine izin vererek uykunun resmini çizdi. Bu sefer onu herhangi bir utançtan kurtarmaya çoktan karar vermişti.

Yavaşça, Savaş Kılıcı'nın yanında uyandığını ve birleşen ellerini keşfettiğinde tereddüt ettiğini hissetti. Uzun bir duraklama oldu ve Thea onun kendisini incelediği gibi şimdi de kendisini inceleyip incelemediğini merak etti. Sonra parmaklarını kaydırды

onunkinden çok nazikçe. Birkaç dakika sonra üzerine dikkatlice bir battaniye serildi ve çimenlerin sessiz hışırtısı ona adamın gittiğini söyledi.

Thea bir süre bekledikten sonra gözlerindeki uykuyu sildi ve kendi kendine gülümseyerek ayağa kalktı. Kamp alanını toparlamaya ve Dax'ın biraz su ve yiyecek aldığından emin olmaya koyuldu. Hawthorne'un iyi olduğundan emin olunca onu aramaya koyuldu.

Birkaç metre ötede sabah egzersizlerini yapıyordu. Ama bu sefer Thea oturup izlemedi. Yerden büyükçe iki sopa kaptı ve yakınlarda bir pozisyon almaya gitti.

Şaşırtıcı bir şekilde, Savaş Kılıcı ona hırlamadı. Ne güldü ne de onu azarladı. Bunun yerine, sanki o orada değilmiş gibi devam etti.

Thea onun hareketlerini takip etti, ilk başta beceriksizce ama yavaş yavaş her vuruşta, her savuşturmada ritmi buldu. Sopaları onun kılıçları gibi havayı oyuyor, onun kılıçları savrulduğunda sopaları uçuyordu. Esyllt'in kalkan taşıyıcılarına bağırmasından ayak hareketlerinin kılıç kullanmanın yarısı olduğunu biliyordu, bu yüzden Hawthorne'un ayaklarını izledi. Her adım net ve temizdi, ne bir sürüklenme ne de bir ayak sürüme görülüyordu. Hareket ettikçe hayali rakibine güçlü bir şekilde vuruyor, gövdesini ve omuzlarını çatışma hattında kare şeklinde tutarak her iki kılıca da darbeler yağdırmak için eşit fırsat veriyordu.

Bu bir dansı, görkemli bir dans.

Thea adımları taklit etti ama küçük boyuna rağmen kendini beceriksiz hissetti. İri cüsseli savaşçı onun bir çeviklikle hareket ediyordu. Ama Thea ısrar etti. Bunun gibi daha kaç fırsatı olacaktı?

Thea kendini desenlere kaptırmış, her adımda ve derme çatma silahının her hamlesinde keyif alıyordu. Tek dileği çeliğin gerçek ağırlığını ellerinde hissedebilmektir, üst beden gücünün uzun kılıç kullanabilmek için en kısa zamanda üzerinde çalışması gereken bir şey olduğunu biliyordu.

Dördüncü kez ayağı takılıp tökezlediğinde Hawthorne gerçekten de pozisyon değiştirdi ve hareketlerini yavaşlattı, böylece ne yaptığını daha iyi görebiliyordu. Ve bir sonraki sendelemesinde, aniden yanında bitiverdi.

"Çok fazla düşünüyorsun," dedi ona, sesi alçaktı. "Kendi doğal ritmine sahipsin, ona güven ve sana iyi hizmet edecektir. Tekrar dene."

Thea da onun gibi ayaklarını dikti ve sopalarını onun kılıçlarının yanında gezdirerek hareketler boyunca onun rehberliğini takip etti.

" bu," diye mırıldandı. "Tekrar."

Ve böylece tekrar talim yaptılar. Adım, savurma, savuşturma, itme, blok.

Hayatı boyunca hiçbir baloya katılmamış olan Thea, Hawthorne'un yanında hareket ederken, bunun valslerin en güzeli gibi göründüğünü hayal etti. Ve güzel görünmenin ötesinde, *doğru* hissettiriyordu.

Adım, savurma, savuşturma, itme, blok.

Gömlekleri terden ıslanana ve güneş iyice yükselip sabah olana kadar düzlükte bu dansı tekrarladılar.

Thea kendini en son ne zaman bu kadar *canlı* hissettiğini hatırlamıyordu.

Kaderindeki ölüme doğru sürüklenmek değil, *canlı* ve anın içinde olmak.

Genişçe sırtarak, kendisinden de garip bir şekilde memnun görünen Hawthorne'a döndü.

"Kılıçlarınızı denememe ne dersiniz?" diye sordu cesurca ve karşılığında savaşçıya sopalarını uzattı.

"Hiç şansın yok. Naarvian çeliğinin Savaş Kılıçları için ayrıldığını çok iyi biliyorsun.

"Başka bir aptal gelenek.

'Onlara alışsan iyi olur. Bir savaşçının hayatı aptalca geleneklerle doludur.

Thea iyi huylu bir şekilde kıkırdadı ve kampa döndü.

Hawthorne kılıçlarını omuzlarına geçirip onu takip etti, atlarına doğru ilerlerken kolu onunkine değdi.

"Gitme zamanı mı?" diye sordu, hayal kırıklığını sesinden uzak tutmaya çalışarak.

Başını salladı, bakışları her zamankinden daha uzun süre onun üzerinde kaldı ve Thea onun kollarında uyandığı sabaha geri döndü. Adamın vücudunun izlerini neredeyse hâlâ üzerinde hissedebiliyordu.

Başka tarafa baktı. Omzunun üzerinden, "Bugün çok sıkı at bineceğiz," diye seslendi.

Dax otların arasında neşe içinde koşarken, gerçekten de sert at sürdüler. Thea'nın düşünceleri sürekli şafağın altındaki o uykulu anlara dönüyordu; Savaş Kılıcı'nın eli onun ellerindeydi. Bu anı sadece kader taşı hakkında söylediği yalan ve Hawthorne'un bunu duyduğunda sesindeki rahatlamayla bozulmuştu. İçini bir suçluluk duygusu kapladı ama bu duyguyu bastırdı. Bu onu ilgilendirmezdi. Aralarında oluşan dostane ateşkes her ne ise güzeldi... güzelden de öteydi. Ama gözleri parlayan bir aptal değildi. Biliyordu ki, onların

Kaleye döndüklerinde muhtemelen bir daha yolları kesişmeyecekti, o halde ne anlamı vardı?

Atlarını sürerlerken Thea derin düşüncelere dalmış olan savaşçıya baktı. Onun ne düşündüğü hakkında hiçbir fikri yoktu, sadece kendisiyle aynı şeyi düşünmüş olmayı diliyordu: Başlarken acı verici bir şekilde hiç bitmeyecekmiş gibi görünen bir yolculuğun birdenbire, çok yakında bitiyor olmasını.

Yarın Thezmarr'a geri döneceklerdi. Yarın her şey değişecekti. Thea bir kalkan taşıyıcısı olacaktı ve Hawthorne... Hawthorne tekrar orta diyarları korumak için gönderilecekti.

Thea göğsündeki gerginliğe karşı kendini çelikleştirdi. Şu andan itibaren odak noktası kendi Koruyucu totemini kazanmak olacaktı.

Thea, Thezmarr'ın güneyinde olduğunu bildiği bazı tarlaları ve köyleri tanımaya başladı. Bir simyacı olarak bunların içinden geçmişti, şimdi ise bir kalkan taşıyıcısı olarak başı dik bir şekilde at sürüyordu. Wren'in ne diyeceğini hayal etti.

Althea Dokuz Canlı, muhtemelen diğerleriyle birlikte alay ederdi. Bu düşünce Thea'nın yüzüne hoş bir gülümseme getirdi - belki de isim o kadar da kötü değildi.

Dax'ın önündeki tarlalarda ilerleyişini şaşkın bir eğlenceyle izledi. Onu her zaman yaşlı, uyuz bir yaratık olarak görmüştü ama burada onu bir köpek yavrusu sanabilirdi, uzun bacakları sağa sola sallanıyor, kocaman pençeleri dizginlenemez bir neşeyle çamurları tekmeliyordu.

Thea kısa bir an için, sırf yapabildiği için umursamadan koşmanın nasıl bir his olduğunu merak etti. Hayatın sonu ufukta bu kadar yakın olmasaydı, neler sunabileceğini merak etti. Başını iki yana salladı. Böyle düşüncelere pek sık dalmazdı ama bu yolculuk... İçinde bir şeylerin kilidini açmıştı.

"Neden bana akıl hocandan bahsetmiyorsun?" diye sordu Hawthorne, atını onunkinin yanına doğru iterek.

Hawthorne boğazının arkasından bir ses çıkardı. "Vazgeçmiyorsun, değil mi?"

"Kesinlikle hayır.

Savaş Kılıcı, onu şaşırtacak bir kahkaha attı. "Adı Talemir Starling'di.

'Talemir Starling? Akıl hocan Kupa Prensi miydi?'

"Demek onu duydunuz.

duydun mu? Kupa odasındaki kayıtlarını gördüm. Naarva'da ne kadar çok canavarı öldürdüğüne dair hikâyeler duydum. Ve bir keresinde...' diye devam etti, anıyı zihninde ön plana çıkarmaya çalışıyordu. Malik'in ona hançeri verdiği gün revirdeydi.

"Bir kez mi? Hawthorne sordu.

"Yıllar önce onu kanlı canlı gördüm. Lonca Ustasıyla konuşurken duydum...' dedi yavaşça, hatırladıklarını gözden geçirerek. "Aslında senin hakkında konuşuyorlardı.

Hawthorne kaşlarını kaldırdı. "Sanırım söyleyecek çok şeyleri vardı. "Öyle mi? Sana bunu düşündüren ne?

"Buna bir önsezi diyebilirsin," diye cevap verdi acımasız bir notla. 'Ama ben de Talemir loncadan ayrılmadan önce uzun süre onun yanında savaştım. Yıllarca birbirimizden ayrılmazdık.

"Söyledikleri kadar iyi miydi?"

Hawthorne buna gülümsedi. "Daha iyiydi.

"Ona ne oldu? Neden gitti? Thea sordu.

Savaş Kılıcı bir an için sessiz kaldı ve sözlerinin üzerinde düşünüyor gibiydi. "Naarva'nın resmi düşüşünden sonra çözülmemiş sorunlar vardı ve kısa bir süre sonra başka bir çatışma yaşandı.

"Ve savaşmak için geri mi döndü?

Hawthorne başını salladı. 'İkimiz de yaptık. Bu... beklenmedik bir şeydi. "İşte yine canlı bir resim çiziyorsun.

'Böyle şeyler hakkında konuşmaya alışık değilim. Bu hiç kolay değil'.

Thea karnında bir sızı hissetti ve eli kader taşına gitti. Bunu herkesten daha iyi biliyordu. Yarıştığı kum saatiyle ilgili hislerini kaç kez ifade etmek istemişti? İstediklerini elde edemediği için ne kadar paniklemişti? Orta diyarları geride bırakmaya nasıl da hazır değildi? Ama o kapıları bir kez açtığı anda, başka nelerin ortaya döküleceğini kim bilebilirdi ki...

"Anlıyorum," dedi, adam tekrar göz göze gelene kadar bekledi. "Ama... Eğer bu konuda konuşmak istersen, dinlerim.

Hawthorne'un sert yüzü yumuşadı. "Böyle bir teklif almayalı uzun zaman olmuştu.

Bu sözler Thea'nın kalbini parçaladı. "Hawthorne...

Ölçülü bir nefes aldı. "Talemir benim için bir akıl hocasından çok daha fazlasıydı," dedi ona. "Büyük Ayin'i geçtikten ve

Savaş kılıcı. O benim ailemdi. Malik'in de ailesi. Ve bana bildiğim her şeyi o öğretti. O, orta diyarların gördüğü en büyük Savaş Kılıcıydı...' Savaşçının sözlerinde acı bir hayranlık vardı ve Thea onun ellerinin dizginlerini nasıl daha sıkı kavradığını fark etti.

"Senin hakkında böyle diyorlar.

"Sadece onun yüzünden. Hawthorne cevap verdi. "Ama Naarva'daki o ikinci çatışmadan sonra, kabul etmediğim, anlamadığım nedenlerle loncadan ayrıldı. Hâlâ da anlamıyorum. Malik ağır yaralanmıştı ve hâlâ iyileşme sürecindeydi. Talemir onun en yakın arkadaşıydı ve orada değildi. Geri dönmedi, dönmedi... Birlikte yaşadığımız onca şeyden sonra, Malik ile ilgili her şeyden sonra... Talemir ve ben... İyi şartlarda ayrılmadık.

"Üzgünüm," dedi Thea, onun kederinin ağırlığını kendi göğsünde hissederek. "O hâlâ hayatta mı?

"Orada bir yerde, evet.

Thea başını salladı. "Belki bir gün tekrar karşılaşacaksınız ve aranızdaki uçurumu onarırsınız.

"Belki. Hawthorne hüzünlü bir gülümseme sundu. "Belki.

Aralarında birkaç dakikalık bir sessizlik geçti. Thea'nın yanında at süren adam hakkında hâlâ bilmek istediği çok şey vardı.

Sessizliği bozan Hawthorne oldu. "Benden sırlarımı ustalıkla aldığına göre, neden sen de bana kendi sırlarını anlatmıyorsun?

"En derin, en karanlık arzularımı bilmek , değil mi Savaş Kılıcı?

Bakışları yoğunlaşıp kapüşonlu bir hal alınca bir duraksama oldu. "Kendimi isterken bulduğuma şaşırdığım pek çok şeyden biri.

Thea'nın bacaklarının arasından ısı aktı ve eyerin ona karşı sallanması ani uyarılma dalgasını bastırmak için *hiçbir şey* yapmadı.

Boğazını temizledi ve ondaki değişikliği fark etmemiş olması için dua ederek başka tarafa baktı. "Zaten biliyorsun," dedi ona. "Thezmarr için savaşmak istiyorum, bir savaşçı olmak istiyorum, bir gün Savaş Kılıcı olmak istiyorum.

Hawthorne gülümsedi.

"Ne? Sence bu aptalca mı?

"Bunu aştığınızı sanıyordum. Başını iki yana salladı. "Hayır, sadece bana birini hatırlatıyorsun...

Bunu söyleme şekli Thea'nın duraksamasına neden oldu, içinde çirkin bir his başını kaldırdı.

"Bir kadın mı?

"Evet.

"Güzel miydi?" Kelimeleri durduramadan ağzından döküldü ve yanakları hemen kızardı. *Bu* da nereden çıkmıştı?

Ama Hawthorne bunu düşündü. "Evet... O *çok* güzeldi. Thea'nın içi burkuldu.

"Talemir onunla evlendi," diye ekledi Hawthorne, sakalının altından gamzesi görünüyordu.

"Onunla evlendin mi? Thea ağzından kaçırıldı. "Savaşkılıcıların eş almadığını sanıyordum." "Talemir artık bir Savaşkılıcı değil. Sesinde bir gerginlik vardı. Fakat

Sonra bakışları onunkilere kaydı ve öylece kaldı. "Çok güzelsin, biliyorsun. Kelimeler sessizce, temkinli bir şekilde geldi.

Thea alay etmekle homurdanmak arasında bir ses çıkardı. Wren dışında hiç kimse ona böyle bir şey söylememişti. "Yani elbiseler giyip daha çok kız gibi mi davransaydım?

Hawthorne eğilerek dizginlerini kısa bir süre için çekti ve ikisini de durdurdu. "Hayır," dedi sertçe. 'Sen olduğun gibi güzelsin. Ve bahse girerim elinde çelik varken ve düşmanlarının kanı yüzüne sıçramışken daha da güzelsindir.

Nefesi kesildi.

"Althea. Adı bir melodi gibi geliyordu ve adam atlarının arasındaki boşluğa doğru eğildi, bakışları Althea'nın dudaklarına kaydı, sesi alçaktı. "Ne istediğini bilen bir kadından daha çekici bir şey yoktur.

Vücudu gerildi.

Hawthorne uzaklaşmadan önce tereddüt etti. "Bunu unutma.

Kalan tarlalar ve otlaklar boyunca ilerleyerek kuzeybatıdaki kaleye doğru yol aldılar. Thea ufukta kara dağların pusunu görebiliyor ve neredeyse çamın ve Kan Ormanlarının zengin özsuynun kokusunu alabiliyordu. Thea yanında metanetle at süren Savaş Kılıcı'na baktı. Koyu renk saçları başının arkasında dağınık bir topuz halinde toplanmıştı ve bakışları önündeki patikaya dikilmişti. Thea hayal görüp görmediğini bilmiyordu ama ona öyle geliyordu ki adamın omuzlarındaki gerginlik geri gelmişti. Bir süredir kendi standartlarına göre bile sessizdi ve kendini onun sohbetini arzularken buldu.

Ama Hawthorne'un yüz hatları sertleşti, sırtı daha dikleşti, sanki bilmediği bir şey karşı kendini çelikleştiriyordu.

Sonunda Yaşının Yolu görüldüğünde öğleden sonra geç saatlerdi. Güneş dağların ardına gizlenmişti ve hava serindi; orman yaklaşan alacakaranlığın mavi tonuyla renklenmişti. Patıkaya doğru at sürerlerken Thea, Hawthorne'un keskin bir nefes aldığını duydu.

Thea onunla konuşmak için ağzını açtı ama ne söyleyeceğinden emin değildi.

Aralarındaki rahatlık ve diğer her şey yok olup gitmişti.

İleride, Dax ağaçların arasında kayboldu ve onunla birlikte, daha önce gördüğü Savaş Kılıcı'ndan geriye kalan tüm izler de gitti. Bir kez daha soğuk ve soğukkanlıydı. Üzerinden gerginlik yayılıyordu ama Thea buna bir anlam veremiyordu. Ona doğru mu yönelmişti? Kaleye mi?

Thea onun bir daha konuştuğunu duymayacağından emindi ama Thezmarr kapıları ileride belirdiğinde Hawthorne'un sesi gürledi.

'Şimdiden yıllarca gerisindesiniz. Bir sonraki kabul testi üç ay içinde olacak, sonra bir yıl daha olmayacak, belki daha da uzun sürecek. Bir sonraki kelime seçimi üzerinde düşünüyor . "Hazır olmanız gerekiyor.

Thea omuzlarını dikleştirdi. "Olacağım," dedi, sesi sertti.

Kapılar onlar için açıldı ve Savaş Kılıcı ile kalkan taşıyıcısı içeri girdi.

ON ALTINCI BÖLÜM

Hawthorne onları ahırların yanından ve avludan geçirerek kalenin güney ucuna götürdü.

"Nereye gidiyoruz? Thea kaşlarını çattı ve kısrakını hızlanmaya teşvik etti. Ama Savaş Kılıcı yanıt vermedi.

Sonra her şey netleşti. Onu doğruca Esyllt'e götüreceğini söylemişti. Bahsetmediği şey ise bir antrenman seansının tüm hızıyla devam edeceğiydi.

Cephaneliğe vardıklarında, silah ustası gerçekten de üç kalkan taşıyıcısına bağırıyordu ve Thea'nın iradesinden hiçbir şey kaybetmemesi gerekiyordu.

Yirmi kadar gencin gözleri Hawthorne'a huşu içinde dikildi ve sonra şüpheyle ona kaydı. Thea'yı dehşete düşüren bir şekilde, kalabalığın arasında Seb'i fark etti; bakışları ona yöneldiğinde parmak eklemleri bembeyaz olmuş ve talim kılıcını tehditkâr bir şekilde kavramıştı.

Thea gerildi. Eğer yıllar önce aldığı tek bir kendini savunma dersi yüzünden ondan hoşlanmadıysa, şimdi kalkan taşıyıcısı kohortuna sızdığı için nefreti sınır tanımayacaktı.

"Hawthorne," Esyllt azarlamayı bıraktı ve başını Savaş Kılıcına doğru eğdi. "Senin için ne yapabilirim?

Hawthorne çenesini Thea'ya uzattı. "Yeni . Herkes açık açık baktı. Seb kaynıyordu.

"O da ne? Esyllt yanlış duymuş gibi bir elini kulağına götürdü.

Hawthorne 'Yeni acemi,' diye tekrarladı. 'Hükümdarlar onun dilekçesini onayladı ve artık bir kalkan taşıyıcısı olarak eğitim almasına izin verildi.

"Anlıyorum.

"O zaman onu sana bırakıyorum, ESYLLT.

Silah ustası kaşlarını hafifçe çatarak, "Nasıl isterseniz," diye cevap verdi.

Hawthorne başını salladı ve atını kaleye doğru geri çevirdi, Thea'ya bakıyordu. Omzunun üzerinden dikkatle bakarak şimdi öfkeli görünen adamları inceledi.

"Pekala, Simyacı," diye sessizce konuştu.

Eski unvanına geri dönmesi dikkatlerden kaçmadı ve Thea'nın da hoşuna gitmedi.

Ama Savaş Kılıcı soğukkanlı olmaya kararlı görünüyordu. "Bu hiç kolay olmayacak.

Thea kırsağından indi ve dizginleri ona verdi. Kızaran yanaklarını görmezden gelerek omuzlarını geriye itti. "Kolay istediğimi kim söyledi? Hawthorne'un nasırlı parmakları Thea'nın parmaklarına dokundu ve yoğun gümüş bakışları bir anlığına Thea'nın üzerinde oyalanırken içinden bir enerji şimşeği geçti. Sonra başka bir şey söylemeden atını sürüp gitti. Thea arkasından baktı, göğsü gergindi, onu bir daha ne zaman göreceğini merak ediyordu, birlikte paylaştıkları sessiz anların onun için yok olup gitmesini, eğer

Onu hiç hatırlamıyorum.

ESYLLT'in hakkını yememek lazım. Thea'ya tahta bir alıştırma kılıcı fırlattı, neyse ki Thea kılıcı yakaladı ve onu daha genç görünen kalkan taşıyıcılarından birine doğru salladı.

"Kipp'le birliktesin," dedi ona.

"Benim adım Thea, efendim -

"Umurumda değil," dedi açıkça, bir kez daha gruba dönerek.

Thea kızarmayı reddederek kendi tahta silahını kavradı ve ESYLLT'in işaret ettiği genç adamın yanına gitti. Uzun bacaklı, sıırım gibi bir vücudu vardı, kumral saçları gözlerine dökülüyordu ve Thea yaklaşırken mahcup bir sırıtış takındı.

'Ben Kipp. Kipp Snowden,' diye ekledi gereksiz yere.

Thea onun kılıcını yanlış tuttuğunu çoktan fark etmişti. Ona kibarca başını salladı ve dikkatini tekrar ESYLLT'e çevirdi ama etrafındaki kalkan taşıyıcılardan yayılan kızgınlığı hissetmeden önce değil. Öfkeli kaşlar ona yönelmiş, acemilerin çoğu acı acı mırıldanıyordu,

Diğerleri onu çarpık ağızlar ve kaba gülümsemelerle karşılarken, bazıları onun varlığını onaylamayarak açıkça başlarını salladı.

Thea kaçma dürtüsünü görmezden gelerek bakışlarını Esysllt'e dikti.

Esysllt onlara sert bir şekilde, "On beş dakikalık bir antrenman istiyorum," dedi. "Bunu bir ısınma olarak düşünün. Ve bugün kırık kemik yok, Sebastos.

Thea'nın ağzı ekşi bir tatla doldu. Demek Seb herkes için bir piçti.

"On beş dakika, şimdi başlıyor.

Avluda bir gürültü koptu; tahta kılıçlar birbirine çarpıyor ve hüsrana naraları atılıyordu.

Seb onu aramak için hiç vakit kaybetmedi, sanki varlığı ona kişisel bir hakaretmiş gibi. "Buraya girmek için kaç kişiyi sikkmek zorunda kaldın, başıboş?" diye alay etti, onun etrafında dönerek.

Thea'nın göğsü gerildi ama cevap vermedi.

Kadının sessizliği adamı daha da tahrik ediyor gibiydi. Adam yaklaştı, kadının seyahatte giydiği pantolonu ve pelerinini, örgüsünün dağınık halini ve dirseklerine kadar kıvrılmış erkek gömleğini inceledi. "Erkek gibi giyinmek seni bizden biri yapmaz," diye tükürdü.

Thea'nın eğitim kılıcını tutuşu sıkılaştı. "Sen erkek değilsin.

"Bahse girmek ister misin? Seb yüzü kızarak hırladı.

"Barlowe! Esysllt tükürükler saçarak bağırıyor. "Aletini ölç dedim mi yoksa spar mı dedim?

Seb'in kulakları artık yüzünün kıpkırmızı tonuyla eşleşiyordu ve neyse ki mırıldandığı bir lanetle sıvışıp gitti.

"Hazır mısın? Kipp sırtarak ona döndü.

Thea ona yavaşça gülümsedi, vücudundaki gerginlik azalıyordu. "Elinden gelenin en kötüsünü yap," diye cevap verdi, dövüş pozisyonunu alarak.

Kipp başka bir uyarıda bulunmadan ileri atıldı. Ama Thea hazır. Kalkan taşıyıcısının kılıcını tutuş şekline, saldırının özensiz olacağını biliyordu. Ve öyleydi de. Seb'in acımasız sözlerini unutup kılıcı savuşturdu ve temasın kolunda yarattığı titreşimin tadını çıkardı. Adamın etrafında dönerek kılıcını ortasına sapladı. Kipp ancak saldırısını engelleyebildi ve tökezleyerek geri çekildi. Thea dönerek kılıcını Kipp'in sol tarafına indirdi.

Kalkan taşıyıcısı bir şaşkınlık çığlığı attı.

Ama Thea ona erteleme şansı vermedi. Sert ve hızlı bir şekilde saldırdı, olabildiğince hassas ve güçlü bir şekilde hamle yaptı, kaçtı ve vurdu.

Wilder Hawthorne hakkındaki hararetli düşünce ve duygular geri çekildi. Thea kendi kendine onun gittiğine memnun olduğunu söyledi. Onun dikkatini dağıtmasına ya da huysuzluğuna ihtiyacı yoktu ya da bunu istemiyordu, hele de hayallerine nihayet ulaşmışken. O *buradaydı. Eğitim görüyordu. Kalkan taşıyıcılarıyla birlikte.* Kipp'le dövüşürken, bir darbeyi daha gövdesinden kolayca uzaklaştırırken, bunun kafasına girmesine izin vermemeye çalıştı. O *iyiydi.* Kendini tutuyordu -

"Dağınık," diye bir ses geldi. 'Çok dağınık. Disiplinsiz.

Thea, silah ustasını gerçekten de tüm bunlara sahip olan Kipp'e bakarken bulacağından emin bir şekilde döndü ama kendini onunla yüz yüze buldu.

Kadının yüzündeki şaşkın ifadeyi fark etmiş olmalıydı. "Ah evet," dedi. 'Sen. Hepimiz Kipp'in gökyüzü ne kadar mavi ve denizler ne kadar ıslaksa o kadar işe yaramaz olduğunu biliyoruz. Ama *sen... Sen dağınıksın,* hareketlerinde hiç disiplin yok.

Thea'nın yanakları kızardı.

Ben de on beş dakika dedim. Bu dersin senin için başka neler sakladığını merak etmedin mi? Yoksa kendinizi kanıtlamak için tüm gücünüzü ve enerjinizi bir anda harcayacak kadar hevesli misiniz?

Thea ağzını açtı ama kelimeler kifayetsiz kaldı.

Esyllt başını salladı. 'Elbette, devam et. Yorgunluktan ölürsen, diğer kalkan taşıyıcıları seni yıldırma zahmetinden kurtarmış olurlar.

Thea kılıcını sıkıca kavradı ama Esyllt sıradaki çifti azarlayarak uzaklaşmaya başlamıştı bile.

"Onun için endişelenme," dedi Kipp . "O herkese karşı böyledir. "Senin merhametine ihtiyacım yok.

'Sende de yok. Bütün merhametimi kendime saklıyorum, görüyorsunuz,' diye cevap verdi Kipp dümdüz bir yüzle. "Onu duydun, "*Kipp işe yaramaz*"... Bunu bugün yirminci kez söylüyor.

Thea'nın omuzlarındaki gerginlik bir kez daha azaldı ve gülümsemesini bastıramadı.

Kipp, "Beni tekrar dövsen iyi olur, yoksa seni tembellikle suçlayacak," diye uyardı.

Thea'ya iki kez söylemesine gerek yoktu. Ancak bu sefer enerjisini koruyarak hareket etti. Vuruşlarını güçlü ve acımasız tuttu ama daha az dönerek yaptı, tüm ayak hareketlerinin kısa ve gerekli olduğundan emin oldu. Tarzını düşündü, bunun neresi disiplinsizdi?

Esyllt'in sesi alaycı bir şekilde, "Şimdi çok fazla düşünüyorsun," dedi.

Thea dişlerini sıktı. *Bunu daha önce de duymuştu.* Silah ustasına avluda pek bir şey öğretilmediğini söyleme isteğini bastırdı. Eğer usta sadece eleştirir ve öğretmezse nasıl öğrenecekti ki?

'Aman Tanrım, Kipp. O kocaman ayaklarının üzerine henüz düşmemiş olman bir mucize,' diye bağırdı, tüm kohortun duyabileceği kadar yüksek bir sesle.

Etraflarından kahkaha sesleri geliyordu ve Thea kalabalıktan Seb'in alaylarını seçebiliyordu. Hepsini izlemek için mi durmuştu?

Ensesinden yükselen tüyler ona öyle olduklarını söylüyordu. Ama Thea diğerlerini düşünemeyecek kadar Kipp'in hareketlerine odaklanmıştı. Ayak hareketleri, kendi bacaklarına alışkın olmayan yeni doğmuş bir tay gibi beceriksizdi ve kısa bir süre dövüştükten sonra bile zayıf tarafının sol tarafı olduğunu biliyordu - onu çok sık açık bırakıyordu.

Esyllt'in sözleri egosunu incitmişti elbette ama zavallı Kipp her eleştirinin, her şakanın hedefi gibi görünüyordu. Thea blok yaparken ve çalım atarken zihni çalkalanıyordu. Önünde iki seçenek vardı: Birincisi, Kipp'in sol tarafının açık olmasından yararlanıp işi bitirebilir ya da -

Kipp'in savrulan kılıcının yoluna çıktı ve tahta kılıç omzuna inerken acıyla tısladı.

'Senin dediğin gibi,' dedi.

Kipp ona şaşkın bir bakış attı.

Sonra, o tanıdık alaycı kahkaha taşların üzerinde çınladı. "Sanırım sonunda Kipples'tan daha kötü birini bulduk," diye homurdandı Seb. "İyi bir çift oldular, değil mi?"

Piçin uşaklarından birkaçı kıs kıs güldü ama Seb'in hakaretleri bu kez işe yaramadı.

Bırak beni hafife alsın, diye düşündü Thea. Ve eğer bu arada zavallı Kipp'in üzerindeki baskıyı biraz azaltacaksa, bu onun için sorun değildi.

Seb sataşmaya devam etmeye hazır görünüyordu ama silah ustası elini kaldırarak onları susturdu.

'Bu sürükleyici arayış hepimizin yeterince ısındığına dair bir işaret olarak kabul edeceğim. Kalkanlarınızı alın.'

Thea, Esyllt'in şu ana kadarki öğretim yöntemlerinden pek memnun olmasa da, sesindeki katıksız hakimiyete ve Seb gibi hıyarların bile onun talimatlarını sorgulamadan yerine getirmesine hayranlık duymak zorundaydı.

Kipp'in peşinden kalkanların asılı olduğu barakaya doğru ilerlerken, silah ustası onu dirseğinden tutup geri çekti.

"İlginç bir seçim..." diye mırıldandı. 'I -'
Ama onu çoktan Kipp'e doğru itmişti. Yani
onun yenilmiş gibi yaptığını biliyordu. "Al,"
dedi Kipp, ona bir kalkan uzatarak.

Kolu ağırlığın altında büküldü. "Tanrılar," diye mırıldandı.

"Ağır değiller mi? Kipp kendi kalkanını ön koluna takarak cevap verdi.
'Süvari olanlar çok daha hafif, benim için bir fark yarattığından değil. Ben
daha çok strateji uzmanıyım.

Esyllt boğazını temizledi. 'Hepinizin bildiği gibi, savaş dayanıklılıkla
olduğu kadar kılıç kullanma becerisiyle de ilgilidir. Sadece kılıç değil, kalkan
da kullanabilmeniz gerekir. At sırtında her ikisini de yapmak zorunda
kalacağınız ya da bizden birine hizmet etmek için savaş alanını boydan boya
koşmanız gereken zamanlar gelecektir.

Thea dişlerini sıktı ve kalkanını yukarı kaldırdı, kasları zaten gerilmişti.

"Spar!" diye bağırdı Esyllt.

Kipp'in sahte zaferi içine bir güven duygusu aşlamış olmalıydı çünkü bu
sefer Thea'ya daha sert saldırdı ama formunda bir iyileşme olmadı. Thea
kalkanını onun darbelerine karşı bir, iki ve üçüncü kez kaldırdı, sonra bir
tarafa savuşturup kendi kılıcıyla vurdu.

Eğer silah ustası daha önce onun dağınık olduğunu düşündüyse, şimdi
tam bir felaketti. Kalkan dengesini bozmuş ve hareketleri yavaşlamıştı. Kipp
çok daha iyi olmasa da en azından ondan daha tecrübeliydi ve kalkanı maçıları
boyunca dik tutabilirdi.

Tanrım, ne kadar da kibirliydi. Eğitim seanslarını , karanlıkta tek başına
talim yapmanın ve bir Savaş Kılıcı ile birkaç gün geçirmenin, Thezmarr'ın
büyük bir savaşçısı olmak için gereken türden bir beceriye benzeyeceğini nasıl
düşünebilirdi?

Thea her darbeyi karşılamak için kalkanını kaldırmaya odaklanırken,
diğer kalkan taşıyıcılarının bağırıışları ve kılıç şakırtıları arka planda kayboldu.
Görünüşe göre şimdi Kipp ona karşı ağırdan alıyordu. Alistırma kılıcının
darbeleri yumuşak bir şekilde inerken, Thea tutuşunu korumak için mücadele
ederken darbenin etkisi hâlâ dişlerini geriyordu.

Kipp'e doğru tekrar hamle yapmaya çalışırken saç çizgisinde ter
damlaları oluştu ve gömleğinin arkası nemlendi. Adam onun saldırısını
kolayca savuşturdu.

sadece onu kızdırmaya yaradı. Onu hafife mi almıştı? Yoksa bu sadece mücadele ettiği kalkan mıydı?

Thea boynunu yuvarladı ve oradaki gerginliği atmaya çalıştı. Gerçekten de sadece bir saat kadar önce Thezmarr'ın Savaş Kılıçları'ndan birinin yanında, tam da bu hedefe doğru, tam da bu şeyleri elinde tutmaya hevesli bir şekilde at sürüyor muydu? Tekrar saldırmak için hamle yaptı -

"Yeter," diye kükredi Esyllt ve atışmalar bir anda kesildi. 'Hayatım boyunca kalkan taşıyıcıları için bundan daha acınası bir bahane görmedim.

"Bir kızı içeri almaları bizim suçumuz değil," diye seslendi biri arkadan. 'Onu gördünüz mü? O kız değil.

"Bir kızıdan bahsettiğimi kim söyledi? Esyllt tersledi. 'Sen kendi yeteneklerin hakkında endişelen, Lachin. Ya da eksikliğini.

Thea, Kipp ile sırtıtmaktan kendini alamadı.

"Bugünlük bu kadar yeter," dedi Esyllt sertçe. 'Bu manzaraya ancak bu kadar dayanabilirim. Kipp, Thea ve Callahan, siz temizlik görevindesiniz.

Kipp'in yüzündeki sırtıma kayboldu. "Ama -

'Eğer dudaklarından dökülen minnettarlıktan başka bir şeyse, Kipp Snowden, bir kez daha düşün derim.

Kipp başını eğdi. "Evet, efendim.

Diğer kalkan taşıyıcıları terli ve dağınık bir halde sendeleyerek uzaklaşırken Thea, Kipp'le birlikte kulübenin yanında bekledi.

"Ne yapmamız gerekiyor?" diye sordu.

"Cephaneliği temizleyin. Silahları cilalayın. Her şeyin düzenli olduğundan emin olun ki yarın her şeyi yeniden karıştırabilelim," diye cevap verdi.

"İşte ruh bu, Kipp," diye başka bir ses geldi. Genç bir adam onlara doğru yürüdü, zayıf ve kaslıydı, kestane rengi saçları kısa bir kuyruk şeklinde geriye toplanmıştı.

"Beni bilirsin, her zaman iyimserimdir.

Adam gülerek omzuna vurdu: "Her zamanki aptal, daha çok," dedi. Thea'ya döndü. "Ben Callahan Whitlock - Cal," dedi ona elini uzatarak.

Elini sıkıca kendi elinin içine aldı. "Thea," dedi.

Başıyla onayladı. 'Böyle mutlu bir ortamda seninle tanıştığıma memnun oldum, Thea.

Bu yüzyılda herhangi bir zamanda yemek yemek istiyorsak başlasak iyi olur.

Biraz şaşırmış olan Thea onları takip etti. Eldeki görevin tam olarak Kipp'in tarif ettiği gibi olduğu ortaya çıktı ve Thea kendini kalkanları duvar boyunca büyükten küçüğe doğru sıralarken ve ıslak bir bezle silerken buldu.

"Esyllt'in bizi seçmesinin bir nedeni var mıydı?" diye sordu, kumaş karesini sıkarak.

"Şey, Cal her zaman günün en kötü performans gösteren kalkan taşıyıcılarını seçtiğinden şüpheleniyor..." diye yanıtladı Kipp büyük bir kalkanı yerine yerleştirirken. "Ama şahsen ben bunun sadece birkaç kişinin ismini bilmesinden kaynaklandığını düşünüyorum.

"Gerçekten mi?

Cal, "Kipp de kendi kendine böyle söylüyor," dedi.

'Neden itiraz ettiğinizi anlamıyorum. En azından düşündüğünüz kadar korkunç olmadığınız anlamına gelir.

'Benim gücümün uzun menzilli silahlarda yattığını biliyorsun. Bu seanslardan sonra asla temizlik görevinde bulunmam.

Kipp omuz silkerek, "Sen nasıl ," diye cevap verdi.

"İkiniz de ne zamandır antrenman yapıyorsunuz? Thea, aralarındaki rahatlığı artan bir merakla dinleyerek sordu.

"Benim için dokuz ay," dedi Cal ona. 'Zavallı yaşlı Kipp için on yıl. Çok fazla tekrara ihtiyacı var.

Kipp, Thea'ya dönmeden önce, "Sakin ol," diye karşı çıktı. 'On yıl olmadı, yemin ederim. İşe yaramazın tekiyim ama *o kadar da* işe yaramaz değilim.

Cal homurdandı.

Ona pis bir bakış fırlatan Kipp devam etti. "On yaşımdan beri buradayım. Ama sadece birkaç yıl önce kalkan taşıyıcısı olarak eğitim almaya başladım.

"Beşi dene," diye yaptı Cal.

"O halde inisiyasyon testini denediniz mi? Thea bastırdı.

Ama Kipp başını salladı. 'Silah ustası biraz daha zaman vermemde ısrar etti. İlk yılımda denersem öleceğimi söyledi. Dördüncü yılımda "Bir yıl daha eğitimden ne çıkar?" dedi...'

"Acaba bu yıl ne diyecek?" diye güldü Cal.

Thea'yı şaşırtan bir şekilde, Kipp iyi huylu bir şekilde omuz silktili. "Kim bilir, Callahan... Kim bilir.

"O zaman rahatsız değilsin?

"Bana hangi gün sorduğunuza bağlı," diye yanıtladı Kipp. "Ama şahsen ben kendimi hiçbir zaman orta âlemlerin bir Muhafızı olarak görmedim.

'O zaman neden eğitim? Neden kale personeli olarak kalmıyorsunuz? Thea, yeri için dişiyle tırnağıyla mücadele ederken, eğitim programında orada olmak istemeyen insanlar olduğuna inanamıyordu. Bu düşüncüyü kendine sakladı.

'Sayıları azalıyor, değil mi? Kalkan taşıyıcılarının sayısı her yıl daha da azalıyor. Bu yüzden alabildiklerini alıyorlar.

Thea bu kadarını duymuştu ama bunu doğrudan kaynağından teyit etmek bambaşka bir şeydi. Sohbet azaldı ve kalkanlarla işlerini bitirip cephaneliğe geçtiler.

"Şimdi ne olacak? Thea sordu.

Cal ona temiz bir bez attı. "Esyllt parlak şeyleri sever," dedi. Thea inledi. 'Bu çok uzun bir güne dönüşüyor...'

Cephanelikteki sayısız bıçağı temizlemeye koyuldular ve sorgulama ona döndü.

'Yani... Harenth'e gittin...? Bir Savaş Kılıcı ile mi? Kipp sordu. "Orta diyarların hükümdarlarına dilekçe vermek için mi? Cal etkilener ekledi.

Hawthorne'un gamzesi, alnındaki yara izi ve ardından çatık kaşları bir bulanıklık içinde Thea'nın gözünün önünden geçti.

"Uh... evet," diye başardı. "Wilder Hawthorne ile.

Cal alçak bir ısıklık çaldı. "Bazıları onun Bloodletter'dan daha kötü olduğunu söylüyor.

Bıçaktaki bir izi parlatmaya gereğinden fazla önem veren Thea omuz silkti. "O kadar da kötü değildi," dedi savunmacı bir tavırla. Ve sonra, "Belki başka bir zaman anlatırım.

"Yeterince adil.

Ve onu zorlamadıkları için onlara minnettardı.

"Ona koddan bahsetmeliyiz..." diyordu Kipp. "Kod mu?

Cal başını salladı. "Bilirsiniz, her zamanki şeyler... Kalkancılar arasında olan, kalkançılar arasında kalır.

"Yani, biri sizi taciz ettiğinde bunu komutanlara söylemeyin mi demek istiyorsunuz? Thea söyledi.

"Oldukça fazla," diye iç geçirdi Kipp. "Thezmarr'ın rejiminin kanunsuz bir tarafı var ve bu da kalkan taşıyıcılarının eğitiminde yatıyor.

"Bildiğim iyi oldu," diye yanıtladı Thea. "Yine de Esyllt'e koşmak ilk içgüdüm olmazdı diyebilirim.

"Belki şimdi değil," dedi Cal ciddiyetle. 'Ama kendimi kesinlikle bir komutanın müdahalesinin hoş karşılanacağı bir ya da iki durumun içinde buldum.

"Söyleyeceğim," diye kabul etti Kipp.

Bu uyarı Thea'nın midesinde bir çukur açtı.

Cepanelikteki silahları Cal ve Kipp'in Esyllt'in kabul edilebilir bulacağını düşündükleri bir standartta temizlemek sonsuza kadar sürdü. İşlerini bitirdiklerinde Thea sadece açlıktan ölmekle kalmamış, aynı zamanda ayakta da duramıyordu. Güneş doğduğundan beri ayakta idi ve uzun bir yol kat etmişti, tek yaptığı da bu dövüş seansında tamamen hırpalanmak olmuştu.

Kaleye vardıklarında ve hareketli Büyük Salon'a girdiklerinde Thea her zamanki masasına doğru döndü. Kız kardeşinin bronz saçlarının dağınık düğümünü buradan görebiliyordu.

Tanrım, Wren'le konuşmak, ona her şeyi anlatmak . "Nereye gidiyorsun? Kipp sordu.

"Benim yerime -

Ama Cal başını sallıyordu. 'Sen artık bir kalkan taşıyıcısıydın, Thea. Kalkan taşıyıcılarıyla yemek yiyorsun.'

Kız kardeşinin gözlerini yakalayıp yakalayamayacağını görmek için boynunu eğdiğinde Thea'nın midesine bir batma hissi yerleşti. Bunu daha önce nasıl fark etmemişti? ", insanlar bakmaya başladı," diye mırıldandı Kipp, Thea'yı dürterek

masaya doğru.

İsteksizce bakışlarını simyacıların oturduğu yerden ayırdı. Wren'le konuşmak için tüm kalenin çekilmesini beklemesi gerekecekti.

"Thea..." diye fısıldadı Kipp, gözlerini kendisine dikmiş olan kalabalığa dikkatle bakarak.

Ama kale sakinleri bakmıyorlardı çünkü onlar

Geç

oldu Gözlerini dikmiş bakıyorlardı çünkü kalkan taşıyıcıların yanında bir *kadın* . vardı. Koridorda fısıltılar koptu ve Thea eriyebilmeyi diledi.

arka planda kaldı. Ama işler böyle yürümüyordu. Cal ve Kipp, diğer kalkan taşıyıcılarının küçümsemesine rağmen, sıralardan birinde ona yer açmayı başardılar. Thea iki yeni arkadaşının arasına yerleşene kadar epey itiş kakış ve küfürleşme oldu.

Bakışlar durmadı.

Birden kendini saraydaki soyluların arasında olduğundan daha fazla davetsiz misafir gibi hissetti.

Thea yemeğe uzandığında, biri onu kaptı.

O bal likörüne uzandığında, biri kendi tankardını doldurmak için onu kaptı.

Doymak bilmez iştahı aniden kayboldu.

Masanın diğer ucunda kaşlarını çatmış, ağızlarını büzmüş ve kollarını göğsünde kavuşturmuş insanlarla karşılaştı. Sonra zar zor gizlenen fısıltılar ve ekşimiş ifadeler vardı. Thea omuzlarını dik ve çenesini yukarıda tuttu.

İştahı iyice kaçmış olmasına rağmen, tekrar yemeğe uzandı, bu sefer masadaki en az popüler yemek olan bir kase yeşillik, ancak ulaşamayacağı bir yere çekildi.

"Gerçekten mi?" diye mırıldandı.

"Al," dedi Kipp, tabağının yarısını onunkinin üzerine sıyrarak. "Yapmak zorunda değilsin -" diye itiraz etmeye başladı.

Ama Kipp sadece omuz silkti. 'Genellikle bana yaparlar,' dedi. "Kalın piçler eninde sonunda sıkılırlar.

"Teşekkür ," dedi sessizce, onun nezaketinden etkilenmişti.

Yemeğini çabucak yedi ve bunu yaparken salonun etrafına bakmaya cesaret etti. İlk fark ettiği şey Hawthorne'un baş masada olmadığıydı. Onlar ayrılmadan önce oturduğu koltuk boştu. Audra ise her zamanki yerindeydi ve odanın diğer ucundan Thea'yla göz göze geldi. Gülümsemese de, sert yüzlü kütüphaneci başını çevirmeden önce Thea'nın yakaladığı gözlerinde bir parıltı vardı.

Masasında sohbet yeniden başlamıştı ama hoş bir sohbet değildi.

Esyllt'in Lachin dediği kişi avucunu yüzeye vurarak, "Üç altına göre hafta sonuna kadar işi biter," dedi.

'Beş jeton yarının sonuna kadar biteceğini söylüyor. Ve ağlıyor,' dedi bir başkası.

"Beş altının yok seni aptal herif," diye karşılık verdi Cal.

"On altına bahse girerim," diye seslendi Seb'in sesi, diğerlerini bastırarak, "başıboş kadının sırf programda kalabilmek için bacaklarını açacağına.

Thea bir anda ayağa kalkmış, Seb'in gömleğini avucunun içine almıştı. "Sen -

Ama Kipp ve Cal onu geri çekmeye başlamışlardı bile.

"İyi bir fikir değil," diye mırıldandı Kipp. "*Kesinlikle* iyi bir fikir değil.

"Bırak onu, Thea. Cal onu tekrar bankın üzerine oturmaya zorladı. "Bu tam da onun istediği şey.

"Aşağıda neler oluyor? Esyllt baş masadaki koltuğundan talepte bulundu.

'Hiçbir şey, efendim! Hiçbir şey yok,' diye karşılık verdi Kipp.

Esyllt başını sallayarak, "Muhtemel bir hikâye," dedi. 'Eğer aşağıda yine bir sorun işareti görürsem, hepinize yardım edin, komutanların sizi okçuluk talimi için kullanmasına izin vereceğim.

Esyllt'in tehditleri Thea'nın damarlarında kaynayan kanı soğutmaya yetti ve neyse ki Seb ve diğer aptallar silah ustasının gazabının Thea'yı daha fazla kızdırmaya değmeyeceğine karar vermiş görünüyorlardı.

Thea'nın şu anda tek istediği yemeğin bitmesiydi, böylece Seb'in çirkin, kendini beğenmiş yüzüne bakmak zorunda kalmayacaktı. Tanrım, Wren ve diğerleriyle birlikte uyuduğu odaların sınırlarını özleyeceğini hiç düşünmemişti ama öyle olmayacaktı.

Zil çaldığında, Wren elinde eşyalarının bulunduğu kendirden bir çuvalla ona yaklaştı. Wren'in kısık sesle söylediği uyarı sözleri dışında konuşacak zaman yoktu.

'Bana artık erkeklerle birlikte kalacağın söylendi. Fury'ler seni güvende tutsun Thea,' Wren ona sıkıca sarıldı. "Tek gözün açık uyu.

Thea sersemlemiş bir halde onun sırtını sıktı. "İyi olacağım," dedi ama bunun Wren'in iyiliği için mi yoksa kendi iyiliği için mi olduğundan emin değildi. Kız kardeşinin kader taşının durduğunu bildiği göğsünü okşadı. "Kaderi tekrar test etme zamanı, değil mi?

Wren'in yüzü soldu. "Hayatın tükeniyor, Althea.

Kız kardeşinin korkusunu aniden boğucu bulan Thea kendini toparlayarak geri çekildi. "İyi olacağım," dedi tekrar. "Görüşürüz, Wren.

Ancak Thea gruptan ayrılıp kalkan taşıyıcılarının yatakhanelerine doğru ilerlerken, dikişleri sökülmeğe başladı. Eğer akşam yemeği ona karşı genel tutumu temsil ediyorsa, o zaman... Şey, şansını beğenmedi. Güvenli alan kavramı elinden alınmıştı, nefes alabileceği hiçbir yer yoktu. Şu andan itibaren, her zaman tetikte olmalıydı.

"Bir kalkan taşıyıcısı olmak istiyordun, Althea Dokuz Canlı," diye mırıldandı kendi kendine, cesaretini toplayarak. 'İstediyini elde ettin. Şimdi bir kalkan taşıyıcısı olarak yaşıyorsun.

Kapıya ulaştığında, içeriden gelen gürültülü kahkahaları ve bağırıışları duyunca durakladı ve omuzlarını dikleştirdi, geceyi geçirmesini sağlayabilecek herhangi bir rahatlık için derinlere indi.

O sırada Audra'nın sesi zihnini doldurdu. *'Orijinal Savaşşifreleri kadındı. Üç Öfke tüm kültürümüzün dayandığı şeydi, loncanın temsil ettiği her şey onlarla başladı...'*

Ve bu sözler Thea kapıyı iterek açtı ve ejderhanın inine adım attı.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Thea az sayıdaki eşyasını göğsüne bastırarak içeri adımını attığında dışarıdaki oda sessizliğe gömüldü. İçeri girdiğinde en az on iki, belki de daha fazla yatak ve soyunmuş çeşitli hallerde adamlar vardı.

"Onun burada ne işi var?" diye bağırdı biri. "Şaka yapıyor olmalısınız," dedi bir başkası.

"Ben de bunu istememiştım," diye cevap verdi Thea ters bir şekilde. "Boş yatak var mı?"

Tanımadığı bir adam, geniş bir pencerenin altında dar bir yatağın bulunduğu odanın uzak ucunu işaret etti.

Yatakhanenin en soğuk köşesi olduğuna şüphe yoktu. "Harika," diye mırıldandı. "Biliyor musun aşkım... Belki de ne istediğini yeniden düşünmelisin. 'Belki de ne istediğini

Kalkan taşıyıcısı daha yaşlı biriydi, tavrı pek şaşırtıcı değildi.

"Tek istediğim bir savaşçı olmak," diye yanıtladı Thea, çenesini kaldırarak. "Asla o kadar ileri gidemeyeceksin.

Thea eşyalarını kaldırdı ve köşesine doğru ilerlemek için döndü. "Bunu öğrenmenin tek bir yolu var.

Arkasındaki adam iç çekti. "Sen buraya ait değilsin.

Diğerlerinin öfkeli bakışlarını görmezden gelerek odayı geçti ve lonca ustasına zalimliği için lanet okuyarak yatağa uzandı. Kalkan taşıyıcılarıyla aynı odayı paylaşmak eğitimi için tamamen gereksizdi ve bunun kendisi için yarattığı riski fark etmemesi için aptal olması gerekirdi. Ama bunun ne olduğunu anladı: onu pes ettirmek için uygulanan birçok taktikten biri. Ve bunu yapmak üzere değildi.

Sağ taraftaki bir odadan başka bir genç adam girdi ve Thea yeni bir dehşet duygusuyla bunun banyo yapan adam olması gerektiğini fark etti.

Umutsuzca ihtiyacı olan odalar.

Yüksek sesle, "Lonca ustası herkese arkadaşlık etmeme kuralını istedi," dedi.

Thea neredeyse inliyordu. Hiçbir şey yasaklar kadar eylemi teşvik etmezdi. Gözler üzerinde gezinirken derisi ürperdi.

"Bu gürültü de neyin nesi?" diye tanıdık bir ses duyuldu. Cal banyo odasından içeri girdi, beline bir havlu dolamıştı, göğsü çıplaktı.

"Bakın kim taşınmış," diye biri onu işaret etti. Cal başladı. "Thea mı? Sakın söyleme.

"Görünüşe göre tam bir kalkan taşıyıcısı deneyimi yaşayacağım. "Lanet olsun. Cal başının arkasını ovuşturdu.

'Ben de aynen öyle düşünüyorum,' diye cevap verdi.

Thea ona en yakın kadın hamamının nerede olduğunu sormak istedi ama ağzını kapattı. Cal ve Kipp, her neredeyse, akşam yemeğinde zaten onun için kendilerini tehlikeye atmışlardı. Onlardan bunu yapmaya devam etmelerini ve rütbelerindeki kendi konumlarını tehlikeye atmalarını isteyemezdi.

Adamlar isteksizce yatmak için hazırlanmaya başladılar ve Thea, hepsinin bu iyiliğe karşılık vermeyeceği hissine kapılsa da, onların bir nebze mahremiyet içinde üstlerini değiştirmelerine izin vermek için pencereden dışarı, ötesindeki zifiri karanlığa bakmak zorunda kaldı. Kirli yolculuk kıyafetleriyle çarşaflarının altına girme düşüncesi onu ürpertti, bu yüzden ince yorganın üzerine bağdaş kurarak oturdu ve bakışlarını ayın sarı küresine dikti.

Yavaş yavaş mumlar birer birer söndürüldü ve Thea kendini bir şey için minnettar buldu: Görünüşe göre Sebastos Barlowe bu yatakhaneyi paylaşmıyordu.

Küçük merhametler, diye düşündü, parmakları dalgın dalgın kader taşıyla oynarken.

Oda zifiri karanlığa gömüldüğünde, birinin kendisine doğru geldiğini duydu ve donakaldı. İlk kez hançerinin hâlâ yanında olmasını diledi ve hırsız Savaş Kılıcı her neredeyse ona sessiz bir lanet gönderdi.

"Şşşt," dedi bir ses.

"Cal?" diye fısıldadı.

Adam ona dokunmadı ama kız onun dış hatlarının soluk ışıktaki başını salladığını görebiliyordu. "Kipp sana söylememi istedi... Geç olana kadar bekle," dedi ona. 'Sonra gizlice çıkıp koridorun sonundaki ustaların banyosunu kullanabilirsin. Soldaki son kapı.

Thea karanlık olduğuna sevinmişti çünkü göz kapaklarının arkasından bir damla yaş szld. Elini uzattı, minnettarlıkla onun kolunu tutmayı hedefliyordu ama onun yerine yanındaki havayı yokladı. Muhtemelen en iyisi buydu.

"Teşekkür ," dedi usulca. "Gerçekten.

Sorun değil. Görünüşe göre seninle epey bir zaman geçireceğiz. Kaleyi kokutmana izin veremeyiz.'

Thea bir kahkaha attı. 'Nasıl yapabilirim -'

'şşşt... Hiçbiri değil. Burada işler böyle yrr. Eninde sonunda herkes arkasını kollayacak birini bulur.

Thea gölgeli fiğre sarılmak için duyduğu karşı konulmaz dürtüyü bastırdı. Belki de yatakhanelerden sağ çıkabilirdi.

'Teşekkür ederim,' dedi tekrar.

'Bunu benden ya da Kipp'ten duymadın. Eğer yakalanırsan.' "Elbette duymadım.

"O zaman sana iyi geceler dilerim.

Thea ona nc kez teşekkür etmekten kendini alıkoydu ve sadece onun odanın içinde kendi yatağına doğru gözden kayboluşunu izledi.

Sonra gece boyunca uzun bir bekleyiş başladı.

Saatler geçmişti ve hava çeşitli hacimlerde horlama ve diğer seslerle doluydu. Sanki bir grup hayvanla birlikte kalıyormuş gibiydi. Thea farklı sesleri adam sayısına oranlamak için elinden geleni yaptı. Uyuduklarından neredeyse emin olduğunda, eşyalarını topladı ve parmak uçlarında kapıya doğru yürürdü.

Kapı gıcırdayarak açılıp yatakhaneye bir ışık huzmesi saınca irkildi ama artık çok uzaktaydı. Hızlıca hallederek bir dakikadan kısa bir sürede koridora ıktı. Diğer tarafta durdu ve kaçınılmaz keşfini bekledi.

Ya hepsi uyuyordu ya da uyumayanların umurunda . İki de ona uyuyordu.

İçinde giysileri olan çuvalı tutarak, Cal'ın talimatlarını izleyerek soldaki son kapıya kadar koridorda süründü. Kapıyı iterek açarken nefesini tuttu ve içeride kimsenin olmaması için dua etti.

Yoktu ve neredeyse rahatlayarak ağlayacaktı.

Burası alışık olduğundan çok daha lüks bir banyo odasıydı. Parlayan meşale iřđı, duvarlar boyunca uzanan mozaik karoları aydınlatıyordu.

Peçenin ardındaki diyarlardan gelen efsanevi cyrens. Dalgaların arasında, bellerine kadar uzanan saçları ve ıslak kıyafetleriyle güzel kadınlar detaylandırılmıştı. Audra daha önce onların türünden bahsetmişti, tek bir şarkıyla bir adamı kemik yığınınna dönüştürebilen yaratıklar. Thea bunu her zaman sevmişti.

Thea sanat eserlerine hayretle bakıyor, denizlerin ötesinde yükselen sis duvarlarının ardında başka neler olduğunu hayal etmeye cesaret edemiyordu. Yıkanma bölümüne doğru ilerlediğinde karo döşeli zeminin etrafına yerleştirilmiş birkaç büyük ahşap yarı toprak küvet gördü. Küçük sobaların üzerinde kaynayan su kazanları ve bir dizi mahremiyet perdeleri de odanın dört bir yanına yerleştirilmişti.

"Tanrılara şükürler olsun," diye mırıldandı Thea, kapıdan en uzaktaki banyoya doğru ilerledi ve eşyalarını bir yığın temiz havlunun yanındaki bankın üzerine bıraktı.

Küveti hazırlamaya koyuldu, bir kazandan buharlı su döktü ve kendini haşlamamak için birkaç kova soğuk su ekledi. Yakınlarda sayısız şişe ve sabun barındıran küçük bir raf vardı ve Thea hoşuna giden bir koku seçmek için zaman ayırdı. Burnuna götürdü ve derin derin içine çekti... *Gül ağacı*. Son anıları su yüzüne çıkarken içinden bir sıcaklık geçti, göğsü çırpındı -

"Ne yapıyorsun?" diye mırıldandı kendi kendine, şişeyi pratik bir şekilde rafa geri fırlattı ve rastgele bir tane daha seçti.

Artık buna bir son vermeye karar verdi. Buraya sadece ve sadece tek bir sebep için gelmişti. Wilder Hawthorne bu işin içinde değildi, asla da olmayacaktı.

Sonunda küvetin önüne bir paravan çekti ve yaptığı işi inceledi. Sudan buhar şeritleri yükseliyordu ve sabunun aroması neredeyse sarhoş ediciydi. Daha fazla bekleyemezdi. Kendini temiz hissetmek için can atıyordu, gerçekten temiz.

Thea, Savaş Kılıcı'nın gömleğini vücudundan sıyırdı ve yıkatıp ona geri vermek zorunda kalacağı gerçeğine lanet okudu. Örgüsünü çözdü ve küvetin kenarına yaklaşmadan önce botlarını, pantolonunu ve iç çamaşırlarını hızlıca çıkardı. Çıkarmadığı tek şey kader taşı oldu. Yeşim taşı onun daimi yoldaşydı ve ölümün her zaman yanında yürüdüğünü hatırlatıyordu.

Çekingen bir şekilde ayak parmaklarını suya daldırdı ve yumuşak bir çığlık attı. Sıcaktı ama bu onun hoşuna gidiyordu. Yavaşça banyoya girdi, vücudunu suya soktu ve ilk sıcaklığa karşı irkildi.

Sonunda derin, tatmin edici bir iç çekti ve kendini suya bıraktı.

Sıcaklık ağrıyan kaslarına işlemiştii; hem yolculuk hem de antrenman maçı onu çok yormuştu ve Kipp ile Cal'a ona bu yerden bahsettikleri için sessizce teşekkürlerini iletii. Sonunda cildindeki kiri ve saçlarındaki tozu yıkayabilecekti; hiçbir şey bu kadar tatmin edici gelmemişti. Sabunu uzun saçlarında gezdirdi, zambakların zengin kokusunu içine çekti, her kadar - kadar güzel kokmasa da

Tekrar suyun altına girmek için bu düşünceyi bir kenara itti. En son ne zaman böyle kesintisiz bir saat geçirme lüksüne sahip olduğunu, ne de bu kadar büyük bir küvetin ve bu kadar sıcak suyun keyfini çıkardığını hatırlayamıyordu. Thea yüzerken dış dünya gözünün önünden geçti ve geçen hafta boyunca olanları düşündü. Thezmarr'dan ayrılmış, Harenth'ı ve başkentini kendi gözleriyle görmüşti ki bu, kaledeki çok az kadının deneyimleyebileceği bir şeydi. Bir Savaş Kılıcı'nın yanında at sürmüştü... Ve orta diyarların hükümdarlarıyla tanışmıştı. Büyülerinin, güçlerinin etrafını sardığını hissetmişti. Ve *Kral Artos'un hayatını kurtarmıştı*... Şimdi çok uzak görünen bir gerçek. Sadece Thezmarr'a dönüp kalkan taşıyıcılarının en küçüğü olmak için -

"Ne yapıyorsun lan sen?" diye tanıdık bir ses sükûneti böldü.

Thea gözlerini açtığında Hawthorne'un ona baktığını gördü, ıslak ve çıplak vücudunu görünce dudakları aralandı.

Suyun içinde sarsıldı, önüne mümkün olduğunca çok baloncuk çıkarmak için çabaladı. Ama o görmüştü. *Her şeyi* görmüştü.

"Ne yapıyorsun lan?" diye karşılık verdi, yanakları kızarmıştı. "Buna mahremiyet perdesi deniyor.

"Seslendim. İki kez."

"Yani?"

Bakışları küveti keşfederken her zamanki acımasız bakışları kapalıydı. Tüm ustalar ve komutanlar Lonca Ustası'nın yanında..." Ölçülü bir nefes aldı, gözleri kızın dudaklarına, köprücük kemiğine kaydı. "Burada başka kimsenin olmaması gerekiyor.

Suyun sıcaklığıyla hiçbir ilgisi olmayan bir sıcaklık Thea'nın vücuduna yayıldı, teni ensesini ve açıkta kalan omuzlarını öpen serin havaya karşı aniden hassaslaştı.

"En azından arkanı dönme nezaketini göster," diye tersledi, kalbi küt küt atıyordu.

"Özür dilerim," diye mırıldandı ve uzaklaşmaya başladı.

Ama Thea'nın tüm vücudu canlanmıştı ve tereddütü onu cesaretlendirdi. Yolculukları sırasında aralarındaki bağı hayal bile edemediğini biliyordu; kalıcı bakışları ya da kazara dokunuşlarındaki sıcaklığı.

Su seviyesinin çıktığında, sabun göğüslerinden ve karnından aşağı süzülürken, ıslak saçları tenine yapışırken içinden bir beklenti ürpertisi geçti. "Öyle misin?" diye meydan okudu. "Üzgün müsün?"

Hawthorne yüzünü ona döndü ve bu kez açıkça manzarayı seyre daldı: şişmiş göğüsleri ve bakışları altında sertleşen meme uçları, kalçalarının kıvrımı ve geri kalanı hâlâ su tarafından gizleniyordu.

"Hayır," diye gürledi derin sesi, içinden bir özlem dalgası gönderdi, bacaklarının arasındaki ağrıya kadar.

O da adamı incelerken küçük bir ses çıkardı: çenesinin sert duruşu, geniş omuzlarındaki gerginlik, göğsünün genişliği ve aşağısı... pantolonundaki inkar edilemez şişkinlik.

Suyun altında, Thea'nın kalçaları ayrılmış, her santimi ona şarkı söylüyordu.

Hawthorne ölümcül bir şekilde hareketsizdi, arzusunu gizlemek için hiçbir hareket yapmıyordu, sonunda tekrar konuştu. "Fury'ler seni böyle gördüğüme üzülmeyi biliyor," dedi, kapüşonlu bakışları bir kez daha kızın açıkta kalan teninde gezinerek yüzünde oyalandı. "Ama ne kadar istesem de..." diye devam etti, bir elini saçlarında gezdirerek. "Gitmek zorundayım.

Thea titreyerek nefes verdi, yakındaki bir raftan bir şey alıp gitmesini izlerken vücudunu gergin tutan tüm gerginlik kayboldu.

Utanc dolu bir iniltiyle kollarını kendine doladı ve utancının lekesini temizleyeceğini umarak tekrar suyun altına daldı.

WILDER HAWTHORNE

Wilder'ın bir ayağını diğerinin önüne ve güzel, çıplak kadını geride bırakması için tüm iradesini kullanması gerekti. Fury'ler adına, boka . Bu geceden önce onu boğazlamakla becermek arasında gidip gelmişti ama şimdi... Artık hiçbir soru yoktu.

Raflardan kaptığı ilacı nemli avucunun içinde sıkıca kavradı ve Malik'in odasına doğru ilerledi. Eğer ağabeyi kriz geçirmiyor olsaydı, hiçbir şey onu elbiselerini yırtıp Althea Zoltaire'i o küvete atmaktan alıkoyamazdı.

Ona ne söylediğini zar zor hatırlıyordu. Aleti hâlâ taş gibi sertti, pantolonunun sert kumaşını zorluyor, serbest kalmak için yalvarıyordu - *onun* için yalvarıyordu.

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı, diğer elini tekrar saçlarının arasından geçirdi ve zihnini dolduran görüntülerini kovmaya çalıştı: ereksiyonunu küstahça inceleyen o seladon gözler, nefesi kesilirken yükselen yuvarlak göğüsleri, sert meme uçlarının üzerinde kayan sabun köpükleri...

"Lanet olsun," diye tekrar küfreden Wilder, avucunun içini yakındaki bir duvara vurdu ve adımlarını hızlandırdı. Bir kadınla birlikte olmayalı, ihtiyaç hissetmeyeli uzun zaman . Karasevdanın bir Savaş Kılıcı'na neler yapabileceğini ilk elden görmüştü. Ama simyacı... İçinde bir şeylerin alev almasına neden olmuştu.

Malik, kendine emretti. *Malik'i düşün*. Wilder, Thezmarr'a döndükten sonra hançerini geri vermek ve genç simyacıyla kurduğu dostluğu anlamaya çalışmak için kardeşini aramıştı. Ama odaya girdiğinde Malik'in devasa gövdesi küçük bir alana sıkışmıştı.

Yatağın ucuyla duvar arasında. Dizlerini göğsüne çekmiş, kocaman elleriyle kulaklarını kapatmış ve gözlerini kapatmış bir şekilde oturuyordu.

Wilder o anda en kötüsünün geçmesini beklemekten başka yapabileceği bir şey olmadığını, hatta varlığının işleri daha da kötüleştirebileceğini bilerek geri çekilmişti. Bunun yerine, Malik sakinleştğinde kullanmak üzere Farissa'nın ilaçlarından birini almaya karar vermişti. Daha önce pek çok kez kullandıkları bir ilaçtı bu, dilin altına damlatılan birkaç damla Malik'in şimdiki zamana dönmesine yardımcı oluyordu. Usta Simyacı banyo odasında her zaman bir sürü temel ilaç bulundururdu ama Althea'yı görünce... Wilder'ın kafasındaki tüm düşünceler uçup gitmişti.

Ama şimdi, Malik'in odasına bir kez daha ulaştığında, kendini bir nebze olsun kontrol edebiliyordu. İçeri girmeden önce kapıyı hafifçe çaldı ve kardeşini şöminenin yanındaki koltuğunda, Dax'i de ayaklarının dibinde bulunca rahatladı.

"İyi," dedi Wilder kabaca, kapıyı arkasından kapatarak. "İyisin.

Hâlâ solgun görünen Malik orantısız bir gülümsemeyle yetinirken, eli dalgınca Dax'ın keçeleşmiş paltosuyla oynuyordu.

Wilder göğsü sıkışmış bir halde ilaç damlası şişesini uzattı. "Sana bunları aldım.

Malik gözlerini yavaşça kırıştırdı ve kardeşinin yarı baygın halini fark eden Wilder'ın kalbi biraz sıkıştı.

"O zaman sana yardım edeyim," diye mırıldandı ve şişenin tıpasını çıkarıp cam damlalığı doldurdu. Malik'in başını geriye yatırıp ağzını açmasına yardım ederek Farissa'nın tonağinden üç damla verdi.

Wilder kardeşinin omzunu sıktı. "Bunun yardımı olur," dedi ona, ateşi canlandırmadan ve yedek bir sandalyeyi ocağın önüne çekmeden önce. "Sıkıldım, eğer meşgul değilsen bir süre kalabilirim.

Malik cevap vermedi ama Wilder yine de arkasına yaslandı, uzun bacaklarını uzattı ve Dax'i rahatsız etmemeye dikkat ederek bileklerinden çaprazladı. Köpeğe bir göz attı. "Etrafta dolaşıyorsun, değil mi?

Dax onu görmezden geldi, görünüşe göre Malik ve simyacıyı tercih ediyordu.

Wilder onu suçladığını söyleyemezdi.

Ateş çıtırdarak canlanırken Wilder dikkatle alevlere bakan kardeşine baktı. İşler onun için çok zorlaştığında bunu sık sık yapardı. Wilder boğazındaki yumruyu yuttu ve yıllar önce Naarva'daki o günün anılarını geri getirmeye çalıştı. Öyle bir gündü ki

Tıpkı Malik ve Talemir'in Islaton'un taş çemberlerinde yan yana dövüştükleri gölge hortlakları ve daha kötüsünün ortasında bir gece gibi.

Sandalyenin kollarını öyle sıkı kavradığını fark etti ki eklemleri yanıyordu ve bir an için görüşü bulanıklaştı. Malik o gün neredeyse her şeyini kaybetmişti. Talemir de öyle. Ve Wilder ikisini de kurtaramamıştı.

Kendini toparlayan Wilder'ın eli belindeki hançere gitti. "Mal," dedi.

"Bunu buldum..." Naarvian bıçağını uzattı.

nasıl bir tepki bekleyeceğimizden emin değilim.

Malik'in dev gövdesi yavaşça döndü ve bakışları kendisine uzatılan silahı buldu.

Wilder'ın ağzı açık kaldı.

Kardeşi sırtıyordu. Yüzünü sık sık süsleyen o şaşkın sırtış değil, tanıma ve yaramazlık dolu bir sırtıştı.

"Bunun ne olduğunu biliyorsun o zaman? Wilder sordu, Malik hançere uzanırken midesinde garip bir baş dönmesi vardı. Malik bir zamanlar iki kardeşten daha ciddi olanıydı ama aldığı yaralar rollerini tersine çevirmişti. Wilder gergin ve metanetli olana dönüşürken, Malik dünyalarının alışılmadık yönlerinde sessiz bir eğlence buluyor gibiydi.

Wilder'ı şaşırtan bir şekilde Malik silahı almadı. Kardeşi sadece silahı ona geri itti, dudakları bir şey söylemek istemiş gibi kıpırdıyordu.

Ama hiçbir kelime gelmedi.

Wilder'ın kalbi sıkışmıştı ama Malik hâlâ gülümsüyordu ve bu yüzden bunun onun için fazlasıyla yeterli olduğuna karar verdi.

"Nasıl istersen öyle olsun. Belindeki bıçağı yeniden kınına soktu, keşke Althea'ya kardeşiyle olan arkadaşlığı hakkında daha fazla soru sorsaydım diye düşündü. Althea'nın adı bile onu heyecanlandırmıştı.

Tanrım, kendimi neyin içine soktum? Ayağa kalktı, kale arazisinin dışındaki kulübesine yapacağı yolculuğu düşündükçe kendini yorgun hissediyordu. "Seni yalnız bırakayım Mal," dedi, Farissa'nın ilaç damlalarını kolayca ulaşabileceği bir yere bırakmaya özen göstererek.

Gittiğinde kardeşi hâlâ gülümsüyordu.

Wilder meşalelerle aydınlatılmış geçitlerde yürürken yalnız olmadığını fark etti. Dax peşinden geliyordu, dev köpek sessizce ilerliyordu. Onu kale boyunca takip etti ama kalkan taşıyıcılarının yatakhanelerinin dışında durakladı.

Melez alçak bir hırıltı çıkardı ve Wilder durdu, köpekten kapıya baktı.

Kendisini neyin ele geçirdiğinden emin olamayan Wilder, kapı koluna uzandı ve bir aralık açtı. "Ona göz kulak ol, olur mu?" dedi Dax'e. O da arkasına bile bakmadan aralıktan içeri süzüldü.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Thea Hawthorne'la ilgili tüm düşünceleri bir kenara itmiş, aceleyle yatakhaneye dönmüş, sabah herhangi bir gariplikle karşılaşmamak için yarının yeni gömleğini ve pantolonunu giymişti. Dakikalar geçtikçe, kendini bir kez daha çelikleştirdi, taciz ve zorbalığa karşı dişlerini sıkmaya, piçlerin yanıldığını kanıtlamaya kararlıydı. Şimdiye kadar gördükleri en iyi kalkan taşıyıcısı olacaktı - ve bir gün, daha fazlası, müthiş bir şey olacaktı.

Ama Hawthorne'la karşılaştıktan sonra uyku odasına geri döndüğünde midesine bir korku çökmüştü. Eğer içerideki herhangi biri uzaktan da olsa o hıyar Seb'e benziyorsa, ileride tatsız şeyler olacaktı.

İçeride tek bir mum hâlâ yanıyordu. Daha önce ona 'aşkım' diyen adam kitap okuyordu. Thea yatağının bulunduğu karanlık köşeye doğru ilerlerken gözleri onun üzerinde gezindi ve Thea'nın tüyleri diken diken oldu. Gecelik değil de gömlek ve pantolon giydiğine her zamankinden daha çok sevinmişti.

Adamın sözleri bir ilahi halinde ona geri döndü. *Sen buraya ait değilsin. Buraya ait değilsin.*

Tüyleri diken diken olan kafa derisi, üzerinde birden fazla göz olduğunu söylüyordu ve sadece birkaç dakika önce hissettiği tüm o kararlılık ve cesaret, hançerinin yanında olmasını dileyerek uykusuz bir geceye teslim olurken yok olup gitti. Kalbi göğsüne çarparak yatağına uzandı ve örtüleri geri çekerek çarşaflarda herhangi bir eşek şakası olup olmadığını kontrol etti.

Bulunacak bir şey yoktu. Ama bu tehlikeyi atlattığı anlamına gelmiyordu. Etraftaki havanın gerginliği ona birkaç kişinin daha olduğunu söylüyordu.

ona zarar vermek isteyen.

Hareketlerini sabit tutmak için mücadele eden Thea, eşyalarını yatağın altına sıkıştırdı ve yorganın altına girdi, soğuk çarşaflardan gelen bir çığlığı bastırdı, vücudu gergindi.

Tek mum söndü.

Zifiri karanlık odayı yuttu ve Thea'nın kalbi küt küt atmaya başladı.

Onun uyuduğunu düşünene kadar bekleyecekler miydi? Ne tür bir dehşet planlamışlardı? Bu sadece taciz miydi? Yoksa çok daha kötü bir şey mi?

Bir yatağın yaylarının sesi duyuldu ve Thea çıplak ayakların yere vurduğunu duyarak gerildi.

Yani beklemek yoktu. Şimdi onun için geliyorlardı. Yumruklarını sıkı, sallamaya hazırdı, geceyi atlatabilirse cephanelikten bir silah, hatta sabah yemeğinden bir bıçak çalacağına yemin etti. Yaklaştıklarını duyabiliyordu.

Tehditkâr bir hırıltı duyuldu.

Thea dimdik oturdu.

"Bu da ne -" diye mırıldandı bir kalkan taşıyıcısı ve ardından bir dehşet çığlığı yükseldi. Birisi gürültüye küfrederek bir mum yaktı.

Ancak Malik'in köpeği Dax'ı odanın ortasında, kocaman pençesinin altında neredeyse bir adamın kafasını ezerken görebildi.

"Pekâlâ, pekâlâ," diye bağırdı Thea'ya "aşkım" diyen adam. 'Canavarını geri çek, kızım. Kötü bir niyetim yoktu.

Kalbi hâlâ çarpan Thea nefesini tuttu ve Dax'ın ağırlığı altında terleyen saldırganına yaklaştı

"Lütfen," diye inledi.

Bir başka hırıltı odanın içinde yankılandı, alçak sesle ve uyarı dolu.

Thea adama karanlık bir bakış fırlattı. "Bunu bir daha denemeyeceksin, değil mi?

'Yapmayacaktım, yapmayacaktım -'

Dax dişlerini gösterdi, adamın yüzüne tükürükler damladı.

Thea tamamen kayıtsız bir şekilde izledi. Dax'ın o piçi hırpalamasına izin vermek istiyordu ama bu kalkan taşıyıcısı olarak pek de olumlu bir başlangıç olmazdı.

"Dax, gel," dedi sonunda.

Dax dev pençesini çıkarıp yatağına doğru koşarken adam bir inilti çıkardı.

Kalkan taşıyıcısı koşarak uzaklaştı.

Thea çarşafının arasından kayarken kendi kendine gülümsedi ve ayaklarının dibine yerleşmeden önce iri köpeğin üç daire çizerek dönmesini izledi, sarı gözleri yatakhane izliyordu.

Thezmarr'a döndüğünden beri ilk kez Thea kendini rahat hissetti. Dev hayvanı kulaklarının arkasından kaşdı. "İyi çocuk," dedi Onu.

Dax onu korurken, dar yatağına kıvrıldı ve uyudu. Gece boyunca rüyasızca.

Kalkan taşıyıcısı arkadaşlarının homurtuları Thea'yı uyandırdığında henüz şafak sökmemişti. Yatakhane dört bir yanında giysilerini çekiştiriyor, soğuğa lanetler yağdırıyor, onun varlığını umursamadan bedenlerini çıplak bırakıyorlardı. Görünüşe göre umursamaları için çok erkendi.

Thea anlayış gösterdi. Yorganın sıcaklığının dışında hava ve zemin buz gibiydi, bu da kaskatı kesilmiş, ağrıyan vücuduna hiçbir şey yapmıyordu. Uyuşmuş parmakları yün çoraplarını ayaklarına geçirmekte zorlanıyordu.

Dax ortalıkta görünmüyordu ama yatağının ucunda kıvrıldığı yerde bir parça sıcaklık vardı.

Bu köpek için tanrılara şükürler olsun, diye düşündü kendi kendine botlarını bağlarken ve pelerini çekiştirirken. Bundan sonra ne olacağına dair hiçbir ipucu olmadan, diğerlerinin giyinmeyi bitirmesini beklerken yatağının kenarına oturdu ve Wren'e güvende ve bütün olduğunu nasıl haber verebileceğini merak etti.

"Gördüğüm kadarıyla geceyi atlatmışsın? Cal selamlama amacıyla sordu. "Görünüşe göre.

'Kipp bunu duyduğuna sevinecek. Dünkü antrenmanda seni yendiğini düşünüyor.

"O yaptı.

'Sana hiç korkunç bir yalancı olduğunu söyleyen oldu mu? Ayrıca, Kipp'i seven bizler bile onun bir kılıç ustası olmadığını biliyoruz. Cal onun kolunu çekiştirdi. "Haydi, yoksa bütün yiyecekler bitecek.

Thea yeni arkadaşını Büyük Salon'a kadar takip etti. Kalenin geri kalanı henüz uyanmamıştı, bu yüzden kalkan taşıyıcıları sabah yemeği için masalara yayıldılar. Thea bu yolu tercih etti. Ana masadan istediğini alıp geri çekilebiliyordu.

Kipp onlara mutlulukla el salladı, önünde bir harita kitabı duruyordu. "Yaşıyorsunuz!" diye seslendi.

Thea Cal'a şüpheyle baktı. "Benden şüphe mi ettin?" diye sordu Kipp'in bulunduğu yere vardıklarında.

Kipp ekmek lokmaları arasında, 'Bir saniye bile,' diye cevap verdi.

"Güzel," dedi Thea ona, ellerini çay bardağının etrafında ısıtarak. "Çünkü uzun bir süre için buradayım.

"Biliyorum," dedi Kipp. 'Bu yüzden sana üç gümüş verdim.

Thea irkildi. "Benim üzerine bahis mi oynuyorsun? Neden şaşırdığını bilmiyordu. Kipp ve Callahan'ı tam olarak bir öğleden sonra tanımıştı, ona hiçbir şey borçlu değillerdi.

"Elbette," dedi Kipp gururla. 'Lachin'le üç gümüşüne bahse girerim ki kabul törenini başarıyla geçersin.

Cal dirseğiyle onu dürttü. "Kipp diğerlerine karşı bahse giriyor," dedi. "Senin kazanacağını söylüyor.

Thea soğuktan mı yoksa midesinde yemek olmamasından mı bu kadar kalın kafalı olduğunu bilmiyordu ama parçalar bir araya geldi. "Seni zengin etmeyi hedefliyorum.

Kipp memnun görünüyordu. 'Lachin'in parasını aldığımda Harenth'e doğru yola çıkacağız. Gülen Tilki'ye dönüp ekşi bal likörlerinden içmek için can atıyorum.

"Gülen Tilki mi? Thea sordu.

Cal başını sallayarak, "Görünüşe göre bu soytarının Harenth'teki en sevdiği meyhane," diye . "Gerçi onun herhangi bir meyhaneye adım atmadığından şüpheleniyorum -

"Bir sürü yere gittim.

Thea yulaf lapasının üzerine bal gezdirdi ve bir daha ne zaman yiyeceklerinden emin olamayarak ağzına attı. "Kalkan taşıyıcılarının bölgeyi terk edebileceklerini bilmiyordum...

"Boş zaman için değil," diye alay etti Cal. 'Sık sık Lonca Efendisi, komutanlar ve Savaş Şifreleri için ayak işlerine gönderiliyoruz. Mesajları iletme, kale için mal ve malzeme toplamak gibi.

"Ve bazen yolda *kazara* bir tavernaya rastlayabiliriz..." diye ekledi Kipp.

Cal gözlerini devirdi. 'Bir taverna. Bir kez. İddiaya göre. Ve senin tek konuştuğun şey bu.'

"Sadece -

Onlar didişirken Thea arkasına yaslandı ve kahvaltısını yedi. Ona Sam ve Ida'yı, kendisini ve Wren'i sevgiyle hatırlatıyorlardı ama onlara fazla bağımlı olmamak için kendi kendine bir yemin etti. Şimdilik onu nazikçe kanatları altına almışlardı ama bunun ne kadar kim bilebilirdi? Bir kalkan taşıyıcısı olarak kendi ayakları üzerinde durabilmeliydi ve diğerlerinin ona saygı duymasını ya da daha iyisi ondan korkmasını sağlayacak bir yol bulmalıydı.

Bunları düşünürken bile diğer masalardan gelen bakışlar canını sıkıyordu. Seb'in kendisine karşı el altından bir isyanın tohumlarını ektiğinden hiç şüphesi yoktu. Thezmarr'da erkekliği bir kadının varlığıyla tehdit edilebilecek tek bir erkek varsa, o da Seb'di.

"Dün gece yatağındaki kimin köpeğiydi? Cal sordu. "Onu yıllardır kalenin etrafında görüyorum ama hiç kimseye sana gibi yaklaşmıyor.

"Bir arkadaşımın," dedi Thea ona.

"Anlıyorum..." diye yanıtladı Cal, sesinde imalı bir ima vardı.

"O tür bir arkadaş değil," dedi Thea çabucak, ama bu ima karşısında Hawthorne'un çıplak gövdesini incelediği anının gözlerinin önüne gelmesine engel olamadı.

Cal teslim olmak için ellerini kaldırdı. "Yargılamak yok.

Masalarının üzerine bir gölge düştü. "Elbette," dedi Esysllt'in sesi paslanmış bir bıçak gibi gıcırdayarak. "Hepimiz ateşin etrafında toplanalım ve çalışmak yerine hayat hikâyelerimizi anlatalım.

Üçü de ayağa fırladı.

"Avlu! Hemen!" Silah ustası görünüşe göre zaten kötü bir ruh hali içindeydi.

Kapıya ulaşmak için neredeyse birbirlerini eziyorlardı.

Biri Thea'yı arkasından itti ve Thea taş zemine yayılarak elleri acı içinde kaldı.

"Nereye gittiğine dikkat et, serseri," diye hırladı Seb, ayağa kalkmaya çalışan kızın üzerine basmak için elinden geleni yapıyordu.

Kipp onu ayağa kaldırdı, bu kadar zayıf bir bedene göre şaşırtıcı derecede güçlüydü.

Seb öne geçmişti ama yüksek sesle geri seslendi, 'Köpeklerle bile yattığını duydum, başıboş. Seni de diğer vahşi hayvanlarla birlikte dışarı atmaları uzun sürmez.

Thea tozunu , ellerini ağzına götürmeden önce Kipp'e başıyla teşekkür etti. "İsilik nasıl , Seb?" dedi.

Yüksek sesle. "Kale kızlarından bazıları bir hafta boyunca kırmızı çiğ olduğunuzu söyledi?"

İleride öfkeli bir kargaşa patlaması oldu ama Seb, kalkan taşıyıcılarının kalabalığının tıkanıp kapılardan geri dönemedi.

Hem Cal hem de Kipp ona inanamayarak baktılar ve o da onlara kendini beğenmiş bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Kız kardeşim birkaç hafta önce onu ve uşaklarını revire kapattı..."

Kipp'in ağzı açık kaldı. 'Onunla buluşmalıyım. Hem de hemen.

Thea güldü. "Eğer bana ona mesaj göndermenin en iyi yolunu söylersen, seni tanıştırabilirim.

Cal bir elini şişmiş göğsüne koyarak, "Oysa benim tanıtılmaya ihtiyacım yok," dedi.

Thea bir homurtuyu bastırdı ve sessizce Wren'in yanındaki iki kalkan taşıyıcısına ne yapacağını merak etti. Ama soğuk avluya adım attıklarında tüm düşünceler kafasından uçup gitti.

Lonca Efendisi Osiris kale kapılarının önünde durmuş, soğuk ve sert bakışlarını dikmişti. Esyllt sağında, Thezmarr'ın üç Savaş Kılıcı tarafından kuşatılmıştı. Hawthorne da dahil. Thea'nın bakışları hemen ona kaydı ve vücudu bir sıcaklık dalgasıyla tepki verdi. Tamamen siyah giyinmişti, kılıçları sırtına bağlıydı ve elleri kemerindeki bir çift hınzır bıçağın kabzasında duruyordu. Her zamanki gibi korkusuz görünüyordu. Bir gece önce gördüğü kapüşonlu bakışları ve ayırık ağzı yoktu. Thea'nın kalbi tekledi.

Onunla göz göze gelmeyi umuyordu ama adam ona bakmadı. Sadece önündeki kalkan taşıyıcıları ve yoldaşlarını küçümseyen bir bakışla taradı. Thea'ya en rahat görünen kişi olan Torj bile gerginlikten gerilmişti.

"Neler oluyor? Kipp fısıldadı. "Duyuru," diye mırıldandı biri.

"Sıcak olan salonda yapamazlar mıydı? Kipp acı bir şekilde cevap verdi.

"Kapa çeneni," diye tersledi başka bir adam.

Osiris bir elini kaldırdı ve kalkan taşıyıcılarından oluşan kalabalık sessizliğe gömüldü. "Bugün size haberlerimiz var acemiler," diye başladı, sesi avluda çınliyordu. 'Son yıllarda Savaş Kılıçlarımız orta diyarları korumak için çok uzaklara seyahat ettiler. Sayıları azalmış olsa da, üç krallığımızın bir bütün olarak kalması ve

hükümdarlarının büyüü devam etti. Ancak krallarımız ve kraliçelerimiz, geleceğin savaşçılarını şekillendirmek için liderlerimize yakın olmamız, onların bilgeliğine ve uzmanlığına ihtiyacımız olduğuna karar verdiler...'

Thea zorlukla nefes alıyordu.

Osiris boğazını temizledi. "Bu son olaydan bu yana on yıldan fazla zaman geçti... Şu andan itibaren kalkan taşıyıcıları her zamankinden daha yakından incelenecek.

Thea'nın etrafındaki kalkan taşıyıcıları beklentiyle uğulduyordu. Kipp ve Cal'a baktı ama onlar Lonca Ustası'na kilitlenmişti.

"Görkemli Savaş Kılıçlarımıza yakından bakın beyler. Kime hizmet etmekten gurur duyabileceğinizi düşünün. Çünkü kabul testinden sonra, Thezmarr'ın Savaşkılıcıları birer çırak seçecek.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Thea'nın bakışları Hawthorne'a kaydı ve orada o kadar uzun süre kaldı ki sonunda o gümüş gözler onunkilere dikildi, delici bakışları Thea'nın içinde bir heyecan yarattı. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, ona nasıl yay tutacağını gösteren kollar, gece boyunca onu tutan kollar, onu banyodan çırlıçıplak kaldırabilecek kollar ve -

Çenesinde bir kas seğirdi, bakışlarında karanlık bir parıltı vardı, sanki o da aralarındaki o anları ve Lonca Ustası'nın haberleri karşısında şimdi ne anlama gelebileceklerini hatırlıyordu.

Savaşşövalyeleri çıraklarla karşılaşılıyordu... ve hiç de mutlu görünmüyorlardı. Avluda fısıltılar yükselirken üç savaşçı da kalabalığı soğukkanlılıkla inceledi. Politikanın tersine çevrilmesinin onların fikri olmadığı açıktı. Ama Thea için bunun bir önemi yoktu. Bir *çıraklık* söz konusuydu. Diğer herkes gibi o da Savaş Kılıçlarının Büyük Ayini hakkında hemen hemen hiçbir şey bilmiyordu ama sadece birisine çıraklık yapanların bu üzücü ayini geçme şansının en yüksek olduğu düşünülüyordu. Zihni bu olasılıkla dolup taşıtı. Geriye sadece üç yılı kalmıştı. Bir çırak olmak kaderinin gidişatını değiştirebilir, kendi efsanesini diyarlara çok daha erken kazımak anlamına gelebilirdi.

Ölecekti, evet, ama bir Savaş Kılıcı'nın ölümüyle ölecekti. Thea hayatında hiç bu kadar çok şey istememişti.

Bakışlarını Hawthorne'dan ayırdı.

Kipp'in gözleri fal taşı gibi açılmıştı. 'Bir Savaş Kılıcı çırağı. Ve istediğimiz kişiyi aday gösterebiliriz! Sen -'

Yakındaki biri homurdandı. "Cidden şansın olduğunu düşünmüyorsun değil mi? Lachin alay etti.

"Her şey mümkün," diye omuz silkti Kipp. Ama sonra Thea ve Cal'a şöyle dedi: 'Belli ki değil, yine de heyecan verici olmadığı anlamına gelmez.

O anda çok daha genç görünüyordu ama Thea onun iyimserliğini bulaşıcı buluyordu.

"Bu bir şey olurdu..." diye mırıldandı, beklentiyle teni karıncalanıyordu.

"İkiniz iyi anlaştınız mı? Sen ve Hawthorne? Cal onun bakışlarını takip ederek sordu. "Sana Hailford'a kadar eşlik ettiğinde? Onun gözüne girdiğini mi ?

Thea'nın yüzü kıpkırmızı oldu ve kendini toparlayamadı. "Ah... Tam olarak değil -""Simyacı. Thea döndüğünde Savaş Kılıcı'nın yanı başında yükseldiğini gördü, çenesi gerilmişti, güçlü gövdesi şu anda bile savaşa hazırды.

"Bir kelime," dedi.

Thea onun ses tonundaki emirden nefret ediyordu, şaşkınlık içindeki arkadaşlarını geride bırakarak onunla birlikte hareket etmekten nefret ediyordu. Onu kalenin içine kadar takip etti ve onu gizli bir oyuğa çekene kadar bilmediği bir geçitten aşağı indi.

Cal ve Kipp henüz efsanevi savaşçıyla yaptığı yolculuk hakkında bilgi almak için ona baskı yapmamış olsalar da, bu olayın meraklarını onarılamayacak kadar ateşleyeceği kesindi.

Ama Hawthorne taş duvara yaslanıp, kızın teni çıplakken onu incelediği gibi yoğun bir şekilde incelediğinde tüm düşünceler kafasından uçup gitti.

"Eee?

Thea hızla çarpan zihnini ve gürleyen kalbini kontrol altına almaya çalıştı. "Peki, ne oldu?

"Ben senin için doğru akıl hocası değilim. Bakışları onunkileri hiç terk etmedi.

Ondan ne söylemesini bekliyorduyorsa, bu o değildi. "Öyle olduğunu söylemedim..." diye yavaşça cevap verdi, parçaları bir araya getirerek. "Dün gecedan sonra gelip senin çırağın olmak için yalvaracağımı mı sandın?

"Yalvarmak mı? Bunun için değil, hayır...' Gamzesi göründü.

Öfkeden çılgına dönen Thea'nın ağzı açık kaldı. "Seni pislik. Ben asla -' 'Ne? *Yalvarmak* mı?

Öfke damarlarında alevlendi. Bu adamın cüretkârlığının eşi benzeri yoktu. "Bir şeyi açıklığa kavuşturalım," dedi dişlerini sıkarak. '*Seni istemiyorum*

bir akıl hocası olarak. Huysuzsun, ne yapacağın

belli olmuyor ve -' 'Peki ne?

Thea kendini çalıştı. "Çileden çıkarıcı. "Söyleyeceğin şey bu değildi.

"Bu dansı yapmayacağım. "Ne dansı o?

Gül ağacı sabunu burnunu gıdıkladı ve Furies onu lanetledi, neredeyse eğilecekti. Kendini toparlayarak onun sorusunu duymazdan geldi. Bunun yerine kollarını kavuşturdu, aralarında bir bariyer oluşması için çaresizce çabaladı, adamın onu çıplak gördüğünü unutmak için çırpındı. 'Yani anlaştık. Seni akıl hocam olarak aday göstermeyeceğim, mutlu musun?

"Yakınından bile geçemezsin, Simyacı.

"O zaman ne?" diye karşılık verdi. "Seni ne mutlu eder Hawthorne?

Aralarında bir süre yüklü bir sessizlik hüküm sürdü ve Thea, çarpan kalbini ya da bacaklarının arasındaki arzu nabzını dizginleyemeyerek Savaş Kılıcı'na baktı.

Bunu hissetmiş gibiydi çünkü bir an için gözleri kızın ağzına kaydı.

"İyi bir akıl hocası olmaya niyetim yok. Onun sözleri sadece öfkesini körükledi. 'Yetenekli bir kalkan taşıyıcısının elinden, sana verilen fırsatın aynısını

verildi mi?"

Bir kolunu onun üstündeki duvara dayadı ve eğildi. "Daha iyi durumda olurdum.

"Saçmalık.

"Ben kötü bir öğretmen olurdum," dedi ona, yüzü yaklaşarak. "Berbat bir örneğim var.

Thea soğuk bir tavırla, "Öyle diyorsunuz," diye cevap verdi. "O halde Elderbrock'u aday gösteriyorum. "O iyi bir seçim.

Thea yere baktı, ondan başka bir yere bakmaya ihtiyacı vardı. Neden kendini aptal gibi hissediyordu? bir şey yapmamıştı, gerçekten yapmamıştı ama yine de midesi sanki hiç sahip olmadığı bir şeyi kaybetmiş gibi bulanıyordu. Ama o da onu istemişti. Hamamda bunun kanıtını görmüştü. Şimdi bile aralarındaki gerginlik ipi gergindi.

Giysilerini düzelterken Thea, onun bakışlarıyla tekrar karşılaştığında kendini topladı. "Hepsi bu kadar mı?

Hawthorne'un ifadesindeki bir şey yumuşadı. "Simyacı..." Sesi bu kez alçak ve nazikti. Ona doğru uzandı, büyük, sıcak eli yavaşça koluna dolandı. "Althea..." diye mırıldandı, sanki söylenecek daha çok şey varmış da sadece adı her şeyi özetliyormuş gibi.

Söyledikleri sözlere, göğsündeki gerginliğe rağmen Thea'nın bedeni ona bir kez daha ihanet etti ve kendini onun dokunuşuna, sıcaklığına doğru eğilirken buldu.

Berbat bir akıl hocası olurdu, bunu açıkça belirtmişti ama belki... Belki de başka bir Savaş Kılıcı'nın yanında çıraklık yaparsa, aralarındaki bu şey her neyse onu keşfetmeleri için onlara alan açabilirdi. Belki -

Avludan gelen bir ısıklık sesi, gerginliği kızgın bir bıçağın tereyağını delip geçmesi gibi delip geçti.

Hawthorne ondan uzaklaştı, elinin olduğu yerdeki kolu buz gibiydi.

"Anlaştık o zaman Simyacı?"

Thea keskin bir nefes çekti. "Evet," dedi ona, kelimeleri söylerken göğsü ağrıyordu. "Anlaştık."

Thea'yı şaşırtan bir şekilde, kalkan taşıyıcı grubu onları bıraktığı yerdeydi.

Neyse ki Cal ve Kipp'in soruları için zaman yoktu.

"Bu kadar dedikodu yeter," ESYLLT'in emredici sesi konuşmalarını kesti. 'Her biriniz bir gruba atandınız ve bu grup Savaşkılcılarından biri tarafından yönetilecek. her şeyi öğrenin. Ve sızlanmalarınızla onları kızdırmayın. Onlara sahip olduğunuz için şanslısınız.

Mesaj açıldı: *Burada olmak istemiyorlar. Durumu daha da kötüleştirmeyin.* Thea, Hawthorne'a yakın bir yere bakmamaya özen gösterdi.

Silah ustası buruşuk bir parşömen parçasından isimleri okumaya devam etti ve Thea kendini Kipp ve Cal'ın yanında bulduğu için ne kadar rahatlamış olduğunu fark etti. Onu dehşete düşüren Seb ve Lachin de oradaydı.

Kalkan taşıyıcıları harekete geçerken ESYLLT, "Siz Torj'un yanındasınız," diye bağırdı.

Thea arkadaşlarıyla birlikte, kulelerin üzerinden sızan şafak ışığında altın saçları parıldayan, kule gibi yükselen Ayı Avcısı'na doğru ilerledi. Onlara ihtiyatla baktı.

"Tanrılar..." diye mırıldandı burnunun kenarını sıkarak.

Thea artık küçümsemeye alışmıştı, bu yüzden bunu görmezden geldi ve bunun yerine önlerindeki savaşıyı daha yakından inceleme fırsatı buldu. Meşhur savaş çekicini takmıyordu, sadece belinde uzun bir kılıç vardı. Ama bu kudretli silah onun ne olduğunu anlamak için yeterliydi. Naarvian çeliğinin parlaklığını nerede görse tanırdı.

"Kendinizi toparlayın," diye seslendi Torj. 'Bir eğitim seansı için Bloodwoods'a gidiyoruz. Biraz menzilli silah pratiği yapma vakti geldi.

"Nihayet," dedi Cal.

Kipp, 'Eğer Seb'i yere serersen çok minnettar olurum,' diye ekledi.

"Bunu görmek için para verirdim," diye kabul etti Thea.

Kapıdan geçerken Cal sahte bir selam verdi. "Olmuş bilin.

Kipp daha sonra Thea'ya döndü. 'Bize tüm bunların daha önce ne hakkında olduğunu söyleyecek misin? Ölümün Eli'nin seni çoktan seçtiğini söyleme bize?

'Yakınından bile geçmiyor,' dedi.

Sabahın erken saatlerindeki güneş Kan Ormanlarının kalın örtüsünü zar zor deliyordu ve bu nedenle sık orman da zindanlar kadar soğuktu. Thea ellerini birbirine kavuşturarak parmaklarına biraz sıcaklık üflemeğe çalıştı. Yürürlerken Lonca Ustası'nın duyurusunu düşündü ve aklı Hawthorne'un ona söylediklerine gitti.

'Anlayamadığımız güçler iş başında... Üç krallığın uğruna çok mücadele ettiği barışı tehdit eden şeyler... Topraklarda bir zehir gibi yayılıyor... Bir tür bela, Perde'yi aşıyor.

Savaşçıların Thezmarr'da kalmalarının nedeni bu muydu? Bu yüzden mi şimdi aniden 'geleceğin savaşçıları şekillendirmeye' dahil olmuşlardı?

'Barış döneminin bir kez daha sona erdiğini hissediyorum. Zmarrialıların hazır olması gerekiyor.

Çok geçmeden Kan Ormanları'ndaki tanıdık bir açıklığa vardılar ama bu sefer Thea'nın gölgelerde saklanması gerekmiyordu. Bu kez Thea kalkan taşıyıcılardan biriydi. Bu küçük zafer onun için kayıp değildi.

Birisi çoktan hazırlıklara başlamıştı ve bir an için, kalkan taşıyıcılarından bile önce kalkmış olan zavallıya acıdı. Cephanelikteki temizlik görevini, şafaktan önceki hazırlık görevine her gün tercih ederdi.

Açıklığın kenarları boyunca silah rafları dizilmişti. Mızraklar, uzun yaylar, tatar yayları, fırlatma yıldızları, sapanlar ve ok sadakları onları bekliyordu. Üzerinde kalın boyalı hedefler olan parşömen parçaları ağaçlara tutturulmuştu.

Thea da en az Kipp ve Cal kadar agresif davranarak her şeyi yakından görebilmek için grubun önüne doğru ilerledi. Bu, cephanelikte ya da bir antrenman seansında olmaktan farklıydı - sonunda gerçek çelik kullanacaktı.

Ayı Avcısı Torj kollarını oldukça kaslı göğsünün üzerinde kavuşturdu, derisi gıcırdadı ve bekledi. Sadece varlığı bile sessizlik talep etmeye yetecek kadar güçlüydü, yapısı en az diğer Savaş Kılıçları kadar heybetliydi.

Delici mavi bakışları onların üzerinde gezindi ve bir an için Thea'yı tanıyarak durakladı. Tekrar önündeki gruba odaklanmadan önce ona hafifçe başını sallayarak selam verdi.

"Bugünkü amacımız iki yönlü," dedi tören yapmadan. "İlk olarak, kalkan taşıyıcılığı kabul aramanız gereken totemin doğasını öğreneceksiniz. Altın saçlı savaşçı parmaklarının arasında bir tane tuttu.

Thea onu incelerken dudaklarını yaladı: bir çift çapraz kılıç, bir Thezmarrian savaşçısının ilk rütbesini gösteren amblem: *Muhafız*.

"Bunlar kuvvetlerimizdeki her Muhafız tarafından sağ kollarına takılır. Ancak, birliklerimizde yeni olanlar bu totemlerin Thezmarr'da bir rütbe sembolünden daha fazlası olduğunu bilmeyebilir. Hepsi, değerli herhangi bir savaşçıyı tanımalarını sağlayan kadim bir büyü'nün yankısıyla doludur. Kabul testiniz sırasında totemler, Thezmarr'ın loncasına katılacak olanları çağırarak ve yalnızca hak eden kalkan taşıyıcılarına bir sinyal gönderecektir. Bir kez sahip olduğunuzda, ömür boyu sizin olur. Bir tane olmadan ne orta diyarların Muhafızı ne de Thezmarr'ın savaşçısı olursun. Yargılanma zamanınız geldiğinde, onları en beklenmedik yerlerde, size meydan okuyacak durumlarda bulacaksınız. Bu meydan okumada başarısız olursanız, artık saflarımıza ait değilsiniz demektir.

Savaş Kılıcı'nın sözleri Thea'ya ağır geldi ve aniden hareket etmek, antrenman yapmak için can attı. Dışarıda bir yerlerde onun değerini test etmek için bekleyen bir totem varken boş durmanın bir anlamı yoktu.

Torj boğazını temizledi. 'Bununla birlikte, bugün burada tercih ettiğiniz bir silah bulmanızı sağlamak için de bulunuyoruz. Zaten belirli bir şeye meyilli olanlarınız için, içgüdülerinizi takip edin. Gözleri

Bunu söylerken Cal'ın üzerine indi. 'Daha az deneyimli olanlar için, birkaçını denemenizi ve size en doğru geleni belirlemenizi tavsiye ederim. Bütün sabah emrimizde olacak, o yüzden acele etmeyin. Thezmarr temel bilgileri aceleyle öğrenip daha sonra bir boka yaramadıklarını fark eden Muhafızlarla ilgilenmiyor.

Bir ya da iki kalkan taşıyıcısı güldü.

"Savaşkılıcıların tüm silahların efendisi olduğu doğru mu? Thea yüksek sesle sordu, yarı yarıya kafasının koparılmasını bekliyordu.

"Evet," diye yanıtladı Torj.

Bunu şaşkın bir sessizlik izledi.

Ta ki Thea tekrar konuşana kadar. "Bize bir gösteri yapacak mısınız?"

"Ne?"

"Bir gösteri.

Torj ona baktı, isteğini düşünürken kaşları çatıldı.

Thea panikledi. *Tanrılar, ona hakaret mi ettim? Ondan bir kumpanyadaki gibi gösteri yapmasını mı istedim? Koca ağzımı kapalı tutmalıydım. Wren haklı. Başıma beladan başka bir şey getirmiyorum.*

Savaş Kılıcı'nın yüzünde beklenmedik, geniş bir sırıtış belirdi; bu ifade buz mavisi gözleriyle neredeyse biraz manik görünüyordu. Raflardan birine doğru yürüdü ve bir mızrağı yerinden kaydırıldı.

Thea tam zamanında gözlerini kırıştırarak çalılıkların arasından süzülen bir hareket bulanıklığı gördü.

Yüksek bir gümbürtü duyuldu.

Thea diğer arkadaşlarıyla birlikte mızrağın hedefin tam ortasına saplandığı yere baktı; mızrağın ucu Torj'un atışının şiddetiyle hâlâ sallanıyordu.

Ağzı bir karış açık, Savaş Kılıcı'na döndü ama onu uzun yayına bir ok yerleştirirken buldu. Thea, savaşçının yayı çekerken ne kadar güçlü görüldüğüne şaşırdı, bunu yaparken göğsü genişliyordu; Hawthorne'un nazik dokunuşlarla noktalanın hünerinin istenmeyen bir hatırlatıcısıydı bu.

Ok havada ilerlerken ıslık çaldı. O da hedefi vurduğunda bir gümbürtü daha duyuldu.

Birisi bir takdir sesi daha çıkardı ve bir an sonra Thea nedenini gördü. Ok hedefe saplanırken mızrağın kerestesinden bir parça koparmıştı.

Onlar daha geri dönmeden, ağaçların arasından fırlayan üç yıldız, bir kalkan taşıyıcısına o kadar yaklaştı ki, ok ve mızrağın etrafında mükemmel bir yarım daire çizerek hedefi delip geçmeden önce pelerininin birkaç ipliğini kopardı.

"Bu gösteri senin için yeterli mi? Torj kendini beğenmiş bir tavırla sordu. Sadece şaşkın bakışlarla karşılaştı. "Güzel," dedi.

"İşe koyulun.

Thea tereddüt etmedi. Kalabalığın arasından ittire kaktıra ilerledi, eline bir dizi fırlatma yıldızı almaya kararlıydı. Nihayet Dans Eden Simyacı becerilerini gerçek bir teste tabi tutabilecekti. Bu, beklediği fırsattı. Vücudu beklentiyle canlandı; bazı yaşlıları kadar büyük ya da güçlü olmayabilirdi ama Thea hızlı ve isabetliydi. Yıllardır bıçak fırlatma becerilerini geliştiriyordu ve şimdi potansiyel Savaş Kılıcı akıl hocasına tam olarak neler yapabileceğini gösterme şansıydı.

Torj'un görüş alanında olduğundan emin olan Thea, açıklığın ortasında bir pozisyon aldı ve savaşçının hünerinin kanıtını taşıyan hedefe bakacak şekilde ayaklarını iki yana açtı.

Beklemedi; yıldızları art arda fırlattı, küçük metal uçlar şaşırtıcı bir hassasiyetle uçtu, parşömene ve ağacın gövdesine üç tatmin edici vuruşta gömüldü, tam da istediği yere: Torj'un fırlattıklarının yanında bir saç teli genişliğinde.

"Vay canına," diye seslendi Cal'sesi arkasından.

Yoldaşları hedefe yaklaşırken grubun geri kalanı merak içinde durakladı ve gevşek bir çeneyle onun çalışmasını inceledi.

"Bunu daha önce de yapmıştın," diye suçladı arkadaşı. "Ne demek istediğin hakkında hiçbir fikrim yok," diye yanıtladı Thea.

"Oh, hadi ama...

Thea ona komplocu bir sırıtışla baktı. 'Kız kardeşim ve arkadaşlarının bir oyunu var...'

"Devam et.

"Adı Dans Eden Simyacılar.

Cal'ın botlarının arasına düşen bir yıldız fırlattı ve Cal küfrederek geri sıçradı.

"Ne -

Bir diğeri elini bir bulanıklık içinde bıraktı ve bir çığlıkla tekrar sıçradı.

"Şimdi bir simyacı işçi olduğunu hayal et. Thea sırtarak son bir yıldız fırlattı ve Cal'ın yıldızın yolundan dramatik bir şekilde çekilmesine neden oldu.

"Gördünüz mü? Dans eden simyacılar.'

Cal neredeyse ayak parmaklarını koparacak olan yıldızlardan Thea'ya baktı ve şaşkın bir kahkaha attı. "Etkileyici.

"Daha etkileyici olacak şey..." Torj sık çalılıkların arasından çıktı, eli kılıcının kabzasındaydı. "Eğer kalkan taşıyıcılarım değerli aptallar gibi gülüp zıplamak yerine *gerçekten antrenman* yapıyor olsalardı. Ses tonunda Thea'nın midesini bulandıran bir keskinlik vardı. Onun atışlarını görmemiş miydi? Yaptığı işin doğruluğunu fark etmemiş miydi?

"Whitlock," diye Cal'a çıkıştı. "Longbow, şimdi.

Cal hemen harekete geçerek yayı raftan aldı ve bir ok sadağını omuzladı. "Hedef?" diye sordu.

Thea, Torj'un bakışlarını ormana çevirmeden önce kalkan taşıyıcısını düşünmesini ve ormanın derinliklerini şüphesiz imkânsız bir işaret için taramasını endişeyle izledi. O bunu yaparken zaman yavaşlıyor gibiydi ve Thea, görevlerini ciddiye almıyor gibi için bunun artık ikisi için de bir aşağılanma egzersizi olduğunu biliyordu.

Sonunda Torj işaret etti. 'Şu küçük kırmızı bayrağı görüyor musun? Yaklaşık yüz metre kadar ileride? Şu büyük ağacın tam ortasında.

Yüz metre mi? Thea onun parmağının çizgisini takip etti ve bahsettiği küçük kırmızı kumaş parçasını görebilmek için gözlerini kısmak zorunda kaldı. *Bunun orada ne işi var?*

"Emredersiniz efendim," diye yanıtladı Cal, okunu hazırlamaya başlamıştı bile.

Ciddi olamaz... Thea bakakaldı.

Ama Callahan Whitlock'u o güne kadar gördüğü en ciddi haliydi bu. İpi ustalıklı geri çekti, bakışları sık ormanda zar zor seçebildiği hedefe çevrilmişti.

Ok havada süzülürken vızıldadı. Ve bayrağı ağaca sapladı.

Cal yavaşça yayı indirdi.

Torj genişçe gülümseyerek onu omzundan alkışladı. 'Hatırladığım kadar iyisin, Whitlock. Böyle devam edersen kısa sürede Thezmarr'ın baş okçusu olacaksın.

Thea neredeyse aval aval bakıyordu. Cal güçlü yanının uzun menzilli silahlar olduğunu söylemişti, ama *bu?* Az önce imkansız bir atış yapmıştı. Peki ya Torj'un övgüsü? Bu *Cal*'ın potansiyel bir çirak olarak Savaş Kılıcı'nın dikkatini çoktan çektiği anlamına mı geliyordu?

Cal sadece omuz silkti ve ona mahcup bir gülümseme sundu. Burada bir hikâye olduğu kesindi.

Ama görünüşe göre Torj bu kakhaha ve şamatadaki rolünü unutmamıştı.

"Sıra sende, Althea. Ona uzun yayı almasını işaret etti.

Cal.

Bunu yaparken elleri titriyordu ve nedenini biliyordu. O sadece Yıldız fırlatma gösterisiyle bazı kalkan taşıyıcılarından bir parça saygı kazanmıştı ama şimdi onu kaybetmek üzereydi.

Cal'ın örneği takip ederek, "Hedef?" diye sordu.

Torj bir mızrak aldı ve ormana doğru fırlattı. "Bu. Yaklaşık elli metre ötede, silah çarpmanın şiddetiyle bir ağacın gövdesinde titriyordu.

"Tamam..." dedi Thea, dişlerini sıkarak ve omuzlarını dikleştirerek. Kendini merkeze aldı ve Hawthorne'un dersinin anısını zihninin ön saflarına çağırdı, onun sözlerinin üzerinde yıkanmasına izin verdi, yayın önünü kavrayıp önüne getirirken ellerinin onunkiler üzerindeki rehberliğini hatırladı.

Hâlâ yerinde sallanmakta olan hedefine odaklandı ve bir oku ipe yerleştirdi.

Nefes vererek kolunu geri çekti ve oku yeterli güçle fırlatmak istiyorsa kaslarının bu eforla yanması gerektiğini kendine hatırlattı.

Şimdi.

Thea, Hawthorne'un komutunu neredeyse zihninde duyabiliyordu ve ipi bıraktı.

Ok havayı yararak hedefinin birkaç el kuzeyine büyük bir gürültüyle inerken şarkı söylüyordu.

Cal alçak sesle bir takdir ışığı çıkardı.

Torj da onunla birlikte başını sallıyordu. Beklediğim gibi değil..." Altın saçlı Savaş Kılıcı onu merakla inceledi. "İlginç bir teknik.

Thea kaşlarını çatarak hâlâ uzun yayını tutan ellerine baktı. "Bu yanlış mı?

'Yanlış olduğunu söylemedim. İlginç olduğunu söyledim.

"Neden?

Torj ona anlamadığı bir bakış attı. "Çünkü böyle bir yay tutan tanıdığım tek bir savaşçı var. Ve o da yöntemlerini paylaşmasıyla tanınmıyor.

"Ah. Thea'nın derisi diken diken oldu.

Ama Torj endişeli ya da kızgın görünmüyordu, sadece biraz şaşkındı.

Cal onu izliyordu. "Sana kim öğretti?" diye sordu.

Thea pelerininin etekleriyle oynadı, içgüdüleri kendini tutmasını istiyordu. Cal tanıştıklarından beri ona karşı nazik olmaktan başka bir şey yapmamıştı. Onda sevimli bulduğu bir içtenlik vardı ve ona ve Kipp'e güvenmek *istiyordu*. Tereddütlerinin yıllar önce yanlış çocuğa güvenmekten ve pişmanlıktan kaynaklandığını biliyordu. Ama tüm bunları bilmesine rağmen, isim dilinde bir türlü şekillenmiyordu.

Onun yerine Cal'a döndü ve ağzından kaçırdı: "Böyle ateş etmeyi nereden öğrendin?"

Cal'ın yanakları kızardı. "Şey... Ailem avcıydı. Çoğunlukla geyik. Aslında elimde bir yayla doğmuşum. Ama...' Allığı derinleşti. "Memleketimde av hayvanları her geçen yıl azaldı ve ailemin beni tutmaya gücü yetmedi, bu yüzden gençken beni buraya gönderdiler. Geride üç kız kardeş bıraktım.

"Anlıyorum..." dedi Thea yavaşça. Thezmarr'da lonca dışında büyümüş pek fazla insanla karşılaşmamıştı. Çoğu buraya geldiklerinde bebekti, onun gibi terk edilmişlerdi, bazen özel bir yeteneği olduğu iddiasıyla satılmışlardı, bazen de orta diyarların iyiliği için bir adak olarak, hepsi de Lonca Ustası'nın himayesine geçmişti. Ama Cal kalenin dışında bir hayat, bir aile tanımıştı... ve onlardan koparılmıştı.

'Özür dilerim,' dedi ona.

Omuz silkti. "Uzun zaman önceydi.

Thea bu zoraki soğukkanlı tonu tanıyordu. Kendisi de bunu yeterince sık kullanmıştı. "Ama onları hâlâ özlüyorsun.

"Her gün," diye yanıtladı Cal, yaya uzanarak.

Öğlene kadar çalıştılar ve bu sırada Thea uzun yayı en iyi nasıl kullanacağı konusunda Cal'ın aklından geçenleri dinledi. Kısa süre sonra Cal'ın sapan ve mızrak konusunda da oldukça yetkin olduğunu ve bilgisiyle cömert davrandığını keşfetti. Cal sabırla ona her iki silahla da birkaç teknik öğretti.

"Ama gördüğüm kadarıyla," dedi ona. "Senin gücün fırlatılan yıldızlarda yatıyor.

Thea sertçe başını salladı.

"Duymak istediğin bu değil miydi?" diye sordu.

Thea alt dudağını çiğnedi. "Ben... Ben her şeyin efendisi olmak istiyorum," cevap verdi sonunda. Kahkaha ya da alay bekledi ama hiçbiri gelmedi.

Cal sadece omuz silkti. "O zaman çok pratik yapman gerekecek.

Sert bir ses ormanı yarıp geçti. "Moron yay kullanırken de kılıç kullanırken olduğu kadar işe yaramaz. Öfkeli onun neden hâlâ burada olduğunu biliyor.

Thea'nın sesi duyunca tüyleri diken diken oldu ve içgüdüsel olarak okun hedefini biliyordu. Yanındaki Cal'la birlikte Bloodwoods'u aradılar ve Kipp'i

Seb'in uşaklarından ikisinin arasına sıkışmış, bir okun ucunu Boğaz.

"Sana yıllardır söylüyorum Sebastos, benim yeteneklerim Savaş Odası'nda yatıyor," dedi Kipp, boynunu ucundan uzaklaştırıp bir damla kanı ortaya çıkararak.

Seb eğildi. "Yıllardır söylüyorum, kimse kılıç sallayamayan ya da mızrak fırlatamayan bir komutan istemez.

Gerilen bir yayın gıcırtilı sesi duyuldu.

"Seb! Cal boyunun hizasına kadar çekilmiş, yayına bir ok yerleştirmiş ve hazır bekliyordu. "Bırak onu.

Thea'nın kalp atışları hızlandı. İşler çok çabuk kızışmıştı. Torj neredeydi? Kesinlikle devreye girmeliydi.

Ama Seb alaycı bakışlarını Cal'a çevirdi: 'Seni hiç anlamadım. Neden kendini bir grup ucubenin arasına attın? Önce bu zayıf herif. Çenesini Thea'ya uzatmadan önce ok ucunun düz kısmıyla Kipp'in yüzüne vurdu. "Sonra da kendini erkek sanan kaltak.

Thea kızarmayı reddetti. Bunun yerine yumruklarını sıktı ve duruşunu ayarladı. Cal ateş ederse, kaos onu takip edecekti. Keşke fırlatma yıldızlarından birkaçını cebine atmış olsaydı diye düşündü.

Cal'ın parmak eklemleri pruvanın etrafında bembeyaz olmuştu ama sabit durdu. "Neden sizin grubunuzda olmadığımı bilmek ister misin? Karanlık bir şekilde güldü. 'Kendisi için başkalarını kullanan kendini beğenmiş bir hıyarın ayak işlerini yapmakla ilgilenmiyorum. Amcan Lonca Ustası'nın arkadaşı olduğu için buradasın.

Thea'nın ağzı neredeyse açık kaldı. Ne?

Seb'in kulaklarının uçları kızardı. "Bu doğru değil.

Cal onu görmezden geldi.
"Kipp'in gitmesine izin ver.
'Yoksa ne olur? Beni vurur
musun?'

Thea'nın kulaklarında kan uğuldadı ve hiç düşünmeden ileri doğru bir adım attı, göğsünde bir şey çatırdıyor, parmak uçlarında bir parazit vızıldıyordu. Hissettiği tüm korku yok oldu ve odak noktası tek oldu: Sebastos Barlowe'a bir ders vermek. Tüm vücudu, o piçi alaşağı edebileceğini iliklerine kadar hissettiği şiddetli bir enerjiyle dolup taşıyordu.

"Eee? Seb, okun ucunu Kipp'in boynuna saplayarak alay etti. Arkadaşları yüzünü buruşturdu, ter damlacıkları yanaklarından aşağı süzüldü.
yüz.

Seb bundan zevk alıyordu. "Beni vuracak mısın yoksa ne yapacaksın? Thea bir adım daha öne çıktı.
Torj'un derin sesi , "Belki de öyle olur," diye geldi. Seb
irkilmek için sağduyulu davrandı.

Thea dondu kaldı.

"Ve gördüğüm kadarıyla Whitlock ıskalamıyor," dedi Savaş Kılıcı
Thea'nın yanına ilerleyerek ekledi. Sesi sakindi, sanki kalkan taşıyıcılarını ölümcül bir çatışmanın içinde bulmamış gibiydi ama buz mavisi gözleri altındaki öfkeyi ele veriyordu.

"Herkes silahlarını indirsin, hemen. Saf emir, itaatsizliğe yer yok.

Uşaklar hemen Kipp'i serbest bıraktı. Seb oku bıraktı ve Cal yayını indirdi. Thea yumruklarını iki yanına indirdi ama sıkılı tutmaya devam etti, karıncalanan tırnakları avuçlarına batıyordu.

Torj onları soğukkanlılıkla inceledi. 'Bu iş iki şekilde sonuçlanabilir...' diye söylendi. 'Birincisi, bunu her zamanki kalkan taşıyıcılarını bezdirme saçmalığına bağlarım ve bir daha bundan bahsetmeyiz. İki... Eğer bunun tekrarlandığını görürsem... Seni dağdaki mağaralara asarım ve fırtınaların seni yavaşça boğmasına izin veririm. Anlaşıldı mı?'

"Evet, efendim. Birleştirilmiş mırıltı
geldi. "Güzel.

Bundan sonra, eğitimlerini resmi olarak durdurdu. 'Salona dönün ve yemeğinizi yiyin. Bu seansın öğleden sonrakine kıyasla bir ısınma seansı olduğuna hiç şüphem yok.

Thea ve Cal, kül rengi suratlı Kipp'in yanına koşmadan önce grubun dağılmasını beklediler.

"Ben iyiyim," diye mırıldanarak boynundaki kan izlerini sildi.

Cal, Seb'in kaleye doğru gözden kayboluşunu izlerken, "O lanet olası bir piç," diye hırladı.

Kipp, 'Bu hiçbir zaman tartışma konusu olmadı,' diye cevap verdi.

Thea kolunu onunkine doladı ve elini sıktı. "İyi olduğuna emin misin?"

Kipp teslim olmuş bir gülümseme verdi. 'Sabahımı bu şekilde geçirmek istediğimi söyleyemem. Ama evet, ben iyiyim. Sen ve Cal sayesinde.

"Ben hiçbir şey yapmadım," dedi Thea dürüstçe.

," diye karşı çıktı Kipp. 'Güçlü görünüyordun, sanki onun üzerine indireceğin gizli bir silahın varmış gibi. Neredeyse ben de korkuyordum.

Şu anda bile Thea'nın içinden yüklü bir enerji akıyordu ama o yine de güldü. "Görünüşe göre öfke bunu yapacak.

"Görünüşe göre..." diye Kipp, sesi mesafeliydi.

"Ne oldu? Cal sordu.

Kipp duraksadı, kolunu Thea'nın kolundan çekmeden önce gözle görülür bir şekilde yutkundu, vücudu içe doğru çöktü. Konuşurken onlara bakmadı. "İkiniz de benim askeri stratejiye daha yatkın olduğumu biliyorsunuz, değil mi?"

Thea, Cal ile şaşkın bir bakış alışverişinde bulundu ve kaşlarını çattı. 'Ne olmuş

Bu mu?"

'Şey... Sadece iyi olduğumu bilmenizi istiyorum,' dedi onlara.

Geçici olarak. 'Gerçekten iyi. Savaş alanında "işe yaramaz" olabilirim ama Savaş Odası'nda her zaman arkanızda olacağım.

Thea'nın kalbi onun için kırıldı. "Bunu biliyoruz, Kipp.

"Elbette var," diye söze karıştı Cal. "Herkesin güçlü yanları vardır.

Kipp gülümsemeye zorladı ve işaret parmağını başına vurdu. "Bu sadece dekorasyon için değil, biliyorsun.

"Bunun için Fury'lere teşekkür et, çünkü hiç hoş değil. Cal bir kolunu Kipp'in omuzlarına attı.

Kipp homurdandı. "Moral desteği için sana her zaman güvenebiliriz, değil mi Callahan?"

Thea titrek bir şekilde güldü, gerginlik sonunda azaldı.

Kaleye geri dönmeye başladıklarında, Kipp'in eli okun ucunun boynundaki deriyi parçaladığı yere kaydı. Başını sallayarak mırıldandı. "Lanet olası Seb Barlowe... Fox'ta asla servis alamazdı.

Thea ve Cal ilk kez yorum yapmadılar.

Büyük Salon'a döndüğünde Thea taşıyabileceği kadar yiyecek kaptı ve simya atölyesine doğru yola çıktı. Eski yoldaşı her üç öğleden sonra boş olsa da, kız kardeşinin Bayanlar Öğle Yemeği Çaydanlığı'nı tamir edeceğini biliyordu.

Thea içeri girdiğinde Wren bir tezgâhın üzerine eğilmiş, porselen tasarımının bir kısmına kaşlarını çatarak bakıyordu. Ida birkaç sıra ötede oturuyordu, başını kaldırıp baktı ve dudaklarına yavaş bir gülümseme yayıldı. "Althea Nine Lives başka bir gün savaşmak için yaşıyor.

Thea sırtıttı. "Ben bir kalkan taşıyıcısıyım..." diye cüret etti, herhangi bir duyguyu ölçmek için kız kardeşine baktı. Hiçbir şey yoktu. Wren her zamanki gibi işine dalmıştı.

'Biz de öyle duyduk,' diye yanıtladı Ida. 'Herkes senin hakkında konuşuyor.

"Ne diyorsun? Thea neşeli cevabının Wren'den bir tür tepki alacağını umuyordu.

"Bazıları senin yüzsüz bir aptal olduğunu söylüyor. Diğerleri ise Thezmarr'ın ihtiyacı olan taze kan olduğunu söylüyor.

"İlginç. Thea tezgâha yaklaşarak Wren'in el işlerini inceledi ve ona kalın bir dilim ekmek uzattı.

Sonunda Wren başını kaldırıp baktı ve minnetle aldı. "Tasarım nasıl gidiyor? Thea sordu.

"Henüz tam olarak değil," dedi Wren bir lokmanın etrafında. "Suyu renklendirmek için boya kullanıyorum, böylece farklı odacıklardan sızıntı olmadığından emin olabiliyorum.

"Bu talihsiz bir durum olabilir.

"Aynen öyle. Biraz ince ayar gerekiyor. "Oraya ulaşacaksın.

"Biliyorum," diye yanıtladı Wren, heyecanla bir ısırık daha alarak. 'Bir Thezmarrian kalkan taşıyıcısı olarak hayat nasıl? Her zaman hayalini kurduğun gibi mi?

Thea kendi iksirleriyle yoğun bir şekilde ilgilenen Ida'ya baktı. Thea sır saklayan biri değildi... en azından çok fazla değil. Ama diğerleriyle Wren'le konuştuğu kadar açık konuşmazdı. Kız kardeşi daha genç olmasına rağmen Wren bilgelikte ve soğukkanlılıkta ustalaşmıştı - Thea'nın hayal kırıklığına uğramasına neden olacak kadar. Ida'nın dikkati dağılınca Thea Wren'in sorusunu düşünmek için kendine izin verdi. Torj'la sabah yaptıkları dersi ve kirişi geri çekerken kaslarının çektiği acıyı düşündü. Ama aynı zamanda korkuyu da hatırladı

Dün gece yatakhaneye girdiğinde, hem orada hem de yemek masasında gözlerin üzerinde olduğunu fark etti. "Bazı kısımları," dedi dürüstçe.

Wren başını salladı.

"olacağını biliyor muydun? Thea sordu.

Wren yüzünü buruşturdu. "Loncanın en değerli savaşçılarının yanında bir kadının kılıç kullanmasının herkesi heyecanlandırmayacağından şüphelenmişim.

"Buraya gelmeye, kendime bir kalkan taşıyıcısı diyebilmeye kendimi çok kaptırmışım.

Wren tekrar, "Biliyorum," dedi.

Thea kendini yukarı çekerek tezgâhın üzerine oturdu, ayakları altından sarkıyordu. "Bugünlerde çok şey biliyor gibisin.

Wren güldü. "Ben her şeyi bilen, her şeye gücü yeten biriyim. "Bu beni şaşırtmadı. Thea durakladı.

Başını sallayan Wren, bir taslağa bakmadan önce çeşitli parşömen sayfalarını karıştırdı. "Sanırım bir Savaş Kılıcı çırağı olmak istiyorsun? Bu sabahki duyuru bu muydu? Sen ve... Hawthorne'un tartıştığınız şey?

Thea irkildi. "Onunla bir şey konuştuğumuzu nereden biliyorsun?

Wren omuz silkti. "Onu avluda sana yaklaşırken gördüm," dedi kesin bir ifadeyle. "Sana bakış şeklinden hoşlanmadım.

"Sen neden bahsediyorsun? Thea karşılık verdi. Pembe uçlu yanakları ona hiç de iyi gelmiyordu.

Wren ona bilmiş bir bakış attı. 'Bundan daha az hararetli görüşler yüzünden savaşlar başlatıldı, kardeşim. Bir şeyler mi oluyor -'

"Hayır," diye sözünü kesti Thea. "Benden sadece onu akıl hocası olarak aday göstermeyeceğime dair söz istedi. Orada hiçbir şeyden daha az.

Kız kardeşi sesindeki incinmişliği fark ettiyse de söylemedi. Wren sadece tasarımlarına bakmaya devam etti. "Sorunun bu olduğunu sanmıyorum, Thee...

"Sorun yok. Thea burnunu çekti. "Ve kim onların çıraklarından biri olmak istemez ki?

Wren alay etti. "Aklıma birkaç kişi geliyor -"

"Ben *bunun için yaratılmışım* Wren," diye araya girdi Thea.

Wren'in bakışları Thea'nın kader taşının gömleğinin altından tenine değdiği yere takıldı. "Bundan hiç şüphem yok," dedi. 'Sadece dikkatli ol. Yenilmez değilsin.

Önceki geceden kalma bir korku titreşimi yüzeye çıktı ama Thea bunun yarısını Wren'in bilmesini istemiyordu.

Böylece Thea yemeğini bitirdi ve göğsündeki kırıntıları temizledi. "Zorunda mısın? Wren azarladı, şimdi etrafa saçılmış olan dağınıklığı işaret ederek onun çalışma alanı.

Thea sadece sırtıttı. "Peki, insanlar Althea Nine Lives hakkında başka neler söylüyor?

Wren, insanların sürekli kendisinin büyük kardeş olduğunu düşünmesine neden olan o uzun ve acı dolu iç çekişlerinden birini yaptı. "Çoğunlukla önceki iki düşüncenin varyasyonları. Ya ölmek isteyen bir aptalsın ya da geleceğe dair aydınlanmış bir vizyona sahipsin.

Thea homurdandı. "Peki sen ne diyorsun?

Wren eserine konsantre olmuş, Thea'nın göremediği bir unsurla uğraşıyordu. Ama Wren'in dudaklarında bir gülümseme ve gözlerinde bir gurur parıltısı vardı. "Onlara kız kardeşim olduğunu söyledim.

YİRMİNCİ BÖLÜM

Thea sahip olduğu her şeyle kendini bir kalkan taşıyıcısının hayatına attı, kader taşı kum saatinin tükenişinin sürekli bir hatırlatıcısıydı. Yanında çıraklık yapmak istediği Savaş Kılıcı için resmi adaylığını sunma zamanı geldiğinde, kendi adının yanına Torj Elderbrock'un adını karalarken tereddüt etmedi. Ayı Avcısı ile eğitimi iyi gidiyordu ve savaşçının açık sözlülüğünü ve mizah anlayışını sevdiğini fark etti. Onun iyi bir akıl hocası olacağından emindi.

Wilder Hawthorne Büyük Ayin'i geçen en genç savaşçı olabilirdi ama Torj Elderbrock onun bu rekoru kırmasına yardım edecekti. Ve böylece Thea başını öne eğdi, Seb ve uşaklarının Torj'un uyarısını ciddiye almış görünmelerine şükretti, Dax'ın geceleri onu hâlâ koruyor olmasına şükretti ve Hawthorne'la daha fazla karşılaşmadığı için daha da şükretti. Nihayet şans da olduğu için hedeflerine odaklanabilirdi.

Thezmarr'a bir kalkan taşıyıcısı olarak döndükten bir hafta sonra, bu şans Dışarı.

Thea, Cal ve Kipp gruplarının geri kalanıyla birlikte avluda bekliyordu. serin bir sonbahar sabahı. Ahır ustası Madden onları karşıladı ve Thea'yı utandırmak için çırağı Evander onu orada görünce yaşadığı şoku gizleme zahmetine girmedi.

Thea hemen başını çevirdi ama Seb bu garip alışverişi yakalamadan önce değil. Thea onun gözlerindeki ilgi parıltısından hiç hoşlanmamıştı ama bu konuda yapabileceği bir şey yoktu. Bunun yerine ahırın sahibini dinledi.

"Thezmarr'ın bir kalkan taşıyıcısı için iyi biniciliğin önemini vurgulamak isterim. Pozisyonunuzda, loncaya elinizden gelen her şekilde yardımcı olmanız beklenecek; bu da mesaj taşımak, Muhafızlar ve komutanlarla birlikte çatışmaya girmek ve savaş alanında onlara katılmak da dahil olmak üzere her şeyi içerebilir. Kabul testinizi geçmeniz halinde, üç krallığa yardım etmek için hızla seyahat etmeniz beklenecektir. Loncaya sunabileceğiniz becerilerde hiçbir eksiklik olmayacaktır. Onları şöyle bir süzdü, görünüşe bakılırsa Savaşkılıcıları her zamanki gibi etkilenmemişti.

'Atları Orax Ovalarına götüreceğiz. Orada size silahlarla at sürme, birlik halinde at sürme ve birbirinize karşı at sürme alıştırmaları yaptıracağız' dedi.

"Umarım dünkü grup kadar zavallı değilsinizdir," Esyllt'in tanıdık hakaretlerinden biri geldi. Silah ustası ahırların girişinde duruyordu. 'Atından düşen ilk kalkan taşıyıcısı haftanın geri kalanında cephanelikte temizlik görevinde olacak. Beni Madden'ın önünde utandırma.

Thea'nın bilmediği Kan Ormanları'ndan kestirme bir yol izlediler ve tam gökyüzünü bir daha göremeyecekleri kadar derinde olduklarını düşündüğü anda ağaçlar seyreldi ve sonunda Thezmarria kayalıklarının tepelerindeki açık çimenli düzlüklere açıldılar. Keskin kenarlarının ötesinde, karanlık denizler çağırıyordu ve daha da uzakta, sisli Peçe ufukta yükseliyordu.

Tuzlu deniz havasını içine çekti. Sivri dağların ve şimşeklerin gölgeleri altındaki o yalnız anlar sanki bir ömür önce yaşanmış gibiydi. Orada durup kader taşını tutarak umutsuzca daha fazlası olma şansını dilediğinden beri ne kadar zaman geçmişti?

Ve şimdi buradaydı. Eli dalgınca yeşim taşına gitti ama son anda kendini tuttu, ellerini ceplerine soktu ve dikkatini önünde gelişen eğitime verdi.

Madden ve Esyllt'in çeşitli binicilik stillerini göstermesini dikkatle izleyen Thea, sıranın kendisine gelmesi için sabırsızlanıyordu. Evander ona her zaman hızlı binmek söz konusu olduğunda hafif bir yapıya sahip olmanın avantaj olduğunu öğretmişti ama bu hızlı olmaktan çok daha fazlasıydı. İki usta kalkanlarını ve kılıçlarını havaya kaldırdı ve Thea kaslarının başka bir işkence seansına gireceğini biliyordu.

Sırasının gelmesini beklerken, Seb'in Evander'i uşaklarından oluşan küçük bir grupla birlikte köşeye sıkıştırdığını fark etti. Ahır ustasının çırağı ellerini havaya kaldırmıştı.

Savunmaya geçmiş, alçak sesle ve hızlı hızlı konuşuyordu. Thea anında midesinin bulandığını hissetti. Bu piçin ne yapmaya çalıştığını bilmiyordu ama bundan iyi bir şey çıkmayacağını da biliyordu. Eski aşk hayatıyla ilgili *herhangi bir* bilgiye sahip olduğu düşüncesi ona hiç de iyi gelmiyordu. Ancak, müdahale etmek bir seçenek değildi. Karışması Seb'i daha da kızdıracaktı ve Evander'in şimdiden ne saçmalıklar söylediğini kim bilebilirdi ki?

Bakışlarını rahatsız edici manzaradan ayırarak ayağını üzengiye taktı ve beyaz ve gri kısırağa bindi. Kısırağından daha iri ve çok daha inatçıydı ama Evander'in ona öğrettiği teknikleri kullanarak onu dizginledi. Asi hayvana her seferinde sadece bir talimat verdiğinden emindi, onu inatçı tavrından uzaklaştırmak için birkaç dar daire çizerek yürüttü.

"İyi yaklaşım, kızım," diye yorumladı Madden yakınlardan. 'Özellikle gençlere karşı sabırsız ya da sert olmamak her zaman önemlidir.

"Teşekkür ederim, efendim," diye yanıtladı Thea.

"Onu yönlendirmek için dizlerini ve topuklarını kullanman gerekecek," diye tekrar konuştu Madden, ona doğru tuttuğu bir eğitim kılıcıyla yaklaşırken.

Durumdan bir anlığına sersemlemiş hisseden Thea, dizginleri eyerin boynuzuna geçirdi ve alıştırma silahını sözsüzce aldı.

Cal daha sonra ona ilk gün kullandığından daha küçük ve hafif bir kalkan uzattı.

Geri adım atmadan önce, "Piyade kalkanı yerine süvari kalkanı," diye ekledi.

Daha önce Esysllt'in gösterdiği gibi kalkanı ön koluna bağladı ve topuklarıyla beygirinin yanlarını sıktı. Dizginleri geri çekme dürtüsünü bastıran Thea, onu açık düzlüklere bakacak şekilde çevirdi; kalkanını ve kılıcını yüksekte tutarak düşmeden karşıya geçecekti.

Diğer birkaç kalkan taşıyıcısı başarmış ve zafer çığlıkları atmaya başlamıştı. Çabalarına bakılırsa, birçoğu yıllardır binicilik eğitimi alıyordu. Kalkanını ve kılıcını kavrayan Thea, Evander'a bakmaktan kendini alamadı ve onun uzun zaman önce kendisine sorduğu sorulara verdiği cevapları hatırladı. O zamanlar bile bu anın hayalini kurmuştu.

"Bütün gün bekleyemeyiz," diye bağırdı Esysllt, neredeyse Thea'nın sıçramasına neden olacaktı.

Ama tereddüt eden tek kişi o değildi. Yeni bir atlı grubu ata binmişti, kalkan taşıyıcıları daha önce gelenlerden çok daha az deneyimliydi.

daha önce, tereddütleri açıkça belli olanları topladı.

Beklenti sadece kalkan taşıyıcıları arasında değil, binek hayvanları arasında da titreyordu. Huzursuzlanmaya başlamışlardı, bazıları huzursuzca toynaklarıyla yeri eşeliyordu.

"Tanrılar, düşenin ben olmama izin vermeyin," diye mırıldandı Thea.

Bir an bile tereddüt etmesine izin vermedi. Topuklarını sıkı ve at ileri atıldı. Çok hevesliydi ve neredeyse anında dörtnala koşmaya başlayarak çimenlerin üzerinde ilerlemeye başladı.

Thea eyerde dik durmak için tüm karın kaslarını çalıştırdı, tuzlu rüzgâr aniden yüzünü kamçılardı. Hayali rakiplerine karşı kalkanını kaldırarak ve hatta kılıcıyla bir yumruk atmaya cesaret ederek tüm iradesiyle asıldı.

Koşunun sonu aniden karşılarına çıkınca keskin bir nefes çekti. Ama paniğini kontrol altına aldı ve eyerin arkasına oturarak ata hızını yavaşlatması gerektiğini işaret etti. Orada, ayaklarını kullanarak atı yönlendirdi ve tarlaya geri dönerken onu tekrar dörtnala koşmaya teşvik etti.

Silahını kaldırmış bir şekilde at sürerken ve soğuk deniz havası tenini öperken, zafer kazanmış gibi hissediyordu. Özgürlük gibi hissetti.

Gruba yaklaşırken yavaşladı, yüzünde geniş bir gülümseme belirdi

-

"Sert sürdüğün tek şey değil, değil mi, başıboş?" diye sordu Seb. iğrenç bir alay.

Tüm zafer hayalleri bu sözlerle paramparça oldu.

"Ne dedin sen?" dedi sıkılmış dişlerinin arasından, atından inip yaşlı kalkan taşıyıcısına doğru bir adım atarken.

"Beni duydunuz. Grubun dışında tek başına duran Evander'e gözlerini kaçırarak baktı. "Seyisin hayvanları sevdiğini biliyordum ama..."

Thea'nın içinden bir şimşek geçti ve yumruğu havada uçtu. Seb'in sol gözüne çarptı.

Yüzünü tutarak sendeleyerek geri çekildi. "Ne oluyor -"

Thea şok içinde ona baktı, parmak eklemleri ağrıyordu.

"Efendim! Seb bağırdı. "Gördünüz mü?"

"Neyi gördün? Esyllt kalkan taşıyıcısını açık bir nefretle inceledi.

"Kaltak bana vurdu!"

Esyllt kaşlarını çatı, Thea'ya bir bakış bile atmadı. "Neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok. Ama eğer eğitimsiz bir kadının

bir yumruk , o zaman Sebastos srtğnn sen olduğunu
söyleyebilirim. Grubun zerine şaşkın bir sessizlik
kt.

Ta ki Madden bir kakhaha patlatıp tüm kalkan taşıyıcıları arasında bir
kakhaha zinciri başlatana kadar.

Seb'in yüzü her saniye biraz daha kızarıyor ve küfrederek Bloodwoods'a
doğru fırlıyordu.

"Thezmarr'ın savaşcısı olmak istiyorsan bundan daha iyi bir yumruk
atman gerekecek," diye mırıldandı Esyllt Thea'ya doğru.

şaşkınlıkla başını kaldırdı ama silah ustası çoktan uzaklaşmıştı.

Cal ve Kipp'in de ona katılması uzun .

Cal, Evander'e doğru burnunu çekerek, "Ne budala," dedi. 'Senin
hakkında böyle konuşurken hiç omurgalı değil, hiç klas değil. Bu kesinlikle
gözünü yakacak.

Thea'nın yüzü hâlâ yanıyordu. Wren, Sam ve Ida'nın hayatıyla ilgili bu
tür ayrıntıları bilmesi bir şeydi ama Thezmarr'daki tüm kalkan taşıyıcılarının
geçmişinden haberdar olması tamamen başka bir şeydi. İçindeki huzursuzluk
alkalandı. Evander onlara *tam olarak* ne anlatmıştı? Onu ahırda becerdiğini
mi? Çıplak nasıl görünüyordu? Erkeklerin kadınlar hakkında nasıl
konuştuğunu bilecek kadar geceyi yatakhanelerde geçirmişti...

"Bir zamanlar bir kız arkadaşım vardı," dedi Kipp, düşüncelerini bölerek.

Bu, Thea'nın ve Cal'ın ilgisini çekti ve bir an için utancını unutmasına
yetti.

"Ne? Cal inanamayarak alay etti.

"Onunla Laughing Fox tavernasında tanıştım. Gerçek bir güzellik.'

Cal kükreyerek güldü. 'Sen mi? Bir kızla mı? Laughing Fox'ta mı? Tek
bir kez bile gitmediğin bir yerde mi?" Aslında karnını tutuyordu, başı geriye
eğikti.

Thea sırtttı. Kipp'i yargılamak ona *düşmezdi* ama bu pek olası
görünmüyordu.

Kipp onları görmezden geldi. "İpek gibi yumuşak siyah salar," diye
devam etti. "Göz kamaştırıcı bir gülümseme ve inanılmaz bir -" bir an
duraksadı, sadece kaşlarını kaldıran Thea'ya baktı - "kişilik," diye bitirdi.

Cal şimdi gözlerinden akan yaşları siliyordu. "Ve bu kadın... Senden
hoşlanıyor muydu?

"Evet!" diye ısrar etti Kipp. "Bütün gece güldük.

"Sana gülmediğinden emin misin?"

"Bırakın onu," dedi Thea, Cal'ın koluna vurarak. Kipp başını sallayarak, "O zaman bana inanmayın," dedi.

"Siz üçünüz şimdi ne gevezelik ediyorsunuz?! Esyllt böğürdü. 'Grubun yarısının bir sonraki seans için ayrıldığını görmüyor musunuz? İnanın bana, geç kalmak isteyeceğiniz bir seans değil.

Thea'yı şaşırtacak kadar haklıydı. Madden, Evander ve atlar gitmişti, gruplarının çoğu gibi, Kanlı Orman'ın kenarında görebildikleri birkaç kişi dışında.

Silah ustası başını sallarken üçü de harekete geçti. 'Hiç bu kadar zavallı bir kalkan taşıyıcısı görmemiştim. Kımıldayın!'

"Ah, efendim? Kipp çekingen bir tavırla konuştu. "Ne?"

"Tam olarak nereye gidiyoruz?"

Esyllt yüzünü onlara döndüğünde Thea daha fazla bağırmak için kendini hazırladı, ağzı gerçekten de gevşemişti.

"Son on dakika boyunca söylediğim *tek bir kelimeyi* bile duymadığınızı mı söylemek istiyorsunuz?"

"Efendim, biz -

Kipp'i susturmak için elini kaldırdı.

Ev işleri dışında, Thea'nın stajyerlere ne tür cezalar verildiğine dair hiçbir fikri yoktu ve *gerçekten* de öğrenmek istemiyordu.

"Hayatım boyunca..." diye devam etti Esyllt, elini seyrelmiş saçlarında gezdirerek. Başını iki yana salladı. 'Kuzeydeki eğitim arenasında göğüs göğüse dövüş için bekleniyorsunuz. Hepinizin -" Thea'ya sert bir bakış attı- "çok işine yarayabilecek bir beceri. Kipp'e odaklandı. "Ve sen... Hiç şüphesiz, karşılaşma talihsizliğine uğradığım en kötü kalkan taşıyıcısısın.

Öfkeli bir iç çekti. "Çekil gözümün önünden.

Üçlü bunu yapmaya fazlasıyla hevesliydi ve koşarak Bloodwoods'a doğru fırladılar.

"Bunu duydun mu? Ağaçların arasında ilerlerken Kipp nefes nefese kaldı. "Hangi kısmı? Thea hâlâ sersemlemiş bir halde sordu.

Kipp sırttı. "Ben ünlüyüm.

"Fury'ler bizi kurtarsın," diye inledi Cal.

Dudaklarında kahkahalar, Kan Ormanlarının arasından kalenin kuzey ucuna koştular. Neyse ki Kipp eğitimin nerede yapılacağını biliyordu.

Yerdeydi, ama sevinç burada sona erdi.

Antrenman alanı kara dağların eteklerindeydi, sadece bir açıklık değil, herkesin kanlı zaferleri ve yenilgileri bir görüş noktasından izleyebileceği bir arenaydı. Kanlı, çünkü Thea yerde koyu kırmızı lekeler görebiliyordu.

Ve merkezde, Thezmarr'ın Savaş Kılıçları duruyordu.

Hawthorne onların kalbindeydi.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

Thea neredeyse olduğu yerde duracaktı. Hawthorne'u yaklaşık bir hafta önce kameriyede yaptıkları gergin konuşmadan beri görmemişti ve bu konuşma zihninde yankılanırken kalbi boğazına düğümlenmişti:

"Seni akıl hocam olarak aday göstermeyeceğim, mutlu musun?"

"Yakınından bile geçemezsin Simyacı..."

Acı şimdi bile dilindeydi, ama onu görmek... Onu çözdü. Ayaklarını iki yana açmış, dimdik duruyordu, gözlerinde şiddet vaadi vardı. Acımasız ve dehşet vericiydi, evet, ama yüzeyin altında başka bir şey kaynıyordu. Kendisi için öğrenmek istediği bir şey, parmaklarının arasından kayıp gitmeye devam eden bir şey, çalınan anlarının her biri tamamlanmamıştı.

Cal onu platforma doğru ilerlemeye devam etmesi için dürttü.

Kan Mektubu Vernich ve Ayı Avcısı Torj gömleksizdi, devasa bedenleri kaslarla doluydu, Ölümün Eli ise terlemeyi beklemiyormuş gibi kollarını dirseklerine kadar sıvamıştı.

Onlara ilk olarak Vernich hitap etti. "Buraya göğüs göğüse dövüşmeyi öğrenmek için geldiniz," sesi çakıllıydı ama eğitim alanının en ücra köşelerine kadar ulaşıyordu. 'İlk önce antrenman yapacağız, böylece tekniği en iyi şekilde görebilirsiniz, sonra eşleşecek ve birbirinizi dövereksiniz. Sözlerinde Thea'nın irkilmesine neden olan bir memnuniyet notası vardı.

El ele dövüş, en az aşına olduğu beceriydi. Şimdiye kadar bu eğitim alanının varlığından bile haberi yoktu. Casusluk onca yıl boyunca hiç dövüş dersi görmeyi başaramamıştı.

Burada. Ve şimdi... Şimdi derinlere atılacak, *birilerini eşek sudan gelinceye kadar dövmesi* beklenecekti. Tüm bunlar olurken, Warword'ler her birini açık çırak pozisyonları için değerlendirerek izliyor olacaktı.

Kalabalıktaki tek gergin kalkan taşıyıcısı o değildi, yine de bundan çok az teselli buldu.

Vernich altın saçlı savaşıyı başıyla işaret ederek, "Önce Ayı Avcısı'nı alacağım," dedi.

Torj sadece sırttı. "Nasıl , kardeşim.

Karşılıklı konuşmalarda bir parça çılgınlık vardı ve Thea aralarında ne kadar kan döküldüğünü merak etti. Adamlar birbirlerini ilkel bir şekilde ölçüp biçerek yerlerini aldılar.

Hawthorne izlemek için arenanın kenarına doğru ilerlemeden önce başını hafifçe salladı.

Thea yutkundu ve tek odağını Torj'a çevirdi - umarım akıl hocası olacak, kendi başına bir efsane olma yolundaki anahtarı olacak Savaş Kılıcı.

Resmi bir başlangıç ya da tören yoktu. Savaş Kılıçları sadece yüzlerini korumak için yumruklarını kaldırdılar ve birbirlerinin etrafında döndüler. Başladıklarında ortak bir nefes alış veriş oldu. Furies tarafından bahşedilen yetenekleri bir anda ortaya çıktı - doğal olmayan hız, güç ve çeviklik dalgalar halinde üzerlerinden akıyordu. Birbirlerini av gibi takip ediyorlardı.

Thea gergin bir şekilde ayak parmaklarının üzerinde kaydı.

Vernich ilk yumruğu attı, Torj onu kolayca bloke etti ve savaşı arkadaşına kendi yumruğunu savurma fırsatını yakaladı. Her bir darbenin gücü Thea'nın irkilmesine yetti - bir tanesi savuşturulduğunda bile acı verici görünüyordu.

Ama Savaşkılıcıları vahşice sırtıyordu. İfadeleri o kadar vahşiydi ki, Thea ilk kez Büyük Ayin'in insanları nasıl birer Savaş Kılıcı'na dönüştürdüğünü ve bu olağanüstü yeteneklere sahip olmak için tam olarak nelerle karşılaştıklarını hayal etti. Bir de diğer efsaneler vardı... Bazılarına daha fazlasının, bazılarına... ölümsüzlüğün bahşedildiği.

Ayı Avcısı ve Kan Mektubu yumruklar ve tekmelerden oluşan bir bulanıklıktı, sadece bir kez daha birbirlerinin etrafında dönmek için ayrıldılar.

Hawthorne kenardan sert bir sesle, 'Bu kötü bir eğlence olur,' dedi.

Sözleri Vernich'i cesaretlendirmiş gibiydi, çünkü yaşlı Savaş Kılıcı yumruklarını savurmaya başladı, hareket ettikçe yumrukları bulanıklaşıyordu. Thea ona vurmaya çalıştı.

Sadece yumruklara değil, ayak hareketlerine de odaklanmalıydı. Bu da en az kılıç oyunu kadar bir danstı ve arkasında aynı ağırlığa sahip olmayan biri olarak, işin içindeki incelik ve hassasiyetten faydalanması gerektiğini biliyordu.

İki Savaş Kılıcı arenanın eni boyunca dövüştü, kalkan taşıyıcılarından oluşan izleyiciler her hareketlerini dikkatle izledi. Yumruklar, şiddetli kroşeler ve aparkatların hepsi yere düşmekte başarısız oluyordu. Her savaşçı bir avantaj elde etmek için dövüştükçe yoğunluk artıyordu. Vernich bir bacağını Torj'un ayaklarının altından geçirdi ama Ayı Avcısı onun üzerinden sıçradı ve ardından Kan Mektubu'nun yüzünün yan tarafına dişleri titreten bir darbe indirdi. Yere düştü ama yaşlı dövüşçüyü daha da kızdırdı. Torj'un üzerine darbe üstüne darbe yağdırarak saldırdı ama Torj her birini engelledi. Bir ileri bir geri, bir ileri bir geri dövüşüler.

"Sanırım ..." diye seslendi Hawthorne koridorun kenarından Yüzük.

Torj onu orada bulduğuna şaşırmış , sanki kendini kaybetmiş gibiydi. savaşın ritmi.

Vernich bu fırsatı değerlendirerek rakibini yerden kaldırdı ve ringin dışına fırlattı.

Torj yere çakıldı ve bir grup şok geçirmiş kalkan taşıyıcısının kaçışmasına neden oldu.

Bu darbenin şiddetiyle beli kırılmış olmalıydı ama Ayı Avcısı anında ayağa kalktı ve tozunu alırken utangaç bir ifadeyle sırtı.

Vernich, Hawthorne'a, "Eğer sıkılmalarından endişeleniyorsan," diye çıkıştı. "İşi ilginç hale getirelim. Kınını tutan yan taraftaki Seb'in yanına gitti.

Thea kaşlarını çatı. Ne zamandan beri bu kadar yakındı? Yine de Thezmarr'daki en nefret edilen iki insanın birleşmesi mantıklıydı.

Bloodletter kötü görünümlü bir bıçağı kınından çıkardı.

"Madem ısrar ediyorsun," Hawthorne kendi kılıcını çekerken sıkılmış gibiydi. "İlk kana.

"Peki. Vernich arenanın ortasına doğru yürüdü.

Thea daha önce hiç böyle bir şey görmemişti. Hawthorne önce büyük kılıcını acımasızca savurarak saldırdı, tüm gücü dışarıya yayılıyordu. Vernich onu engelledi ve çizmesinden bir hançer çıkarıp tehditkâr bir şekilde avuçladı. Hawthorne'un yüz ifadesi değişmemişti ama kılıcı havada ilerlerken bulanıklaşıyordu.

Çeliğin çeliğe çarpması arenada yankılandı ve Thea onların savuşturmalarını, çalımlarını ve hamlelerini izlerken olduğu yerde donup kaldı, her hareket bir öncekinden daha vahşiydi, kasları çabayla titriyordu.

"Yetmedi mi, ihtiyar?" diye homurdandı Hawthorne.

Vernich toprağa kan tükürdü. "Siktir git, Hawthorne.

Hawthorne siyah saçlarını arkadan bağlamış, kıvrılmış kolları bronzlaşmış, kaslı ön kollarını ve elinden uzanan dövmeyle ortaya çıkararak dövüşüyordu. Thea'yı hem kışkırtan hem de arzuyla kızartan acımasız bir verimlilikle hareket ediyordu. Sabahki eğitimde şahit olduğu birkaç manevrayı hatırladı. Orada büyük bir disiplin vardı, o kadar keskin bir şekilde bilenmişlerdi ki artık içgüdü haline gelmişlerdi.

Onu dövüşürken izleyen Thea, Torj'u akıl hocası olarak seçeceğine dair verdiği sözden anında pişman oldu. Yoldaki o sabahlarda gördükleri, ona nasıl ateş edileceğini öğrettiğinde gördükleri, bunun yanında hiçbir şeydi. O Fury'lerin gücünün vücut bulmuş haliydi, Thezmarr'ın gördüğü en yetenekli Savaş Kılıcı'ydı.

Ölümün Eli.

Kılıcı havada parlayarak Vernich'ten bir tıslama sesi çıkardı.

Pazısındaki küçük bir kesikten ince bir kan çizgisi akıyordu.

Hawthorne kılıcını indirerek, "İlk kan çekildi," dedi. "Yine!

Vernich kükreyerek şiddetle hamle yaptı.

Hawthorne bıçağı savurarak Vernich'ten bir acı laneti daha çıkardı.

Diğer pazusundaki eşdeğer bir kesik şimdi kanıyordu.

Hawthorne beklenti içinde bekledi, kılıcının çeliğinden kırmızı damlıyordu.

Bir an için Vernich tekrar saldırmaya hazır gibi göründü, yüzü sinirli bir hırıltıyla buruşmuştu ama homurdanarak iki kolundaki kanı sildi ve Hawthorne'a başıyla işaret ederek arenanın ortasından çekildi.

Hawthorne, "Eşleşin," dedi. Sesini yükseltmesine gerek yoktu ve bunu iki kez söylemesine de gerek yoktu. Onun gösterisinin ardından, şaşkınlık içindeki kalkan taşıyıcıları harekete geçti.

Seb aniden Thea'nın görüş alanını kapattı. "Başiboşu ben alırım," dedi, yüzüne kötü bir gülümseme yayılmıştı. "Ona bildirmenin zamanı gelmişti.

"Kesinlikle hayır," diye araya girdi Cal, Seb'i geri iterek.

"Neden olmasın?" dediğini duydu Thea. "O siyah göz biraz yalnız görünüyor..." Sözlerine rağmen korku Thea'nın kalbini ele geçirmişti. O aptal değildi. Daha önce şanslı bir atış yapmıştı ama Sebastos Barlowe'la boy ölçüşemeyeceğini biliyordu. Sadece ondan daha iri ve güçlü olmakla kalmıyor, aynı zamanda yıllardır antrenman yapıyordu.

"Aptalca dövüşme," dedi kulağına tanıdık, derin bir ses ve içinden yüklü bir enerji akımı gönderdi.

Thea, Hawthorne'un yüzüne baktığını ve gümüş gözlerinde bir hayal kırıklığı parıltısı olduğunu görmek için toplanan gerginlikten uzaklaştı.

"Değilim," diye yanıtladı Thea inatla.

Hawthorne bunu görmezden geldi, sanki Seb'e saldırmasını bekliyormuş gibi kolunu sıkıca tutmaya devam etti.

İstiyordu, kendisini aşağılamaya bu kadar niyetli olan bu piç kurusuna karşı yüzeyin hemen altında kaynayan bir nefret vardı. Kolunu Wilder'ın tutuşundan çekti. "Onu yeneceğim," diye mırıldandı kararlılıkla.

Hawthorne onun yanından ayrılmadı. "Belki bir gün," dedi. "Ama bugün değil. Yarın da değil. Bunu sen de biliyorsun, daha da kötüsü o da biliyor.

Thea'nın boğazı düğümlendi. "Neden buradasın? Benimle konuşmak için mi?" diye sordu sessizce. "Benimle hiçbir şey yapmak istemediğini açıkça belirtmiştin.

Hawthorne'un gözleri karardı ve inanamayarak başını salladı. "O konuşmadan bunu mu çıkardın? Alçak sesi kadının teninde titreşti ve Thea bir kez daha kalbinin göğsünde güm güm attığının farkına vardı.

Savaş Kılıcı bir süre onu düşündükten sonra dudaklarını ıslattı ve ensesini ovuşturdu. "Burada olmaz," dedi. Bir adım uzaklaştı ve Kipp'i işaret etti. "Sen!

Her ne yapıyorlarsa, ateşle oynuyorlardı. Yine de Kipp yaklaşırken hayal kırıklığını gizlemeye çalıştı. Arkadaşını çok seviyordu, gerçekten seviyordu ama o doğuştan dövüşçü değildi ve kendi yeteneklerinde ustalaşmak istiyorsa daha güçlü rakiplere ihtiyacı vardı.

Hawthorne onun tereddüt ettiğini hissetmiş gibi tekrar konuştu. "Bir gecede efsane olunmaz," dedi ona sessizce. "Bir efsane kan ve çelikle dövülür. Bu zaman alır.

Zamanım yok, diye bağırarak istedi Thea ama ağzını kapattı ve kader taşını kapmaktan kendini alıkoydu.

"Kuralları öğren," dedi, sesi alçak ve gürliyordu. "Ancak o zaman onları çiğneyebilirsin.

"Benim için başka bilgelik incileri var mı? Thea, kendisine ve Kipp'e talimat vermek için kalmasını dileyerek ama kalmayacağını bilerek sordu.

"Bilgelige *çok* ihtiyacın var," diye alaycı bir şekilde cevap verdi. 'Ama şununla başla: Eğer bir aptal gibi savaşırsan, bir aptal gibi ölürsün.

"Harika.

Kipp şimdi onun yanında durmuş, ayak ayak üstüne atıyor, güçlü savaşçının varlığı karşısında gözleri parlıyordu.

Hawthorne sırık gibi kalkan taşıyıcısı kendini toparlayıp kırırdanmayı bırakana kadar bekledi. "Bir şey daha var," diye ekledi. 'Yapabildiğin zaman rakibinin işini bitir. İnsanlar ölü taklidi yapıp gece kaçmalarıyla ya da uykunuzda boğazınızı kesmek için geri gelmeleriyle bilinir. Ama hiçbir insan ya da canavar bağırsakları dışarı sarkarken ya da kafası vücudundan ayrılmışken kaçamaz.

Ve bu acımasız notla birlikte, Savaş Kılıcı iki kalkan taşıyıcısını antrenman çiftlerinin arasından geçerken arkasından bakmaları için bıraktı.

Kipp, yüz ifadesi biraz şaşırmış bir halde, "Bu çok asık suratlıydı," dedi. "Sana başka ne söyledi?

"Bir aptal gibi dövüşürsen, bir aptal gibi ölürsün gibi bir şey mi? Thea cevap verdi, kalbi çılgınca çarparken ensesindeki tüyler diken diken olmuştu.

Kipp bir kahkaha attı. "Sanırım ben ölü bir adamım o zaman.

Kan Mektubu Vernich'in arenadan bağırarak verdiği emirler eşliğinde talimlerine başladılar.

Günün geri kalanı ellerinden kayıp gitti ve gün batımında Thea'nın vücudundaki her kas protesto çılgınlıkları atıyordu. Bir hafta çok ağır geçmişti ve kaleye giden patikayı topallamadan güçlükle yürüyebiliyordu. Acı çeken tek kişi o değildi. O akşam iki acemi vedalaşmadan Thezmarr'dan ayrıldı.

Önceki tüm çabalarına rağmen Thea formsuz ve disiplinsizdi. Seb'le kesinlikle boy ölçüşemezdi ve eğer onun gibilerle boy ölçüşemiyorsa, o zaman herhangi bir savaşçı unvanına da layık değildi. Artık Savaşkılıcıları için çıraklık dönemi başladığına göre, kendini her zamankinden daha fazla zorlaması gerekecekti.

İnsanların ve canavarların dünyasında güç arıyorsanız, bilgiden ve onu kullanma becerisinden daha güçlü bir şey yoktur.

Yenilenmiş bir amaç duygusuyla dolan Thea, soğuk ve dar yatağına kıvrıldı, Dax bir kez daha ayaklarının dibindeydi ve güvenliğinden endişe duymadan mışıl mışıl uykuya daldı.

Şafaktan çok önce uyandı ve karanlıkta tek başına antrenman yapmak için odadan çıktı.

Takip eden haftalar Thea'nın kalkan taşıyıcısı olarak geçirdiği ilk haftalara çok benziyordu. Antrenman ve dövüş, antrenman ve dövüş, dayanıklılık seansları ve iyi bir önlem için atılan kalkan duvarı dersleri. İlk başlarda Thea sürekli acı çekiyordu, kasları, ciğerleri, kemikleri... Vücudunu zorladığı amansız efor yüzünden her yeri ağrıyordu, yine de ısrar etti ve yavaş da olsa güçlendiğini, hızlandığını hissetti. Sabahın erken saatlerinde Thezmarr'ı kırbaçlayan şiddetli fırtınalara aldırmandan her gün diğerlerinden önce uyanıyor ve antrenman .

Esyllt'in tahmin ettiği gibi, bir avuç acemi asker, nankör tatbikatlara ve yaklaşan kıyametin korkunç uyarılarına dayanamayarak okulu bıraktı. Bazı günler kendilerini bir kişi eksik buluyorlardı ve kimse bu konuda bir şey söylemiyordu. Kipp ve Cal onun daimi yoldaşları olmuştu ve Wren, Sam ve Ida'yı sık sık özlese de genç adamlara dostlukları için minnettardı. Onlar olmadan Bloodwoods, arena ve Büyük Salon acı ve yalnız yerler olurdu. Birlikte küçük galibiyetlerini kutluyor ve çürükleri, kesikleri ve sıyrıkları için birbirleriyle dertleşiyorlardı. Kipp ve Cal onu, kız kardeşi ve arkadaşlarının asla anlayamadığı bir şekilde anlıyorlardı. Thezmarr savaşçısı olmanın onun için ne anlama geldiğini biliyorlardı.

Thea daha fazla eğitim, talim, yemek, kütüphanede Malik'le birlikte eski denemeleri ve Savaş Kılıcı tarihini araştırma ve Dax ayaklarının dibinde kıvrılmış halde yatağında sızma gibi düzenli bir rutine girdi. Yorgunluk seviyesine bağlı olarak, ustaların banyolarını ve kalenin diğer tarafındaki kadınların banyo odalarını kullanmak arasında geçiş yaptı, şansını zorlamak istemedi.

Her geçen gün, Savaş Kılıcı çıraklarından biri olarak seçilmek için duyduğu yakıcı arzu gibi, kabul sınavını geçme konusundaki aciliyet ve çaresizlik de artıyordu. Bu gerilim tüm kohortta dalgalanıyor, rekabet her derste, her talimde daha da artıyordu.

Casusluk yaptığı günler tamamen unutulmamıştı ve Thea kaledeki fısıltıları, Peçe'deki gediklere dair haberleri ve Hawthorne'un ona bahsettiği belayı dinliyordu. Bu tür sırlar loncanın üst kademeleri arasında sıkı sıkıya korunurdu ama yine de tedirginlik hissediliyordu. Bir şeyler yaklaşıyordu.

Zaman akıp gitti ve çok geçmeden sonbaharın sonları Thezmarr'ın etrafına Bloodwoods'un turuncu, altın ve kırmızı renkleriyle düşmeye başladı.

Warsword'ler ve komutanlar onlardan etkilenmemişti. Cal ve Kipp bu acımasız savaşçıları sık sık kafesteki hayvanlara benzetiyor, en ufak bir rahatsızlık ya da hatada hırılıyorlardı. Kalkan taşıyıcılarını eğitmek istemedikleri bir sır değildi ve hiçbirinin bir çırak almak istemediği de kesinlikle bir sır değildi. Yine de Thea eğitim aldı. Hawthorne onun diğerlerinden yıllarca geride olduğu konusunda haklıydı ve bu yüzden diğerlerinden iki ya da üç kat daha fazla çalışmaya kararlıydı.

Sonbahar soğuduğunda ve günler kısaldığında Thea, Cal ve Kipp ustaların onlara öğretmek zorunda olduğu her şeyi ve her şeyi içtiler: hem kılıç hem de kalkan kullanırken eyerde nasıl dik durulur; bir ok yayına karşı bir kalkan duvarı nasıl desteklenir; gece gökyüzündeki yıldızların saçılması ve güneşin yüksekliği ile kuzey ve güney nasıl bulunur. Ama Thea'nın varlığının her zerresiyle benimsediği, öyle ki onunla bütünleştiği ders, bir kılıcın nasıl kullanılacağıydı. Bir kılıcı nasıl sallayacağını, hedefini her seferinde nasıl kesip deleceğini, düşmanlarını nasıl öldüreceğini öğrendi. Ellerinde ve parmaklarında kaba nasırlar oluşmuş, cildini zaten lekeleyen çeşitli yanık izlerine eklenmişti. Ama umurunda değildi.

Her gün ilerlediğini hissedebiliyordu. Diğer kalkan taşıyıcılarının alaycı yorumlarının yokluğunda bunu hissedebiliyordu. Yavaş yavaş, bir alay ve küçümseme nesnesinden, bir akrana dönüşmüştü ve zaman geçtikçe, rolünün tekrar değişeceğine kararlıydı - bir tehdide.

Diğer kalkan taşıyıcıları gibi Thea da ne zaman komutanlardan biri için bir ayak işi yapma fırsatı doğsa, ister kale çevresinde mesaj iletmek, ister silahları temizlemek ya da bir yolculuktan önce atlarla ilgilenmek olsun, neredeyse kendini paralıyordu. Tıpkı diğerleri gibi o da Thezmarr için vazgeçilmez olduğunu kanıtlamak istiyordu. Adını bilmelerini istiyordu; tavsiyelerini, övgülerini istiyordu, gerçi bu her zaman nadiren olurdu.

Her kohortta öne çıkanlar vardı ve onu dehşete düşüren Sebastos Barlowe da onlardan biriydi. O zamandan beri kendini çok geliştirmiş olsa da

İlk gün, beceri ve yetenekleri açısından hâlâ grubun ortasında yer alıyordu. Ne zaman bu konu üzerinde dursa, Hawthorne'un sözleri zihninde yankılanıyordu: *'Şimdiden bazılarının yıllarca gerisindesin. Savaşçılar için bir sonraki sınav üç ay içinde olacak, sonra bir yıl daha olmayacak. Hazır olman gerek.*

Ve Althea Nine Lives da öyle olacaktı. Başka seçeneği yoktu.

BÖLÜM YIRMI İKİ

Thea'nın bir kalkan taşıyıcısı olarak ilk gününden bu yana bir ay geçmişti ve gerekli yüke ek olarak kendi eğitimiyle birlikte Wren'i neredeyse hiç görmemişti. Ama şafak sökmeden bir saat önce kız kardeşi onu cephanelikte bulduğunda bir şeylerin değiştiğini anlamıştı.

"Her yerde seni arıyordum! Wren neredeyse bağıyordu. Soğuğa ve saatin ilerlemiş olmasına rağmen yüzü gülüyordu. 'Farissa'nın çırağı oldum! Simya sanatında resmi bir çırak, Thea!

Thea bir an gözlerini kırptırdı ve bilemekte olduğu bıçağı bıraktı. Kendini kız kardeşine doğru fırlattı. 'Bu harika, Wren. Senin yapacağını biliyordum! Sen en iyisisin.

"Benim için gerçekten memnun musun?

Thea geri çekildi. "Ne? Elbette senin adına sevindim. Bu senin hayalin.

"Biliyorum, ben sadece..." "Sadece ne?

"Tamamen mutlu olacağından emin değildim.

"Neden mutlu olmayayım ki?

"Ben... Önemli değil. Wren sırtıttı. 'Gelin ve yeni odamı görün! Odaları kendime ayırıyorum, inanabiliyor musun?"

Thea'nın bu konuda pek seçeneği yoktu. Wren onu neredeyse sürükleyerek kaleye geri götürüyordu. Biraz sersemlemiş olan Thea, Wren'in onu üst katlara, efendilerin ve komutanların konutlarına giden geçitlerden çekmesine izin verdi.

"Burada mı kalıyorsun?

'Farissa'ya yakın olmalıyım. Onun odasının yanındaki odada kalıyorum. Sonunda onun kapısına geldiler ve Wren kapıyı açarak gururla Thea'ya içeri girmesini işaret etti.

"Ne zamandır buradasın? Thea kaşlarını çatarak dağınıklığı görünce sordu. Kız kardeşinin her zaman dağınık olmaya eğilimi vardı ama bu tamamen yeni bir aşırılıktı. Neredeyse her yüzeyde bitkiler vardı, cam şişeler düz olmayan kenarlarda tehlikeli bir şekilde dengelenmişti.

"İki gün.

Thea irkildi. '*İki gün mü?* Ve mi görünüyor?'

'Bu organize bir kaos, bunu bilmeni isterim, Althea. Her şeyin nerede olduğunu biliyorum.

Thea gülererek, "Tanrılar bir şey bulmak isteyen herkesin yardımcısı olsun," diye cevap verdi.

"Ama kimse yapmaz," dedi Wren neşeyle. 'Burası *benim* odam. Bana ait. Thea bunun ne anlama geldiğini biliyordu. Thezmarr'da yaşadıkları onca yıl boyunca hiçbirinin kendine ait bir yeri olmamıştı. Böylece Thea uzandı ve kız kardeşinin omzunu sıktı. 'Tebrikler, Wren. Bunu hak ediyorsun.

"Teşekkür ederim.

Thea bir süre bekledi. "Sana yedek anahtar verdiler mi?"

Wren ona doğru döndü. 'Hiç şansın yok, Thea. Senden daha yeni kurtuldum.

Thea güldü. 'Sadece şaka yapıyordum... Çoğunlukla. Odanızda on iki erkekle yaşamayı deneyin. Gürültü yapıyorlar. Kokuyorlar. Ve sürekli olarak hiç konuşmadıkları kadınlarla yatmakla övünürler.

"Kulağa hoş geliyor. "Hiçbir fikrin yok.

Wren aniden, 'Daha sık gelip ziyaret etmelisin, Thea,' dedi. 'Sam ve Ida seni özleyiyor. Ve sen de simya vardiyalarımızda çok şey kaçırdın. Bu öğleden sonra kutlamak için bana küçük bir parti veriyorlar. Sen de gelmelisin.

"Yapamam. Thea derin bir iç çekti. "Zamanım yok, Wren. Eğer olmak istiyorsam -"

'Bir Thezmarrian savaşçısı. Bir Savaş Kılıcı,' diye sertçe sözünü kesti Wren. "*Biliyoruz*. Senin için ne kadar önemli olduğunu biliyoruz. Ama önemli olan *tek* şey bu değil.

Thea'nın eli kader taşına gitti. "Bu benim için -" Ağzından çıkar çıkmaz seçtiği kelimelerden pişman oldu ama onları geri alamadı.

Wren'in ifadesi sertleşti. 'Senden en son ne zaman bir şey istedim Thea? En son ne zaman kendinden başka biri için bir şey yaptın?'

'Bu sadece bir parti, Wren...'

Ama bu sadece bir parti *değil*. Bu beni, *kız kardeşini* desteklemekle ilgili. Yıllardır hedeflediğim bir şeyi başardığımı kabul etmekle ilgili. Bir Savaş Kılıcı olsaydın ve kimse seni umursamasaydı nasıl hissederdin?

"Aynı şey değil.

'Aynı değil mi? Simyacı olmanın bir Savaş Kılıcı olmak kadar değerli olmadığını mı söylüyorsunuz? Senin hayallerinin bizimkilerden daha büyük ve daha iyi olduğunu mu?'

"Ben -" demek istemedim.

Evet, söyledin. Ve sorun değil. Eğer bir Savaş Kılıcı olmaya bu kadar kararlıysan, git bunu yap Thea. Ama ölümü aldattığında ve zaferlerini alkışlayacak birini istediğinde, arkana döndüğünde kendini yalnız bulursan şaşırma.

"Wren...

"Hiçbir fikrin yok Thea. Bizim için, senin için neler yaptığım hakkında hiçbir fikrin yok. Ve sen burada, Savaş Kılıcı kompleksinle, çok daha iyi olduğunu düşünüyorsun. Bensiz nerede olurdun biliyor musun? Ne olurdu biliyor musun?"

-'

"Wren, lütfen. Thea'nın ağzı ekşi bir tatla doldu. Kız kardeşini hiç böyle görmemişti: gözyaşlarına boğulacak kadar öfkeli, neredeyse akli dengesi yerinde değildi. Ne hakkında konuşuyordu? Dul'un Ash'i ve Seb'le yaptığı gösteri miydi? Audra ve Farissa'ya karşı onu korumakla mı ilgiliydi? Thea'nın kalbi sıkışıyordu. Bu konuşmanın böyle gitmemesi gerekiyordu. Wren'in başarılarını kutlamak *istiyordu*, sadece...

Wren başını sallıyordu, yanakları öfkeyle kızarmıştı. "Seni görmeye dayanamıyorum," diye tükürdü. "Çık dışarı. Yapmam gereken aptal iksirler ve çaydanlıklar var.

"Ben -" demedim.

"Dışarı."

Başı öne eğik, midesi düğüm düğüm olan Thea, Wren'in yeni odasından çıktığında Dax'in kendisini beklediğini gördü. Ama köpeğin yanında kımıldamadan durması bile onu karanlık ruh halinden çıkaramadı, çünkü tartışmada bildiğinden daha fazlası olduğunu, Wren'in ona söylemediği bir şey olduğunu hissediyordu.

Sonraki birkaç gün boyunca Thea kendi içine döndü. Wren'le hayatları boyunca didişmiş ve tartışmış olsalar da bu farklıydı. Aralarında bir çatlak oluşmuştu, konuşmadıkları her gün daha da büyüyen bir çatlak.

Thea açıklamaya çalışmış, ertesi gün ve bir sonraki gün Wren'in izini sürmeye çalışmıştı ama kız kardeşi bir anda parmaklarının arasından kayıp giden bir gölge gibi olmuştu. Ve Wren'in yeni pozisyonunu onsuz kutlayacağı düşüncesi Thea'nın göğsünü sızlattı. Orada olmalıydı.

"Son zamanlarda neyin var senin? Cal kahvaltı sırasında sordu, onu incelerken kaşları derin bir şekilde çatılmıştı.

"Hiçbir şey," diye mırıldandı Thea yulaf lapasının içine.

"Yalancı," diye araya girdi Kipp. 'Günlerdir surat asıyorsun. Ve sen moper değilsin. Senden iki kat büyük bir adam tarafından yere serildiğini ve gözünü bile kırpmadığını gördüm, yani kesinlikle bir sorun var.

Sinirleri bozulacak kadar sabırsızlıkla beklediler.

"Wren'le kavga ettim, tamam mı? Thea tersledi.

"Ne hakkında? Kipp sordu.

Thea içini çekti. "Bilmiyorum. Sadece bir Savaş Kılıcı olmayı önemseydiğim hakkında ya da buna benzer bir şey.

"Bunu ona sen mi

söyledin?"

"Yanlışlıkla.

Cal alçak sesle ıslık çaldı.

"Acımasız. "Öyle demek istemedim.

'Onunla aranı bir an önce düzeltsen iyi olur. Üzgün bir aptal gibi davranarak çiraklık kazanamazsın, değil mi? Kipp ona söyledi.

"Her zamanki gibi yardımsever," dedi açıkça.

'Biraz izin isteyebiliriz. Onu Laughing Fox'a götürün.' "Sen ve lanet olası Gülen Tilki, Kipp! Cal neredeyse

Kahvaltı. "Tanrılar aşkına, bu konuda çenenen kapatır mısın? Ve seni ahmak, Thezmarr tarihinde ne zaman biri "izin" istedi?

Thea ona salladı. 'yok, yok. O sadece deniyor -'

'Yardım etmek, biliyorum. Ama bana şunu söyleyin, onun yardım anlayışı neden bu kadar can sıkıcı?

Thea koltuğunda iki büklüm oldu ve Kipp ile şaşkın bir bakış alışverişinde bulundu. 'Görünüşe göre bu sabah keyfi yerinde olmayan tek kişi ben değilim...'

"Oh, başlama.

Ama Kipp onu şaşırtarak neşeyle sıırttı. "Kim o?

"Ne? Cal tersledi.

'Seni bu kadar sinirlendirmenin tek bir yolu var ve bu kesinlikle benim Thea'ya yardım etme çabalarım değil. O kim?' Kipp, Thea'ya doğru göz kırptı.

Birdenbire büyülenen Thea, Cal'in yanaklarının uçlarının pembeleşmesini izledi. "Bu konuşmayı yapmayacağız," dedi onlara kararlı bir şekilde.

ayaklarını.

"Bu konuşmayı *kesinlikle* yapacağız," diye fısıldadı Kipp kahvaltı masasından ayrılırken Thea'ya. 'Okumayı bırak ve bu gece bizimle bir sürahi bal likörü iç. Bunu ondan çıkaracağız. Hatta bu sana bir saatliğine de olsa kardeşinin sorunlarını unutturur.

Thea günler sonra ilk kez gülümsedi. "Pekâlâ," dedi ona.

Thea'nın aklının bir köşesinde sürekli suçluluk duygusu olsa da, gün boyunca kendini daha hafif hissetti ve kötü ruh haline rağmen Kipp ve Cal'a minnettar oldu.

Saatler bir bulanıklık içinde geçti. Dayanıklılık eğitimini bitirdiler; bir okçuluk tamamladılar ve Lonca Ustası ile kütüphanede, savaşçıların yıllar boyunca uyguladıkları çeşitli askeri stratejileri açıkladığı alışılmadık birkaç saat geçirdiler. Kipp gruptaki en hevesli kişiydi, soru ve yorumlarıyla sık sık araya giriyordu. Şaşırtıcı bir şekilde Osiris bundan rahatsız olmuş gibi görünmüyordu, aksine hevesli bir katılımcıya sahip olduğu için enerjikti. Kipp stratejiye olan ilgisinden Thea'ya bahsetmiş olsa da, Kipp'in zekâsının diğerlerinden çok daha üstün olduğunu anladığı o öğleden sonraya kadar bu konu hakkında pek bir şey düşünmemişti. Koordinasyon ve güç konusundaki eksikliğini sinsi taktikleri ve bir ordunun nasıl çalıştığına dair engin anlayışıyla fazlasıyla telafi ediyordu.

Kütüphaneden çıktıklarında Kipp adeta parlıyordu. "İnanılmaz değil mi?

"Ne? Cal asık suratla sordu. 'İnsanların ve canavarların birbirlerini öldürebilecekleri tüm yollar mı?

"Kesinlikle," diye gülümsedi Kipp. "Burada geçirdiğimiz onca zaman boyunca, dövüşmenin sadece birisine kılıç sallamak ya da balta sallamak olduğunu düşündüğünüz için affedilirdiniz, ama bu..." bir an için huşu içinde sözünü kesti. "Bu çok daha büyük bir resmi gösteriyor. Kurnazlık ve vahşeti çok daha rafine bir şekilde gösteriyor.

"Ve bu takdire şayan mı? Cal kaşlarını Thea'ya doğru kaldırarak cevap verdi. Elbette. Kesinlikle, Thea'da olanlardan daha az takdire şayan değil. savaş alanı, kesinlikle?"

", " diye ısrar etti Thea, Kipp'in kolunu çekiştirerek. "Geç kalacağız.

"Aman Tanrım, Bloodletter'la dövüşüyorsun, değil mi? Arkadaşı anında adımlarını hızlandırdı.

"Evet, nasıl olduğunu biliyorsun," diye mırıldandı Thea. Yaşlı Savaş Kılıcı'yla sadece birkaç eğitim katılmıştı ve gördükleri hiç de hoşuna gitmemişti. Ama doğru ya da değil, birkaç dakika içinde eğitim alanına dönmeleri gerekiyordu ve onun gazabını göze almak istemiyordu.

Neyse ki zamanında yetişmişlerdi, kabileleri arenanın etrafında yeni yeni toplanmaya başlamıştı. Thea'nın vücudu şimdiden beklentiyle gerilmişti. O ilk gösteriden bu yana Kipp ve Cal'ın yanı sıra bir dizi partnerle idman yapmış ve her birinden yeni bir şeyler öğrenmişti. Haftalar boyunca dövüş kurallarını ezberlemiş ve Hawthorne'un tavsiyesine uyarak bunları nasıl ihlal edeceğini denemişti. Kendisinde bir değişiklik olduğunu fark etmişti. Sadece fiziksel olarak eskisinden daha güçlü ve hızlı değildi, aynı zamanda kendine daha çok güveniyordu. İlk başlardaki aşırı güçlenme korkusu azalmıştı ve Torj'un deyimiyle 'kavgacı' bir dövüşçü olsa da, çoğu kişiye karşı kendini koruyabiliyordu. Thea yakın dövüşün fizikselliğinden, blokların ve darbelerin etkisinden, çeliğin çarpışmasından ve kolundaki kalkanın ağırlığından dolayı kulaklarının çınlamasından zevk alıyordu.

Bu yüzden Kan Mektubu Vernich arenaya girdiğinde ondan korkmadı.

Ama yapmalıydı.

Yaşlı Savaş Kılıcı'nın çoktan sinirlenmiş olduğu, sıkılmış çenesinden ve onları incelerken gözlerinin kısılmasından anlaşıyordu.

"Eşleşin," diye bağırdı.

Her zaman olduğu gibi, bu talimat üçlüde bir anlık tereddüt yarattı ama Thea yumuşadı ve kendine başka bir ortak bulmak için döndü. Lachin rakipsiz kalan birkaç kalkan taşıyıcıdan biriydi ve bu yüzden Thea isteksizce ona yaklaştı.

Gerçek bir şaşkınlıkla etrafına bakındı. "Gerçekten mi?

"Görünüşe göre ikimizin de seçenekleri tükenmiş durumda," diye cevap verdi. Onunla daha önce hiç dövüşmemişti, onu her zaman uzak durmak için elinden geleni yaptığı Seb'le bir tutmuştu. Bu yüzden kötü bir yorum ya da itiraz bekliyordu ama Seb sadece omuz silkti ve ona bir eğitim kılıcı fırlattı.

"Tamam o zaman," dedi ayaklarını birbirinden ayırarak. "Hazır olduğunda. "Hazırım," dedi Thea ona ve saldırıya geçti. O da kalkan taşıyan arkadaşlarının çoğunun ondan tereddüt etmesini ya da

ve bu yüzden bunların hiçbirini yapmadı. Çoğu zaman ilk saldıran o olurdu ve genellikle rakibini hazırlıksız yakalayan da bu taktik olurdu.

Bu rakip değil.

Lachin hazırды. Alıştırma kılıcının ilk hamlesini savuşturdu ve kendi güçlü darbesini indirdi. Thea, Lachin'in kaç yaşında olduğunu ya da Thezmarr'da ne kadar süredir eğitim gördüğünü bilmiyordu ama hareketlerinden kendisinden çok daha uzun süredir eğitim gördüğünü tahmin ediyordu.

Ama bu onu korkutmuyordu. Her zamankinden daha güçlü ve hızlıydı ve kimsenin bilmediği bir üstünlüğü vardı - her zaman kaderi buna bağlıymış gibi dövüştürdü, çünkü öyleydi.

Ve duraksamadan ilerledi, güçlü tarafından Lachin'in zayıf tarafına yüksek, yatay bir kesik attı, tahta kılıcı dönerek güçlü, çift elli bir vuruşla kendi kılıcıyla buluştu. Darbe Thea'nın kollarını titretti ve sırtıttı. Bunun için, meydan okumak için, dövüşmek için yaşıyordu.

Laçin de sırtıyordu. "Eskisinden daha iyisin.

"Biliyorum," diye yanıtladı Thea, tekrar dilimleyerek.

Bu sefer, tekrar saldırmadan önce *neredeyse* engellemeyi başaramadı.

"Kalkan kullanmak istemedin mi? Lachin şaka yaptı.

Ve Thea birden onun şaka *yaptığını*, alay etmediğini fark etti... Aradaki dinamikte bir şeyler değişmişti.

Ona bir kez daha sırtıttı. "Seninleyken ihtiyacım yok.

Lachin homurdandı ve kılıcının arka kenarıyla yukarı doğru bir kesik atmaya çalıştı ama Lachin onu savuşturdu, önünü kesti ve kılıcını anlık olarak kendi kılıcının altına sokmayı başardı, açıkta kalan tarafına hızlı bir tekme atarken kılıcını aşağı çekti.

Çarpmanın etkisiyle homurdandı.

Thea geri çekildi ve onu çevreledi. "Yorulmadın mı

daha?" diye alay etti. "Rüya görüyorsun -

"*Seni işe yaramaz aptal!* Vernich'in feryadı tüm arenada yankılandı ve herkesin antrenmanını durma noktasına getirdi. Sözlerinin ardından bir yumruğun kemiği kırma sesi geldi.

Thea donakaldı ve rakibiyle endişe dolu bir bakış alışverişinde bulundu. Panik pençelerini kalbine geçirmiş, kalkan taşıyıcı çiftleri tararken dehşet içine çökmüştü. Savaş Kılıcı'nın iri gövdesini hemen fark etti.

Kanayan yüzünü iki büküm tutmakta olan Kipp'in tepesinde dikiliyordu. Thea'nın boğazı daraldı ve boğulabileceğini düşündü.

Vernich arkadaşını sıkıştırdı, yüzü kızarmış, dudağı hırıltıyla kıvrılmıştı. "Kılıcı zar zor tutuyorsun, seni zavallı bok parçası.

Cal bir adım öne çıktı. "Efendim, o benim -

Ancak Vernich onun gömleğinin önünü avucunun içine aldı ve onu arkasındaki birkaç kalkan taşıyıcısına çarpmasına neden olacak kadar büyük bir güçle geriye doğru fırlattı.

"Sen karışma," diye homurdandı Vernich, bir kez daha Kipp'e doğru ilerleyerek.

Thea'nın nefes alışları hızlandı ve sığlaştı, elleri aniden iki yanında titremeye başladı. Bunu yapamazdı, değil mi? Diğer komutanlardan ya da efendilerden hiçbiri kalkan taşıyıcılarına elini sürmemişti.

Vernich Kipp'e bir kez daha vurdu ve onu bir iniltiyle yere serdi.

Thea düşünmeye vakit bulamadan ayakları hareket etti, kulaklarında kan uğulduyor, görüşünde lekeler uçuşuyordu.

Onun hareketini hisseden Vernich döndü ve gözleri onunkilere kilitlendi. Thea orada gördüğü nefret karşısında irkildi, korku yumruğunu sıktı.

"Sen..." diye tükürdü Vernich, ona doğru bir adım atarak gölgesini onun üzerine düşürdü. "Sen de en az onun değersizsin. Bir *kadının* loncaya girmesine izin verirken ne düşünüyorlardı?

Arkasında Cal, Kipp'in yanına koşmuş ve onu ayağa kaldırmak için mücadele ederken bir yandan da dehşet içinde Thea'ya bakıyordu.

"Bu hepinize bir ders olsun," diye bağırdı Vernich diğerlerine. "Ait olmadığınız yere gitmeyin.

Vernich aralarındaki boşluğu kapatırken Thea el ve ayak parmaklarını hissetmiyor, boğulmuş gibi hissediyordu.

"Bizden biri mi olmak istiyordun?" dedi, bu kez sessizce. "O zaman bize ne kadar çok olduğunu göster.

Thea paniğini tekrar kontrol altına almak için mücadele etti, göğsü her saniye daralıyordu. Cal onu ayağa kaldırırken Kipp'in çizmelerinin toprakta çıkardığı sıyrıkları duyabiliyordu. Kipp'in nefes alış verişini duyabiliyor, ağzından sızan kanın metalik kokusunu alabiliyordu.

Bakışlarını Vernich'inkilere dikti ve bekledi.

"Onun cezasını sen vereceksin," diye emretti Savaş Kılıcı. "Üç darbe.

Thea ona baktı, her an birilerinin devreye girebileceğine inanmaya başlamıştı.

Vernich kötü bir gülümsemeyle baktı. 'Eğer darbeler yeterli olmazsa, aşağılanma yeterli olacaktır.

Thea kendine Kipp'e bir bakış atma izni verdi. Cal'ın kollarında asılı duruyordu, gözlerinden biri şişmişti ama yine de bakışlarına karşılık verdi ve kendisinden istenen vahşete izin vermek için başını sallamaya çalıştı.

"Hayır.

Vernich kollarını göğsünde kavuşturdu ve kızın üzerine abandı. "Ne dedin sen?

Thea boğazındaki yumruyu yutmak ve çenesini kaldırmak için kendini zorladı. "Hayır," diye tekrarladı.

"Ben sormadım. Vernich'in sesi şiddetle doluydu. Thea çenesini açtı. "Hayır dedim.

Vernich'in eli dışarı fırladı ve onu gömleğinin yakasından tutarak Kipp ve Cal'a doğru itti.

Tökezledi ama dizleri bükülmesine rağmen kendini ayakta tuttu. "O zaman sen de onunla birlikte cezalandırılacaksın," diye kükredi Vernich, yüzü

tekrar kızardı. Kalabalığa doğru döndü ve Sebastos Barlowe'u işaret etti. "Sen," diye emretti. 'Sen yap. Her parçaya üç darbe. Sonunda yerde yatıp anneleri için ağlamazlarsa...' Tehdidini bitirmesine gerek kalmadı.

Ancak Seb'in böylesine iğrenç bir şeyin parçası olmak için hiçbir teşvike ihtiyacı yoktu. Thea'ya doğru ilerlerken yüzündeki ifade bir zafer, sadist bir sevinç ifadesiydi.

Seb onun önünde durarak parmak eklemlerini tehditkâr bir şekilde kırdı, ama kadın irkilmeyi reddetti.

Bu canımı yakacak, dedi kendi kendine, ama ona bu zevki tattırmayacağım. Ayaklarımın üzerinde duracağım. Ağlamayacağım.

Yumruğu karnına çarpıp onu geriye doğru savurarak ciğerlerindeki tüm havayı çekip aldığında Thea nefesinin ortasındaydı. Acı içine hücum etti, umutsuzca nefes alırken elleriyle karnını kavradı. Öksürüyor ve sıçırıyordu, gözleri akıyordu ama kendini doğrulmaya zorladı ve Seb'in memnun bakışlarıyla meydan okurcasına karşılaştı. Konuşamıyordu ama Seb'in kırılgan egosunu delip geçeceğini bildiği şeyi gözlerinin söylemesine izin verdi.

Elinden gelenin en iyisi bu mu? diye alay etti.

Thea ikinci darbenin geldiğini gördü ama bir şey fark etmedi. Darbeye karşı kendini desteklemenin, acıyı azaltmanın ya da ilkinden hemen sonra havasının sönmesiyle gelen paniği azaltmanın hiçbir yolu yoktu.

İki büküm oldu, içi kasılırken hırıltılı bir ses çıkardı. Yoğun bir ağrı orta bölgesinden geçerek neredeyse midesini boğazına kadar zorladı. Mide bulantısı onu takip etti ve Thea'nın bacakları altından çıkmakla tehdit etti, ancak saf irade gücü onu bir kez daha dik durmaya zorladı. Bu sefer görüşü bulanıklaştı ve ağzından salya aktığını hissedebiliyordu ama kırılmadı.

Son darbe onu hazırlıksız yakaladı. Bu kez Seb'in yumruğu yan tarafına isabet etti ve keskin bir acıyla yere yığıldı. Ama bu acı farklıydı, sadece yeri için değil, ama...

Thea'nın gömleği ıslaktı.

Yere baktığında, yan tarafından kırmızı sızıntı olduğunu gördü.

"Seni piç!" diye bağırды biri ve Thea tam zamanında kafasını kaldırıp Seb'in parmaklarının arasında parlayan gümüşün cebinde kaybolduğunu gördü.

"Onu bıçakladı!" diye bağırды bir başkası.

Ama Thea onun kendisine yaptıklarını fark edemeyecek kadar hırpalanmıştı. Tek bir şey umurundaydı. Gözlerinin akması ya da çenesinde tükürük olması önemli değildi.

Sonunda yerde anneleri için ağlamıyorlarsa...

Kafasında bu sözler çınlarken, kanayan tarafını tutarak ve kusma isteğini bastırarak Althea Nine Lives ayağa kalktı.

"Bir kızı bile yenemiyorsun, Seb," diye hırıltılı bir sesle yere kan tükürdü.

Aşağılanmışlık ve öfke gözlerinde parlarken, kendini ona doğru fırlattı. Ancak bu kez uçarak toprağa geri döndü.

"Burada neler oluyor böyle? Ayı Avcısı Torj haykırdı, bakışları şaşkınlıkla Vernich'e yöneldi.

Yaşlı Savaş Kılıcı omuz silkmeden önce ona nefretle baktı. "Her zamanki kalkan taşıyıcı yıldırma," dedi diğerlerine bağırmadan önce, "Hepiniz kovuldunuz.

Seb bir korkak gibi Bloodletter'ın gölgesinde kaldı. Başı dönen Thea bir süre arkalarından baktı.

"Amcan Lonca Ustası'nın arkadaşı olduğu için buradasın," demişti Cal ormanda onca zaman önce. Seb'in yaptıklarının bu kadar az sonucuyla karşılaşması birden anlam kazandı.

Torj Thea'ya döndü ve onu omuzlarından kavradı. "Ne oldu?" diye sordu, gömleğine bulaşan kana bakarak. Cal, Kipp'in topallayarak yanına gelmesine yardım ediyordu.

Thea kalkan taşıyıcılarının geri kalanının etraflarında dolandığını hissedebiliyordu ve bir seçeneği olduğunu biliyordu. Onca zaman önce Cal ve Kipp ona kalkan taşıyıcıları arasındaki sessizlik kuralından bahsetmişlerdi ve bunu bozan kişi kendisi olursa lanetlenirdi. Ve eğer Seb'in Lonca Ustası'yla gerçekten bir ilişkisi varsa, ispiyonlamak ona hiçbir fayda sağlamayacaktı.

Elini kanayan yanından rahatça indirmeye zorlayarak doğruldu ve bir irkilmeyi bastırdı. "Bir şey yok efendim," dedi.

"Hiçbir şeye benzemiyor.

Thea dik durmak için mücadele ediyordu; omuzlarını kavrayan büyük eller olmasa sallanacaktı.

Dişlerinin arasındaki kanın tadına bakarak, "Önemli bir şey değildi," diye tekrarladı. "Thea haklı," diye seslendi biri. "Sadece kontrolden çıkmış bir taciz. "Evet, efendim. Barlowe her zamanki yapıyordu," dedi Lachin.

"Thea'nın halledemeyeceği bir şey değil. "Thea'nın üstesinden gelemeyeceği bir şey değil.

Doğru mu duyuyordu? Yoksa karnına aldığı darbeler kafasına mı inmişti? Neydi onlar -

"Seb'in yüzünü görmediniz mi, efendim? Cal araya girdi. "Thea onu yakalamıştı.

Cal'ın sesi ona destek oldu ve anlayışını güçlendirdi. Kalkan taşıyıcıları Vernich'in ya da Seb'in yaptıklarına göz yumuyorlardı. Onun çektiği acıyı küçümsemiyorlardı... Onun hiçbir şey söylememe tercihini destekliyorlardı. Lachin de dahil olmak üzere kalkan taşıyıcıları onun arkasındaydı.

Etraflarındaki kararlı yüzleri tarayan Torj onu serbest bıraktı ve bir şekilde ayakta kalmayı başardı.

"Sadece birkaç darbe ve sıyrık, efendim," diye mırıldandı.

Savaş Kılıcı öfke saçıyordu, hiç şüphesiz stajyerleri birbirleriyle şiddetli bir anlaşmazlık içinde bulduğunda yaptığı son tehditleri hatırlıyordu, ancak kimse onun hikayesine itiraz etmediği veya işin aslını sunmadığı için Torj'un elleri bağlıydı.

"Peki," diye tersledi. "Sen öyle diyorsan. Gruba döndü. 'Hepinizin kaleye geri dönmesi gerekiyor. Bu işi çabucak halletmenizi öneririm.

O gittikten sonra Lachin kolunu Thea'nın koluna doladı ve kapılara doğru gitmesine yardım etti. "Orada ciddi bir cesaret vardı..." diye mırıldandı.

Thea acı dolu bir nefes çekti. "Düşünmedim mi -" diye tekrar soludu - "düşündüm... içimde... var mıydı?

"Senden bir daha asla şüphe etmeyeceğim.

'Daha iyi... O üç gümüşü alsam daha iyi...' diye devam etti.

'Oh, hazırlar ve Kipp'i bekliyorlar. Düzgün yürüyebilseydi şimdi ona verirdim.

Thea geriye dönüp baktığında Cal'ın arkadaşlarını çimenli tepeye taşıdığını gördü. Savaş kılıcıyla kafasına darbe almıştı. Muhtemelen beyin sarsıntısı geçirmiş ya da daha kötüsü olmuştu.

Kapıya vardıklarında Thea kolunu Lachin'in kolundan kurtardı. "Teşekkürler," diye mırıldandı.

"Yardıma ihtiyacın yok mu...?"

Tamam, yardıma ihtiyacı vardı ama tüm bunların şoku onu ayakta tutarken Thea başını salladı. "Amacını yitiriyor, değil mi?"

"Anladım," dedi ve koridora doğru yürümeye başlamadan önce başıyla onu anladığını belirtti.

Thea kapıya yaslanmak için durakladı. Vücudu daha önce hiç yaşamadığı bir darbe almıştı ve yarısından akan taze kanın ılık damlasını hâlâ hissedebiliyordu. Wren'le her şeyi nasıl bırakmış olursa olsun, kız kardeşini bulması gerekiyordu. Şokun etkisi geçecekti ve geçtiğinde başının belada olacağını biliyordu.

Kızlarla birlikte daha fazla şifa dersine katılmış olsaydı, kendini geçici olarak nasıl tedavi edeceğini biliyor olabilirdi ama kanamayı durdurmak dışında, savaş yaralanmaları hakkında çok az şey biliyordu. Kalkan taşıyıcılığı dersleri henüz bu konuyu ele almamıştı.

Kan Mektubu Vernich de dahil olmak üzere herkese Sebastos Barlowe'un onu alt edemeyeceğini göstermiş olmaktan biraz olsun tatmin olmaya çalıştı. Hepsine kırılmaz olduğunu ve Thezmarr'a ait olduğunu göstermişti. Ama koridorda ölürse tüm bunlar boşa gidecekti.

Thea ilk tek başına adımlarını atarken yüzünü buruşturdu. "Bunu yapabilirsin," diye mırıldandı. Yanındaki yaranın kanaması durmamıştı ve yaşadığı baş dönmesi kan kaybının etkisini göstermeye başladığını söylüyordu.

Cal ve Kipp'ten hiçbir iz yoktu ve bundan onların doğruca revire gittiklerini anladı, gitmesi gereken yer de orasıydı.

Destek almak için duvara yaslanarak koridorda sendeledi. *Wren'i bulmalıyım. Wren'i bulmalıyım.* Bir köşeyi döndüğünde bu sözler kafasında bir ilahiye dönüştü ve nefes alış verışı daha da sıklaştı. Sadece Wren'in odasına ulaşması gerekiyordu, o zaman her şey yoluna girecekti. Eli bir kapı kolunun serin yüzeyini bulup çevirdiğinde görüşünde lekeler uçuştı ve tökezleyerek içeri girdi.

Ortalık zifiri karanlıktı ve Thea sersemlemiş haldeyken bile olmak istediği yerde olmadığını biliyordu. Hırıltılı bir hırıltı duydu ve sınırına ulaştığını, daha fazla ilerleyemeyeceğini anladı. Sırtı soğuk bir taş duvara çarptı ve başını duvara yasladı. Bir süre dinlenmeye ihtiyacı vardı. Sadece gücünü toplaması gerekiyordu. Sonra Wren'i bulabilirdi. Wren ne yapacağını bilirdi. Wren her zaman bilirdi.

Thea'nın dizleri ağırlığının altında titredi ve kaydığını hissetti -

Kapı hızla açıldı ve devasa bir figür koridordan gelen ışığı engelledi.

"Tanrılar," diye derin bir ses , kemikleri üzerinde kayan bir melodi. Bu sesi tanıyordu.

İri ama nazik eller kana bulanmış gömleğini yanından sıyrırıyordu. Nasırlı bir parmak çenesini kaldırdı.

"Kim? Hawthorne talep etti. "Bunu sana kim yaptı?"

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

Savaş Kılıcı, bacakları nihayet dayanamayıp yere düştüğünde onu yakaladı.

"Bunu kim yaptı?" diye tekrar sordu, sert elleri kızın belinde dolaşıyordu. Gümüş gözleri ateşli bir ifadeyle onu inceledi.

Sözleri Thea'nın içinde bir ateş çıtırtısı yarattı ama dişlerini sıktı.

Hawthorne'un eli onun yan tarafına dokundu. "Bunu sana kimin yaptığını bana gerçekten söylemeyecek misin?"

Thea'nın ciğerleri tıkırdadı. "Hayır. Bu onun kavgası değildi, onun kavgasıydı.

"Kolayca öğrenebilirim," diye uyardı. "Onları hayal bile edemeyeceğin şekillerde cezalandırabilirim.

Thea kısa bir an için Seb'in asıldığını, kanlar içinde kaldığını ve ona her türlü dehşetin uygulandığını hayal etti. Ama başını iki yana salladı. "Yapabilirsin, ama yapmayacaksın," diye cevap verdi, sesi çiğdi.

"Yapmayacak ?

"Hayır. Bunu benden alamazsın.

"Almayacağım şey nedir? Bu kez soru yüklü gibiydi. Ama Thea kendine gelerek onun bakışlarını karşıladı. "İntikam," dedi.

Savaş Kılıcı'nın burun delikleri alevlendi ama yüzündeki gergin ifade bir an sonra yumuşadı. "Hayır," diye yavaşça kabul etti. "Bunu senden almazdım.

Thea aniden üşüdüğünü ve kafasının karıştığını hissetti; küçük, sıkışık alanın ve savaşçının ne kadar yakın görüldüğünün farkına vardı.

"Neredeyiz?" diye sordu, gözleri ağırlaşmıştı.

Hawthorne gömleğini ortadan yırtıp yarayı incelerken, "Bir süpürge dolabı," diye cevap verdi.

Thea'nın üzerinde göğüslerini ve kader taşını çevreleyen sıkı bir kumaş vardı ama başka bir şey yoktu. Adam kumaşın geri kalanını hırpalanmış bedeninden sıyırırken utanç duyamayacak kadar sersemlemişti.

Kadının durumu karşısında usulca küfretti. "Çok derin," diye mırıldandı.

Her şey dönüyordu ve Thea kendisinden tamamen kopmuş hissediyordu. "Neden?" diye mırıldandı.

"Neden?" Parmaklarını deliğin etrafına bastırırken elleri kızın soğuk ve nemli teninde sıcaktı.

Acıdan dolayı dişlerinin arasından sertçe nefes aldı. "Neden bir süpürge dolabındayız?"

"Bana sorma. Buradaki kan izlerini takip ettim."

"Ben... Ben kız kardeşimi bulmaya çalışıyordum. O... o yardım edebilir."

Hawthorne şimdi gömleğini yırtıyordu. "Önce kanamayı durdurmalıyız. Parmak uçları kadının tenini okşarken, bir yandan da uzun keten parçalarını kadının etrafına sarıyordu. "Bu acıtacak.

Thea onun ne yaptığını fark etmedi, ta ki şeritler ortasından sıkılaşıp hassas karnını ezene ve bıçak yarasına acıyla bastırana kadar. İçinden acı fişkırdı ve gergin bir soluk kaçtı, eli dışarı fırladı, adamın ön kolunu kavradı ve oradaki gücü rahatlatıcı buldu.

Diğer eliyle bir şeye uzanırken kızın kendisine tutunmasına izin verdi. Kemerindeki bir keseden kurutulmuş bir yaprak çıkardı ve kızın ağzına tuttu. "Bunu çiğne," diye emretti.

Thea kendisine söyleneni yaparken dudakları adamın tenine değdi, bitki dilinde acılaştı.

Seni daha uyanık hale getirmeli, bilincini kaybetmeni önlemeli," dedi ona, yanındaki geçici bandajı kontrol ederken. "Benimle kalmana ihtiyacım var, tamam mı?"

Thea bitkiyi yüzünü buruşturarak yuttu ve neredeyse anında duyularının yeniden canlandığını hissetti. İlk fark ettiği şey hâlâ Hawthorne'a dokunuyor olduğuydu; eli Hawthorne'un ön kolunun telli gövdesine sarılmıştı. İkinci şey ise adamın elinin çıplak belinin dayanmış olmasıydı. Adamın teninden sıcaklık yayılıyordu ve eğilip kokusunun tadını çıkarma içgüdüsüyle savaşmak zorunda kaldı.

Sanki o da vücutlarının birleştiği yeri fark etmiş gibi gerildi. 'Her ne düşünüyorsan, yapamayız,' diye homurdandı. 'Sen yarı-öldü, Simyacı.'

"Ben bir şey söylemedim.

"Gerek yoktu.

"Oraya giden tek kişi benim zihnim değil, Savaş Kılıcı.

Adamın dişlerini sıktığı ĉenesinin ĉalıřtığını görebiliyordu.

"Bu nasıl oldu?" diye sordu onun yerine, yaralarını göstererek. "En azından bunu bana söyleyebilir misin?"

Thea'nın bğr korkunç bir şekilde zonkluyor ve buz gibi bir ürperti teninde geziniyordu ama her iki his de dikkatini ondan uzaklaştırmaya yetmedi. "Eğitim," diye başardı.

'Henüz ĉelik kullanmıyorsun. Nasıl?'

Thea kendini dengede tutarken yüzünü buruşturdu: "Görünüşe göre denetlenmesi gereken cezalar varmış.

Buz gibi bakışlarında ateş parlıyordu; onu duyduğuna dair tek işaret buydu. Tekrar konuşmadan önce bir an için doğal olmayan bir şekilde hareketsiz kaldı.

"Ayakta durabileceğini düşünüyor musun?" dedi usulca. "Thea?" diye sordu, kız hemen yanıt vermeyince.

Onun adını kullanmıştı. 'Simyacı' değil, Althea bile değil, *Thea*...

Konuşurken sesinin boğuk ĉıktığını fark etti. "Sanırım yle.

Yavaşça ayağa kalkmasına yardım etti, tüm vücudu bu çabayla titriyordu. Pelerinini ĉıplak omuzlarına doladı ve nden bantlı göğsüne doğru ĉekerek kapattı.

Herhalde arpan kalbimi hissediyordur, diye düşündü, parmak eklemlerinin tenine değdiği, oyalandığı yere bakarak.

Ve orada, sıkışık dolabın loş ışığında, bir an için böğründe zonklayan acıyı ve sakat karnını unuttu, Seb ve Vernich'i ve onların zalimliğini tamamen unuttu... Bunun yerine Hawthorne'un vücudunun ince uğultusuna odaklandı. Gözleri Hawthorne'unkilere takıldı ve Hawthorne'un bakışları dudaklarına düşmeden önce birbirlerine baktılar.

Sayıklıyor muyum? diye merak etti, içini bir sıcaklık kapladı.

"Burada lebilirdin," dedi, gergin bir hafiflik duyulmadan önce ses tonunda tanınmaz bir şey vardı. "O zaman bir efsane olurdun... Bir süpürge dolabında yere yığılan simyacı.

Thea'nın kalbi hızla çarpıyor, parmakları kader taşını tutmak, sıcak avucuna bastırmak ve ona bunun ne anlama geldiğini, *gerçekten* ne anlama geldiğini söylemek için kaşınıyordu. Enovius onu almayacaktı, henüz değil.

Bunun yerine başını salladı ve Savaş Kılıcı'ndan uzaklaşarak kapıyı açtı. "Hayır," dedi ona. "Yapamazdım.

Koridordan gelen fener ışığı küçük dolabı aydınlattı ve dışarı çıkar çıkmaz soğuk havayı içine çekti, anında onun bedeninin yakınlığını özledi, teni hâlâ karıncalanıyordu.

Hawthorne hâlâ gergin görünüyordu. "Eğer Thezmarr'ın bir savaşçısı olacaksan," dedi. "Dövüşmekten daha fazlasını öğrenmelisin.

"Bugün benim için daha fazla bilgelik mi? Sesi zayıf geliyordu.

'Bu kalede arkadaşlara ihtiyacın olacak, bir takıma ihtiyacın olacak. Yaralara bakmayı öğrenmelisin. sürü yaran olacak. Arkadaşların da öyle. Kendi iyiliğiniz için değilse bile, onların iyiliği için öğrenin.

Thea Wren, Ida ve Sam'i, sonra Cal ve Kipp'i de düşündü. Bazen kendini onlara ihtiyacı olmadığına, onsuz daha iyi olacaklarına, bir ayağı çukurda genç bir kadın olduğuna ikna etmeye çalışıyordu...

"Seni hiç arkadaşınla görmedim. Thea bunu yüksek sesle söylemek istememişti ama artık geri almak için çok geçti.

Hawthorne ona delici bir bakış attı ve yorumunu görmezden geldi. 'Bu kalenin sunduğu her disiplinin hayati bir rolü vardır. Hepsine saygı duymalısın. Hepsinde ustalaşmalısın. Bu loncada kılıçlardan ve yumruklardan daha fazlası var.

Thea kendi kendine, "Kız kardeşim bana öyle diyor," dediğini duydu.

'Ve dinlemelisin. O ne hakkında konuştuğunu biliyor.

Hawthorne, Wren'in odalarına kadar ona destek oldu ve kapı onların yaklaşmasıyla birlikte açıldı.

Kız kardeşinin gözleri panikten çılgına dönmüştü ve anında Thea'nın yanına gitti, Thea'nın kolunu omzuna dolayarak ağırlığını Hawthorne'dan aldı.

Wren ona, "Bundan sonrasını ben hallederim," dedi. Savaş Kılıcı kapı aralığında tereddüt etti.

"Kız kardeşime yardım ettiğin için teşekkür ederim," dedi kapıyı yüzüne kapatmadan önce.

Thea, kız kardeşinin kabalığını protesto edemeyecek ya da onun kalmasını istediğini söyleyemeyecek kadar bitkin düşmüştü.

Wren içeri girmesine yardım etti ve onu nazikçe yatağa yatırdı. "Callahan tüm simyacıları seni aramaya gönderdi. Bize neler olduğunu anlattı. Tanrılar, Thea. Neden beni çağırmadın? Biliyorsun ki gönderirdim -' Sözlere dehşet içinde telaşla döküldü ve sonunda sesi kesildi. "Aramızda ne bok olursa olsun, *sen benim kardeşimsin.*

"Biliyorum," diye idare etti Thea. "Ben de seni bulmaya geliyordum.

"O zaman orta diyarların neresindeydin? Wren haykırdı ve ağır pelerinini geri çekerek karnını saran kan lekeli ketene baktı. Sonra parmaklarının arasındaki koyu renkli yünü fark ederek dondu kaldı.

'Bu Savaş Kılıcı'nın pelerini,' dedi.

Thea başıyla onayladı ve kız kardeşinin sertleşmesini izledi. "Pelerinini sana Ölümün Eli'nin kendisi mi verdi? Wren sordu. Ne zaman Thea bunu doğrulama zahmetine girmede, sözlerini tarttı, Thea'nın sorgulayan bakışlarıyla karşılaşmadan önce yanağının içini çiğnedi. "Ben..." diye çırpındı. "Ondan hoşlanmıyorum.

"Ne zamandan beri herhangi bir Savaş Kılıcı hakkında güçlü fikirlerin var?" Wren yaralarını incelerken nefesi dişlerinin arasında ılık çalıyordu.

"Herkes hakkında güçlü fikirlerim var, çok teşekkür ederim. Wren tekrar iç çekti. "Biri kız kardeşimi takip ediyor gibi görüldüğünden beri.

Thea güldü ve sonra içine saplanan keskin acıyla nefesi kesildi. "Öyle değil," diye hırıldadı.

Wren yatağın kenarına tünedi, hiç eğlenmiyordu. 'Ondan uzak dur, Thee... O en kötüsü. Onların asıl olduğunu düşündüğünü biliyorum -'

"Bazıları," diye mırıldandı Thea, yan tarafını tutarak.

"Ama Wilder Hawthorne hakkında duyduğum hikâyeler..." Wren dikkatle devam etti. 'Senin bile miden bulanır. O tehlikeli biri.

"Tabii ki tehlikeli. Ona Ölümün Eli deniyor, Tanrı aşkına. Hepsi tehlikeli, mesele de bu zaten, değil mi?"

Wren başını sallıyordu. "İnsanlar konuşur, Thea. O bir canavar, öldürdüklerinden çok daha fazlası. Öldürdüğü yaratıkların kalplerini geri getiriyor... Kupalar. Kale görevlileri böyle söylüyor.

"Dedikodu," diye karşılık verdi Thea. 'Sıkılmış, meraklı -'

"Bir kez olsun beni dinle," diye tısladı Wren. "Onu gördüm. Ona malzeme götürmek zorunda kaldım. O kanayan kara kalpleri kendi gözlerimle gördüm.

Thea'nın kalbi tekledi, bir anı aniden aklına geldi. Hawthorne'un ilk döndüğü gece elinde kan damlayan bir çuvala Thezmarr'a girdiğini görmemiş miydi?

Ama Thea başını salladı. "Bana yardım etti. Kanamayı durdurdu. Bana çiğnemem için biraz yaprak verdi.'

Wren telaşla başını kaldırdı. "Neydi o?"

"Uhhh...

"Tanrı aşkına, Thea. On yıldan uzun bir süre simya yaptın, sana ne verdiğini bilmiyor musun?"

"Kurutulmuş bir bitkiydi," dedi Thea savunmacı bir tavırla. "Tadı acıydı. Bana bilincimi kaybetmemi engelleyeceğini söylemişti."

"Oh," diye rahatlayarak iç geçirdi Wren. "Bu sadece iruseed. "Bu endişe neden?"

"Savaş silahlarının üzerinde her türlü garip ilaç bulunur. Bir an için size kullandıkları özel bir uyarıcıyı verdiğini düşündüm."

"Enovius'a giden yolu yarılamıştım, Wren. Bana ne verdiğinin bir önemi yoktu."

Kız kardeşi homurdandı, gerginlik dağıldı. "Ben de senin ölemeyeceğini düşünüyordum... Arkana yaslan ve kıpırdanmayı kes. Wren kanlı keten şeritleri dikkatlice çıkardı ve yarayı iyice temizlerken korkunç kokulu bir tür tentür hazırladı."

Thea acıya rağmen dişlerini sıktı. Açık yara, kız kardeşinin müdahaleleri yüzünden korkunç bir şekilde acıyordu. Yüzünü buruşturdu. "Pencereyi açabilir misin? Yaptığın şey çok kötü kokuyor."

Wren onun dediğini yaptı ve sonra yaptığı kâbus karışımını karıştırmak için küçük kazanın yanına gitti. Çalışırken kaşları çatılmıştı ve Thea bunun aklının tamamen başka bir şeyde olduğu anlamına geldiğini biliyordu.

Wren?" dedi oturmaya çalışarak.

"Yapma!" diye bağırdı kız kardeşi. "O yarayı tekrar açacaksın. Dikiş attırmalıydın."

"de tam... üzgün olduğumu söyleyecektim," dedi Thea ona. "Geçen gün için."

Söylediğim şey için. Kastettiğim bu değildi. Önemsediğimi biliyorsun -"

"çeneni," diye araya girdi Wren, onu el sallayarak. "Bunların hepsini biliyorum. "O zaman ne düşünüyorsun?"

Wren'in yüzünde bir öfke parıltısı belirdi, kadife gözleri kısıldı. "Bıçaklandın, Althea..."

"Farkındayım."

"Seb Barlowe denen o piçi alt etmenin yolu, seni öldüresiye dövmesine ve kaburgalarının arasına bir bıçak sokmasına izin vermek miydi? Wren kazanı küçük ocaktan aldı ve dumanı tüten sıvıyı bir kâseye boşalttı."

Kokusu Thea'nın gözlerini yaşarttı. "Bunun mükemmel bir plan olduğunu söylemedim. Ama bu uzun vadeli bir oyun Wren."

Wren ellerini kalçalarına koyarak onunla yüzleştirdi. "Öyle mi? Ne zamandan beri? Senin bir sonraki öğününden sonrasını planladığını hiç görmedim.

Thea kız kardeşine yavaşça gülümsedi. "Efsanelerin bir gecede oluşmadığını fark ettiğimden beri.

Thea geceyi Wren'in onu bir şahin gibi izlediği kız kardeşinin odasında geçirdi. Saatler geçtikçe, karnı Wren'in ısrarla dürttüğü ve izlediği, mürekkeple morlukların ana hatlarını çizecek kadar ileri gittiği mor bir yama haline geldi. Thea onunla tartışamayacak kadar yorgundu ve tetikte olmak zorunda olmamak rahatlatıcıydı. Kendi yatakhaneğinde bunları yaşamaktansa süpürge dolabını bile tercih ederdi, bu yüzden Wren'in rahat odası gerçekten de bir gelişmeydi.

Gecenin bir vakti kapı hafifçe çalındı ve Thea dışarıdan alçak sesler duydu ama ne söylediklerine odaklanamadı ve kısa süre sonra tekrar uykuya daldı.

Thea kahini ve kader taşını hayal etti, yeşim taşı avucunun soluk tenine karşı her zamanki gibi yeşildi.

"*Beni hatırla,*" sözcükler her zaman olduğu gibi büyü, gizem ve ölüm vaadiyle doluydu. Bunun kendisine ait olmadığını söylediğinde Hawthorne'un sesindeki rahatlamayı hatırladı. *Gerçeği bilse ne derdi acaba?* Ve tüm tanrılar adına, neden umursuyordu ki? Bebekliğinden beri bu bilgiyle yaşamıştı, neden şimdi paylaşma ihtiyacı duyuyordu?

Sabahın erken saatlerinde Wren hâlâ hayatta olup olmadığını kontrol etmek için onu uyandırdı ve bu Thea'ya çok saçma geldi. Ama yine de itiraz etmedi, sadece kız kardeşinin sorgulamasına ve muayenesine teslim oldu. Ellerindeki ve ayaklarındaki karıncalanma hissini ya da Thea'nın nefes darlığı veya ağrı yaşayıp yaşamadığını öğrenmek istedi.

Bunların hepsi, diye mırıldandı Thea.

Ve Wren yemin etmişti, Thea çarşafklar arasında terlerken daha berbat kokulu lapalar ve tonikler yapmak için odasını karıştırıyordu. Ya kız kardeşi şifa sanatını gerçekten kavramıştı ya da Thea'ya işkence etmekten zevk alıyordu.

Şafak kirli pencereden süzüldüğünde, Thea gözlerini bir aralık açtı ve Wren'i yatağın yanındaki sandalyede uyurken buldu.

kumaş ayaklarının dibindeydi. Saçları dağınıktı, üzerinde hâlâ dünkü kıyafetleri vardı ve gözlerinin altında yorgunluğun koyu lekeleri vardı.

Thea onu uyandırmaktan nefret ediyordu ama çok sevdiği vardiyyalarından birini kaçırmamasına izin verirse kız kardeşinin onu öldüreceğini biliyordu.

'yaparsan boynunu incitirsin,' dedi sessizce.

Wren yavaşça kıpırdandı, elleri şakaklarını ovmak için hareket etti. "Tanrılar," diye mırıldandı. "Sanki bir fıçı şarap içmişim gibi hissediyorum. Ağzını silerken iğrenmiş bir yüz ifadesi takındı. "Tadım da öyle.

"Dün gece buralarda dolaşan o lezzetli dumanlar yüzünden olabilir.

"Aldığım teşekkür bu mu?" diye homurdandı, yüzünü buruşturarak ensesini ovuşturdu. "Nasıl hissediyorsun?

Thea yavaşça doğrulduğunda yüzünü buruşturdu. "Sanki bir vahşi tarafından dövülmüş ve bıçaklanmış gibiydim.

"Seni dövmediğini bilmek güzel. Wren ayağa kalktı ve gerindi. "İyileşmek için bugün burada kalabilirsin.

"Hayır, bunu yapamam," dedi Thea ona.

Wren ona döndü, elleri kalçalarında. "Sakın buna cüret etme, Althea. Bütün gece senin için endişelendikten ve seni tedavi ettikten sonra olmaz. Sakın dışarı çıkıp kendine gelmeye cüret etme -'

"Bugün seninle gelebileceğimi düşünmüştüm. Thea bir gülümsemeyi bastırdı. Herkes onun her zaman asabi biri olduğunu düşünürdü ama Wren istediğinde ona kafa tutabilirdi.

"Benimle mi? Wren irkildi. "Ne? Simyaya mı? Şifacının mı? Kime -'

Thea ona salladı. "Evet, evet. Yukarıdakilerin hepsine." "Ama...

"Thezmarrialı bir savaşçı olmak savaşmaktan daha fazlasıdır," dedi ve bu düşünceyi kendisiyle paylaşan Savaş Kılıcı'nı düşününce yanakları kızardı.

Kız kardeşinin yüzündeki şok ifadesi Thea'ya geçmişte ne kadar tek fikirli olduğunu göstermişti.

Artık değil, diye yemin etti. Eğer bir savaşçı, loncanın bir efsanesi olacaksa, o zaman kafasını kışından çıkarması gerekiyordu. Bugün antrenman yapacak durumda değildi ve ona yüzünü göstermesi gerektiğini söyleyen o öfkeli gururu bir kenara bıraktı. Seb'e onu kırmadığını kanıtlamak için etrafta dikilmek zamanını akıllıca kullanmak değildi ve sadece sekiz haftası vardı.

kabul sınavı arasında duran zamanı akıllıca kullanması her zamankinden daha fazla gerekiyordu.

Wren kapının girişinde durmuş onu bekliyordu. "Gerçekten geliyor musun?"

"Evet. Bacaklarını yavaşça yatağın kenarından çekip ayaklarını yere diken Thea, kendi ağırlığını taşıma becerisini test etti.

"Bugün gerçekten dinlenmelisin," ama Wren bunu zayıf bir sesle söylemişti, bir kez karar verdiğinde bunu değiştiremeyeceğini biliyordu.

"Asan ya da... kendimi desteklemek için kullanabileceğim bir şeyin var mı? Thea sallanıyordu ve zaten nefes darlığı çekiyordu ama istediği son şey Wren'i geciktirmektir. O artık bir ustanın çırağıdır. Simya atölyesinde iş gitmenin ötesinde görevleri ve sorumlulukları vardır.

Wren dağınık odasını taradı. "Bu işe yarar mı? Pencerenin yanındaki çubukta asılı duran birkaç boş tencereyi çekip Thea'ya verdi, o da denedi.

"değil, teşekkür .

Wren ona Thea'nın okuyamadığı garip bir bakış attı. Yoksa... Bu bir *sürpriz miydi*? Daha önce minnettarlığını dile getirmemiş miydi? Thea daha fazlasını söylemek için ağzını açtı ama kız kardeşi odanın içinde koşuşturmaya, bir şeyler toplamaya ve Thea'nın boğazına bir başka korkunç tonik daha tıkmaya başlamıştı bile.

Thea öksürüp sıçrayarak kendisine söylenen her şeyi şikâyet etmeden yaptı ve sonunda hazır olduklarında, derme çatma asasıyla birlikte ayaklarını sürüyerek onu koridorda takip etti.

Wren, "Eğer o yara tekrar kanamaya başlarsa, hemen bana haber ver," diye emretti. "Bugün kaderi test etmeyeceğiz.

Thea ona bir selam ve gülümseme verdi. "Nasıl isterseniz.

"Neden her zaman böyle değilsin? Atölyeye doğru giderlerken Wren mırıldandı. "Sen çok daha uyumlu birisin.

"Birinin seni tetikte tutması gerekiyor, kardeşim.

Wren gözlerini devirdi.

Simya atölyesine girdiklerinde, tüm gözler Thea'ya çevrilirken konuşmalar sessizleşti.

Ida ve Sam'i her zamanki masalarında gördü, asasını ve hastalıklı solgunluğunu gördüklerinde sırtışları bozuldu. Thea onlara güven verici bir el sallamaya çalıştı.

"Bu da ne? Farissa odanın önünden seslendi. 'Kayıp bir kuzu sürüye geri mi döndü?

"Sadece kısa bir süreliğine, Farissa," diye yanıtladı Thea. "Eğer beni kabul edersen.

Yaşlı kadın gülümsedi. "Burada senin için her zaman bir yer vardır, Althea.

Thea teşekkür ederek başını salladı ve kız kardeşinin yanındaki eski yerine doğru yürüdü. Tezgâha ulaştığında terden sıırsıklam olmuş ve nefes nefese kalmıştı. Neyse ki kız kardeşi ona bir tabure tedarik etmişti ve minnettar bir yüz ifadesiyle oturdu.

"Ee," diye mırıldandı. "Bayanlar Öğle Yemeği tasarımı nasıl ? Wren gülümsedi. "Sana göstereceğim.

Thea sonraki bir saati kız kardeşini dikkatle dinleyerek geçirdi. Wren'in zeki olduğunu her zaman biliyordu ama bu... Çiçekli süslemeleri ve narin hatlarıyla bu ilginç çaydanlık bir silahtı. Thea'nın Wren'in de diğerleri gibi bir Thezmarrian savaşçısı olduğunu anlaması nasıl bu kadar uzun sürmüştü? Düşmanlarına zehir dağıtmak için aygıtlar yarattığını, loncanın kimyasal savaşın sanatı için ona güvendiğini?

Thea, Wren'in zihninden ve kurnaz doğasından büyülenmiş bir şekilde her kelimeyi içti ve her talimatı takip . Savaşkılıcıların Thezmarr'ın yüzü olduğu yerde, Simyacılar sessiz katiller, gecenin gölgeleriydi. Thea'nın göğsü gururla kabardı; bir gün Wren'in burayı yöneteceğinden hiç şüphesi yoktu.

Vardiya bittiğinde Wren'e Kipp'i ziyaret etmek istediğini söyledi ve kız kardeşi de ona eşlik etmek için ısrar etti.

Revir güneybatı kulesinin alt katlarındaydı ve bütün bir katı kaplıyordu. Bir zamanlar, Thezmarr'ın savaşçıları savaştan sürüler halinde yaralı olarak dönerken, şimdikinden çok daha sık kullanılırdı. Yıllar boyunca aldığı pek çok yaraya rağmen, Thea'nın revire adım attığı tek zaman Malik'in hançerini ona geri vermeye çalıştığı zamandı... Wren'le birlikte boş, dar yatak sıralarının yanından geçerken, buranın kaybından dolayı bir sızı hissetti.

Wren, "Bu adamlarla sadece geçerken tanıştım," diyordu. "Tek kız kardeşimle her gün kimin yaşadığını öğrenmemin zamanı gelmişti.

Thea'nın dudaklarındaki kıkırdama, şifacı kanadının uzak tarafına girdiklerinde ve Kipp'i yataklardan birinde yatarken bulduklarında söndü. Yüzünün yarısı tanınmayacak kadar şişmişti.

Thea hemen onun yanına koştu. 'Tanrılar, Kipp... Bak sana ne yaptı...'

Sağlam gözüyle ona göz kırptı. "Elmacık kemiği kırılmış, göz çukuru çatlamış..." dedi kısık sesle. "Bana öyle söylendi. Beynimde hasar oluşmasın diye beni burada gözlem altında tutuyorlar. Gerçi onlara hep böyle olduğumu söyledim.

Kalbi onun için acısa da Thea'dan boğuk bir kahkaha kaçtı. "Buna değer," dedi adam doğrulmaya çalışırken.

Thea ona bön bön baktı. "Nasıl yani?"

'Güzel kız kardeşini başucuma oturması için getirmişsin...'

Thea onun koluna hafifçe vurarak yatağının kenarına tünedi. "Çok utanmazsın. Wren'i öne doğru çağırdı. "Wren, bu arkadaşım Kipp, Kipp, bu da kız kardeşim Elwren.

Kipp yüzündeki şişliğin izin verdiği ölçüde sırtarak, "Sizinle resmi olarak tanışmaktan büyük heyecan duyuyorum, Elwren Zoltaire, kırılmaz Thea'nın kız kardeşi," dedi. "Sizi temin ederim, ben genelde çok daha yakışıklıyım.

Wren güldü. "Seni yaralanmadan önce gördüm, Kipp.

Alaycı bir tavırla elini göğsüne bastırdı. 'Güzel olduğu kadar acımasız da. Senden hoşlanıyorum.

Thea başını salladı ve kız kardeşine arkadaşı için sessiz bir özür diledi. "Hâlâ orada olduğunu bilmek güzel, Kipp.

'Benden kıvılcım çıkarmak için bir Savaş Kılıcı'nın savurduğu yumruklardan daha fazlası gerektiğini biliyorsun. Sanırım bana biraz akıl vermeye çalışıyordu, ne yazık ki başarısız oldu. Sana Laughing Fox'ta sarhoş olup Battalon'dan bir askerle bilek güreşi yapmaya çalıştığım zamanı anlatmış mıydım?

Thea homurdandı. "Bu kuzgun saçlı güzelden önce miydi sonra mı?"

'Kim bilebilir ki, Thea? Kim bilebilir ki,' diye mırıldandı Kipp onu eleştirel bir gözle incelemeyden önce. "Nasılsın?"

"göre senden daha iyi. "Bu tartışılır.

"Ben iyiyim.

Konuşmadan önce Wren'in sinirli homurtusunu duydu. "Kesinlikle iyi değilsin," diye tersledi kız kardeşi. 'Bıçaklandın ve karnında iç yaralanmalar var. Eğer bu kadar inatçı bir aptal olmasaydın, arkadaşının yanında yatıyor olurdun.

Thea Kipp'e bir komplocu sırtışı attı. "Ne yazık ki, Kipp'in kıvılcımını yenmek mümkün olmadığı gibi, benim inatçılığımı da yenmek mümkün değil.

Wren onlara, 'Bunu biliyorum, yoksa çoktan denemiş olurdum,' dedi.

Kipp acı dolu bir kahkaha attı. "Bunu görmek için para verirdim.

Thea gülümseyerek Kipp'in elini sıktı, elini soğuk ve nemli buldu. "Cal nerede?

'Eğitim,' diye yanıtladı Kipp. 'En azından öyle olsa iyi olur. Birinin uyumsuz üçlümüzü temsil etmesi gerekiyor.

Thea onun konuşurken yüzünü buruşturduğunu fark . "İyi misin?

Nefes alış veriş daha da zorlaştı. "Baş ağrıları gelip gidiyor... Bazıları diğerlerinden daha kötü.

Wren araya girdi. "Dinlenmeye ihtiyacı var Thea," dedi nazikçe. "Sana getirebileceğimiz bir şey var mı, Kipp?

"Gülen Tilki'den bir fıçı ekşi bal likörü fena olmazdı..." diye cevap verdi zayıf bir sesle.

Thea güldü. 'İyileştiğinde seni oraya geri götüreceğiz. Belki hep bahsettiğin o kızı bile buluruz.

Kipp yastığına gömülmeden önce yorgun bir gülümseme verdi, sağlam gözü kapalıydı ve göğsü uykuda sürekli inip kalkıyordu.

"Gel, Thea," diye fısıldadı kız kardeşi. "Bırak dinlensin.

Thea göğsünden boğazına doğru yükselen duygu hazırlıklı değildi. "Sence iyi olacak mı?

"Zamanla," dedi Wren, onu nazikçe kapıya doğru çekerek.

Ama Thea onu yolundan çekti - iki figür revire sendeleyerek girerken yarası çığlık atıyordu.

Esyllt, yüzü Kipp'inkinden farklı olmayan şişlik ve morluklarla dolu Kan Mektubu Vernich'in ağırlığı altında eziliyordu. İki adam derin bir sohbete dalmış olan Thea ve Wren'in yanından geçip gittiler.

"Adamın akli dengesi yerinde değil. Vernich sıkılmış, kanla kaplı dişlerinin arasından konuşuyordu.

"Savaş Kılıcı işine karışmak bana düşmez -" "O zaman karışma.

"Ama Hawthorne'un sebepsiz yere saldırdığını hiç görmedim.

Vernich, Esyllt'i iterek uzaklaştırdı. "Bu vahşetin haklı olduğunu mu düşünüyorsun? Ağzından kan fışkırdı.

Esyllt sadece omuz silkti. 'Sizden gelen ilginç bir soru. Hepimiz şiddetle aşılana derslere saygı duyduğunuzu sanırdık.

"Siktir git, Esyllt.

"Memnuniyetle," diye karşılık verdi silah ustası ve başka bir şey söylemeden odadan çıkıp Thea ve Wren'i şok içinde kanlı Savaş Kılıcı'nın ardından bakakaldı.

WILDER HAWTHORNE

Birisi onu incitmişti. *Kötü* bir şekilde. Wilder'ın bağlı olduğu görev ve onur kuralları ne olursa olsun, bunun karşısında parçalandılar.

Elleri hâlâ kızın kanıyla lekelenmişti.

Sadece bu bile onu mahvetmeye yeterdi. Çizgiyi ne zaman aştığından ya da sinir bozucu simyacının hangi noktada uğruna kuralları çiğneyeceği biri haline geldiğinden emin değildi...

Ve onun için kuralları çiğnedi, çünkü artık ellerinde sadece onun kanı yoktu, Vernich Warner'a hızlı ve acımasız bir adalet sağlamıştı. Yumrukları Savaş Kılıcı arkadaşının yüzüne çarpıp derisini yararken, kemiklerini kırarken Wilder bunun pervasızca olduğunu biliyordu, en az simyacı kadar pervasızca... Ama umurunda değildi. Vernich başına geleni hak etmişti.

O piçin birinin akıl hocası olduğu fikriyle alay etti, sonra da *kendisinin* bir akıl hocası olduğu düşüncesiyle. Wilder'ın ustalar ve çıraklar fikrine karşı olmasının bir başka nedeniydi bu. Savaşçıların çoğu doğuştan bencildi. Ve öyle ya da böyle, sizi her zaman hayal kırıklığına uğratırlardı.

Ve Althea en şiddetli şekilde hayal kırıklığına uğramıştı.

Yine de, Vernich'in yüzünün durumuna bakılırsa, bu bir daha olmayacaktı.

Wilder aynı vahşeti Sebastos Barlowe denen o şerefsiz de uygulamak istiyordu. Thea'nın kaburgalarındaki bıçak yarasından onun sorumlu olduğunu anlamak için kendini beğenmiş kalkan taşıyıcısının yüzüne bir kez bakmak yeterliydi. Ve sadece bu kayırmacılık bile onun cezasız kalmasına izin vermişti. Ama o haklıydı. O

intikamını ondan alamayacaktı ve intikamı eninde sonunda gelecekti, bundan emin olacaktı.

Oturma odasındaki ateş hararetle çıtırdarken Wilder kulübesindeki leğenin başında durmuş, sabunlu suyla ellerindeki kanı temizliyordu. Çalışırken, Thea'nın kollarına nasıl düştüğünü, yüzünün renginin nasıl solduğunu, vücudunun nasıl gevşek, neredeyse cansız olduğunu hatırlamamaya çalıştı. Onu kavrayan ve hâlâ midesinin derinliklerinde bir taş gibi duran korku, daha önce hissettiği hiçbir şeye benzemiyordu; çaresiz bir canavar onu içten içe pençeliyordu.

Yarasını tedavi edip ona kurumuş iruseed verdiğinde, bu dehşet bir anlığına yok olmuş, yerini benzer şekilde ilkel bir şeye bırakmıştı. O süpürge dolabının karanlık girintisinde, vücudu onun varlığıyla canlanmıştı ve ona bakmaktan, onu korumaktan başka bir şey istememişti.

Kendi kendine bir küfür mırıldanarak tırnaklarını sert bir fırçayla fırçaladı, altlarındaki kandan kurtulmak için kabaca ovdu, yarılmış, morarmış parmak eklemlerine aldırmadı.

Kapının ağır bir şekilde çalınması onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. Torj Elderbrock, "Duyduğuma göre bizim Bloodletter'a bir buçuk dayak atmışsın," dedi.

dedi, Wilder'ı iterek kabine girdi ve koltuklardan birine yerleşti.

Wilder kapıyı arkasından kapatarak, "Kendini evinde hisset," diye mırıldandı.

Onu.

"En azından hediye getirdim," diye cevap verdi Torj, koyu renkli bir şişeyi ona doğru sallayarak

oturduğu yerden.

Wilder derin bir iç çekti. "İyi. İşte istediğim sıcak karşılama buydu.

"Belki de beklentilerinizi düşürmenin zamanı gelmiştir. Wilder dolaptan iki bardak aldı ve yoldaşının yanındaki koltuğa oturdu. "Seni buraya getiren nedir?

"Saygıdeğer silah arkadaşımızla aynı durumda olmadığınızdan emin olmak için geldim.

Wilder homurdandı. "Lütfen. Bir darbe bile indirmedim. Torj'un elindeki şişeyi işaret etti. "Bunu süs olsun diye mi getirdin, yoksa gerçekten açacak mısın?

"Susadık mı? Torj gülerek mantarı dişleriyle çıkardı ve her bir bardağa kehribar rengi sıvı döktü.

Wilder herkesin Marise'den aldığı ateş özünden *nefret ediyordu* ama yine de tek bir yudumda içti, likör boğazını yaktı ve karnını anında ısıttı.

İhtiyacın var gibi görünüyor,
kardeşim. "Bir dahaki sefere bana
gerçek bir bardak ver.

Torj tekrar kıkırdadı ve bardağı yeniden doldurdu, bu sefer daha cömert bir kadeh. "Peki Vernich'le aranızdaki şey neyle ilgiliydi?

"Sanki bilmiyorsun," diye homurdandı Wilder, içkisini yudumlarken. "Sonunda orada olduğunu duydum.

"Kalkan taşıyıcılarını mı kastediyorsun? Onların eğitimini önemsemediğini mi sanıyordun?

"Bilmiyorum. Ama bir Savaş Kılıcı'nın dersleri sayesinde iki kişinin yarı ölü hale gelmesi lonca için pek de iyi bir görüntü değil.

"Hayır," diye kabul etti Torj, kendi içkisini düşünceli bir şekilde yudumlarken. "Müdahale etmeye çalıştım ama nasıl olduklarını biliyorsun. O lanet olası kanunları buna izin vermiyor -"

"Neye izin umurumda değil.

"Daha fazlasını yapmam gerektiğini mi söylüyorsun? Bunu onlardan zorla mı öğrenmeliydim? Aşağılanmış -"

Wilder sinirli bir ses çıkardı. "Bilmiyorum.

Torj, "Vernich'e saldırmak bir hataydı," önce bir süre düşünmesine izin verdi.

"Yok artık.

"Artık kalkan taşıyıcısı hanıma değer verdiğini
biliyor. "Umursamıyorum.

Torj karanlık bir şekilde güldü. "Benimle bu oyunu oynayamazsın.

Wilder uzun bir yudum aldı ve likörün öfkesini yatıştırmasına izin verdi.

"Bunun bir önemi yok. Kabul töreninden sonra seni akıl hocası olarak atadı.

"Şimdi mi? Torj bir kaşını kaldırdı. "Popülerliğim beni şaşırtmaktan asla .

"Ben de senin aptallığın hakkında aynı şekilde hissediyorum.

"Sen aptallık diyorsun, ben cazibe diyorum," diye yanıtladı Torj. "Neden onu kendin almadın?

"Tüm bu dinamik hakkındaki düşüncelerimi biliyorsun.

Biliyorum. Önemli değil. İstesen de istemesen de bir çırağın olacak.

Neden en çok sevdiğinizi seçmiyorsunuz?

"O kadar basit değil.

Öyle değil mi? Kahretsin, Hawthorne... Starling sana gerçekten bir numara yapmış. Orada neler olduğunu bana anlatacak mısın? Bu kadar korkunç ne yaptı? Sadece iyi şeyler duyuyorum.'

"O gitti, Torj," diye tersledi Wilder. 'Bilmen gereken tek şey bu. Gitmemesi gerekirken gitti. Gitmemeye yemin etmişken. Peki ne için? Bazı -'

"Thezmarr'ı terk eden ilk Savaş Kılıcı sayılmaz," diye araya girdi Torj. 'Fark etmediysen söyleyeyim, sadece üçümüz kaldık.

'Ve diyarların durumuna bakın. Her türden canavar Peçe'den süzülüyor. Karanlık ufukta toplanıyor... Savaş Kılıçlarına her zamankinden daha fazla ihtiyacımız var.

Torj kadehlerini doldurdu. 'Bir çırak almak için daha fazla sebep. Ve belki de şu anki Savaş Sözcükleri'nin canına okumamak için.

Bunu bir sessizlik izledi. "Bunu o istedi.

Torj kadehini Wilder'ınkine tokuşturdu. "Bundan hiç şüphem yok kardeşim. Ateş çıtırdadı ve iki adam bacaklarını ateşin önüne uzattı, Bir süre başka şeylerden konuştular. Şişe kısa sürede boşaldı, sıcaklık ve likör Wilder'ın gözlerini ağırlaştırdı.

Ancak Wilder sonunda koltuğunda uykuya daldığında, rüyasında gördüğü canavarlar ve savaş silahları değildi.

Dudaklarında intikam yeminleri olan Althea Zoltaire'di.

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Günler geçtikçe ve Thea iyileşme yolunda ilerlemeye başladıkça, kendini Wren'in şifa dersinde buldu. Loncanın, öğrenciler reşit olduktan ve kendi alanlarında uzmanlaştıktan sonra da derslere devam ettiği birkaç alandan biriydi.

Wren bunun nedeninin her zaman yeni teknikler, yeni tedaviler keşfedilmesi olduğunu ve Thezmarr'ın, özellikle de simyacılarının, savaşçıların iyiliği için bu gelişmelerin ön saflarında yer alması gerektiğini açıkladı.

Farissa onlara çeşitli tentür ve ilaçların malzemelerini anlattığında Thea bir tüy kalem ve parşömen çıkarıp notlar aldı. Odadaki şok dalgasını görmezden geldi ve aceleyle karalayarak yazdı, sadece Wren'e belirli yazılışları sormak için durakladı.

Farissa, Elvan Kabuğunun iyileştirici özelliklerini koruyacak şekilde nasıl soyulacağını göstermeyi bitirdiğinde Thea elini kaldırdı.

Farissa iki kez baktı. "Ne Althea?" "Bir ricam

var," dedi Thea cesurca.

"Oh?

'Bize savaş alanında iyileştirme hakkında bilgi verebilir misiniz diye merak ettim. Bilirsiniz... baskı altında veya sınırlı malzemeyle bir yarayı tedavi etmeleri gerektiğinde bilmeleri gereken türden şeyler. Bir çatışmanın ortasında hayat kurtarabilecek türden şeyler.

Tüm oda gerildi ve Ida yan masadan Thea'ya endişeli bir bakış fırlattı. Farissa her ne kadar Thea'ya saflarında her zaman yer olduğunu söylemiş olsa da, dersini bölmek ve

kendi gündemi olan talepler. Orta diyarlarda resmi bir savaş yoktu ve Thezmarr'ın simyacılarını bir çatışmanın ortasında görececek bir çatışma da yoktu ama yine de...

Farissa yavaşça gülümsedi. "Hiç sormayacaksın sanmıştım, Althea. Parmaklarını birbirine bastırdı ve adım atmaya başladı, bir sonraki sözlerini dikkatle düşünürken kaşları çatılmıştı. Birkaç dakika sonra başını kaldırdı, gözleri parlak ve hevesliydi.

'Savaş alanında iyileştirme başka hiçbir şeye benzemeyen bir sanattır...' diye başladı.

Thea yirmi dört yaşından sonra ilk kez kız kardeşini dinledi. Diğer kalkan taşıyıcılarla antrenman ve müsabaka yapmamak onu ne kadar yıksa da, vücudunun hazır olmadığını biliyordu. Karnı hâlâ hassastı, bıçak yarası ani bir hareketle yırtılma tehlikesi geçiriyordu ve hâlâ yorgunluk ve nefes darlığı yaşıyordu. Umutsuzca talimlerine geri dönmek istemesine ve kazanmak için çok çalıştığı gücü ve dayanıklılığı kaybetmekten giderek daha fazla endişe duymasına rağmen, çok erken zorlamanın onu doğrudan revire götüreceğini biliyordu. Bunun yerine, yenilenmiş bir hevesle eski simya vardiyalarına devam ederken, Ölümün Eli'nin sözleri zihninde yankılandı.

'Eğer Thezmarr'ın bir savaşçısı olacaksan... Dövüşmekten daha fazlasını öğrenmelisin Simyacı... Bu kalenin sunduğu her disiplinin hayati bir rolü var. Hepsine saygı duymalısın. Hepsinde ustalaşmalısın. Bu loncada kılıçlardan ve yumruklardan daha fazlası var.'

Bu sözlerle yürekten inanıyor ve onları dinleyen herkesle paylaşıyordu, özellikle de öğle yemeği sırasında yanlarında oturduğu Kipp ve Cal ile. Kipp beklenenden daha kısa sürede ayağa kalkmıştı. Bu süre zarfında hafif görevlerle sınırlandırılmıştı ve bu da onun günler boyunca öğrendiklerini duymaya çok hevesli olduğu anlamına geliyordu; savaş alanının her yönünün, hatta temizlik ve yaralılarla ilgilenmenin bile strateji planlamasında kullanılabileceği konusunda ısrar ediyordu.

Thea kalkan yatakhanesine döndüğünde, Dax döndüğü ilk gece ve o zamandan beri yatağının ayak ucunda onu bekliyordu. Akşamlarını Malik'le kütüphane ve arkadaşları ve kız kardeşiyle akşam yemeği arasında bölüştürdü.

Gücü yavaş yavaş yerine gelen Thea, savaş talimlerini ve derslerini izlemek için eğitim alanına gitti. Orada, eteklerinde oturup

Buruşturduğu parşömen parçasını farklı teknikler üzerine notlar alarak inceliyordu. Savaş Kılıçlarını amansız bir yoğunlukla izliyor, yaptıkları her şeyi, sadist Vernich'i bile içiyordu.

Bilgiden ve onu kullanma yeteneğinden daha güçlü bir şey yoktur...

Seb'in onu fark etmesi uzun sürmedi. Alıştırma kılıcını küstahça sallayarak ona doğru yürüdü.

'Bir okul çocuğu gibi bir şeyler karalamak seni bir savaşçı yapmaz.

"Koca burnunu başkalarının işine sokmak da öyle," Thea

Kalkan duvarları için en iyi duruşla ilgili notunu bitirirken tersledi.

'Thezmarrian saflarına bir serserinin girmesine izin vermeleri beni ilgilendirir.

Sen -'

Thea sinirlenerek içini çekti. "Seni bu kadar çok mu tehdit ediyorum Barlowe? Sırf beni küçümsemeye çalışmak için kendi eğitimini, kendi ilerlemeni durdurmak zorunda mısın?

"Sen mi? Beni tehdit mi ediyorsun?" diye kötü bir kahkaha attı.

"Evet," dedi Thea basitçe, Torj'un bir çift uzun kılıç kullanan yaşlı kalkan taşıyıcılarından biriyle kapışmasını izlemek için onun yanından bakmaya çalışarak. Seb görüşünü engellemekte ısrar edince sertçe, "Yoluma çıkıyorsun," dedi.

"Seni dövdüm," ağzından kaçırdı. "Neden gitmedin?

'Ben de en az senin kadar buraya aitim,' diye cevap verdi. 'Ve sen beni dövmedin. Hem de hiç. Senden gelen iki engelsiz darbeye ve el altından bir bıçağa dayandım ve yine de ayaktaydım, yine de beni tutamadın. Ben senin asla olamayacağın kadar savaşçıyım.

Yakınlarda, kalkan taşıyıcılarından bazıları dinlemek için durakladı. Ama yüzlerindeki ifade artık eğlence değil, sabırsızlıktı. Görünüşe göre onlar da Seb'in maskaralıklarından bıkmışlardı.

Yanakları kızardı. 'Ne kazanmayı umuyorsun? Asla bizden biri olamayacaksın.

"Yanlıı, Barlowe. Yanılıyorsun. Ben zaten sizden biriyim. Ve sana söz veriyorum. Tekrar karşılaştığımızda seni yere sereceğim. Ve benim aksime, bir daha ayağa kalkamayacaksın.'

"Saçmalık, sen -

Lachin birkaç metre yüksek sesle, 'Kapa çeneni Seb,' diye seslendi. "Ne dedin sen?

"Kapa dedim. Sızlanmalarınla hepimizi gözyaşlarına boğuyorsun.'

Lachin'in sözleri üzerine Seb Thea'dan bir adım geri çekildi, aniden nutku tutuldu. İfadesi bozuldu ve son bir kez dar gözlerle bakarak

ona doğru yürüdü.

Thea Lachin'e başıyla teşekkür etti. Yaşlı kalkan taşıyıcısı sadece omuz silkti ve dövüşmeye devam etti.

Thea bakışlarını Hawthorne'un ortaya çıktığı arenanın tam ortasına dikti. Her zamanki gibi simsiyah giyinmiş, kollarını dirseklerinin üzerine kadar kıvrımış, oradaki gergin kasları ve mürekkepli deriyi ortaya çıkarmıştı. Torj gibi o da iki uzun kılıcı kavırıyor ve her hareketi güç ve kuvvetle gümbürdeyerek eğitim alanını arşınıyordu.

Thea'nın tüm vücudu tepki verdi, gerildi ve karıncalandı. O sıkışık süpürge dolabında yarasıyla ilgilendiğinden beri, hayatını kurtarıp onu Wren'e teslim ettiğinden beri onu görmemişti. Yine de onu düşünmüştü, Furies onu düşünmüştü... ve Wren onu dışarıda bırakırken yüzündeki o çelişkili ifadeyi. Thea birlikte geçirdikleri her anı zihninde tekrar tekrar canlandırmış, her seferinde içindeki ateş daha da harlanmıştı. Bu ateşi azaltan tek şey, Wren'in onu arayıp sormamış olmasıydı... Daha sonra onu kontrol etmemişti. Ve bunun ne anlama geldiğini ya da nasıl hissetmesi gerektiğini bilmiyordu. Kendine minnettarlıktan başka bir şey hissetmemesi gerektiğini söylüyordu ama daha derin, daha karanlık bir yanı ondan daha fazlasını istiyordu.

Şimdi Hawthorne, gümüş gözlerinde parıldayan meydan okumayla Savaş Kılıcı arkasına bakıyordu.

Quill ve parşömeni unutan Thea, önünde gelişen ölümcül dansı tamamen kendinden geçmiş bir halde izledi. Hawthorne öndeki ayağıyla ringin dışına doğru uzun bir adım attı ve bıçaklarını Torj'un üzerine indirirken kalçalarıyla ivme yarattı. Altın saçlı savaşçı saldırıyı kendi kılıçlarıyla karşıladı ama Hawthorne'un darbesinin etkisiyle eğildi.

"Böyle bir şekilde savaşmak büyük güç ister," diye bir ses duyuldu Thea'nın arkasından.

Döndüğünde arkasında kütüphaneci Audra'dan başkasını bulamadı. Thea onu Büyük Salon'da yanından geçerken ya da uzaktan görmüştü ama Yas Tutanlar Yolu'na birlikte çıktıkları o günden beri müdürüyle konuşmamıştı.

Ama Audra ona bakmıyordu. Yaşlı kadın hâlâ düello eden Savaş Kılıçlarına bakıyordu. "Böyle bir şekilde dövüşmek büyük güç ister," diye tekrarladı, sesi mesafeliydi. "Ama bazen ne zaman geri çekileceğini bilmek daha fazla güç gerektirir.

Audra onun yanında yerini alırken bank Thea'nın altında kaydı. "Bunun için daha güçlü döneceksin Althea, sana söz veriyorum.

Birlikte Thezmarr efsanelerinin antrenmanını izlediler.

O akşamın ilerleyen saatlerinde, iyileşme sürecinden emin olan Thea, belirli bir işi yapmak için zaten çok fazla beklediğine karar verdi ve akşam yemeğinden sonra Wren'in gitti ve onun yokluğunda kız kardeşinin aynasına ve tıraşına yardım etti. Thea ilk kez bronz saçlarını bağlamadan bıraktı ve dağınık uçları çözmek için epeyce zaman harcadı. Yansımasını inceledi, yüzünün keskin hatlarına bakarak yüzünü buruşturdu ve kendini daha kadınsı hale getirmek için yapabileceği başka bir şey olmasını diledi.

Kapı açıldı ve Wren onu gördüğüne hiç şaşırması gibi görünmüyordu. "Kendini rahat hissettiğine sevindim -" Thea'ya şöyle bir bakarken duraksayarak sözünü kesti. "Güzel görünüyorsun...

"Öyle mi?

Wren başını salladı. "Şüpheli bir şekilde

öyle. "Teşekkürler... Sanırım?

Wren güldü. "Sormaya cesaret edebilir miyim?" "Muhtemelen sormasan daha iyi olur.

"Hâlâ yaptığım toniği mi içiyorsun? Wren aniden ciddileşerek sordu. "Önlemek için olan -

"Tanrılar. Thea kızardı. "Evet, öyleyim.

'O zaman başka bir şey söyleme, kardeşim. Ama bir dakika. Wren uzanıp saçlarıyla oynadı ve daha zarif bir dalga halinde omuzlarından aşağı dökülmelerini sağladı. "İşte oldu.

"Teşekkürler.

Wren onu kapıya doğru kışkırttı. "Olduğun gibi.

Thea komutanların konutlarının koridorlarında, kolunun altına sıkıştırdığı büyük, temiz bir gömlek ve pelerinle dolaşıyordu.

Onu bulan Eshyllt'ti.

"Buralarda ne yapıyorsun?" Kendine özgü havlaması içeride sadece birkaç derece daha sessizdi.

"Savaş Kılıcı Hawthorne'u bulmaya çalışıyorum," diye cevap verdi hissettiğinden daha fazla güvenle. Bir savaşçının kıyafetlerini giyerken nasıl görüneceğini hiç düşünmemişti...

"Hawthorne kalede yaşamıyor," dedi Esyllt ona, kaşları çatılmış bir halde. "Ondan ne istiyorsun?"

Thea içten içe kıvrandı, keşke her şeyi iyice düşünseydim diye hayıflandı. "Harenth'e yaptığımız yolculuktan bana ödünç verdiği bazı eşyaları var," dedi. "Onları geri vermeyi umuyordum.

Esyllt boğazının arkasından kayıtsız bir ses çıkardı. 'Şey, o burada değil. Dağların batı eteklerinde bir kulübesi var.

Tamam. O zaman bunları size bırakabilir miyim, efendim?

Esyllt'in kollarını göğsünde kavuşturdu ve ona sert bir bakış attı. 'Ben teslimatçı , Althea. Bir görevin var, kendin yap.

"Evet, efendim. Ben sadece... bunun uygun olup olmayacağından emin değildim?" "Uygun mu?" diye alay etti silah ustası. 'O gemi çoktan kalktı.

Hangisi daha az uygun? Bir Savaş Kılıcı'nın eşyalarını zamanında iade etmek mi yoksa haftalarca elinde tutmak mı?

Thea ona bön bön baktı.

" olsam yürümek yerine koşardım," diye söze girdi. "Nereye -

'Haritaya benziyor muyum? Kendin bul. Huysuz silah ustası kapıyı arkasından çarparak ters yönde ilerledi ve özel bir konuta girdi.

"Tanrılar," diye mırıldandı Thea, başını salladı ve hâlâ elinde tuttuğu kıyafetlere baktı. Bazı arkadaşlarının hâlâ oyalandığı Büyük Salon'a geri döndü ve etrafı soruşturdu.

'Eminim buradan biri oraya gitmiştir? Bir iş için mi? Bir mesaj iletmek için?'

"Hayır," diye mırıldandı Laçin bir kaşık dolusu muhallebinin etrafında, yüksek sesle höpürdeterek. 'O özel biri. Bırakın mesai saatlerini, en iyi zamanlarda bile bizim gibilerin etrafında olmasını istemez, değil mi?

Thea dişlerini sıktı. "Bu bana pek yardımcı olmuyor.

"Bilmediğim bir şeyi bilemem. Laçin omuz silkti, sonra kaşığı ağzının ortasında durdu ve kaşları çatılmış bir halde ona baktı. "Farklı görünüyorsun.

Thea gelişigüzel bir şekilde saçını işaret etti. "Örgü yok.

"Doğru..." dedi Laçin, kendini hatırlamadan önce hâlâ şaşkın görünüyordu. Bir kez daha omuz silkti. "Bu iyi bir farklılık.

Thea gözlerini devirdi. "Tanrım, teşekkürler.

Tam pes edip yatakhanelere çekilmek üzereyken, Üç Öfke'nin önünde Torj ile yarı yarıya çarpıştı.

"Neyin peşindesin?" diye sordu anıta yaslanarak.

Thea, böyle bir saygısızlığa tahammül edemeyeceğini bildiği Lonca Ustası'nı aradı ama görünürde yoktu ve Torj beklenti içinde ona bakıyordu.

"Savaş Kılıcı Hawthorne'u bulmaya çalışıyorum, ona bazı şeyleri iade etmem gerekiyor.

"Öyle mi? Torj'un gözlerinde eğlence parıldıyordu.

Thea sinirli görünmemeye çalışarak, "Evet," diye cevap verdi. "Kimse bana kulübesinin nerede olduğunu söylemiyor.

"Bunu sana söyleyebilirim," diye yumuşak bir sesle onu bilgilendirdi. Thea gözlerini kırıştırdı. "Çok memnun olurum," demeyi başardı.

Torj gülerek, "Kesinlikle yapmayacak," dedi ama eğilip ona yolu tarif etti.

Sonunda Torj'un talimatlarını ezberleyen Thea pelerinini ilikledi ve bir fener yaktı. Rüzgâra karşı kendini destekleyerek, Savaş Kılıcı'nın kamerasını bulmaya gitti.

Thea, eğitim alanının ötesindeki gizli patikayı takip ederek cılız ormanda ilerledi. Kalenin güneyindeki Bloodwoods'tan farklıydı, ağaçların çoğu yaklaşan kış için çoktan çıplak kalmıştı. Yakın mesafede, ayın parlayan küresinin altında dağlar belirdi ve çok geçmeden şelalenin gürültüsünü duydu.

Küçük, kare pencerelerden süzülen mum ışığının yumuşak parıltısını görene kadar, kendisine verilen talimatları kafasında tekrarlayarak yarım saatten fazla bir süre karanlıkta yürümüş olmalıydı. Bacadan çıkan dumanlar gecenin keskin havasına karışıyor, o yaklaştıkça gökyüzüne doğru süzülüyordu.

Aniden gerilen Thea küçük verandada durdu, yumruğunu kapıya doğru kaldırdı ve yüksek sesle kapıyı çaldı. Kulübenin içinden herhangi bir ses duymak için gerinerek bekledi.

Sessizdi.

Kapıyı tekrar çaldı. Midesi çalkalanıyordu. Ya onu uyandırdıysa? Ya içeride onunla birlikte biri varsa? Ya da ya içeride değilse? Kıyafetlerini ön basamakta bırakabilir miydi? Ne yapacağına karar vermeye çalışarak geri çekildi -

Kapı içeri doğru uçtu; çerçeveyi devasa bir figür doldurdu.

Wilder Hawthorne kalçasına astığı beyaz bir havluyu kavıyor, diğer elinde ise bir hançer sallıyordu.

Hançeri, diye fark etti Thea, kafasındaki tüm düşünceler boşalmadan önce.

Havlu dışında çırılçıplaktı ve sırılsıklamdı.

Su, geniş göğsünün oyulmuş yollarını izleyerek vücudundan aşağıya, karnının çıkıntılarından aşağıya, orada yırtık bir yara izine ve daha aşağıya, havlusunun kumaşının altında kaybolan V şeklindeki oluklara doğru aktı. Damlacıklar adamın gövdesindeki koyu renkli saçlara yapışmıştı ve Thea gözlerini kaçırıyordu. Vücudu... Şey, tanrılar tarafından yapılmış, -

"Burada ne arıyorsun?" diye hırlayarak silahını indirdi.

Thea'nın ağzı kurumuştu. Kelimeleri bulmadan önce boğazını temizlemek zorunda kaldı. 'Eşyalarını geri vermeye geldim - pelerinini ve gömleğini. Kapıyı hep böyle mi açarsın?'

"Her zaman bir yerlere davetsiz mi gidersin? Hoşnutsuz bir ses çıkardı. "Bu kulübeyi nasıl buldun?

"Torj bana buraya nasıl geleceğimi söyledi.

Hawthorne, tehlikeli bir şekilde aşağı sarkan havluyu tutmaya devam ederek, "Elbette yaptı," diye alay etti. Onu tam olarak içeri davet etmedi ama geri çekildi ve kapıyı aralık bıraktı, böylece içeri girdi.

Şoku geçince, daha önce göz ucuyla gördüğü dövmeyi, adamın sol elinden başlayıp koluna, omzuna ve güçlü yapılı sırtının aynı tarafına kadar uzanan deseni inceledi. Daha yakından incelediğinde, bunun siyah kıvrımlardan ve tanımadığı bir dilden oluşan kapsamlı bir sanat eseri olduğunu gördü - bir bölüm hariç. Adamın omurgasına paralel uzanan bir metin satırı: Bu, şu anda adamın elinde olan hançerin bıçağına kazınmış metnin aynısıydı. Aralarındaki boşluğu kapatıp parmaklarını kelimelerin üzerinde gezdirmemek için Thea'nın tüm iradesini kullanması gerekti.

"Ne anlama geliyor?" Konuşurken yanakları alev alev yanıyordu. "Sırtındaki yazıyı kastediyorum. Hançerimin üzerindeki yazıyla aynı.

Hâlâ hançerin olduğu konusunda ısrar ediyorsun...

"Öyle. Thea bekledi, Hawthorne'un hâlâ lanet olası havlusuyla, parmaklarının arasında söz konusu hançeri döndürerek tekrar ona dönmesini izledi. Çelikten ona baktı, düşünüyordu - her zaman düşünüyordu.

"Anlamı: *Ölümden zafer, efsanede ölümsüzlük*. Fury'lerin kadim dilinde yazılmıştır - orijinal Savaş Kelimeleri.

Thea boğazındaki yumruyu yutmak için kendini zorladı. "Giyinecek misin?"

Hawthorne'un ağzının köşesi yukarı doğru çekildi ve sakalının altında yattığını bildiği gamzenin bir ipucunu gösterdi. "Neden?" diye sordu. "Seni rahatsız mı ediyorum?"

"Bu..."

"Dikkat dağıtıcı mı?" diye bitirdi onun yerine.

"Evet," dedi, eğlenmeden, yeni yıkanmış pelerinini ve gömleğini ellerinde yumak haline getirdiğini yeni fark etmişti. Onları duvarın dibindeki bankın üzerine bıraktı, vücudunu bir sıcaklık kapladı. Gözlerini ondan kaçırmak zorundaydı. Kulübenin içine şöyle bir göz gezdirdi. Hiç de beklediği gibi değildi. Savaş Kılıcı'nın aksine, sıcak ve misafirperverdi. Ocakta küçük bir ateş çıtırdıyordu ve odanın her tarafına yerleştirilmiş bir dizi saksı bitkisi içeriye renk katıyordu. Bir masa ve sandalyeler pencerelerden birinin altındaki duvara yaslanmıştı ve iki yırtık pırtık koltuk da ateşin önünde duruyordu.

"Kendini evindeymiş gibi hissetmeyi aklından bile geçirme," diye gürleyen o derin ses geldi.

Thea neredeyse sıçırıyordu.

Odaya yeniden girdiğinde hâlâ yalınayaktı ama bol pantolon giymişti, onu incelerken düğmeleri açık gömleği biçimli vücudunun üzerinde sallanıyordu.

"Yeterince iyileşmiş görünüyorsun," diye yorum yaptı.

"Kız kardeşime teşekkür ederim," diye yanıtladı Thea. "Ve sana," dedi ciddiyetle. "O gün yardım etmeseydin bana ne olurdu emin değilim.

"Bir süpürge dolabında ölebilirdin."

"Belki. Belki de ölmezdin.

"Görelim o zaman.

Thea irkildi, derisi aniden karıncalandı. "Neyi göreyim?"

"Yaranı. Nasıl iyileştiğini.

"değil. Kız kardeşim -"

"Göster bana. Bu bir rica değildi. Sesi emirle doluydu ve Thea, Savaş Kılıcı'nın istediğini elde etmeye alışkın olduğunu deneyimlerinden biliyordu.

Sırf bu yüzden bile onu reddeden kişi olmak istiyordu. "Hayır," dedi dedi.

Adam bir hareket bulanıklığı içindeydi ve kadın aniden duvara yapıştı; pelerini kenara itildi ve gömleği çözülüp kaldırılarak çıplak yüzü ortaya çıkarıldı.

Altındaki yan derisi ve onu gölgeleyen taze, pembe yara izi.

"Genelde misafirlerine kıyafetlerini çıkarmadan önce bir içki ikram etmez misin?" diye mırıldandı, adamın bedenine bu kadar yakın olmasının sıcaklığını görmezden gelmeye çalışarak.

"Genelde değil, hayır.

Ama parmakları yeni iyileşmiş yarayı sıyrırken dişlerinin arasından çıkan hava ıslığını duydu. "Bunun için derisi yüzülmeliydi.

Temas anında Thea'nın tüyleri diken diken oldu ve aralarında görünmez bir şimşek çaktığına yemin edebilirdi.

"Başına gelecekleri göreceksin," diye yemin etti Thea.

Hawthorne'un parmakları yara izinin üzerinde oyalanırken, içinden güçlü bir akımın geçmesine neden oldu. "O gün geldiğinde bundan daha güçlü ve hızlı olman gerekecek.

Tanrım, çok yakındı. Thea'nın tek yapması gereken başını kaldırmak ve dudaklarını dudaklarına değdirmek için eğilmektir. O sarhoş edici gül ağacı kokusunu içine çekerken ve adamın yeni yıkanmış vücudundan yayılan sıcaklığı hissederken, hain vücudu neredeyse tam olarak bunu yapıyordu.

"Olacağım," diye söz verdi Thea, sesi kısıktı, eli gömleğinin eteğine uzanıp onu aşağı çekti.

Hawthorne tereddüt eder gibiydi, eli kızın kalçasında asılı duruyordu, sanki -

Geri adım attı ve vücutları arasındaki sıcaklık söndü. "Sürekli başıma bela olmaya başladın, Simyacı.

Bir an için afallayan Thea, gömleğini biraz fazla gayretli bir şekilde tekrar içine soktu. "Senin için bir diken olabilirim ama simyacı olmadığımı artık yeterince biliyorsun.

Küçük bir mutfağın bulunduğu uzak köşeye doğru ilerledi. Kenarda duran kadehi eline aldı ve bakışlarını kadına çevirmeden önce birkaç yudum aldı.

Thea, adamın onu duvara yasladığı yerde kaskatı duruyordu, teni hâlâ adamın dokunuşunun yankısıyla şarkı söylüyordu. Bu garip histen kurtulmaya çalışmak için parmaklarını iki yanına doğru bükte. Ama his hâlâ devam ediyordu; adamın parmak uçlarının izini yarasının üzerinde hissedebiliyordu.

Onu izliyordu, ifadesi okunamıyordu.

Thea kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, birden kendini açıkta hissetti. "Vernich'e vurmuşsun," dedi, Hawthorne'u en az onun kendisini incelediği kadar dikkatle inceleyerek. "Birkaç kez," diye yanıtladı Hawthorne, karanlık ifadesi hâlâ hiçbir şey belli etmiyordu.

"Neden?

"O bir piç. "Hepsi
bu mu?

Bunu yüklü bir sessizlik
izledi. "Hepsi bu kadar mı?
Thea tekrarladı.

"Bunu hak etti," dedi Hawthorne sonunda. "Arkadaşına ve sana yaptıkları
için.

Thea kendini kıpırdamadan durmaya zorlasa da içgüdüleri onun bakışları
altında kıpırdanmasını ya da ona gitmesini söylüyordu - hangisinin daha güçlü
olduğunu bilmiyordu. Söyleyecek bir şey bulmak için zihnini yokladı ama
hiçbir şey bulamadı ve düşüncelerini bu kadar karıştırdığı için sessizce ona
lanet okudu.

İşte o zaman bakışları pencerenin altındaki masaya ve üzerinde duran
çiçek zincirine takıldı. Nefesi yine boğazında düğümlendi. Harenth'ten
dönerken yaptıkları zincirdi bu. Ona fırlattığı... O da saklamıştı.

Gerilim dayanılamayacak kadar artınca Thea cesaretini topladı. "Nedir
bu? Aramızdaki bu şey?" diye sordu sonunda. Tek yapmak istediği odayı
geçmek ve ellerini, vücudunu, ağzını onun üzerine koymaktı.

'hiçbir şey yok,' dedi. "Yalancı.

Çenesindeki kas seğirdi ama aralarındaki mesafeyi kapatırken bunu inkâr
etmedi. "Seni sonsuz derecede çileden çıkarıcı buluyorum," diye mırıldandı.
"Ve yine de...

"Henüz mi?

"Ama yine de uzak duramıyorum. Bir kez daha önünde durdu, sadece
birkaç santim uzağında.

"Öyleyse yapma," dedi cesurca. Onun için ikinci kez risk alıyor, ikinci
kez ona ne istediğini söylüyordu. Kalbi küt küt atarak ona doğru uzandı,
parmak uçlarını gömleğinin açık kıvrımları arasına daldırmaya cesaret etti,
parmaklarını göğsünün kaslı genişliğinde gezdirdi, teni dokunuşunun altında
alev alev yanıyordu.

Hareket etmedi.

"Hawthorne?" sesi titriyordu, ağzını onunkine, bedenini onunkine
bastırma arzusu karşı konulmazdı.

Adamın elleri yukarı kalktı ve kadın ilk dokunuş için kendini hazırladı,
bu dokunuş onun felaketi olacaktı.

Parmakları kızın yüzünden bir tutam saç çekip nazikçe kulağının arkasına sıkıştırdı. "Saçını değiştirmişsin...

Bir okşayış fısıltısı saçlarından aşağıya inerken, adam saç uçlarını elinin etrafına doladı ve onu kendine çekti. Hayal ettiğinden daha yumuşak olan dudakları, çok daha derin, çok daha yoğun bir şeyin vaadiyle sıcak ve ölçülü bir şekilde onunkileri sıyırdı.

Thea neredeyse inliyordu, vücudundaki her sinir ateşlenmişti, şimdiye kadar hissettiği her arzu yüzeye çıkıyordu. Furies, onu istiyordu. Tarlada ona yaslanmış halde uyandığı anda başladıkları şeyi bitirmek istiyordu.

Ve sonra, ağzı onunkinin üzerinde ciddiyetle kapandı ve onu şiddetle öptü.

Thea'nın dudakları ayrıldı ve dili Thea'ninkine değdi, eli Thea'nın ensesine dolandı ve onu kendine çekti.

Adam inledi, cinsel ses titreşti ve kız onu öperken içindeki arzu sarmalını açarak onun yoğunluğuyla eşleşti.

Nefesini kesmiş ve ona daha önce yaşadığı her öpücüğün bir yalan, olması gerekenin bir gölgesi olduğunu söylemişti. Bunun diğer her şey hakkında ne söylediğini ancak hayal edebilirdi.

Kalbi hızla çarpan Thea onu daha sert öptü, kendini onun içinde kaybetti, elleri gövdesinden aşağı kayıyor, oradaki gücün tadını çıkarıyordu.

Parmakları kadının bileklerine dolandı.

Ve onları vücudundan çekti.

"Özür dilerim," dedi kabaca. Yapamayız. Burada olmamalıydın, olmamalıydım -'

Sanki Thea'nın başından aşağı bir kova buzlu su dökülmüş gibiydi. Aniden geri çekildi, midesi sertleşti, görüşünde lekeler belirdi. İki kez hamle yapmıştı, iki kez de adam onu geri çevirmişti. *Ne istediğini bilen bir kadından daha çekici bir şey yoktur sözüne ne olmuştu?*

"Ne tür bir oyun oynuyorsunuz?" diye sordu.

"Oyun yok. Sözleri acı vericiydi. 'Böyle bir şeyin insanlara ne yaptığını gördüm. Ve sen... Bulunduğun yere gelmek için çok mücadele ettin, bunun elinden alınmasının sebebi ben olamam. Özür dilerim. Bunu yapmamalıydım. Bunun olmasına izin vermemeliydim.'

Thea irkildi. "Hayır, eğer böyle hissediyorsan bunu yapmamalıydın. "Öyle... Öyle.

"O zaman ben gidiyorum," dediğini duydu. Yüzü alev alev yanarken pelerinin kaptığı gibi sıkıca sarındı ve yanında getirdiği meşaleyi de alarak kapıya yöneldi.

"Thea..." İsmi arkasından yalvaran bir fısıltıydı. Ama artık çok geçti. İşi bitmişti. Tek kelime daha etmeden kulübenin sıcaklığını terk etti ve kendi utancından boğulmamaya çalışarak karanlığa doğru hızla uzaklaştı.

Ama Thea yatağa ve Dax usulca ayaklarının dibine yerleştğinde uyuyamadı. Vücudu çok canlı hissediyordu, çarşafların tenine değdiğinin ve artık sadece zihninde yankılanmakla kemiklerinde titreşen alçak sesin çok farkındaydı. Derin bir iç çekerek yarı çıplak Savaş Kılıcı'nı, onun dalgalanan kaslarını ve sıcak dokunuşunu aklından uzaklaştırmaya çalıştı.

Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, onun ateşli öpücüklerini ya da bacaklarının arasındaki zonklamayı silemiyordu.

Ve böylece Thea, eğitimine devam etmek için kalkmadan önce sabahın erken saatlerine kadar tavana baktı.

BÖLÜM YIRMI BEŞ

Vernich ve Seb'le geçirdiği o korkunç öğleden sonra üzerinden iki hafta geçmişti ve Thea yenilenmiş bir amaç duygusuyla kalkan taşıyıcılığı görevine geri döndü. Günler hızlı ve sessiz geçti ve Thea kendini daha güçlü hissetmeye başladı; çok daha güçlü. Kipp de geri dönmüştü ama yüzü yaralanmasından bu yana biraz farklı görünüyordu.

"Bu beni daha yakışıklı yapıyor," diye ısrar etti bir sabah kahvaltılarını yaparken.

"Orta diyarların tarihinde ne zaman biri sana sert yakışıklı dedi? Cal başını salladı.

"Şey, eğer bilmeniz gerekiyorsa, -

"Sakın söyleme bile," diye Cal uyarı dolu bir bakışla onun sözünü kesti.

Tartışmaya devam edecek zamanları yoktu. Tüm grubun ahırda olması gerekiyordu ve Thea geç kalmamak için ikiliyi oraya sürüklemek zorunda kaldı.

Oraya vardıklarında, yüzünde hâlâ Hawthorne'un attığı dayanın izleri olan Vernich'i görünce Thea'nın tüyleri diken diken oldu. Esyllt ve Torj ile yoğun bir tartışma içindeydi. Ayı Avcısı'nın varlığı onu üçüncüyü aramaya itmişti ama Hawthorne görünürde yoktu. Aslına bakılırsa, kulübesine yaptığı ziyaretten beri onu yanından geçerken bile görmemişti ama düşünceleri sık sık o geceye dönüyordu. Dudaklarının dudaklarına değdiğini, kokusunun onu sardığını hatırlayınca ayak parmakları kıvrılıyor, masasının üzerindeki çiçek örgüsünü düşününce kalbi biraz kırılıyordu. Ama adam kendini açıkça ifade etmişti.

Yanı başındaki Kipp, Kan Mektubu'nu görünce kaskatı kesildi ve elini sıkamak için uzandı. Thezmarrian eğitimi ne kadar acımasız olursa olsun, o seans sırasında yaşananlar asla gerçekleşmemeliydi. Ne Kipp ne de o bundan bahsetmişti ama o öğleden sonra her ikisinde de fiziksel izlerden daha fazlasını bırakmıştı. Cal'ın dişlerini gıcırdatması, bu deneyimin onda da bir iz bıraktığını, onları koruyamadığı için duyduğu suçluluk duygusunun herhangi bir yara kadar derin olduğunu gösteriyordu.

Kipp onun elini sıkarak geri verdi ve kimse fark etmeden elini bıraktı.

Esyllt sessizlik için elini kaldırdı ve kohort sessizliğe gömüldü, bir sonraki adımda onları hangi çılgınlığın beklediğini keşfetmeye hevesliydi.

'Lonca Ustası kalkan taşıyıcılarının sahte bir çatışmaya girmesini istedi,' diye duyurdu. 'Arenada idman yapmak bir şeydir, ama bu becerileri savaşın ortasında uygulamak başka bir şeydir. Hepiniz kalkanlarınızı ve silahlarınızı toplayın ve daha fazla talimat beklemek için bizimle Orax Ovalarında buluşun.

Kalabalık arasında heyecanlı konuşmalar başladı.

'Bu tatbikatı hafife almayın,' diye sesi ahırda çınladı. 'Her birinizi izliyor olacağız. Eğer bir özelliğiniz varsa, şimdi onu göstermenin tam zamanı.

Bu durum, kalkan taşıyıcıları cephanelikten silahlarını almak ve Kan Ağaçları'nın ötesindeki tarlalara gitmek için çabalarken, sessiz konuşmaları daha da alevlendirdi.

Cal ve Kipp'in aksine, Thea'nın sahte savaşa uygun bir uzmanlığı yoktu; fırlatma yıldızlarıyla ölümcüldü ama onları kalkan taşıyıcısı arkadaşlarının kanını dökmeden kullanması zordu.

Çeşitli dersleri boyunca, Hawthorne ve büyük Talemir Starling gibi çift kılıç kullanmak için en sıkı eğitimi almıştı ve bu yüzden kemerinde iki pratik kılıcı kınına sokmuştu.

"Uzun yay ve süvari yeteneklerin mükemmel," diye yorumladı Kipp, kendisi için hafif bir kalkan seçerken. "Savaşın başında, işler karışmadan önce seni oraya koyardım.

Thea başıyla teşekkür etti ve bir yay ile ok sadağını alıp sırtına bağladı. Eğer komutanlar ve Savaş Şifreleri izleyecekse, o zaman onlara tam olarak neler gösterecekti.

"Kendi birimimiz olarak çalışmalıyız," dedi Kipp, Kanlı Ormanlar'dan Orax Ovaları'na doğru tamamen silahlanmış olarak yürürken.

"Şey, evet..." diye yanıtladı Cal. "Sahte bir çatışma fikri bu değil mi?"

"Takım içinde takım demek istiyor, seni ahmak," dedi Thea ona. 'Doğru Kipp?'

Aynen öyle. Komutanın emirlerine uyuyoruz ama birbirimize bağlıyız, birbirimizin arkasını kollarız. Cal bizi uzun mesafeden koruyabilir, Thea, sen süvarilerin başına geç, ben de arazinin değerlendiren elimden geleni yapacağım.

Thea, Cal'ın alaycı bir yorum yapmasını bekledi ama başını salladığında yüzü ciddiydi. "Kulağa hoş geliyor.

Bunun sadece göstermelik bir çatışma olduğunu bilmesine rağmen, yanında arkadaşlarıyla savaşa girmek *ona doğru* geliyordu. Birliklerinin geri kalanıyla birlikte tarlalara vardıklarında, Madden ve Evander bir grup atı eyerlemiş ve bekliyordardı.

Evander onunla göz göze gelmeye çalıştı ama Thea arkasını döndü - endişelenmesi gereken daha önemli şeyler vardı.

"Toplanın, toplanın," diye bağırdı ESYLLT. 'Çatışmada birliğinize rehberlik etmesi için size bir Savaş Kılıcı atandı, ancak çatışmaya yalnız gireceksiniz. Kirli dövüş, kırık kemik ya da gereksiz kan istemiyoruz. Ama bu bir test, bu size savaş alanının ne kadar kaotik olabileceğini göstermek için.

Bu işi nasıl başaracaklar? Ancak Thea daha fazla düşünmeden, genç savaşçılardan bazıları boya kovaları taşıyarak ortaya çıktı.

"Yarınız kırmızı olacak," diye seslendi ESYLLT. "Yarınız mavi olacak. Silahlarınızı renginizle kaplayacak ve düşmanınızı mümkün olduğunca işaretleyeceksiniz... Okçular, kaledeki bazı zeki hanımlar tarafından özel kör ok uçları üretildi -"

Thea, Cal ile karşılıklı sırtıttı. Wren başların uçlarını sadece birkaç hafta önce keşfettiği sert bir deniz süngeriyile kaplama fikrini ortaya attığında onlar da oradaydı. Düzgün bir şekilde sabitlenirse, darbe rakibi zedeleyecek, ancak hiçbir ok eti delmeyecek ve onları boyayla işaretleyecekti.

ikiye bölünmüştü ve Thea, kuvvetlerinin başında Torj'u bulduğuna memnun oldu; Seb ve uşaklarının, başlarında Vernich'in bulunduğu düşman takımında olduğunu keşfetmekten daha da memnun oldu.

Hawthorne nerede? Bu düşünce, gece gökyüzünde süzülen bir yıldız gibi zihninden geçti ve sonra kayboldu.

Torj'un sesi tüm gruba yayıldı. "Bunun bir alıştırma savaşı olduğunu unutun," diye emretti, sesi derin ve ciddiydi. 'Bu alanın ötesinde Peçe'nin ötesinden gelen bir canavar ordusu ya da lanetli sivillerden oluşan bir ordu olduğunu hayal edin. Onlarla dünyamız arasında duran şey *sizsiniz*, bu yüzden şunu unutmayın: Orta diyarların gerçek bir Muhafızı olmak, önünüzdeki kötülükten nefret etmek değil, arkanızdaki toprakları ve insanlarını sevmektir. Unutmayın ki zafer düşmemekle değil, düştüğünüzde kaosun içinden yükselmekle kazanılır. Beni hayal kırıklığına *uğratmayın*.

Ayı Avcısı Torj onları hızla çeşitli birimlere ayırırken, bu sözler Thea'nın içini bir ürperti kapladı.

'Önce birkaç standart formasyon deneyeceğiz ve bir ön cepheye ihtiyacımız var. Kimde ölümün gözlerinin içine bakacak cesaret var?'

İlk öne çıkan Thea oldu. "O kadar cesaretim yok," dedi. "Ama kaderi test etmeye her zaman hevesliyimdir.

Dişler hızlı bir sırtıyla parladı. 'Güzel, en önde ve merkezdesin, Althea. Bunu beklemeyeceklerdir. Şimdi, bu saldırıyı kim yönetiyor?'

Cal, "Kipp!" diye bağırmadan önce herkes Torj'a bir an için göz kırptı. Thea arkadaşlarını öne doğru itti. "Evet, Kipp strateji geliştirmeli!

Savaş Kılıcı öfkeyle kızaran Kipp'e döndü. "O halde bu göreve hazır mısın Snowden?

'Evet, efendim. Kesinlikle,' diye ağzından kaçırdı Kipp. 'O zaman konuş benimle. Ne görüyorsun?'

Kipp tereddüt etmedi. 'Arazi,' dedi. 'Yeterince düz görünebilir ama her yerde olduğu gibi ovalarda da çukurlar ve tepeler var. Kuvvetlerimizin bunlardan faydalanması gerekiyor.

Thea önlerindeki alanı taradı. Haklıydı, bir bakışta çimenli düzlük neredeyse düz görünüyordu ama odaklandığında savaşçının tam olarak neyi kastettiğini görebiliyordu.

"Kesinlikle," diye kabul etti Torj. "Bu senin ilk taktiğin.

Sözlerine sadık kalan üçlü, ilk düzenlerinde toplanırken aralarında uğuldayan beklentiyle birbirlerine kenetlendi. Kipp telaşlı bir ses tonuyla araziye rakiplerine karşı nasıl kullanabileceklerinden bahsetti. Thea gerçek bir savaşın eşiğinde olmanın nasıl bir duygu olduğunu ancak hayal edebilirdi.

"Unutma," diye seslendi Torj. "Bu birkaç saldırının ilki, akıllıca dövüşün ve beni hayal kırıklığına uğratmayın!" Kipp'e döndü. "Hepsi senin, Kipp.

Kipp birliğine dönmeden önce başıyla kasvetli bir selam verdi. "Silahlar hazır," diye seslendi, sesi aniden yüksek ve otoriter çıkmıştı.

Güç onun emrettiği gibi yaptı.

"İşaretimle," diye bağırdı. "Hücum!

Thea diğerleriyle birlikte harekete geçti, kalkanını ve tahta alıştırma kılıcını sallayarak düzlükte koşmaya başladı.

İki güç, renkli boyalar ve çırpınan uzuvlardan oluşan bir bulanıklık içinde, havayı dolduran bağırışlar eşliğinde birbirine çarptı.

Yine de kimse ona karşı tek bir darbe bile indirmede.

Savaş alanında dönerek ilerledi, ayaklarının üzerinde hafifçe durdu, saldırılardan sıyrıldı ve rakiplerine sahte kesikler ve itişler uygulayarak birkaç kalkan taşıyıcısını mavi boyayla boyadı.

Ama tüm bunlarda gülünç bir şey vardı. Savaşın bundan daha sofistike olması gerekmiyor muydu? Thea'ya anlamadıkları bir şeyi taklit etmeye çalışan bir grup aptal çocuk gibi gelmişti.

"Yeter!" diye kükredi Vernich yaygaranın üzerine. 'Acınası! Yanında savaşacağıma ölürüm daha iyi -'

'Demek istediğini anladım, Vernich,' diye tersledi Torj. 'Birliğim, benimle birlikte.

Tekrar gidiyoruz.'

Düzlüğün kendi taraflarına döndüklerinde Torj onları inceledi. 'Bu alıştırma taktik, stratejik ve disiplinli alışkanlıklar geliştiriyor... Kan Mektubu'na katılmaktan ne kadar nefret etsem de - ben böyle bir şey görmedim.

Torj önlerinde volta atıyor, savaş çekicini sallıyor ve başını öfkeyle sallıyordu. 'Gerçek bir savaş alanına çıktığınızda, bu kadar lüks olmayacak. Bu işi ciddiye almaya başlayın. Onların boyası ölüm demek. *Bugün ölmek istiyor musunuz?*'

"Hayır, efendim!" diye tek bir cevap geldi. "*Bugün ölmek istiyor musunuz* dedim?" "Hayır, efendim!

"O zaman -

"Efendim? Kipp seslendi.

Torj kaşlarını kaldırdı. 'Bir Savaş Kılıcı'nın sözünü kesiyorsun -'

"Evet, efendim! Kipp cevap verdi. "Sadece bana strateji belirlememi söylediğiniz için..." "Ve?

'Bu tam ölçekli bir saha tatbikatı, efendim... Ve kimse şuradaki tepeyi kullanmıyor,' Kipp kuzeydeki arazideki bir yükseltiyi işaret etti. 'Küçük bir okçu birliği gönderebiliriz. Yüksek yerleri ele geçirmek milyonlarca askeri stratejinin belkemiğidir, efendim.

Torj'un yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. "Peki bunu sana kim öğretti, Kipp?

"Yaptınız, efendim.

Thea'nın göğsünde gurur kabardı. Kipp kötü bir kılıç ustası olabilirdi ama sözünün eri, baştan aşağı katil bir stratejistti.

"Çok haklısın, yaptım. Savaş Kılıcı Kipp'in solundaki kalkan taşıyıcısına seslendi. "Cal, en iyi on okçumuzu al ve şu tepeden saldır.

Cal hemen Thea'ya döndü.

'Althea önde ve ortada kalacak. O gönüllü oldu, savaşın geri kalanında bu onun pozisyonu olacak.

Thea'nın içinde hayal kırıklığı çiçek açtı ama kılıcını hazırda döndürerek itaat etti. Kanıtlaması gereken bir nokta vardı.

Torj'un emriyle Thea bir sonraki hücumu düzlükte yönetirken, Cal düşmanın üzerine ok yağdırıyor, Kipp de arkasından yönetiyordu. Diğer taraftan bağırışlar duyuldu ve Thea ileride bir yerde mavi bir telaş gördü. Her şey yolunda gidiyordu.

Tezgaha kadar.

Bir mızrak atıcı birliği düşman saflarına daldı -

"Kalkan duvarı! Thea kaostan içinden bağırdığını duydu, kayarak durdu ve kendini kalkanının arkasına dayadı. "Kalkan duvarı!

Kalkanların kendi kalkanlarının yanına kaymasını bekledi ama hiçbir şey olmadı. Birliği hücum etmeye devam etti, kırmızı boyayla uçları köreltilmiş mızraklara doğru.

"Kalkan duvarı!" diye son bir kez

daha denedi. Ama kimse dinlemedi.

"Geri çekilin! Kipp'in sesi kargaşayı yarıp geçti. "Geri çekilin!

Thea arkadaşının emrine uyararak birliğin geri kalanıyla birlikte geri çekilirken damarlarında öfke dolaşıyordu.

Bir sonraki strateji için toplandıklarında Torj, "Doğru ," dedi.

"Kimse dinlemediğinde bir önemi yok.

"Hayır," diye kabul etti. "Fark etmez.

Bu Thea'nın öfkesini dindirmek için çok az şey yaptı.

Sahte savaş bir saat daha devam etti, belki daha da fazla - Thea bunu bilemiyordu. Torj ve Vernich savaşa bir son verene kadar, onlar düzen üstüne düzen kurarken öfkesi azalmış, yerini yorgunluk almıştı.

İsteksizce el sıkışan Warword'ler, Torj'un kuvvetlerinin zaferi kazandığını ilan etti.

Başarısız kalkan duvarı denemesine rağmen Thea diğerleriyle birlikte alkışladı ve arkadaşlarının sırtını sıvazladı. Her ne kadar kendi katkısının olmamasından dolayı hayal kırıklığına uğramış olsa da, egzersizde inkar edilemez bir şekilde öne çıkan Cal ve Kipp için gerçekten mutluydu.

Kipp gürültünün ortasında ona 'Kalkan duvarı doğru hamleydi,' dedi.

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye yanıtladı Thea. 'Ama kimse dinlemedi -'

"Neden seni dinlesinler ki?" diye sordu Seb'in uşaklarından birinin sesi. 'Sen bir komutan değilsin, bir savaşçı değilsin, hatta bir erkek bile değilsin, istediğin kadar dene.

Thea'nın kulaklarında kan uğuldadı ve yumruklarını savurmaya hazır bir şekilde sıkı.

Ama Kipp onu itti. 'Defol git, seni pislik. Seni arkada, tehlikeden uzakta dururken gördüm. Thea senden on kat daha iyi bir savaşçı.'

Kalkan taşıyıcısı Kipp'e doğru hamle yaptı ama Torj sertçe boğazını temizledi. "Zafer gerçek hayatta o kadar da tatlı olmayacak," diye hatırlattı onlara, birliğini incelerken yüzü düşünceli bir hal almıştı. 'Adamlarınızın kaçının boyayla kaplandığına bir bakın. Birçoğu ölmüş, çok daha fazlası da onarılamayacak şekilde yaralanmış olacaktı. Ve tarlanın karşısına bak. Kargalar için bir yığın leş ve acı içinde inleyen, bazılarının acılarına son verilmesi için yalvaran savaşçılardan oluşan bir halı göreceksiniz...'

Sessizlik çöktü ve Savaş Kılıcı devam etti. 'Bu savaş kısa sürse de, benim standartlarıma göre bile dağınıktı. Ve her ne pahasına olursa olsun dağınık bir savaştan kaçınmak istersiniz. Gerçek bir Thezmarr savaşçısı acımasızdır, evet, ama etkilidir - hızlıdır, merhametlidir. Biz hemcinslerimizin acılarını çekmeyiz,' dedi, 'ya da kadınların,' diye ekledi Thea'ya bir bakış atarak. "Hepiniz bunu hatırlarsanız iyi edersiniz.

Torj'un sözleri grubun üzerine çöktü, heyecanı bastırdı ve her şeyi düşünmeye sevk etti. Thea bu gerçeklik dozunu takdir etti ve ne kadar

Savaşın soğuk ve sert gerçekleriyle yüzleşmeden kutlamalara ve kişisel zafer hikayelerine kapılmak kolaydı.

"Sence onları etkiledik mi? Cal komutanlara ve savaşçılara doğru başını sallayarak sessizce sordu.

"Kesinlikle yaptın," diye yanıtladı Kipp. "Kaç tanesini indirdin?" "Emin değilim.

"En az on beş," dedi Thea.

"Ben saymıyordum.

"Saçmalık," diye alay etti

Kipp.

Cal güldü. "Tamam, 22'ydi.

Thea Kipp'e dirsek attı. 'Sen de iyi iş çıkardın. Taktiklerin kralı, değil mi?' "Bunu sana yıllardır söylüyorum.

Torj'un kasvetli sözleri zaferin coşkusunu bastırmış olsa da, tepeden tırnağa mavi boyaya bulanmış Seb'i gördüklerinde attıkları kahkahayı hiçbir şey bastıramadı. Thea eski rakibini incelerken omuzları titriyordu, zapt edemediği bir sevinç onu sarmıştı.

Kipp yüksek sesle, "Görünüşe göre antrenman savaşından sağ çıkamamış..." dedi. Torj bile buna güldü.

Seb, tahta kılıcı elinde gevşek bir şekilde Kanlı Orman'a doğru ilerlerken öfkeden kuduruyordu.

Thea kollarını arkadaşlarına doladı ve göğsünde kabaran gururun tadını çıkarmaya başladı. Thezmarr'ın üç uyumsuzu uzun bir yol kat etmişlerdi.

Ancak üçlü kaleye doğru geri dönmeye başlamadan önce, Eysyllt ileri atılarak onlara seslendi. "Siz üçünüz!

Thea dondu kaldı. Bu cümle sadece onlar için kullanılırdı ve genellikle kötü bir şeydi. Zihinsel olarak kendini cephanelikle uğraşma ihtimaline hazırladı, tüm boyayla temizlemenin normalden on kat daha kötü olacağını biliyordu.

"Evet, efendim? Cal, silah ustasının yanına yaklaşırken belli belirsiz bir sesle sordu.

'Hem Vernich'in hem de benim Hailford'a acilen ulaştırılması gereken yazışmalarımız var,' dedi. 'Bugünkü etkileyici başarılarınızı göz önünde bulundurarak, Warwords ve ben bu göreviünüze devretmeye karar verdik.

"Hailford'a gitmemizi mi istiyorsunuz, efendim? Kipp sordu.

Eysyllt hayal kırıklığıyla inlemesini güçlükle bastırdı. Beni buna pişman etme Snowden. *Evet*, Hailford'a gidip bir dizi teslimat yapacaksın.

başkentte mesajlar.'

Thea, Kipp'i daha önce de mutlu gördüğünü sanıyordu ama o zamanlar Kipp'in yüzündeki geniş ve aptal sırıtişla kıyaslanamazdı bile. 'Evet, efendim! Bu benim için bir onurdur.

Silah ustası çoktan başını sallamaya başlamıştı. 'Mutfağa gidin. Aşçı yolculuğunuz için erzak hazırladı, sonra ahırlardan taze atlar alacaksınız. O zamana kadar size mektuplarımızı göndermiş oluruz. Bir saat içinde yola çıkıyorsunuz.

Yeni bir heyecan dalgası üçlünün üzerine çöktü. Sahte savaştan yorgun düşmüş olsalar da, Thezmarr'dan uzakta macera vaadi onlara yeniden enerji verdi ve Esyllt'in talimatlarını takip etmek için kaleye geri döndüler.

"Gülen Tilki bekliyor, dostlarım! Kipp, aşçıya teşekkür ederken hevesle bağırdı.

Cal arkadaşına dönmeden önce Thea'ya acı dolu bir bakış attı. "Artık bu konuyu kapatman gerektiğini düşünmüyor musun, Kipp?

"Neyi bırakayım?

Bunu bıkkın bir iç çekiş izledi. "Şu taverna meselesi. Yalan söylemek zorunda değilsin.

"Ben değilim! Birkaç gün içinde krallar gibi yiyip balıklar gibi içeceğiz!

Cal gözlerini devirdi. "Sen öyle diyorsan.

Silah ustası onları ahırda bekliyordu, sabırsızlıkla ayağını yere vuruyordu, arkasında üç at bağlanıp eyerlenmişti.

"Wesford Yolu'ndan Harenth'e ve başkentine sapmadan gideceksiniz," dedi onlara sert bir şekilde. 'Yolculuk her iki yönde de üç gün sürecek, şehirde sizin için bir gecelik konaklama ayarlandı.

Harenth'de mi kalacaksınız? Hailford'da mı? Thea'nın neredeyse başı dönüyordu ve arkadaşlarından yayılan heyecanı da hissedebiliyordu.

Silah ustası bir dizi mektup uzattı. 'Callahan, bunu Asilzade Briar'a teslim edeceksin. Kipp, bu da Meclis Üyesi Henriksson için. Muhafızlara yol tarifi sorarsan ikametgâhlarını kolayca bulabilirsin.

Esyllt mühürlü bir mektubu Thea'nın ellerine sıkıştırdı. Bu Kral Artos'a teslim edilecek. Benim anladığım kadarıyla Majesteleri zaten

Sen, Althea.'

Kipp ve Cal'ın şaşkın bakışlarının kendisine çevrildiğini hissetti. Onları görmezden gelerek, "Evet, efendim," diye cevap verdi ve mektubu cebine koydu.

'Elinizdeki yazışmaların gizli olduğunu hatırlatmama gerek yoktur herhalde? Bu mühürler varışta kırılırsa, itaatsizliğiniz nedeniyle kırbaçlanırsınız ya da daha kötüsü olur. Ne ?" dedi sertçe. "Kımıldayın!

Üçlü hemen harekete geçerek heybelerini erzakla doldurdu ve atlarına bindi. Thea, Esysllt'e bir kez daha bakmadan atların başına geçti ve arkadaşlarını ahırdan çıkarıp Yas Tutanın Yolu'na götürdü.

Yakın zamanda bu yoldan iki kez geçmiş olan Thea, yolun ürkütücülüğüne hayret etmek için duraksamadı. Cal ve Kipp, Wesford Yolu'na varana kadar kralla olan yakınlığı hakkında onu sorgulamasınlar diye hızını iyice arttırdı. Ama orta diyarlardaki krallıkları birbirine bağlayan geniş toprak yola sapar sapmaz sorular gelmeye başladı.

"Esysllt sen ve Kral Artos hakkında ne demek istedi? Kipp hemen söyledi. "Yani, yöneticilere dilekçe verdiğini biliyorum ama...

"Ben de bunu bilmek istiyorum," diye ekledi Cal. 'Eğer çeneni kapatırsan, sana anlatabilirim,' dedi.

Ve yaptı da. Onlara Savaş Kılıcı ile yaptığı yolculuğu ve ana yolu nasıl kullanmadıklarını anlattı. Onlara orta diyarların yöneticileriyle görüşmesini neredeyse kaçırdığını ve onların kendisini ilk başta reddettiklerini anlattı. Ziyafet ve zehirle ilgili kısma geldiğinde, iki genç adam da atlarının üzerinden ona bakıyordu.

"*Kralı mı kurtardın?* Kipp'in ağzı açık kaldı.

"Ben de öyle dedim, değil mi?

'Ama... Sen... Onu kurtardın mı? *Kesin ölümden mi?*'

Evet - Naarvian Nightshade'den. Bu da kötü bir ölüm olurdu. Zavallı bardak taşıyıcı bize bunu gösterdi. Etkilerini daha önce hiç görmemiştim.

"Gözünüzün önünde mi öldü? Cal sordu. Thea başını salladı, anısı onu ürpertti.

"Ama kralı kurtardın..." diye tekrarladı Kipp huşu içinde. "Bizimle eğitim yapmak için onayını bu şekilde mi aldın?

"Evet. Diğer yöneticileri bana izin vermeleri için ikna etti. "Ondan sonra ne oldu?

"Biz ayrıldık.

Kipp'in kaşları çatıldı. "Gittim de ne demek?

Thea omuz silkti. "Hawthorne gitmemiz gerektiğini söyledi, biz de gittik.

"Bir kralın ziyafetini yarıda mı bıraktı? Uğruna onca yolu katettiğin şey sana henüz bahşedilmişken mi? Cal sordu.

Thea tekrar omuz silkti, atının yanlarını sıktı ve onu dörtlüye koşturdu. "Savaş kılıçları Thezmarr'dan başka hiçbir bölgeye ait değildir," diye seslendi arkadaşlarına, onları ardında toz içinde bırakırken.

Üç günlük yolculuk, arkadaşlarla seyahat etmenin dizginlenemez neşesi ve özgürlüğüyle dolu bir şekilde hızla geçti. Emredildiği gibi, gündüzleri Wesford Yolu'ndan geçtiler ve akşam karanlığında avlanmak için durdular. Aile geçmişi nedeniyle Cal'ın her akşam ateşte pişirebilecekleri en iyi küçük av hayvanlarını bulma konusunda başarılı olması şaşırtıcı değildi. Cal avlanma tekniklerini öğrenmeye hevesli olan Thea'yla paylaşırken, Kipp de atlarla ilgilenirken yüksek sesle Laughing Fox'taki domuz kızartmasının hayalini kuruyordu.

Thea kalede kaçırdığı eğitim için biraz endişelense de, Hawthorne yaptığı seyahatlerden ve şimdi arkadaşlarıyla geçirdiği günlerden, yoldaki derslerin de aynı derecede önemli olduğunu anlamaya başlamıştı.

Akşam karanlığı çökerken, güneye doğru akan bir nehrin kıyısında kamp kurdular ve akşam yemekleri için balık tutmaya niyetlendiler. Atlar çoktan yerleşmiş ve otlamaya başlamışken, balıkların her ne sebeple olursa olsun nehrin uzak kıyısında, ulaşamayacakları bir yerde durduklarını fark ettiler.

Bir sürühi biranın da etkisiyle Kipp, kendilerini sopaların üzerinde nehirden karşıya fırlatmalarını sağlayan bir oyun icat etti. Bu oyun, ağırlıklarını taşıyabilecek bir sopa seçmeyi, nehrin kenarına doğru büyük bir koşu yapmayı ve kendilerini su kütlesinin üzerinden itmek için kullanmadan önce tam doğru anda sopayı yere dikmeyi içeriyordu. Thea hiç bu kadar gülmemişti, özellikle de Kipp'in sopası kırıldıktan sonra beline kadar buzlu akıntıya gömüldüğünde.

O akşam, üçlü mektupların içeriğini tartıştı ama bir kez bile kimse balmumu mühürleri kırıp kendi gözleriyle bakmayı önermedi. Ne kadar meraklı olurlarsa olsunlar, bir an bile Esyllt'in tehditlerinin boş olduğunu düşünmediler.

Gecenin karanlık saatlerinde Thea'nın aklı Hawthorne'a ve birlikte çıktıkları yolculuğa gitti - bir şeylerin başlangıcı olacaktı

asla gerçekleşmeyecekti. Gsnde tařıdđđı acıyı anlamaya çalıştı ama hiçbir anlam veremedi. Bunun yerine kendini sertleştirmeye, onunla ilgili düşünceleri zihninin bir köşesine kilitlemeye karar verdi.

Başkent Hailford ufukta göründüğünde öğleden sonra olmuştu ve Thea zamanın ne kadar çabuk geçtiğine inanamıyordu. Kendini sohbete ve arkadaşlığa o kadar kaptırmıştı ki günler eriyip gitmişti ama şimdi şehrin kapıları göründüğünde aralarında bir beklenti oluştu. şehirde kendilerine ait bir gece geçireceklerdi ve bu geçici özgürlüğün sevincini hiç kaybetmemişlerdi.

Kapılardan geçtikten sonra Thea arkadaşlarına döndü. "Bu mektupları mümkün olduğunca çabuk teslim etmemizi öneririm," dedi. "Sonra da Kipp'in sürekli bahsettiğı şu Gülen Tilki meyhanesinde buluşuruz.

"Kulağa mükemmel bir plan gibi geliyor! Cal alaycı bir gülümsemeyle konuştu. Thea Kipp'e döndü ama o çoktan uzaklaşmıştı.

Cal'a el sallayarak atını ileri doğru itti; Harenth'in Kalbi'ne gitmek için yol tarifine ihtiyaı yoktu ve Kral Artos'u bekletmeyecekti.

BÖLÜM YİRMİ ALTI

Saray muhafızları onu bekliyordu ve Thea'ya taht odası gösterildi. Orada, Kral Artos yanında Prens Jasira ile oturmuş, derin bir sohbete dalmıştı. Thea sinirlerine hakim olarak içeri girdi ve ikisinin önünde eğildi. Kaderinin akışını değiştiren hükümdar karşısındaydı - onun sarsılmaz sadakatini kazanmış olan hükümdar.

Thea bir kez daha, kendisine doğru uzanan ve sanki oynamak istiyormuş gibi etrafındaki havayı keşfeden büyü karşısında bir anlığına afalladı. Yanında diğer soyluların güçleri olmadan daha belirgindi, neredeyse tek başına daha güçlüydü.

İçindeki bir şey cevap olarak, tanıyarak değişti ve başlamasına neden oldu. Tuhaf bir duyguydu ama kendini unutamıyordu.

'Majesteleri. Ekselansları,' diye selamladı onları.

"Ah! Althea Zoltaire! Kral Artos içtenlikle konuştu. 'Kalk çocuğum. Kalk!'"

Thea onun dediğini yaptı ve göğsünü kabartan gururla onun hoşgeldin gülümsemesine karşılık verdi. "Lonca Ustası'ndan bazı yazışmalarım var Majesteleri," dedi ona.

Kral, mühürlü zarfı koymasına için boş bir gümüş tabak uzatan bir hizmetkâra el salladı. Kadın öyle yaptı ve mektup krala götürüldü, kral da zarfı ceketinin iç cebine yerleştirdi.

Kral Artos onun güneşte kızarmış tenini ve Thezmarria üniformasını incelerken, "Kalkancı hayatı sana yakışmış gibi görünüyor, Althea," dedi. Etrafını saran büyü sanki onun iyi niyetini yansıtıyormuş gibi sıcaklıkla titreyiyor gibiydi.

"Gerçekten de öyle, Majesteleri. Hepsi sizin sayenizde.

'Ben sadece onayımı verdim. Gerisi size kalmış,' dedi nazikçe.

Thea zevkten kızardı. "Teşekkür , efendim.

"Eğitimin hoşuna gidiyor mu?" diye sordu.

Harenth Kralı'nın kendisine böylesine ilgi göstermesinden son derece etkilenen Thea'nın midesi bulandı. Birdenbire onu memnun etmek için karşı konulmaz bir ihtiyaç hissetti. "Evet, Majesteleri. Sanki bunun için doğmuşum gibi hissediyorum.

'Bunu duyduğuma sevindim,' diye cevap verdi. 'Kısa bir süre önce yaralandığınızı duydum. Bu doğru mu?

"Nasıl -" diye hemen kendini durdurdu. Kral Artos'un yaralarından nasıl haberdar olduğunu sorgulamak ona düşmezdi. "Sadece biraz, ," diye cevap verdi, onun hakkında daha az düşünmesini istemiyordu. "Kısa sürede yeniden ayağa kalktım.

'İyileştigine sevindim Althea. İtiraf etmeliyim ki, başlangıcında orada olduğum için yolculuğunuza kendimi adanmış hissediyorum. Gerçi muhtemelen bunu sana söylememeliyim. Ne de olsa krallıkların loncadan tamamen ayrı olması gerekiyor.

"Onur duydum Majesteleri," dedi yine yüzü kızararak. Kralın ona özel bir ilgi göstermesi inanılmaz derecede gurur vericiydi.

Thea başını kaldırdı ve Prenses Jasira'nın geldiğinden beri tek kelime etmediğini fark etti. "İyi misiniz, Majesteleri?" diye sordu, kabalık etmediğini umarak.

"Gayet iyi," diye yanıtladı prenses.

Bir an garip bir sessizlik oldu.

"Umarım bu sefer şehrin tadını çıkarabilirsin, Althea," dedi kral. 'Geçen sefer etrafı göremeden Savaş Kılıcı Hawthorne tarafından götürüldüğünü biliyorum. Ayrıca sana bir şey veremedim gitmiştin.

"Bana umabileceğim her şeyi verdiniz, Majesteleri. Thea alçak sesle eğildi.

Kral Artos elini salladı ve bir hizmetkâr tekrar öne çıkarak avucunu ona doğru uzattı. 'Hayatımı kurtardın, Althea Zoltaire. Minnettarlığımın küçük bir nişanesini vermek istiyorum.

Merakı alevlenen Thea hizmetkârın avucuna baktı. Küçük bir gümüş paraydı, tanıdığı bir para birimi değildi.

Kral, "Bu benim kendi kişisel simgem," diye açıkladı. 'Bu sikkeyi orta diyarlarda herhangi bir yere götürdüğünüzde faturası hazineme gönderilecektir.

Thea irkildi. "Majesteleri, kabul edemem -

"Yapmalısın!" diye karşı çıktı. 'Hailford geceleri çok güzeldir. Oradan başlamanızı öneririm.

"Bu çok cömertçe, Majesteleri. Thea kekeledi.

"Artık bunu duymak istemiyorum. Sen benim hayatımı kurtardın. Thezmarr'daki lonca işlerine karışmasam da krallığımda ve diyarlarda nüfuz sahibi olduğum her yerde sana onurlu bir misafir gibi davranabilirim. Sikkeyi al ve istediğin sıklıkta kullan.

Thea kulaklarına inanamadı. Simgeyi titreyen elleriyle aldı. "Gerçekten teşekkür ederim, efendim. Çok nazıksınız.'

Kral Artos ona salladı. 'Keşfinize devam etmenize izin vereceğim. Ve lütfen, eğer fatura almazsam hakarete uğrarım.

Etrafında uğuldamasına neredeyse alıştığı büyü geri çekildi ve Thea bir kez daha eğilerek teşekkür etti ve taht odasını terk etti.

Saray kapılarının dışında ve yine kısırağının üstünde olan Thea şansına inanamıyordu. Hailford'da sadece kendisine ait bir gecesi değil, aynı zamanda *harçayacak parası da mı vardı?*

Yoldan geçen birine Gülen Tilki'nin yerini soran Thea, konutların arasından geçerek şehre doğru inmeye başladı. Gördüğü manzarayı yeterince hızlı seyretemiyordu - güzel şehir evleri, tezgâhlar ve dükkânlar. Artık tüm hızıyla devam eden resmi bir kutlama olmasa da, Hailford ilk ziyaretinde olduğu kadar müreffeh ve canlıydı.

Birkaç yanlış dönüş ve bir dizi yeni yol tarifinden sonra Thea sonunda bir binanın yanından sallanan ahşap tabelayı gördü. Bu gerçekten de gülen bir tilkiydi, gür kuyruğu vücudunun etrafında kıvrılmıştı. Dışarıda Cal ve Kipp'in atlarından hiçbir iz yoktu ama yine de attan indi ve kısırağını yalağa götürerek dizginlerini oradaki direğe bağladı.

Daha önce hiç bir meyhaneye girmemişti, bu yüzden içeri girdiğinde ne ile karşılaşacağını bilmiyordu. Onu gürültülü bir sohbet ve müzik karşıladı ve en uçtaki küçük sahnenin üzerinde bir çift kemancı gördü. Bar, geniş odanın ortasındaydı ve her yerde tek bir tanesi bile boş olmayan kabinler ve masalar vardı.

Birdenbire kendinden emin olamayan Thea, neşeli şakalaşmalara, mutfaklardan gelen nefis kızarmış et kokusuna ve kemanların şenlikli notalarıyla dans eden bir avuç çifte bakarak bir tur attı. Tam ikinci tura başlamak üzereydi ki kapılar büyük bir gürültüyle açıldı ve Kipp, yanında Cal olduğu halde içeri girdi.

"Sen! Barın arkasındaki iri yarı bir adam işaret ederek bağırdı.

Kipp kapıda donup kalırken Cal irkildi ve Thea'nın kanı dondu. Bütün taverna sessizliğe gömüldü, kemancılar bile.

İri yarı barmen omzuna bir bez atarak kapıdan içeri girdiğinde yarım kapı gürültüyle gıcırdadı. Yavaş, hantal bir yürüyüşle sırık gibi kalkan taşıyıcısına yaklaştı ve onu eleştirel bir gözle inceledi.

Birden kollarını açtı ve Kipp'i ayı gibi kucakladı. "Tilkinin oğlu geri döndü!" diye bağırdı, neşeyle gülüyor ve Kipp'in kumral saçlarını karıştırıyordu. "Kipp'in standını temizleyin!

Thea'nın bacakları rahatlayarak büküldü.

Kalabalığın karşısında Cal'ın ağzı şaşkınlıkla açık kaldı.

"Yol açın, yol açın! Barmen, müşterileri kendisinin ve Kipp'in yolundan uzaklaştırarak seslendi.

Thea onlara doğru ilerledi ve Cal ile Kipp'in yeni boşalttığı kabininin dibinde buluştu. Şaşkınlıkla ona baktılar.

Kipp sırtıttı. "Sana söylemedim mi?" diye güldü. "Ben burada doğdum. Thea onun yanındaki kabine kayarken neredeyse boğuluyordu. "Ne?

"Evet, tam , mutfakta. Kipp mutfağın yanındaki kapıyı işaret .

Bar.

Cal elini masaya vurdu.

göre niyetlenmiş. "Tüm o saçma hikayelerinizde, hiç *Bir keresinde* bundan bahsetmiştim.

"Önemli görünmüyordu.

"Önemli görünmüyor muydu?! Cal yankılandı. "Bunca zamandır burayı uydurduğunu sanıyordum.

"Bunu neden yapayım ki?

Gülmek için mi? Beni kızdırmak için mi? Harenth'ı hepimizden daha iyi tanıdığını kanıtlamak için mi? Cal olası nedenleri sıraladı, Kipp her birinde daha da şaşırmış görünüyordu.

"Sizi hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm, öyle bir şey yok. "Artık bunu biliyorum!

Thea minderli kabine daha da gömülmüştü, sessizce gülerken omuzları titriyordu.

"Ailen hâlâ burada mı? Cal, Kipp'in annesine ya da babasına rastlayabilecekmiş gibi kalabalık tavernayı tarayarak sordu.

"Hayır, çoktan gitti. Annem bir süre mutfakta çalışmış, sonra ben doğmuşum. Babam hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Ama buradaki şef beni tanıyor,

ziyaret ettiğimde benimle ilgileniyor'.

İri yarı barmen boğazını temizledi. "İlk içkiler benden, Kipp, ama burada doğmuş ol ya da olma, evlat, ondan sonra kendi parana ihtiyacın olacak.

Kipp yüzünü buruşturdu. "Ahh, şu Albert hakkında, bir şansın var mı-

Adam inledi. 'Sakın bana buraya yine boş bir cüzdanla geldiğini söyleme? Geçen seferden kalan ödenmemiş bir hesabın var!

"Ah... Bu konuda yardımcı olabilirim," dedi Thea, kralın parasını masaya doğru kaydırarak.

Adam küçük gümüş diske baktı. 'Vay anasını... Kralın sikkesi. Daha önce hiç görmemiştim. Albert yavaşça gözlerini kırıştırarak parayı aldı ve kalın parmaklarının arasında evirip çevirdi, sonra da kısık bir ısıklık çaldı. 'O zaman sen o musun? Hayatını kurtaran Thezmarr'lı genç kız?

Thea öfkeyle kızardı. "Evet.

Yanında Kipp gülümsedi ve onu içtenlikle sırtından alkışladı. 'Elbette öyle! Albert, bu eşsiz Althea Zoltaire! Thezmarrian kalkan taşıyıcısı ve kralın kahramanı!

Thea durması için ona dirsek attı, yüzü hâlâ yanıyordu. "Ve bu da Cal," diyerek diğer arkadaşlarını işaret etti.

Ama Kipp olaya kendini kaptırmıştı. 'Albert, yaban domuzu alacağız! Ve senin ekşi bal liköründen üç fiç. Ve kızarmış patates. Malva'nın yapışkan şekerlemeli pudinginden ve -'

"Kipp..." diye uyardı Thea. "Mantıklı ol.

'Bu çok mantıklı, dostum! Yoksa sence iki domuz mu almalıyız?' Ayağa kalktı ve Albert'in peşinden koştu. "Albert, iki domuz olsun!

Thea inanmayarak başını salladı ve Cal güldü.

"Bunu ona göstermemeliydin," dedi Albert'in ona geri uzattığı parayı başıyla işaret ederek.

Çok geçmeden üçlü, Thea'nın o güne kadar gördüğü en büyük fiçilerle oturmuş, ağzına kadar taze, köpüren bal likörüyle dolu, bir orduyu doyurmaya yetecek kadar yiyeceği bekliyordu.

Kipp içkisini kaldırdı. "Althea Zoltaire'e, tarihteki en güçlü empati kurtaran ve iyi talihini arkadaşlarıyla paylaşan kalkan taşıyıcısına.

Cal homurdandı. "Ona bu konuda pek seçenek bırakmadın.

Thea gözlerini kırıştırdı. "Kral Artos'un bu unvana sahip olduğunu bilmiyordum. Yani, onun bir empat olduğunu biliyordum ama... En güçlüsü mü?

Kipp heyecanla başını salladı. 'Kesinlikle. Orta diyarlardaki kalıcı barışın çoğu ona atfedilir.

"Gerçekten mi?

"Yemin ederim.

"Ve ben onun hayatını kurtardım..." dedi Thea şaşkınlıkla.

Kipp onu sırtından alkışladı, içkisi masaya döküldü. "Bana söylenen bu!

Cal arkadaşlarına başını sallıyor, şaşkınlıkla tavernaya bakıyordu. 'Şimdi bunu aradan çıkardık. Buraya nasıl bu kadar sık gelebildiğini bize anlatacak mısın?

'Benim bir süredir kalkan taşıyıcısı olduğumu unutuyor musun... Şey, bir süredir... Sence komutanlar, grubun geri eğitimden uzak kalması mümkün olmadığına mesajları iletmek için kimi kullanıyor?

Thea söze karıştı. "Ne kadar uzun bir süre?

'Tüm kadeh kaldıranları, tüm çalışanları ve tüm güzel kadınları tanıyacak kadar uzun,' diye göz kırparak cevap verdi.

Thea testisini geri aldı ve derin bir yudum aldı. İçki soğuktu ve dilinde gevrek bir tat bıraktı. "O zaman kadeh kaldıralım.

"Kadeh için bir içkiye daha ihtiyacım var, yoksa kötü şans getirir.

"Bu konuda neredeyse hiç bir şey yapmadın! Cal kuşkuyla karşı çıktı.

Kipp bu suçlamadan rahatsız olmuşa benziyordu ve elindeki içkiyi hemen boşalttı, içkinin büyük bir kısmı ön tarafına döküldü.

Thea gözlerini devirerek bara gitti ve her iki arkadaşının da içkilerini tazeleyerek bir sonraki içkisinin son içkisi olacağına yemin etti. Ne de olsa burada geçirdiği zamanı gerçekten *hatırlamak* istiyordu.

Taze fiçileri Cal ve Kipp'in önüne koyarak bekledi.

Birden çok ciddi görünen Kipp ayağa kalktı ve iki elini kullanarak içkisini alırken hafifçe sallandı. Gözleri önce Thea'nın kollarıyla buluştu, sonra da Cal'inkilere kaydı.

"Enovius amel defterini okumadan önce, öbür dünyanın bahçeleri arasında tam yarım saat yürüyebilirsin.

Sonra, büyük bir ciddiyetle başını arkaya eğdi ve dramatik bir şekilde kabine çökmeden önce, önünden masaya doğru süzülen bal likörünü tekrar içti.

Thea ve Cal göz göze geldiler ve kahkahalarla kükrediler. "Ne? Kipp bağırdı.

Thea'nın yüzü o kadar çok gülümsemekten ağrıyordu. "Pekala, bu bir kadeh kaldırmaydı.

Bir süre sonra kalabalığın arasından kolları yemek tepsileriyle dolu birkaç garson çıktı.

Thea bunu görünce ağzı açık kaldı. 'Kipp, ciddi olamazsın. Bunların hepsini yiyemeyiz!'

Tabaklar daha masaya değmeden Kipp'in elinde bir domuz eklemi vardı. "İzle beni.

Yemekler Thea'nın şimdiye kadar yediklerinin en iyisiydi. Kızarmış domuz etli ve lezzet bakımından zengindi, patateslerin dışı nefis bir şekilde gevrek ve içi kabarıktı, yapışkan şekerleme pudingi ise tanrılar tarafından yapılmıştı.

Sonunda Thea bir lokma daha yiyemeyecek hale geldiğinde, memnun bir iç çekişle elini artık şişmiş olan karnının üzerine koydu. Mucizevi bir şekilde tabağına bir tencere daha sos dökmekte olan Kipp'e döndü.

'Kendini hasta edeceksin,' dedi ona.

Kipp sadece güldü ve lokmalar arasında cevap verdi. "Thea, dostum, bu benim Fox'a ilk gelişim değil.

Cal tavernayı tekrar incelemeden önce yüzünü buruşturarak karnını ovuşturdu. "Yani, Gülen Tilki gerçek, yemekler gerçek... Peki ya bu sözde güzeller -

Kelimeler dudaklarından dökülürken, kuzguni saçlı çarpıcı bir kadın kalabalığı yararak Kipp'e doğru ilerledi. Aralarındaki mesafeyi kapattı ve Thea ile Cal şaşkınlıkla izlerken ellerini kalkan taşıyıcısının iki yanındaki masaya koydu.

"Kristopher Snowden, bana yazacağını söylemiştin," diye açıkladı, yüzü onunkine yakındı.

Thea dönüp Cal'ın yüzüne baktı. "*Kristopher?*" diye bağırdı, gözleri inanmamaktan büyümüştü.

Ama Cal gülmemek için yumruğunu yarı yarıya ağzına sokmakla meşguldü.

Kipp'in elleri yumuşak bir şekilde onun ellerine gitti. "Çok üzgünüm Milla. Bir Thezmarrian kalkan taşıyıcısının hayatının ne kadar öngörülemez olabileceğini bilirsiniz. Savaşta yaralandım -'

"Yaralandın mı?" Güzel yüzü bir anda yumuşadı. "Ne oldu?

'Önemli bir şey değildi,' diye cevap verdi. 'Ve bu yazmamak için bir mazeret değil.

Bunu nasıl telafi edebilirim?'

Milla, Kipp'i bulundukları yerden uzaklaştırmaya başlamıştı bile.

"Aklıma birkaç şey geliyor," dedi ona, sesi boğucuydu.

"Emrinizdeyim. Kipp kurt gibi sıırttı.

Thea onların gidişini izledi, Kipp'in uzun kolları kadının beline ve geniş kıvrımlarına dolanıyordu.

"İnanamıyorum," dedi Cal, çift sarmal bir merdivenden çıkıp gözden kaybolurken. "Doğruyu söylüyordu... Her şey hakkında.

Thea başını sallıyordu. "Adının Kristopher olduğunu biliyor muydun?"

"Anlaşılan onun hakkında *hiçbir şey* bilmiyormuşum. Cal uzun bir yudum aldı.

Kipp arkadaşıyla meşgulken Thea ve Cal bal likörlerini içip müzisyenleri dinlediler. Thea ona kralla yaptığı görüşmeyi anlatırken, Cal da ona Asilzade Briar'ın kızına baktığı için kendisini taşaklarını kesmekle tehdit ettiğini söyledi.

'Yani, sen de ona bakardın. Burnunda kocaman bir siğil vardı,' diye açıkladı çaresizce.

Thea o kadar çok güldü ki içkisi burun deliklerinden dışarı çıktı. Gözlerindeki yaşları silerken, Cal'ın kolunun arkasındaki kabinin arkasına dayandığını ve kolunun boynuna süründüğünü fark etti. Müziğin sesi gittikçe yükselirken birbirlerine yaklaşıyorlardı ama şimdi Cal'ın bacağı Cal'ın bacağına dayanmıştı ve Cal ona bakıyordu... *farklı bir şekilde*, bakışları kapalıydı.

"Cal..." dedi yavaşça. Sıcak nefesi yüzünü gıcıklayacak kadar yakındı ve bütün gece içtikleri bal likörünün kokusunu belli belirsiz alabiliyordu.

"Thea..." diye cevap verdi, sesi şakacıydı ama adı biraz bulanıktı. Küstahça, kolunu tamamen ona doladı ve nazikçe sıktı. 'Üst katta ne olduğunu görmek istemiyor musunuz? İstersen emrinde olabilirim...'

Cal yakışıklı bir adamdı, bunu inkâr etmek mümkün değildi ve kısa bir an için bakışlarının Cal'ın ağzına kaymasına izin verdi, onu öpmenin, sakalının kirli sakalının tenini sıyırmasının nasıl bir şey olacağını merak etti. Ama orta diyarlardaki tüm bedava içkiler, son birkaç aydır kurdukları dostluğu riske atmasını sağlayamazdı. Sadece bu da değildi... Hiçbir şey hissetmiyordu. Vücudu onun varlığında şarkı söylemiyordu. Öpmek istediği Cal değildi; kıyafetlerinin altında keşfetmek istediği Cal'in elleri değildi.

Thea yavaşça onu geri itti. "Kötü fikir Cal," dedi elinden geldiğince nazikçe. Kendini öfkeye hazırladı, istediklerini elde edemediklerinde erkeklerle yaşadığı genel deneyim buydu.

Ama yüzünde mahcup bir sırıtışla Cal onun kendisini itmesine izin verdi. "Ah, denemeye değirdi, değil mi?"

"Sen bir aptalsın," dedi ona, aralarındaki ilişkinin gergin olmamasından dolayı anında rahatlamıştı.

"Doğru.

'Kipp'i kendi mi bırakalım? bulabilecek mi?'

Cal güldü. "Bize katılacağını sanmıyorum. Beceriksizce ayağa kalktı ve kendini masaya dayadı. "Hadi gidip uyuyalım ve dönüş yolunda akşamdan kalma olmamak için dua edelim. Sabah bizi bulacaktır.

Thea ve Cal kol kola yakındaki hana doğru yürüdüler, ayrı yataklara ve Cal bir süre sonra horlamaya başladı.

Sabah Thea'nın arkadaşı değildi. Başı şişmiş gibiydi, ağzının tadı talaş gibiydi ve bütün gün eyer üzerinde sallanacağı düşüncesi daha botlarını giymeden yüzünü buruşturmasına neden olmuştu.

O ve Cal'ı çok kızdıracak şekilde, Kipp onları ahırda taze ve parlak gözlerle bekliyordu.

"Ne zaman duracağını , değil mi?" dedi. 'Muhtemelen yeterince yemedin. Çaylak hatası.

'Yeterince yemedin mi? Şaka yapıyor olmalısın,' diye homurdandı Cal.

"Bu kadar gürültülü olmak zorunda mısın *Kristopher*? Thea üzengilerinin uzunluğunu ekledi.

Kipp ona çıldırtıcı bir sırıtışla baktı. "Normal bir sesle konuşuyorum. Cal atını ahırdan çıkarırken, "At boku," diye mırıldandı. "Sen lanet bir dağ ejderinden daha yüksek sesle. Bu kadar neşeli olmak zorunda mısın? Hepiniz bilirsiniz ki akşamdan kalanlar mutsuz arkadaşlardan hoşlanır.

"Neden bahsettiğini bilmiyorum. Ve nasıl mutsuz olabilirsin? *Muhteşem* bir gün olacak.'

Güneş pembe ve mor gökyüzüne doğru ilerlerken, Thea ve Cal biraz daha yıpranmış, Kipp ise inanılmaz derecede neşeliyken, üçlü Hailford şehrini arkalarında bıraktı.

Thezmarr'a dönüş yolculuğu boyunca Thea ve Cal, Kipp'i siyah saçlı güzel Milla ile olan ilişkisi hakkında acımasızca sorguladılar ve Kipp de sorgulamayı Cal'a çevirerek bir yerlerde onlara söylemediği bir kadın olduğu konusunda ısrar etti.

'O kötü ruh halinde olduğun sabahı hatırlıyor musun? O zaman bir şeyler olduğundan emindim,' diye ısrar etti Kipp. "Ama sonra Thea ve ben dayak yedik ve o kadar sarsılmıştım ki sormayı unuttum.

Ancak Cal, Kipp'in kısa bir süre önce gerçek adını paylaşmaya tenezzül ettiğini, bu nedenle Cal'in aşk hayatının ayrıntılarının ya da eksikliğinin kendisini ilgilendirmedikçe iddia ederek herhangi bir bilgi vermeyi reddetti.

"Peki ya sen, Thea? Kipp iyi huylu bir şekilde sordu. 'O seyis çocukla görüştüğünü biliyoruz -'

"Çırak," diye düzeltti Thea inleyerek. 'O ahır ustasının çırak.'

Doğru. Çırak... Bunun bittiği izlenimine kapılmıştım? Başka kimse var mı -'

Thea başını iki yana salladı. "Hayır," dedi ona kararlılıkla. "Kimse yok.

Tıpkı dış yolculukta olduğu gibi, kaleye dönerken de günler hızla geçiyordu. Yolda tek tük tüccarlar dışında kimseyi görmediler ve geceler soğumuş olsa da yaklaşan kış fırtınaları bir şekilde uzakta tutuldu.

Yolculuk Thea için iyi geçmişti. Bir kez bile kader taşını ya da onu ona veren kahini hayal etmemiş, ölümünün gerçekleşmesine kaç yıl kaldığını ya da inisiyasyon sınavına kaç ay ya da hafta kaldığını takıntı haline getirmemişti. Arkadaşlarıyla birlikte anı yaşamıştı, daha önce bunu yapmasına hiç izin vermemişti.

Ancak memnuniyet hissi uzun sürmedi.

Thezmarrian topraklarının sınırı solmakta olan öğleden sonra ışıığında görüldüğünde, bir ses toprakta yankılandı.

Çanlar.

Gözetleme kulelerinden uyarı çanları çalıyor.

Thea'nın tüyleri diken diken oldu, midesi korkuyla doldu.

Kalede geçirilen bir ömür, bu çanların anlamını kökleştirmişti: Bir tehdit Peçe'yi aşmıştı.

Ve Thezmarrialılar onu karşılamaya çağrılmıştı.

BÖLÜM YIRMI YEDİ

Kale avlusunda tam bir kaos vardı. Tüm kalkan taşıyıcı taburları toplanıyor, her disiplinin ustaları gürültünün üzerine bağırırken, ahır ustası ve yardımcıları eyerlenmiş ve binmeye hazır düzinelerce at getiriyordu. Şık, siyah zırhlarını giymiş ve tepeden tırnağa silahlanmış olan Savaşçılar da oradaydı.

Thea'nın bakışları doğruca, yakışıklı ve sert yüzünde sabırsız bir çatık kaşla eteklerdeki çılgınlığı inceleyen Hawthorne'a gitti.

"Ne oldu? Thea kısrağının sırtından aşağı atlarken en yakındaki kalkan taşıyıcısına sordu.

'Gözcüler yaratıkların Peçe'den kuzeye doğru geldiğini görmüş. O zamandan beri Delmira Harabeleri'ne giden yolu buldular.

Thea'nın içi . Hawthorne'un ona bahsettiği şey bu muydu? Bu başlangıç mıydı? Perde'yi yaran bela mı?

'Barış dönemi bir kez daha sona eriyor. Zmarrialılar hazır olmalı.'

"Buraya çok uzak değil," diye girdi Kipp.

"Yok artık. Kalkan taşıyıcısı başını salladı. 'Lonca Ustası, Harenth'e ya da uzak kasabalara ulaşmadan önce onları durdurmak için Savaşkılıcıları ve küçük bir kuvvet gönderecek.

"Cal! Ayı Avcısı Torj bağırdı. Cal kendini öne attı. "Buradayım, efendim!

"Güzel, geri döndün. Benimlesin. Yayını kap. Savaş Kılıcı daha sonra Thea ve Kipp'i gördü ve durakladı. "Siz ikiniz de.

"Torj," diye araya girdi ESYLLT, kalabalığın arasından ite kaka ilerleyerek. 'Harenth'ten daha yeni döndüler. Altı gündür antrenman yapmıyorlar.

'O zaman bu onları gerçekten test edecek, değil mi?

Thea, Torj'un silah ustasına çıktığını hiç duymamıştı, bu da tansiyonun ne kadar yüksek olduğunu gösteriyordu.

"Adamı duyduunuz," diye itti ESYLLT onları. 'Kendinize silah alın. Gerçek kılıçlar. Ve taze atlar bulun.

Yüreği çarpan ve harekete geçen Thea, ahırlarda sahipsiz bir at olup olmadığını kontrol etti. Tüm savaş atlarının ve aygırların alınmış olması sürpriz değildi ama genç bir iğdiş kalmıştı ve onu eyerlemeye koyuldu. Dizginle üçüncü kez uğraştığında titrediğini fark etti ve atın karnının altındaki kolanı bağlamak dört denemesini aldığında geri çekilip baktı, parmaklarının titreyişini izledi.

Ayaklarının dibindeki samanların üzerine bir gölge düştü. "Gerginsin," dedi tanıdık, derin bir ses.

Hawthorne kapı aralığında durmuş, gözleri kadının titreyen ellerindeydi. "Gergin değilim," diye karşı çıktı, titremelerini gizlemek için dizginleri kavıyordu. "Evet, öylesin ve gergin olmamak için aptal olmak gerekir.

Çenesini sıkı Thea, takımları son bir kez kontrol etti ve atı ahırdan çıkarmak için harekete geçti.

Hawthorne yolu kapatmış, onun üzerinde yükseliyordu. 'Seni son gördüğümde, zar zor iyileşen bir bıçak yaran vardı. Bu yolculukta olmamalısın.

Thea'nın midesi, onun kulübesine yaptığı ziyaretten, parmaklarının yaralı tenini sıyırdığı, göğsündeki kasların izini sürdüğü ve dudaklarının sıcak dokunuşunu hissettiği yerden bahsedince alçaldı. Onu *yine* arzulu ve yalnız bıraktığı yerden. Ama o tek bir adım bile atmadı. Bunun yerine omuzlarını dikleştirdi ve meydan okurcasına çenesini kaldırdı.

'Hiç kimse, sen bile, beni kalkan taşıyıcısı dostlarımla birlikte yola çıkmaktan alıkoyamaz. Thezmarr'a çağrı yapıldı ve ben de cevap vermeye niyetliyim.

"Öyle mi?"

"Evet.

Onu düşünüyor gibiydi. "İyileştin mi?

"Kontrol etmek için yine kıyafetlerimi mi elleyeceksin?" diye tersledi.

Hawthorne'un dudakları sanki tam da bunu düşünüyormuş gibi aralandı.

"Mıncıklayan tek kişi ben değildim, Simyacı.

Thea kızarmayı reddetti. "Belki de değil," diye izin verdi. "Ama ben ne istediğim konusunda çok nettim, sen... Ama sen bana aynı saygıyı göstermedin. Kelimeler, hissettiği acı kadar keskin çıkmıştı, iyice gömdüğünü sandığı acı.

Bir adım öne ıktı. "Simyacı," diye yalvardı, gümüş gözlerinin ardında pişmanlık parıldıyordu.

Thea'nın kanı ısındı ve şimdi hangi kelimelerin onun zırhında bir çentik açabileceğini düşündüğünü tam olarak bilmek istiyordu.

Dışarıdaki kargaşa giderek daha gürültülü ve daha talepkâr bir hal aldı ve bir anlık tereddttten sonra Hawthorne ondan ayrılarak yolundan çekildi.

"Hazır olsanız iyi olur.

Ve Thea onun savaş için mi yoksa kendisi için mi söylediğini bilmiyordu.

Avluya döndüklerinde, diğer Savaşkılıcıları güçlerini acımasız bir etkinlikle yönlendirdiler. Hem muhafızlardan hem de kalkan taşıyıcılardan oluşan bir savaşçı birliğinin tamamını Delmira harabelerine götürmeye karar verdiler.

Thea da bu çılgınlığa kapılmıştı. Erzak paketleri ve su mataraları elden ele dolaşıyor ve heybelere dolduruluyordu. Kalkancılar muhafızlara kimin eşlik edeceğini tartışıyor; komutanlar kapıların önünde strateji geliştiriyor ve efendiler başsız tavuklar gibi oradan oraya koşturuyordu.

Kargaşayı yaran Hawthorne'un derin sesiydi. 'Eğer bu görev için seilmediyseniz, yolumdan ekilin. Beş dakika içinde yola ıkıyoruz. Bu tehdit bizi beklemeyecek. Sorulara yer yoktu, bu saf bir emir, saf bir gt.

Gerginlik hissediliyordu ve Thea için sabırsızlanıyordu. Ayağını zenkiye taktı ve belindeki ağrıyı görmezden gelerek atına bindi.

"Thea!" diye bağırdı kalabalığın içinden tanıdık bir ses. "Thea, bekle!

Wren, soğuk havaya karşı pelerin bile giymeden kalan kalkan taşıyıcıları kümesini yırtarak geçti. Bir elinde ayağı takılmasın diye eteklerini avularken, diğer elinde de kapıya vardığında Thea'ya uzattığı kk bir çanta vardı.

"Gideceğini ," diye nefes nefese bağırdı kız kardeşi, çantayı ona doğru iterek

Onu.

"Nedir bu? Thea sordu.

"Erzak. "Ne gibi?

Wren onun bileğini kavradı, gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Farissa ile vardiyamıza geri döndüğünde beni dinlediğini söyle.

Thea kız kardeşinin sözlerindeki çaresizlik karşısında gerildi. "Dinliyordum -

"Dışarı çıkın! Ayı Avcısı Torj avlu boyunca böğürdü.

Wren çoktan ondan ayrılmaya başlamıştı. "O zaman ne yapacağını bilirsin," diye seslendi ve ezilmeden önce kaleye doğru koşmaya başladı.

"Thea," diye seslendi Cal yakınlardan. "Çekil!

Çantayı heybelerinden birine sokan Thea, dizginleri kaptı ve atının yanlarını sıktı, zaten kapıdan içeri giren gücün bir parçasıydı.

Thea ve arkadaşları Thezmarr'a varır varmaz tekrar yola koyulmuş gibiydiler. Ağaçların arasında yankılanan iki yüz atın gürültülü sesiyle Yaşının Yolu boyunca ilerlerken, Thea'nın kemiklerindeki yorgunluk kalkmış, yerini beklentinin sessiz tınısına bırakmıştı. Ve korku.

Hawthorne haklıydı: ileride olacıklardan korkmamak için aptal olmak gerekirdi. Kimse tehditten ya da harabelerde onları neyin beklediğinden daha fazla bahsetmedi ama Thea bunun bir eğitim tatbikatı olmadığını bilecek kadar sağduyu sahibiydi.

Onlar at sürerken etraflarını saran Kanlıormanlar gibi zaman da bulanıklaştı. Thezmarria topraklarının sonuna vardıklarında Hawthorne onları kuzeye götürdü, siyah aygırının üzerinde ve yanında Savaşçı arkadaşları vardı. Gece derinleşirken, bir zamanlar yıkılmış Delmira Krallığı'nı orta diyarların geri kalanına bağlayan Wesford Yolu'ndaki çataldan sola döndüler.

Thea daha önce hiç kuzeye seyahat etmemişti ve harabelere ulaşmalarının ne kadar süreceğini de bilmiyordu. Yıllar içinde bölge hakkında biraz coğrafya ve tarih öğrenmişti... Arazi, sayısız tepe ve vadiye sahip Delmira'ya kadar düzenli bir şekilde eğimliydı. Harabeler ile Harenth arasında büyük bir göl olduğunu biliyordu ama adını hatırlayamıyordu.

Belki de artık bir önemi yoktur, diye düşündü.

Kitaplar ona Delmira'nın kendisinin ya da ondan geriye kalanların, antik kayalıkların ötesindeki bir platoda yer aldığını söylemişti. Ölümünden bu yana geçen uzun yıllar boyunca çiftçiler boş araziye yerleşmeye çalışmış, ancak

Her birinin başına gelen talihsizlikler, tüm orta diyarların krallığın ve topraklarının lanetlendiğine inanmasına neden oldu.

Geceye doğru yol alırken Thea'nın uğuldayan zihnini bu düşünceler dolduruyordu. Bir yandan da keşke yer işaretlerini görebilseydim, keşke araziye Savaş Kılıçları kadar iyi bilseydim diyordu.

Bir gün, yemin etti. Bir gün orta diyarları o kadar iyi bileceğim ki gözlerim kapalı at sürebileceğim.

Etrafını saran karanlığın içinde, yanında at süren arkadaşlarının dış hatlarını seçebiliyordu. Thezmarr'dan ayrıldıklarından beri ikisi de konuşmamıştı. Aslında Warsword'ler dışında kimse konuşmamıştı; onların alçak sesleri birliğin arkasına kadar taşınıyordu. Cal ve Kipp'e niyetini belli etmek için elinden geleni yapan Thea, atını daha hızlı bir tempoya sokarak birliğin ön tarafına doğru ilerledi.

Orada, Warwords'ün sözleri daha netti.

"Kaç kişi oldukları hakkında bir fikrin var mı? Torj söylüyordu.

Vernich homurdandı. 'Gözcü en az iki, belki daha fazla rapor etti. Ardından gelen karanlığın her zamankinden daha kötü olduğunu söylediler.

"Bu beni şaşırtmadı," diye izin verdi Hawthorne. 'Son seyahatlerimde bunu sayısız kez gördüm. Gölge hortlaklarından gelen gece dalgaları. Onu yaratabilir, her şekilde manipüle edebilirler. Kırbaç şeklini alabilir, kurbanlarını kanlı bir şekilde kırbaçlayabilir ya da en karanlık travmaları olarak ortaya çıkabilir. Ve bu sadece başlangıç. Sizi onunla yutabilirler.'

Thea'nın kürek kemiklerinin altından bir ter damlası süzüldü ve omurgasından aşağı buz gibi bir ürperti aktı.

Torj tekrar konuşmadan önce ağır bir duraklama oldu. "Sence Naarva'da savaştıklarımıza benziyorlar mı?

Hawthorne, "Aynen bunlar gibi," diye yanıtladı.

Dinlerken Thea'nın tüm vücudunu sarsıntılar sardı.

'Bunca zamandır gerçekten de gölge hayaletleri avlıyordunuz, değil mi?

'Bunu biliyordun, Torj. Peçe'nin içinden geçen diğer pislikler arasında.

"Canavar avladığınızı biliyorduk," diye araya girdi Vernich. 'Var olmayan yazışmalarınız sayesinde değil, dikkatinizi çekerim. Ama hangi canavarları ya da nerede olduğunu bilmiyorduk.

"Onlarla yüzleşene kadar ben de bilmiyordum.

"Yeterince adamımız var mı? Torj sessizce sordu.

Aralarında bir sessizlik daha oldu ve Thea bir an için Hawthorne'un hiç cevap vermeyebileceğini düşündü.

"Umarım öyledir," dedi sonunda.

Şirket birkaç saat boyunca eski, kullanılmayan patika boyunca ilerledi, sarı ay ve parıldayan yıldızlar önlerindeki yolu zar zor aydınlatıyordu. Yaklaşan kışın ısırlığı keskindi. Thea, Cal ve Kipp'e dış gıcırtilarını duyabileceği kadar yakındı ve gece gökyüzüne baktığında, nefesinin yüzünün önünde bulutlandığını görebiliyordu.

At sürerken diğer diyarlardan hikâyeler anlatmak erkekler için bir gelenek gibiydi - önlerinde uzananlardan uzaklaşmak için. Deniz ejderhalarından ve teerah panterlerinden, et yiyen garip güvelerden ve backahast denen su atlarından, resif sakinlerinden ve her şeye gücü yeten tiranlardan bahsediyorlardı ama tek bir yaratık bile Hawthorne'un anlattıkları kadar ürkütücü gelmiyordu.

Eğer Ölümün Eli temkinliyse, onlar da temkinli .

Konuşma daha sonra ölümcül yerlere doğru değişti. Bir asker Naarva açıklarındaki Kızıl Kule'ye kadar mahkûmlara eşlik etmişti; bu yerin neredeyse yaşama arzusunu emdiğini iddia ediyordu. Bir diğeri ise bir mavnayı Kırık Adalar'a götürmüş ve burada kadim kirenlerin ölüm şarkılarına kulaklarını tıkadığına yemin etmişti. Komutanlardan biri ise Aveum'a giderken yarı donarak öldüğüne dair hikâyesiyle katkıda bulundu. Her bir hikâye, savaşçının diğerlerinin arasına ait olduğunun ve diyarı tehdit eden karanlıkla savaşma hakkını kazandığının kanıtı olan bir onur nişanı olarak sunuldu.

Bir sonraki sesle birlikte Thea içten içe inledi. Seb Barlowe'un fısıltıları kesen mağrur sesini kolayca ayırt edebiliyordu.

"Thezmarr'daki ilk yılmda," diyordu. "Kara dağlarda her kış fırtınalar sırasında sular altında kalan bir dizi mağara keşfettim. Yıldırımın aynı yere iki kez düşmemesi gerekir, ama o mağaralar... Yıldırım her mevsim oraya düşer, tam olarak aynı noktaya.

"Oh, Tanrı aşkına. Thea ağzından kaçan alaycı ifadeye engel olamadı. Diğer herkes kalenin ötesindeki maceralarından, ölümcül lanetlerden, zorlu arazilerden ve kadim şeytani yaratıklardan bahsetmişti... Seb'in acınası hikâyesinde ise o yuvadan bile ayrılmamıştı.

Ama Seb onu duymuştu. "Yukarıda düzinelerce iskelet var," diye devam etti, sesi alçak ve tehdit doluydu. 'Efsaneye göre, Thezmarrian savaşçıların artık istemedikleri fahişeleri bağladıkları yer burasıymış.

Fırtınalar sırasında mağaraları su bastığında onları boğulmaya terk ettiler. Denizlere dadanan tanrılara bir kurban. Elderbrock bile onlardan bahsetmişti, hatırladın mı?"

Öfke Thea'nın içini ısıttı ve parmakları piçin boğazına sarılmak için kaşındı.

"Aldırma ona," diye mırıldandı Kipp.

"Onu öldürmek istediğimde görmezden gelmek çok zor.

Kipp boğuk bir kahkaha olabilecek bir ses çıkardı. "Çocukken bana sataştıklarında Laughing Fox'taki aşçı bana ne derdi biliyor musun?"

"Ne?"

"Eskiden şöyle derdi, Kristopher..."

Thea kendi adını kullanınca homurdandı.

"Kristopher, derdi," diye devam etti, sesinin tonunu hafifçe değiştirerek. "Karşında kimin durduğu önemli değil... Önemli olan senin yanında kimin durduğu.

"Oh.

"O zamandan beri bu simgeye göre yaşıyorum. Sana karşı bahse girenler her zaman olacaktır, Thea. Ama bir düşmanla karşılaştığında omuz omuza durduğın kişiler en önemli olanlardır.

Thea arkadaşının sözlerinin üzerine çökmesine izin verdi. İçine işledikçe, onları zihninin değerli şeyleri sakladığı köşesine kilitledi ve bakışlarını ileriye çevirdi.

Savaşçılar yorucu bir tempo tutturdular ve bölük gün boyunca ve ertesi gece boyunca at sürdü, sadece dinlenmek ve atları sulamak için birkaç kısa mola verildi. Varış noktalarına yaklaştıkça konuşmalar seyrekleşti ve sonunda sadece Savaşçılar konuştu.

Thezmarria kuvvetleri üzerinde, özellikle de kalkan taşıyıcıları arasında hissedilir bir gerilim oluşmuştu. Yaklaştıkları şeyin sahte bir savaş değil, bazılarının geri dönülmez bir şekilde değişebileceği ya da Enovius'a yenik düşebileceği gerçek bir savaş olduğu gerçeği kafalarına dank etmişti.

Onlar ata binerken Thea'nın vücudu eyerde gergindi, eli dalgın bir şekilde kader taşına uzanıyordu. Yeşim taşı tenine bastırıldığı için sıcaktı. Böyle bir karanlıkla karşı karşıya kaldığında, varlığının onu rahatlattığını mı yoksa korkuttuğunu mu bilmiyordu. Kader taşı ona bir daha

Delmira'nın yıkıntıları arasında sonunun gelmesi, başka hiçbir güvence sunmuyordu. Hayatın diğer yönlerinden ne kadar saat ve dakika ödünç alırsa alsın ve çalarsa çalsın, yeterli olmayacaktı. Ta ki... Ta ki bir Savaş Kılıcı'nın çırağı olana kadar.

Audra'nın sözleri zihninde bir fısıltı gibiydi. *"Korkulacak şeylerin çoğu hayatta vardır, ölümden değil."*

Thea başparmağının ucuyla taşa kazınmış numaranın izini sürdürdü. Hayatı boyunca umursamaz olarak adlandırılmıştı, hayatı boyunca ölümü arzulamakla suçlanmıştı, oysa sadece *yaşamaktan* başka bir şey istemiyordu.

Birleşik bir soluk Thea'yı düşüncelerinden kopardı.

İleride, şafağın altın ışığı fundalıklarla kaplı bir tarlayı ortaya çıkardı ve uzakta Delmira Harabeleri duruyordu. Yıkılmış gözetleme kulelerini, ufalanan duvarları ve yanmış gibi görünen toprakları seçebiliyordu.

Thezmarrian birliği yıkılmış krallığın kalbine doğru ilerlerken güneş daha da yükseldi.

Topraksı funda kokusu Thea'nın burnunu gıdıkladı, bu koku zihninin arkasında bir şeyleri dürtüyordu, ne olduğunu çıkaramadığı bir şeyi. Elleri dizginlerin etrafında nemli bir hal aldı ve omuzları gerginlikten gerildi, kollarındaki tüyler diken diken oldu.

Birden nedenini anladı.

Ufukta doğal olmayan bir karanlık toplanmış, gökyüzünü şafak ışığından mahrum bırakmıştı. Beş farklı şekil sayarken Thea'nın kalbi küt küt atıyordu...

Hawthorne onun düşüncelerini aynen yankılayarak, "Siktir," diye mırıldandı.

Bölüğe durmaları için işaret verdi ve iki uzun kılıcını da kınından çıkardı.

Torj meşhur savaş çekicini eline aldı. 'Demek onlardan daha çok var. Onlarla başa çıkabiliriz, değil mi?'

'Sadece daha fazla olmaları değil...' Hawthorne atını savaşçı arkadaşıyla yüzleşmek için çevirdi. 'Bunlar sıradan gölge wraithler değil... Bunlar *rheguld reapers*, wraithlerin kralları - çok daha derin bir kötülük. Daha büyük, daha güçlü ve daha evrimleşmişler. Ve karanlığı yayma konusunda yumurtalarından çok daha kararlılar. Normal gölge hortlakları gibi güce ilgi duysalar da, dağıtmak istedikleri lanet için konukçu da ararlar. Azrailler daha fazla canavar yaratmak ister, sadece sakatlamak değil.'

Öldürmek. Stratejimizi bir an önce değiştirmeliyiz. Daha geniş güçlerimiz meşgul olun.'

Hawthorne gözlerini yakın mesafedeki yaratıklardan ayırmadı. 'Burada ve Peçe'nin ötesinde garip bir şeyler dönüyor... Ama spekülasyon yapmanın zamanı değil. Önemli olan onların sadece belli bir şekilde öldürülebilmeleri.

"Hangisi? Vernich ters ters baktı.

Hawthorne, "Kalpleri bedenlerinden oyulmalı," dedi, sesinde hiçbir duygu yoktu. 'Bizim gücümüze kapılacaklar. Onlara karşı sadece bizim şansımız var.

Torj, "Bize ne yapmamız gerektiğini söyle," dedi.

Hawthorne'un çenesinde bir kas seğirdi ama başını salladı.

Thea, Savaş Kılıcı'nın söylediği her korkunç kelimeye sarıldı ve o bitirdiğinde kendini hasta hissetti.

Vernich, 'Yani onları kuvvetlerimizle dışarı çekip etraflarını saracağız,' diye tekrarladı. 'Ama sadece Savaş Kılıçları mı saldıracak?

Yıkılmış krallığın kalıntıları arasında yayılan karanlığı görünce Thea'nın tüyleri diken diken oldu.

Hawthorne, 'İşte bu,' diye onayladı.

Vernich kızgın görünüyordu. 'Sen kötü habersin Hawthorne. Her zaman da öyleydin. Orta diyarlarda seni kaostan başka bir şey takip etmiyor.

"O zaman umarım beni de savaşa kadar takip eder ve bu pisliği geldiği yere geri gönderir.

"Yeter," diye araya girdi Torj. 'Diğerlerine bilgi vermemiz gerekiyor.

Taktikleri komutanlara açıklamak için işe koyulduklarında, Savaş Kılıçlarının etrafına ürkütücü bir sakinlik yerleşti ve onlar da birliklerini kendilerine bağladılar.

Thea, Cal, Kipp ve yaklaşık iki düzine Thezmarrian savaşçısı Esyllt'in yönetimi altındaydı ve Thea silah ustasının sert doğasına hiç bu kadar minnettar olmamıştı. Onlarla kalede yaptığı gibi konuşuyor, yaklaşan tehlikeye rağmen onları sakinleştirmeyi başarıyordu.

'Savaşçılarımıza en iyi yaptıkları şeyi yapmaları için en iyi şansı vermek üzere bir şaşırtmaca görevi göreceğiz. Bu bir oyun değil. Kahraman olmanın ödülü yok. Emirlerle uyacaksınız. Sadece ben ne yaparsam onu yapacaksınız! Ben ne *emredersem* onu yapacaksınız,' diye bağırdı. 'Size hücum etmenizi söylediğimde, hücum edersiniz. "Size dayanmanızı söylediğimde

"Haklısın, haklısın ve sana durmanı söylediğimde dursan iyi edersin. Benim nöbetimde ölü savaşçı olmayacak, duydunuz mu?"

Onu karşılayan sessizlik hayrete düşürmüştü ama Eysyllt'in buna hiç tahammülü olmadığı belliydi.

"*Duydun mu* dedim?!"

"Evet, efendim!" diye cevap.

yoldaşlarının sesleriyle Thea kendini çelikleştirdi, çünkü şu anda içinden geçen şey sınırlar değil, parlak, katıksız bir dehşetti.

Eysyllt Savaşçılara baktı ve başını salladı; görevi tamamlanmıştı, bilgilendirilmişlerdi ama Thea söylediği her şeyin onları önlerindeki dehşete hazırlayabileceğinden şüpheliydi.

Hâlâ eyerinin üzerinde duran Torj uzanıp Hawthorne'un omzuna vurdu. 'Konuşmamız gereken bir ordu var. Daha doğrusu senin var. Neyle karşı karşıya olduğumuzu herkesten daha iyi biliyorsun.

"İyi," diye mırıldandı Hawthorne.

Tüm birimler ona baktı ve eğildi.

Thea onu gördüğünde kalbi acıyla çarpmaya başladı. Sertleşmiş Savaş Kılıcı gözlerini kapadı ve sanki karşı kendini güçlendiriyormuş gibi burnundan derin derin nefes aldı. Onu izlerken Thea'nın içinde derin bir duygu çatırdadı: kudretli bir savaşçı, orta diyarların savunucusu.

Önündeki savaşçı kalabalığıyla yüzleşmek için atını bir daire şeklinde döndürdü ve Thea gözlerini ondan ayıramadı. Bildikleri kadarıyla dünyanın sonunun arka planına karşı komuta edici bir figür çiziyordu. Giydiği siyah tulum geniş omuzlarına ve kaslı göğsüne ikinci bir deri gibi oturuyordu. Eyerinde dimdik oturmuş, dizginleri boynuzuna dolamış, iki uzun kılıcını başının üzerine vurarak topluluğu sustururken, elindeki siyah dövme solan ışıktaki parlıyordu.

Sessizlik filonun üzerine ağır bir örtü gibi çökmüştü ve Hawthorne'un gümüş gözleri kalabalığa dikilmişti.

"Harabelerde bizi bekleyenler daha önce hiç tanımadığınız yaratıklar. Sesi en uzaktaki kalkan taşıyıcısına kadar ulaştı. 'Bu yaratıklar sadece bir insanı ikiye ayırmakla kalmıyor, aynı zamanda gölge ve karanlık sızdırıyorlar. Bir adamın ruhuna ulaşabilir ve taşıdıkları aynı laneti ona bulaştırabilirler...'

Thea'nın midesi demir gibi oldu.

'Bunlar *rheguld reapers*, kadim canavarlar, gölge wraithlerin kralları. Naarva'da geçirdiğim sürede, birini öldürmenin diğerlerini de öldürmek olduğunu keşfettim.

Ama bir Azrail sadece tek bir şekilde yok edilebilir. Bugün bu görev sadece bana ve kardeşlerime düşüyor. Ama sizi bu kadar yolu boş boş oturasınız diye getirmedik. Komutanlarınızın emirleri var. Sizler de onları takip edeceksiniz.'

Thea, bakışlarının onun üzerinde kaldığına yemin etti.

"Thezmarr'ın savaşçıları," diye bağırdı. 'Bizimle birlikte savaşa girecek misiniz? Savaş çılgınlığınız ve cesaretinizle düşmanın dikkatini dağıtacak mısınız?

Torj çekicini kalkanına vurdu.

"Bizi kötülüğün tam kalbine kadar takip edip onu geldiği kara yarığa geri göndermemize yardım eder misiniz?

Thea'nın etrafındaki adamlar silahlarıyla kalkanlarına vuruyorlardı, ritm güçlü ve sabitti; bir savaş davulunun ritmi. Ses kanına karışıyor, nabzıyla aynı anda hareket ediyor ve damarlarındaki çatırdayan enerjiyi besliyordu.

'Thezmarr Savaşçıları,' diye tekrar seslendi Hawthorne. 'Enkazın ortasında bizi bekleyen kader bir zaferdir, eğer yeterince isterseniz. Benimle birlikte öfkelenin, karanlığa karşı öfkelenin ve bir kez daha orta diyarların muzaffer koruyucuları olarak ortaya çıkın.

Savaş tamamları çalmaya devam ediyor, her güçlü kelimeyle daha da güçleniyordu. Thea kader taşını o kadar sert tuttuğunu fark etmemişti ki tırnakları avucunu kesmişti. Onu gömleğinin içine soktu ve kendi kılıcını kınından çıkardı, kalkanına vurduğunda çelik kalan az ışıktaydı.

'Ve böylece kaderi tekrar test ediyoruz,' diye mırıldandı.

Hawthorne'un atı arka ayakları üzerinde şaha kalktı ve Savaş Kılıcı kılıçlarını gökyüzüne savurdu. Emri, kırılan bir dalga gibi onların güçlerine çarptı.

"Hücum!

YIRMI SEKİZİNCİ BÖLÜM

Thea'nın atı diğerleriyle birlikte ileri atıldı, karanlığa doğru hücum eden savaşçı denizine kapılırken kafasındaki tüm düşünceler boşaldı.

İki yüz atın toynakları gök gürültüsünü andıran bir saldırıyla fundalıkları çiğnedi. Thea bir an için savaşçıların hiyerarşisini ve kaderini unuttu. Onun yerine göğsü korku ve gurur karışımıyla kabardı. Thezmarr'ın ruhu *buydu*, loncanın bir parçası olmanın anlamı buydu ve artık bunun bir parçası olduğunu inkâr etmek mümkün değildi.

Üç güçlü Savaş Kılıcı öncü olarak harabelere doğru çılgınca dörtlüye koşarken, onun haykırıışları diğerleri tarafından yutuldu.

Ama güçleri düşmanla aralarındaki mesafeyi kapattıkça, Thea sadece gölge şeritlerini değil, nihayet onların dalgalandığı yaratıkları da görebiliyordu...

Kalbi sıkışmıştı.

Siyah sisle örtülü varlıklar bu dünyaya ait değildi. Bir zamanlar insan olabilirlerdi, ama artık değillerdi... Vücutları uzamıştı; her bir figür havada ancak sekiz ila on fit olduğunu tahmin edebileceği bir yüksekliğe ulaşıyordu. Ellerin yerinde pençeleri ve başlarından çıkan kıvrık, boynuz benzeri boynuzları olan garip, sinirli gövdeleri vardı.

"Sağa dön! Esyllt'in sesi dehşeti yarıp geçti. "Sağa dön, şimdi!

Thea ve birliğin geri kalanı öyle yaptı, güçlerinin diğer yarısından ayrıldılar ve avlarının etrafını sarmak için harabelerin eteklerine doğru ilerlediler.

Rheguld orakçıları bu şaşırtmacaya ve ana kuvvetten ayrılıp doğrudan üzerlerine hücum eden Savaş Kılıçları'na çığlık attılar. Ön tarafta havaya kalkan ikiz kılıçları görmemek mümkün değildi.

Karanlık şimdi yaratıkların beşinden de serbestçe akıyordu. Thea karanlığın soğukluğunu ve kötülüğünü birkaç metre öteden bile hissedebiliyordu.

"Dur! Güçleri diğer tarafta karşılaştığında ESYLLT'in çığlığı duyuldu.

Thea'nın vücudu gerginleşirken, dizginlerini nemli elleriyle kısa çekti. Thezmarrian süvarileri, başkentin surlarının uzun zaman önce yıkıldığı harabelerin etrafını sarmış, Savaş Atları'nın atlarından atlayıp saldırıya geçmesini izliyordu.

Üçe karşı beşti.

Rheguld orakçıları gölgeler gibi hareket ediyordu. Bir an orada, bir kılıcın öpücüğünden kıl payı uzaktaydılar, sonra başka bir yerdeydiler; bir zamanlar olanın fısıltısı, karanlık bir kırbaç gibi saldırıyordu.

Thea onların kana ve yıkıma duydukları doymak bilmez susuzluğun tadını alabiliyordu. 'Ateş Taşıyıcıları! Okçular! ESYLLT seslendi. "Hazır olun!

Thea, yanan oklar yerleştirilirken ve yay kirişleri gıcırdarken güçlerini gözden geçirdi.

"Öfkeliiler aşkına, bizimkileri vurmayın!" diye bağırdı silah ustası. "Gevşeyin!

Canavarların üzerine yağın ateş okları, solmuş boğazlarından öfkeli feryatlar koparıyor, odaklarını dağıtıyor ve dikkatlerini ana saldırıdan uzaklaştırıyordu.

Neden geri kalanımız burada öylece duruyor? Thea'nın zihni umutsuzca çığlık attı. Kaburgaları çok sıkıydı ve içi boşalmış gibi hissediyordu. Buradan yapabileceği hiçbir şey yoktu, Savaş Kılıçları'nın kendilerini dünyadışı yaratıkların üzerine atmalarını izlemekten başka.

Zaman yavaşladı.

Hawthorne ikiz kılıçlarını kuşanıp en büyük canavara doğru ilerlerken soluk borusuna hırıltılı bir nefes saplandı. Furies'in gücüyle hareket ediyordu, onların hız, güç ve çeviklik armağanları ondan fişkırıyordu. Saldırıya geçtiğinde kılıçları, üzerine yağın kara güç karşısında gümüşün bulanıklığından başka bir şey değildi. Savaş Kılıcı karanlığın saldırısını engelledi ve yaratığın altından yuvarlanarak bacaklarının arkasını kesti.

Azrail çığlık atarak Hawthorne'a doğru hamle yaptı, öfkeliydi.

Ama savaşı tekrar saldırdı, bu kez Torj'un destekli kalkanından kendini fırlattı ve havaya sıçradı. İki kılıcını da Torj'a indirdi.

Canavarın karnından çıkan ılık, etraflarındaki savaş gürültüsünü delip geçti.

Bir başka alevli ok yayını havada uçtu.

Bir karanlık dalgası Thezmarrian birimlerinden birine çarptı.

Thea nereye bakacağını bilemiyordu. Hawthorne'un sağında, Vernich iki korkunç Şeyle savaşıyordu ve onun diğer tarafında Torj bir başkasıyla düello yapıyordu...

O zaman... beşinci nerede? Thea bir başlangıçla harabeleri tarayarak düşündü.

"Tanrım," kelimesi dudaklarından kaçtı, çünkü Savaş Kılıçları'nın etrafındaki çevreyi takip ettiğini gördü. Thea hiç düşünmeden atını ileri doğru itti.

Bir kılıç ve tam göğsünün önünde durdu. "Bunu aklından bile geçirme," diye hırladı Esyllt.

O geldi?

"Onları tek başlarına savaşmaya bırakamayız.

'Buradaki tek göreviniz emirlerime uymak. Bu emirleri sorguluyor musun?'

Thea bocaladı. "Hayır, efendim, ben -

"Cevabım "Hayır, Efendim" ve hepsi bu. Silah ustasının gözleri onunkilere kilitlendi ve dikkatini önlerinde cereyan eden savaştan başka yöne çekti. Bakışları fke ve uyarı doluydu. 'Yapabileceğimiz hiçbir Şey yok. bir yaratığı sadece bir Savaş Kılıcı öldürebilir,' diye ekledi. "Güçlerimiz yardım etmek için ellerinden geleni yapıyor.

'Bize nasıl olduğunu söylerseniz, biz de -'

"Tek kelime daha etme," diye kükredi. 'Eğer otoritemi bir daha sorgularsan, seni asar ve o Şeylerden birine kendim yediririm. Sen bir kalkan taşıyıcısısın. Diyarlar hakkında bilmediğin çok Şey var. Eğer bir gün kendin savaşmak için hayatta kalmak istiyorsan, çenenin kapayacak ve emirlerime uyacaksın.

Thea boğazındaki yumruyu yutmakta zorlandı. "Evet, efendim.

Bir kez daha birliğin önüne doğru ilerlerken bakışlarını Esyllt'ten ayırdı ve Hawthorne'u bir Azrail'i yere yatırmış, bıçaklarından birini göğsüne saplarken buldu. Yaratığın tiz çığlıkları, Savaş Kılıcı etini oyarken yıkıntıların arasında . Hawthorne diğer kılıcını yumuşak toprağa sapladı ve Azrail'in boğazını ezdi, çıplak eliyle göğsü kafesine uzanmadan önce çığlıklarını botunun altında boğdu.

Eğer ön koluna bağlı olmasaydı, Thea kalkanını düşürebilirdi.
Hawthorne kalbi göğüs boşluğundan söküp çıkarırken mide bulandırıcı,
ıslak bir ses duyuldu.

Tuhaf bir çığlık Thea'nın kanını dondurdu. Bir
başkası Hawthorne'a doğru hamle yapıyordu.

"Okçular, serbest! ESYLLT'in emri savaş alanında yankılandı.

Ama oklar canavarların derisine çok az etki etti.

Torj hemen harekete geçerek Savaş Kılıcı arkadaşının önüne atladı ve
saldırıyı kalkanına aldı.

Torj ve Hawthorne'un, Hawthorne'un kılıçları artık alev almış olan iki
yaratığı alt edişini izleyen süvarilerden nefes sesleri yükseldi.

Birkaç metre ötede kulakları yırtan bir çığlık duyuldu.

Vernich kendi kükremesiyle bir Azrail'in kalbini söktü ve bir
gümbürtüyle kenara fırlattı, kolundan aşağı siyahla çizgili kırmızı kan
akıyordu.

Artık üçe karşı üçtü.

Thea'nın gözleri sulanmıştı, göz kırpmayı unutmuştu, atının dizginlerini
ölümcül bir şekilde kavradığı için parmak eklemleri bembeyazdı. Başka tarafa
bakamıyor, gördüklerine inanamıyor, kendi hareketsizliğine dayanamıyordu.

Savaş Kılıçları tanrılar gibi hareket ediyor, karanlığı yırtıyor, silahlarını
kendi bedenlerinin bir uzantısı gibi kullanıyorlardı. *Kazandılar.*

Birkaç dakika önce imkânsız gibi görünen şey şimdi gözlerinin önünde
gerçekleşiyordu. Thezmarr'ın Savaş Kılıçları gölgenin efendilerini alt etmiş ve
zafer kazanmışlardı.

Bu düşünce Thea'nın aklından geçer geçmez bir şeyler değişti.

Rheguld orakçılarından sızan siyah şeritler çoğaldı ve güçlerinin ön
saflarına cezalandırıcı bir darbe vurmakla kalmadılar, aynı zamanda acımasız
engerekler gibi saldırarak Warsword'lerin bacaklarını sardılar, bileklerine
dolandılar -

"Hayır," diye nefes nefese kaldı Thea.

Yaratıklardan ikisi üç savaşçıyı pençelerinin arasına almış, karanlığın
kamçılarıyla savaşırken onlarla acımasızca oynarken, üçüncü ölüm meleği
harabeleri çevreleyen gücü ölçüp biçiyordu. Dev bir hortlağın ezici varlığında,
iki yüz adam hiç adam değilmiş gibi görünüyordu.

Savaş Kılıçları meşgulken, üçüncü yaratık etrafı kolaçan ediyor, devasa, bulutlu mavi gözleriyle süvarilerin manzarasını izliyordu. Bazıları çoktan dağılmış, önceki saldırılar yüzünden kanlar içinde yere yığılmıştı. Geri kalanlar onun varlığında titriyordu. Gölgele uzun gövdesinden sızarak hem kalkan taşıyıcılarına hem de savaşçılara doğru kıvrılırken, canavar Thea'nın ensesindeki tüyleri diken diken eden tuhaf bir tıslama sesi çıkardı.

Tüm eğitimlerine rağmen atlar panikledi, toynaklarıyla yeri eşeledi ve sıkıntı içinde kişnedi.

"Hattı koruyun! Yaratık birliklerine yaklaşırken ESYLLT yumruğunu havaya kaldırarak bağırdı. "Sakın kıpırdamayın piçler, *durun* dedim!"

Azrail havayı kokladı, sanki korkularının kokusunu alabiliyordu, sanki güzel bir şarabın aroması gibi tadını çıkarıyordu. Onlara doğru süzüldü, gölgeler dans ediyordu.

Thea titreyen bir nefes aldı.

Yaratığın kafası doğruca ona yöneldi ve ürkütücü bakışlarıyla onu delip geçti.

"Durun! ESYLLT'in sesi tekrar gürledi.

Savaşçılarını mı bekliyordu? Çünkü elleri dolu görünüyordu -

Yaratık birime doğru ilerledi.

Biri çığlık attı ve ESYLLT atından uçtu, vücudu sert bir gümbürtüyle yere çarptı.

Panik içinde, atı diğer bir düzine at gibi kaçı, binicileri ya eyerlerinden düştü ya da binekleri kaostan kaçarken zar zor tutundu.

Hat koptu.

Tıslama sesi bu sefer daha da yakındı.

Azrail önlerinde yükseliyor, pençelerini şiddet ve ölüm vaadiyle sallıyor, varlığından siyah bir sis dalgalanıyordu. O tedirgin edici gözleriyle onları inceledi, bakışları arıyor gibiydi ve tekrar Thea'nın üzerine indi.

İçinden güçlü bir şey geçerken boğuk bir çığlık attı, vücudu titriyordu.

"Seb, hayır!" diye bağırdı biri.

Sebastos Barlowe yere yatmış, kılıcını canavara doğru sallıyordu, yanında da uşaklarından biri vardı. İki genç adam canavara doğru ilerledi.

kılıçlarını kullanıyorlar ama isabet ettiremiyorlar.

Kara enerji, Seb'in arkadaşını yıkıntıların üzerine fırlattı ve bedenini mide bulandırıcı bir çatırtıyla taş molozlara çarptı. Azrail Seb'e döndü, bir başka tıslama ve karanlık kırbaçlarını bir kez daha şaklatarak ilerledi.

Ve Thea havaya sıçrayarak Seb'in önüne çömeldi ve onu kalkanının duvarının arkasına sürükledi.

Azrail'in büyüsünün etkisi kalkanını neredeyse ikiye bölüyordu. Güç dokunuşuyla canlanan kemikleri ahşaptan titreyerek içeri girdi. Yaratık tekrar tekrar saldırırken o ve Seb birlikte bariyerin arkasına saklandılar.

"Kalkan duvarı!" diye bağırdığını duydu, karanlık büyücüler geri çekilip tekrar saldırmaya hazırlanırken. "Kalkan duvarı! Kimsenin duyup duymayacağını ya da dinleyip dinlemeyeceğini bilmiyordu. Harabelerdeki felaket artık sadece güçlü yaratıklarla ve en iyi Thezmarialılarla sınırlı değildi.

Kalbi boğazında, kendini başka bir darbe için hazırladı, kalkanın devam eden saldırıya dayanabileceğinden emin değildi.

Ama aniden onunkinin etrafında bedenler belirdi, kalkanlar onunkilerin yanında yerlerini aldı.

Uzaklardan gelen bir çığlık, Savaş Kılıçları'nın rakiplerini alt ettiğini haber veriyordu.

"Geri sür," diye bağırdı Thea. 'Onu Savaşçılara geri götürün. Onlar işini bitirebilir. Kara kalbini oyup çıkarabilirler!

Thezmarialı arkadaşlarıyla omuz omuza, kalkanları üst üste gelecek şekilde, Thea oluşumu ileriye götürdü, yaratığı geri çekilmeye zorladı, saldırıları destekli zırhlarına karşı zayıfladı.

Oluşumlarının ötesinde, Savaş Kılıçları sonunda zehirli dallardan kaçarak kılıçlarını salladı.

Thea'nın duvarına giderek daha fazla kalkan taşıyıcı ve savaşçı katılıyor, kalkanlar yerlerine oturuyor, santim santim ilerledikçe güçleri artıyor ve -

Üzerlerine sıcak bir sıvı püskürdü ve loş ışıktaki Thea siyah lekeli kırmızıyı gördü. *Bir Azrail'in kanı.* Yüzünden aşağı bir damla aktı ve burun delikleri yanık saç kokusuyla doldu.

Onlar ilerlerken duvardaki bir çatlaktan baktı ve Torj'un çekicini acımasızca yaratığın kafasına indirdiğini gördü.

Hawthorne, kanlar içinde, sıkılı yumruğunda ıslak bir kütle tutuyordu - başka bir kalp.

"İleri!" diye bağırarak tüm ağırlığını kalkana verdi. Birlikte canavarı geri püskürttüler.

Bir zafer çılgılığı yıkıntıların arasında yankılandı ve bir şey yere çarparak Thea'nın botlarına doğru yuvarlandı. Yavaşça kalkanını indirdi.

Azrail'in başı orada yatıyordu. Bulutlu mavi gözleri artık boş, gökyüzüne bakıyordu.

Kalan karanlık çekildi ve Thea'nın birimi yavaş yavaş parçalandı, Torj yaratığın kalbini için bir hançer kullanırken sessizliği dolduran ıslak bir emme sesi.

Yakınlarda biri toprağa kustu.

Karanlığın yaratıkları tarafından yutulmuş olan sabah ışığı yavaşça geri döndü ve savaştan sonrasını dehşet verici bir netlikte aydınlattı.

Thea kendi birliğinde olanlara o kadar dalmıştı ki diğerlerine ne olduğunu görememişti. Adamlar yıkıntıların üzerine yayılmıştı, bazıları kanlar içindeydi, bazılarının uzuvları garip açılarla dışarı fırlamıştı. Sonra hatırladı -

"Esyllt! Kılıcını ve kalkanını bırakan Thea kendini silah ustasının atından düştüğünü gördüğü yere attı. Şehrin surlarından geriye kalanlara doğru koşarlarken Kipp'i yanında hissetti ve Esyllt'i molozların arasında, sırtını yarı yıkık bir taş sütuna dayamış halde buldu. Gri saçları kanla kaplanmıştı - kendi saçları.

Thea onun yanında dizlerinin üzerine çöktü. "Esyllt, beni duyabiliyor musun?"

Silah ustası inledi, çenesi beceriksizce göğsünden kalktı. "Evet, ne yazık ki yapabilirim..." diye mırıldandı.

Thea rahat bir nefes aldı ve Kipp başındaki yarayı incelerken topuklarının üzerine oturdu.

"Birkaç dikişe ihtiyacınız olacak, efendim.

Esyllt, Kipp'in dokunuşu karşısında irkilerek, "Senin elinle değil, evlat," diye homurdandı.

"Bunu hayal bile edemem, efendim. Sadece sizin için en iyisi."

Esyllt alay ederek ağzından bir çizgi halinde kan sızmasına neden oldu.

"Kipp," dedi Thea, aniden hatırlayarak. 'Heybemdeki siyah çantayı getir. Bir şey bulmuş olabilirim.

Kipp çoktan ayağa kalkmıştı.

"Vernich nerede?" Hawthorne'un sesi gürledi.

Kipp'i bekleyen Thea, katliamın üzerinden bakarak etrafta yaşlı savaşıyı aradı.

"Orada!" diye bağırdı biri bir süre sonra, kuzeydeki yıkıntılardan kendilerine doğru yaklaşan topallayan bir figürü işaret ederek.

Yaşlı Savaş Kılıcı yaklaştıkça, Thea onun kir ve kanın altında solgun olduğunu görebiliyordu. Sol bacağının etrafındaki kumaş, altındaki et gibi yarılmıştı ve yaradan taze kan akıyordu.

"Torj! Hawthorne bağıarak ileri atıldı ve tökezleyen Vernich'i yakaladı.

"Ne oldu? Torj, savaşı arkadaşlarına katılıp Vernich'in bacağının acayip haline bakarak sordu.

"Lanetli şey kaçtı," diye cevap verdi Vernich dişlerini sıkarak. "Bacağımı tırmaladı ve sonra... Patladı. Kendini yok ettiğini sandım ama... duyularım geri geldiğinde onu gördüm, siyah bir gölge denize, Peçe'ye doğru sürükleniyordu.

"Lanet olsun," diye küfretti Hawthorne.

"Buradayım Thea. Kipp'in sesi Thea'yı zavallı Esyllt'e geri çağırdı. Sadece Wren'in onun için hazırladığı şey konusunda haklı olduğunu umuyordu...

'Esyllt,' dedi nazikçe. 'Kuvvetlerimizde savaş alanında şifa konusunda eğitilmiş kim var? Şifacı kitlerini getirdik mi?'

Kadın onun dik oturmasına yardım ederken silah ustası inledi. "Esyllt?" diye sordu.

"Warsword'ler," dedi. 'Ama görünüşe bakılırsa, kendi başlarının çaresine bakmaları gerekecek. Bazı komutanlar -' Kadın keçeleşmiş saçlarını yarasının etrafından ayırırken yüzünü buruşturdu.

Thea başını kaldırıp Kipp'e baktı. "Git onlarla konuş, bakalım içlerinden kim yaralılarla ilgilenebilecek. Çantanın içine baktı ve rahat bir nefes aldı. "Onlara biraz erzak getirdiğimi söyle.

Kipp kendini komutanlara doğru fırlatmak üzereydi. "Kipp?" diye seslendi ve Kipp anında durup geriye döndü. 'Cal'ı bul, olur mu? İyi olduğundan emin ol.

'Hallediyorum,' dedi selam vererek.

Diğer birkaç kişiyle birlikte Thea da kuşluk vaktine kadar Thezmarr'ın yaralı kalkan taşıyıcılarıyla ilgilendi. Asla Farissa ya da Wren kadar yetenekli olamayacağını bilse de, ısrarla aldığı dersler için minnettardı

Delmira'nın yıkıntıları arasında meydana gelen her şeyin ardından ellerini sabit tutan görevler için.

Çok sayıda kalkan taşıyıcısının şok belirtileri gösterdiğini gördü. Farissa onu bu konuda uyarmıştı ve eğer meşgul olmasaydı muhtemelen kendisinin de aynı şeyi yaşıyor olacağını biliyordu. Thea, Wren'in çantasının içindekileri kendisi dağıtmaya dikkat etti çünkü kız kardeşi sadece bir dizi iyileştirici malzeme değil, aynı zamanda zehirler de paketlemişti.

Wren hazırlıklı değilse bir hiçtir.

Thea kendini işe vermiş, yaraları temiz keten bandajlarla sarıyor, her 'hastaya' gerçek bir şifacı olmadığını ve Thezmarr'a döndüklerinde reviri ziyaret etmeleri gerektiğini söylüyordu. Hiçbiri onun bu açıklamalarından rahatsız olmuş görünmüyordu, sadece herhangi bir enfeksiyonu uzak tutacağını umduğu tedavileri için minnettarlardı.

"Thea? Kipp yumuşak bir sesle söyledi.

Thea arkasını döndü. Cal mı? Sen -'

"Cal iyi. Birkaç sıyrığı var, pis bir gibi kokuyor ama iyi. Thea'nın tüm vücudu rahatlayarak sarktı. "Ne oldu o zaman?

Kipp'in yüzü düştü. "Bu

Lachin. "Ne olmuş ona?

"Bilmen gerektiğini düşündüm. O... O öldü. Thea gözlerini kırptırdı, kelimeler yerine oturmayı reddediyordu. "Öldü mü? Kipp başıyla onayladı.

Thea'nın elleri tedavi ettiği kalkan taşıyıcısından ayrıldı ve titreyen eliyle ağzını kapatarak nemli toprağa oturdu. "O..." ama cümleyi kuramadı.

"İşte. Kipp avuçlarına soğuk bir şey bastırdı. "İç şunu. O zamandan beri hiç durmadın...'

Uyuşan Thea matarayı dudaklarına götürdü, ancak yanan sıvının su olmadığını gördü ve bunun için minnettar oldu. Ne kadar üşüdüğünü fark etmemişti.

"Nasıl? Laçın nasıl öldü?" diye sormayı sonunda başardı.

Kipp yüzünü buruşturdu. 'O şeylerden biri neredeyse onu ikiye bölecekti...'

Thea boğazında yükselen safrayı bastırmaya çalıştı ve yoldaşlarını gözünün önüne getirmemeye çalıştı. "Tanrılar.

Hawthorne Thea'nın yanında belirdiğinde üzerlerine bir gölge düştü. Savaş Kılıcı, hepsi de onun tedavisinin izlerini taşıyan savaşçıları gözden geçirdi ve ona elini uzattı. "Sanırım burada yapabileceğin her şeyi yaptın.

Thea onu aldı, adam ayağa kalkmasına yardım ederken içini bir sıcaklık kapladı. "Zarar görmedin mi?" diye sordu usulca.

"Evet. Zarar görmemiş. Adamın vücudunu taradı, sayısız yaraya ve derisinde çoktan oluşmaya başlamış benekli morluklara dikkat etti.

Adam onun bakışlarını takip etti. "Bundan çok daha kötülerini yaşadım," diye mırıldandı. Thea el çantasına uzandı. "Yardım etmeme izin ver -

Hawthorne başını salladı ve kadının ellerini kendi elleriyle yutarak .
"Şimdi dinlen.

Sonra da uzaklaşıyordu.

Görünüşe göre sürekli birbirlerini terk ediyorlardı.

Thea'nın Cal'ın kendisine ve Kipp'e katıldığını fark etmesi biraz zaman aldı; Cal'ın köprücük kemiğinde bir sıyrık vardı ama başka bir yara almamıştı.

"Bize resimde "hiç kimse" olmadığını söylediğini sanıyordum, ha? Kipp, Hawthorne'u harabeler boyunca takip eden bakışlarını izleyerek, "Hani resimde kimse yoktu?" dedi.

Thea onu görmezden geldi. Yürürken, molozların arasında amaçsızca dolaşırken ve emirleri beklerken kendi şoku da içine işlemişti. Kendini sabahın keskin havasından derin nefesler almaya zorladı, metalik tınıyı görmezden geldi ve iki yanındaki arkadaşlarının varlığıyla rahatladı. Gün ortası ışığında, hem insan hem de wraith kanının toprağı lekelediğini görebiliyordu.

Harabelerin merkezinde, Savaşçılar toplandı.

Vernich'in bacağı oldukça korkunç bir şekilde dikilmişti ama o da diğerleri gibi dimdik duruyordu, botlarının önündeki kan yığınına düşünürken kollarını göğsünde kavuşturmuştu.

Torj, 'Onları yakmalıyız,' diyordu.

Vernich, "Ve külleri denize savurun," diye ekledi onaylarcasına.

Ama kan ve pisliğe bulanmış olan Hawthorne başını salladı. "Kalpleri alıyoruz," dedi. "Onları Thezmarr'a geri götüreceğiz.

Ve böylece, kana bulanmış çuvallarda canavarların kalpleri ve binicisiz atlara bağlanmış şehit yoldaşlarının cesetleriyle, Savaşkılıcıları Thezmarr savaşçılarını evlerine götürmek için bir kez daha aygırlarına bindiler.

WILDER HAWTHORNE

Thezmarr'a geri dönerlerken Wilder atını bölüğün önünde sürdü. Kendisini Savaş Kılıcı kardeşlerinden, komutanlardan, herkesten ve her şeyden, Azrail Thea'ya gözlerini diktiğinde kalbini kaplayan dehşet de dahil olmak üzere, uzaklaştırması gerekiyordu.

Bir *Azrail*... Sonsuz karanlığın yaratığı, *bir insanın ruhuna ulaşabilen ve taşıdıkları aynı karanlık laneti ona bulaştırabilen* bir canavar. Onu kendine çekmişti.

Zırhının altındaki gömleği terden nemlenmişti. Gölge hayaletleri ve efendileri orta diyarlara ait değillerdi, hiçbir zaman da olmamışlardı ama yine de buradaydılar, krallıklarda özgürce dolaşıyor, beslenmek için güç arıyorlardı. En çok susadıkları şey buydu; kandan, ölümden daha çok.

Güç. Onu hissedebilir, kalabalığın arasında kokusunu alabilirlerdi... Ve biri onu Thea'da bulmuştu.

Wilder, savaşın tam ortasından yaratığın öldürmenin ortasında duraklamasını, dikkatini ona vermesini izlemişti; sanki biri gözlerindeki kaldırmış ve sonunda her zaman istediği şeyi görebilmişti.

İlk öğrendiğinden beri saldırılar gelişmeye devam etmişti, çünkü canavarlarla ilk elden kendisi uğraşmıştı. Beş Azrail göndermeleri alışılmadık bir durumdu, zira onların ölümleri da ölümünü garantiliyordu. Wilder'a göre bu, bildiklerinden daha fazla sayıda oldukları anlamına geliyordu; sayıları, tüm birliklerini kaybetmeyi dert etmeyecek kadar çok olmalıydı. Orakçılar giderek küstahlaşıyordu. Her iki düşünce de dehşet vericiydi.

Wilder'ın göğsü sıkılaştıkça yanıyordu. Dökülen saçlarını alnından itti ve matarasına uzanarak içindeki ateşli sıvıdan çok ihtiyaç duyduğu bir yudum aldı.

Dratos'un mesajında ölüm meleklerinden bahsediliyordu, orakçılardan değil. Ama beş tanesi ulaşmıştı... Beş.

Peçe her geçen gün daha da dengesizleşiyor. Korucularımız sisin ötesinden yankılanan sesler ve topraklarımızın eteklerini sarsan sarsıntılar bildirdiler.

Naarva'nın güneyindeki Perde'de bir yırtık vardı, şimdi de Delmira'nın kuzeyinde bir başkası. Tehditler birbiri ardına geliyordu, orta diyarlara salınabilecek dehşetin sınırı yoktu. Ve diyarlarda kalan üç krallığın halkını koruyacak yeterli sayıda Savaş Kılıcı yoktu.

Wraith kalpleri eyerinin yan tarafına çarptı, kana bulanmış torbalardan yanmış saçların pis kokusu sızıyordu. Her zaman olduğu gibi, yaratıkların yapısı ve zayıflıkları hakkında bir şeyler öğrenip öğrenemeyeceğini görmek için onları Farissa'ya teslim edecekti.

Atını sürerken omzuyla göğsü arasındaki ette acı hissediyordu. Orada derin bir yara vardı. Delmira çoktan düşmüşken ve ellerindeki Savaş Kılıcı zırhı kullanılmışken Büyük Ayin'i gerçekleştirdiği talihsiz zamanlamasına ilk kez lanet okumuyordu. Bektan taklit zırhının onu savunmasız bıraktığı yerde, yaratıklardan biri iyi bir darbe almış gibi görünüyordu.

Yere baktı, yara yaklaşan bir enfeksiyonla sıcacıktı. İsteksizce içkisinden biraz kesiğin üzerine döktü, derisi alev alev yanarken küfretti. Bu tam da Aveum'dan gelen kaynak suyu şişesinin kullanılabileceği türden bir yaraydı. Tüm toprakların en saf suyuydu ve pek çok kişi tarafından arzulanan iyileştirici özelliklere sahipti. Ama Wilder bundan çok daha kötü yaralar almıştı ve hiçbirini şişenin kullanımına layık görmemişti. Hayır, daha önce de defalarca yaptığı gibi gayet iyi idare edecekti.

Hem Talemir hem de Malik şişelerini çok erken kullanmışlardı, böylece korkunç saatler geldiğinde ellerinde hiçbir şey kalmamıştı. Ve Wilder onlara ulaştığında, kendisinininkini kullanması için çok geç olmuştu. Onların hatasını yapmayacaktı. En korkunç koşullar ona başka bir seçenek bırakmayana kadar kendininkini saklayacaktı.

Bir çizik yeterli bir sebep değildi. Tek dileği, o son pislik parçasını denize kaçmadan önce öldürmüş olmaktı. Kim bilir kaç tane Wraith

efendilerinin ölümü üzerine parçalanacak mıydı? Bu kaçırılmış bir fırsattı.

Ateş özünden bir yudum daha aldı ve hareket yarayı çekiştirirken irkildi. Yine de bu rahatsız edici hissin peşini bırakmadı. *Rheguld*'un biri Thea'yı seçmişti.

Wilder acıyı görmezden gelerek aygırını dörtnala koşturdu. Kaleye geri dönmesi gerekiyordu. Cevaplara ihtiyacı vardı.

BÖLÜM YIRMI DOKUZ

Dönüşlerinde **İÇİ BOŞ** tezahüratlar duyuldu. Kan ve çamura bulanmış, şehitlerinin cesetlerini yanlarında taşıyan Thezmarrian kuvvetleri zaferden başka bir şey hissetmiyordu. Avluya girdiklerinde, birçoğu bir halde atlarını ahıra geri götürmeye çalışırken üzerlerini ağır bir kasvet kaplamıştı. Tanık oldukları dehşetin boyutları ve şiddeti benzersizdi ve Delmira'nın yıkıntıları arasında savaşan iki yüz Thezmarrialıdan altısı hayatını kaybetmişti. Lachin de dahil.

Ancak hiçbiri *Rheguld orakçılarının* taşıdığı karanlık lanet tarafından ele geçirilmemişti. Hiçbiri gölge canavarlara dönüşmemişti. Bu küçük bir teselliydi.

Derin bir tedirginlik duygusu hâlâ kohortun her yerine sinmiş durumdaydı.

Büyük Salon'a girdiklerinde Kipp yavaşça, "Kalpleri saklamışlar..." dedi.

Cal şakaklarını ovuşturdu, Thea'nın hissettiği kadar yorgun görünüyordu. 'Onlarla ne yapacaklar? Kara büyü barındırıyorlar... Onları yakıp denizlere atmamalarının bir nedeni var.

Yaşlı bir savaşçı arkalarından, "Lanet olsun," diye mırıldandı. "Böyle lanetli şeyleri saklamak kötü şans getirir.

Cal ve Kipp aynı fikirde olduklarını mırıldandılar.

Ama Thea sessiz kaldı. Kalkan taşıyıcıları uyuşuk bir şekilde odalarına ve banyo odalarına doğru ilerlerken, o gruptan sıyrıldı. İliklerine kadar işleyen yorgunluğu ve üzerini kaplayan pisliği görmezden gelerek Wren'in neredeyse boş olan çantasını omuzladı ve sonsuz merdivenlerden yukarı, kendisi için cevaplar barındırabilecek tek yere doğru yürüdü.

Ocakta çıtırdayan bir ateş yanıyordu ve tanıdık bir şekil koltuklardan birinin tamamını kaplamıştı, ayaklarının dibinde tüylü bir kütle vardı.

"Malik," diye iç geçirdi Thea. Onun orada olmasına sevinmişti.

Yavaşça koltuğunda döndü, bir kez olsun titreyen alevlere takılıp kalmamıştı. Onu görür görmez, Thea'nın hiç görmediği kadar hızlı bir şekilde ayağa kalktı. Dax rahatsız edildiği için bir havlama sesi çıkardı.

Ama Malik'in gri gözleri endişeyle doluydu ve onun endişesini görünce Thea aniden ham, hatta kırılgan bir hale geldi, uzun zamandır hissetmediği ya da hissetmesine izin vermediği bir şeydi bu.

Malik olduğu yerde dondu kaldı.

"Ben iyiyim," diye mırıldandı. "Yaralı değilim."

Ama kelimeleri söylerken sesi kesildi. Her şey bir anda çok fazla gelmişti. Ne aradığını bile bilmiyordu; nereden başlayacağını bilmiyordu. Delmira Harabeleri'nde yaşananlar karşısında, anlayamayacağı bir şey hakkında ipucu bulmak için rafları karıştırma düşüncesi çok ağır geliyordu ve çok geçmeden nefes alışları hızlandı. Yeterince hava alamıyordu -

Büyük, nazik bir el kolunun üzerine kapandı.

Kafası karışmış bir halde, Malik'in onu dikkatle içine ittiği boş koltuğa götürmesine izin verdi.

Thea en son ne zaman eyer dışında bir şeye oturduğunu hatırlayamıyordu. Yastıklara yaslanırken göğsü duygularıyla sıkıştı.

"Ben ," dedi ona, *kendi kendine*. "Ben iyiyim."

Buna inanmadığı belliydi ve Thea bunun için onu suçlayamazdı. Onun nasıl görüldüğünü ancak hayal edebiliyordu; kaotik, kanlı halini.

Ama Malik adım atmadı. Bekledi.

Ellerini dizlerinin üzerine koydu ve öne doğru eğilerek damarlarında dolaşan huzursuz hissi bastırmaya çalıştı.

Malik bir kez daha her zamanki yerini aldı, yırtık pırtık koltuğunda arkasına yaslandı ve uzun bacaklarını önüne uzattı. Elini rahatlatmak için okşadı ve Dax, sanki sözünün kesilmesi onun için büyük bir rahatsızlık olmuş gibi oflayarak ateşin önünde efendisinin ayaklarının dibindeki pozisyonuna geri döndü.

"Teşekkür ederim dostlarım," dedi sessizce.

Bir süre bu şekilde sessizlik içinde kaldılar, hem Malik hem de Dax ona ihtiyaç duyduğu alanı tanıdılar ama destek vermek için beklediler

İhtiyacı olursa diye.

Hawthorne kütüphaneye girdiğinde Dax'ın kulakları dikildi ve Thea ayağa fırladı. Artık zırhını giymiyor olsa da, savaştan kalan kan hâlâ derisini kaplıyordu.

"Sen," dedi ona doğru bir adım atarak. "Burada ne arıyorsun?" Bakışları onun kirli görüntüsünden, huzurunda ayağa kalkmayan Malik ve Dax'a kaydı.

Thea sonunda en yakın kitaba uzanarak, "Okuyorum," diye cevap verdi.

Hawthorne'un bakışları koltukta oturan eski Savaş Kılıcı'na takıldı.

Hawthorne ona, "Git," diye emretti. 'I

-'

"Bu bir rica değildi, Simyacı.

Ama sonra Thea onun köprücük kemiğinin hemen altında hâlâ kanayan bir yara fark etti. "Yaralanmışsın.

"Pek sayılmaz.

"Yardım edebilirim.

"Yardıminızı istemiyorum.

Bu Thea için bardağı taşıran son damla oldu. Öfkesiyle adamın yanına doğru hışımla yürüdü, adamın iri cüssesi ve savaş tecrübesiyle boy ölçüşebilirdi. "Ne istediğin umurumda değil," diye tersledi. "Otur yerine. Kapa çeneni. Ve daha da kötüleşmeden şu yarayı tedavi etmeme izin ver.

Ellerinin kalçalarında olduğunu fark etmemişti ama öyleydi. Damarlarındaki öfkeyle, Savaş Kılıcı'na bakarken gözlerinde alevlenmesine izin verdi.

Sersemlemiş bir halde bir adım geri çekildi. "Şimdi," diye neredeyse homurdandı.

Şaşırtıcı bir şekilde, bir anlık duraksamadan sonra, Savaş Kılıcı onun dediğini yaptı ve onun boşalttığı koltuğa oturdu.

"Gömlek," diye emretti, Wren'in çantasını aldı ve kalan malzemeleri karıştırdı.

Gürültülü bir yırtılma sesi duyuldu ve Thea başını kaldırıp Hawthorne'un kumaşı yırttığını gördü.

"Bu gerekli miydi? Masadaki son temiz bandajları da silip süpürdü.

Çan

ta. "Zaten mahvolmuştu.

Başını sallayan Thea ona doğru gitti.

Karşısında otururken bile devasa görünüyordu. Komik bir görüntüydü - yeşil kadife bir koltuğa sıkıştırılmış güçlü bir savaşçı. Yarayı incelerken bu düşünceyi kendine sakladı.

Derin ve yırtıktı, etrafındaki deri sıcak ve tahriş olmuştu. Kızgınlıkla dilini şaklatmaktan kendini alamadı. "Bununla tarlada ilgilenmeme izin vermeliydin.

"Yeterince şey yaptın.

Thea yarayı Wren'in son macunuyla temizlerken, "Bu kararı vermek sana düşmez," diye cevap verdi.

Acı dolu bir tıslama çıkardı.

"Korkarım ki nazik bir şifacı dokunuşum yok," dedi çalışırken. "Yaratığın pençeleri zırhını mı deldi?

Savaş Kılıcı bir onaylama sesi çıkardı. "Göğüs zırhım boktan bir şey.

'Geçilmez olması gerekmiyor mu? Delmira'dan özel bir zırh aldın, değil mi?'

"Benden önceki her Savaş Kılıcı bunu yaptı," dedi yüzünü buruşturarak. "Büyük Ayin'i tamamladığımda Delmira düşmüş ve kaynakları tükenmişti. Harenth'in kötü bir taklidiyle baş başa kaldım.

"Oh.

Hawthorne Malik'e sert bir bakış attı. "Eğer o kadar iri yarı bir dev olmasaydı, onunkini ödünç alabilirdim.

Malik jab'dan memnun görünüyordu.

"Aveum'dan aldığınız şişe ne olacak? İyileştirici özellikleri var, değil mi? Bu bunu iyileştirebilirdi...' Thea girişimde bulundu. "Onu saklıyorum.

"Ne için?

"Bir çizikten daha kötü bir şey, Simyacı.

"Tanrım, çok inatçısın. Thea ellerini kendi kirli gömleğine sildi ve tenekeyi çantasına geri koydu. "Ama bu, revire gitmeden önce baş gösteren enfeksiyonu önlemeye yardımcı olacaktır.

"Revir dolu. İhtiyacım yok -"

"Evet, öyle. Thea sesindeki bu emrin nereden geldiğini bilmiyordu ama hoşuna gitmişti. Özellikle de adamın karşılık vermemesi hoşuna gitmişti.

Yavaşça yaranın üzerine bir parça gazlı bez yerleştirdi ve onu sarmaya başladı. Bu sırada Malik'gözlerini üzerinde, *onların* üzerinde hissedebiliyordu...

"Demek tavsiyemi dinledin..." diye söze girdi

Wilder. "Ne tavsiyesi?

"Yaraların nasıl tedavi edileceğini bilmekle ilgili kısım. "Belki de onu kendin almalıydın.

"Çok şey biliyorum.

"Bu yara farklı düşünüyor..." diye alay etti Thea. "Ama evet. Farissa'dan bize, bana ve diğer simyacılara öğretmesini istedim. Bunun tamamen yararsız bir öneri olmadığını düşündüm. Ayrıca," diye ekledi, geri çekilip eserini incelerken bir yandan da adamın gövdesindeki yontulmuş olukları görmezden gelmeye çalışıyordu. "Şimdi ödeştik.

Hawthorne bakışları onun üzerinde gezinirken alt dudağını dişlerinin arasına aldı. "Sanırım öyleyiz.

Birdenbire kendine gelen Thea, Wren'in azalan malzemelerini topladı ve aralarındaki ağır sessizlikten dikkatini dağıtmak için şişelerden birinin mantarıyla gereksiz yere oynadı.

Hawthorne boğazını temizleyerek bunu bozan ilk kişi oldu. "Artık gidebilirsiniz.

Thea'nın kaşları havaya kalktı. "Bu pek de teşekkür sayılmaz. Savaş Kılıcı omuz silkti. "Dediğin gibi, şimdi ödeştik.

"Her zamanki haline döndüğünü gördüğüme sevindim," diye tersledi Thea. Ama sonra biraz tedirgin görünen Malik'e baktı.

Hawthorne onun tereddüt ettiğini fark etti. 'Ona eşlik edeceğim. Konuşmaması hoşuma gidiyor.

Thea, Malik'in gözlerinde eğlence gördüğüne yemin edebilirdi.

Savaş Kılıcı kapıyı işaret etti. 'Hadi, çık dışarı. Bir kez olsun, sensiz biraz huzura ihtiyacım var.

"Piç kurusu," diye mırıldandı ve çıkışa yöneldi. Tanrım, onun ruh haliyle işi bitmişti. Ama bir şey onu kapı aralığında oyaladı, boynunun dibinde garip bir karıncalanma oldu ve omzunun üzerinden baktı.

Savaş Kılıcı derin bir iç çekti ve *sırıtan* Malik'e uzun uzun bakmadan önce başını koltuğun arkasına yasladı. "Ah, çeneni," diye mırıldandı ve sonra uzanıp Dax'ın kulaklarının arkasını kaşımaya başladı.

Thea kaşları çatılmış bir halde kapıdan çıkıp koridora girdi ve Audra'yla karşılaştı.

Kütüphaneci onun kirli kıyafetlerine şöyle bir baktı ve şöyle dedi: "Kitaplarımın üzerine kanını akıtmasan iyi edersin.

Audra'ya böyle bir şey yapmadığına dair güvence verdikten sonra, Thea tedbiri elden bırakmadı ve ana banyo odalarına yöneldi. Yine de küvette geçireceği hiçbir zamanın tenindeki pis hissi silemeyeceğinden ya da göğsündeki boşluğu dolduramayacağından şüpheleniyordu.

OTUZUNCU BÖLÜM

Thezmarr savaş alanında kaybettikleri için yas tutmaya başladı. Kısa bir süre önce sahte bir savaş düzenledikleri kayalıkların tepesinde, şimdi ölen savaşçılar için altı cenaze ateşi yanıyordu.

Sessizlik içinde toplandılar ve Thea o gün orada bulunanların gözlerinin perili olduğunu fark etti. Gece boyunca kalkan taşıyıcıları uykularında mırıldanmışlardı ve Azrail'in orada kol gezdiğini, en savunmasız oldukları anda gölgelerini zihinlere düşürdüğünü bilmek için rüyalarına girmesine gerek yoktu. Thea da rüyasında onları, kahini ve kader taşını görmüştü; sanki hepsinin kaderi birbirine bağlıydı.

Alevler gökyüzünü yalayıp geçerken, kışın ilk karı yağmaya başladı. Sonbahar.

Thea yüzünü bulutlara doğru kaldırdı ve buzhavaya karşı gözlerini kapattı. Tenini öpen pulları ve yıkıntıların arasında kaybettikleri kalkan taşıyıcısını düşündü. Başlarda Lachin'i küçümsemiş, onu Seb'in peşine takılmış akılsız bir uşak olarak görmüştü. Ama haftalar geçtikçe o değişmişti. Bundan daha fazlası olmuştu... Bir müttefik olmuştu. Ve eğer karanlığın güçleri onu bu kadar kısa sürede orta diyarlardan kaçırmasaydı, bir gün onun arkadaşı olabilirdi.

Thea'nın göğsündeki gerginlik azalmadı.

Onun kohortu kendisinden birini kaybetmişti. Hem de iyi bir tanesini.

Yüzünü uyuşturan ve burnunun akmasına neden olan soğukta Cal ve Kipp ile omuz omuza durarak Lachin'e sessizce veda etti. Ateşler sönüp de kaleye döndüklerinde, Lonca Ustası'nın Lachin'in adını diğerleriyle birlikte kazımasını izlediler.

büyük salondaki taş kılıçlara saplayarak, orta âlemlere yaptıkları fedakârlığı kabul etti.

Sonraki günlerde Thezmarr ve loncasında bir değişim yaşandı. Yaklaşmakta olan bir tehlike hissi onları tatbikatları ve idman maçları boyunca teşvik etti. Düşmanlarının tek bir pençe darbesiyle neler yapabileceğini görmüşlerdi ve *rheguld orakçılarından* birinin kaçtığı gerçeği de gözlerinden kaçmamıştı.

Kabul sınavına sadece birkaç hafta kala ve yanık saçların kötü kokusu hâlâ burnunda tüterken, Thea kendini her zamankinden daha fazla zorladı. Thezmarr'ı sürekli vuran kış fırtınalarına rağmen, her gün diğerlerinden önce kalkıp kendi silah ve güç talimlerinin yanı sıra dayanıklılık antrenmanlarını da yapıyor ve akranlarından çok sonra emekli oluyordu.

Hawthorne'un bela hakkındaki uyarı sözlerini duymak başka bir şeydi, çürüyen gölgeleri kendi gözleriyle görmek bambaşkaydı. Herkes diken üstündeydi, herkes bekliyordu.

Bir öğleden sonra Kan Ormanları'ndan geçip kaleye dönerlerken Cal, "Bu onların kara kalplerini ve iğrenç lanetlerini son görüşümüz değil," diye mırıldandı. 'Orta diyarlar yıllardır kararıyor... Ve şimdi, her gün bir öncekinden daha kötü.

'Ama kimse bunun hakkında konuşmuyor. Bize bile,' diye yanıtladı Kipp. "Bu iyiye işaret değil, değil mi?

Thea bir şekilde işaretlenmiş olduğu hissinden kurtulamıyordu. Yüzüne sıçrayan ılık kanı hatırlayınca hâlâ irkiliyordu. Cildini defalarca temizlemişti ama yine de leke yüzeyde kalmaya devam etmişti.

Ama kendini çelikleştirdi. "Bundan ne anlam çıkaracağımı bilmiyorum. Tek bildiğim o gün Delmira'da Savaş Kılıçlarının galip geldiği. Kazanmaya da devam edecekler.

'Vernich'in bacağını gördün. Savaş Kılıçları bile yenilmez değildir,' dedi dedi Kipp.

Kale görüldüğünde arkadaşlar arasında sessizlik hakim oldu.

Thea, kapıdan geçer geçmez bir şeylerin farklı olduğunu anladı. giriş kapısı. Birkaç pırıl pırıl safkan ata bakılıyordu.

Avlunun girişinde Harenth mührü taşıyan yarım düzine muhafız konuşlanmıştı.

"Neler oluyor? Cal onun yanında mırıldandı.

Thea'nın içinde vardı. "Kral Artos burada.

"Ne? Kipp söyledi. 'Kraliyet ailesinden hiç kimse Thezmarr'ı ziyaret etmez.

Thea çoktan taş basamakları çıkmaya başlamıştı. "Görünüşe göre artık öyle.

Kalenin içinde daha fazla muhafız vardı ama kraldan ya da Lonca Ustası'ndan iz yoktu. Thea'nın Büyük Salon'a giderken gördüğü kişi Esyllt'ti ve ona doğru bir adım attı.

"Bütün bunlar da demek oluyor, efendim?" diye sordu ona yetiştiğinde.

Silah ustası ona birden daha yaşlı göründü. Daha zayıftı ve yüzündeki yeni çizgiler tavrını daha da sertleştirmişti. Ama garip bir şekilde, onu görünce ifadesi yumuşadı. Belki de savaş alanında yarasına bakmasıyla ilgiliydi.

"Bu gece bir ziyafet var," dedi ona, arkasında yerlerini alan Cal ve Kipp'e bakarak.

"Ne için?

Esyllt cevap vermeden önce bir an tereddüt eder gibi oldu. "Kral Artos Delmira'daki zaferi kutlamak istedi.

Üçlü hareketsiz kaldı.

Kutlama mı? Thea düşündü. Azraillerin çoğunu yenmiş olsalar da, sadece bir tanesi kaçmakla kalmamış, cenaze ateşlerini yakmak için Thezmarr'a dönmüştü. Bu kayıp karşısında kutlama yapmayı nasıl düşünebilirlerdi?

Düşünceleri yüzünden okunuyor olmalıydı ki silah ustası boğazını temizledi. "Kral da ölüleri ve onların orta âlemler için yaptıkları fedakârlıkları onurlandırmak istiyor," dedi sert bir sesle. "Majesteleri ziyafet için gerekli tüm malzemeleri ve eldeki işlerle ilgilenecek ev personelinin cömertçe getirdi.

"Çok fazla insan var..." diye mırıldandı Cal.

Esyllt başını salladı. 'Kral Artos tüm Thezmarr'ı ödüllendirmek niyetinde. Odanıza dönüp üstünüzü başınızı temizleseniz iyi olur. Herkes kraliyet konuklarımız için en iyi kıyafetlerini giymiş olarak hazır bulunmalı.

Üç arkadaş silah ustalarının dediğini yaptı ve odalarına koştu.

Kalede uğultu vardı ve Delmira'da bulunmamış olanlar düpedüz heyecanlıydı. Thezmarr daha önce hiç bir kraliyet ziyafetine ev sahipliği yapmamıştı,

ve Kral Artos'un saray şeflerini yanında getirmesi herkesin konuşabildiği tek şeydi. Ama Thea'ya yanlış geliyordu. Ateşlerdeki közler henüz soğumamıştı. Dışarıda bir yerlerde bir Azrail serbestti ve her gün yüzüne damlayan taze kanı hâlâ hissedebildiği bir an oluyordu.

Ama bunun için hiçbir şey yoktu. Thea, Wren ve diğerlerinin en iyi elbiselerini giyip giymeyeceklerini merak ederek temiz bir gömlek giyme işini çabucak halletti. Sam ve Ida her zaman bir baloya katılmayı hayal etmişlerdi ve Thea bunun resmi bir etkinliğe en çok yaklaşılabilecekleri an olduğunu düşündü.

Büyük Salon'a doğru koşuştururken Thea, Cal ve Kipp'ten ayrıldı; koridorlarda itiş kakış ilerlerken bedenler etrafını sarmıştı, herkes kralı -ya da daha iyisi, genç ve güzel prensesi- görebilecekleri iyi bir yer kapmak için can atıyordu.

Thea, yüzlerini tanıdığı ama isimlerini bilmediği kalkan taşıyıcılarıyla birlikte bir bankta oturmaya zorlandı. Boynunu bükerek Cal ve Kipp'i aradı ama masalar normalden daha kalabalıktı ve kale personeli ile savaşçıların arasında onları göremedi. Bunun yerine dikkatini, Lonca Ustası'nın krala her zamanki yerini sunduğu baş masaya çevirdi.

Harenth Kralı Artos yüksek arkalıklı sandalyede oturuyordu, yaldızlı tacı başında parıldıyordu, kızı Prenses Jasira sağında ve Osiris solundaydı. Savaş Kılıçları her zamanki yerlerinde otururken, Audra ve Esysllt gibi kişiler tamamen başka bir masaya taşınmıştı.

Hawthorne'un gözleri kısa bir süre için onunkilerle buluştuğunda Thea'nın nefesi kesildi. Her zamanki gibi kırılmamış bir şiddet maskesi takıyordu ama çenesindeki seğirme Thea'ya bir şeylerin yanlış gittiğini söylüyordu.

Bakışlarını başka bir yere yöneltti.

Thea uzaktan bile kraldan yayılan büyüü hissedebiliyordu ve kısa bir an için onun hepsinden ne hissettiğini merak etti. O bir empattı, bir zihin fısıldayıcısı değil, ama bu neyi gerektiriyordu? Bu sadece başkalarının duygularını hissetme meselesi miydi yoksa bundan daha fazlası mıydı? Onu etkileyebilir miydi? Manipüle etmek mi? Kipp onun Fairmoore ailesinde yüzyıllardır en güçlü kişi olduğunu söylemişti...

Saraydan gelen hizmetkârlar gümüş yemek tepsileriyle öne çıktılar, kızarmış et kokusu Thea'nın ağzını sulandırdı. Fırında patates, ballı havuç ve tereyağlı yeşilliklerden oluşan büyük tabaklar, taze pişmiş ekmek, zengin soslu sürahiler ve

kaliteli şarap sürahileri. Bu, Thezmarr'ın daha önce hiç görmediği bir çöküş gösterisiydi.

Kalenin tüm nüfusu oturmuş gibi görüldüğünde, Kral Artos sessizlik için sözsüz bir komutla avucunu kaldırdı.

Sessizlik çöktü ve kral elinde kadehle ayağa kalktı.

"Selamlar, Thezmarr halkı," dedi sesi Büyük Salon'un uzak köşelerine kadar yansıyarak. 'Öncelikle, beni ve ev halkımı muhteşem kalenizde ağırladığınız için teşekkür ederim. Geçen hafta Delmira harabelerinde meydana gelen olaylardan sonra, hem ben hem de orta diyarlardaki hükümdar arkadaşlarım minnettarlığımızı ve birliğimizi somut bir şekilde göstermenin önemli olduğunu düşündük. Ben burada sadece krallığım Harenth'in değil, Tver ve Aveum'un da temsilcisi olarak bulunuyorum. Bu gece düzenlediğimiz ziyafet, bizi ve halkımızı korumak için burada ve tüm diyarlarda yaptığınız büyük işleri onurlandırmak içindir.

Bir an durakladı ve sözlerinin salona yerleşmesine izin verdi.

'Geçen hafta orta diyarlar şiddetli bir saldırıya maruz kaldı; uğruna çok çalıştığımız barışın dokusunu tehdit eden bir saldırı. Ancak Thezmarr savaşçılarımız, Savaş Kılıçlarımız topraklarımızı karanlıktan kurtardı. Bu gece bu kurtuluşu kutluyoruz.

Thea oturduğu yerde kıpırdandı, karnında bir sıkışma hissetti. Etrafında birkaç kişi daha kıpırdanıyordu. Bir kez daha masalarda arkadaşlarını çalıştı, keşke yanlarında olsalardı da bakışlaşabilseydik. Kız kardeşinin bronz üst düğümünü de göremedi, salon çok doluydu.

"Elbette, hayatını kaybedenleri onurlandırmak istiyoruz," diyordu kral, sesi kasvetliydi. Altı ismi teker teker sıraladı. Thea'nın eli kadehinin etrafında kenetlendi ve daha birkaç gün önce yoldaşının adını kazıdıkları dev kılıçlara bakmaktan kendini alamadı. Kendi sonuyla karşılaşmadan önce orada başka kimin adının yazılı olduğunu görecekti?

Kral Artos içkisini kaldırdı. "Düşenlere!" diye seslendi.

"Ölenlere!" diye yankılandı salon, kendi kadehlerini ve tankardlarını kaldırıp derin derin içerek.

Ancak kralın sözleri bitmemişti. "Delmira'daki olaylar ve gelecek vaat eden savaşçıların kaybı elimizi zorladı," dedi onlara.

Bu sözler üzerine Thea'nın derisi diken diken oldu ve tedirginliğin kohortuna yayılışını izledi. Tekrar Hawthorne'un bakışlarını aradı ama Hawthorne ona bakmadı. Gözleri kralın üzerindeydi.

Kral Artos Osiris'e seslendi. "Lonca Ustası, haberleri paylaşayım mı?"

Osiris oturduğu yerde kaskatı kesildi ve Thea bu haberi paylaşmanın asıl plan olmadığı izlenimine kapıldı. Ancak Lonca Ustası'nın parmaklarını masanın üzerinde birbirine kenetleyip başını sallamaktan başka çaresi yoktu.

Kral Artos tekrar boğazını temizledi. 'Bir hafta daha Thezmarr'da kalacağım. Perdenin ötesinden gelen bu yaratıkların yaklaşan tehdidi ve kararan günler nedeniyle, Lonca Efendiniz ve orta diyarların yöneticileri aramızda daha fazla savaşçıya ihtiyacımız olduğu konusunda hemfikir oldular... Bu nedenle, bekleyen kalkan taşıyıcısı kabul sınavının öne alınmasına karar verdik.

Thea'nın etrafındaki herkesten duyulabilir bir nefes alma sesi geldi, ancak Thea'nın kendisi havanın ciğerlerine ulaştığından emin değildi.

Yukarı mı taşındı? Koltuğunda tekrar iki büklüm oldu. *Cal ve Kipp hangi alemdeydi?*

"Duruşma iki gün gerçekleşecek. Salon ayağa kalktı.

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

İki gün.

Thea ve arkadaşlarının Thezmarrian savaşçısı unvanına layık olup olmadıklarını belirleyecek olan teste iki gün kalmıştı.

Thea koridorda kopan kargaşayı masasından sıvışmak için kullandı. Kaosun dışında durarak kalkan taşıyıcıları ve kale personelinden oluşan denizde Cal ve Kipp'i aradı. Haberi duyduklarında hep birlikte olmalıydılar ve şimdi bunu sindirmek, bir tür saldırı planı oluşturmak için bir arada olmaları gerekiyordu. Kipp'in bir stratejisi olduğuna şüphe yoktu. Hazır olmak zorundaydılar. Arkalarında ne bir erkek ne de bir kadın bırakacaklardı.

Peki ?

Sonra fark etti: onlar da aynı şeyi düşünmüş ve onunla buluşmak için gizlice kaçmışlardı. İçini bir rahatlama dalgası kaplayan Thea, kaostan kaçtığı için mutlu bir şekilde salondan çıktı. Kipp ve Cal'ın haberleri onunla birlikte incelemek için beklediklerini hayal ederek yatakhanelere doğru ilerledi.

Birlikte orta diyarlardaki en zorlu eğitim programlarına katılmışlar, Kan Mektubu Vernich'in zalimliğine karşı koymuşlar ve gölge hortlakların efendisi - kralı - olan *Rheguld Reaper*'ın saldırısına karşı kalkanlarını siper etmişlerdi... Bir deneme kolay olurdu, değil mi?

Thea yatakhanelere daldı, moral konuşması hazırды, gözlerinde kararlılık parlıyordu.

Oda boştu.

Cal ya da Kipp'ten iz yoktu.

Thea ensesini ovuşturarak volta attı. Bazı şeyleri yanlış mı değerlendirmişti? Diğer odaları da kontrol etti - onlar da boştu. Unuttuğu bir yer var mıydı? Belki de cephanelik? Başlangıçta bunu düşünmemişti çünkü kışın ortasında cephanelik buz gibiydi. Ama eğer burada değillerse... Daha kalın kürklü pelerinini kapıldığı gibi kapıya yöneldi, midesini çalkalayan bir his vardı içinde.

Bu duyguyu yaklaşan duruşmanın gerginliği olarak görmezden gelen Thea koridor boyunca aceleyle ilerledi, her adımda aciliyet hissi artıyordu. Ancak bir sonraki köşeden gelen sesleri duyunca, virajdan hemen önce yavaşlayarak durdu.

' - Görünüşe göre iğrenç bir şaka fikri...' Torj'du, sesi alçalmıştı. 'Ama son zamanlarda gördüklerimizden sonra... Onları geri almamız gerekiyor. Onlar bizim sorumluluğumuzda.

Hawthorne'dan sert bir yanıt geldi: 'Biz bu sorumluluğu hiç istemedik.

Thea kendini soğuk taş duvara dayadı, ilerlerken kalbi hızla çarpıyordu.

'Bu da işin doğasında var,' diye karşılık verdi Torj. 'Bizler orta diyarların, Thezmarr da dâhil olmak üzere *tüm orta diyarların* koruyucularıyız. Öylece bırakıp gidemeyiz -'

"Suçlular gidip onları bulsun.

"Olayla ilgilerini inkâr ediyorlar.

Thea'nın tüyleri diken diken olmuş, şüpheleri arttıkça kanı kulaklarına hücum etmişti. Aklına gelen tek bir piç vardı.

'Elbette öyleler. Onları Vernich'e at. O onları döverek çıkarır.' "Sen ve ben böyle çalışmıyoruz Wilder. Vernich'in de kendi favoriler.'

'Nasıl çalıştığım hakkında *hiçbir şey* bilmiyorsun Torj, yalnız çalışmam dışında.

İşte bu yüzden. Kimseye güvenemezsiniz. Kimseye güvenemezsiniz.

Torj'un sonraki sözleri daha sessizdi, o kadar ki Thea onları duyabilmek için koridorun köşesine daha da yaklaşmak zorunda kaldı.

Bunu yaptığında, yapmamış olmayı diledi.

'Bunlar Callahan Whitlock ve Kristopher Snowden...' dedi Torj.

Thea'nın dizleri büküldü, eli aniden çok sıkı hissettiği göğsüne gitti.

Bunu ağır bir sessizlik izledi ve Thea, kendisini dik tutacak bir şeye tutunmak için çaresizce parmak uçlarını duvara gömdü.

Sonunda Hawthorne konuştu. "Nereden biliyorsun?"

"Birisi rapor etti. Genç kalkan taşıyıcılarından biri çiğnemiş. Bunun çok ileri gittiğini, olağan kalkan taşıyıcıları tacizinin ötesine geçtiğini söyledi.

"Yine de nereye götürüldüklerini söyleyemedi mi?"

Hayır. Diğerleri onun tereddütünü sezdi. Onu bayıltmışlar. Onu ahırda ancak şimdi bulabildim.

Hawthorne acımasızca küfretti.

"Kulağa kötü geliyor," dedi Torj. "Ama nereden başlayacağıma dair en ufak bir fikrim yok.

Thea boğazındaki yumruyu yuttu ve köşeyi dönerek iki Savaş Kılıcı ile yüz yüze geldi. "Anlıyorum.

Hawthorne tekrar küfrederek burnunun kenarını sıktı ve birkaç adım uzaklaştı ama Torj ona döndü.

"Bununla bir ilginiz var mı?"

"Cal ve Kipp'i inciteceğimi mi düşünüyorsun? Kiminle konuştuğunu fark etmeden önce kelimeler öfkeyle ağzından döküldü.

Ama Torj başını sallıyordu. "Hayır, hayır, bilmiyorum... Ama nerede olduklarını biliyor musun?"

Kulak misafiri olduğu sırada Seb Barlowe'un yüzü sürekli gözünün önüne geliyordu. Her şeyin baş sorumlusu oydu ve amcasının Lonca Ustası ile olan ilişkisi nedeniyle görünürde bir dokunulmazlığı vardı. Döndüklerinden beri onu neredeyse hiç görmemişti, bunu aralarındaki sessiz ateşkese bağlıyordu. Ne de olsa onun hayatını Azrail'den kurtarmıştı, safça bir yanı onun alçakgönüllülük gösterdiğini düşünmüştü. Ama alçakgönüllülüğün Seb Barlowe'un doğasında olmadığını ve asla da olmayacağını bilmeliydi. Bunun yerine, onun hareketlerini bir tür aşağılanma, kendi savaşçı hünerlerinin sorgulanması olarak görmüştü... ve o beri zamanını bekliyordu.

Sözleri şimdi zihninde yankılanıyordu: *'Kara dağlarda her kış fırtınalarla birlikte sular altında kalan bir dizi mağara. Yıldırımın aynı yere iki kez düşmemesi gerekir, ama o mağaralar... Yıldırım her mevsim oraya düşer, tam olarak aynı yere... Orada düzinelerce iskelet var... Thezmarrian savaşçılarının artık istemedikleri fahişeleri bağladıkları yer.*

Ve orası tam da esirleri götüreceği türden bir yerdi; utanç kaynağı olarak gördüğü bir yer, aşağılık kadınlar için bir ölüm yeri ve

fahişeler, erkekler değil. Seb her ne sebeple olursa olsun ona ulaşamamıştı, bu yüzden bir sonraki en iyi şeyi seçmişti.

O piç kurusu, diye lanetledi. Azrail'in onu almasına izin vermeliydim, ölmesine izin vermeliydim. Eğer arkadaşları zarar görürse, onu bekleyen kader de bu olacaktı.

"Althea? Torj sordu.

"Bu bir tahmin," diye itiraf etti. 'Ama sanırım Seb onları kara dağlardaki mağaralara götürdü, her seferinde su basan mağaralara -'

Hawthorne onun yerine 'Kış fırtınası,' diye bitirdi. Çoktan harekete geçmişti, Torj da hemen yanındaydı.

Thea peşlerinden fırladı.

Ahırlara doğru koşarlarken Torj, "Tanrılar," diye mırıldandı. "Onlara bu lanet fikri veren bendim. Başını iki yana salladı. 'Mağaralara giden iki yol var. İkisini de kullanabilirlerdi.

Hawthorne başını salladı. "Ayrılıyoruz. Ben kuzey yolundan gideceğim, sen güney yolundan git ve mağaralarda buluşalım.

"Lonca Ustasına söyleyeceğim -

"Zaman yok," diye tersledi Hawthorne. 'Ayrıca, kral burada. Onun bu işe karışmasını istemeyiz.

Onların peşinden giderken Thea'nın kanı dondu. Kipp'le ilk tanıştığında onun kendi sonunu getireceğini düşünmüştü ama o mağaralara ulaşamazsa onun sonunu getirecek olan kendisiydi. Seb'i kızdırdığı her an gözlerinin önünden geçerken, dünya aniden etrafını sararken koşmak zordu. Bu onun hatasıydı. Arkadaşları onun yüzünden ölebilirdi. Ve bunun olmasına izin veremezdi, *vermeyecekti*.

Ahırlara hücum etti, Savaş Kılıçları'nın peşine takıldı, ancak yerden koparılıp duvara çarptı.

"Tanrılar aşkına ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye hırladı Hawthorne, gömleğinin önü yumruğunun içinde kıvrılmıştı.

Thea kendini harekete geçirdi, adamın onu kavrayışını çözdü ve onu geri itti.

Neredeyse şaşırmış görünüyordu.

"Ben de seninle geliyorum," dedi Thea

hiddetle. "Hiç şansın yok, Simyacı.

Ama Thea'nın dinlemekten, erkeklerin onu hafife alıp ne yapması gerektiğini söylemesinden bıkmıştı. Kendini topladı ve kapıya doğru bir adım attı.

Savaş kılıcı, gözlerinde ateşten başka bir şey yoktu. "Dene ve beni durdur.

"Hawthorne? Torj tezgâhlardan birinden dışarı baktı, onu görünce kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Burada ne işin var Althea?

"Arkadaşlarımı geri alıyorum.

Hawthorne'un gümüş gözlerinde öfke parlıyordu. 'Pervasız bir kalkan taşıyıcısının bana lanet olası Kara Dağlar'a kadar eşlik etmesine izin vermeyeceğim -'

Thea onunla yüzleşmek için döndü, kendi öfkesi damarlarında çatırdıyordu. "Bana bu kalede arkadaşlar bulmamı, kendime bir ekip kurmamı söylemiştin," diye hırladı. "Ve ben de bunu yaptım. Cal ve Kipp. Bu Allah'ın belası yerde herkesten çok güvendiğim insanlar onlar. Ve sen olsan da olmasan da onları geri alacağım.

"Simyacı..." diye uyardı Hawthorne, sesi alçaktı.

"Benim adım *Thea*," diye araya girdi öfkeyle, "bunu söyleyecek cesaretin olsa da olmasa da. Ve bana şunun cevabını ver: hiç birini korumak istemedin mi?" diye tartıştı. "Beni bundan mahrum mu bırakacaksın?

Torj izlemeye devam etti, atını unutmuştu. "Bahse girerim şu anda birini korumaya çalışıyordur..." diye mırıldandı.

Ama Thea Ayı Avcısı'nı görmezden geldi ve yalnızca yolu kendisiyle keşişmiş gibi görünen Savaş Kılıcı'na odaklandı.

Yüz ifadesi bir an için karardı, çenesinde bir kas titredi.

Savaş Kılıcı aralarındaki son birkaç santimlik mesafeyi kapatırken Thea nefesini tuttu.

Ona doğru eğildi, gittikçe yaklaştı -

Çeliğin kayma sesi duyuldu.

Arkasındaki duvarda asılı duran raftan bir kılıç çıkardı ve ellerine tutuşturdu.

"Burada olanları kimseye anlatmayacaksın," dedi sessizce. "Kimseye," diye onayladı, parmakları kabzanın etrafında kıvrılıyordu.

Torj atına binerken yüksek sesle boğazını temizledi. "Pekâlâ. Şimdi anlaştık..."

Thea ve Hawthorne ayrıldılar.

Altın saçlı savaşçı, savaş çekicini sırtına bağlarken onları temkinli bir şekilde süzdü. "Sizinle mağaralarda buluşuruz. Ve bununla birlikte, aygırını kapılara doğru itti ve onları kendi hallerine bıraktı.

Savaş kılıcı ve kalkan taşıyıcısı birlikte sessizce atlarını eyerlediler, silahlarını kuşandılar ve sessizce geceye doğru at sürdüler.

Ay ışığında bile Thea patikayı hemen tanıdı. Hawthorne onu hançeriyle yakalamadan önce, her şey değişmeden önce sık sık kayalıklara tırmandığı yoldu bu. Hawthorne'un Thezmarr'a dönüşünü izlediği ve kendini efsanelerin malzemesi olarak hayal ettiği noktaya çıkıyordu.

At sırtında patikanın orman kısmını hızla kat ettiler ve Thea'nın ensesindeki tüyler diken diken oldu. Arazi eğimli ve kayalıktı, kış rüzgârları dağların ve uçurumların etrafında dolanıyor, Thea'nın giydiği her kat giysiyi kesiyordu. Gökyüzü açılıp buz gibi bir yağmur tabakası gönderirken dişlerini sıkı ve sessizce küfretti.

'Onları bulamazsak ölecekler,' dediğini kendi de duydu.

"Onları bulacağız," diye cevap verdi Hawthorne. "Onları geri alacağız.

Savaş kılıcı ve kalkan taşıyıcısı karanlıkta dağlara doğru ilerledi, Hawthorne'un onu ilk kez casusluk yaparken yakaladığı uçurumun yanından geçiyordu. Kalın kara bulutlar ayın üzerini örtmüştü ve görünürde tek bir yıldız bile yoktu ama Thea dalgaların uğultusunu duyabiliyor, çarpmadan önce ne kadar yükseğe çıkabildiklerini hatırladıkça bedenini saran ürpertiye durduramıyordu. Bir elinde dizginlerini sıkıca kavrayan Thea, diğer eliyle pelerininini karıştırıp kader taşını aradı. Bir çay kaşığının başından daha küçük olan yeşim taşı parçası hem lanet hem de teselli sunuyordu.

Atlar onları daha da yükseğe çıkardı. Dağların kenarlarında rüzgâr o kadar keskindi ki cam gibi kesiyordu ve yanlış bir adım kıyamet demekti. Taşı daha sıkı tuttu. Bu onun kaderi olmayacaktı. Bugün olmayacaktı.

Dalgaların sesi gittikçe yükseliyordu ve onları daha önce bulutlara dokunurken görmüş olan Thea, dağın yamacına çarpıp arkadaşlarının terk edildiği mağarayı sular altında bıraktıklarını hayal etti. Bir kez daha ürpererek, tehlikeli arazinin izin verdiği ölçüde hızlanması için atını teşvik etti.

Durmaksızın yağan yağmur, şimdi sağanak halinde, yenilenmiş bir şiddetle üzerlerine yağıyordu. Gökyüzünü aydınlatan şimşekler, uçurumların dibinde kaba ve dağın yamacını yalayan azgın siyah akıntılara pürüzlü bir cıvata fırlattı.

Denizin spreyi Thea'ya çarptı ve dudaklarında tuz tadı aldı, panik kalbini demir bir yumrukla kavradı. Mağarayı şimdiden ne kadar su basmıştı? Kipp ve Cal ne zamandır bu işkenceye maruz kalıyordu?

"Orada! Hawthorne uğuldayan rüzgârın üzerinde bağırdı.

Thea gözlerini kısarak sağanak yağmura ve karanlığa baktı, uçurumun kenarındaki dar bir yarığı ancak seçebildi.

'Atları bırakmalıyız,' diye seslendi, kendini aygırından aşağı sallayarak.

"Kaçacaklar!"

"İşte! Elleri yukarı uzandı, belini sardı ve etraflarında daha fazla şimşek çakarken, ardından neredeyse sağır edici bir gök gürültüsü sesi duyulurken aşağı inmesine yardım etti. Ayakları ıslak kaya patikasına dikildiğinde, dizginleri eline aldı.

Atları sarkan bir dala gevşekçe bağladı. 'Eğer ürkerlerse, kendilerine zarar vermektense kurtulmaları daha iyi olur,' dedi ona.

Hayvanlar korkmuştu ama Hawthorne'un dokunuşuyla oldukları yerde kalmanın en güvenli yol olduğunu anlamış gibiydiler.

Thea çoktan mağaraya doğru ilerliyordu. Her iki taraftan da su akıyordu, bir nehir gibi ötesindeki karanlığa doğru akıyordu.

"Cal!" diye bağırdı. "Kipp?"

Cevap gelmedi.

Hawthorne bir saniye içinde yanındaydı, çakmak taşını meşaleye vuruyordu. Başka bir şey söylemeden meşaleyi ondan aldı ve girişe doğru hamle yaptı.

Eli kızın koluna dolandı, yüzünden aşağı sular süzülüyordu. "Delirdin mi sen?" diye bağırdı. "Kendini tehlikeye atacak kadar çaresiz misin? Onu kenara itti ve meşaleyi geri alarak mağaraya ilk o girdi.

Thea küfrederek arkasından yakından takip etti ve kovuğa indiklerinde kendini buz gibi bir dalgada bulduğunda keskin bir nefes verdi.

Mağaranın sığınağında bile dışarıdaki fırtınanın gürültüsü dişlerini takırdatıyor, gök gürültüsü ıslak duvarlarda yankılanıyordu.

"Cal? Kipp?" diye tekrar bağırdı, sesi boğuk çıkıyordu.

Etraflarında her türlü pislik yüzüyordu ama Thea odağını ileride tutarak arkadaşlarından bir iz bulmak için garip mağarayı taradı. Hawthorne'un feneri tavandan hançer gibi sarkan sarkıtları ve duvarlardaki pençe izlerine benzeyen bir dizi şeyi aydınlattı.

Bir dönemeci döndüler, su endişe verici bir hızla vücutlarından yukarı tırmanıyordu. Su artık Thea'nın beline ulaşmıştı.

Boğuk bir nefes kaçtı.

İleride, iki cılız beden bileklerinden bir oyuğun üzerinde sallanıyordu. Başları göğüslerine doğru sarkıyordu.

Thea ıgılgı duıdu, ses mağarada yankılandı, ancak arkadaşlarına doğru koşarken kendi ağzından geldiğini fark etmedi, etrafındaki su kabarıyordu.

Asıldıkları yerde su omuzlarına kadar geliyordu ama saçları sıırılsıklamdı, bu da selin onları bir süredir dövdüğünü gösteriyordu.

"Hayır, hayır, hayır," diye mırıldandı, şimdi onlara doğru yüzüyordu.

Yanındaki dalgalanma Hawthorne'un onunla birlikte olduğunu söylüyordu, meşalenin parıltısı geride bir yerlerde kalmıştı ama o arkadaşlarına ulaşmak için umutsuzca ilerlemeye devam etti.

En güçlü yüzücü değildi ve kıyafetlerinin ve sırtındaki kılıcın ağırlılığı onu aşağı çekiyordu ama Thea'yı boğazından kavrayan dehşet, daha önce deneyimlediği hiçbir şeye benzemiyordu ve her parçasına güç veriyor, suda ilerlerken onu besliyordu.

Sonunda bir hıçkırıkla elini Cal'ın yüzeyin altındaki bacağına doladı ve Hawthorne onun yanındaki Kipp'e uzandı.

"Cal," diye sıçradı. "Cal, bana bak, lütfen.

Gözleri kapalı kaldı.

Thea umutsuzca etrafına bakındı. Ne o ne de Hawthorne bağlarına aşağıdan ulaşabilirdi ama bir yolu olmalıydı -

"İşte!" diye bağırdı.

Kayalık duvarlardaki bir çıkıntı gözüne çarptı ve oraya doğru yüzdü. Kendini yukarı çekmek için tüm gücünü harcadı, giysilerinden akan su onu tekrar dalgaların içine çekmekle tehdit ediyordu. Ama Thea parmaklarını kayaya geçirdi ve ıslak botlarıyla da tutunacak bir yer buldu. Kendini pürüzlü yüzeye bastırarak, kalbi boğazında, çıkıntıya doğru ilerledi. Gözlerini arkadaşlarından ayırmadı. Ne kadar zamandır buradaydılar? Ne kadar acıya katlanmışlardı? Thea bu düşünceleri aklından uzaklaştırdı. Tek amacı onları bu işkence odasından çıkarmaktı - hayatta kaldıklarından emin olmak.

Kılıcını kınından çıkarak raf boyunca süründü ve iplerin ulaşamayacağı kadar uzakta olduğunu çok geç fark etti.

Hawthorne, "Atlamak zorundasın," diye seslendi. 'Ve hızlı ol - su yükseliyor!

Arkadaşlarını tutan iki ip de çıkıntıdan birkaç metre uzakta asılıydı. Aşağı inerken önce Kipp'in, sonra da Cal'ın ipini kesmesi gerekecekti.

Bir atış, fark etti. Elimdeki tek şey bu. Eğer ıskalarsam, tekrar buraya döndüğümde mağarayı su basmış olabilir.

Cal ve Kipp'in boğulmuş bedenlerinin suyun altında sürüklendiği bir görüntü gözünün önünden geçti.

"Bunu yapabilirsin," diye seslendi Hawthorne'un sesi, güçlü ve sağlam.

Thea korkusunu bir kenara itti ve kılıcını kavrayarak önündeki iki gergin halata baktı.

Tek atış, dedi kendi kendine, birkaç adım geri çekilerek. Koştı ve sıçradı.

Ayakları sert zemini terk ederken zaman yavaşladı, kılıcı onunla birlikte havayı . Bir an için sanki düşmüyormuş gibi hissetti, onun yerine ölmekte olan arkadaşlarının üzerinde asılı duruyordu, silahı vurmaya hazırды -

Ama aniden rüzgâr altından hızla geçti ve bıçağı önce bir, sonra iki ipi kesti ve aşağıdaki suya doğru geri daldı.

Yüzeye çıkmadan önce iki farklı su sıçraması duydu. Thea suyun altına girdi.

Buzlu su onu yuttu ve aşağıya sürükledi. Ne kadar derin olduğunu fark etmemişti, ayakları henüz dibe değmemişti. Hâlâ kılıcını tutuyordu, tekmeledi ve sertçe tekmeledi. Cal ve Kipp yukarıdaydı. Onları eve götürmeli, güvende ve iyi olduklarını görmeliydi. Zirveye ulaşmak için mücadele ederken ciğerleri yanıyordu, sonunda soluk soluğa kaldı.

Yalnız meşale ışığında, Hawthorne'un müthiş gücüyle arkadaşlarını sudan çıkardığını görebiliyordu, ikisi de kendinde değildi. Botları yükselen yokuşla karşılaştığında onlara doğru sendeleyerek ilerledi, suya batmış giysileri her adımda ona ağırlık yapıyordu.

Hawthorne'un sesi 'Simyacı,' diye emretti ve kafasını çevirip ona baktı.

"Durum giderek kötüleşiyor," dedi ona, ayaklarının dibinde hâlâ yükselen suyu ve dışarıdaki dalgaların uğultusunu işaret ederek. "Hepimiz batmadan önce buradan çıkmalıyız.

Sanki bir yanıtmış gibi, parlak bir ışık mağarayı aydınlattı ve dışarıdaki fırtınanın gürültüsü duvarları sarstı.

Hawthorne, Cal'ı omzuna çekti ve Thea'nın uzun boyunun altında çırpınan topal kolunu ona dolayarak Kipp'e destek oldu.

"Acele et.

Thea ve Hawthorne birlikte kalkan taşıyıcıları su basmış mağaranın derinliklerinden taşıdılar, dizlerine kadar gelen su

Arazideki engellere takılıp tökezleyene kadar.

Kipp'in sırlıslık, baygın bedeni her umutsuz adımda daha da ağırlaşırken, mağaraya doğru sürüklenmesine yardım ederken Thea'nın vücudundaki her kas yanıyordu.

"Hadi, Kipp," diye mırıldandı. 'Seni yakaladım. Buradan çıkacağız.

Bir dalga mağaraya daldı ve neredeyse Thea'nın ayaklarını yerden kesecekti ama Hawthorne onun arkasında durarak sürüklenmesini engelledi. Her darbe kadar sert olan bu darbeye karşı kendini çelikleştirdi, tuzlu su gözlerini yaktı, burnuna ve ağzına doldu.

Öksürüp sıçrayarak dişlerini sıkı ve ileri doğru bir adım daha attı. Hawthorne ağırlığını daha da artırırken, "Seni yakaladık, Kipp," diye homurdandı.

Sonunda giriş göründü ve Thea atların hâlâ orada olması için dua etti. Eğer değilse... Eğer değilse, Cal ve Kipp'in işi bitmişti.

Hawthorne onun kendini toparlamasını bekledi; Cal omzuna atılmış, ayakları sallanırken ve Kipp diğer tarafına dayanmışken, Savaş Kılıcı güç ve dayanıklılık timsaliydi.

"Atlar mı? Thea soluk soluğa karanlık kayalıkları çılgınca taradı. "Atlar -

Bir şimşek siyah gökyüzünü ikiye böldü ve fırtınanın harap ettiği yeryüzüne, Thea'ya doğru fırladı.

Kipp'i Hawthorne'a doğru iterken, onun yolundan sıçramak için zamanı yoktu, gözlerini parlayan ışıktan ve onun gücünden korumak için bir saniyesi bile yoktu. Sadece içgüdüsel olarak ellerini havaya kaldırdı, sanki bu onu bir şekilde kurtarabilirmiş gibi.

Tek gördüğü beyazdı, kör edici bir parlaklıkta. Darbe acıtmamıştı.

Akıntı ayaklarının *dibindeki* dağı titretti, *içinden geçti* - Ve tüm vücudu *tanıyarak* şarkı söyledi.

Thea bunun ağırlığı altında sendeledi. Bu duyguyu *biliyordu*, bu *gücü* biliyordu... Dizlerinin üzerine çöktü.

gök gürültüsü Thea'nın kemiklerinin derinliklerinde yankılanarak çarptı ve nefesi kesildi.

Fırtına etraflarında şiddetleniyor, rüzgâr kırbaç gibi şaklıyor, yağmur cam kırıkları kadar keskin yağıyordu. Parlak beyaz ışığın bir başka çizgisi gökyüzünde bir yol açarken Thea'nın tüm varlığı dalgalandı, denizlerin üzerinde yükselen kaosu askıya alan pürüzlü, çatalı bir güç ağı.

Ve sonra tüm fırtına geri çekildi, geriye ayın parlayan küresi ve şimdi sessiz, kayalık dağı aydınlatan yıldızlar kaldı.

Bir yığın halinde nefes nefese kalan Thea, yıldırımın düştüğü yeri gördüğünde kulakları çınladı ve dizlerinin dibindeki ıslak taşta bile görülebilen siyah bir yanık izi buldu. Ürperdi ve bakışlarını kaldırdığında üzerinde gümüş gözlerle karşılaştı.

Cal hâlâ omzunun üzerinde gevşek bir şekilde asılı dururken ve Kipp yan tarafına tutunmuşken Hawthorne ona doğru bir adım attı ve sanki onu ilk kez görüyormuş gibi yüzüne baktı.

'Ölmüş olmalıydın,' diye mırıldandı.

Thea'nın kalbi göğsünü delip geçeceğini düşündüğü kadar sert atıyordu ve damarlarındaki garip, titrek hissi görmezden gelmeye çalıştı. "Ben... Ben biliyorum," dedi denizin cam gibi yüzeyine doğru.

Ama Hawthorne gözlerini ondan ayırmamıştı. 'Ne - Kim... Kimsin sen?'

BÖLÜM OTUZ İKİ

"Sanırım bunlara ihtiyacınız olabilir? Kayalıktaki dar bir patikadan Torj Elderbrock aygırının üzerinde, yanında Thea ve Hawthorne'un atlarıyla belirdi.

Hawthorne'u bakışlarıyla baş başa bırakan Thea ileri atıldı. "Tanrılara şükürler olsun," dedi.

"Bana teşekkür etmeni tercih ederdim," diye karşılık verdi Torj, eyerinden atlayıp Hawthorne'un Kipp'i taşımasına yardım etti ve bir elini arkadaşının buz gibi tenine bastırdı. "Onları sığınağa götürmeliyiz, hem de hemen," dedi ve hâlâ uçuşunun kenarından bakan Savaş Kılıcı'na baktı. "Onun nesi var?"

"Hiçbir fikrim yok. Thea omuz silkti ve atına bindi.

"Wilder! Torj, Kipp'i pelerinine sararak ve önündeki eyere çekerek emretti. 'Onlarla . Burada daha fazla dayanamazlar.

Bu sözler Thea'nın kemiklerini sızlatan bir ürpertiye yol açtı.

Hawthorne hareket ederek kendi aygırına bindi, bir koluyla Cal'ı önünde tutarken diğeriyle dizginleri kavradı.

Thea'yı dehşete düşüren kalın kara bulutlar bir kez daha denizden geliyor ve uzaklarda bir yerde gök gürlüyordu.

Hawthorne, 'Kamarama, Torj,' diye emretti. 'Bir sonraki fırtına kopmadan kaleye geri dönemeyeceğiz.

"Anladım.

Atlar harekete geçip dağların dar ve dolambaçlı yollarında ilerlerken Thea dizginleri sıkıca kavradı. Bakışlarını kilitledi

önündeki Savaşçıların sırtında, arkadaşlarının hayatları dengede asılı duruyordu.

İyi olmak zorundalar; kendi kendine söyleniyordu. *İyi olmak zorundalar.* Fırtına yeniden koptu, bulutlar bir kez daha ayı yuttu, yağmur yağdırdı, rüzgar gökyüzündeki yarıklardan uğuldadı dağlar ve uzaktan gelen gök gürültüsü.

Patikadaki bir başka dönemeci dönerlerken Thea, çırpınan denizlere ve orada toplanan akıl almaz güce baktı. Onu vuran, içinden akıp giden gücün ta kendisiydi bu. Kemiklerindeki uğultu olmasaydı, buna inanmazdı. Ama şimdi sorular için zaman yoktu. Bakışlarını yuvarlanan dalgalardan ayırdı ve bir kez daha önündeki yola odaklandı.

Sonunda Hawthorne'un ulaştılar, savaşçılar aygırlarından atlayıp kalkan taşıyıcılarını içeri taşıdılar. Zavallı atlarla çabucak ilgilenen Thea, peşlerinden içeri koştu.

Ocakta birkaç mumla birlikte bir ateş yakılmıştı ve parlayan sıcak ışıktaki Thea sonunda Cal ve Kipp'in ne kadar kötü göründüklerini görebiliyordu. Kocaman bir yatağa yatırılmışlardı, bileklerinde derin ip yanıkları vardı ve ölümcül derecede solgundular.

'Kıyafetlerini çıkarın,' derken kendi sesini duydu. "Onları hızlıca ısıtmamız gerek.

Battaniyeleri toplayıp ateşin üzerinde su ısıtırken, arkadaşlarını soymaları için Savaş Kılıçlarını bıraktı. Bu işler titreyen ellerini meşgul ediyordu ama zihnini değil.

Yaşayacaklar mı? Yaşarlarsa, aynı olacaklar mı? İki gün sonraki teste kadar iyileşebilecekler mi? İki gün sonra olduğunu biliyorlar mı? Büyük Salon'un sıcaklığında oturup Kral Artos'u dinlediği onca zaman boyunca acı çekiyorlardı. Ve hepsi onun suçuydu. Seb'in gerçekten nefret ettiği kişi oydu. Bunu *onu* incitmek için yapmıştı.

Arkadaşları bu yüzden ölebilirdi, onun yüzünden. *Hala da ölebilirler.*

Başucunda oturan Thea çözölmeye başladı. Harabelerdeki savaş sırasında Seb'in kışını kurtarmıştı ve sonucu bu olmuştu. Bırakın bir savaşçı ya da Thezmarr'ın Savaş Kılıcı olmayı, bir kalkan taşıyıcısı olabileceğini kim düşünebilirdi ki? Olabileceği tek şey yetersizlikti.

Hawthorne'un sesi, 'Aklından ne geçiyorsa,' diye homurdandı.

"Yapma. Thea'nın göğsündeki acı bilmiyordu. "Anlamıyorsun...

"Biliyorum. Senin bildiğinden daha iyi,' diye cevap geldi. 'Torj'u bir şifacı bulması için gönderdim. Bunu atlatacaklar.

"Nereden biliyorsun..." Thea'nın sesi kesildi.

'Güçlü ve inatçıdır,' dedi. 'Tıpkı senin gibi. Şimdi gel ve ateşin yanında kurulan. Bir süre daha uyanmayacaklar.

Thea, Savaş Kılıcı'nın onu yatak odasından kulübenin ana odasındaki ocağa götürmesine izin verdi. Adam onu alevlerin önündeki sandalyeye götürene kadar ne kadar güçsüz hissettiğini fark etmemişti. Yavaşça onu minderlere itti ve ona dumanı tüten bir kupa uzattı.

"İç şunu.

Thea ne olduğunu sorma zahmetine bile girmedi; talimatları takip etmek her şeyden daha kolaydı. Böylece bardağı dudaklarına götürdü ve içti.

Nane çayı, buhar aromasını burnuna taşıırken fark etti. *Hatırladı...* Sıcak sıvı onu içten dışa ısıttı ve ancak o zaman ne kadar üşüdüğünü fark etti. Sırılsıklamdı, saatlerdir sıırılsıklamdı -

Omuzlarına ağır bir battaniye düştü.

Hawthorne yumuşak bir sesle, "Bu senin hatan değil," dedi.

Thea battaniyeyi daha sıkı çekti ve alevlere baktı. "Öyle. Seb - bunu yapan kişi... Benim yüzümden oldu.

"Yaptıkları kendisine aittir ve bunların hesabını verecektir.

"Bunu yapacağından emin olacağım," diye fısıldadı Thea, bıçaklarını Seb'in etine saplarken Seb'in yüzünü hayal etmeye başlamıştı bile.

"Hiç şüphem yok.

Thea şaşkınlıkla başını kaldırdı. 'Neden bana karşı nazik davranıyorsun? İstemediğini sanıyordum -'

Hawthorne içini çekti. 'Çünkü suçluluğun yükünü hissettim ve bunu kimsenin yaşamasını istemem. Ölüm arzusuyla yanıp tutuşan çilgın bir kalkan taşıyıcısına bile.

"Ölmek .

"Hayır mı? O zaman neden seni her gördüğümde kendini tehlikeye atıyorsun? Bir iç çekiş daha. "Biraz dinlen.

Thea bir süre sonra uyandı. Hâlâ uyumakta olan Cal ve Kipp'in yanına koştu. Elini yüzlerine bastırduğında yüzlerine biraz renk gelmişti ve kaşları sıcacıktı.

Göğsünde kabaran rahatlama onu boğmak üzereydi, bu yüzden geri çekildi ve onları dinlenmeye bıraktı. Hawthorne'u verandada, duvara yaslanmış, sabahın erken saatlerindeki karanlığa bakarken buldu, yağmur hâlâ kulübenin çatısını dövüyordu.

"Torj'dan iz yok mu?" diye sordu.

Bu ani saldırı karşısında irkilmedi bile - onun orada olduğunu biliyordu. 'Hayır, ama uzun sürmez. Doğru insanları, doğru malzemeleri ve hazır taze atları bulmak zaman alacaktır.

Thea başıyla onayladı. "Cal ve Kipp biraz daha iyi görünüyorlar," diye söze girdi. Hawthorne başını salladı. "İkisine de biraz et suyu içirmeyi başardım. 'Uyanık mıydılar? Sen neden -'

'Çünkü senin de dinlenmeye ihtiyacın vardı. Elimde yarı ölü bir kalkan taşıyıcısı daha olsun istemedim.

Thea'nın midesi bulandı. "Bir şey söylediler mi?"

"Pek konuşmadılar.

'Ama... Sizce tamamen iyileşecekler mi?

"Bunu yargılamak bana düşmez," dedi, bakışlarını ormandan ayırıp ona baktı ve dikkatle onu inceledi.

"Ne?" diye tersledi, aniden utandı.

"Bu konuda konuşacak mıyız?" diye sordu sessizce, yüzünü tamamen ona dönerek.

"Ne hakkında konuşacağız?

"Kayalıklarda yaptığın şey. Thea hareketsiz kaldı.

"Senin *sihrin*, Simyacı.

Thea sersemlemiş bir halde ona baktı. Sözcük, tenine değen bir fısıltı gibiydi, onu fırtınalara geri çağırıyordu... ani bir vızıltı kafasını doldurdu, bir arı sürüsü gibi, ses tüm vücudunu titretti.

"Sende *büyyü* var. Hawthorne kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Oradaki *sihirdi*.

Sihir. Thea titreyen ellerini sakladı. Kendisi de pek anlamıyordu ve bunu o kadar insan arasında *onunla* tartışacak değildi. Lonca onun bir parça güce sahip olduğunu duyarsa, yerinin tehlikeye gireceğinden, sorular sorulacağından, hatta sorgulanacağından bahsetmiyorum bile.

Hayır, böyle düşüncelere kapılmazdı, onunla değil, kabul törenine bu kadar yakinken değil.

"Bu mu? Thea alay etti. 'Bu, dağdaki zavallı kışlarımızı vurmaya çalışan Fury'lerdi ve bunu yapmamaları tamamen aptalca bir *şanstı*.

"Ne gördüğümü biliyorum," dedi ona, sesi alçaktı.

"Saçmalık. Belki de kafana çok fazla darbe aldın ya da yıldırım seni bir anlığına kör etti. Görecek bir şey yoktu. Kelimeler ağzından uçup gitti ve eli kader taşına gitti, her zaman yaptığı gibi başparmağını oymanın üzerinde gezdirdi. Büyü olsun ya da olmasın, ölümden yine kaçmıştı, gizli güçleri olduğu için değil, şimdi onun zamanı olmadığı için.

Ama Hawthorne'un bunu bilmesine gerek yoktu.

"Nerelisin Simyacı?" diye sordu, bu nezaket değişikliğiyle onu şaşırtarak.

"Thezmarr.

Sabırsız bir ses çıkardı. "Sen Thezmarr'dan değilsin. duvara yaslanmıştı, kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuştu ama kızın ayak parmaklarının nemli botlarının içinde kıvrılmasına neden olan bir yoğunlukla onu izliyordu.

Damarlarındaki titreşim hissi geri gelmişti ve sanki o da hissedebiliyormuş gibi gerildi.

"Ne gördüğümü biliyorum," diye tekrarladı. "Orada ne hissettiğimi biliyorum. "Öyle diyorsun. Thea alay etti.

"Gerçekten düşünüyor musun...

Gözleri kısıldı ve duvarı iterek aralarındaki boşluğu tek bir adımda kapattı. "Ne düşündüğümü bilmek ister misin? Bence -' Derin, ölçülü bir nefes aldı, tüm vücudu bir yükselip bir alçalıyordu.

"Ne?" diye onu kışkırttı, kendi öfkesinin onunkine yükseldiğini hissediyordu. 'O kalın kafanın içinde hangi derin düşüncelerin dolaştığını bilmeye çok ihtiyacım var. Hadi, söyle bana.

"Sanırım hiç bu kadar *sinir bozucu* birini tanımamıştım... Kanımı öyle bir kaynatan biri ki, aynı anda seni öldürmek hem de öpmek istiyorum.

Thea'nın kalbi durdu, adamın ne kadar yakın olduğunu fark edince teni karıncalandı. "Her halükârda işi berbat edeceğinden şüphem yok," diye alay etti, daha önce onu nasıl kendine çektiğini, ama sonra onu yüzüstü bıraktığını hatırlayarak. "Ama devam et," diye meydan okudu. "Yap hadi.

Bakışları karardı. "Seni öldürmek mi yoksa öpmek mi?

Tüm mantığına rağmen, eğildi. Bunu istiyordu, yapmaması gerektiği halde *onu* istiyordu. Daha iyi bildiği halde. Her ne kadar

uğruna çalıştığı her şey risk altındaydı. *Wilder Hawthorne* olmasına rağmen ve onu daha önce iki kez reddetmişti.

Thea çenesini kaldırdı. "Seç bakalım, Savaş Kılıcı.

Sonra elleri kızın beline dolandı, onu kendine çekti ve öptü.

Sert ve acımasızdı, daha önce kamarasında paylaştıkları öpücüğe hiç benzemiyordu, sanki eylemin kendisinde bile tıpkı onun gibi içinde savaşıyordu. Dudakları onunkilerin altında ayrıldı, kaba sakalları çenesini sıyırdı. Adamın tadı diline nane gibi geliyor, gül ağacı sabunu ve deri kokusu tüm duyarlarını sarıyor, bacakları altında sıvıya dönüşüyordu.

Onun öpücüklerine şiddetle karşılık verdi, kendini onun tadına ve hissine kaptırdı, sarhoş oldu, göğsünde bir fırtına serbest bırakılmak için yalvarıyordu.

Kolları kızın belini tamamen sardı ve onu çevirerek yarı yarıya duvara doğru taşıdı, vücudu onunkiyle aynı hızda olacak şekilde duvara itti, adamın sıcaklığı onu sardı.

Öpücüğü derinleştirdi, yakıcı ve morartıcı, talepkar...

Thea sırtını dikleştirdi ve dudaklarına karşı inledi, onu aynı vahşilikle öptü, kalbinin onunkine karşı çılgınca attığını hissetti. Onun kaslı gövdesini izledi, dokunuşunun altındaki güç ve kuvvetten zevk aldı, ellerini uzun zamandır yapmak istediği gibi özgürce göğsünde gezdirdi, gömleği hala yağmurdan nemliydi, meme uçları yumuşak malzemenin arasından sertleşmişti.

Parmakları kızın saçlarında kabaca kıvrıldı ve kızın alt dudağını dişlerinin arasına alıp ciğerlerindeki havayı çaldıktan sonra geri çekilerek kıza baktı.

Bakışlarındaki sıcaklık, parmaklarını pantolonunun düğmelerine götürdü.

"Bana ne yapıyorsun, Thea?" diye mırıldandı, yumuşak dudakları boğazının sütununu buldu.

Arzu her yerde nabız gibi atıyor, Thea'nın içinden doyumsuz bir ihtiyaç akıyordu. Bir dizini onun bacaklarının arasına kaydırды.

Ve Hawthorne boğazının derinliklerinden öyle bir ses çıkardı ki, bu onun felaketi oldu.

Onu tekrar öptü, parmakları ensesinde, sonra köprücük kemiğinde ve kader taşının durduğu alttaki yumuşak deride gezinirken dili onunkini okşadı.

Daha fazla, diye haykırmak istedi. *Daha fazla*.

Ve bunu ona verdi, her küçük dokunuşta ondan zevk sarmalları kopardı, böylece tüm vücudu onun için ağrıyordu. İhtiyaçtan ölmek mümkün müydü?

Nabzının çılgınca attığı boynunu öptü ve elleri gömleğinin eteklerini arayıp altına kaydđ. Nasırlar çıplak teniyle buluştu, kaburgalarını ve göğüslerinin kıvrımlarını haritaladı, sonra da bacaklarının arasına eğilip kumaşın üzerinden onu okşadı.

Thea'nın nefesi kesildi.

"Beni burada mı istiyorsun? Wilder sordu, sesinin zengin tınısı her türlü karanlık zevki vaat ediyordu.

"Evet," diye nefes aldı.

Bunu burada, verandada, açık havada yapacağız. Bu düşünce zihninde anlamsızca yankılandı. Anlamsızdı çünkü nerede olduğu umurunda değildi, tek bildiğı aralarındaki katmanların yok olmasını, ellerinin üzerinde, sikinin içinde olmasını istediğıydi. Onun her parçasını hissetmek istiyordu. Sonunda pantolonunun düğmeleri çözöldü ve nefesi kesildi.

Kendi göğsü kabarmış, ihtiyaç alev alev yanan bir ateş gibi akıyordu - onun içinde tamamen kaybolmuştu. Ve bunun onların çöküşü olacağını biliyordu, bunun her şeyi değıştireceğini biliyordu.

Canavarların kalbini çıkaran aynı eller şimdi onun teninde geziniyor, tehlikeli bir şekilde kendi kalbine yaklaşıyordu. Onu da göğsünden söküp alacak mıydı? Fark eder miydi?

"Wilder," diye fısıldadı, onun adı dudaklarında bir dua gibiydi. Birdenbire uzaklaşmaya başladı.

"Biri geliyor -" diye mırıldanarak kapıya doğru ilerledi ve onu yalnız ve nefes nefese bıraktı.

Bir an sonra verandada ayak sesleri duyuldu ve ardından biri boğazını temizledi.

Torj oradaydı, Farissa ve Wren de hemen arkasındaydı.

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Sanki Wilder ciğerlerindeki tüm nefesi çalmıştı. Wilder ona baskı yapmadığı için birden üşüdü. Thea parmaklarını dudaklarına götürmemek için kendini zor tuttu, onun yerine yüz ifadesini gizleyerek Farissa ve Wren'i selamladı.

"Burada olmana çok sevindim," dedi ve kız kardeşini sert bir kucaklamanın içine çekti.

Her iki simyacı da az önce neyi yarıda kestiklerine dair bir ipucu edindilerse de bunu belli etmediler. Wren sadece sırtını sıktı, Thea'nın Torj'un onları akşamki olaylarla ilgili bilgilendirdiğini bilmesi için yeterliydi.

Thea onlara Torj ve Hawthorne'un beklediği içeriği gösterdi. "Buradan," dedi Hawthorne, onları kamerasından geçirerek Yatak odası.

Thea'yı rahatlatan şey, her iki kalkan taşıyıcısının da zayıf da olsa uyanık olmasıydı. "Yaşıyorsunuz. Yatağın yanına koştu.

Kipp doğrulmaya çalışırken yüzünü buruşturarak, "Sadece," dedi.

Suçluluk duygusu Thea'nın içine işledi. Arkadaşlarının bu kadar acı çekmesi sadece onun suçu değildi, onlar hasta yataklarında yatarken o dışarıda bir Savaş Kılıcı'yla uğraşıyordu.

Yüzü gözle görülür bir şekilde düşmüş olmalıydı çünkü Kipp onun eline uzandı ve sıktı. "Biz iyiyiz," dedi ona. "Ya da en azından iyi olacağız.

Ancak Cal hiçbir şey söylemedi.

Farissa ve Wren odanın köşesinde durmuş çeşitli tentürler için büyük bir çantayı karıştırıyorlardı ve Thea yardım edemedi ama bileklerindeki korkunç izlere tekrar baktı. Kendini başını sallamaya ve gözlerini kırpmıştırmaya zorladı.

gözlerini yaşarttı. "Ne oldu?" diye sordu. "Seni nasıl yakaladı?

Kipp'in yanakları kızardı. "Göz göre göre. Yatakhanelerden çıkarken biri bizi yakaladı, ağzımıza güzel kokulu bir zehirle ıslatılmış bir bez koydu -'

"Tam olarak nasıl kokuyordu? Farissa araya girdi. "Eğer tanımlayabilirsek, kalan olumsuz etkilerini gidermek için bir tonik yapabiliriz," diye nazikçe açıkladı.

"Uhhh... Cal? Kipp sordu. "Ne düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum," dedi Cal.

"Doğru... Şey, sanırım bana..." Kipp durakladı, kaşlarını çattı. "Kokusu... hastalıklı bir tatlıydı, ben... şimdi hatırlayamıyorum.

"Sorun yok delikanlı," diye güvence verdi Farissa. "İçine çektiğinde ne oldu?

"şey yavaşladı, değil mi Cal?

Cal cevap vermeyince Kipp devam etti. "Başım döndü ve sonra her şey karardı. O mağarada bileklerimden asılı olarak uyandım...'

Gözyaşları Thea'nın gözlerini yaktı. Onları o halde görmek hayatının en kötü anlarından biriydi.

Farissa kendi kendine başını sallıyordu. "Ah, sanırım o zaman ne kullandıklarını biliyorum. Başka bir şey söylemeden Wren'le görüşmek üzere köşesine döndü.

Wren'i gören Kipp neşelendi. 'Elwren, başka bir hasta yatağında beni ziyarete gel. Bu şekilde buluşmayı gerçekten bırakmalıyız.

Wren homurdandı. "Belki de başını bu kadar belaya sokmamalısın.

"Seni bana yaklaştıracaksa her şeye değer," dedi ona yüzüstü. Thea gözyaşlarına bu kadar yakın olmasaydı gülebilirdi.

"Hiç vazgeçmez misin? Cal zayıf bir kıkırdamayla kendine gelir gibi oldu. "Laughing Fox'taki güzel Milla'dan ne haber?

"Peki bir kalkan taşıyıcısı Gülen Tilki hakkında ne bilir? Torj kapı aralığından yorum yaptı.

'Ah... Hiçbir şey, efendim. şey,' diye kekeledi Kipp.

Savaş Kılıcı . "Muhtemel bir hikâye. İkinizin de hâlâ hayatta olmasına sevindim.

Kale sıkıcı bir yer olurdu. "Teşekkür ederim efendim.

Thea Hawthorne'un bakışlarını aradı ama o artık orada değildi.

Thea'nın hayatının en uzun gecesi sonunda gündüze döndü ve arkadaşlarının yanında kalarak Wren ve Farissa'ya elinden geldiğince yardım etti. İp yanıklarını iyileştirici bir merhemle tedavi ettiler ve onları ateş ve iç yaralanma belirtileri açısından yakından izlediler.

Farissa onları orada ne kadar süre asılı kaldıklarını düşündükleri konusunda sorgulamıştı ama iki kalkan taşıyıcısı da bir şey söyleyememişti. Kipp neredeyse her zamanki gibiydi ama Cal... Cal Thea'ya mesafeli görünüyordu ama diğerlerinin önünde hiçbir şey söylemedi. Üçü yalnız kalana kadar bekleyecek ve sonra affedilmeleri için yalvaracaktı.

Bu arada kız kardeşiyle konuşmaya kararlıydı ve hem Cal hem de Kipp tekrar uykuya daldıklarında bu şansı elde etti. Farissa Torj ile derin bir sohbete dalmışken ve Hawthorne ortalıkta yokken Thea Wren'i dışarı çekti.

Günün ortasında bile güneş, tepede beliren gri bulutları delemiyordu. Ağaçların dibine ince bir sis çökmüştü ve kış soğukunda her şey nemli ve buz gibiydi.

Thea, duyma mesafesinden uzaklaşana kadar Wren'in gitmesine izin vermedi.

"Ne oldu? Wren soğuğa karşı kollarını göğsünde kavuşturdu. "Neyin var senin?"

Verandada durmuşlardı, daha birkaç saat önce Hawthorne'un kollarına dolandığı yerde... Thea bu düşünceyi kafasından uzaklaştırdı.

"Sana bir şey sormak istiyorum..." diye yavaşça söze girdi, birden nereden başlayacağından emin olamadı ve kız kardeşini tuzağa düşürmek istemedi.

"Geldiğimizde neden bu kadar... telaşlı... görüldüğünle ilgili bir şey mi?"

Thea kızardı. "Hayır.

Wren sırtıttı. "Sandığının yarısı kadar bile kurnaz değilsin, Althea Nine Lives. Ve ne kadar tipik. Sana birinden uzak durmanı söylüyorum ve sen gidip -"

"Sinsi olduğumu sanmıyorum," diye sözünü kesti Thea, yanakları kızarmıştı.

Wren durakladı ve onun endişeli ifadesine baktı. "Ne oldu o zaman?"

"*Sende büyü var,*" diye yankılandı zihninde.

"Ben..." diye kekeledi Thea, doğru kelimeleri arıyordu ama bunun için doğru kelimeler . Sade ve basitti. "Thezmarr'dan öncesine dair ne hatırlıyorsun?"

Wren'in sormasını beklediği şey her neyse, belli ki bu değildi. "Ailemiz bizi buraya bırakmadan önce mi?"

Thea başını salladı.

"Neden?" diye sordu Wren.

Thea dökülen saçlarını yüzünden itti ve verandanın en üst basamağına oturup yanağının içini çiğnemeye başladı. Wren onun yanına oturdu, gözlerinin içine, ruhuna bakmaya çalıştı. Thea'nın bir şey sakladığını her zaman bilirdi, bu sinir bozucu bir özellikti.

Thea ağrıyan sakaklarını ovuşturdu. "Lütfen, Wren.

Kız kardeşinin kaşları şaşkınlıkla çatıldı. 'En son ne zaman "lütfe" dediğini hatırlamıyorum...'

Thea ona uyarıcı bir bakış attı.

"Size daha önce de söyledim, pek bir şey hatırlamıyorum..." Wren omuz silkerek başladı. "Sesler, renkler... Ve hatta Audra'nın bize daha sonra anlattıklarına dayanarak bunların anılar mı yoksa hayal gücümün ürünü mü olduğundan emin değilim. Tek bildiğim bize anlatılanlar: kale kapılarına bırakıldık, bir çift battaniyeye sarılmıştık, başka da bir şey yoktu. Nereden geldiğimize dair ne bir işaret, ne bir not, hiçbir şey yok. Alt dudağını çiğneyerek bir sonraki sözlerini düşünüyor gibiydi. "Gençken ve derslerdeyken, bazen garip, ürkütücü bir his kaplardı içimi, sanki belirli bir gerçeği ya da cümleyi daha önce duymuşum gibi ya da bazı görüntüler tanıdık gelirdi. Ya da bir şeyin kokusunu alırdım ve gerçeküstü bir tanıma yüzeye çıkardı... Ama hepsi çok bulanık, Thea. Ben bir bebektim. İkimiz de öyleydik. O zamandan nasıl bir şey hatırlayabiliriz ki?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Thea. "Tek hatırladığım kahinin bana bunu verdiği. Gömleğinin altından kader taşını çıkardı. "Ve o bile... Çok uzak, anlıyor musun? Onu rüyamda gördüğümde yüzü yok, "Beni hatırla "dan başka bir şey söylemiyor - sanki bana hayatımın kısa kesileceğini söyleyen kadını unutabilmişim gibi.

Wren uzanıp kader taşını parmaklarının arasına aldı ve incelerken kaşları çatıldı. "Bu gerçekten neyle ilgili, Thea?"

Thea'nın gözlerinin arkasındaki ağrı giderek artıyor ve içinde bir korku çukuru oluşuyordu. Kalkan taşıyıcılığına kabul sınavı ertesi gündü. Arkadaşları hâlâ iyileşme sürecindeydi ve hiçbir şeyden haberleri yoktu, kendisi ise neredeyse hiç uyumamıştı ve vücudu gerginlikten kaskatı kesilmişti. Bugün onları sınava daha iyi hazırlayabilecek ne tür tatbikat ve eğitimleri kaçırdıklarını kim bilebilirdi? Wren'le bu tartışmayı şimdi yapmasına gerçekten gerek var mıydı? Daha büyük, daha acil engellerle karşılaşana kadar bekleyemez miydi?

"Sende sihir var," diye fısıldayan Hawthorne'un sesi zihninde tekrar yankılanırken en çok yankılanan şey gerçek bir şoktu.

Kayanın üzerindeki yanık izi gözünün önünde parladı, sağır edici dalgalar fırtınayla birlikte geri çekildi, içindeki tanıma parıltısı...

Thea'nın yeşim taşını baş ve işaret parmakları arasında tutmaya devam ederken Wren hâlâ ona bakıyordu. "Anlat bana.

"Muhtemelen bir şey yoktur. "Yine de söyle.

Thea nereden başlayacağına ve ne kadarını anlatacağına karar vermeye çalışırken ağzını birkaç kez açıp kapattı. "Cal ve Kipp'i mağaradan çıkardığımızda garip bir şey oldu..." diye yavaşça başladı.

Wren sadece onun devam etmesini bekledi.

'Fırtına... Gerçekten çok şiddetliydi. Dalgalar dağın yamacına çarpıyordu ve sonra şimşek çaktı -'

Wren'in yüzünde tuhaf bir ifade belirdi.

Thea durakladı, kız kardeşinin bir şey söyleyeceğini düşündü ama .

"Yıldırım beni vurdu.

Wren'in tüm vücudu gergindi. O kadar hareketsizdi ki Thea nefes aldığından bile emin değildi.

"Wren?" diye sordu, kader taşını kız kardeşinin donmuş pençesinden çekip aldı ve gömleğinin ön kısmına geri soktu.

Kız kardeşi gözle görülür bir şekilde yutkundu. "Tanrım, yaralandın mı? Gerçekten sana çarptığına emin misin? Çünkü -'

"Kulağa nasıl geldiğini biliyorum. Çılgınca. Ama hayır, yaralanmadım.' "Peki, o zaman ne oldu?

Thea kaşlarını çatarak devam etti. "Sanki fırtına bir an durakladı ve sonra... geri çekildi.

"Geri çekilmek mi?

Thea başını salladı. "Evet... Duraklıyor gibiydi, sonra tüm kaotik kütlesi geri çekildi ve denizler durgunlaşana kadar sürüklendi.

"Doğru... Peki bana sorduğunuz şey nedir?

Thea tekrar şakaklarını ovuşturarak yorgunluğunu ve sayıklamalarını göz kırparak gidermeye çalıştı. "Hawthorne... Bunun sihir olduğunu söyledi.

"Ciddi olamazsın.

"O da öyle söyledi. Sesi kesin gibiydi.'

Bir an geçti ve Wren'in yüzünde bir gülümseme belirdi. "Büyü mü?" güldü. "Hayal edebiliyor musun?

Thea tereddüt etti, birden kendinden emin olamadı, Wren'den ne beklediğinden emin olamadı... Bunu değil.

Wren bir kolunu onun omzuna atmış, hâlâ sessizce gülüyordu. "Bana tanrılar sana tepeden bakıyormuş gibi geldi.

Thea'nın vücudunu saran gerginlik yavaş yavaş azaldı ve rahatladı. "Bu yönde bir şey söyledim.

"Oh? Wren sinsice sırıttı. 'Peki bu, tam da bu verandada neredeyse kıyafetlerini yırtmandan önce miydi, sonra mı?

Thea kaskatı kesildi. "Gördün mü?

"Gerek yoktu. Wren göz kırptı. 'Bir kız kardeş her zaman bilir. Ayrıca, seni ve Evander'ı samanların arasında yuvarlanırken bulan kişinin ben olduğumu unutuyorsun. Yüzündeki o suçlu ifadeyi tanıdım.

"Ben -

"Ben de siz kalkan taşıyıcılarının duygularınızı maskelemede daha iyi olmanız gerektiğini düşünüyordum.

Thea ağır başını ellerinin arasına aldı. "Sanırsın ki..." diye mırıldandı, kalbi sıkıştıyordu.

Tekrar konuştuğunda Wren'in sesi çok daha yumuşaktı. "Bunun devam edemeyeceğini biliyorsun, değil mi Thee?

Wren ona nadiren böyle seslenirdi.

Kız kardeşinin sözlerinin doğruluğunu bilse de, bu onların daha az acı vermesini sağlamadı.

"Biliyorum.

"En iyisi bu. Wren yaklaştı, böylece vücudu Thea'nın sağ tarafındaki soğuğu engelledi. 'Bazı insanların yollarının uzun süre kesişmesi gerekmez. En kısa süreliğine bir araya gelebilirler, birbirleriyle kesişirler ve sonra tekrar ayrılırlar. Ama bu bir anlamı olmadığı anlamına gelmez,' dedi sesi yumuşak bir şekilde.

Thea burnunu çekti. "Benim küçük kız kardeşim böyle şeyleri nereden biliyor?" "Artık o kadar da küçük değilim.

Thea hüzünle gülümsedi. "Farkındayım...

Wren uzandı ve saç örgüsünü düzeltti. "Buradaki konumunu ondan daha fazla hiçbir şey tehlikeye atamaz, bunu biliyorsun..." diye mırıldandı. 'Daha yüksek rütbeli biriyle yatmak, uğruna çok mücadele ettiğiniz itibarınızı lekeleyebilir. '

"Biliyorum.

"O bir *Savaş Kılıcı*.

Thea uzun zamandır ilk kez kız kardeşinin kucağına eğildi ve başını onun omzuna yasladı, kendini bu kadar küçük, bu kadar zayıf hissetmekten nefret ediyordu. "*Biliyorum*."

Wren onun alnından öptü. "Neredeyse vardın, Thea. Yarından sonraki gün, Thezmarr'ın bir savaşçısı olacaksın ve tüm bunlar... Tüm bunlar bunun karşısında hiçbir şey gibi görünecek.

Thea cevap vermedi. Sadece kız kardeşinin haklı olduğunu umdu.

Wren kıpırdandı, Thea'yı kendine yaklaştırdı ve omzunu sıktı. "Demek sende büyü olduğunu düşündü, ha?

"Evet. Thea gücün yankısını hâlâ parmak uçlarında hissedebiliyordu ama boğazındaki yumruyu yutarak konuyu daha fazla uzatmadı.

Wren bir başka inanmaz kahkaha daha attı. 'Hayal edebiliyor musun? Bunca yıl Thezmarr'da çalıştıktan sonra senin uzun zamandır kayıp bir büyü varis olduğunu öğrendiğimi?

Kelimeler Thea'yı bir an için sarsmıştı. Her şey bir yana, sadece orta diyarlardaki kraliyet ailelerinin büyüye sahip olduğunu unutmuştu.

"Hayal et.

Ve buzkış havası onları bir kez daha içeri kovalamadan önce iki kız kardeş bir süre orada kaldılar.

Daha sonra, Farissa ve Wren kaleye döndüklerinde, sesler Thea'yı uykusundan sürükledi. Uykulu bir halde kendini ateşin yanındaki koltuklardan birinde buldu, kulübenin oturma odası bomboştu.

Cal, "Daha önce hiç bu kadar kötü olmamıştı," diyordu.

Yatak odasının kapısı aralıktı ve Thea eşikte duraklamaktan kendini alamadı.

"Thea ile ilgili bir şey onu öfkeliendiriyor...

Kipp, 'Cal, eğer Thea olmasaydı, başka biri olurdu,' diye karşı çıktı. 'Öyle mi? Başka kadın kalkan taşıyıcı yok...'

'Yani bu kadınlarla ilgili bir sorun, Thea'yla değil. Thea sadece bir kadın. Buna bir şey yapamaz, o pisliği ne kadar tehdit ettiğine de bir şey yapamaz. Seb çok yönlü bir piç. O böyle biri. Kendini beğenmiş, şiddet yanlısı ve iğrenç. En kötü Thezmarrian savaşçısı için gereken tüm malzemeler.

Cal sinirli bir ses çıkardı. 'Farissa'nın ne dediğini duydun. Kabul testi ertesi gün yapılacak -'

Yani biliyorlardı.

' - ve *bize bak*. Biz nasıl...' diye devam etti. "Yaşadığımız onca şeyden sonra... Buradayız çünkü Seb'in Thea'ya karşı bir ilgisi var, bizim değil.

Sözleri her bıçaktan daha derin kesiyordu. Kendisi hakkında düşündüğü her karanlık düşünceyi onlar da düşünmüştü. O onların lanetiydi. Ve sonunda bunun farkına vardılar.

'Seni kurtarıken neredeyse ölüyordu,' diye derin bir ses geldi odanın içinden. 'Eğer suçlayacak birini arıyorsan, seni bağlayan ve orada boğulmaya terk eden piçi suçla. Sakın suçu bir arkadaşının ayaklarına atmaya kalkma.

Hawthorne.

"Nereden -" diye sıçradı Cal. "Sen geldin? Efendim. "Burası *benim* evim," diye tersledi Hawthorne.

"Doğru, üzgünüm efendim.

Thea, Hawthorne'un ölçülü nefes alışımı duydu. 'Eğer o benimle birlikte orada olmasaydı, zavallı kızılarınızı kurtarmasaydı, ölmüş olurdunuz. Açık ve net.

"O demek istemedi ki -" diye başladı Kipp.

"Son zamanlarda her zamankinden daha hoşgörülü bir adam oldum..." dedi Hawthorne yavaşça, sanki öfkesini, kontrolünü dizginlemek için mücadele ediyormuş gibi. "Ama sadakatsizliğe müsamaha göstermeyeceğim.

Thea'nın kalbi kırıldı.

'Vefasız değiliz, o bizden biri, bizim arkadaşımız'. Kipp tartıştı.

Savaş Kılıcı'nın son sözlerinin tehlikeli bir yanı vardı. "O zaman öyle davran.

Bir kapı çarptı ve ardından gelen ağır sessizlik Thea Hawthorne'un odadan başka bir çıkışla ayrıldığını gösterdi.

"O haklı..." dedi Kipp sonunda.

Uzun bir iç çekiş oldu. 'Biliyorum, inan bana Kipp, biliyorum. Ama ben... hissettiklerime engel olamıyorum, bu öfkeye engel olamıyorum.

Gözleri yanan Thea bir adım geri çekildi, dizlerinin bağı çözüldü, kabin aniden hepsi için çok küçük gelmeye başladı.

Göğsü sıkışmıştı, içinde basınç artıyor, kırılmakla tehdit ediyordu. duvarlar daha önce olduğundan daha yakın görünüyordu, hava daha inceydi. O

kapıya doğru koştı.

Ve buzkış fırtınası yüzüne çarptığında durmadı. Kulübeden kaçtı ve kaçmaya devam etti.

WILDER HAWTHORNE

Althea Zoltaire ciğerlerindeki tüm havayı çalmış ve onu alev alev yakmıştı. Wilder konuşamıyor, ondan başka bir şey düşünemiyordu; onun vücuduna karşı vücudu, dokunuşunun altındaki sıcak teni.

Tanrım, çok fazla giysi vardı. O kumaş katmanlarını sıyrıp atmayı, ellerini - ağzını o kıvrımlara koymayı, onun her bir muhteşem santimine dokunmayı ve tatmayı nasıl da arzulamıştı.

Şimdi bile, saatler sonra, düğümler içindeydi, üzerinde o olmadan kendi teninin ateşli hissine dayanamıyordu. Onu öptüğü anda dünyanın geri kalanı yok olmuştu - sadece o vardı, sadece Thea.

Aylarca inkar etmişti, onu ne kadar çok istediğini, onun düşüncelerinin kendisini nasıl tükettiğini. Ve şimdi... *Kahretsin, ne olacaktı?* Şimdi kalbi onun sadece anısıyla çarpıyordu; yumuşak ağzı, kemerindeki elleri, beli ve kalçaları ve göğüslerinin ona doğru kabarması. Dudaklarında onun adı, soluk soluğa ve istekle.

Arzu, aletin zonklamasına neden oldu ve sessizce küfrederek şimdi boş olan kulübesinde volta attı, keşke burada olsaydı, keşke başladıkları şeyi bitirebilselerdi. Onunla konuşmak, diğerlerinin gelişi olmasaydı bir dağ ejderinin onu verandanın duvarına götürmesine engel olamayacağını açıklamak için fırsat kolluyordu...

Ama veda etmeden gitmiş, Farissa'nın iki kalkan taşıyıcısıyla ilgilenmesine ve onları kaleye geri göndermesine yardım etmesi için onu bırakmıştı. Bunun için onu suçlayamazdı. Bunu daha önce iki kez berbat etmişti.

Bir kez daha yalnız kalınca düşüncelerine daldı ve ona olan ihtiyacından başka bir şeye odaklanmaya çalıştı.

Bunun yerine, kendini uçurumun tepesinde tanık olduğu şeyi düşünmeye zorladı. Gece gökyüzünü yaran o parlak şimşek Thea'ya çarpmıştı... Ya da neredeyse çarpıyordu...?

Büyü yaptığıını inkâr etmişti ama o görmüştü. Yoksa Delmira Harabeleri'ndeki savaştan ve kalkan taşıyıcılarını kurtarmaktan o kadar yorgun düşmüştü ki, bir sahtekârlık mı uydurmuştu? Bu duyulmamış bir şey değildi.

Öpüşmelerinden önce çok emindi, ama şimdi...

Kahretsin, berbat haldeyim, diye düşündü, hâlâ kulübesinin oturma odasında volta atıyordu, ateş kısık yanıyordu. Uzun zamandır ilk kez Talemir Starling'in öğütlerini özlemle bekliyordu. Akıl hocası bu tür tehlikelerle kendisi de yüzleşmişti. Ama Talemir burada olsa bile, Wilder ona Thea hakkında sırlarını açmaya hazır olduğundan emin değildi. Bulmacanın hâlâ çok fazla parçası eksikti.

Ama orakçılarla ve kayalıklarda yaşananlar bir şeyi açıkça ortaya koyuyordu: Althea Zoltaire'de özel bir şey vardı, kendisi kabul etmese bile güçlü bir şey.

Karanlığın birçok biçimi ortaya çıkıyordu.

Wilder sessiz bir küfür savurarak parmaklarını saçlarında gezdirdi.

Güzel simyacı onun başlangıcı ve sonu olacaktı.

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Kabul sınavından bir gün önceydi ve Thea çoktan eğitim arenasındaydı. Korkusunu uzak tutmayı umarak iki alıştırma kılıcını havada döndürüyordu. Kipp ve Cal son bir gece gözetim altında tutulmak üzere kale revirine götürülmüşlerdi. Wren ona ikisinin de iyi görüldüğünü ve tamamen iyileşmelerinin beklendiğini söylemişti. Ama kız kardeşinin güven verici sözleri, o mağarada tavandan sarkan ve fırtınanın bedenlerini hırpaladığı görüntüleri aklından çıkaramamıştı.

Hawthorne ona Thezmarr'da hayatta kalmak için arkadaşlara ihtiyacı olduğunu söylemişti - ama onların ona ihtiyacı yoktu. Onu tanımanın onlar için yaptığı tek şey neredeyse ölmelerine neden olmaktı.

Belki de ihtiyacım olan gerçeklik kontrolü buydu, diye düşündü Thea, Lachin'in ölmeden önce ona öğrettiği bir savuşturma ve vuruş kombinasyonunda dans ederken. İlk yemek için Büyük Salon'a gitmedi. Arenada tek başına antrenman yapmak için kaldı ve diğer kalkan taşıyıcılar son antrenman seansları için ortaya çıktıklarında, diğerlerinden uzaklaşarak arkaya çekildi.

Ama Seb'i kalabalığın arasında gördüğünde, ne yüzünde en ufak bir pişmanlık belirtisi, ne de cezalandırıldığına dair bir iz vardı, içinden gelen o garip kabarma hissini hissetti. Bu his öfkeden daha derindi ve yakıcı bir akıntı gibi içinden geçiyordu. Tırnakları avuçlarını kesiyordu ve çizmelerini olduğu yerde tutmak için tüm iradesini kullanması gerekiyordu.

Ama piç kuruşu onu görmüştü, yüzündeki ifadeyi görmüştü ve ona, eğer bu sefil varlığına burada ve şimdi son vereceğini söylemişti.

"Neye bakıyorsun, serseri?" diye alay ederek ona doğru bir adım attı.

Thea burnundan nefes verdi, yumrukları hâlâ iki yanında sıkılıydı, adam ona yaklaşırken hâlâ ölüm gibiydi.

"Küçük arkadaşlarınla yaşadığın o talihsizliği duydum," dedi. Thea konuşmadı.

Sessizliği onu daha da cesaretlendirmiş gibiydi ve Thea'nın sıcak nefesini yüzünde hissedebileceği kadar yaklaştı. Tek bir adım bile atmadı.

'Neden o oyuncak kılıcını çekip gerçek bir kılıçla savaşmanın nasıl bir şey olduğunu görmüyorsun?

"Barlowe! Torj bağırdı.

Seb ses tonundan ürkecek kadar sağduyuluydu.

"Eğer Althea'yı düelloya davet ediyorsan, bunu yarınki sınavdan *sonra* yapmanı öneririm," dedi Savaş Kılıcı soğuk bir sesle. "Şimdi herkesin zamanını boşa harcamayı bırak ve eğitime geri dön.

Seb'in kısılan gözleri tekrar Thea'ya kaydı. 'Kaç tane Warsword sikiyorsun? Sürekli senin postunu kurtarıyorlar,' diye tısladı. 'Ama her zaman etrafta olmayacaklar...'

Thea yavaşça göz kırptı. Buna cevap vermesine gerek yoktu. Seb'e verdiği sözü haftalar - aylar - önce, Lachin hâlâ hayattayken vermişti. Sözünü onun ve tüm kalkan taşıyıcılarının duyabileceği kadar yüksek sesle vermişti.

Tekrar karşılaştığımızda, seni yere sereceğim. Ve benim aksime, ayağa kalkamayacaksın.

Şimdi bu sözlere tutunuyor, tüm bu adaletsizlik karşısında duyduğu öfkeyi bu sözlere bağlıyordu. Bu öfkeyi ve varlığının içinden akıp giden o tuhaf enerjiyi bileyecekti. Onu bir bıçağın ucuna kadar keskinleştirecek ve kendisini bekleyen kabul sınavında yolunu açmak için kullanacaktı.

Günün geri kalanı bulanık geçti ve aniden gece bastırdı. Thea her zamankinden daha gergindi ve bunun tek nedeni son tatbikatlar ve uyarılar değildi. Hawthorne'u o zamandan beri görmemiş olsa da, aklından hiç çıkmıyordu, içindeki ateşi körüklüyordu ve bunun onu tüketebileceğinden, elindeki görevden uzaklaştırabileceğinden endişe ediyordu.

Kral Artos, kabul testinin sonucunu denetlemek için Thezmarr'daki kalış süresini gerçekten de uzatmıştı; bu karar eski savaşçıların birçoğunun

kendi aralarında fısıldaşıyorlardı.

Duruşma arifesindeki akşam yemeğinde Kral Artos bir kez daha Lonca Ustası'nın koltuğuna otururken, Osiris kralın solundaki sandalyeden resmi konuşmasını yaptı.

"Thezmarr'ın iyi kalkan taşıyıcıları," diye seslendi Osiris, sessizlik için ellerini kaldırarak.

Thea oturduğu yerde kıpırdandı, bakışlarını Lonca Ustası'na odakladı ve Kipp'in ona doğru fırlattığı bakışları görmezden geldi. Revirden taburcu olduklarından beri hem Cal hem de Kipp'le arasına mesafe koymuştu. Kipp o zamandan beri onu yalnız bırakmaya çalışıyordu, Cal ise daha az. Ama onlara ne söyleyeceğini, ne kadar üzgün olduğunu nasıl anlatacağını bilmiyordu.

Salonda sessizlik hakim oldu ve Osiris konuştu. "İnanması zor olsa da..." diye başladı. 'Ben de bir zamanlar senin şu anda bulunduğun yerdeydim; loncanın gerçek bir üyesi olmanın eşiğinde genç bir adamdım. Şu anda içinizden geçen korkuyu, heyecanı, endişeyi ve buraya gelmek için ne kadar çok çalıştığınızı biliyorum. Geçtiğimiz sezon çok üzücüydü. Ve bu yolda kaybettiklerimizi anmazsam büyük bir ihmalkârlık etmiş olurum. Üç Öfke'ye başıyla selam verdi.

Thea'nın içinden bir hüznün dalgası geçti ve zavallı Laçin'e ve asla sahip olamayacağı geleceğine karşı bir acıma duygusu hissetti.

'Ordumuzun başında sen varken, onların fedakârlıkları boşa gitmeyecek,' diye seslendi Osiris. 'Kan ve ter içinde eğitim aldınız, bu büyük gücün bir parçası olmak için savaştınız, hayat dediğimiz bu macerada herhangi birimizin umabileceği en asil rolü oynadınız. Yarın, komutanlarınızı, efendilerinizi ve Savaş Kılıçlarımızı gururlandıracaksınız ve gece geldiğinde zaferlerinizi kutlayacağız.

Osiris durakladı, önündeki yüzleri taradı ve sözlerinin aşağıdaki duyarlı kitlelere nüfuz etmesine izin verdi. Boğazını temizledi ve ellerini birbirine kenetledi. "Bazen tatbikatların, yorgunluğun ve acının ortasında Thezmarr'da gerçekte ne yaptığımızı unutmak kolay olabilir. Ancak amacımız her zaman hatırlanmaya değer: orta diyarları ne pahasına olursa olsun koruyoruz. Ve yarın şafak vakti, sınavımız şu soruyu soracak: Buna layık mısınız? Bu göreve hazır mısınız?"

Thea'nın tüyleri diken diken oldu ve etrafındaki diğer kalkan taşıyıcıları alkış ve tezahürata boğuldular.

Arkadaşları başarılarının şerefine kadeh kaldırırken Thea Büyük Salon'dan sıvışıp kız kardeşini bulmaya gitti.

Wren, Sam ve Ida Wren'in odasında onu bekliyorlardı. Hayatının bir sonraki evresinin arifesinde, onu başından beri yanında olanlarla, hiç tereddüt etmeyenlerle geçirmek en doğrusu gibi geliyordu.

Wren aşçıyı tatlı dille ikna ederek onlara bir avuç dolusu tatlı vermişti; kadınlar Wren'in yatağında bağdaş kurmuş otururken yarınki duruşmanın neler getirebileceğini konuşuyorlardı. Thea kendisini neyin beklediğini asla tahmin edemeyeceklerini biliyordu ama onların varlığı dünyalara bedeldi.

"Bu iki salağın aklı başına gelmedi mi daha?" diye sordu Ida, ağzına şekerli bir poğaça tıktırırken.

Thea, Hawthorne'un kulübesinde Cal ve Kipp'in konuşmalarına kulak misafiri olduğunu Wren'e anlatmıştı, yüzden diğerlerinin de bunu bilmesi onu şaşırtmamıştı. Yine de bunun onu rahatsız etmediğini fark etti. Sırlarının burada güvende olduğunu biliyordu.

Duvara yaslanmış, kendi tatlısını didikliyordu. "Ne olursa olsun, sanırım benim hakkımda şüpheleri olan esas kişi Cal'dı.

"Yakışıklı olan mı? Sam sordu.

"Evet, yakışıklı olan. Thea hüzünle gülümsedi.

Sam bir hoşnutsuzluk sesi çıkardı. "Güzel adamların sorunu da bu zaten, yukarıda pek bir şey olmuyor genelde. Bilmiş bir bakışla kafasına vurdu.

Ida homurdandı. "Onların zihinleriyle bu kadar ilgilendiğini fark etmemiştim Sam.

Sam omuz silkti. "Öyle olsaydım, hayal kırıklığına uğrayacağımı bilirdim.

Wren ciddileşmeden önce eğlenerek başını salladı. "Bunu Cal'in söylediklerini mazur göstermek için söylemiyorum ama... sanırım şokta. Bir travma yaşadı ve bunu atlatmaya çalışıyor. Bunu kişisel algılama Thea. Kendine gelecektir.'

Onun ve Kipp'in mağarada asılı olduğu görüntü Thea'nın zihnini yeniden doldurdu ve tekrar konuşmadan önce boğazındaki yumruyu yutmak zorunda kaldı, sesi kısıktı. "Ama o haklıydı...

"Hayır, Thea," dedi Wren kararlılıkla.

"Değildi. "Ben de katılıyorum," dedi Ida.

Sam şarap bardağını boşalttı. "Üçüncü.

"Erkekliği bu kadar kolay tehdit edilen bir adamın zayıf davranışlarından hiçbir kadın sorumlu değildir," dedi Wren, sözlerinin gücü hepsine hükmederek. 'Gerçek bir erkek senin yanında savaşmaktan gurur duyardı. Senin hesaba katılması gereken bir güç olduğunun farkına varırdı, Althea Dokuz Canlı.

Duyguları boğazında düğümlenirken Thea'nın gözleri yandı. Bu kadınlar başından beri buradaydı, sessizce onu destekliyorlardı.

Wren fincanını kaldırdı. "Hayal edebileceğinden çok daha yeteneklisin Thea ve yarın hepsine göstereceksin.

"Thea'ya," diye açıkladı Ida, "ve onun birçok hayatına.

Thea fincanını kız kardeşinin ve arkadaşlarınınkine vurdu ve kemiklerinin derinliklerine yerleşen kararlılıktan keyif aldı.

Thea Wren'in odasından çıktığında dışarısı hâlâ karanlıktı, diğerleri mışıl mışıl horluyordu. Pelerinini sıkarak buz gibi kış havasına karşı kendini destekledi ve Bloodwoods'a doğru ilerledi.

Okunun ağaca saplı kaldığı küçük açıklığın kenarında, Wilder Hawthorne ay ışığında onu bekledi.

"Burada olmamalısın," dedi, sesi alçaktı. Çarpıcı bir görüntüsü vardı ve siyah deriler giymiş, geniş omuzlarına kürklü bir pelerin örtmüş, her zamankinden daha heybetli görünüyordu.

Yine de Thea'nın tek yapmak istediği ona dokunmaktı.

Ona ulaştığında, aralarında birkaç metre mesafe bıraktı. "Seni görmeliydim, seninle konuşmalıydım... Her şey değişmeden önce.

Adam yaklaşırken gümüş gözleri onunkileri delip geçti. "Seninle yarım kalmış bir işimiz var.

Sıcaklık Thea'nın vücudunun derinliklerinde birikti. "

"Bilmeni istiyorum," dedi, sesi sertti. "Geçen gece... Seni terk etmek istemedim. Seni asla terk etmek istemedim.

Ve sonra dudakları onunkilerin üzerindeydi, sert ve talepkâr. Dili onunkine değdi ve damarlarında bir şimşek çakmasına neden oldu. Thea, adamın belindeki, sırtının alt kısmındaki ellerinin ağırlığının tadını çıkararak ona doğru eğildi ve sessiz bir açlıkla onu kendine doğru bastırdı. Her şeyden çok, onun alev alev yanan tenini kendi teninde hissetmeyi, aralarındaki son katmanları da atmayı arzuluyordu.

Ama kadın kendini bıraktı, göğsü kabarmıştı, gömleği yumruklarının arasındaydı. "Göster bana," dedi, daha fazla dayanamadı, onun için duyduğu acı her şeyi tüketiyordu. "Bana bunu istediğini, *beni* istediğini göstermene ihtiyacım var.

Wilder onun yüzünü inceledi, yoğun bakışları yumuşadı.

Thea kararlı bir şekilde ona baktı, tüm vücudu onun için şarkı söylüyordu. Karanlık ormanda etrafına bakınırken boğazı düğümlendi.

"Emin misin?"

"Eminim. Kelimeler alçak sesle ve boğuk çıktı ve Thea'nın kalbi acımasızca çarptı, çünkü onu ilk gördüğü andan beri arzuluyordu. Pelerininin tokasını çözdü ve omuzlarından yere, bir su birikintisine düşmesine izin verdi.

"Thea..." dedi Wilder sessizce, parmakları gömleğinin düğmelerini bulup ilkinin çözerken. "Nazik olmayacak.

Başka bir düğme. "Olmasını istemiyorum.

"Emin misin?" Wilder eğildi, gömleğinin geri kalanı parçalanırken sorduğu soru boynunun kıvrımlarını gıcıkladı. Gece havası tenine keskin bir şekilde vuruyordu ve Wilder göğüslerini örten kumaş bandı yırtarak onu ona gösterirken nefesi kesildi.

Gümüş gözleri kukuletalı, devasa bedeni gergin bir şekilde ona açıklıkla baktı.

"Evet," dedi Thea ona.

Şimdiye kadar gösterdiği kısıtlama ne olursa olsun kırıldı ve onu güçlü gövdesinin altına hapsederek bir ağaca geri itti.

Thea'nın eli yukarı uzandı ve bir zamanlar ona attığı okun sapını kavradı.

Ağzı tekrar onunkini aldı, sıcak ve ısrarcıydı, sert avuç içleri çıplak göğüslerinin üzerinde kapanırken dili onu keşfediyordu.

Thea kendini onun dokunuşuna bıraktı, daha fazlasını talep etti, uzun zamandır arzuladığı temas karşısında inledi, meme uçları sertleşti ve arzulandı. Ama bu yeterli değildi. Bu, çok derinden ihtiyaç duyduğu şeyin sadece yüzeyiydi ve daha önce hiç böyle ihtiyaç duymamış, hiç bu kadar doyumsuz olmamıştı.

Adamın pelerininin karıştırdı ve hiç düşünmeden attı. Sonra gömleğini. Geri çekti, ancak sabırsızca başının üzerinden çekip bir kenara fırlattı.

Thea'nın ağzı sulandı. Tanrım, adamın görkemli ve yara izleriyle dolu olduğunu bilecek kadar daha önce görmüştü. Ama yakından, ellerini çıplak yontulmuş göğsünde ve karnının dalgalanan düzleminde gezdirebildiğinde, teni dokunuşunun altında sıcacık olduğunda, Thea onun Tanrı tarafından oyulduğuna yemin etti.

Öfkelerin ta kendisi. Ay ışığı, elinden gövdesinin sağ tarafına ve daha aşağıya doğru uzanan siyah mürekkep kıvrımlarını, tam olarak istediği şeyi işaret eden V şeklindeki oluğu ortaya çıkardı.

"Buraya sadece bakmak için mi geldin?" diye mırıldandı.

"Hayır. Thea, adamın pantolonunu zorlayan sert uzunluğunu avuçladı.

"Siktir," diye bağırdı, onu dudaklarıyla bir kez daha vahşice avuçlamadan önce

ve dil.

Thea onun dudaklarına karşı gülümsedi ve kemerine uzandı.

Açgözlüydüler, eller çılgınca kıyafetleri sıyrıyor, kumaş yırtılıyor, düğmeler patlıyordu ama yine de yeterince hızlı değildi. Thea'nın onu karşısında hissetmeye, vücudunun ağırlığını üzerinde hissetmeye ihtiyacı vardı.

Thea'nın ağzı kurudu ve Wilder'ın siki serbest kalıp pantolonu dizlerine dolandığında kafasındaki tüm düşünceler uçup gitti.

Kadın ona doğru uzandı ama adam onu bileklerinden yakaladı ve ağaca yasladı. "Seninle işim henüz bitmedi," diye hırladı.

Sıcaklık Thea'nın omurgasından dalga dalga tüm vücuduna yayıldı, Wilder bir eliyle onu yerinde tutarken ve iç çamaşırlarını bacaklarından aşağı sıyrırken kalbi boğazında çarpıyordu.

Sonra çırılçıplaktı, önünde çırılçıplaktı, teni kızarmış ve ağrıyordu, bacakları kendiliğinden açılmıştı. Wilder dizini kullanarak onları daha da ayırdı, parmaklarını şişmiş göğüslerinin arasında, göbeğinin yanından aşağıya doğru gezdirirken gözlerini ondan ayırmadı. Kadın onun dokunuşu altında kıvranıyor, ihtiyaçtan neredeyse nefes nefese kalıyordu.

Adam onu genişçe açıp parmak uçlarıyla ıslak sıcaklığının etrafında dolanırken baş döndürücü bir inilti kaçtı. İçini bir zevk dalgası kapladı, gecenin serin havası unutuldu, başlangıç testi unutuldu. Sadece Wilder, onun eli, ağzı ve siki vardı.

Dudakları meme ucunun etrafına kapandı, dişleri sıyırdı ve adam onu hareketsiz bırakırken ağaçtan eğildi, uyluklarının arasındaki sıcaklık kayganlaştı.

Wilder'ın parmağı içine doğru kaydı ve kadın haykırarak Wilder'ı itti. Bu yeterli değildi. Ona *ihtiyacı vardı*.

Kızın kıvranan bedenini incelemek için geri çekildi, bakışları parmaklarının şimdi onu doldurduğu yerde kaldı. Kendini kontrol altında tutuyor, onun görüntüsünü ve içinde dalgalanan zevki içiyor gibiydi.

Baskı arttıkça arttı ve adam sadece o hassas noktayı çevrelemek için çekildi, neredeyse onu uçuşumun kenarına gönderdi.

"Wilder," diye Thea. "İstediğim bu değil.

Hemen durdu. "Hayır mı?

"Hayır," nefes nefese kaldı. 'Seni istiyorum. Hepinizi istiyorum. Şimdi.

Bakışları kızın ıslak ve arzulu vücudunda gezindi, yanakları kızarmıştı, bacakları hâlâ açıktı.

'O zaman beni alacaksın,' dedi.

Bileklerini serbest bıraktı ama Thea'yı tüm gövdesiyle sıkıştırdı, ağacın sert kabuğu sırtını ısıırıyordu. Aletini biraz önce parmaklarının olduğu yere yerleştirdi ve ona bakarak beklemeye başladı.

Thea bacaklarını adamın beline doladı ve onu kendine çekti.

Aletin sıcak tepesi onu dürttü ve sonra hareket ederek içine doğru kaydı.

Thea'nın başı geriye doğru eğildi, ağaca çarptı ama umurunda değildi. Tek önemsemediği buydu, o.

Wilder onun ağzına karşı küfretti ve onu sert ve derin bir şekilde becerdi, kabzasına kadar battı, parmakları kalçalarını kazdı.

İçindeki fırtına kabardı ve Thea, adam yavaşça, işkence edercesine çekilirken inledi, sonra tekrar tamamen içine girdi, her santimini doldurdu.

Wilder tam da hayal ettiği gibiydi. Daha da iyiydi. Sert, çiğ ve yoğun ve her hamlesini hevesle karşılıyor, her morartıcı öpücüğe kendi öpücüğüyle karşılık veriyordu. Wilder'ın sırtındaki gergin kasları pençeliyor, her hareketini onunla birlikte yapıyor, vücutları terden kayganlaşıyordu.

"Öfkeli, bana ne yapıyorsunuz?" diye mırıldandı Wilder, kadının dağınık örgüsünü yumruğuna sarıp çekerken.

Keskin acı sadece diğer tüm sarhoş edici hisleri güçlendirdi ve Thea, inşa edilmekte olan zevk dalgası etkisini gösterdiğinde nefesini tuttu.

"Wilder, ben -

"Benim için gel, Thea.

Thea bacaklarıyla onu daha sıkı kavradı, etrafında kenetlendi, onunla birleşmesini istedi. "Benimle gel," dedi nefes nefese; onsuz uçurumun kenarına gitmeyi reddediyordu.

Gümüş rengi gözlerini ona dikti ve yeni bir vahşilikle içine girdi. "Thea..." diye inledi.

Wilder'ın dudaklarında onun adı belirdeğinde, kadın çözüldü. Doruk noktası gelgit dalgaları halinde tüm vücuduna çarparak patladı, çığlıklarını Wilder'ın omzuna bastırırken zevk her parçasını titretti. Kendi salıverilişini bulduğunda yemin etti, sanki birlikte aldıkları zevkin son dalgalarını çekiyormuş gibi itişlerini yavaşlattı.

Bir an için zaman dalgalandı ve birbirlerine sarılmış, nefes nefese kaldılar.

Wilder alnını onunkine dayadı ve sanki her saniyeyi içine çekmek istermiş gibi içine çekti.

Thea'nın kalbi çarpıyordu, ondan ayrılmak zorunda kalacağı düşüncesi şimdiden kalbine bir sızı olarak yerleşmişti.

Sonra onu yavaşça ve derinden öptü, sanki onun tadına varmak, onu hafızasına kazımak istiyordu.

Thea parmaklarını onun saçlarının geçirdi ve onu öptü, acele etmiyordu çünkü şafak sökmeden, gerçeklik üzerlerine çökmeden önce çok az zamanları kaldığını biliyordu.

Çok geçmeden Wilder ondan ayrıldı ve onu yavaşça yere yatırarak kaldırdı.

Bacakları büküldü ama adam onu yakaladı, gömleğinden bir kumaş parçası koparıp ona uzatırken gözleri bir kez daha kızın üzerindeydi.

Thea elinden geldiğince temizlendi, vücudu hâlâ titriyordu.

Kıyafetlerini bulup giyindiklerinde, yırtıklara ve eksik düğmelere aldırmadan sessiz kaldılar. Wilder, yırttığı bandı tekrar göğüslerinin etrafına bağlamasına yardım etti, parmakları oradaki yumuşak tende gezindi.

Thea şimdiden onun dokunuşunu arzuluyordu.

Wilder bunu hissediyor gibiydi ya da belki o da hissetmişti, çünkü kollarını ona dolamıştı, kollarının ağırlığı sıcak ve güven vericiydi.

"İyi misin?"

Thea başını salladı, henüz konuşmak için kendine güvenmiyordu, hala aralarında olanları ve nasıl hissettiğini düşünüyordu.

Wilder, çenesini nazikçe kavrayıp yüzünü kendi yüzüne doğru eğmeden önce saçının gevşek bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Aramızdaki bu şey..." dedi yavaşça, temkinli bir şekilde. "Bu gerçek... Değil mi?"

"Evet," diye fısıldadı Thea, ona duyduğu acı yeniden alevlenmişti bile.

Wilder hâlâ onun gözlerinin içine bakarak, "Öyle olmasını istemedim," diye itiraf etti.

Thea ona 'Ben de bilmiyordum, ilk başta bilmiyordum' dedi. "Peki ya şimdi? Ne istiyorsun?" diye sordu.

"Seni istiyorum.

"Beni elde ettin.

Ağzı onunkine sürtündü ve dilini küçük acının üzerinde gezdirmeden önce alt dudağını dişlerinin arasına aldı. "Bir kez yeterli değildi, Thea..." diye inledi. "Neredeyse yetmedi.

Adamın sözleri, adı, sesinin tınısı özlemle dolmasına neden olmuştu ama Thea'nın bunu bilmesi gerekiyordu. "Peki, şimdi ne olacak?"

Wilder geri çekildi, içinden sıcaklık yayılıyordu. "Eğer kabul sınavını geçer ve başka bir Savaş Kılıcı'nın çırağı olursan... Bunun ne olduğunu keşfetme özgürlüğüne sahip olacağız," dedi sessizce.

"Keşfetmek mi?"

"Evet. Onu tekrar öptü, zaten sertti ve içindeki beyaz ihtiyaç ateşini yeniden alevlendirecek şekilde ona sürtünyordu. 'Kendimi yeterince uzun süre inkâr ettim. Seninle birlikte olmak istiyorum, Thea.

Thea onun öpücüğüne şiddetle karşılık verdi, parmakları onun saçlarına dolandı. "Kabul testi..." diye mırıldandı onun dudaklarına karşı. "Gitmek zorundayım.

"Öyleyse git," diye cevap verdi, elleri onun kıvrımlarında gezinirken. 'Ve bana geri döndüğünde...'

"Bunu tekrar yapacak mıyız?"

"Ve tekrar, ve tekrar," dedi gamzesini ortaya çıkaran hınzır bir gülümsemeyle.

Aralarında bu sözün kalmasıyla Thea kendini savaşçısından ayırdı ve cephaneliğe doğru ilerledi.

Bir kalkan ve kılıca ihtiyacı vardı.

WILDER HAWTHORNE

Wilder onun gidişini izlerken arzusu hâlâ bir cehennem gibi parlıyordu, bakışları onun hafif omuzlarının kararlı duruşunu ve ardından kışının kıvrımını takip ediyordu. Aylarca kendini inkâr etmek acı vericiydi ama şimdi Althea Zoltaire'e sahip olduğu için onsuz geçirdiği her saniye acı verici bir kayıp gibi geliyordu.

Göster bana, demişti. Ve bu onun hem başlangıcı hem de sonu olmuştu. Her öpücük, her dokunuş, onun içinde geçirdiği her saniye sarhoş edici, her şeyi tüketen bir şeydi. Şimdi bile, Yas Tutanın Yolu görüldüğünde ve şafağın uzak parıltısı gökyüzünün kenarını aydınlattığında, onu mantığın ötesinde istiyordu.

Gözleri onunkilere kilitlendiği andan itibaren ve sonraki her an onun kaçınılmaz olduğunu bilmeliydi. Kaleye doğru yöneldi, kanı hâlâ sıcaktı. Keşke daha fazla zamanları olsaydı, sadece bir saat bile olsa, böylece onun kıvranan bedeninden aldığı zevkin her zerresini çıkarabilirdi. Ama kalkan taşıyıcısının kabul töreniyle...

Bunu düşününce Wilder buz kesti. Kadının coşkusuna o kadar kapılmıştı ki, onu yüzleşmek zorunda bıraktığı şeyin acı gerçekliğini tam olarak fark etmemişti. Ta ki şimdiye kadar. Thea hayatının en üzücü deneyimlerinden birini yaşamak üzereydi; her becerisi, öğrendiği her ders sınanacaktı.

Onun korumasına ihtiyacı olduğundan ya da bunu istediğinden şüphe etse de, tek başına bir şeyle yüzleşeceği düşüncesi, yumruğunu en yakın ağaca vurma isteği uyandırdı. Buna dayanamadı.

Wilder kapıya ulaştığında göğsü sıkışmıştı ve kendini kardeşinin odalarına giden tanıdık geçitte dolaşırken buldu. Kalkan taşıyıcıları kabul törenleri için kendilerini hazırlarken Thezmarr'ı dolduran kargaşadan başka bir şey düşünmesi gerekiyordu. Thea dışarıda bir yerlerdeydi, tapınmayı henüz bitirmediği bir bedene zırh ve silah kuşanıyordu.

Malik odasında değildi. Yatak özenle hazırlanmıştı ve ateş çoktan sönmüştü. Dax'ten de hiçbir iz yoktu. Onların yokluğu Wilder'ın tedirginliğini daha da arttırdı. Kaleye hücum etti ve kendisine doğru bakan herkese hırladı.

Öfke adına, Malik nerede? Wilder doğru , başıboş vahşi bir canavar gibi davrandığını biliyordu ama umurunda değildi. Nedenini sadece tanrılar biliyordu ama kardeşini bulması gerekiyordu.

Mutfaktan içeri daldı ve bir tencere yahniyi devirip bir sepet ekmeği uçururken aşçının çığlık atmasına neden oldu. Büyük Salon, kalkan taşıyıcıları üzerine bahis oynayan birkaç komutan dışında çoğunlukla boştu. Wilder tek ve yakıcı bir bakışla onları ters yöne doğru koşturarak buna bir son verdi. Atölyenin dışında bir grup simyacı toplanmıştı ve Wilder onları görünce hemen topuklarının üzerinde dönerek göğsünün ağrımına neden oldu.

Silahlanmayı bitirdi mi? diye merak etti. *Osiris onlara talimatları verdi mi?*

Tek düşünebildiği Thea'ydı, o ve karşılaşacağı tehlikeler...

Sonunda Wilder, Malik ve Dax'i kütüphanede buldu. Savaş Kılıcı sessiz odaya dalıp önce oraya bakmadığı için kendine lanet ederken, Malik örmekte olduğu kemerden başını kaldırdı, gri gözlü bakışları Wilder'ın beklentisiyle buluştu.

Wilder, ocağın önündeki yıpranmış halıyı adımlarken göğsü kabarak, "Mal," demeyi başardı. 'I...'

Kardeşinin elleri deri tellerin arasında durdu ve Wilder'ın dağınık ve yırtık kıyafetlerini şaşkınlık ya da endişe duymadan inceledi, sabırla bekledi.

Wilder ellerini saçında, sakalında gezdirdi, kelimeler aniden takıldı, kulakları çınladı. Zamanın yavaşladığına dair garip bir his kapladı içini ve kelimeleri ifade etmeye çalışırken boğazı daraldı.

İçinde savaşıyan duygular. Mal'ın yanındaki boş koltuğa baktı ama oturamadı. Hareket etmesi, damarlarında dolaşan korkudan kurtulması gerekiyordu.

Ne söylemesi gerekiyordu? Bunca zaman ve kendini kontrol altında tutma çabalarından sonra... Şimdi değer verdiği kadının kalkan taşıyıcılığı sınavına girdiğini mi? Bu sınavdan aynı kişi olarak çıkamayabileceğini mi? Furies bunların hiçbirinin olmasını istemediğini biliyordu; kendini kontrol altında tutmak için varlığının her zerresiyle mücadele etmişti ama... simyacı çok daha fazlası olmuştu. Onu nasıl inkâr edebilirdi?

Ateşe olan yakınlığına ve sürekli hareket etmesine rağmen Wilder üşüyor ve geriliyordu. Ta ki sıcak, büyük bir el nazıkçe omzuna düşene kadar.

Wilder döndüğünde kardeşini ayakta, kendisinden bile yüksekte buldu. Şaşkınlıkla Malik onu sessiz bir kucaklamanın içine çekti.

Wilder en son ne zaman birinin onu teselli ettiğini, ona böyle sarıldığını hatırlayamıyordu ve uzun zamandır ilk kez Wilder desteği minnetle kabul etti. Uzun zamandır kendisini ağabey gibi hissetmişti ama şu anda Malik tam da hatırladığı gibiydi: sağlam ve güçlü, fırtınanın ortasında bir sığınak.

"Teşekkür ederim kardeşim," demeyi başardı Wilder, sonunda geri çekildi. "Bana ne oldu bilmiyorum.

Malik ona bilmiş bir bakış attı, sanki "*evet, biliyorsun*" der gibiydi.

Wilder parmaklarını tekrar sakalında gezdirdi ve koyu bir kahkaha attı. "İyi, belki de öyledir," diye izin verdi.

Bunun üzerine Mal gülümsedi. Sonra sandalyesinin yanındaki sehpanın üzerinde duran bir kitaba uzandı. Sanki tüm sorunlarını çözecekmiş gibi kitabı Wilder'a uzattı.

Wilder onunla dalga geçerek başlığa bir bakış attı.

Orta Diyarlarda Kraliyet Soyu Üzerine Bir Çalışma.

"Bu uyumama yardımcı olmak için mi? Solmuş deri kapağa kaşlarını çatarak baktı.

Malik homurdanma olabilecek bir ses çıkardı ve sayfaları zorlayarak ayırdı, metni işaret etti.

Ama Wilder'ın gözleri odaklanmıyordu. Tüm bunların ağırlığını omuzlarında, karnında hissediyordu. "Kardeşim, bana bunu atlatacağını söyle.

"Thea başaracak," diye bir ses geldi kapıdan.

Savaşçıdan kütüphaneciye dönüşen Audra, her zamanki gibi dik sırtlı ve sert bir şekilde içeri girdi.

Wilder kimi kastettiğini inkâr etmedi. Yüzünün her yerinde bu açıkça yazıyordu. "Nasıl emin olabiliyorsun?"

Yaşlı kadının bakışları deliciydi. "Çünkü onu ben büyüttüm."

Dax aniden keskin bir havlamayla ayağa fırladı ve pencereye doğru fırladı. Orada, ön patileri pervaza dayanacak şekilde ve hırslayarak dışarı baktı.

Wilder, Malik ve şimdi de Audra kaşlarını çatarak onları takip etti.

Dışarıda şahin Terrence, bacağından sarkan bir başka parşömenle daireler çiziyordu.

"Kahretsin," diye mırıldandı Wilder, onun için pencereyi açarken. Dratos'tan bu kadar erken haber almak alışılmadık bir durumdu.

"Bu neyle ilgili? Audra'nın sesi gibiydi."

Terrence içeri girer girmez Wilder parşömeni açtı ve kütüphaneciden saklamaya zahmet etmedi.

"Perde'de bir yırtık daha," dedi ona ve Malik'e sessizce, göğsü gerilerek. "Daha fazla canavar içeri giriyor."

"Şimdi kaç kişi oldu? Audra yüz ifadesi sertleşerek sordu. 'Ve bana sivil olduğun saçmalığını anlatma Hawthorne. Sen daha eğitim kılıcı sallayamadan ben kardeşinin yanında savaştım."

Buna karşılık Malik ona sevgiyle baktı.

Wilder mektubu ona uzattı. "Üç," dedi ona. "Bildiğimiz kadarıyla üç gözyaşı."

"Ve şüphesiz daha fazlası da gelecek."

"Evet," dedi Wilder. "Daha fazlası olacak."

Savaşçı kardeşler ve kütüphaneci Thezmarr'ın kuzeyine, sivri dağların ötesinde doğal olmayan karanlığın toplandığı yere baktılar.

Wilder'ın kafa derisi diken diken oldu ve içini bir ürperti kapladı, eli kemerindeki hançerin kabzasına gitti.

İlk aklına gelen Thea oldu. Keşke ona daha fazla şey söyleseydi, içindeki fırtınanın hakkını verecek bir şey. Onun için duyduğu korkuyla savaşarak, kendi kendine onu bir daha gördüğünde, kabul testini geçtiğine şüphe kalmadığında, onu kollarına alacağını ve bırakmayacağını söyledi.

OTUZ BEŞİNCİ BÖLÜM

Thea'nın bir kalkan taşıyıcısı olarak son şafağı, kuzeyden gelen uğursuz bulutların gölgelediği gökyüzüne sessizce karıştı. Sonunda çelikten bir kılıç ve sağlam bir kalkanla donanmış olarak, Wilder'a dair tüm düşüncelerini bir kenara bıraktı ve Lonca Ustası'nın söylediği gibi Orax Ovaları'nda yoldaşıyla birlikte beklemeye koyuldu. Orada, olacaklara karşı kendini çelikleştirdi.

Böyle açıkta, savunmasız ve hazırlıksız olmaktan hoşlanmıyordu ama kendilerini böyle hissetmeleri gerektiğini anladı: daha deneme başlamadan paniğin eşiğinde. Uzakta, dağınık adaların ötesinde dalgalanan karanlık denizleri görebiliyordu ve orada beliren kaos her neyse, testleri tamamlanana kadar uzakta kalması için dua etti.

Kipp ve Cal saflar arasında itişip kakışarak onun yanında durdular, ikisi de onunla göz göze gelmeye çalışıyordu ama Osiris, Kral Artos'un, efendilerin ve komutanların da katılımıyla bir mızrağı kalkanının yüzüne vurarak sessizlik istedi, tüm dikkatini ona vermesini talep etti.

"Kabul testi basit," diye seslendi sesi dondurucu tarlaların arasından. 'Zincirli Adalar'dan bir Koruyucu totemi geri getireceksiniz.

Thea etrafındaki gerilimin arttığını hissetti, bu düşünce karşısında kendi bedeninin de kasıldığını hissetti. On yıllardır Zincirli Adalar'a kimse gelmemişti.

Odak noktasını Thezmarr kıyılarının hemen açığındaki topraklara çevirirken, *şimdiye kadar* diye düşündü. Adalara bu ismi veren kişi gerçekçiydi, çünkü Zincirli Adalar tam olarak buydu: kalın zincirlerle fiziksel olarak birbirine bağlanmış küçük takımadalar. Thea'nın görebildiği en az yedi ada vardı.

Aşağıdaki dalgaların üzerinde yükselen, beyaz uçurum yüzleri soğuk ve alaycı

-

'Bu kabul sınavında elli kişisiniz ve sadece otuz toteminiz var. Bir totem alamayanlar ve verilen süre içinde geri dönmeyenler savaşçı saflarımızdan atılacaklar. Bu zavallı piçler Thezmarr'da kalmak isterlerse, personelden başka bir şey olmayacaklar: aşçılar, seyisler, çamaşırcılar ve benzerleri. Konu bu loncaya geldiğinde, şunu açıkça belirteceğim: burada bir savaşçıdan daha azına yer yok. Şimdiye kadar bizim yöntemlerimizi öğrenmediyseniz, asla öğrenemeyeceksiniz. Gün batımına kadar vaktin var.'

Bu kadar.

Birkaç saniye içinde, iki kalkan taşıyıcısı silahlarını çimlerin üzerine atıp topuklarının üzerinde kaleye geri döndüler, görünüşe göre o anda hiçbir şeyin önlerindeki tehlikelere değmeyeceğine karar vermişlerdi.

Bir an için geri kalanlar şaşkınlık içinde durup Lonca Ustasının sözlerinin gerçekliğini anlamaya çalıştılar, ta ki Esyslt, "Ne bekliyorsunuz?" diye bağırana kadar.

Thea hızla harekete geçerek tepeden aşağı inmeye başladı, Bloodwoods'u kayalıkların keskin düşüşüne doğru takip etti, iki tanıdık figür onun yanında adım adım ilerliyordu.

Kipp, "Thea, lütfen bize bak," dedi.

"Bunun ne yeri ne de zamanı," diye mırıldandı, uçurumların kenarı görüldüğünde kılıcını kavradı, suyun karanlık dalgası aşağıda kabarıyordu.

Cal bir elini onun omzuna koyarak, "Tek zaman ve yer burası," diye karşılık verdi. "Beni duyduğunu biliyorum. İstemediğim şeyler söyledim, bazı aptalca olanlardan sonra.'

"Farkındayım," diye cevap verdi Thea, hâlâ ileri atılıyordu, diğer kalkan taşıyıcıları da yanlarında itişip kakışıyordu.

"Ama ben onları kastetmedim! Cal karşı çıktı.

"Yaptın," diye tersledi Thea. 'Ve dürüst olmak gerekirse, seni suçlamıyorum. O gece yaşadıklarınız... Korkunçtu. Sizi orada gördüm, ikinizi de, ölmek için asılmıştınız -'

Cal iki omzundan tuttu ve onu adımlarının ortasında durdurdu. 'Bu senin hatan değildi. Bunu artık biliyorum.

Kipp, "Bunu hep biliyordum," diye teklif etti.

"Aptalca davranıyordum. Şok beni etkiledi. Lütfen Thea,' dedi Cal, onu görmezden gelerek. 'Sen yanımda olmadan bu sınava giremem. Üç kişi

Birlikte daha güçlüyüz. Biz bir takımız, kendi başımıza bir birimiz, hatırladınız mı?

Thea hatırlıyordu. Sahte savaş boyunca tek bir güç olarak çalıştıklarını hatırlıyordu, Delmira'nın yıkıntıları arasındaki savaş sırasında birbirlerinin arkasını nasıl kolladıklarını hatırlıyordu.

"Kutsal tanrılar," diye bağırdı biri önlerinden.

Konuşmaları unutulmuş Thea, Cal ve Kipp neler olduğunu görmek için boyunlarını uzattılar.

Thea bunu kendi gözleriyle gördüğünde nefesi dişlerinin arasında ısıklık çaldı.

Zincirli Adalar'ın en yakın adasına giden bir köprü yoktu; halat yoktu; aşağı inen bir yol yoktu... Sadece denize doğru ölümcül bir düşüş ve aşağıdaki sivri kayalar vardı.

"Kahretsin..." diye mırıldandı Cal onun yanından.

Thea bu kadar korkmuş olmasaydı gülebilirdi. 'Belki de sadece bu tur için birlikte kalmamız en iyisidir...'

Yapmaları beklenen ölüme meydan okuyan atlayışa bakarken Kipp'in ağzı açık kalmıştı. "Alabileceğim her yardımı alacağım.

Bir an için yaşlılarından bazılarının aptalca atlayış denemelerini izlediler. Ada, üzerinde durdukları uçurumdan biraz daha alçaktı ama bu Thea'yı biraz rahatlatmıştı. Ne ilk düşeni ne de ikincisini tanıyordu ama üçüncüsünü birlikte yedikleri sayısız yemekten tanıyordu. Şimdi üçünün de hayatı aşağıdaki dalgaların ve kayaların merhametine kalmıştı.

Thea umutsuzca etrafına bakındı, daha başlamadan bu büyüklükte bir engelle karşılaştıkları için endişeliydi. Cal'ın sırtındaki yay ve sadağa baktı.

"Karşıya bir halat çekebilir misin?" diye sordu. 'Adada sabitleyip Kanlı Orman'daki ağaçlardan birine bağlayabiliriz...? Bu şekilde karşıya tırmanabilir miyiz?

"Her iki taraftakilere de güvenmiyorum..." dedi yavaşça. 'Her şeyden sonra olmaz. İpi kesip bizi ölüme terk edecek olanlar var.

Thea'nın kalbi sıkıştı. Adam haklıydı. Üçünden Kipp'in uzun bacaklarıyla yardım almadan atlayabilmesi mümkündü ama Thea çok kısaydı ve Cal zayıf ve uzun olmasına rağmen onun için de yeterli olacağından emin değildi.

Ancak Kipp onları geride bırakmayı bir an bile düşünmemişti.

"Harenth'e giderken..." diye başladı, Ada'dan Kanlıormanlar'a bakarken kaşlarının arasındaki kırılganlık derindi.

Cal, "Daha açık konuşman gerekecek, *Kristopher*," dedi.

'O nehri geçtiğimiz zamanı hatırlıyor musun? O dalları kendimizi karşıya geçirmek için yardımcı olarak kullanmıştık.

Thea inledi. "Bunun nereye gittiğini sevmiyorum..."

"Ben de öyle," diye itiraf etti Kipp. 'Özellikle de nehre düşen kişinin ben olduğumu düşünürsek. Ama başka bir yol göremiyorum. Durakladı, işaret etmeden önce bir şey dikkatini çekmişti. "Bakın! Senin önerdiğin tekniği deneyenler var zaten Thea. Ve orada! Daha güvenli bir yol bulmak için kayalıklardan aşağı inen bir avuç insan...'

Thea midesinin bulandığını hissetti. Bu gerçekten de onların en iyi seçeneği miydi? Daha iyi bir balık tutma noktasına ulaşmak için yolda uydurdıkları aptalca bir oyunun evrimi miydi?

Görünüşe göre öyleymiş. Kipp çoktan Bloodwoods'a doğru gidiyordu.

Yüreği ağzına gelen Thea peşinden gitti ve ormanın zemininde düzgün bir dal aradı. Güçlü ama esnek olmalıydı, onu karşıya fırlatabilecek bir dal olmalıydı.

Tanrılar, bunu gerçekten yapacak mıydı? Kader taşı elindeydi; bugün Enovius tarafından karşılanmayacağını biliyordu - ama aynı şeyi arkadaşları için söyleyemezdi.

İstediklerinden çok daha kısa bir süre sonra, her birinin elinde uzun bir dal vardı ve silahları vücutlarına sıkıca sabitlenmişti.

"Gitmeni izleyemem," diye mırıldandı Thea, kalbi boğazında düğümleniyordu.

"O zaman önce bayanlar," Kipp sahte bir selam verdi, ancak onun hissettiği kadar korkmuş görünüyordu.

"Bu iş sende Thea," dedi Cal. "Bunu gerçekten büyük bir nehir olarak düşün. "Teşekkürler," diye mırıldandı, birkaç adım geri çekildi ve diğer taraftaki hedefle aynı hizaya geldi. Wren'in yeniden doldurduğu çantayı emniyete aldı.

Omzunun üzerinden sırtına yaslandı.

Derin bir nefes alarak gözlerini kapattı, korkuyu bir kenara itti, aciliyeti ve aşağıdaki sivri kayalara çarpan dalgaların görüntüsünü bir kenara itti.

"Bugün ölmeyeceğim," diye mırıldandı kendi kendine, gergin bir bekleyiş içindeydi. Bir dakika daha geçerse cesaretini kaybedecekti. Thea gözlerini açtı ve dalını iki eliyle kavrayarak uçuşunun kenarına doğru koşmaya başladı.

Dalını toprağa diken Althea Nine Lives kendini yukarı fırlattı ve aniden havada süzölmeye başladı -

Çok kısa bir süre için zaman durdu ve Thea kükreyen denizin üzerinde ağırlıksız kaldı. Sonra sırtında rüzgârın öpücüğünü ve aşağıdaki kayalara çarpan dalgaların buz gibi tuz serpintisini hissetti.

Rüzgârın içinden geçerken tüm vücudunu destekledi, sıçrarken - düşerken - adacığın diğer tarafı gittikçe yaklaşıyordu.

Thea tuttuğu dalı bıraktı. Amacına hizmet etmişti. Kalbi hâlâ boğazındaydı, botlarının altında rahatça çtırtıdayan çakıl taşlarıyla sağlam zemine ustalıkla indi ve yukarı baktığında kaosu gördü.

Diğer kaç kalkan taşıyıcısının karşıya geçebildiğini fark etmemiştir. Kılıcını çeken Thea bir kayanın arkasına çömeldi ve hâlâ Thezmarria topraklarında olan diğerlerine acele etmelerini işaret etti.

Yakınlardan çelik sesleri ve öfkeli bağırışlar duyuldu ve Thea siperinin arkasından bakarak çatışmanın başladığını gördü...

'Elli kişisiniz ve sadece otuz toteminiz var...'

Bazılarının çağrışı hissettiğini, hissetmeyenlerin ise meslektaşlarını sabote ettiğini anlaşıyordu.

Kipp homurdanarak ondan birkaç metre uzağa indi ve elindeki dalı da yanına bıraktı.

"Bu tarafa.

Ona doğru atıldı, yüzü dehşet içindeydi, şimdi o da görd

üm. "Tanrılar, bu bir kaos. Onun yanına çömeldi ve kendi kılıcını kınından çıkardı. Ama Thea, Cal'ın uçuşuyla toprak arasındaki boşluğu ölçüp biçmesini izliyordu.

Diğer taraftaki adaya.

"Hadi Cal..." diye mırıldandı, kılıcının kabzasını o kadar sıkı kavramıştı ki elleri ağrıyordu.

Tıpkı onun ve Kipp'in yaptığı gibi, uzun bacaklarını çimenli toprağa vurarak koşmaya başladı. Dalını kenara yakın bir yere gömdükten sonra sıçradı ve aniden onlara doğru süzöldü -

Dal kırıldı.

Cal'ın kolları ve bacakları çırpındı, vücudu havada savrulurken çığlığı sessiz kaldı.

Adamın hızı kesildi ve Thea'nın çığlığı boğazında düğümlendi.

Kılıcını bırakarak Kipp'in düşürdüğü dalı kaptı ve adacığın kenarına doğru koşmaya başladı. Kipp'in ona tutunduğunu zar zor fark etti.

Bacaklarını, adaları ile Thezmarria kayalıkları arasındaki boşluğa doğru kaydirdi ve dayanması, onun ağırlığını ve ani darbeyi kaldırması için dua etti.

Cal onlara doğru yaklaştı, dalı gördüğünde gözleri kısıldı ve

-

Bir iniltiyle kollarının altından yakaladı.

Ahşap onun ağırlığı altında eğildi, yukarı ve aşağı sıçradı, Cal'ın Bacakları altında işe yaramaz bir şekilde sallanıyordu.

Thea ve Kipp birlikte dalı içeri, güvenli bir yere doğru sürüklediler ve Cal yeterince yaklaşır yaklaşmaz çıkıntıya doğru tırmandı. Onlara doğru uzandı ve üçü de nefes nefese onu yukarı çektiler.

Thea'nın göğsü o kadar sıkışmıştı ki, patlayabileceğini düşündü. Cal'ı bırakmadı, bırakırsa tekrar aşağıdaki denizlere yuvarlanacağından endişe ediyordu.

Adamın eli kadının elini sıkıca kavradı, sağlam ve güvenliydi.

"Kutsal Öfkeli," diye mırıldandı. "Bunu bir daha asla yapmayacağım.

Kipp, ellerini dizlerinin üzerine koyarak, soluk soluğa arasında, "İyi ki de öyle," dedi. "Bu işte çok kötüsün.

Cal zoraki bir kahkaha attı ve Thea kendi yüzünün manik bir sırıtışa dönüştüğünü hissetti ama yakınlardan gelen bağırışlar zafer anını aldı. Thea her iki arkadaşını da siperin arkasına çekerek durumu inceledi.

"Söyleyebileceğim kadarıyla, Seb ve uşaklarının peşinde koştuğu bir avuç totem kaldı. Seb'in bir kalkan taşıyıcısını yere düşürmesini ve yerdeki bir şeye uzanmasını izledi.

"Bu piçte zerre kadar onur yok, değil mi...? Kipp mırıldandı, ortak düşmanlarının yoldaşlarına emirler yağdırmasını izliyordu. "Değerli olmak için çok fazla.

Cal sessizce, "Bunu zaten biliyorduk," diye cevap verdi. Thea yanında Kipp'in yutkunduğunu duydu.

"Bu..." diye başladı. "Düşündüğüm şey bu değildi... Bu bizi nasıl diyarın daha iyi koruyucuları yapacak? Birbirimizden totem çalmak mı? Birbirimize bu şekilde sırt çevirmek?

"Sanırım bunun bizi daha güçlü yaptığını düşünüyorlar," dedi Thea, gözlerini Seb'den ve başka bir totem keşfetmiş olan arkadaşlarından ayırmadan. "Zayıfları ayıklaması, insanların gerçek yüzünü göstermesi gerekiyor.

"Tek yaptığı insanları çaresiz ve öngörülemez hale getirmek," diye mırıldandı Cal. "Tüm kalkan taşıyıcıları bir takım olarak çalışmalı. Amaç da bu zaten?

"Sadece otuz totem ve elli kalkan taşıyıcısı varsa olmaz. Thea karşı çıktı. "Hadi, harekete geçmeliyiz.

Kipp'in kaşları havaya kalktı. "Seb'le dövüşmek mi istiyorsun?

Thea, piçin sanki korkacak bir şeyi yokmuş, orada olmaya hakkı varmış gibi uçurumun tepesinde dolaşmasını izledi.

"İstiyorum," dedi sonunda. "Ama bugün değil..." Seb'in ayaklarının dibindeki katliamdan uzaklaştı ve diğer adaları işaret etti. "Diğer adalara, diğerlerinin gitmediği yerlere gitmeliyiz. Her yerde gizlenmiş totemler olmalı.

"İlk gördüklerimizi almak iyi olurdu..." diye mırıldandı Kipp.

Adalar Thezmarr kıyısı boyunca dağılmıştı, uğuldayan kış rüzgârları adalar arasında savruluyordu. Kalın zincirler onları birbirine bağlıyor, böylece o ve arkadaşları bir sonraki adaya tırmanabiliyordu. Seb'le aralarına mümkün olduğunca mesafe koymak istiyorlardı. O piçin peşlerinde olmasının hiçbir yararı yoktu.

İkinci ada ilkinden çok daha büyüktü, dalgaların ortasında bir kaya sütunundan daha fazlasıydı. Thea, çevrelerine baktıklarında kendini liderlik ederken buldu. Yerde pürüzlü beyaz kayalar sıralanmıştı ama iç kısımlara doğru ilerledikçe arazi açılarak, tepelerinden zümrüt yeşili iri yapraklar fışkıran sıra dışı ince ağaçlarla çerçevelenmiş, alçalan bir vadiyi ortaya çıkardı.

"Hiç böyle bir şey görmemiştim..." diye mırıldandı Thea.

Ama Kipp çoktan garip geçide doğru ilerlemeye başlamıştı, botları gevşek kayaların üzerinde kayıyordu. "Aşağıda bir totem var. Kipp söyledi. "Onu hissedebiliyorum.

Thea'yı bir heyecan kapladı. Onlara totemlerin büyüünden bahsedilmiş olsa da, ne bekleyeceğinden ya da hikâyelere ne kadar inanacağından emin değildi. Ama arkadaşının gözlerindeki heyecanlı parıltı ona bunun doğru olduğunu, totemlerin bir varlığı olduğunu, Thezmarr'ın değerli bir savaşçısını çağırarak kadar güçlü olduklarını söylüyordu.

Sanki... Sanki bir cyren şarkısı gibi," diye mırıldandı Kipp, büyülenmiş bir halde.

Çok geçmeden Thea da hissetti: yumuşak bir melodi onları kendisine doğru çağırıyordu. Cal'ın ifadesi onun da aynı çekimi yaşadığını gösteriyordu.

Buz gibi rüzgâr geçitten geçerken Thea'nın yüzünü ve ellerini yakacak kadar soğuktu ama dişlerini sıkı ve her biri için bir totem elde etmek için umutsuzca ilerledi. Sonra da Büyük Salon'da kutlama yapabileceklerdi.

"İşte orada! Kipp bağırdı, uçurumun açıldığı kaide benzeri kaya formuna doğru .

Thea sarp çıkıntının tepesindeki demir parıltısını gördü. Thea'nın kafa derisi diken diken oldu. Bu kadar kolay olamazdı.

Bir şeyin kırılma sesi kanyonda yankılandı. Thea etrafında döndü. Fırlatılan bir ok muydu? Bu bir -

Yakındaki bir şey yüksek sesle inledi.

Vadinin tepesindeki devasa bir kaya aniden hareketlendi, onlara doğru yuvarlandı ve hız kazandı. Yoluna çıkan her şeyi dümdüz etmek üzere tasarlanmış olan kaya, vadinin tüm genişliğini kaplıyordu.

Thea'nın bakışları Kipp'e kaydı, ayaklarının dibinde kopmuş bir kablo duruyordu. "Bu bir tuzak teliydi!" diye bağırdı. "Totemi kap ve kaç!

Kaya parçası üzerlerine doğru fırladı ve korkunç bir hızla her şeyi yerle bir etti. Ondan kaçacak kadar hızlı olmalarının imkânı yoktu.

"Kipp, yürü!

Kipp totemi kaideden kaptı ve panik içinde Thea ve Cal'a baktı. Thea çoktan vadinin yerden yükselen kayalık bir çıkıntıya dönüşen kenarına doğru tırmanmaya başlamıştı.

"Yukarıya! Kipp'in kolunu tuttu ve onu vadinin yüzüne doğru itti. "Tırman!

Üçü de kayaya tırmanarak tutunmaya çalıştı. "Bizi ezecek! Cal bağırdı.

"Çıkıntıya ulaş," diye bağırdı Thea, kasları çabalamaktan titriyordu. Eğer oraya ulaşabilirlerse, kaya altlarından geçecekti. "Acele edin! Thea ilkti ve kendini vadiye doğru savurdu, yuvarlak taş kütesinin onlara doğru yuvarlanışını izlerken bacakları aşağıda sallanıyordu, arkadaşları hâlâ onun yolundaydı. Orada işe yaramaz bir şekilde asılı kaldı. onun panik çığlıkları - Cal ve Kipp'e şimdi yardım edemezlerdi.

Cal aniden onun yanında asılı kalmıştı, yanakları kıpkırmızıydı ve yüzünün kenarından ter akıyordu.

"Şimdi, Kipp!" diye bağırdı.

Kipp sıçradı -

Uzun uzuvları sallanan Kipp, bir çığlık atarak çıkıntıya tutundu.

Kaya altlarındaki vadiye düşüp garip ağaçları ve otları ezerken, vadinin kenarlarını sıyırıp kayaların parçalanmasına neden olurken aşağıda bir kükreme duyuldu.

Thea dehşet içinde izledi, eğer kayanın yolunda kalsalardı nasıl kanlı bir posaya dönüşeceklerini hayal etti. Kaya en sonunda vadinin sonuna çarpıp çarpmanın etkisiyle parçalara ayrılırken, üçü de bir an için şok içinde sallanıp durdu.

Thea onu takip edecek başka bir kaya olmadığından emin olunca , çıkıntıdan aşağı salındı ve aşağıdaki zemine ustalıkla indi.

"Kutsal tanrılar..." diye mırıldandı Kipp onun yanına daha az zarif bir şekilde inerken. Cal da onu takip etti. "Sen olmasaydın ölmüş olurduk, Thea," dedi, omzuna vurarak.

Ama Thea'nın dikkati Kipp'in elindeki totemdeydi. "Görelim o zaman.

Kipp onu avucunun içinde tuttu. Siyah bir kumaş şeride tutturulmuştu, işte oradaydı: bir çift çapraz kılıç, gerçek bir Muhafız totemi. "Kimin olduğuna nasıl karar vereceğiz?" diye sordu sessizce. "Hepimiz bunu hissettik. Hepimiz buna layıkız.

Thea bakışlarını totemden ayırdı ve ellerini pantolonuna sildi. "Bunu sen al, Kipp," dedi. "İlk sen hissettin, ilk sen ulaştın.

'Ama sensiz -'

Cal ona salladı. 'Biri gitti. İki tane kaldı.'

Thea'nın göğsünde rahatlatma çiçekleri açtı. 'O zaman buradan çıkalım. Tekrar ezilerek ölme riskini göze almamayı tercih ederim.

"Benim de pek hoşuma gittiğini söyleyemem," diye yanıtladı Cal vadiye bakarak. "Yukarı mı aşağı mı?"

"Yukarı," diye karar verdi Thea. 'Thezmarria kıyılarına göz kulak adaların durumunu daha iyi görebiliriz. Anlaştık mı?"

"Katılıyorum," dedi Kipp, totemini koluna sabitleyerek. 'İşe yaramaz küçük yaşlı benim ilk olacağım kimin aklına gelirdi ki?"

"Siktir git Kipp, Thea olmasaydı o şeyin yanında kayalara çarpmış olurdun.

Vadiye geri dönmeye başladıklarında Thea titreyerek güldü. 'Biri gitti. İki tane kaldı.'

Üçlü bir kez daha vadinin tepesine ulaştığında, kışın soğuğuna rağmen öğle güneşi şaşırtıcı derecede sertti. Diğer kalkan taşıyıcılarından hiçbir iz yoktu, bu da Thea'yı tedirgin ediyordu. Ya herkes onlardan fersah fersah ilerideydi ve totemler seyrekti ya da akranlarının korkunç bir sayısı

uçurumlara ya da diğer kalkan ta ıyıcılarına yenik d  m   t  . Hangisinin daha k  t   olduğunu bilmiyordu.

Thezmarr'ın kıyı  eridini g r    alanlarında tutarak bir sonraki adaya doğru ilerlediler. Bir öncekinden daha geniş bir bo luktu ama kalın, paslı zinciri kullanarak nispeten kolay bir şekilde karşıya tırmandılar. Diğer taraftan, Kipp Thea'nın kollarını sıkıca kavradı ve son birkaç halkada ona yardım etti, Cal da hemen arkasından takip etti.

Bir kara parçasından biraz daha fazlasıydı ve sadece birkaç dakika içinde küçük zincirli bir k  pr den başka bir adaya geçiyorlardı. Bir sonraki ada daha b y  kt  , buradaki ağaçlar ve  alırlar öncekinden daha sıktı, gölgelik etraflarını sararken güneşin görünmesini engelliyordu.

Thea'nın derisi diken diken oldu. İlk başta bunun kendisine seslenen bir totem olabileceğini d   nd  , Kipp'in tarif ettiği o cyren  arkısının başlangıcı. Ama hayır - bu o değildi. Bu, ensesindeki tüylerin diken diken olması hissiydi, genellikle biri onu izledi inde ortaya çıkan bir histi.

"Kipp, Cal," diye seslendi.

Her iki genç adam da durakladı ve ka ları endişeyle çatılmış bir halde ona d nd  .

"Bir şey hissediyor musun? Cal sordu.

Thea başını iki yana salladı. "Sanırım biri bizi takip ediyor," dedi onlara olabildiğince sessiz bir şekilde, kılıcını bir kez daha kınından çıkararak. "Dikkatli olun.

Cal çenesini sıktı ve başını sallayarak kendi kılıcını tutu unu ayarladı.

Birlikte,    nc  adanın garip, ormana benzeyen yaprakları arasında s r nd ler, saldırıya hazırlandılar, ama kimse kendini duyurmadı, kimse  alırlardan atlamadı. Yine de Thea'nın derisi hâlâ karıncalanıyordu. Gardını indirmede; i   d lerine güvenmeyi uzun zaman önce   renmi ti.

Thezmarr'ı her zaman g r    alanında tutmaya dikkat ederek çalılıkların kenarından ayrılmadılar. Zaten  l me meydan okuyan bir atlayı la, kendi türlerinin arkadan bıçaklayan doğasıyla ve dev bir kayayla y zle mi lerdi... Görevlerini, hayatlarını tehlikeye atacak başka neler olduğunu kim bilebilirdi?

"Bekle," fısıldadı Cal aniden, kapalı bir yumru unu havaya kaldırarak durmalarını işaret etti. Başını g lgelikten kaldırdı, tüm vücudu gergindi ve  ne doğru e ilmi ti.

Sonra Thea da hissetti. Daha  nceki aynı çekme hissini. Cal yukarıdaki yaprakları işaret etti. "Yukarıda.

Thea parmağının izini takip ederek bir ağacın çatalındaki kuş yuvasına benzeyen yere ulaştı. Çekiştirme hissi giderek güçlendi. Adam haklıydı.

Kipp inledi. 'Daha fazla tırmanmak yok...'

"Kimse senden tırmanmanı istemedi," diye yanıtladı Cal. Thea'ya "Seni bunun için mi çevirdi?" dedi.

Ama Thea başını salladı. 'Sen al. Bir sonrakini ben alırım.

Cal kalkanını çıkarıp yayını ve sadağını ona vermeden önce bir an tereddüt etti.

Thea ve Kipp'in arkadaşlarının ağaca tırmanmaya başlamasını izlemekten başka yapabilecekleri bir şey yoktu. Thea ona dikkatli olmasını söyleme isteğini bastırdı, bunun bundan sonra hepsi için geçerli olacağını varsayıyordu. Ensesindeki tüyler hâlâ diken dikendi ve bu duygudan kurtulamıyordu...

Cal'ın gövdeye tırmanışını izlerken, neredeyse tepeye varmak üzereyken tedirginlik içinde çalkalanıyordu.

"Orada mı? Kipp onun yanından bağırdı.

"Öyle olmalı, hissedebiliyorum," diye cevap verdi yuvaya yaklaşırken.

Ardından gelen sessizlik Thea'nın tüylerini diken diken etti. Cal'ın vücudunun alt kısmını görebiliyordu ama ağacın çatalında ne yaptığını göremiyordu.

"Buldum!" diye zaferle seslendi.

Ama bu zaferi bir çığlık takip etti.

OTUZ ALTINCI BÖLÜM

Cal aniden aşağıya, onlara doğru inmeye başladı ve inerken birkaç dal ve çalıya çarptı.

Gölgelikten düzinelerce devasa siyah kuş fırladı, kanat çırpıyor ve yüksek sesle ciyaklıyorlardı. O kadar çoktular ki bir an için içeriye süzülen ışığı engellediler.

Thea başka bir sihirli çekim hissederek dikkatini gökyüzüne doğru çekti.

Ama Cal düşüyordu. Ağaçların arasında zıplarken, bağırırları çarpmanın etkisiyle boğulurken sonsuz gibi görünüyordu.

Bir gümbürtüyle yere çarptı. Gözleri acı içinde kapanmıştı. Bir elinde totemini tutuyordu ama diğer eli kan içindeydi, başparmağı ile işaret parmağı arasındaki deriye kahverengi bir engerek yılanı yapışmıştı.

Başka bir totemin olası çağrısını unutan Thea, kalbi hızla çarparak arkadaşının yanında dizlerinin üzerine çöktü. Bir an bile tereddüt etmeden yılanın çenesini ondan ayıran Thea, yılanı uçurumun kenarından aşağı fırlattı.

Cal acı içinde kıvranarak, "Beni yakaladılar," diye hırıldadı. "Üç .

Elbette, elindeki tek ısırık değildi. Thea kolunu çevirdiğinde iki delik yarasının daha şişmeye başladığını gördü.

"Siktir," dedi. "Kipp, bana çantamı ve su mataramı ver. "Zehirli olduğunu tahmin ediyorum? Cal dişlerini sıkarak nefes nefese kaldı. "Korkarım

öyle," diye yanıtladı Thea, kahverengi pulları bir

Farissa'nın birkaç yıl önce koordine ettiği deney. "Ama sakın ol. "Senin için söylemesi kolay," diye ısırıldı Cal.

Kipp Thea'nın yanındaydı ve ona istediği şeyleri veriyordu. "Zehri emerek çıkarayım mı?"

Cal acı dolu bir inilti çıkardı. 'Benim hiçbir şeyimi emmiyorsun, Kristopher -'

Thea'nın elleri mataranın kapağını açmak için hızla çalıştı. "Bu bir efsane," dedi, korkusunu sesinden uzak tutmaya çalışarak. 'Kolunu aşağıda tut, Cal. Zehrin kalbine gitmesini yavaşlatır.

"Rahatlatıcı. Alnında boncuk boncuk ter vardı.

Thea yaraları suyla yıkadı ve sonra Wren'in onun için hazırladığı çantayı karıştırdı. İçinde bir şeyler olmalıydı. Yanıklar için merhem. Bandajlar. Kurutulmuş iruseed - *buna daha sonra ihtiyacı olabilir*, diye düşündü, kendini mantıklı düşünmeye zorlayarak. Kurum kökü tozu. Ağrı için lavanta tentürü -

"Evet!" diye yarı bağırarak iç ceplerden küçük bir kahverengi sıvı şişesi çıkardı ve mantarı dişleriyle üstünden çekti. Wren her şeyi düşünmüştü. "Bu zehri durduracaktır.

Cal'a küçük bir sopa uzattı. "Bunu ısır," dedi ve sopayı Cal'ın dişlerinin arasına yerleştirdi. "Kipp, onu tut.

Gözleri irileşti ve Kipp ellerini arkadaşlarının omuzlarına koyup özür mırıldanırken yüzünü buruşturdu.

Thea bir an bile kaybetmeden sıvıyı her bir ısırığın üzerine döktü.

Cal, Kipp'in tutuşu altında çırpındı, çığlıkları ağzındaki sopayla susturuldu.

"Anti-venom," dedi ona, acı dalgaları onu ele geçirirken ve adam onların pençeleri altında kıvranırken onu yatıştırmaya çalışarak. "Özür dilerim. Özür dilerim," dedi.

İşi bittiğinde çantadan temiz keten şeritleri aldı ve her bir yarayı sıkıca sardı.

Cal, Kipp'in dizlerinin dibinde yatıyordu, terden sıırıslam olmuştu, nefes nefese kalmıştı, teninde hafif bir yeşil parlaklık vardı.

Kipp onun oturmasına yardım etti. "İyi olacak mı?" diye sordu. Onu.

Thea arkadaşının alnını sildi ve su matarasını dudaklarına götürdü, onu içmeye zorluyor. "Sanırım öyle. Wren'e teşekkürler," dedi ve yanındaki çantayı okşadı.

"Ve sen," diye hırıldadı Cal.

"Bana sonra teşekkür edersiniz. Kendini toparlayabilmek için onlara arkasını döndü. Bu onu neredeyse ikinci kez kaybediydi.

Ama onunla tekrar karşılaştığında Cal zayıf bir şekilde sırtıyordu. "İkisi gitti..." Totemini havaya kaldırdı.

Thea'nın yüreği burkuldu, gölgelikten geçerken kuş sürüsüne doğru hissettiği çekimi hatırladı. "Bu konuda..." dedi sessizce. "Sanırım o kuşlarla birlikte bir tane vardı.

Cal ona bakakaldı. "Ne?

"Sen düşmeden hemen önce hissettim.

Cal, ayağa kalkmasına yardım etmek için Kipp'i dürttü. 'Öyleyse yola koyulsak iyi olur. Sana bir totem bulalım. İlk başta dengesizdi ama silahlarını topladıklarında ayakları yere basar gibi oldu.

Şimdi biraz daha yavaşlardı ama yine de adanın kenarına kadar geldiler. Sadece aniden durmak için.

Bulundukları ada ile bir sonraki ada arasındaki boşluk ilkinden bile çok daha büyüktü. Onları bekleyen şey, iki kara kütlesini birbirine bağlayan ince, paslı zincirlerden yapılmış yatay bir merdivendi, dalgalar çalkalanıyor ve altındaki keskin kayalara çarparak köpürüyordu.

Thea engeli gözden geçirirken şakaklarını ovuşturdu. 'Kendimizi aşağıdan karşıya çekmeliyiz. Ya da tepeye tırmanmalıyız...' diye mırıldandı. Ensesi tekrar karıncalandı ve az önce ayrıldıkları ormanın sınırını tarayarak geri döndü. Görünürde kimse yoktu. Parmaklıkların olduğu köprüye dönerek kararını verdi. "Hepimiz eğitim aldık, gücümüz var... Değil mi?

Cal başını salladı. "Ben hallederim.

Silahlarını vücutlarına sıkıca bağladılar ve Thea ilk defa kalkan taşıyanların geri kalanının nereye gittiğini merak etti. Bir sonraki engelle yüzleşmek için omuzlarını dikleştirirken bu düşüncüyü aklından uzaklaştırdı. Yerinde hiçbir mekanizma ya da hile göremiyordu... ama derisi hâlâ karıncalanıyordu, arkalarında bir şey dikkatini çekiyordu. Orada hiçbir şey yoktu.

'Önce siz ikiniz,' dedi.

Cal, vücudunun tüm ağırlığını yaralı koluna vermek zorunda kalmamak için parmaklıkların üzerine tırmanmayı tercih etti. Bu arada, Kipp bir tür orman hayvanı gibi aşağıda bir çubuktan diğerine sallanıyordu.

Uzakta, onların hemen ötesinde Thea'nın kalbi yerinden fırlayacakmış gibi oldu. Siyah kuş sürüsü adanın üzerinde daireler çiziyordu. Thea totemin adanın içinde titreştiğini hissedebiliyordu.

Onlar. Sadece zincirlerden oluşan bu merdiveni açması gerekiyordu.

Thea, Kipp'in yöntemini tercih etti ve ellerini metal parmaklıklara geçirerek kılıcının, kalkanının ve çantasının yerine sıkıca baēlandığını son bir kez kontrol etti. Sonra karşıya geçmeye başladı. Aylar içinde ne kadar glendiēine, kendini bir zincirden diēerine savururken tüm vücut aēırlığını kolaylıkla tařıyabildiēine hayret etti. Daha ne olduēunu anlamadan yolun yarısını geçmiş, ařaēıdaki dalgaların uēultusunu duymazdan gelerek -

İşte o zaman ilk ok havada ıslık alarak ilerledi.

Ucu kolunun üst kısmını sıyırdı ve çoktan neredeyse kendini bırakacaktı, irkilerek bir ıēlık attı.

"Thea! Kipp diēer taraftan baēırdı, sesi panikle tizleşmişti. Sarkan bacaklarının yakınında bir ok daha vınladı ve yüksek sesle küfrederek kendini bir sonraki bara fırlattı. Cal'ın bir ok yerleřtirdiēini görebiliyordu. onu savunmak için kendi yayına.

Oklar uçurumdan fırlarken, Thea bir elini diēerinin önüne koyarak vücudunun üst kısmındaki tüm gücünü kullandı ve vücudunda bir düzine delik olmadan karşıya geçmek için çaresizce çabaladı.

"Cal!" diye baēırdı, birden aklına totemini yakınlarda bir yerde tutan lanetli kanatlı yaratık geldi. "Kuşu vurmak için o oklardan birkaçına ihtiyacım olacak!

"Ama -

"Sakın başka bir tane kullanmaya kalkma!" diye emretti.

te ikisini geçmişti, başarabilirdi, yapabilirdi -

Bir ok daha yan tarafını öptü, derisini sıyırdı geçerken acıyla kavruldu, sadece ortasını ıskaladı.

Kfr eden ve terleyen Thea, bir eliyle asılı kaldı ve dişlerini sıkarak çantasına uzandı. Kr krne çantanın içini karıştırırken parmakları istediēi kavanozun etrafına dolandı ve can havliyle kavanozu saldırganlara doēru fırlattı.

Cam çevredeki taşların üzerinde paramparça olurken yoēun bir duman patladı. Alarm ıēlıkları ve acı ıēlıkları uçurumdan ařaēı yankılandı.

"Bunun için biraz övgü almalıyım, Wren," diye mırıldandı kendi kendine, son parmaklıklardan güvenli bir yere doēru sallanıırken.

Cal ve Kipp ona doēru koşarak onu neredeyse boēucu bir kucaklamanın içine çektiler.

Cal inanamayarak başını sallıyordu. "Tanrılar aşkına, bu da neydi böyle?

"Kurum kökü tozu," diye cevap verdi. 'Mala tutabildiğimden beri bu kökleri topluyorum. Değişiklik olsun diye ürünü iş başında görmek güzel. Hasarı incelemek için gömleğini kaldırdı. Seb'in ona verdiği yara izine paralel düzgün bir kesik vardı. Bıçak yarası kadar derin olmasa da, şiddetli bir şekilde yanıyordu.

"İyi misin? Kipp onun yüzünü buruşturduğunu fark edip omzunun üzerinden yarasına bakmaya çalışarak sordu.

"Sadece bir sıyrık," diye güvence verdi ona, gömleğini pantolonunun beline geri soktu ve kuşlar için önündeki araziye taradı. "İşte!" diye bağırarak ileri atıldı, sürü yakınlarda daireler çizerken acısını ve saldırganları unuttu. Güç nabızı onu tekrar çağırdı.

"Çok yakın," diye mırıldandı Cal. "Uğultusunu hissedebiliyorum.

İleride, kocaman siyah kuşlar kayaların üzerinde toplanmış, bazıları gökyüzüne doğru uçuyordu.

Thea yumruğunu havaya kaldırarak diğerlerine durmalarını işaret etti ve korunmak için dikenli bir çalının arkasına çömeldi.

Sonra onu gördü. Totem, bir çift pençenin içinde, bir tüy bulanıklığının ortasında parılıyordu, gökyüzündeydi.

"Cal, yayın," dedi elini uzatarak. "Ateş etmemi ister misin?" diye teklif etti.

Thea tereddüt etti.

Bu benim için onurdur, Thea. Hayatımı kurtardın. Hem de iki kez. Bunu senin için yapmama izin ver,' diye ısrar etti, elini kalbinin üzerine koyarak.

Cal'in daha iyi bir okçu olduğunu inkar etmek mümkün değildi, onun yay kullanma becerisi yok denecek kadar azdı, Cal'in olasılıklara meydan okuduğunu, sayısız imkansız atış yaptığını görmüştü, ama...

Althea Nine Lives kendi yeteneklerinden yoksun değildi ve bu totemi gururla sahiplenmek için onu kendisinin kazanması gerektiğini biliyordu. "Teşekkür ," dedi Cal'a. "Ama bunu başarabilirim.

Başını sallayarak yayı ona uzattı.

Thea gözlerini hedefinden ayırmadan, metalin parıltısı hâlâ yukarıdaki güneşte parıldarken, silahı kavradı, kırışe bir ok taktı ve nişan aldı.

Kendini merkeze aldı.

Bir atış, hepsi bu kadardı.

Bunu Cal'a yaptırabilirsin, dedi zihninin gerisindeki küçük ses, ama onu bir kenara itti ve kolunu geri çekti.

Sonra kafasını başka bir ses doldurdu. *"Ona bundan daha fazla güç vermelisin..."* diye fısıldadı Wilder kulağının dibinde.

Thea oku daha da geriye çekerken kolları, omuzları ve sırtı gerildi, bakışları totemini taşıyan o tek siyah kuşa odaklandı.

"Şimdi. Kelimeyi Hawthorne'un ona söylediği gibi fısıldadı ve yayın girişini serbest bıraktı.

Ok havayı mükemmel bir çizgiyle kesti. Bir çığlık duyuldu.

Sonra, kuş gökyüzünden düşüyordu.

Birkaç metre ötede bir gümbürtüyle yere düştü ve Thea ona doğru koştu.

Dizlerinin üzerine çökerek totemi ölü kuşun pençelerinden kurtardı ve parmaklarının arasında tutarak sonunda başardığına inanamadı.

Cal arkasından, 'Bu iyi bir atıştı,' dedi.

Thea başını kaldırıp iki arkadaşına baktı, ikisi de totemlerini kollarına takmışlardı. "Başardık..." diye fısıldadı.

Her iki genç adam da onun yanında diz çökmüş, kollarını ona dolamışlardı. "Yaptık," dedi Kipp sırtarak.

Bir süre öylece kaldılar, sanki gerçeğin içlerine işlemesi için bir dakikaya ihtiyaçları varmış gibi. Thea duygularının boğazında düğümlendiğini hissetti ve kendini azarladı, şimdi gözyaşı dökmenin sırası değildi.

"Hepimiz iyiyiz," diye mırıldanıyordu Kipp. 'Hepimizin totemleri var...' Sonunda birbirlerinden ayrıldılar.

"Güzel," diye güldü Thea, savaşçı totemini koluna bağlarken. "Şimdi Thezmarr'a geri dönelim.

Üçlü kendilerini topladı ve seçeneklerini değerlendirmek için adanın kenarına gitti. Birkaç ada öteye gitmişlerdi ve diğer taraftaki Bloodwoods ile aralarındaki mesafe artık oldukça fazlaydı. "Bunu nasıl yapmak istiyoruz?

Thea Thezmarrian'a geri dönmek için can atıyordu. toprak, Lonca Ustasının önünde zaferlerini sağlamlaştırmak için can atıyordu.

Kipp çıkıntının üzerinden bakarken yüzünü buruşturdu. 'Peki, aşağı inip aşağıdaki kayalıklarda bir yol bulabilir miyiz...? Şu anda gelgit var, dalgalar o kadar sert vurmuyor.

Thea bundan pek hoşlanmamıştı. Sular çekilsin ya da çekilmesin, ötedeki denizlerin ne yapacağı belli olmazdı, daha birkaç gece önce bunu kendileri de görmüşlerdi.

"Riske istemiyor musun? Kipp tahmin etti.

" bir şey gelmezse," diye itiraf etti Thea. 'Geçen gece fırtınanın ne kadar çabuk değiştiğini . Geri çekildiği için şanslıydık, ama bizi kayaların üzerinde paramparça edecek bir fırtına da gönderebilirdi. Ayrıca, zaman konusunda endişeliyim, çok uzun sürebilir.

"Peki ya Thea'nın daha önceki fikri? Cal aniden gözlerini kısarak diğer taraftan bir şeyler yapmaya çalıştığını söyledi.

Thea gözlerini kırptırdı. "Hangisi...?"

'Karşıya bir ip atıp o şekilde geri dönebilirim. Bu sefer önümüzü kesmek için bekleyen bir kalabalık yok. Oradakiler çoktan başardı, totemlerini aldılar ve muhtemelen Büyük Salon'da çoktan sarhoş oldular.

"Ben... Başka bir engeli aşmak için vücudumun üst kısmının yeterli güce sahip olduğundan emin değilim. Thea itiraf etti. Yan tarafındaki kesik zonkluyordu, ilk okun saplandığı yerdeki kesik gibi ve kolları yaydan ve önceki tırmanıştan dolayı ağrıyordu.

"Ben de," diye yanıtladı Cal, sargılı engerek ısırıklarını göstererek. 'Ama buna gerek kalmayacak,' dedi Kipp, gözleri parlayarak.

Thea onun parlak zekâsının stratejisinin parçalarını bir araya getirdiğini görebiliyordu.

'*Bu ada Thezmarr'dan daha yüksekte. İpi şu çıkıntıya çekersen...*' Kipp işaret etti. 'Sonra kemerlerimizi halat boyunca kanca olarak kullanabiliriz ve ağırlığımız bizi aşağı ve karşıya çeker. Her birimiz için bir dakikadan az sürer...?'

Cal, Kipp'i boynundan yakaladı ve başının tepesini öptü. "Sen bir *harikası*n Kristopher," diye ilan etti.

"Ben alındım," dedi Kipp, arkadaşının elinden kendini kurtararak.

Üçünün de neşesi son derece bulaşıcıydı. Yüzüne yayılan geniş sırıtışa engel olamayan Thea, Cal'a döndü: "Pekâlâ, bu onuru sana bırakıyorum.

Cal sahte bir selam verdi. "Benim için zevktir.

Thea'nın göğsünden ısı yayıldı. Kendini bir tüy kadar hafif hissetti, sanki havada süzülebilirmiş gibi. , gerçekten ; onlar

Thezmarr'ın Muhafızlarıydı.

Kipp ipin bir ucunu yakındaki daha sağlam ağaçlardan birine bağladı ve Cal diğer ucunu okuna sabitlerken Thea düğümü birkaç kez kontrol etti.

"Kastettiğim çıkıntıyı gördün mü? Kipp sordu.

'Sence bu Bloodwoods'daki bir ağaçtan daha mı iyi?

Kipp heyecanla başını salladı. 'Dış mahallelerdeki şu ağaçlar Carraway Kabukları. Son derece yumuşak bir ağaçtır dış katmanları soyulup parçalanır. Ağırlığımızı taşıyamayacağından endişeleniyorum. Ayrıca, oradaki çıkıntı, aşağı doğru ivmeyi kolaylaştıracaktır. Oradan tepeye basit bir tırmanış. Gördün mü?'

"Gerçekten de öyle," dedi Cal, okunu yayına yerleştirirken.

Thea, ipi keskin bir hassasiyetle geri çekerken arkadaşının içinde dalgalanan güce hayret etmek zorunda kaldı.

Okun uçmasına izin verdi.

Üçü de ada ile anakara arasındaki boşlukta süzülüştü izledi.

Halat peşinden sürüklendi ve aniden gerildi.

Cal, tutuşunu test etmek için üzerine abandı. Zorlukla hareket etti. Onlara döndü ve sırtı. "İlk kim?

"Yeterince güçlü olduğundan emin misin? Thea cesaretini toplayıp kabloyu bir de kendisi sıktı. Sağlam bir şekilde yerine oturduğunu *hissetti*.

"Pekala," dedi Kipp göğsünü kabartarak. 'Takım için bir tane alacağım ve ilk ben gideceğim. Tabii Milla'ya bundan bahsedeceğine söz verirsen.

"Bu, bir dahaki sefere bizi onunla gerçekten tanıştıracığın anlamına mı geliyor? Thea güldü.

Kipp silahlarının ve kalkanının güvende olduğunu kontrol etti ve ona bakmadan önce koluna bağlı totemi iki kez kontrol etti. "Söz veremem Althea. Fırsat kendini gösterdiğinde zaman çok önemlidir.

Arkadaşı kemerini çözdü ve ipin üzerinden geçirerek onları selamladı. "Diğer tarafta görüşürüz.

Sonra vadinin üzerinde süzülüyordu, ardından yankılanan bir sevinç çığlığı.

Cal başını sallamadan önce şaşkın bir sessizlik oldu.

"Hiç onun biraz deli olup olmadığını merak ediyor musun?" diye sordu Thea'ya, uzakta giderek küçülen Kipp'e dikerek.

"Sadece sık sık...

Cal güldü, sonra Kipp'in güvenle karşıya geçtiğini ve çoktan tepeye tırmandığını görünce Thea'ya işaret etti. "Önce bayanlar.

Thea titreyen parmaklarıyla kemerini çözdü, soyut bir şekilde pantolonunun uçurumun yarısına kadar düşmemesini umdu ve ipe taktı, ağırlığını bir kez daha test etmek için aşağı doğru çekti.

Şimdi sağ pazusunda parıldayan totemine son bir kez bakarak kendini uçurumdan aşağı bıraktı.

Buz gibi rüzgâr örgüsüne dolanıp tenini kamçılayınca şok geçirdi ama Thea kayaların ve aşağıdaki denizin üzerinde süzülürken gözlerinden sevinç akıyordu. Kemerini tüm gücüyle kavrayarak, tüm bunların saçmalığı karşısında vahşi bir kahkaha attı.

Buna inanmakta güçlük çekiyordu. Bu özgürlüktü. Bu *zaferdi*.

Çıkıntı net bir şekilde göründü ve uçurumun yüzüne çarpmadan önce yavaşlamak için kendini destekledi. Botları taşın üzerinde kaydı ve topuklarını içeri sokarak kendini aniden durdurdu. Başarmıştı.

Zincirli Adalar'a doğru baktığında Cal'ın figürünü seçebiliyordu. Kemerini pantolonunun belinden geçirip uçurumun tepesine doğru tırmanmaya başlamadan önce iki eliyle ona el salladı. Sadece birkaç manevra yaptı ve sonra Kipp'in sert elleri onu yukarı çekerken uçurumun kenarından tırmanmaya başladı.

Birlikte, Cal'ın da onların peşinden ipin üzerinde süzülüşünü izlediler. Kısa bir süre sonra Cal da Thezmarria topraklarında onlara katıldı ve güneş batmaya başlarken üçü de fethettikleri yerlere baktılar; Zincirli Adalar, kabul testi... Tören olsun olmasın, artık hepsi loncanın Muhafızları, orta diyarların koruyucularıydı -

Aşağıdan bir çığlık duyuldu.

Cal yayı ve okuyla, Kipp ve Thea da kılıçlarıyla bir anda silahlarını çekmişlerdi.

Uçurumun kenarına doğru yaklaştıklarında aşağıdaki çıkıntıda Sebastos Barlowe'dan başkasını göremediler.

Cal okunu onun yüzüne doğrulttu.

Seb gözle görülür bir şekilde soldu ve saklanacak bir yer bulmak için çılgınca etrafına bakındı. Hiçbir yer yoktu. Açıktaydı ve onların merhametine kalmıştı.

Thea Cal'ın yüzüne ve orada kaynayan öfkeye baktı. "Cal..." dedi sessizce.

Arkadaşının kullandığı karanlık ve nefret dolu sesi tanıyamadı. "Bunu o piçin gözüne sıkmamam için bana tek bir neden söyle.

"Belki de yapmalısın," dedi Kipp, kılıcı hâlâ havadaydı. "O bunu hak ediyor.

Seb sert ve hızlı bir şekilde nefes aldı, elleri teslimiyetle havaya kalktı, gözleri sıkıca kapandı. "Lütfen..." Fısıltıyla çıkmıştı.

"Onu sen öldürmezsen, ben ," diye hırladı Kipp.

Thea kendini arkadaşlarıyla çıkıntının arasına attı. "Yapma," dediğini kendi de duydu.

Cal irkildi. "Ne yaptığını biliyorsun, Thea... Bizi gördün, ne yaptığını -"

"Biliyorum," dedi, tüm vücudu gerginlikle doluydu.

İkisine de yalvarmak için ellerini uzattı. 'O beni de incitti. Ama bu sen değilsin...' 'Bana uyar,' diye cevap verdi Cal, bakışlarında hala öfke vardı, elleri

yayının etrafında titriyordu.

Thea kılıcını kınına sokarak ona, "Hayır, değil," dedi. "Bu sen değilsin ve bunu ikiniz de biliyorsunuz.

Bunu bir sessizlik izledi.

Ve sonra Kipp derin bir iç çekti. "O haklı, Cal...

Aşağıda, Seb hâlâ olduğu yerde donup kalmıştı, geniş gözleri şimdi onları izliyordu, aniden hesaplıyordu.

"Cal..." dedi Thea nazikçe, ona doğru uzanarak.

Cal öfke dolu bir kükreyle yayını kaydırды ve okunu Seb'in omzuna sapladı.

Dizlerinin üzerine düşen Seb çığlık attı, yarasından kan sızarken sesi kayalıklarda yankılandı.

"Bundan çok daha korkunç bir kaderi hak ettin. Cal acımasızca küfretti ve hışımla uzaklaştı.

Kipp, Thea'ya acı dolu bir bakış attı ve onun peşinden gitti.

Ama Thea, Thezmarria uçurumunun kenarında oyalandı ve orada çömelip kanayan omzunu tutarak acı içinde inleyen Seb'in görüntüsünü izledi.

"Merhametimizi zayıflıkla karıştırma," dedi ona, sesi soğuktu. 'Seni yendiğimizde, herkes düştüğünü görmek için orada olacak,' diye söz verdi. "Ve bu bana olan iki hayat borcun.

Bununla birlikte, arkadaşlarını bulmak için Bloodwoods'a doğru yürüdü.

Ağaçlar etrafını sardığında, omurgasından aşağı buzbir ürperti yayıldı.

Bu, kılıcını tekrar çekmesi için yeterliydi.

"Cal?" diye seslendi. "Kipp? Fazla uzaklaşmış olamazlar.

Ormanın derinliklerine doğru yürüdü, her an onların sesini duyacağından emindi.

"Cal? Kipp?" diye tekrar bağırdı, bu sefer sesi biraz daha yüksekti. "Bu hiç komik değil -

Sözcükler dudaklarından çıkar çıkmaz siyah gölgeler içeri girdi ve aniden ortalık neredeyse zifiri karanlığa büründü.

Garip, gırtlaktan bir tıslama sessizliği deldi ve Thea geri sıçradı, sesi kabuslarına giren ses olarak tanıdı ve yanmış saç kokusu burun deliklerini doldurdu.

Yakınlarda bir hareket hissetti, tıslama sesi tenini titretecek kadar yakındı. Titreyen Thea öne doğru eğildi.

Kan püskürdü.

Onun kanı.

BÖLÜM OTUZ YEDİ

Arheguld Reaper buradaydı.

Pençeler Thea'nın omzunu yırttı ve havada savrulurken çığlık attı, bir ağaca çarptı ve boğuk bir çığlıkla orman zeminine kaydı. Ama yeterince hızlı hareket etmeyenlerin başına neler geldiğini görmüştü. Acı dolu bir çığlığı ayağa fırladı, kalkanını sırtından çıkarıp önünde tutarak kararan ormanı taradı.

Neredesin sen? Açık yarasında acı alevlendi, sıcak kan kolundan aşağı fişkırdı ama sendeleyerek ilerledi, kılıcını tuttu ve etrafında yüzen siyah gölgelerin arasından bakmaya çalıştı.

Fark edilmeden Thezmarr'a nasıl ulaştığı şu anda önemli değildi. Sadece hayatta kalmak zorundaydı. Cal ve Kipp'i bulup kaçması gerekiyordu -

Bir kükreme ormanı sarstı, öyle yüksekti ki bunu iliklerine kadar hissetti.

Ve orada, ağaçların arasında yükselen ve çizmelerinin altındaki toprağı titreten Azrail .

Siktir, siktir, siktir. Bunu nasıl başaracaktı? Delmira'da neler yapabildiklerini görmüştü. Lachin ve diğerlerine ne yaptıklarını görmüştü.

Sakin ol, dedi kendi kendine, sırtını yakındaki bir ağaca dayadı ve omzundaki yakıcı acıyı görmezden geldi. Birden fazla mı vardı? Arkadaşlarına çoktan saldırmışlar mıydı? Kaleye mi? *Wren'e mi?* Soru yağmurunu zihninden uzaklaştırdı ve kılıcını tutuşunu düzeltti, kolundan aşağı süzülen kan ellerini kayganlaştırıyordu.

Odaklan, diye emretti.

Beyaz bir parıltı oldu ve aniden Thea'nın kılıcı uzun, keskin bir pençeden aşağı kayarak yüzünü kesmesini engelledi. Nefes nefese kalan Thea, saldıran uzvu yakalamak için kalkanını kullanarak kılıçla savuşturdu. Yaratığın kanıyla parıldayan diğer pençesinin hızlı darbesinden kaçınarak dönerek uzaklaştı.

Bunu yapabiliirdi. Bunun için eğitim almıştı. Düşüncelerini susturdu, kalbinin gümbürtüsünü yavaşlattı. O yeri bulması gerektiğini biliyordu, kendi içinde derinlerde, öldürmeden önceki o sakin cebi.

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve Thea kenara sıçrayarak kendisine doğru gelen bir gölgenin kırbacından kaçtı. Kırbacın ucu ön kolunu öptü ve Thea çığlık attı, gözyaşları yüzünden görüşü bulanıklaştı.

En ufak bir dokunuşta etini yakan, demirci ateşinden çıkmış kızgın bir bıçağın acısıydı bu.

Yaratık durakladı, sanki çektiği acının ağır kokusunun tadını çıkarıyormuş gibi havayı kokladı. Boynuzlu başını eğerek onu inceledi, karanlık şeritleri şiddetle merakla kıvrılıyordu. Şey ona doğru yaklaştı, gücü onu arıyordu.

Thea bir ayağını diğerinin arkasına atmış, ormanda birbirlerinin etrafında dönerlerken gözlerini Azrail'den ayırmıyordu.

Onunla oynuyor, acele etmiyor, avın, oyunun tadını çıkarıyordu.

Ama Thea da avlanabiliirdi. Kılıcını tehditkâr bir şekilde döndürdü. Gölge Wraith'in istediği kansa, alacağı da kandı.

Korkunç pençelerinin bir darbesini daha savuşturdu ve karanlığının kalkanına çarpmasını homurdanarak karşıladı; bu darbenin gücü botlarını nemli toprağa saplıyor, gücü kemiklerini titretiyordu.

Thea sağa dönerek kılıcını yaratığın sinirli bacağına sert bir şekilde sapladı.

Çığlık attı, kulak tırmalayan sesi ağaçların arasında yankılandı. Tekrar saldırdı, avantajını zorlamaya çalışıyordu.

Ama Azrail zekiydi, ondan çok daha büyük savaşçıları öldürme konusunda deneyimliydi ve sabrı aniden tükenmeye başlamıştı. Avını istiyordu.

Başka bir saldırıdan kaçan Thea, Savaşçıların Delmira'da bunu nasıl başardıklarını düşündü. Ama yaratıkları alt etmek için bir ekip halinde çalışmışlardı ve o karanlık kalpleri oymak için Naarvian çeliğine sahiptiler...

Ve arkadaşları görünürde yoktu, büyük ihtimalle yakınlarda bir yerde ölmüşlerdi.

Burada sadece o vardı. Ve onu sonsuza kadar tutamazdı, onu tek başına aşağı indiremezdi.

Belki biraz ipi ya da Cal'ın yayı olsaydı, onu kaçmasına yetecek kadar geciktirebilirdi ama bunların hiçbiri yoktu.

Pençeleri ve gölgeleriyle ona doğru hamle yaptı, siyah şeritler ona doğru savruldu, kalkanının bariyerini aşarak bacaklarını kesti. Thea kana bulanmış yaprakların arasından geri çekildi, göğsü eforla kabarıyordu. İnisiyasyon testini tüm tehlikeleri ve engelleriyle birlikte tamamlamıştı ama Azrail'in tuzağına düşmüştü. Uzuvarları yanıyor, kasları her hareketinde çığlık atıyordu ama yine de durmadı.

Bir çığlık atarak kendini ileri attı, bıçağı yaratığın açıkta kalan uzuvlarına saplandı. Ne kadar yorgun olursa olsun, sonuna kadar savaşırdı. O baştan aşağı bir Thezmarrian savaşçısıydı -

Thea uçtu ve başka bir ağaca çarptı, çarpmanın etkisiyle dişleri döküldü, şok tüm vücudunu sarstı.

Ama hayır, bu onun sonu olmayacaktı. Bu olamazdı. Tabii ölmeyip o canavarlardan birine dönüşmeyecekse... İleri atıldı, görüşü bulanıklaştı -

Bir çığlık havaya karıştı.

Kendisinin değil.

Ve aniden, alev alev yanan ikiz bıçakların parıltısı karanlığı aydınlattı.

Wilder Hawthorne onunla Azrail'in arasına indi.

Thea boğuk bir nefes verdi, gördüğü manzara karşısında dizlerinin bağı çözüldü.

Ama yaratık caymadı. Yeni hedefine doğru tısladı ve Savaş Kılıcı ateşten kılıçlarını davet edercesine döndürdü.

Azrail, Wilder'a doğru hamle yaparken öfkeli bir çığlık attı. Yırtıcı, kesici pençeler ve karanlığın kirpiklerinden oluşan bir bulanıklıktı ama Savaş Kılıcı bu ölümcül dansı biliyordu. Gövdesine bir dizi kesik ve vuruşla saldırmadan önce eğildi ve ilerleyişten çekildi.

"Thea? Wilder seslendi.

Arkasındaki ağaca yarı yığılmıştı ve savaşçının ona verdiği rahatlama sayesinde nefes nefese kalmıştı. Nefes almakta zorlanan Thea, ağacın gövdesini itti ve kendi kılıcını kaldırdı.

"Sağına doğru. Karanlığın kırıbacını engellemek için kalkanını kaldırdı ve silahını kararlılıkla kavrayarak gölgeleri yararak yaratığın açıkta kalan tarafına doğru ilerledi ve bıçağıyla sert bir hamle yaptı.

Azrail acı içinde feryat etti ve Thea kılıcını bükerek içindeki acının her damlasını dışarı çıkardı.

"Blok! Wilder bağırdı.

Thea'nın kalkan kolu içgüdüsel olarak tekrar havaya kalktı ve jilet gibi keskin pençelerin ölümcül darbesini savuşturmak için tam zamanında geldi.

Azrail'in ezici gücünün altında gücü sarsıldı ve tökezledi, vücudu aniden her yarayı, her çürüğü hissetti. Thea kalkanının arkasında çömelmiş halde kaldı, kendini toparlamaya çalışırken hırıltılar çıkarıyordu.

Canavar onun zayıflayan kararlılığını hissetmiş gibiydi ve her zamankinden daha vahşice saldırdı, oniks büyüğü şeritleri amansız bir saldırı dalgasıyla ona doğru geliyordu. Hepsini engelleyemedi, birini kalkanına aldı ve diğerini kılıcıyla kesti, ama üçüncüsü... Üçüncü kamçı göğsünün üst kısmına çarptı ve çığlık attı ve karanlık içine işledi, görüşü karardı ve sonra -

Yanmış avlu kan ve funda kokuyordu.

Cesetler kaldırım taşlarının üzerinde cansız yatıyordu; devrilmiş bir arabanın tekerlekleri hâlâ dönerken, kırık fiçılardan bal likörü akarken toprağa kıpkırmızı sızıyordu.

Taze pençe izleri yüksek duvarları tahrip etmiş, kışın derinliklerinde bile filizlenen minik çiçekleri oymuş, kulak tırmalayan çığlıkların yankıları hâlâ taşların arasında titreşiyordu. Karmakarışık demir ve toprak kokuları gecenin havasına karışıyor, gölgelerle dans ediyordu; yukarıdaki fırtınanın içine çekilen hayaletlerin kalıntıları.

Thezmarr'ın üzerine karanlık çökmüştü ve bu karanlığın tam ortasında bakır saçlı, altı yaşından büyük olmayan küçük bir kız çocuğu, kuru çiçeklerden bir kolye ve Naarvian çeliğinden küçük bir tırpan tutuyordu.

Son oniks gücü de kıvrılan dallar halinde kılıcı terk etti, sihir kırıntıları onu çağırıyor gibi görünen gök gürültüsü tarafından yutuldu.

Any.

Any sessiz bir çığlık atarak tırpanı yere düşürdü; çelik, taşa çarptıkça şarkı söyleyerek kaygan ayaklarına doğru akan kan nehirlerinin ortasına düştü.

Zaman bir an için durdu ve hiçbir şey olmadı. Ne başka bir ses, ne de başka bir hareket. Her şey hareketsiz ve sessizdi.

"Onu ölüme mi mahkûm ediyorsunuz?" dedi bir ses.

Ölüm. Anya bu kelimeyi hiçbir zaman tam olarak anlamamıştı. Annesi bir keresinde ona açıklamaya çalışmıştı... Bir zamanlar burada olan şey artık yok. Büyük Tanrı Enovius tarafından korunan başka bir dünyaya taşındı. Ama o zaman da anlamsızdı, şimdi de anlamsız.

'O karanlığın kızı, bir canavar. Hepimizin üzerine daha fazla çılgınlık salmadan önce onunla ilgilenilmesi gerekiyor,' diye cevap verdi başka bir ses. 'Kehanetin gerçeğini kapımıza kadar getirdi...'

'Lonca Ustası, şunu demek istemiş olamazsınız -'

*'Yıkılmış bir krallığın gölgesinde, fırtınanın gözünde
Karanlığın kızı bir elinde kılıç tutacak Ve diğeriyle ölüme
hükmedecek*

*Gökyüzü karardığında, günlerin sonunda Peçe
düşecek.*

Kılıcını çektiği zaman gidişat değişecek.

Ateş ve kanın şafağı.'

Sonra Anya başka bir yerdeydi. Ayaklarının altında taşlı bir kıyı.

"Üzgünüm genç kız," diye mırıldandı bir adam. 'Onu ikna etmek mümkün değildi... Starling Thezmarr'da olsaydı durum farklı olabilirdi. Her zaman Lonca Ustası'na ulaşabilir. Ama... Nerede olduğunu bilmiyorum genç kız. Şu anda sana yardım edebilecek kadar yakın bir yerde değil. Ağır bir şekilde iç çekti. "Yaptığın şeyi nasıl yaptığını bilmiyorum ama... öyle görünmesen de tehlikelisin.

Anya yorgun, aç ve korkmuştu. Sersemlemiş bir halde, adamın kendisini kollarına almasına izin verdi. Adam onu azalan ay ışığının altında bir süre taşıdı ve Anya onun omzuna yaslanarak uyudu, çünkü uyurken babası olabilirdi, sağlam ve güçlüydü.

Ancak çok sonra durduklarında küçük kız tamamen uyandı ve korkuya kapıldı.

"Eve gitmek istiyorum," diye ağladı. "Annemi ve babamı istiyorum.

Savaşçı onu karanlık bir mağaranın ağzının önüne bırakırken yüzünde acı dolu bir ifade vardı. "Yakında her şey bitecek," dedi ona, saçlarını gözlerinden çekerek. "Ailen içeride bekliyor. Mağaranın içini işaret etti.

Uzaktan gök gürültüsü duyuldu.

Yalan, dedi yumuşak bir ses ona.

Küçük kız yalanın ne olduğunu biliyordu. Kendisi de yalan söylemeyi öğreneli çok olmamıştı... Ama bu yalan farklıydı... Tıpkı kalenin avlusunda dolaşan gölgeler gibi; uğursuz bir şeyin habercisiydi.

Yine de mağara onu çağırıyordu... Bir tanıma, bir hoş geldin şarkısı.

Anya, aradı.

İleriye doğru kararsız bir adım attı, adamın sıcaklığı onu terk etti.

Sözleri kırık bir fısıltıyla onu takip etti, 'Ölümün hızlı ve acısız olsun. Enovius'un yanında rahat uyu, küçüğüm.

Arkasındaki adamla birlikte gözden kayboldular, ayakları sanki transa geçmiş gibi birbiri ardına hareket ediyordu. Anya mağaranın içine doğru yürüdü, yalnız kalana kadar daha da derine indi.

Bir an için zifiri karanlık onu yuttu.

Onu bekleyen hızlı ve acısız bir ölüm yoktu. Hiç ölüm yoktu.

İçinden bir nefes tıkırdadı - kendi nefesi

değildi. Ama Anya korkmuyordu.

Çünkü o karanlığı, karanlık da onu tanıyordu.

Tuhaf görüntü gözlerinin önünde solup giderken ve dünyanın geri kalanı bir yangından çıkan kül zerrecikleri gibi dağılırken Thea kendinden koptuğunu hissetti. Ölüyordu, fark etti, kader taşı gölge hayaletin siyah kırbaçlarında eşiyle buluşmuştu. Acı her yanını sarmıştı, yakıcı bir azap damgası.

Thea bir kez daha yanık saç kokusuyla boğulurken nefes nefese kaldı.

Pençeler ona ve gördüklerini düşünecek zamanı yoktu.

Kendini kalkanının arkasına yaslarken sadece çektiği acıyı düşünebiliyordu. Hayal bile edilemeyecek bir güç onu geriye savurdu ve ciğerlerindeki havayı çaldı. Kan ağzını doldururken dilinde demir tadı vardı.

Karanlık onun için geldi.

Ve Thea bunun onu ele geçirmesine izin verdi. Denemişti; bu dünyada iz bırakmak için çok uğraşmıştı ama Wren haklıydı. Yenilmez değildi ve kader bile Peçe'nin ötesinden gönderilen karanlık güçlere karşı koyamazdı -

Wilden'in derin sesi, "Sakın vazgeçeyim deme," diyerek yaklaşan ölümün coşkusunu paramparça etti.

Bu ses onu uçurumun kenarından d  nd  rd   ve içinde bir şeyleri harekete geçirdi. Kendine gelen Thea, merkezinde tan d k bir basınç oluşmaya ba lad ğında acıyı görmezden geldi. Damarlarında kadim bir şey dola tı ve silahlarını bırakarak başını karanlık gökyüzüne doğru eğdi. Elleri iki yanında açıldı, avuçlarında g   titre iyordu.

Beyaz  im ek gökyüzünü ikiye böldü ve Althea Zoltaire onu kendi toprağı olarak sahiplendi.

Büyü parmak uçlarında dans etti ve hiç düşünmeden gücünü gölge hayaletin üzerine indirdi.

Yaratığın  ığlığı onun transını bozdu.

G    im eğı kayboldu ama Thea bu  ansı bo a harcamayacaktı. Kılıcını kaptı ve bir saniye içinde tekrar ayağı kalktı, tüm vücudu kabaran bir güçle doluydu. Wraith'e doğru ilerledi, Wraith dik durmaya çalışıyordu, yıldırımın düştüğü yerde derisi yanıyordu.

Thea devam eden acının ritmine karşı dişlerini sıktı. Eli kılıcının etrafındaki kan ve terden kayganla mı tı ama bu onu kılıcın arka ucuyla yukarı doğru bir kesik atmaktan alıkoymadı.

Siyah ve kırmızı kan yağıdı.

"Bana! Thea açıklığı gören savaşçı arkadaşına bağırdı.

Wilder bir anda onun yanındaydı ve birlikte, zayıflamış yaratığı geri çekilmeye zorladılar, gölgelerine karşı ateş ve  elik savurdular.

Yan yana d v   t ler. Thea, Savaş Kılıcı'nın alev alev yanan silahlarının yakıcı sıcaklığını pençelerin  arpı masından ayrılırken hissedebiliyordu, ancak onları daha da güçlü bir şekilde kullanıp Wraith'in gövdesine yüksek yatay kesikler attı.

Yaratık tekrar çığlık attı; sesi tüm ormanı, tüm diyarı titretti.

Thea kalkanını bir kenara fırlattı ve canavara doğru koşarak kendini havaya fırlattı. Kılıcını, Savaş Kılıcı'nın kendisinin yaptığını gördüğü gibi d  nd rd  ve kalan tüm gücüyle iblisin göğsüne iki eliyle bir hamle yaptı.

Kılıcı deriyi, kıkırdağı, kasları ve kemikleri parçaladı. Birden Azrail'le birlikte d  meye ba ladı.

Onun yanında Wilder da sı ramı tı.

Canavara  arptılar, Wilder tam üzerine indi ve her bir alevli bıçağı yaratığın pazularına saplayarak onu ormanın zeminine sabitledi.

O şey acı içinde çığlık atıp çırpındı ama kendini kurtaramadı.

Wilder'ın yüzü kan ve terden kayganlaşmıştı, elini kemerine götürdü ve Malik'in hançerini kınından çıkardı.

Thea, gümüş gözleri kararlılıkla parıldarken, önce kabzasını ona uzatırken gözlerini ondan ayırmadı. "Artık kan ve çelikle d v ld n" derken sesi boğuk çıkıyordu.

Thea tereddüt etmedi, bıçağı alıp göğsünü oyarken eli sabitti. Kesi yerinden siyah ve kırmızı kan sızdı, Thea çalışırken düzinelerce başka yara da vardı, pis dokuları ve tendonları kesiyordu.

 ığlıkları zayıfladı ve kılıcının altında sessizliğe gömülmeden önce tüm vücudu boğuk bir hırıltı çıkardı.

Thea hançeri daha derine kaydırđ ve Azrail'in kalbini çıkarırken Wilder'ın bakışları onu hiç terk etmedi.

OTUZ SEKİZİNCİ BÖLÜM

Azrail'in ölümüyle birlikte, Kan Ağaçları'nı yutan gölge ve karanlık geri çekildi ve ortaya güneşle kaplı bir gölgelik ve ormanın olağan durgunluğu çıktı.

Nefes nefese kalan Wilder kılıçlarını bırakıp yanına koştu, elleri yavaşça kadının etrafında kenetlendi ve onu yaprak çöplerinin arasında incelerken kendine çekti. Gümüş gözlerinde panik parlıyordu, parçalanmış giysilerindeki fark edilemeyen kan sıçramalarını takip ediyordu, bakışları elinde ağırlaşan Wraith'in kalbinin sıcak, ıslak kütesine düşüyordu.

"Yaralandın mı?" diye sordu sessizce. En az onun hissettiği kadar kötü görünüyordu. Giysileri yırtılmış, tepeden tırnağa kan ve çamur içindeydi ve birkaç kötü çürük ve yara izi vardı.

"Yaşayacağım," diye cevap verdi sonunda, sesi titrekti.

Ama tişörtünü teninden sıyrıp çıkardığında endişesi daha da derinleşti; göğüslerinin üst sivri yarığın etrafında siyah damar ağları göze çarpıyordu.

Thea da ona baktı. Oradaki deri gözlerinin önünde iltihaplanmış gibiydi.

Wilder onun eline bir şey tutuşturdu. "İç bunu.

Bu onun Aveum kaynaklarından aldığı

şişesiydi. "Yapamam, o senin -

"Thea, lütfen. İçkinin tıpasını açtı ve ağzına doğru itti.

Çantasını bulmak için katliamın etrafına bakındı. 'Bir yerlerde iruseed var, bu beni uyanık tutar, ta ki -'

'Thea... Iruseed hiçbir şey yapmaz. Bu sıradan bir yara değil. Gölgenin dokunduğu birini tanıyordum... Yarı hayalet olmuşlardı. Bu benim hayatım değil.

kimsenin başına gelmesini istemezdim, özellikle de senin. Şişeyi bunca zamandır böyle bir yara için saklıyordum.

"Ama -

"Fury'ler beni kurtarın, sadece için.

Şişeyi dudaklarına götürmeye başlamıştı bile.

Suyun damlası tatlı, gevrek ve kavrulmuş dilinde tazeydi.

Büyülü özellikleri içinden geçerken tüm vücudu karıncalandı.

En derin yaraları birbirine bağlandı ve geride sadece soluk pembe yara izleri kaldı. Ve derisi boyunca uzanan siyah damarlar ağı birkaç dakika içinde tamamen yok olarak geri çekildi.

"Tanrılara şükürler olsun," diye mırıldandı Wilder, huşu içinde iyileşmiş cildini izleyerek. "Bir Azrail'in dokunuşunun neler yapabileceğini gördüm. Ama işe yaradı, sen hâlâ... Sen hâlâ sensin.

Thea şok içinde ona göz kırptı. "Şişeni benim üzerimde kullandın. "Sana onu daha kötü bir şey için sakladığımı söylemiştim.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı, boğazında duygu yoğunluğu vardı. Ona uzanırken eli titredi, iyi olduğunu bilmeye ihtiyacı vardı. "Peki ya sen?

Eğildi, alnını onunkine dayadı ve bir an için gözlerini kapattı. "Yaşayacağım.

"Güzel," diye idare etti Thea.

Bunun üzerine Wilder gülümsedi. "Böyle düşünmene sevindim.

Thea dizlerinin üzerinde doğruldu, bir kolu Savaş Kılıcı'nın boynuna dolandı ve onu derinden öptü, güvenceye ihtiyacı vardı, soğuğu kemiklerinden kovmak için onun sıcaklığına ihtiyacı vardı. "Hayatta kaldık," diye fısıldadı onun dudaklarına.

"Senin sayende. Geri çekilip tekrar ona baktı, hayretler içindeydi. "Ne şimşekti ama...

Thea gözlerini kırptırdı, içinden geçen akımın anısı ürpermesine neden oldu. "O bendim..." dedi yavaşça, derisi karıncalanıyordu. 'I...'

"Büyü yap. Wilder onun yerine bitirdi.

Thea başının döndüğünü ve küçüldüğünü hissetti. Konuşurken sesi çatallaştı. "Bunun nasıl mümkün olduğunu anlamıyorum.

"Ben de öyle. Wilder onu kendine yaklaştırdı. "Ama bunu birlikte çözebiliriz.

Thea'nın omuzları çöktü ve bir anlığına ona yaslanıp dinlenmeye, onun gücünden faydalanmaya ve şu anda bile vücudunun ona verdiği tepkinin tadını çıkarmaya izin verdi. Ama yukarıda ışık azalıyordu.

"Büyü beklemek zorunda," dedi kendini toparlayarak ve hassas anı bozdu. "Gün batımına kadar kalede olmam gerekiyor."

Thea aniden kan lekeli toprakta düşürdüğü şeyi hatırladı. Onu bulması bir dakika sürdü ama bulduğunda Naarvian çeliğinden yapılmış hançeri Wilder'a uzattı. "Al bakalım."

Ama Savaş Kılıcı başını salladı. "O sana ait."

Bloodwoods'da ilerlerken sessizdiler, ancak Thea Wilder'ın ona, onun da Wilder'a şaşkın bakışlar attığını fark ediyordu. Tüm bu olanlara dair farklı derecelerdeki inançsızlığının ortasında, yanında yürüyen adama bakarken bir düşünce yoğun bir şekilde yankılandı.

Wren'in uzun zaman önce söylediği sözlerdi. *Gerçek bir adam kılıcını bilemeye yardım eder, sırtını korur ve her türlü karanlığa karşı senin yanında savaşır...*

Geri dönerlerken Cal ya da Kipp'ten hiçbir iz yoktu, ne bir mücadele belirtisi ne de başka orakçıların ya da wraithlerin olduğuna dair bir kanıt. Thea'nın kırılğan zihnine sorular üşüştü ama onları geri püskürttü. Kapılar görünüp güneş ufkun altına düşme tehlikesi geçirirken kendi kendine "*Sonra*," diye söz verdi.

Büyük Salon'a vardıklarında Wilder kapıları iterek açtı ve kapılar büyük bir gürültüyle içeri doğru fırlayarak içeridekileri ürküttü.

Thea ve Savaş Kılıcı birlikte içeri girdiler ve içerideki şaşkın kalabalıkla yüzleştiler. Baş masaya doğru yürürken, sessizlik o kadar yankılıydı ki Thea'nın tek duyabildiği, hâlâ yumruğunda sıkılı duran siyah kalpten sızan kanın *damla, damla, damla* sesiydi.

Lonca Ustası ayağa fırladı, Thea'dan Wilder'a delicesine baktı, onların durumuna şaşkına dönmüştü. Yanındaki Kral Artos, diğer Savaş Sözcüleri ve komutanlar da benzer ifadeler taşıyordu.

"Her nasılsa, bu öğleden sonra Bloodwoods'da bir *rheguld* ortaya çıktı. Wilder'ın derin sesi Büyük Salon'un en ücra köşelerine kadar ulaştı.

Önündeki manzaraya rağmen Osiris parmak eklemlerine dayanarak kendini destekledi. "İmkânsız."

Thea siyah kalbi Osiris'in ayaklarının dibine fırlatmadan önce bir sersemletici sessizlik daha yaşandı ve kan taş zemine sıçradı.

"Bu kanıt yeterli mi?" dedi.

Meşale ışığı titreyerek oyulmuş kalbin kanını aydınlatırken salona bir durgunluk çöktü.

"Kaleye dönerken arkadaşlarımdan ayrı düştüm," diye açıkladı Thea. "O şey bana Bloodwoods'da saldırdı.

Daha sonra konuşan Kral Artos oldu. "Tüm âlemlerde bir Azrail'in Thezmarr'da ne işi vardı?" diye sordu. "Bırakın orta diyarları, bir Azrail'in Thezmarr'da ne işi var?" Sorularını bir kılıç kadar güçlü bir şekilde Lonca Ustası'na yöneltti.

"Hükümdarlara canavarlardan birinin Delmira harabelerinde elimizden kaçtığını bildirdik.

Garip bir his Thea'nın içinde bir uyarı zili gibi çınladı ve yanmış avludaki o küçük kızın görüntüsü geldi. *Any*a, Thezmarr'ın tarihindeki en büyük değişiklikleri harekete geçiren kız. Thea onu neden gölge hortlağının siyah kırbaçları arasında görmüştü?

"Durumun düzeltilmediğini mi anlamalıyım? Kral Artos sordu. 'Orta diyarların insanları güvenliklerini Muhafızlara emanet eder. Bana bu çabada başarısız olduğunuzu mu söylüyorsunuz?

"Majesteleri, sizi temin ederim -

Kral Artos elini kaldırdı. "Bana öyle geliyor ki Thezmarr ve orta diyarlar Bayan Zoltaire'e büyük bir borçlu.

Osiris'in yüzü kızarmış, gözleri önce Thea'ya sonra da Wilder'a kaymıştı. "Bana bu kızın Azrail'i öldürdüğünü mü söylüyorsun?

Gerginlik Savaş Kılıcı'ndan dalga dalga yayıldı. "Evet. Kalbini oyan Thea'ydı.

Osiris gözlerini kırptırdı. "Sadece bir kalkan taşıyıcısı mı?

Thea omuzlarını dikleştirdi ve totemini ortaya çıkardı. 'Ben artık bir kalkan taşıyıcısı değilim. Ben bir Orta Diyar Muhafızıyım.

Kral Artos Osiris'in omzuna vurdu. 'Şimdi Lonca Ustası, eğer Thezmarr'da yetiştirdiğin savaşçı kalibresi buysa, hiçbir sorunumuz yok demektir.

Osiris sonunda başını sallayana kadar Thea'ya bakmaya devam etti. "Pekâlâ. Tebrikler Bayan Zoltaire. Durum hakkında daha fazla bilgi almamız gerekecek ama şimdilik Muhafız Töreni'ne ve Savaş Kılıcı çıraqlıklarının duyurulmasına devam etmeliyiz.

Bu söz üzerine Thea'nın midesi bulandı ama Wilder'ın kendisini salonun kenarına çekmesine izin verdi, böylece işlemler devam edebilecekti. Sersemlemiş bir halde, akranlarının totemlerinin Lonca Ustası tarafından doğrulanmasını izledi.

Cal ve Kipp'in masaya yaklaştığını görünce kalbi yerinden fırladı, rahatladı ve vücudundaki gerginlik düğümleri çözöldü.

Wilder'a 'Güvenderler,' diye fısıldadı. 'Nasıl, hiçbir fikrim yok...'

"Sanırım Azrail seni bekliyordu," diye cevap verdi sessizce, arkadaşlarının Osiris'le el sıkışmasını izlerken. 'Snowden ve Whitlock'la ilgilenmiyordu. Açlığını çektiği şey *senin* gücündü.

Thea'nın omurgasından aşağı bir ürperti yayıldı ve dizlerinin vurmasına neden oldu. Ancak Osiris yeni Muhafızları tebrik etmeyi ve onları Thezmarr'ın savaşçıları arasına resmen kabul etmeyi bitirdiğinde konuşma kısa kesildi.

Kollarını iki yana açarak, "Şimdi hepimizin beklediği şey," diye ilan etti. 'Savaş Kılıcı'nın yeni çıraqlarını duyuruyorum. Majesteleri, bu onuru bize bahşeder misiniz?

Yüzü gülen Kral Artos ellerini birbirine kenetledi. 'Memnuniyetle, Lonca Efendisi. Thezmarr'ın iyi insanları,' diye başladı. 'Harenth, Aveum ve Tver adına, kabul testinden geçmeyi başaran herkesi tebrik ederim. Orta diyarlar hizmetinizi ve korumanızı memnuniyetle karşılıyor.

Thea etraftaki kalabalığın huzursuzluğunu hissedebiliyordu. Ayakların , çatal bıçaklarla oynamalar ve zorlukla duyulabilen sabırsızlık fısıltıları.

"Savaş Kılıcı çıraqları aşağıdaki şekilde seçilmiştir..." Kral Artos uzun, dramatik bir duraklama yaptı. "Vernich Warner'ın çırağı Sebastos Barlowe.

Thea'nın kanı . "Hayır," diye fısıldadı kırık bir sesle.

Arkasından bir alkış tufanı koptu ama Thea geri dönmeye cesaret edemedi, intikamlarını çaldığı Cal ve Kipp'in karşısına çıkıp bu korkunç gerçekte yüzleşmeye cesaret edemedi.

Yaralı omzu sargılı, yüzü terden kayganlaşmış Seb öne çıktı.

Ama kral onlara böyle şeyleri düşünecek zaman vermedi. "Torj Elderbrock'un çırağı," diye seslendi Kral Artos gürültünün üzerinde.

Thea'nın kalbi tekledi. İşte o an gelmişti. Bu, aylardır üzerinde çalıştığı andı. Avuçları nemlendi ve adının söylendiğini hayal etti -

"Callahan Whitlock.

Thea nereye bakacağını bilemiyordu, özellikle de şimdi elini uzatmış, gururla Savaş Kılıcı'na doğru yürüyen Cal'a.

Thea kendi ellerini zorla birleştirerek diğerkleriyle birlikte alkışladı, ancak bu aşağılanma karşısında yüzü istemediğı halde ısındı. Cal'ın adının ardından gelen alkışlar çok daha coşkuluydu.

Torj Elderbrock Cal'ı seçmişti.

Ve dehşete düşmesine rağmen Thea nedenini anlamıştı. Ama bu ne acısını ne de Wilder'ın çırağının bir sonraki duyurulacak kişi olduğunu bilmekten duyduğu kıskançlık duygusunu dindirdi.

Sonunda başını kaldırıp masaya baktı ve Osiris'in gözlerini yine öfkeyle üzerinde buldu. Bir elini havaya kaldırdı. "Durun Majesteleri," diye yarı bağırdı, masadan kalkıp Thea'ya doğru hışımla ilerlerken sandalyesi gıcırđıyordu.

Thea geri adım atma dürtüsüyle savaştı. *şimdi ne olacak?*

"Bana bunun düşündüğüm şey olmadığını söyle," diyerek kıza ulaştığında kızın kalçasını işaret etti.

Thea kaşlarını çatarak yere baktı.

Orada, Malik'in hançeri kemerinde asılıydı.

Lonca Ustası, "Bana bunun Naarvian çeliğı olmadığını, seni bu belaya bulaştıran hançer olmadığını söyle," diye talepte bulundu.

Thea geri çekildi ama bir adım bile atmadı, kalbi küt küt atıyordu. "Bunu size söyleyemem efendim..."

Tükürük Osiris'in ağzının kenarlarında toplandı, burun delikleri açıldı. 'En son bir kadın kutsal bir kılıca dokunduğunda Thezmar'ın üzerine kaos yağdı,' diye . 'Kadınların elindeki Naarvian çeliğı *karanlığı çağırır*. Wraith'i Peçe'den çekenin *sen* olmadığını nereden bileceğiz?

Wilder bir adım öne çıktı. "Çünkü hançeri ona ben verdim," diye homurdandı. "Canavarın lanet kalbini oyarken onu izledim. '

O zaman o *senin* sorumluluğunda Hawthorne. Bir kadının eline Naarvian kılıcını veren Savaş Kılıcı sensin. *Onun kılıcı çekildiğinde işler değışecek. Ateş ve kanın şafağı*. Yalnızca sen sorumlu tutulacaksın.'

"olsun," dedi Wilder. "Ben ona kefilim.

Lonca Ustası'nın yüzüne bir zafer ifadesi yayıldı. "Güzel," dedi. "O halde Althea Zoltaire'i Wilder Hawthorne'un çırağı olarak ilan ediyorum.

WILDER HAWTHORNE

Wilder Thea'yı Büyük Salon'dan sürükleyerek çıkardı, onunla özel olarak konuşabileceği bir yer arıyordu. Onu haftalar önce yarı kan kaybindan ölmüş halde bulduğu süpürge dolabında karar kıldı. Ürpererek, kanının hâlâ taş zemini lekelediğini fark etti.

"Wilder? Adam kapıyı arkalarından kapatırken Thea şaşkınlıkla ona baktı.

Onu bu şekilde uzaklaştırarak mantıksız davranıyordu ama onunla konuşmak zorundaydı. Eğer aynı fikirde olurlarsa her şey yoluna girebilirdi, büyü, çıraklık - hepsi halledilebilirdi.

Dolabın rutubet kokusunu duymazdan gelerek onun kollarını nazikçe kavradı. 'Eğer ikimiz de benim çırağım olarak atanmanı reddedersek, yapabilecekleri hiçbir şey yok. Bizi zorlayamazlar,' dedi ona, nabızı hızla atarken. Onun varlığında tüm duyuları artmış gibiydi, içi titriyordu. Hâlâ birlikte olabilirlerdi, aralarındaki şeyler hâlâ yürüyebilirdi, sadece usta ve çırak olarak değil, çünkü onun hakkında hissettikleriyle, onun ihtiyacı olan usta olamazdı.

Kadının yüz ifadesine bakarken düşünceleri yavaşladı. Thea'nın gözleri kısılmıştı, kara kaşları çatılmıştı ve boynundaki yeşim taşını .

"Ne oldu?" diye sordu.

"Randevuyu reddetmek istemiyorum.

Wilder ona baktı, aniden başı dönmüştü. "Ne?

"Bu benim son şansım," dedi sesinde yalvaran bir tonla. 'Bir Savaş Kılıcı olmak için son şansım. O sensin.

"Ama anlaşmıştık -

"Torj'u akıl hocam olarak aday göstereceğimi söyledim ve öyle de yaptım. Ama şimdi... Ya sen olacaksın ya da hiç akıl hocası olmayacak. İz bırakmak için sadece üç yılım var. Daha az.'

Wilder'ın elleri ondan uzaklaştı. " yıl mı? Sen neden bahsediyorsun?"

Kader taşı olan yeşim taşını avucuna koyarken Thea'nın alt dudağı titredi. "Ben bundan bahsediyorum.

Wilder işaretili mücevhere baktı. Onu ilk gördüğünde, kalbi neredeyse midesine inecekti ama sorduğunda...

"Bana bunun senin olmadığını söylemiştin..." dedi yavaşça, parmaklarının arasında yuvarlayarak.

Taşta *yirmi yedi yazıyordu* ve bu sayı tüylerini diken diken ederek soğuk terler dökmesine neden oldu.

"Yalan söyledim.

Gözleri onunkilere kilitlendi, nabzı hızlandı. "Yalan mı söyledin?"

Thea başını salladı, gözleri yaşlarla doluydu. "Bana acımanı istemedim... Beni eğitmenin bir kayıp olduğunu düşünmeni istemedim.

Wilder irkilerek taşı düşürdü. Taş Thea'ya geri döndü, göğüslerinin arasına düştü, deri ipinden sarkıyor ve onunla alay ediyordu. Gerçekten de onun bu kadar soğuk olduğunu mu düşünüyordu?

Gözleri yandı ve boğazı daraldı. Sorulması gereken şeyi soracak cesareti toplayabileceğinden emin değildi.

Yirmi yedi, sayı zihninde yankılandı.

Thea yine de cevap verdi, sesi yumuşaktı. "ldğmde bu yaşta olacağım.

Birden süpürge dolabı çok küçük gelmeye başladı ve Wilder nefes alamaz oldu. Gğs kabardı, kalbi ağırlaştı. Thea *yirmi yedi* yaşında ölecekti. Bundan üç yıl sonra... Hayal ettiğinin farkında bile olmadığı bir gelecek gözünün önünden acımasızca geçti, asla gerçekleşmeyecek olayların güzel bir açılımlı.

Thea, *onun* Thea'sı, kalan küçük hayatından daha fazlasını istiyordu. Ve Wilder hem sevgili hem de akıl hocası olursa bunu ona veremeyeceğini biliyordu. Birlikte geçirdikleri kısa süre onu dehşete düşürecek şekilde damgalamıştı. şimdiden başka bir şey düşünemez olmuştu ve eğer birlikte olurlarsa ona bir şey öğretemeyeceğini, onu eğitemeyeceğini biliyordu... Eğer birlikte olurlarsa, onu olması gerektiği gibi zorlayamayacağını biliyordu çünkü onun istediği şey bir Thezmarr Savaş Kılıcı olmaktı ve bir Savaş Kılıcının kırılma noktasına kadar zorlanması gerekiyordu.

"Lütfen Wilder," diye boğuldu Thea. "Buna ihtiyacım var. Her şeyden çok.

Her şeyden daha fazla... Senden daha fazla.

"Yani Lonca Ustası'nın kararına uymakta ısrar mı ediyorsun?" diye sordu. Çılgılık atmak istedi, çok kısa süren bir hediye için Fury'lere öfkelenmek istedi.

Thea onun bakışlarını karşıladı, gözleri kızarmıştı ama kararlıydı. "İstiyorum.

O ve Thea... Bloodwoods'da ve ondan çok daha önce bir şeyler başlatmışlardı ama bu... Bu her şeyi değiştirdi. Bu onun hayatıydı, onun seçimiydi. Ve onu her zaman ilk sıraya koyacaktı. Eğer Büyük Ayin'e kalkışacaksa, o zaman ona elinden gelen en iyi şans verecekti. Bu da onun akıl hocası ve ustası olan Savaş Kılıcı Hawthorne olmak anlamına geliyordu, sevgilisi Wilder değil. Kafa karışıklığına, yoruma yer olmamalıydı. Bunu bitirmek zorundaydı. Onun için hissettiklerine rağmen, onunla birlikte olarak onu kurtaramazdı. Bunu ancak orta âlemde yürüyen en sert, en acımasız akıl hocası olarak yapabiliirdi.

Titreyen ellerini ceplerine sokarak ona soğuk ve sert bir bakış fırlattı. "Bana yalan söyledin.

Ona doğru uzandı. "Özür dilerim, ben -

"Zahmet etme. Bu işleri kolaylaştırır," dedi, ellerini iterken kelimeler sertti, içinde bir şeyler kırılıyordu.

"Wilder -

'Eğer bu aptalca anlaşmada ısrar ediyorsan, öyle olsun. Akıl hocası ve çıracak olacağız, daha fazlası değil.

Thea'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Peki ya -

Kendini iyice yukarı çekti ve yüzünde saf bir öfke ifadesiyle kapıya doğru uzandı. 'Bloodwoods'da olanlar bir hataydı. Bir daha asla olmayacak, Simyacı.

Göğsünde oluşan baskıya daha fazla dayanamadı.

Wilder, kaleyi ve yeni çırağını geride bırakarak süpürge dolabından kaçtı.

OTUZ DOKUZUNCU BÖLÜM

Adam gittiğinde, Thea'dan kesik kesik bir nefes kaçtı ve ortasını tutarak iki büklüm oldu. Acı önce kalbine vurmuştu ama şimdi... Şimdi her yeri acıyordu. Boktan süpürge dolabının mahremiyetinde, göğsündeki ağrıyı, karnına yediği yumruğu sindirmek, acıyla nefes vermek için kendine bir dakika, sadece bir dakika tanıdı.

Kısa bir an için, son yirmi dört saatin olayları onu boğmakla tehdit etti, sert ve hızlı bir şekilde ona çarptı, ama özellikle bir duyguya sarıldı, onu uyuşturan ve içindeki ateşi körükleyen bir duyguya: öfke.

Thea artık bir simyacı, bir kalkan taşıyıcısı değildi: o bir *Orta Diyar Muhafızı* ve tarihteki en kötü şöhretli Savaş Kılıcı'nın çırağıydı. Bu yüzden yıkılmayacaktı.

Hawthorne kim oluyordu da *ona* kızılıyordu? Ölmek üzere olan oydu. Kaderin kum saatine karşı yarışan oydu.

Parmak uçları karıncalanarak göğsünde kopan dehşet fırtınasına cevap verdi. Uzun zamandır içinde uykuda olan parçasının şimdi iki gözü de açıktı ve serbest kalmak istiyordu.

Ve tam olarak nereye yönlendireceğini biliyordu.

Wren simya atölyesinde tek başınaydı ve Thea'nın kanlar içindeki, yırtık pırtık görüntüsüne bir kez baktı ve gözyaşlarına boğuldu, görünürdeki yaralarına rağmen kendini Thea'ya attı ve ona sıkıca sarıldı. Wilder'ın şişesi yaralarının en kötüsünü iyileştirmiş olsa da, Thea hâlâ hassas hissediyordu.

"Tanrılar, Thee... Sana ne oldu? Wren sordu, sesi kırılmıştı, gözyaşları Thea'nın boynunu ıslatıyordu. "Senden haber almaya çalıştım ama

dönmediğini söyledi.'

Anı ve duygu seli Thea'ya geri döndü, o kadar yoğunlu ki kendini masanın kenarında sabitlemek zorunda kaldı.

"Seninle konuşmam gerek," dedi Thea sessizce. Wren bir adım geri çekildi, aniden sessizleşti.

O farkındalık orada mı doğuyor? Thea kız kardeşine bakarak merak etti, uyuşukluk göğsünden dışarıya doğru yayılıyordu. Wren her zaman onun ilk sırdaşı olmuştu, Thea hakkında bilinmesi gereken her şeyi biliyordu, iyiyi, kötüyü, üzerinde beliren ölümü. Ama yine de... Birden sanki Wren'i hiç tanıımıyormuş gibi hissetti.

"Bana söylemek istediğin bir şey var mı? Thea yumuşak bir sesle sordu.

Wren tekrar tentürleriyle meşgul olmak için döndü, elleri cam şişelerin arasında geziniyordu. "Yaşadığına sevindiğimi mi? Orada neler olup bittiğini merak ettiğimi mi?!"

Ama Thea'nın zihni dönüyordu. *"Hiçbir fikrin yok... Bizim için neler yaptığım hakkında hiçbir fikrin yok," diye bağırırmıştı* kız kardeşi çok uzun zaman önce değil. Ve Thea, Wren'in onlar için *tam olarak* ne yaptığını sormayı hiç düşünmemişti. Ta ki şimdiye kadar.

'Hayır... Hiçbiri' diye yanıtladı.

"O zaman ne?"

"Biliyor musun..." Dik durmak Thea'nın tüm gücünü alıyordu, yorgunluk ve acı onu sürükleyip götürmekle tehdit ediyordu. Ama bu konuşmayı hasta yatağında yapmayacaktı. "Bana yalan söyledin.

Sözlerinin Wilder'ın birkaç dakika önce ona söyledikleriyle aynı olması dikkatinden kaçmamıştı.

Ama Wren irkilmedi. "Yaptım mı? Ne hakkında?" 'Büyü.'

Thea kız kardeşine baktı, inkâr çılgınlıklarını, şok gösterisini ve cehalet iddialarını bekledi.

Ama kimse gelmedi.

Kız kardeşi yüzünü ona döndüğünde, bakışları her zamanki gibi meydan okurcaydı. "Evet," dedi Wren sonunda, en ufak bir pişmanlık belirtisi göstermeden. "Yalan söyledim.

O anda Thea'nın bacakları büküldü ve kendini masanın kenarına attı, kız kardeşi ona yardım etmek için hiçbir harekette bulunmadı.

"Neden..." diye sordu, kulakları çınlayarak. "Neden bu konuda yalan söyledin?"

Wren aralarındaki küçük boşluğu geçti ve Thea'nın tam önünde durarak göğsündeki kader taşına uzandı. Bu kadar acının sebebi

ve zaten acı çekiyordu. Kan ve çamurla lekelenmişti ama yeşim rengi parılıyordu.

"Bu konuda yalan söylemekten fazlasını yaptım," dedi Wren yavaşça, taşı parmaklarının arasında çevirerek. "Onu bastırdım.

"Ne? Thea öz kız kardeşinin ağzından duyduklarına inanamıyordu.

Wren kirle kaplı tırnağıyla kader taşına vurdu. "Bunu en son zaman çıkardın?

"Ben... Bu ne..." ama Thea sözünü yarıda kesti, göğsündeki ağırlık onu ezmekle tehdit ediyordu.

Wren yavaşça onu yakındaki bir tabureye oturması için itti. "O taşı yıllardır güçlü bir bastırıcı ile kaplıyorum.

Thea midesi düğümlenmiş bir halde ona bakakaldı.

Wren üzüntüyle onu izledi. "Çok daha gençken benimkini hissetmişim -"

Thea'nın başı onunkine kaydı. "Senin mi?

Evet. Bende de seninle aynı büyü var. Sanırım sen tüm fiziksel aktivitelerinle seninkini uzak tutmayı başardın. Sen hep bir yerlere kaçıyordun, hep kale çocuklarıyla kapışmaya çalışıyordun, hep Dans Eden Simyacılar oynamamızı talep ediyordun... Ben daha hareketsizdim. Sanırım bu bana daha çabuk yerleştiği anlamına geliyordu.

"Bu... Bu imkansız, Wren.

"Bunu damarlarımızda dolaşan yıldırıma anlat.

Thea'nın elleri titriyordu. "Wren.

Ama kız kardeşinin işi bitmemiştir. 'Bastırıcıyı on dört yaşımdayken yarattım ve gücün ilk çatırtısını parmak uçlarımda hissettim. Hiçbir belirti göstermedin ama bunun sadece bir zaman meselesi olduğunu biliyordum. Sonra, altı yıl önce, o aptal seyis için uçurumun tepesinde ağladığımda, sende de dalgalandığını hissettim. Ben de senin kader taşını çaldım ve yıllardır kullandığım bastırıcı ile tedavi ettim. Bunca zamandır hiçbir şeyden haberin yoktu.

"Ama Cal ve Kipp'in yaralandığı o gece sana sormuştum. Sana sordum ve sen yüzüme güldün. Beni deli gibi gösterdin -"

"Hazır değildin. Ve gücü kendin hissetmiş olmana rağmen çok kolay caydırıldın. Onu reddettin. Birkaç kelimenin varlığının dokusunu bozmasına izin verdin.

Thea ellerine baktı, parmak uçlarındaki kararmış izleri ilk kez fark etti. "Bugüne kadar," diye . "Yıldırım kullandığımda

bir *orakçıya* karşı.'

Wren şokunu gizleyemeyerek sarsıldı. "Evet, şey... Büyü en çaresiz durumlarda en güçlü simyaları bile alt edebilir.

'Nasıl... Nasıl bu kadar çok şey biliyorsun? Başka bilen var mı?'

"Ben bir bilginim," diye yanıtladı Wren kesin bir ifadeyle. "Büyü belirtileri göstermeye başlar başlamaz araştırmaya başladım. Ama hayır, başka kimse bilmiyor, gerçi senin şu Savaş Kılıcı'nın şüphelendiğini düşünüyorum.

"O benim Savaş Kılıcım değil. Thea kendini hasta hissetti. "Ama eğer büyümüz varsa, bu demek oluyor ki... Bu olamaz, Wren. Bizler sadece Thezmarr'a terk edilmiş yetimleriz, hiç kimseleriz.

Wren onu dikkatle izliyor, tepkisini kontrol ediyordu. "Hiçkimsenin büyüü yoktur, Thea.

Birdenbire her şey çok fazla geldi. Thea ayağa fırladığında, kalbi çılgınca çarparken, nefesleri kısa ve sık gelirken, devam eden acısının ve yorgunluğunun hiçbirini hissetmedi.

"Thea, bunu bizi korumak için yaptım, seni korumak için. "Hayır. Thea kız kardeşinden uzaklaştı.

Wren ona doğru uzandı. "Kaç canın kaldığını sanıyorsun, Thee?

Ama Thea daha fazla dayanamadı. İçindeki o güç çukuru daha da genişledi, içindeki büyü uçurumu damarlarına alevli bir akım göndererek serbest bırakılmayı talep etti. Yaralarını, akan kanı ve parmak uçlarındaki kara lekeleri bir kenara iterek kaleden ayrıldı ve hayatlarında ilk kez Wren onu takip etmedi.

Althea Zoltaire kendini Thezmarr'ın sivri siyah dağ kayalıklarının tepesinde, kararmakta olan ufka bakarken buldu. Güneş çoktan kaybolmuştu ve kabarmış bulutlar aşağıdaki çalkantılı denizlerin üzerinde ağır ağır belirliyordu.

"Sende sihir var," demişti Hawthorne verandasında, sanki bir ömür önceymiş gibi.

Ve kız kardeşi bu sözleri tekrarladığında gülmüştü. *"Hayal edebiliyor musun?"*

Hayatı boyunca damarlarındaki o çatırtı, teninde gezinen o tuhaf his, o huzursuzluk... Uzun zamandır çözülmemiş bir bulmacanın parçaları yerine oturmaya başlamıştı.

Ve bir de Azrail vardı, onun elindeki yıldırımla vurulmuştu, ılığı hâlâ Thea'nın kulaklarında çınlıyor, kanı hâlâ derisini kaplıyordu.

Thea'nın parmakları kader taşına, lanetine gitti.

Wren bu takıntısını ona karşı çok kurnazca kullanmıştı.

Yalancı, diye tısladı kafasının içindeki ses. Kız kardeşi ona ihanet etmişti.

Thea boğuk bir hıçkırıkla deri ipi boynundan kopardı ve kalan tüm gücüyle yeşim taşını bir ılık atarak uçurumun kenarına fırlattı.

Ağırlığı olmadan, ona doğal gelen her şeyi bastırmadan, geriye savruldu.

Güç ona hücum etti, parmak uçlarında şimşekler çaktı ve ciğerlerindeki nefesi çaldı. Hava almak için yalpalayarak ilerledi, ufukta bir şey onu çağırıyordu.

Neye uzandığını bilmiyordu ama uzandığında kolunu uzatmış, parmağıyla gökyüzünün denizle buluştuğı yeri gösteriyordu -

Üç kalın şimşek diyarları oydu, şimdiye kadar gördüklerinden daha parlak ve daha güçlüydü, sanki kargaşasının intikamını alırcasına dünyayı parçalamakla tehdit .

Ve Thea bunu iliklerinde, kalbinde, ruhunda hissetti.

Şimşek ona aitti, o da şimşeğe.

Büyü dalgalandı, canlı şimşekler parmak uçlarında dans etti. Yukarıda kara bulutlar toplandı ve gök gürültüsü onunla birlikte öfkelenerek alkışladı.

Arkasında bir dal kırıldı ve o da gözlerini kocaman açarak .

Wilder Hawthorne sivri kayaların arasından ıktı. Bakışları ona kilitlendi, ondan yayılan güce kilitlendi.

"Bunu sana daha önce sordum ve bir kez daha soracağım," dedi, ona doğru bir adım atarken derin sesi büyüüne daha fazla güc kattı.

"Kimsin sen?"

EPILOG

WILDER HAWTHORNE

"*Kimsin sen?* Wilder, adı, sesi, dokunuşu vücudunu tutuşturan ve neredeyse onu yok eden kadına bakarak sordu. Şimdi bile, kara bir fırtına kadının etrafında toplanırken ve dalgalar aşağıda şiddetle çarparken, kendini tamamen o ana, *kadına* bağlanmış hissediyordu.

Thea dönüp baktı, şok dalgaları yayılıyor, parmak uçlarında şimşekler dans ediyordu. Gücünün göğsünde gümürdediğini hissedebiliyordu, kullanılmamış potansiyelinin şaşkınlığına ve öfkesine karıştığını hissedebiliyordu.

Ona doğru bir adım attı -

"Yapma!" diye bağırdı, gözleri kocaman açılmıştı. 'Ben... Ben bunu nasıl kontrol edeceğimi bilmiyorum,' dedi. "Bilmiyordum..."

Bu nasıl mümkün olabilir? Onun o gücü çağırdığını ve Azrail'i onunla mızrakladığını görmüştü. Kadına baktı, en küçük ayrıntısına kadar inceledi - göğsünde kader taşının olmayışı, yırtık, kana bulanmış giysileri ve sözlerini kaplayan mutlak dehşet.

Süpürge dolabında olduğundan tamamen farklı bir şekilde savunmasızdı. Orada onu kaybetmenin ve geleceğini kaybetmenin acısından korkmuştu, burada ise... Burada kendinden ve dünyaya salabileceği şeylerden korkuyordu.

Karanlığın kızı. Kelimeler göğsünde yankılandı. "Her şey yolunda," dedi ona.

Daha fazla şimşek, çırpınan denizlerin üzerindeki gökyüzünü yarıyor, parmak uçlarındaki şimşekler sanki cevap verircesine daha da parlıyordu. Büyüsü muazzamdı,

Kaotik ve güzel, tıpkı onun gibi.

Şaşkınlık ve dehşet içinde ona baktı. "Bu nasıl ?

O anda, sert sözleri unutuldu ve sanki gözlerini tekrar açtığında kanıtın kaybolacağını ve kendini hiç orada olmadığına ikna edebileceğini umuyormuş gibi birkaç kez göz kırpmasını izledi.

Wilder ona doğru bir adım daha attı, ne yapmak için, bilmiyordu. Sadece ona daha yakın olması gerekiyordu.

'Seni incitmek istemiyorum,' dedi.

"Yapmayacaksın," dedi ona, bakışlarına karşılık vererek, bir nevi güvence vermeye çalıştı.

"Bu nasıl oldu?" diye sordu, sesi titreyerek.

Şimdi onun yanında duruyor, ona dokunmamaya dikkat ediyordu. "Bunu bana neden söylemiyorsun Simyacı?

Başlığı duyunca Thea'nın tüm vücudu ürperdi, büyü etraflarında çatırdadı. "Wren..." diye mırıldandı. "Bana yalan söyledi. O... kader taşıma bir şey yaptı.

Ah. Demek kız kardeş de bu işin içinde. Elbette... Usta simyacı.

"Bir yolunu buluruz. Gözlerini kızın parmak uçları arasında dans eden şimşekten ayırmadı. Başka kelimelerle ifade edilemeyecek bir mavi renkte parlıyor, çatlardan oluşan sivri bir ağ onun emriyle titriyordu.

"Biz mi?" diye sordu zayıf bir sesle.

"Evet, *biz*," dedi Wilder kararlı bir şekilde. "Ne de olsa sen benim çırağımsın. Thea'nın omuzları çöktü ve son bir parıltıyla şimşek kayboldu.

Tepemizdeki kara bulutlar geri çekildi ve gök gürültüsünü andıran bir kükremeye denize doğru yuvarlandı.

Vücudu gergin olan Wilder, ellerini onun ellerinin etrafında birleştirdi ve orada mırıldanan yumuşak bir enerji buldu.

Onun dokunuşuyla Thea sallandı, dudakları şaşkınlıkla aralandı. Düşüşünde, adam onu tam zamanında yakaladı.

Savaş Kılıcı çırağını kulübesine geri götürürken, zihni gördükleri ve henüz anlamadığı şeylerle çalkalanıyordu. Thea'nın bedeni kollarında gevşkti. Aveum kaynak suyunun iyileştirici özelliklerine rağmen, duruşmadan, canavarla savaştan ve büyüü keşfetmesinden dolayı tamamen bitkin düşmüştü.

Sihir. Kayalıklarda arkadaşlarıyla geçirdiği o talihsiz gecedan beri şüpheleniyordu. O zaman hissetmişti: şimşek onun sessiz emrine boyun eğiyordu.

Ama yine de bilmiyordu. Gerçekten de Thezmarr'dan gelen bir yetim olduğunu sanıyordu, başka bir şey değil...

Wilder kulübesinin kapısını tekmeleyerek açtı. Günün bu şekilde gelişeceğini hayal etmemiştir. Yıkıcı seks, *ona* sahip verdiği haz, Azrail'in güce -onun gücüne- aç olduğunu hissettiğinde yaşadığı dehşet.

Karanlığın ona saldırdığını gördüğünde, tüm kontrolünü kaybetmişti. Daha önce hiç bilmediği bir korku kalbini pençelerine almış ve bırakmayı reddetmişti. Sadece savrulan kılıçlarının ritmi ve yanında savaşan Thea'nın varlığı ona yol göstermişti.

Sonrasında olan her şeyi düşününce bocaladı. Lanetli Azrail'in pençelerini göğsünde hissetmesi; Lonca Ustası'nın ikisini de manipüle etmesi; kader taşıyla ilgili itirafı ve onun kendisini kovması.

Süpürge dolabındaki berbat konuşmalarından sonra... Yeni çırağını geride bırakıp Harenth'e gitmeyi ve Marise'le kükreyerek sarhoş olmayı planlamıştı. Aralarında geçenlerin bir kısmıyla nasıl başa çıkacağını bilmesinin tek yolu buydu.

Ama aygırını titreyen elleriyle eyerlerken, şimşegin gökyüzünü oyduğunu görmüş ve anlamıştı. Kadının gücü onu çağırmıştı. Ona ihtiyacı vardı.

Wilder iki kere düşünmeden harekete geçmişti. Kayalıklara tırmanış bir bulanıklıktı.

Şimdi boğazındaki kalın yumruyu yutarak onu yatağına yatırdı, hâlâ bilinci yerinde değildi, merhametli bir şekilde etrafındaki dünyaya kendini kaptırmıştı.

Kendisinin de şokta olduğunu anlayınca, Thea'nın aylar önce ördüğü ve atmaya kıyamadığı çiçeklerden oluşan kolyeyle oynayarak kulübede volta attı. Çenesi sabit, omuzları gergin, onu izliyor, gözleri Malik'in kütüphanede ona verdiği cilde takılmadan önce göğsünün inip kalkmasını sayıyordu.

Orta Diyarlarda Kraliyet Soyu Üzerine Bir Çalışma.

Wilder kitabın başlığını okurken kafa derisi diken diken oldu, ağabeyinin ona bir şeyler göstermeye çalıştığını ama onun sıkıntısının ve Audra'nın ortaya çıkışının bunu durdurduğunu hatırladı. Şimdi kitabı önündeki masanın üzerine bıraktı. Malik'e ait olduğunu anladığı dağınık karalamayı görünce yüreği hopladı. Kardeşi uzun bir kraliyet ailesi listesinin yanına bir yıldız çizmişti.

Wilder okumaya devam etti, kollarında tüyleri diken diken oldu, midesi sertleşti. Metni tekrar tekrar okudu, düşünceleri o kadar hızlı dönüyordu ki onları takip etmek zordu. Ama takip etti, çünkü kitap, kalkan taşıyıcılarını dağ mağaralarından kurtardıklarından beri şüphelendiği şeyi doğruluyordu.

Malik başından beri biliyordu. Wraith savaşından sonra revirdeyken Thea'ya söylediği son sözler şunlar olmuştu: *"Hasta bir Delmirian'ın öfkesinden sakın."*

O biliyordu.

Sonunda Wilder ağır kitabı beklemek üzere bir kenara koydu.

Thea kendine gelene kadar uzun bir süre geçti ama kendine geldiğinde ona baktı, seladon gözleri kesintisiz bir fırtınayla dolup taşıyordu.

Tahmin ettiği her şey doğru çıkınca sessizce yemin etti. Artık üç şey biliyordu...

Birincisi; Althea Zoltaire bir *fırtına kullanıcısıydı*. Sahip olduğu büyü onu sadece orta diyarların *kayıp kraliyet varislerinden* biri değil, aynı zamanda Delmira krallığından başkasının prensesi yapmamıştı.

İkincisi; Althea Zoltaire kan ve çelikle dövülmüştü ve şimdi, kendi isteği dışında, onun çırağıydı.

Ve üçüncüsü... Söylediği sert sözlerle ve ettiği yeminlere rağmen, Ölümün Eli, Thezmarr'ın Savaş Kılıcı Wilder Hawthorne ona geri dönülmez bir şekilde aşıktı.

Bundan sonra ne olacağını bilmek ister misiniz? [Thezmarr Efsaneleri'nin 2. Kitabı Yeminler ve Harabeler ön sipariş verin.](#) için şimdi

Bloodwoods'daki o nefis buharlı sahneyi hatırlıyor musunuz? Wilder'ın bakış açısından ücretsiz olarak ? [Baharatlı bonus sahnenizi buradan indirin.](#)okumak ister misiniz

HELEN'DEN BİR NOT

Kan ve Çelik'i beğendiyseniz, Wilder ve Thea'yı deneyimleyebilmeleri için arkadaşlarınıza haber verirsiniz çok sevinirim. Kitabı satın aldığınız sitede, Goodreads'te veya kendi blogunuzda *Blood & Steel* için bir yorum bırakırsanız, okumak isterim! Bağlantıyı bana e-posta ile gönderin hello@helenscheuerer.com

Kitap 2'ye kadar sizi oyalayacak daha fazla Thea içeriğine ihtiyacınız varsa, [haber bültenime buradan kaydolarak u](#) ücretsiz ön romanı *An Alchemist's Vow*'okuyabilirsiniz.

Bana ve *The Legends of Thezmarr*'a bir şans verdiğiniz için tüm kalbimle teşekkür ederim.

TEŞEKKÜRLER

Bu kitabı yazmanın beni korkuttuğunu ilk itiraf eden ben olacağım. İster alt türdeki değişim, ister daha yetişkinlere yönelik içerik, isterse de atılmak istediğim maceranın kapsamı olsun, *Blood & Steel*'in zorlayıcı olmanın ötesinde hissettirdiği zamanlar oldu. Ancak, her şeye rağmen, güzel insanlardan oluşan inanılmaz bir destek ağı vardı.

Öncelikle Gary'ye... Adına bir ithaf daha ve bunun iyi bir nedeni var. Bu yeni seriye adım atmam için beni cesaretlendirdiğin, bitmek bilmeyen beyin fırtınası seansların ve hafta sonlarını geri bildirimleri gözden geçirerek geçirdiğin için teşekkür ederim. Özellikle de kehanet, Kipp ve Gülen Tilki hakkındaki önerileriniz için teşekkür ederim. Tavernaya dönüşü bana her zaman Queenstown'da seninle bir bara girmenin nasıl bir şey olduğunu hatırlatacak. Daha geniş anlamda, bir yazarın isteyebileceği en destekleyici ortak olduğun için teşekkür ederim.

Asi kraliçe Sacha'ya, muhtemelen sen bunu okurken sana bir sesli not gönderiyorum. Bilgeliliğin ve sonsuz cesaretin için teşekkür ederim. Eminim bunu daha önce de ve yine söyleyeceğim: Sen gelmeden önce tüm bu yazarlık olayını nasıl atlattığımı gerçekten bilmiyorum.

Aleesha, her zamanki gibi anlayışlı geribildirimlerin ve artık kitabı görmeye dayanamadığım zamanlarda bile beni daha iyi bir yazar olmaya ittiğin için teşekkür ederim.

Yazar dostlarım Clare Sager ve Sylvia Mercedes'e, bu alt türü biraz daha iyi anlamama yardımcı oldukları, sorularımı yanıtladıkları ve beni cesaretlendirdikleri için teşekkür ederim.

Göletin öbür ucundan gelen çok özel bir okuyucu ve arkadaş olan Anne'e teşekkür ederim. Güzel mesajlarınız ve hediyeleriniz benim için dünyalara bedeldi ve yazım hatası avlama becerileriniz rakipsiz, teşekkürler.

Muhteşem okurlarıma, yazı mağaramda kaybolurken bana gösterdiğiniz sabır ve tüm güncellemelerime verdiğiniz destek için çok teşekkür ederim. 'Audra' ismini öneren kişiye özel olarak teşekkür ederim.

Karakterlere isim vermek için aklımın ucundan bile geçmiyordu. Konuyu bulamasam da, sizden biri olduğuna eminim!

Sydney'deki Scheuerer klanına... Birbirimizi son gördüğümüzden bu yana neredeyse dört yıl geçti, ancak her zaman olduğu gibi, uzaktan sevginiz ve desteğiniz için teşekkür ederim.

Sürekli desteklerini sayısız şekilde gösteren harika arkadaşlarıma teşekkür ederim: Lisy, Eva, Fay, Natalia, Claire, Hannah, Ben, Erin, Danielle, Phoebe, Maria, Bethany, Podge, Joe, Annie, Chloe ve Nattie.

Bu inanılmaz bookstagram arkadaşlarına daha özel teşekkürler: literarycollectors, itsmejays, bookbookowl, bookscandlecats, bookishbron, leezland, just_perfiction, queenof_midnight, bookbriefs, balancingbooksandcoffee, neşeli okuyucu, linathebookaddict, labsandliterature, leezland, clareapediabooks, coffeebooksandmagic ve devoured_pages.

Ve her zaman olduğu gibi, son olarak, ama asla en az değil... Teşekkür ederim, sevgili okuyucu, bu kitabı seçtiğiniz için, başka bir macerada bana katıldığınız için. Bir sonrakine!

YAZAR HAKKINDA

Helen Scheuerer çok satan *The Oremere Chronicles*, *Curse of the Cyren Queen* dörtlüsü ve *The Legends of Thezmarr* serilerinin fantastik yazarıdır. Eserleri güçlü, kusurlu kadın karakterleri ve aksiyon dolu olay örgüleriyle büyük övgü toplamıştır.

Helen'in yazma ve kitap sevgisi onu yaratıcı yazarlık diploması almaya ve Yayıncılık Yüksek Lisansı yapmaya yöneltti. 2018'den beri tam zamanlı bir yazar ve şu anda Yeni Zelanda'da dağların arasında yaşıyor ve sürekli yeni hikayeler hayal ediyor.

AYRICA HELEN SCHEUERER TARAFINDAN

Genç Yetişkin Fantastik

Oremere Günlükleri:

Sisin Kalbi Sisin

Hükümdarlığı

Sisin Savaşı Sisin

Şafağı

Cyren Kraliçesi'nin Laneti:

Hançer ve Şarkıyla

Kemiklerin İni Kaosun

Dokusu

Bir Taç Kullanmak

Yetişkin Romantik Fantezi & Fantastik Romantizm

Thezmarr Efsaneleri:

Kan ve Çelik

Vows & Ruins (2023'te çıkacak)

Gölge Prensi Öldürmek (2023'te çıkacak)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

